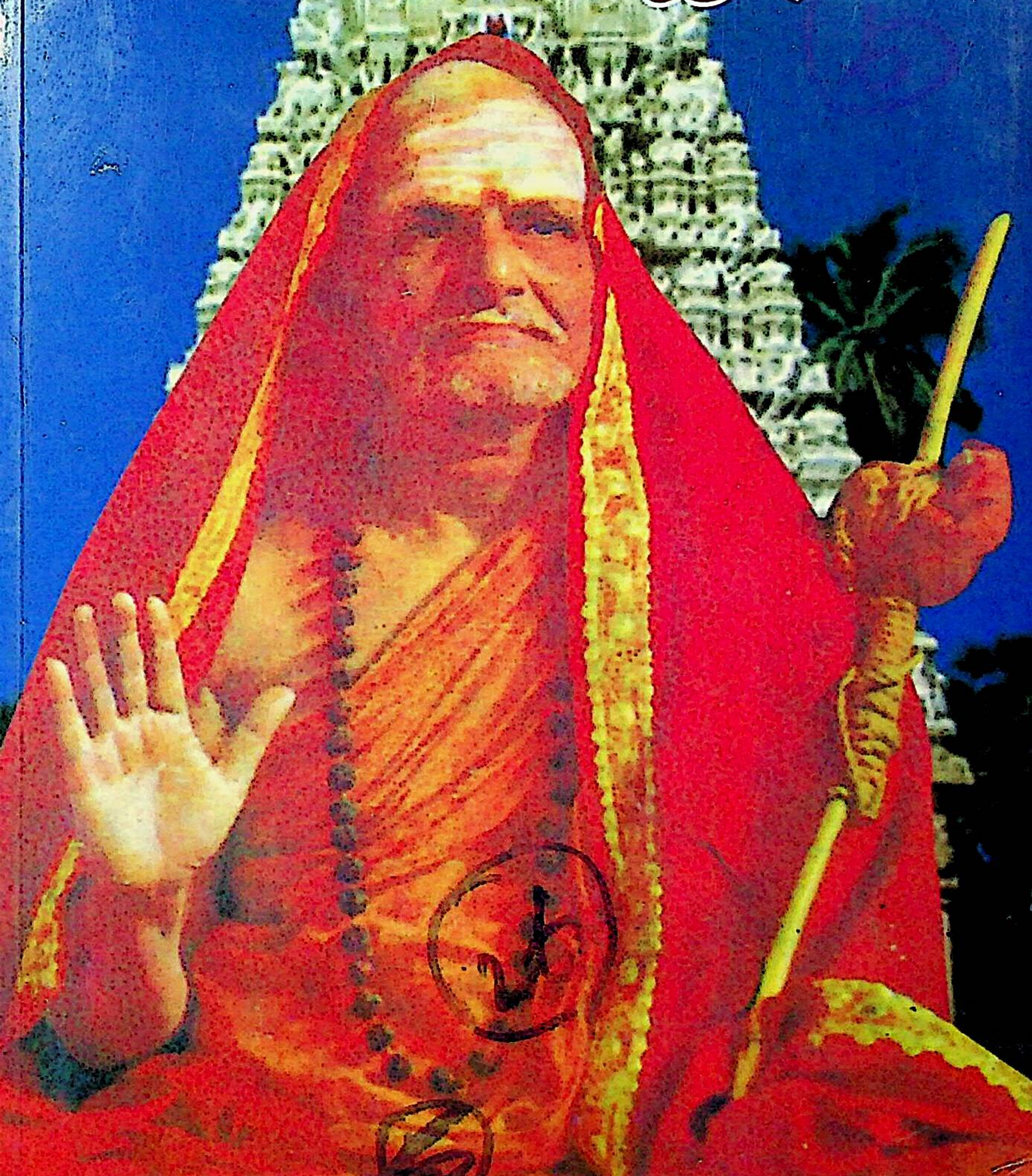
உ

மௌன ஜோதி

ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ மௌனானந்த ஸ்வாமிகள்

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி பீடம், அம்பத்தூர், சென்னை-600 053

ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ மௌனாந்த தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் பக்த ஜன சபா

சேர்மன் :

திரு.N.R.சந்திரன்

Former Advocate General

Govt. of Tamil Nadu.

மேலும் விவரங்களுக்கு :

புதிய எண்.21/1, (பழைய எண்.9/1)

ராமானுஜம் தெரு, தி.நகர்,

சென்னை - 600 017.

போன் : 24343736, 24343255, 24341225

உ

மௌன ஜோதி

ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ மௌனானந்த தீர்த்த
ஸ்வாமிகளின் உபதேசங்களின் தொகுப்பு

[redacted]

ॐ

ஸ்ரீ ஸ்ரீ அம்பத்தூர் ஜகத்குரு மௌனானந்த
தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் பக்த ஜன சபா
21/1, ராமானுஜம் தெரு, திநகர், சென்னை.
போன் : 2434 3736, 2434 1225

ஓம்

ஸ்ரீ விச்வ மங்கள விநாயகர்

அஷ்டாவிம்சதி நாமாவளி

முதாகரார்த்த மோதகம் ஸதா விமுக்தி ஸாதகம்
கராதரா வதம்சகம் விலாஸிலோக ரக்ஷகம்
அனாயகைக நாயகம் வினாஸிதோபதைத்யகம்
நாதாசுபாசு நாயகம் நமாமி தம் வினாயகம்

ஓம் ஓங்கார கணபதயே நம : ஓம் ரவி கணபதயே நம :
ஓம் ஸ்ரீங்கார கணபதயே நம : ஓம் தகார ரூபாய நம :
ஓம் ஹ்ரீங்கார கணேசாய நம : ஓம் ஸர்வவஸ்யாகணபதயே நம :
ஓம் க்லீங்கார கணேசாய நம : ஓம் ஜய கணபதயே நம :
ஓம் க்லௌம் கணபதயே நம : ஓம் நடன கணபதயே நம :
ஓம் கம் கணபதயே நம : ஓம் மேடகம்பரகணபதேய நம :
ஓம் கணபதயே நம : ஓம் வச்ய கணபதயே நம :
ஓம் ணகார கணபதயே நம : ஓம் சரகணபதயே நம :
ஓம் பரப்ரஹ்மாய நம : ஓம் மஹாபய வினாஸகாய நம :
ஓம் தத்வ கணபதயே நம : ஓம் நாக கணபதயே நம :
ஓம் யக்ஞ கணபதயே நம : யவன கணபதயே நம :
ஓம் வர கணபதயே நம : ஓம் ஸ்வாமி கணபதயே நம :
ஓம் ரஜ் கணபதயே நம : ஓம் ஹாதிவித்யாய நம :
ஓம் வரத வல்லபாய நம : ஓம் ஸ்ரீ முலமந்த்ர கணபதயே நம :

ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்ரீம் க்லௌம் கம் கணபதயே
வர வரத ஸர்வ ஜனமே வசமானய ஸ்வாஹா

மேல்கண்ட நாமாவளியைப் தினசரி பாராயணம் செய்தால் திரிசதி பாராயணத்துக்குண்டான பலன் ஏற்படும் என்பது ஸ்ரீ ஸ்ரீ மொனாநந்த ஸ்வாமிகளின் அருள் வாக்கு.

உ

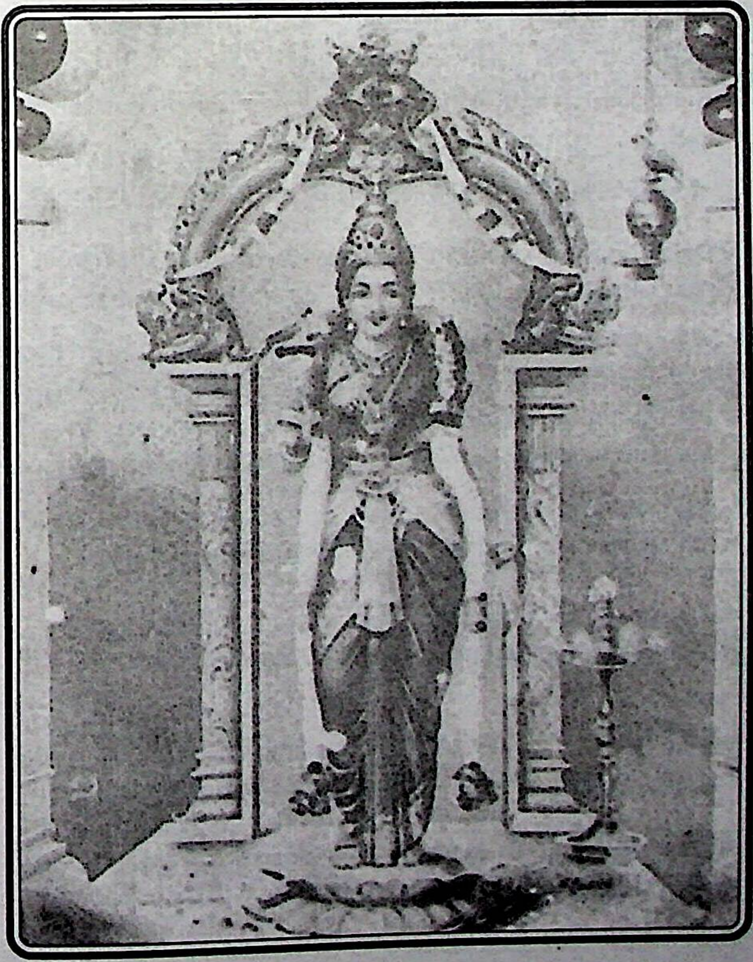
ஸ்ரீ குருப்யோ நமஹ

பொருளடக்கம்

1.	ஸ்ரீ விச்வ மங்கள விநாயகர் அஷ்டாவிம்சதி நாமாவளி	i
2.	ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீஸ்துதி	1
3.	ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ சுப்ரபாதம்	5
4.	ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி பிறப்பும் ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீபீட ஸ்தாபிதமும்	14
5.	ஆ லோகயே ராஜஹம்ஸௌ	16
6.	அம்பத்தூர் மௌன ஸ்வாமிகள் ஆச்ரமத்தில் ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஜகத்குரு	32
7.	மௌன ஜோதி	34
8.	ஸ்ரீ தத்த உதயம்	46
9.	பரமஹம்ஸ ஸ்ரீ சேஷாத்ரி ஸ்வாமியின் சரித்திரம்	62
10.	ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திராள் சரிதம்	92
11.	ஸ்ரீ கீதாம்ருதம்	117
12.	ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் அருள்வாக்குகள்	153
13.	Beacon Light of Ambalpuri	169
14.	அனுபவ அருள்வாக்குகள் 1983	173
15.	அஷடோத்தர சத நாமாவளி	200
16.	அனுபவ அருள் வாக்கியம்	211
17.	ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருப்பாவைக்கு ஆத்யாத்ம விளக்கம்	269
18.	ஸ்ரீ புரதீச்வரியின் ஸ்வரூப வர்ணனை	297
19.	ஸ்ரீ யோக ஆஞ்சநேய ஸ்வாமி	307
20.	ஸ்ரீ சிதம்பர ரஹஸ்யம்	332
21.	திவ்ய பாதுகா அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி	351
22.	ஸங்கீத ஒலி	357
23.	ஓம் ஸ்ரீ ஆனந்தாஸ்ரமம்	388
24.	Souvenir 1978	392
25.	பம்பாய் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி அம்பாள் ப்ரதிஷ்டை	402
26.	ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி கையெழுத்துப்பிரதிகள்	410
27.	ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் அபூர்வ புகைப்படங்கள்	[illegible]
27.	கல்கத்தாவில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி	433
28.	ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அனுக்கிரஹித்த கையெழுத்துப்பிரதிகள்	438

ஓம்
தத்ஸத்

ஸ்ரீபுவனேஸ்வரீ ஸ்துதி

புவனேஸ்வரீ பீடம்

ஓம் சாந்தி ஆச்ரமம்

அம்பத்தூர் P.O. Near Madras.

2

ஓம்

தத்ஸத்

ஸ்ரீபுவனேஸ்வரீ ஸ்துதி

1. ஸுருசிர சந்திரகலாதர ஸவ்ய சரீர விலாஸினி தாஸநதே
ஸுரவனி தாகண கீத மனோஹர வைபவ சாலினி சைலஸுதே
ம்ருதுகருணா லஹரி பரிபாவித ஸர்வஜகன்னிவ ஹேம்ப சிவே
ஜெய ஜெய ஹ்ரீம் புவனேஸ்வரீ மத்தமயூரகதே பரிபாலயமாம்.

2. அனிததராயத சஞ்சல குந்தள கந்தஸுகந்தித திங்நிஜயே
விதவித விபூஷண பூஷிதஸுந்தர வேண்யதி லஞ்ஜித போகதரே
ஸிதவர மௌக்திக பூஷித நாஸிகயாலஸிதே திஸிதே
ஜெய ஜெயஷ்ரீம் புவனேஸ்வரீ மத்தமயூரகதே பரிபாலயமாம்.

3. பவன விலோல ஸுகுந்தள குங்குமபிந்து லஸன்னிடிலேஸுகளே
திலகுஸுமோபம சூர்யகலாதா மண்டித சீர்தஷதலே விமலே
கமல தளாயத சஞ்சல பக்ஷ்மவிலோச கஞ்ஜன மஞ்ஜுமுகே
ஜெய ஜெயஹ்ரீம் புவனேஸ்வரீ மத்தமயூரகதே பரிபாலயமாம்

4. கலித வராஞ்சன சோபித லோசன கோணவசீக்ருத நீலகளே
சபல விலோசன கோண ஸுஸங்க ஸுசோபித கர்ணபுடே கபடே
ஸுரவனிதாவர கீதசலன் மணி குண்டல மண்டித கண்டதலே
ஜெய ஜெய ஹ்ரீம் புவனேஸ்வரீ மத்தமயூரகதே பரிபாலயமாம்.

5. ரதி முகுராயித ரமய கபோல வினிர்கத பாடலி மாலஸிதே
ம்ருதுள தராதர வர்ண விலோஹித மௌக்திக சோபினி மந்த்ரநுதே
ஸிததர குந்தஸு குட்மள கோமள சந்தசயே திதயே விஜயே
ஜெய ஜெய ஹ்ரீம் புவனேஸ்வரீ மத்தமயூரகதே பரிபாலயமாம்.

6. அதி ம்ருதுளாதர சிஞ்சிதுதஞ்சித ஸுஸ்மித சோபித ஸ்ருக்விதலே
சிபுக வினிர்ஜித காஞ்சன சுக்திபுடே நடனாதிப சித்தஹம்ஸே
ம்ருகமதசோபித கம்புகளே ஸகலேச்வரீ ஸர்வகதே விஹதே
ஜெய ஜெய ஹ்ரீம் புவனேஸ்வரீ மத்தமயூரகதே பரிபாலயமாம்.

7. அவதை ரம்ய வராம்ச யுகாயத தோர் லதிகேபயதே தேவனதே
ஸரஸிஜகோமள பாணிதலாங்குளி பல்லவ சோபி முகேநகேந்து
கனக மயாபரணைவளி ரத்ன மயூக ஸஸன்மணி பந்தயுதே
ஜெய ஜெய ஹ்ரீம் புவனேஸ்வரீ மத்தமயூரகதே பரிபாலயமாம்.

8. தவளதரோஜ்வல ஹாரமனோஹர பீனபயோதர பராநதே
வடதன ஸன்னிப் குக்ஷித்ருதாகில ஜீவததேக் குஜமத்யகதே
அதிக கபீரஸுநாபிதலே துலமத்ய லஸத்ரஸணாபரணே
ஜெய ஜெய ஹ்ரீம் புவனேஸ்வரீ மத்தமயூரகதே பரிபாலயமாம்

9. ரதி ரதி நாத விஹார மஸுதர ச்ருங்க ஸுதுங்க நிதம்பயுகே
விகஸித கிம்சுக தாம்ர வராம்பர சாருகு ரூருதடே ப்ரகடே
அனுபவ ஜங்கிக யாஜித மாரஸுமே ஹுதிகர்வ ஹரே மதுரே
ஜெய ஜெய ஹ்ரீம் புவனேஸ்வரீ ஸதாசிவஸஹிதே பாலயமாம்.

10. வினத ஸுராசுர ஹேமகிரீட மணித்யுதி ரஞ்சித சோணபதே
பதருசி பாடலி தேந்திர வதூநத மூர்த்த களத்குஸுமே விஷமே?
நகமுக நிஸ்ருத காந்தி விமிச்ருத ஹேம பதாஸன காந்தியுதே
ஜெய ஜெய ஹ்ரீம் புவனேஸ்வரீ ஹ்ருதிசந்திரபிம்பே பாலயமாம்

11. அகணித ஜன்மஸமார்ஜித கல்மஷநாசன லோசன கோணக்ருபே
ஸகபட துர்மதலோக விலோகன துர்லபரூபயுதே மஹிதே
அபயதபாணி பயோருஹதூரித பக்தபுனர்ஜனனேசலனே
ஜெய ஜெய ஹ்ரீம் புவனேஸ்வரீ ஹ்ருத்சந்திரபிம்பே பாலயமாம்

12. யதி ஜகதம்ப தவதக்ஷண மீக்ஷண நீலபயோஜக்ருபா ருபவேத்
கதமுதயம் ரவிரேது கதம் விதுரம் பரமேத தலங்குருதாம்
உடுகணே ஏஷ குதோ நில ஏஷ குதோ நல ஏஷ குதோகனம்
ஜெய ஜெய ஹ்ரீம் புவனேஸ்வரீஹேரம்ப ஸ்கந் மாதிரேர பாலயமாம்.

13. ஸ்ருஜஸி ஜகந்தி மஹாந்தி சதுர்தசபாலயஸே ஹரஸே ஸரவே
த்ருணமனோபு சலதீ ஹவினாஸ் ப்ருஹயாதவ கதம் பவன ப்ரியே
வரகிரி ராஜஸுதே விததே வினதே விஜிதே ஸுகதே
ஜய ஜய ஹ்ரீம் புவனேஸ்வரீ மத்த மயூரகதே பரிபாலயாமம்.

14. மஹிதவரௌங்க்ருதி பஞ்ஜு ஸுந்தர ரூபசுகிப் ரமதா பிகதே
பகுநிகமாகம கானனமத்ய விஹார கனரணி ஜகன்னிவஹே
உபனிஷதுத்கத நத்தவனச்ச விபோஷக முக்தாமணிசரிதே
ஜய ஜய ஹ்ரீம் புவனேஸ்வரீ ஸதாசிவஸஹிதே பாலயமாம்

15. ஸலில ஸமுத்கத புத்புத ஸன்னிப ஜன்மஸ ஹஸ்ரக்கு
சோகமுகே
புனரபிகாமபிமா ஜனனீம் குருமே கருணாரஸவாரி நிதே
அருண பதாம்போருஹ த்வயமேவ விப பாது ஸதாதவ
சேதஸிமே
ஜய ஜய ஹ்ரீம் புவனேஸ்வரீ மத்தமயூரகதே பரிபாலயமாம்.

16. அரிதள நாசகராங்குச பாசவிகா ஸிகராம்பு புருஹே ஸுமஹே
முனிஜன மானஸ மானஸ லப்த விஹார கணபதி குஹஜனதே
கலமஹிஷா சுரம்ர்த்தினி காந்த கபர்த்தி மனோஹரணே த்ருபுரே
ஜய ஜய ஹ்ரீம் புவனேஸ்வரீ மத்தமயூரகதே பரிபாலயமாம்.

ஸதாசிவ மஹனீய ஜகஜனனீக்ருபயா பாலயமாம்.
ஓம்தத்ஸத்

ஓம் சாந்தி

ஓம்

அம்பத்தூர் ஸ்ரீபுவனேஸ்வரீ பீடம்
ஸ்ரீமௌனாந்த தீர்த்த விரசித ஸ்ரீபுவனேஸ்வரீ
சுப்ரபாதம்

உத்திஷ்ட அம்பாபுரி வாஸே மௌனானந்தானந்த தாயினீ
ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீபுவனேஸ்வரீ தவசுப்ரபாதம் - தவசுப்ரபாதம்.

மணித்வீபவாஸே மணிகுண்டலாட்யே
அணிமாத்ய ஷ்டசித்தி சித்திதப்ரதே
மௌனானந்த தீர்த்த பூஜிதானந்த சித்தே
ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீபுவனேஸ்வரீ தவசுப்ரபாதம் - தவசுப்ரபாதம்

உத்திஷ்டோத்திஷ்ட கோவிந்த சோதரீ
உத்திஷ்ட பத்மாக்ஷி கல்யாண சைலநிலயே
உத்திஷ்ட பூர்வா ஸந்த்யா ப்ரவர்த்ததே
ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீபுவனேஸ்வரீ தவசுப்ரபாதம் - தவசுப்ரபாதம்

கல்யாண குந்தள பரம நவகல்ப வல்லீ
புஷ்போல்லஸத் பஹுள ஸௌரப லோபநீயம்
கல்யாணதாம சசிகண்ட மகண்ட சோபே
ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீபுவனேஸ்வரீ தவசுப்ரபாதம் - தவசுப்ரபாதம்

சந்த்ர மௌளீஸ்வர ப்ரியே வரதே
ஏகாக்ஷர மந்த்ர சிகரைக நித்யே
சுந்தரா லிங்கித சிவானந்த ரூபே
ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீபுவனேஸ்வரீ தவசுப்ரபாதம் - தவசுப்ரபாதம்

அருணாம் புருஹோபம் பாதயுகே
கருணாகரி சங்கரி மௌனநிதே
வருணாதி நதேளமர லோக னுதே
புவனேஸ்வரீ ஸம்ஹர மே துரிதம்

மங்களம் கஜாஸ்ய குஹ ஜனன்யை
மங்களம் சிவரூபாய மாத்ரு ரூபிணே
மங்களம் கௌரீ சாரதாம்பா ரூபிணே
மங்களம் ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீபுவனினேஸ்வரீ.

நித்யானந்த ப்ரதே தேவி ஸர்வ மங்கள ரூபிணி
புவனேஸ்வரீ பூசுரை வந்திதே சேது மங்களம்.

ஸ்ரீ அம்பத்தூர் புவனேச்வரி பீடாதிபதிகள்

ஸ்ரீ சாந்தசுப்ரமணிய மௌனானந்ததீர்த்த ஸ்வாமிகள்

பேராசிரியர் K. R. R. **சாஸ்திரி,** M.A., M.L.,

7

ஸ்ரீ அம்பத்தூர் புவனேச்வரி பீடாதிபதிகள்

ஸ்ரீ சாந்தசுப்ரமணிய மௌனானந்ததீர்த்த ஸ்வாமிகள்

பேராசிரியர் **K. R. R. சாஸ்திரி,** M.A., M.L.,

அம்பத்தூர் வேங்கடபுரம்
ஸ்கந்தகான வித்யாலாயத்தின் அத்யக்ஷரும்,
அவ்வூரிலுள்ள விச்வஹிந்து பரிஷத்தின் உப அத்யக்ஷருமான
திருப்புகழ்மணி, ஸாஹித்யரத்னம்
P. K. ராஜகோபாலய்யர் *(Dip. Mus.)* ***பாடிய***
இரண்டு கீர்த்தனங்களை அனுபந்தமாகக் கொண்டது.

1969

ஸ்ரீ சிருங்ககிரி
ஜகத்குரு ஸ்ரீ அபிநவவித்யாதீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகளும்
அம்பத்தூர் ஸ்ரீ மௌன ஸ்வாமிகளும்

அம்பத்தூர்

ஸ்ரீ புவனேச்வரி பீடாதிபதிகள்

ஸ்ரீ சாந்த சுப்ரஹ்மண்ய மௌனானந்ததீர்த்த ஸ்வாமிகள்

"நல்லாரிணக்கமும் நின்பூசை நேசமுமேயல்லாது வேறொன்றுமறியேன்" என்று தாயுமானவ சுவாமிகள் கதறுகிறார். இப்பாரதபூமியில் அவதரித்த மகான்கள் பல்லாயிரம். நம் முன் இன்று ஸதா மௌனத்துடனும், புன்சிரிப்புடனும் கடாக்ஷித்து வருகிறவர் அம்பத்தூர் ஸ்ரீ புவனேச்வரி பீடாதிபதியான மௌனஸ்வாமிகள். இவர் ஏன் மௌனத்திலமர்ந்தார்? எப்பொழுது? சங்கீதஞானமும், கீர்த்தனைகளை ஸ்வரத்துடன் அமைப்பதில் மகாபாண்டித்யமும் ஒரு பக்கம் சோபிக்கிறது. பேசாதவர் நல்ல சங்கீதத்தில் லயப்படுவது ஒரு உயர்ந்த காலப்போக்கல்லவா?

பிறப்பும் பகவத்தரிசனமும்

இன்றைக்கு சுமார் 64 வருஷங்களுக்கு முன் கொச்சி ஸமஸ்தானத்தில் உள்ள சித்தூரில் கார்த்திகை மாதம் சுவாதி நக்ஷத்திரம் கூடிய ஸோமவாரத்தன்று ருஷப லக்கினத்தில், வெளியில் பஞ்ச உத்ஸவமூர்த்திகள் பவனி வரும்பொழுது பிரதோஷ வேளையில் பிறந்தான் பாலன் சுப்பிரமணியன்.

பால்யத்தில் ஏழுவயது வரையில் பேசவேயில்லை. பாலன் பேசாததுகண்ட உறவினர் ஏங்கினர். சிருங்கேரி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சிவாபிநவ ஸ்ரீ நரஸிம்மபாரதீ சுவாமிகள் சித்தூருக்கு விஜயம் செய்த பொழுது பாலன் பேசாநிலை தெரிவிக்கப்பட்டது. அது கேட்ட ஆசாரியாள் நிஷ்டையிலிருந்து ஊகித்து பெற்றோர்களைக் குழந்தைக்கு உபநயனம் நடத்திவிடும்படி ஆக்ஞாபித்தார்கள். அவ்வண்ணமே 11வது வயதில் ப்ரம்மோபதேசம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் "ராம ராம" என்று தான் உச்சரிக்க வருமே தவிர வேறுபதங்கள் நாவில் எழமாட்டா. உபநயன மான பிறகு கூட ஸந்தியாவந்தனம் தெரியாது. ஆனால் காயத்ரீ ஜபம் தினே தினே ஆயிரக்கணக்கில் ஜபித்து வந்தார்.

ஒரு விசேஷ அனுபவம்

பாலனாயிருக்கும்பொழுது ஸ்ரீராமர் உத்ஸவத்தில் ராமநாமமே த்வனித்தது. வெளியில் வேதபாராயணத்தைக் கேட்ட பாலனுக்கு தன் வீட்டில் நான்கு வேத புருஷர்களும் ஸ்ரீ ராமனிலடக்கம் என்ற தியான தரிசனமே கிட்டியது கனவல்ல நினைவே.

பழனியும் சேதுவும்

பழனிமாமலை ஏறி பழனி ஆண்டவரை, பலபேர் பின்னால் நின்று தரிசித்தான் பாலன். தானே பழனி ஆண்டவராக நிற்பது போலவும் தன்னை பல பக்தர்கள் தரிசிப்பதுபோலவும் கண்டான். உடனே மயக்கம் கொண்டு கீழே மூர்ச்சித்து விழுந்த பாலனைக்கண்டோர் தூக்கி ஆஸ்வாஸப்படுத்தினர்.

பின் ராமேச்வரம் சென்று ஸ்ரீ ராமநாதரை தரிசனம் செய்தார். அங்கு ஆறடி உயரம், ஆஜானுபாகுவாக நின்றவரைப்பார்த்து அவர் திவ்யதேஜஸில் மயங்கி சாஷ்டாங்கமாகத்தண்டனிட்டார். "தெய்வத்தின் ஸ்வரூபம் தெரியவேணும்" என்று வினவிய பாலனை, இருட்டான மண்டபத்திற்கழைத்து பாலன் காதில் ப்ரணவத்தை உபதேசித்தார். வந்த மகானைத்தேடினார். சோகம் மேலிட்டு அயர்ந்து உறங்கினார். பின் "கனவில் தோன்றி உபதேசம் செய்தவன் நானே" என்றார் ராமநாத சுவாமி. கண்விழித்துப்பார்த்தான். கண்ட மகாபுருஷன் அந்தர்தானம் ஆனார்.

காசியம்பதியில் காளிதர்சனம்

காசி ஒரு முக்தி க்ஷேத்திரம், ஆதிசங்கரர் தேவர்களுக்கும் கிட்டாத தலம் என்கிறார். மணிகர்ணிகாஷ்டகத்தில், ராமேச்வரத்திலிருந்து மெள்ள மெள்ள சென்று காசியை அடைந்து, இந்த பாலர் அங்கு விச்வநாதஸ்வாமியை தரிசனம் செய்யும்போது, ராமேச்வரத்தில் சந்தித்த அதே மகா புருஷனை அங்கும் கண்டார்.

ஹனுமந்த கட்டத்தில் பத்துநாள் வாசத்தில் நம் சுவாமிகளுக்கு குண்டலினீ சக்தியின் முதல் ஆர்பாட்டத்தில் உடலெல்லாம் கொப்பளித்து வெகு வேதனையடைந்தது. தோணியில் சென்றபொழுது கங்கையில் குதித்து தன் தேக உபாதியைத் தீர்க்கமுயன்றார். என்னே அத்புதம்! இவர் பாதத்தைத் தூக்கி இவரை உயரக்கொண்டு வந்தாள் ஜகன்மாதா. இவ்வாறு கரையேறி வாசம் செய்தவிடத்தில், பதினெட்டு கைகளுடன் மாதா வாளை வீசி கோரதரிசனம் கொடுத்தாள். வெட்டு என்றார் சுப்ரமணிய சுவாமிகள்.

சுவாமிகள் :- “உனக்கோ சிரிப்பு எனக்கோ சரீராதை தாயே! விமோசனம். எப்போ?”

உக்ர ஸ்வரூபத்தில் வந்த அம்பாள் சக்தியால் சுவாமிகளது நீண்ட நகங்கள் நீங்கின பத்ரகாளியோ ஜகன்மாதாவாக நக்ன ஸ்வரூபத்தில் குழந்தைக்கு தரிசனம் கொடுத்தாள்.

சுவாமிகள் :- “மாதா! இந்த ஸ்வரூபத்தில் ஈசுவரனோடு எப்படி வாழ்கிறாய்?”

மகாகாளி :- “குழந்தைக்கு அனுகிரகம் பண்ண அந்த நிலையிற்றான் வருவேன்.”

சுவாமிகள் :- “உன்னை பஞ்சப்ரேதாஸனாஸீனையாக தரிசனம் பண்ணவேண்டும்.

மகாகாளி :- “உன்னிடமே காட்டுகிறேன். படுத்துக்கொள்”

ஒரு காலை மார்பில் வைத்து மற்றொரு காலை புருவமத்தியில் அமர்த்தவே சுவாமிகளின் கொப்பளங்களெல்லாம் ஆதவனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கின. தலையில் காலை வைத்து அம்பாள் மறைந்தாள்.

12

ஹரித்வாரமும் அயோத்தியும்

ஹரித்வாரம் சென்ற பின் ஸ்ரீ ராமனது சாகேதபுரியான அயோத்தி சென்றார். அங்கு ஒரு சம்பவம். சுவாமிகளே சொல்லட்டும்.

"அயோத்திக்கு நான் போயிருந்த பொழுது ஏழு ரொட்டியை வைத்துக்கொண்டிருந்த ஒரு பிராமணனைச் சுற்றிலும் ஆஞ்சநேயப்படை சுற்றிக்கொண்டது. அவரும் ரொட்டியை விட்டபாடில்லை. கடிக்கும் போலிருந்தது. பார்த்துக்கொண்டிருந்த நான், "சுவாமி, அந்த ஏழு ரொட்டியில் இரண்டு ரொட்டியை வீசிவிட்டு ராம, ராம, என்று சொல்லும் ஒன்றுமே பண்ணாது" என்றதும் உடனே அந்த பிராமணன் இரண்டு ரொட்டியை வீசி ராம ராம ராம என்றார். ஒன்றுமே கிட்டேவரவில்லை. பிரத்தியக்ஷமாக இதுவே இப்படியிருக்க ஸ்ரீ ராம, ராம, ராம என்றால் ஸாக்ஷாத் ஆஞ்சநேயருக்கு எவ்வளவு சந்தோஷம் இருக்குமென்பதை யார்தான் அறிந்துக்கொள்ள முடியாது?"

கல்கத்தாவும் சன்னியாஸமும்

பாத யாத்திரையாக கல்கத்தா சென்று காளியை தரிசித்தார். அங்கு ஒரு ஸ்வாமிகள் வீற்றிருந்தார். ராமகிருஷ்ண மடம் எங்கே? என்று தமிழில் 23 வயதான யுவன் வினவ, அதோ என்று சுட்டிக்காட்டிச் சும்மாவிருந்தார். அந்தமகானுடன் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம் சென்றார்.

பிறகு அந்த மகான் ஒரு திரைக்குள் சென்று அங்கு இவரை அழைத்து யுவனது யக்ஞோபவீத்தை அவிழ்த்து விட்டு காதில் ப்ரணவம் முதலிய மந்திர உபதேசம் செய்தார்.

தன் நிலைமாறி தண்ட கமண்டலத்துடன் சன்னியாஸம் பெற்றார். இரண்டு நாட்களுக்கப்புறம் குரு நிர்குணாநந்த சுவாமிகள் சித்தியடைந்தார். சிஷ்யனுக்காக, காத்திருந்தார்போலும்.

சிருங்கேரி ஜகத்குருவின் அனுக்கிரஹம்

கல்காத்தாவிலிருந்து தக்ஷிணதேசம் திரும்பியபின் ச்ருங்ககிரி சாரதா பீடாதிபதிகள் ஸ்ரீ சந்திரசேகர பாரதீ மஹாஸ்வாமிகளை 1943ல் சந்தித்து அவர்களிடம் சாந்த நிலையும் மௌனானந்தாநுபவமும் பெற்று அதிலிருந்து ஜன்ம வ்ரதமாகக்கைக்கொண்டுள்ளார்.

சேஷாத்ரிசுவாமி தரிசனம்

ஸ்வாமிகள் அருணகிரி அடைந்தார். சித்தஞானி சேஷாத்ரி சுவாமியை எப்படி கண்டாரென்பதை நமது சுவாமிகள் மூலமாகவே அறிவோம்:-

"சேஷாத்ரி சுவாமிகள் காபி கிளப் உள்ளே புகுந்து லட்டுக்களை வாரி இறைத்தார். அந்த சமயம் நான் அங்கு இருந்தேன், எனக்கும் சிறிது லட்டுத்தூள் கிடைத்தது. அதுவே பிரஸாதம். என்னைப்பார்த்து, "நீ என்ன ரொம்ப பெரியவன்தான்! போ போ! என்னைப்போல் அண்ணாந்து இண்ணாந்து பார்க்காதே. அம்பாள் பூஜை பண்ணு-சரியா போ-மடம் கட்டு-பீடமா! அன ஊருக்குப்போ" என்றுகூறி வீதியிலுள்ள மணலை எடுத்து என்தலைமேல் போட்டுவிட்டு ஓடியே போய்விட்டார்."

மறுநாள் கோபுரவாசலிலே இருக்கும் பொழுது மணலை வாரிப்போட்டாரே எனக்கு அனுகிரகம் பண்ணவில்லையே? என்ற எண்ணத்துடனிருக்கும் பொழுது வந்தார். ஓடிண்டே வந்தார் சுவாமிகள் ஏண்டா மணலை வாரிப்போட்டதிலே கெடுதலையா நினைக்கிறாய்? சீ சீ உன்னை பிடிக்கமுடியாதுரா போடா - எழுது - எழுது - காமாக்ஷி - மீனாக்ஷி எல்லாம் வாராஹி தான்-போடா-என்று சொல்லிக்கொண்டே போய்விட்டார்.

ரமணர் கடாக்ஷம்

அண்ணாமலையில் 17வயது பாலனான வெங்கட ராமணன் ஸ்ரீ ரமணமகரிஷியாக விளங்கியகாலம் திருக்குற்றாலம் மௌனசுவாமிகள் ஸ்ரீ தத்தாத்ரேய மந்திரம் நிறுவி சித்துகளாடியவர். அவருடன் ஸ்ரீரமணரை நம் சுவாமிகள் தரிசனம் செய்தார். ஸ்ரீரமணரோ குற்றாலம் சுவாமிகளை, "சித்துகளைவிடு" என்றார். அவர் கேட்பாரா? நம் சுவாமிகளை பூர்ணகடாக்ஷத்துடன் பார்த்தார்.

ஒரு மார்கழியில் சிதம்பரம்

சிதம்பரம் போகாமலிருப்பாரா? ஒரு மார்கழியில் சிதம்பரத்தில் மூலவர் ரதத்தில் பிரகார பவனிவரும் பொழுது சுவாமிகள் தில்லை வாழந்தணர்களிடம் "நிறுத்துங்கள்" என்றார். அவர்கள் கேட்பார்களா? பிரகாரத்தில் மூலவர் விக்கிரகம் விழுந்தது. ஓரே பாய்ச்சலாக ஓடி தன்னந்தனியே அவ்விக்கிரகத்தை யதா ஸ்தானத்தில் தூக்கிவைத்தார்!

பங்களூரில் ஓர் அதிசயம்

இறந்த குழந்தை திரும்ப அழுதது. "தெய்வ லீலை" என்கிறார் சுவாமிகள். பெங்களூரில் குழாயடிகளில் மூழ்கிப் பித்தனாக சுவாமிகள் திரிந்தார். மயானத்துக்குக்கொண்டு போகும் சிசுவின் பிரேதத்தைப் பார்த்து, "யார் சாகிறது? யார் பிழைக்கிறது? என்றார். குழந்தை புத்துயிர் பெற்று அழுதது. இது 1940ல் நடந்த அதிசயம்.

ஸ்ரீ புவனேசுவரி பீடம்

முன்பு ஸ்ரீ சேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள் அனுக்ரஹித்தபடி 1946ல் ஸ்ரீபுவனேசுவரி பீடம் அமைக்கப்பட்டது. 1947ல் விச்வமங்கள விநாயகரே நம் சுவாமிகளுக்கு நான்கு மகாவாக்கியங்களையும் உபதேசித்தார். ஸ்ரீ விஸ்வமங்கள வினாயகர் யோக ஆஞ்சநேயர் ஸ்ரீபாலசுப்ரமண்ய ஸ்வாமி ஸ்ரீ தத்தாத்ரேயர் ஆதித்யாதி நவக்ரஹ

மூர்த்திகள் ஸமேத ஸ்ரீபுவனேசுவரி ஸ்ரீசந்திரமௌளீஸ்வர ஸ்படிக லிங்க ஆராதனைகள் உத்ஸவாதிகள் மௌன மடத்தில் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.

சில சித்துகள்

நம் மௌன சுவாமிகள் ஸ்ரீராமநாமம் ராமநாதர் தரிசனம், பத்ரகாளி தாண்டவம் விச்வமங்கள விநாயகர் இவர்களது நேர் கடாக்ஷத்திற்கு பாத்ரமான யோகியும் சித்தரும், ஞானியுமாக நம்மை நல்லவழிக்கு இழுக்கிறார்.

1951ல் அடையார் பாலத்தில் கோர ஆபத்திலகப் பட்ட யுவனை நேரில் சூக்ஷ்ம உடல் மூலம் காத்தருளியிருக்கிறார்.

அம்மகானிடம் 15 ஆண்டுகளாகப்பழகி அனுக்கிரகத் துக்காளாகி, அவரது அவதாரிகையில் சில அம்சங்களை அவர் முகமாக அறிந்தெழுதியது இது.

ஓர் அனுபவ அருள்வாக்கியம்

இம்மகான் இயற்றிய சிறுபுத்தகங்களுள், ஸ்ரீ யோக ஆஞ்சனேயஸ்வாமி தத்துவம் அடியேனை வெகுவாக ஆகர்ஷிக்கிறது.

ஸ்ரீசாந்த சுப்பிரமணிய சுவாமிகளின் ஓர் அனுபவ அருள் வாக்கையாவது அறிய முயலுவோமாக:-

"ஞானமென்னும் ஸுப்ரமணியரை குருவாகக் கொண்டு, விஞ்ஞானமென்னும் மங்கள விநாயகரை பூஜித்து, திட சித்தமென்னும் ஈசுவரனுடைய ஆராதனையிலீடுபட்டு பக்தியென்னும் ஆஞ்சநேயரைக்கூடி, தத் பொருளென்னும் விஷ்ணுவைப்பாடி, ப்ரம்மஸ்வரூபமாக விளங்கும் அம்பிகையின் ஸ்ரீ புரத்தை அடைந்து 'ஸர்வம் மாத்ருஸ்வரூபம்' என்ற தியானத்தைக்கொண்டு சாந்தி யென்னும் நிலாவைக்கூட்டு."

அநுபந்தம்-1

ॐ

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

श्रीमच्छृङ्गगिरि श्रीशारदापीठाधिप श्रीमदभिनवविद्यातीर्थमहास्वामिनां
श्रीमदम्बापुरी (अम्बत्तूर) भुवनेश्वरीपीठाधिप श्रीमौनानन्दतीर्थस्वामिनां च
पादकमलेषु सप्रणामं समर्पिता

गुरुकृतिः ॥

अम्बत्तूर वेङ्कटपुरस्थ स्कन्दगानविद्यालयाध्यक्षेण पैङ्गानाडु राजगोपालार्येण
प्रणीता स्वकल्पिते स्कन्दमनोरमारागे आदितालेन निबद्धा ।

"आलोकये राजहंसौ"

स्कन्दमनोरमारागः] [आदितालः

(पल्लवी)

आलोकये राजहंसौ
आनन्दमूर्ती परमहंसौ ।

(अनु-पल्लवी)

मूलाज्ञानभेदसमर्थौ
मोक्षार्थदेशिकौ कृतार्थौ

(मध्यमकालः)

मौलाम्नाय ज्ञानवितरणौ
मोहाब्धिमग्नजीवतारणौ
मौनानन्दविद्यातीर्थौ
महास्वामिनौ नामान्वर्थौ ।

17

(चरणम्)

परस्परपार्श्वपीठासीनौ
करकमलचिन्मुद्राधारणौ
परमानुग्रहशुभवीक्षणौ
वरशान्त्याश्रमपदमण्डनौ

(मध्यमकालः)

पराशक्त्यम्बापुरपावनौ
परमसुखहृदयगुहराजधनौ
धराकलामनुरूपस्फुरणौ
वरभुवनेशीशारदायनौ ॥

ராகம் :- ஸ்கந்தமனோரமா) (தாளம் :- ஆதி

(பல்லவி)

ஆலோகயே ராஜஹம்ஸௌ
ஆனந்த மூர்த்தி பரம ஹம்ஸௌ

(அநு-பல்லவி)

மூலாஜ்ஞான பேத ஸமர்த்தௌ
மோக்ஷார்த்த தேசிகௌ க்ருதார்த்தௌ

(மத்யம சாலம்)

மௌலாம்னாய ஜ்ஞான விதரணௌ
மோஹாப்தி மக்ன ஜீவதாரணௌ
மௌனானந்த வித்யா தீர்த்தௌ
மஹா ஸ்வாமிநௌ நாமான்வர்த்தௌ

(சரணம்)

பரஸ்பர பார்ச்வ பீடாஸீநௌ
கரகமல சின்முத்ரா தராணௌ

பரமானுக்ரஹ சுப வீக்ஷணௌ
வர சாந்த்யாச்ரம பதமண்டநௌ

(மத்யம சாலம்)

பராசக்த்யம்பா புர பாவநௌ
பரம ஸுக ஹ்ருதய குஹராஜ தநௌ
தராகலா மனுரூப ஸ்புரணௌ
வரபுவனேசீ சாரதாயநௌ

தாத்பர்யம்

ஹம்ஸ மந்த்ரத்தின் பரம ரஹஸ்யமான பொருளாகிய ப்ரஹ்மஜ்ஞானத்தை உபதேசிக்கும் குருஸ்வரூபியாகப் பக்தர்களின் ஹ்ருதயாகாசத்தில் விளங்குபவர்களும், பரிபூர்ண ப்ரஹ்மானந்த வடிவினர்களும், ஆத்மஞான ப்ரகாசத்தால் ஜ்யோதிஸ்வரூபிகளும், முமுக்ஷு நிலைக்குத் தடையாக உள்ள மயக்கத்தைத் தெறிக்க வல்லவர்களும் எளிதில் முக்தி எய்தும் மார்க்கத்தை உபதேசித்தருள்பவர்களும், வேதங்களின் உட்பொருளின் ஞானத்தை வழங்கும் வள்ளல்களும் மயக்கத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும் ஜீவர்களை, அவர்கள் அழுந்தியிருக்கும் மோஹக்கடலினின்று கரை யேற்றுபவர்களும், ஸ்ரீ மௌனானந்த தீர்த்தர்கள், ஸ்ரீ ஜகத் குருக்கள் ஸ்ரீ அபிநவவித்யா தீர்த்தர்கள் என்ற திருநாமங்களை அவற்றின் பொருளுக்கு முற்றிலும் பொருத்தமாகச் சூடுபவர்களும் ஆன, இரு குரு மஹாராஜர்களும் பர தேவதையான அம்பிகை கோயில்கொண்டு எழுந்தருளி விளங்கும் "சாந்தி ஆசிரமத்தைப்" புனிதமாக்கி அலங்கரிப்பவர்களும், இருவரும் ஸமகாலத்தில் ஒரே மண்டபத்தில் ஒருவர் பக்கத்தில் மற்றவர்களாக வீற்றிருந்து கைகளில் சின்முத்திரை தரித்து பக்தர்களுக்குப் பரமானுக்ரஹம் செய்து கடாக்ஷிப்பவர்களும், ஸமாதியில் நிலையாக விளங்குபவர்களும், புனேச்வரீ, சாரதா ஆகிய ஸகுண ப்ரஹ்ம

மூர்த்திகளின் பரமோத்க்ருஷ்டமான மந்திரங்களே தம்வடிவாகி ஜ்வலிப்பவர்களும், அந்த தேவதா மூர்த்திகளையே உபதேசித்தருள்பவர்களும், ஆன அம்பத்தூர் சாந்த குருவையும் சிருங்கேரி சாரதா பீடாதிபதிகளான ஜகத்குருவையும் கண்ணாரக்கண்டு களிக்கிறான் பக்தன்.

ராகலக்ஷணம்

"ஸ்கந்த மனோரமா" என்ற இந்த ராகம் அடியேனால் புதிதாகக் கல்பிக்கப்பட்டு சென்னை Music Academy Conference இல் 1962ஆம் ஆண்டு அரங்கேற்றி அவர்களால் போற்றப்பட்டு அவர்களால் 1966இல் வெளியிடப்பட்ட "ராகநிதி" என்ற "ராகநிகண்டு" க்ரந்தத்தில் லக்ஷணவிளக்கத்துடன் ப்ரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ராகம் 63 ஆவது மேளமாகிய லதாங்கியில் ஜன்யமானது, இதன் ஆரோஹண-அவரோஹணம் "ஸரிமபநிஸ-ஸநிபமரிஸ ராத்திரியில் பாட மிக்க ரஞ்ஜனையானது, ரௌத்ரரஸ ப்ரதான ராகம். எல்லா ஸ்வரங்களும் அம்சம்; ரிஷப, பஞ்சமங்கள, ந்யாஸம்.

"ஆலோகயே ராஜஹம்ஸௌ"

ராகம்: ஸ்கந்தமனோரமா — ஆதி தாளம்

ஆரோகணம்: ஸரிமபநிஸ்

அவரோகணம்: ஸ்நிபமரிஸ

பல்லவி

ஸா ; ; பா ; மாபா ;	‖ மாபாநீ பா	‖ மா ரீ ; ஸா
ஆ . . லோ . க யே .	‖ ரா . ஜ ஹம்	‖ . ஸௌ . .
ரீ ஸாரீ – ஸாபாமாபா ;	‖ மாபாநீ – ஸ் நி	‖ பம – பம ரீ ஸா
ஆ . . லோ . க யே .	‖ ரா . ஜ ஹம் .	‖ . . ஸௌ . . .
ரீ பமரிஸ – ரீ பாமாபா ;	‖ மபநீ – பநிஸ்ா	‖ நீ – பம ரீஸா
ஆ . . . . லோ . க யே .	‖ ரா . . ஜ . ஹம்	‖ . ஸௌ . . .
ரீ பமரிஸ – ரீ பமபா நீ ; –	‖ ஸ்ரீஸ் நி – ஸநிபா	‖ நீ – ஸ் நிபமரீ
ஆ . . . . லோ . . க யே .	‖ ரா . . . ஜ . ஹம்	‖ . ஸௌ . . . .
ரிமபமரிஸ – ரிமபமபா – நிபநீ –	‖ ஸ்ரீஸ் – நிஸ் நி – ப நி	‖ ஸ் – நி பம – ரிஸரீ
ஆ . . . . . லோ . . . க யே . .	‖ ரா . . ஜ . . ஹம் .	‖ . ஸௌ . . . . .
ரீ மாரீ – ரிமபா நீ – நிரிநீ	‖ ரீ ; – நிரிநீ	‖ பநி – பமரி – ரீ ஸ ‖
ஆ . . னந் . . த மூ . .	‖ ர்த்தீ . – ப . ர	‖ ம . ஹம் . . ஸௌ . ‖

அநுபல்லவி

ஸா ; ; – நீ ஸ் ா நீ ; – நி ப || நீ ; நி ப – பா || ஸ் நி நீ – ஸ ா ;
மூ . . ல ா . ஜ் ஞ ா . ன . || பே . த . ஸ || ம . . ர் த் தௌ .

ஸ் நீ ஸ் ரீ – ஸ் ரி ஸ ா நீ ; – நி ப || நீ – ரி ஸ் நி ப – ப ா || ரி ஸ் – நி – ஸ ரீ ;
மூ . . . லா . . ஜ் ஞ ா . ன . || பே . . த . ஸ || ம . . . ர்த்தௌ .

நி ரி ஸ் நி ப நி-ஸா ரி ஸ் நீ-நீ ஸ் நிபா-பா நி ப || நீ – ரி ஸ் நி ப – ப ரி || ஸ் – நி ரி நி – ரீ ;
மூ . . . . . லா . . . ஜ் ஞா . . ன . . || பே . . த . ஸ . || . ம . . ர்த்தௌ .

ரீ , நீ , பா , நீ , – ரி ஸ் நி ப || நீ ஸ ா ; – ப ா || ஸ் நி – ஸ் நி பா ;=
மோ . . . க்ஷா . ர்த்த . தே . . . || சி கௌ . – க் ரு || தா . . . ர்த்தௌ .=

மத்தியமகாலம்.

ப நிபா-மபமா–ப நிப-மநிப நீ – || ப நிஸ் ரிஸ்–நீஸ் || நீ ப–ஸா நி ஸா
மௌ . லா ம்ஞ . ய ஜ் ஞா . ன வி தர ணௌ || மோ . ஹா . ப்தி மக் ன || ஜீ வ தா ர ணௌ

ப நிஸா–ரிஸ் நி–பா ரீ –நிஸ் நி பா– || நி ரீ – நி ப நி ரீ – || ஸ் நி ப ம – ரி ஸ ரீ ||
மௌ . ஞு னங் . த வி த் யா தீ . ர் த் தௌ || மஹா ஸ்வா . மினௌ || நா . மா . நவ . ர்த்தௌ ||

சரணம்

பா நீ ; - பா மா பா ; மா - || ரீ , ம ரீ , ஸ - || ஷ் ஸ ரி ஸ ரீ ;
ப ர . ஸ் ப ர பா . ர்ச்வ || பீ . . டா . . || ஸீ . . . னௌ .

நி ம ா பா நீ பா - ஸ்ா நீ பா || மா ரீ ; - ஸா || ரீ மா பா ;
க ர க ம ல சின் . மு || . த்ரா . தா || . ர ணௌ .

பா நீ பா மா ரீ ; - பா மா || பா நீ - நீ ரீ || ஸ்ா நீ ; ;
ப ர மா . நு . க்ர ஹ || சு ப வி . || க்ஷ ணௌ . .

நீ ரீ ஸ்ா ; - நீ ; பா மா || பா நீ பா ம || ரீ ஸா ; ; ||
வ ர சா . ந்த்யா . ச்ர ம || ப த மண் . || ட னௌ . . ||

மத்தியம காலம்

ரி ப ம ரீ - ரீ ம ரிரி ஸ-ரி ப ம பா - || ப நிஸ் - நிரிஸ் நிப - || ம நி ப ம - ப ம ரீ
ப்ரா . ச க்த்ய ம்பா . பு ர பா . வ னௌ || ப ர ம ஸுகஹ்ருதய || குஹரா . ஜ த னௌ

ம பா - நி பா - ஸ் நி ப ம - பா ரிஸ் ரீ - || ஸ் ரி நிஸ் பா நீ - || ப ஸ் நி - பா ம ரீ ||
த்ரா க லா ம நு ரு . பஸ்புரணௌ || வ ர பு வ னே சீ || சா . ர தா ய னௌ ||

श्रीनदम्बापुरी (अम्बत्तूरु) भुवनेश्वरीपीठाधिप परमहंस शान्त सुब्रह्मण्य मौनस्वामिना पादपद्मे सप्रणामं समर्पिता गुरुकृतिः ।

अम्बत्तूरु वेङ्कटपुरस्थ स्कन्दगानविद्यालयाध्यक्षेण पैङ्गानाडु राजगोपालार्येण प्रणीता स्वकल्पिते आनन्दवल्लीरागे चापुतालेन निबद्धा ॥

"मानस भावय"

आनन्दवल्लीरागः] [चापुतालः

(पल्लवी)

मानस भावय स्वामिनं मौनिनम्
आनन्दपूर्णबोधं नादब्रह्मलीनं

(अनुपल्लवी)

गानयोगिनी मन्त्रिणी प्रसन्नम्
ज्ञान सुब्रह्मण्य प्रतिबिम्बनम्

(चरणम्)

अम्बापुरी भुवनेश्वरी पीठप्रतिष्ठापनकरम्
हंसाकृतिं रञ्जकपदं धीरगुहराजप्रियकरम्
शुम्भादि हन्त्री शाम्भवी पदकमल चिन्तनसंपदम्
शुद्धान्तरङ्गप्रविलसत्प्रणवात्मशान्त्याश्रमपदम्
जम्भारिनीलवरमणिरज्ज्योतिस्फुरच्चारोज्ज्वलम्
जृम्भकोकनदकरविलसच्चिन्मुद्राधारणशीलम्
डिम्बादिसर्वजनसुलभं ढुण्ढिप्रमोदकरकुशलम्
कुम्भोद्भवारुणगिरिमुख्य कूजितानन्दरसलीलम्

24

(ராகம் :- ஆனந்தவல்லீ) (தாளம் :- சாபு)

(பல்லவி)

மானஸ பாவய ஸ்வாமினம் மௌனினம்
ஆனந்த பூர்ண போதம் நாதப்ரஹ்ம லீனம்

(அநு-பல்லவி)

கான யோகினீ மந்த்ரிணீ ப்ரஸன்னம்
ஜ்ஞான ஸுப்ரஹ்மண்ய ப்ரதிபிம்பனம்

(சரணம்)

அம்பாபுரீ புவனேச்வரீ பீட ப்ரதிஷ்டாபனகரம்
ஹம்ஸாக்ருதிம் ரஞ்ஜகபதம் தீரகுஹராஜ ப்ரியகரம்
சும்பாதி ஹந்த்ரீ சாம்பவீ பதகமல சிந்தன ஸம்பதம்
சுத்தாந்தரங்க ப்ரவிலஸத் ப்ரணவாத்ம சாந்த்யாச்ரம பாதம்
ஜம்பாரி நீல வாமணிஜ்யோதி ஸ்புரத்தாரோஜ்வலம்
ஜ்ரும்ப கோகநத கரவிலஸத் சிந்முத்ரா தாரண சீலம்
டிம்பாதி ஸர்வஜன ஸுலபம் டுண்டிப்ரமோதகர குசலம்
கும்போத்பவாருணகிரிமுக்ய கூஜிதானந்தரஸலீலம்

தாத்பர்யம்

பல்லவி

ஏ மனமே! பரிபூர்ண ப்ரஹ்மானந்தாநுபவத்தில் ஆழ்ந்தவரும், நாதப்ரஹ்மத்தில் லயித்திருபபவரும், நிரந்தரமான மௌனத்தில் அமர்ந்திருப்பவரும் ஆன ஸ்ரீ மௌன ஸ்வாமிகளை தியானித்து உய்வாயாக.

அனுபல்லவி

ஸ்ரீ வித்யாமஹாத்ரிபுர ஸுந்தரியின் நாதலயாம்சமான ஸங்கீதயோகினீஸ்வரூபிணியாகிய மந்த்ரிணீ தேவியைத்தம்

ஹம்ஸயோகத்தால் ஸாக்ஷாத்காரம் செய்து சித் ஸுகத்தில் திளைத்திருப்பவரும், சிவசத்யாதி ஸகலதத்வ ஸ்வரூபப்ரகாசகரான ஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்தியின் ஜ்ஞான சக்தியின் நிதர்சனமான தோன்றலாகத் திகழ்பவரும்- (ஆன மௌனஸ்வாமிகளை த்தியானித்து உய்வாயாக).

சரணம்

"அம்பத்தூர்" என்று வழங்கும் "அம்பாபுரியில்" (அதாவது ஜ்ஞானஸ்வரூபிணியாகிய பராசக்தியின் இருப்பிடமான நகரத்தில்-அல்லது அம்பிகையின் தேஹமாக உள்ள இந்த நகரத்தில்) லோகோபகாரமாக ஸ்ரீ புவனேச்வரீ பீடத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்தருளியவரும், பரமஹம்ஸமூர்த்தி யாய்ப்ரகாசிப்பவரும்-அல்லது, ப்ராணவாயுக்களின் சக்திகளும் ஆத்ம சக்தியும் ஒன்று கூடி ப்ரகாசிக்கும் உத்தம ஸ்திதப்ரஜ்ஞயோகீச்வரரான ஆஞ்ஜநேய மூர்த்தியை ஸ்ரீ ஆசிரமத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்தருளியமையால் ப்ராணாயாமயோக நிஷ்டைக்கு இலக்கானவரும், அல்லது, "ஹம்ஸஸ் ஸோஹம்-ஸோஹம் ஹம்ஸ:" என்ற ஹம்ஸ மந்த்ரத்தின் பரமரஹஸ்யமான பொருளாகிய "சித்" (ப்ரஹ்மஜ்ஞான) ஸ்வரூபியாகப்பக்தர்களின் ஹ்ருதயாகாச (தஹராகாச)த்தில் விளங்குபவரும், கழலிணை சரணடைந்த பக்தர்களுக்கு ஆனந்தத்தை வாரி வழங்கும் வள்ளலும், அல்லது, ஸாதகர்களைத்துரீயானந்தத்தில் நிலைப்படுத்தும் ப்ரஹ்மவித்யையை உபதேசம் செய்தருள்பவரும், மஹாதீரராகிய பாலஸுப்ரஹ்மண்யமூர்த்தியை ஸ்ரீ ஆச்ரமத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்து அவருக்கு ஆராதன மஹோத்ஸவாதிகளை விமரிசையாக நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்தருள்பவரும், அல்லது, "குஹராஜ" என்ற முத்ரையாற் குறிக்கப்படும் இந்த க்ருதிகர்த்தாவிற்குத் திடமான குருபக்தியை அநுக்ரஹித்து ஆண்டருள்பவரும், சும்பன், நிசும்பன் முதலிய அஸுரர்களை அழித்தருளிய பராசக்தியின் பாதகமலங்களைத் தியானிப்பதே தம் செல்வமாகக்கொண்டவரும் தூய மனமுள்ள யோகிகள் செய்யும் ப்ரணவத்தியான

நிஷ்டையினால் பக்தர்களுக்கு ஆத்மசாந்தியைத்தரும் "சாந்தி ஆசிரமத்தை" த்தமது இருப்பிடமாகக் கொண்டவரும், ராஹு, சனி, சுக்ரன் முதலிய நவக்ரஹங்களின் ப்ரபையினால் விசேஷமாக ஜ்வலிப்பவரும், அதாவது, ஸ்ரீ ஆச்ரமத்தில் நவக்ரஹமூர்த்திகளை ப்ரதிஷ்டை செய்தருளியவரும், அல்லது, இந்த்ரநீலக்கல்லை ஒத்த கருவிழிகளிலிருந்து நாற்புறமும் வீசும் ஒளிக்கதிர்களுடன் ஒப்பற்ற ஜ்வலிக்கும் வீர்யமுள்ள நோக்குள்ளவரும், அப்பொழுதே மலர்ந்த செந்தாமரையை ஒத்த தன் கையில் ப்ரகாசியா நின்ற ஜ்ஞானோபதேச முத்திரையை (சின்முத்திரையைத்) தரிப்பவரும், குழந்தைகள் முதற்கொண்டு எல்லா நிலையில் உள்ள பக்தர்களுக்கும் ஸுலபமானவரும் "டுண்டி" கணபதி (விச்வமங்கள விநாயக) மூர்த்தியை ஸ்ரீ ஆச்ரமத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்தருளியவரும், அகஸ்தியர், அருணகிரி நாதர் முதலிய ப்ரஹ்மவித்யா பரமாசார்யர்களின் உபதேச வசனங்களை ஆழ்ந்து அநுபவித்து பக்தர்களுக்கு உபதேசித்தருள்பவரும் (ஆன ஸ்ரீ மௌனஸ்வாமிகளை த்தியானித்து உய்வாயாக.)

குறிப்பு :- ஸ்ரீ குருக்ருதி சார்வரி வருஷம் துலாமீ க்ருத்திகை (4-11-1960) வெள்ளிக்கிழமை கார்த்திகை பஹுலப்ரதமை அன்று ஸந்நிதானம் சரணகமலங்களில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

ராகலக்ஷணம்

"ஆனந்தவல்லீ" என்ற இந்த ராகமும் அடியேனால் புதிதாகக்கல்பிக்கப்பட்டு Music Academy conference இல் அதே சமயத்தில் (1962) அரங்கேறியது, இதுவும் அவர்களது ஸ்ரீ ராக நிகண்டு க்ரந்தத்தில் ப்ரசுரிக்கப்பட்டு உள்ளது. இந்த ராகம் 57 ஆவது மேளமாகிய ஸிம்ஹேந்த்ர மத்யமத்தில் ஜன்யமானது. ஆரோஹண அவரோஹணம் "ஸகமபநிஸ-ஸநிபமகஸ" ராத்திரி ராகம். பக்தி-கருணை, எல்லா ஸ்வரங்களும் அம்சம் பஞ்சமம் ந்யாஸம்.

ஷி = ப நி | பா – ஸ் நி ப – || ம ா க | ம – ப ஸ் நி || ஸ் ா ,
ஷி = ஆ . | . – ன ந் , த || பூ . ர் | ண போ . . || த ம் .
, – ஸ் க் ஸ் – || நீ – ப || ஸ் நி – பா , நி
, – நா . || த ப் ர || , ஹ்ம லீ . .

ப ம க ம = ஷி | – ஸ் நி ஸ் || ப ா நி | ம – ப நி ஸ் க் || ஷி
ன ம் . . = ஷி | – ன ந் . த || பூ . ர் | ண போ . . . || ஷி
, – நி ஸ க் ஸ நி ப || நீ – ப நி || ஸ நி ப நி ஸ் ா , நி
, நா . . . . . || த ப் ர . || . , ஹ்ம . . லீ . ,

ஷி = ப ஸ் | நி ஸ் ப நி ஸ் நி || ம ப நி ப – நி | ஸ் – நி ஸ க் ா ஸா || க் ா .
ஷி = ஆ . | . . ன ந் . . த || பூ . . . . ர் | ண போ . . . || த ப .
ஷி || ஷி || ஷி
ஷி || ஷி || ஷி

ஷி ||
ஷி ||

அனுபல்லவி

; ஸ் | , நீ ப || நீ , | , – ஸ் நி ஸ் ா ; || ; – நி ஸ
. க ா | , . ன || யோ . | , – கி . னீ . || . ம ந் .

ஷ = ப நி | பா - ஸ் நி ப - || ம ா க | ம - ப ஸ் நி || ஸ் ா ,
ஷ = ஆ . | . - ன ந் , த || பூ . ர் | ண போ . . || த ம் .

, - ஸ் க் ஸ் || நீ - ப || ஸ் நி - ப்ா , நி
; - நா . . || த ப் ர || , ஹ்ம லீ . .

ப ம க ம = ஷ | - ஸ் நி ஸ் || ப ா நி | ம - ப நி ஸ் க் || ஷ
ன ம் . . = ஷ | - ன ந் . த || பூ . ர் | ண போ . . . || ஷ

, - நி ஸ க் . ஸ நி ப || நீ - ப நி || ஸ நி ப நி ஸ் ா , நி
, நா . . . . . || த ப்ர . || . , ஹ்ம . . லீ . ,

ஷ = ப ஸ் | நி ஸ் ப நி ஸ் நி || ம ப நி ப - நி | ஸ் - நி ஸ க் ா ஸ ா || க் ா .
ஷ = ஆ . | . . ன ந் . . த || பூ . . . . ர் | ண போ . . . || த ம .

ஷ || ஷ || ஷ
ஷ || ஷ || ஷ

ஷ ||
ஷ ||

அனுபல்லவி

; ஸ் | , நீ ப || நீ , | , - ஸ் நி ஸ் ா ; || ; - நி ஸ
க ா | , . ன || யோ . | , - கி . னி . || . ம ந் .

க்ா ஸ் நீ || ; – மப || க் ா , ஸ் ா ; ,
த் ரி ணீ || , – ப்ர . || ஸன் . ன ம் . .

ஷே – க் ஸ | க் ா ; – ஸ் நி நி ஸ – ॥ நி ப ப நி – நீ ஸ நி | நீ – ஷை || ஷே
ஷே – கா . | . . . . . ன . || யோ . . , . . | . – ஷெ || ஷே

க்ா – ஸ் க் ஸ் ா நி ஸ நீ || ; – ஷே || ஷெ
. த் ரி . . ணீ . . || . – ஷே || ஷெ

ஷே – ப | , க் ஸ் – க் ஸ் || நீ ; – ப | , ஸ் ா – நி ஸ் || பா ; – ப நி
ஷே – ஜ் ஞா | . . . . . . || ன . – ஸ¬ | . ப்ரஹ்மண் . || . . ய .

மா – ம ப க ம – ப நி || ஸ் ா ; – க் ா || ஸ் நி – ப ம கா – க ஸ
. . . . . ப் ர . || தி . பிம் . || . . ப . . ன ம் .

க ம – ப | , க் ா ஸ் நி – பா || க் ா ; – ப | ஷே || ஷே
. . – ஜ் ஞா | . . . . . . || ன . – ஸ¬ | ஷே || ஷே

ஷே || ஸ ா ; – ப நி || ஸ ா க ஸ் – நீ ஸ நி
ஷே || தி . பிம் . || . . . ப . .

பா நி ப – மா ப ம
. . . ன ம் . .

க ஸ க ம ||
. . . . ||

சரணம்

, ப | . காம || பா — நி | ஸ் நீ ப || நீ — ப
. அம் | . பாபு || ரீ — பு | வனேச்வ || ரீ பீ

நிஸ்நிப || மா — பா || ஸ்நிபநிபம
. ட . ப்ர || திஷ்டா || . . பனக .

கம — ப | மகாபமபா || கா — பம | கம-பநிஸநி-பநி || ஸ்ா — ப
ரம் . — ஹம் | . ஸா . ' . க்ரு || திம் ரஞ் . | . . ஜ . க . ப . || தம் தீ

ஸ்நிஸ்ப || நிம — ப || ஸ்நிபா — ஸ்நி
. ரகுஹ || ரா . ஜ || . ப்ரி . ய க .

பா — மப | மா — பநிபாஸ்நி || பநிஸ்நி — பா | கா—ஸ்நிஸ்ா—ப || நீ — பநி
ரம் — சும் | . பா . . தி . || ஹந் . . த்ரீ | . சா . . ம்ப || வீ ப .

ஸ்க் — ஸ் நிபமகம || பா — ஸ் நி || ஸ்ா — பநிஸ்நி
த . க . ம . ல . || சிந்த . || ன ஸம் . . . ப

மா — நி | ஸ்க்ா — ஸ்க் || ஸ்நிபா — க் . | , நி ஸ்க் || ஸ் நி — ப
தம் — சு | . த்தாந்த . || ரங் . . க | . ப்ரவில || ஸ . த்ப்ர

ஸ் நிஸ்க்ா ஸ்நி || ஸ்ா — கம || பநிஸ்நி—பமகா || ஸா ||
ணவா . . த்ம . || சாந்த்யா . || . . ச்ர . ம . ப || தம் ||

மத்யம கால ஸாஹித்யம்

;- கா | பமப-நீப-நிஸ் ‖ நிபமா-பா | ஸ்நிஸ்நீ-பநிப ‖
,-ஜம் | பா.ரிநீல வர ‖ மணிவஜ்ஜ்யோ | தி.ஸ்ஸ்புரத்தா.ரோ ‖

ஸ்நிபா கம | ப- ஸ்நிபமப நிஸ் ‖ நிப நீ-பநி ‖ ஸ்நி-பஸ்நிப-மப
.ஜ்ஜ்வலம் ஜ்ரும்.| ப கோ.கநத கர ‖ விலஸச்சின்.‖ மு.த்ரா. தா. ரண

ஸ்நிஸா-நிநி | பா-மபமக-மப ‖ நிபநீ-பநி | ஸா-நிஸா நி-பஸ்
ஶீ.லம்-டிம். | பாதிஸர்.வஜன ‖ ஸுலபம்டுண் | டிப்ரமோதகர

நிஸ்பா-மப | க்ா-நிஸாக்-நிஸ் ‖ நிபாநி-பா ‖ ஸ்நீஸ்நிப-மப
குசலம்கும். | போத்பவாருணகி ‖ ரிமுக்யகூ ‖ ஜிதானந்.த ரஸ

நிநிமா ‖
வீ.லம் ‖

அநுபந்தம் - 2

அம்பத்தூரில் மௌன ஸ்வாமிகள் ஆச்ரமத்தில்

ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஜகத்குரு

அம்பத்தூர் ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி பீடம் ஸ்ரீ மௌனானந்ததீர்த்த ஸ்வாமிகளின் ஓம் சாந்தி ஆச்ரமத்திற்கு 10-2-69 திங்களன்று மாலை சிருங்கேரி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்ய அபிநவ வித்யாதீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் விஜயம் செய்தார். ஏராளமான பக்த ஜனங்கள் கூடி பூர்ணகும்ப மரியாதையுடன் வரவேற்றனர். பின்னர் கூடியிருந்த திரளான ஜனங்களுக்கு இரண்டு மஹான்களும் வெளியே வந்து பீடத்திலமர்ந்து தரிசனம் தந்தது கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தது. தியாக கான லோல ஸ்ரீ T.S.பாலகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் இரண்டு மான்களையும் தரிசனம் பண்ணுகிற பாக்யம் 'அஹோ பாக்யம், அஹோ பாக்யம்' என்று உருக்கத்துடன் பேசினார்.

பின்னர் ஜகத்குரு தமது அருளுரையில் "ஸத்ஸங்கத்வே நிஸ்ஸங்கத்வம்" ஜீவன்முக்தி நிலையில் சேர்ப்பது எதுவோ அதுவே ஸத்ஸங்கமாகும். மற்றதெல்லாம் அஸத்ஸங்க மென்பதை விரிவாக அருளி பின்னர் இதுபோல் மடம் ஆச்ரமத்தில் இருந்துகொண்டு பேசாமல் ஸம்ஸாரதாபத்ரயத்திலே தவிக்கிற ஜனங்களுக்கு ஆறுதல் செய்து சாந்தி உண்டாகும்படி ஆசீர்வாதம் செய்துகொண்டிருக்கிற ஸ்வாமிகளிடம் ப்ரேமாபாசத்தினாலே கட்டுப்பட்டு எத்தனையோ காரியங்கள் இருந்தபோதிலும் வந்து 10 நிமிஷமாவது இருந்து விட்டுப் போகலாமென்று வந்துள்ளேன், எல்லோருக்கும் மங்களம் உண்டாகட்டும் என்று உபதேசித்தார்கள்.

நம் ஸ்வாமிகளை ப்ரத்யேகமாகக் கூப்பிட்டு மடம் மேலும் மேலும் விருத்தியாகி பக்தகோடிகளுக்கு அனுக்ரஹம் புரிந்துகொண்டிருக்க ஸ்ரீ சாரதா சந்த்ரமௌளீஸ்வரர் அருள் புரியட்டும் என்ற அமுத வசனங்களை மொழிந்தார்.

ஏஷா ஸ்வச்சா முத்ரா க்ருஹ்யதாம் அத்ர பகவத்யா: காபி மூர்த்திர்விராஜதே இயம் பவதாம் பூஜாஸமயே ஸன்னிஹிதா பூயாத் அஸ்ய ஆச்ரமஸ்ய ஸர்வகார்யேஷு மங்களகாரிணீ நிரந்தரம் விராஜதாம்.

இந்த வாசகத்தைக்கூறி மேற்படி முத்திரையை ஸ்வாமிகளிடம் தந்தருளினார்கள்.

- ராஜேஸ்வரி ராமமூர்த்தி.

மௌன ஜோதி

(அம்பாள்புரி ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி மகிமை)

Sri Mounananda Swami Jayanthi

1975-76

ஜகதாம் குருவர்யம் ச மௌனானந்த முனிம் சிவம்
அம்பாபுரி நிவாஸம் ச
யோகிந்த்ரம் தம் உபாஸ்மஹே

ஸ்ரீ அம்பாபுரியில் (அம்பத்தூரில்) ஜகன்மாதா புவனேஸ்வரி தேவியை அனுதினம் பூஜித்துக்கொண்டும் அதனால் உலகம் முழுவதும் க்ஷேமத்தை அளிக்கும் பிரம்மானந்தத்துடன் பிரகாசிக்கும், சிவ ஸ்ரூபமாகவும் ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி பீடத்தின் அதிபதியாகவும் திருமூர்த்தியான தத்தாத்ரேய பரம்பரையில் ஸன்யாச ஆசிரமம் ஸ்வீகரித்து ஜகத்குருவாக விளங்கும் யோகிந்த்ரர் ஆன நமது ஸ்ரீ மௌனானந்த மஹா சுவாமிகளின் பாத கமலங்களை நாம் வணங்குவோமாக.

T. V. SUBRAMANIAN
Ex. Ponds Director Finance

ஸ்ரீ

க்ருதயுகத்தில் கபிலர், த்ரேதாயுகத்தில் தத்தாத்ரேயர். துவாபரயுகத்தில் வியாஸர் கலியுகத்தில் சங்கரர். யுக புருஷர்கள், யுக அவதார புருஷர்கள், ஒவ்வொருவரும் மஹத்தானகாரியங்களை பக்தகோடிக்கு அருள் புரிந்துள்ளார்கள். அவதாரங்கள் பலப்பல இருந்தாலும் வேத தர்மத்தை போதிக்கவந்த மஹா புருஷர்கள் ஆவர். இது வேதங்களால் கோஷிக்கப்படுவதுமாகும்.

நமது அம்பத்தூர் ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ மௌனாநந்த தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள், ஜாதகமும் ஸ்ரீ தத்தாத்ரேயர் ஜாதகமும் ஒன்றேயாம். கார்த்திகை மாதம் ஸோமவாரம் ருஷபலக்னம் ஸ்வாதி நக்ஷத்திரம் கூடிய ஐந்து க்ரஹங்கள் உச்சத்திலுள்ள போது அவதாரம் (ஜனித்தார்கள்). அதே இந்த புண்ணிய ஸ்வாதி திருநாள் ஜெயந்தி உத்ஸவ தினத்தன்று, ஸ்ரீ "**மௌன ஜோதி மலர்**" வெளியிடப்படுகிறது.

ஸ்ரீ குருப்யோ நம :

அருள்வாக்கு

Lead the life in such a way that your cremators may shed few drops of tears.

Do all the good that one can.

மரணத்தை ஊருக்கு போய்வருவதாய் நினைப்பவன் ஞானி.

அம்பிகையை பக்தியோடு உபாஸனை செய்பவனை உலகம்போற்றும். ஆனால் கர்வம் அடையாதவனே முன்னுக்கு செல்வான். கடவுளின் உண்மையான ஸ்வரூபத்தை அறிவான்.

38

ஓம்
தத் ஸத்

(தைவம் பேசுமா? எப்படி பேசும்? ஸ்வருபம் எப்படி? என்பதை இந்த அருள்வாக்கு மூலம் நமது ஸ்வாமிகள் தெரிவிக்கிறார்)

தைவம் ஸ்வரூபத்துடன் வந்து உபதேசம் செய்யுமா? என்று ஸ்ரீ வித்யா உபாஸகா் ஒருவர் என்னிடம் கேட்டார்.

அதற்கு நான், தைவம் பேசும், ஸ்வரூபத்துடனும் வரலாம் சப்தமும் கேட்கலாம் "யத்பாவம் தத்பவதி" என்பது கீதாசார்யன் வாக்கு! நம்பிக்கை விடாமுயற்சி தேவை. எந்த ரூபத்தை மூர்த்தியை தியானிக்கிறோமோ, அந்த மூர்த்தியே வந்து அந்தா்முகத்திலெ வந்து உபதேசிப்பதுதான் மிக மிக சிரேஷ்டமானது. வெளியில் குருமார்களிடம் உபதேசம் பெறுவதும் நல்லது. நம் முன்னே அந்தா்முகத்திலெ ஸாக்ஷாத்காரத்தினிடமிருந்து திவ்ய உபதேசம் பெறுவது நமக்கு பெரும் நம்பிக்கையும், பக்தியும், ஞானமும் சீக்கிரம் ஏற்பட்டுவிடும். அதாவது என் சிறுவயதில் நடந்த உதாரணத்தை கூறுகிறேன் கேளும். எனக்கு அப்போது சிறுவயதுதான். தைவ பக்தி அந்த வயதிலேயே மிக உண்டு. எந்த கோவில்குளம் பார்த்தாலும் பெரியவர்களைப் பார்த்தாலும் தா்சிப்பதும், வந்தனை வழிபாடுகள் செய்வதிலும், தவறமாட்டேன். எனக்கு அப்போது உபநயனமாகிவிட்டது. இருந்தாலும் சில மந்திரங்கள் நாவில் நுழையாது. எல்லாம் படித்தால்தான் தெய்வத்தை பார்க்க முடியுமா? படிக்காமலும் ஒரே பக்தியாக இருந்து தெய்வீக சக்தியை கூரமுடியாதுதான் என்று பெரியோர்கள் சொல்வதை கேட்டிருக்கிறேன்! அந்த திடமான பக்தியை கொண்டே இதே சிந்தனையோடு பலநாட்கள் கழிந்தது! கம்ஸன் பயந்து பயந்து க்ருஷ்ண ஸ்வரூபத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தானே! ஜெபம் செய்யாமல் ஸ்வரூபத்தை பார்த்து, பார்த்துக் கடைசியில் மோக்ஷத்தையே அடைந்தானல்லவா?

அப்படியிருக்க தைவத்தின் ஸ்பாவம் என்ன! என்ற ஏக்கத்தினாலே சோகம் மேலிட்டு, ஸோஹம்பாவனை ஏற்பட்டு தியானத்திலே மௌனமாக சிலமணி நேரம் சும்மா உட்கார்ந்துக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது மஹா கணபதி வினாயகர் ஸ்வரூபம் ஹ்ருதயத்துள்ளே நாபியிலிருந்து தோன்றி, தன் திவ்ய தேஜஸுடன் துதிக்கையை நீட்டி வலது காதில் வைத்து நான்கு மஹாமந்திரங்கள் கணீரென்று சப்தத்துடன் உச்சரிக்க சொல்லி செவியில் ஓதிவிட்டார். அதுமுதல்

என் உடல் அவயங்களெல்லாம் இந்திரியங்களும், மனதும் பளிச்சிட்டு திவ்ய சரீரத்துடன விளங்கிகொண்டு, ஸஞ்சரித்துவந்தேன். பல படித்த மஹாவித்வான்களிடம் மஹாமந்திரங்கள் எவை என்பதை கேட்டு தெரிந்தபோது ஸ்ரீ மஹா கணபதி உபதேசித்த மந்திரங்களே அவை என்பதை அறிந்தபோது இன்னும் ஆனந்தம் அதிகரித்தது, இதனால் வெளியுலக பற்றும் தானாக நழுவிவிட்டது.

க்ரமேண ஞானம் ஏற்பட்டு துறவியாகி, இவ்வெளியுலகை மறந்து, ஆசைகள்விட்டு யாத்திரையாக கிளம்பிவிட்டேன். தைவீகசக்தி என்னுடன் இருப்பதால் பயமில்லாமல் மௌனமாக யாத்திரையை துடங்கினேன், பலசித்திகள், பலநிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் எவ்வளவோ நடந்துள்ளது. நித்யகர்மானுஷ்டானங்கள் தானாக நழுவியது. தியான கங்கையில் ஸஞ்சார ஸமாதியிலிருந்து வந்தது. அங்கங்கே பசி வந்தால் தானாக ஆஹாரம் கிட்டிவிடும். பலக்ஷேத்திரங்கள் தீர்த்தாடனம் எல்லாமே சுலபமாக நடந்தேறியது என்பதை தெளிவாக சொல்லலாம்.

ஸ்ரீ முருகனை பற்றி கூறும்போது ஸமாதி ஏற்ப்பட்டுவிடும். முதலில் எனக்கு வைராக்யமும் ஸமாதி நிலையும் ஏற்பட்ட பிறகுதான் வெளியில் ஸன்யாஸம் பெறத்தக்க குரு விரும்பாமல் அழைத்து உபதேசம் செய்து காஷாயம் தந்ததும் அம்பாள் அனுக்கிரஹம்தான். முதலில் தன்னை ஜெயித்து, பிற்பாடுதான் சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசம் செய்ய வேணும் என்று உபனிஷத்துக்கள் முறையிடுவதுபோல நம் அனுபவங்கள் அமைந்துள்ளது. தன்னை கடைத்தேற்றிக் கொண்டால் தான் இன்னொருவனை ஸம்ஸார தாப த்ரயங்களிலிருந்து கடைத்தேற வைக்க முடியும் அல்லவா? அதற்கான சித்தி ஏற்பட்டு அம்பத்தூரிலே ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி பீட ஸ்தாபனம் பண்ணி இன்றைக்கு முப்பது வருஷங்களாகிறது என்பதை பக்தகோடிகள் அறிவார்கள்.

ஸ்ரீ வித்யைவேறு, பிரம்ம வித்யைவேறு கிடையாது இரண்டும் ஒன்றே! தக்க குருமார்களிடம் உபதேசம் பெற்று, மஹா காயத்ரி ஜபத்தை ஆயிரம் தரம் தினமும் ஜெபித்து. பிறகு ஸ்ரீ வித்யா ஜபம் ஆராதனை செய்வதால் மட்டும் ஸ்ரீ விதயை விளங்கும்.

தினமும் ஸந்தியாவந்தனம் ஆனதும் அரைமணிநேரம் ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம ஹரே ஹரே! ஹரே க்ருஷ்ண ஹரே க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹரே ஹரே! ஜெபியுங்கள். பணம் காசு நிறைவோடு வரும்.

சுபம்!

ஓம் தத் ஸத்

அம்பத்தூர் ஸ்ரீ மௌனஸ்வாமிகள் உபதேசம்

வேதங்களுக்கு ஸ்வரூபம் உண்டா- ஸ்வாமிஜீ நீங்கள் பார்த்தாக சொன்னீர்களே! எப்படி- எந்த விதமாகப் பார்த்தீர்கள்- ஒன்றுமே படிக்காதவராயிருந்தும் வேதங்களை எப்படி கற்றுக் கொண்டீர்கள்? தயவு செய்து விளக்கமாக சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்று கேட்க ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் சொன்னது.

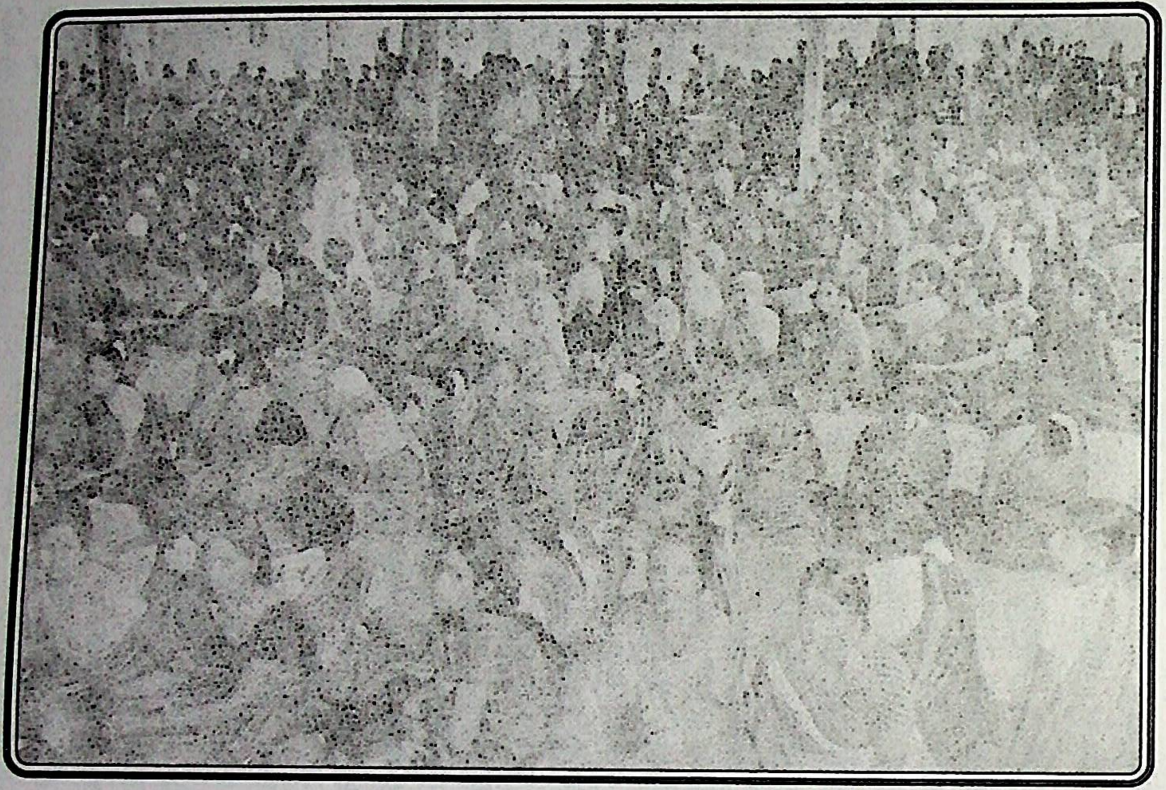
நான் இளம் பிராயத்தில் என் வீட்டின் அருகேயுள்ள ஸ்ரீ ராமஸ்வாமி கோயிலுக்கு போய் வருவது வழக்கம். உத்ஸவ நாட்களில் ஒரு நாள் உத்ஸவ விக்ரஹம் அலங்கரிக்கப்பட்டது. பின்னர் வெளி புறப்பாடு ஆகி, வீதி வலம் வந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, அதற்கு பின்னால் வைதிகர்கள், வேத பாராயணம் செய்து கொண்டு போனார்கள். அந்த மந்திரங்களைக் கேட்ட நான் அவர்களுடன் கலந்து கொண்டு "ராம ராம ராம சீதா" என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டு அவர்களுடன் சொல்வது போல சொல்லிக்கொண்டே நடந்தேன். அந்த வேத மந்திரங்கள் எனக்குத் தெரியாததால் ஸ்ரீ ராம நாமத்தை உச்சரித்து கொண்டு சென்றேன்.

இதை கவனித்த வேதியர் ஒருவர் என்னைப்பார்து சிரித்தார். உடனே நான் வெட்கப்பட்டு ஓடி வீட்டிற்குள் நுழைந்து யாருமறியாத ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்து கொண்டு, "ஹே ராமா! ஹே லஷ்மணா! ஸீதாதேவி! ஆஞ்சநேயா! உங்களுடைய நாமாவைக் கேட்டு அவர் பரிஹஸித்தாரா- அல்லது வேதங்களை ஓதியறியாத என்னை கண்டு பரிஹஸித்தாரா- ஒன்றும் எனக்கு விளங்கவில்லையே? அந்த வேத வாக்கியங்கள் என் நாவில் நுழையாததால், சுலபமாக சொல்லக்கூடிய உன்னுடைய திருநாமத்தை உச்சரித்தேன் ஏதாகிலும் தப்பிருந்தால பொறுக்க வேண்டும். ஹே

ராமச்சந்திரா! இந்தக் கரடு முரடான வேதங்களை எப்படி நான் கற்பது? நான் உன்னையடைய முடியாதா? என்று பலவாறாக புலம்பும்போது ஸ்மரனையற்றவனாக இருந்தேன்.

அப்பொழுது திவ்விய வேதியர் நால்வர் தோன்றி, வேதங்களை ஓதினர். அவற்றைக் கேட்டதும் என் மனம் அவர்களிடத்திலேயே லயித்து விட்டது. சுமார் இரண்டு மணி நேரத்துக்குமேல் அவ்வேதகானத்தைக் கேட்டேன். பிறகு அவர்களுள் ஒருவர், நாங்கள் நான்கு பேரும் ஒருவரே ஆனால் எங்களைக் கடந்தவராகிய ராமச்சந்திரமூர்த்தி. நீ அந்த ப்ரபுவினுடைய திருநாமத்தை எப்பொழுதும் உச்சரித்தமையால், அவருக்குட்பட்ட நாங்கள் உங்களுக்கு காட்சி தந்தோம். என்று உரைத்து விட்டு மறைந்தார்கள். பின்பு ஸ்மரனை வரப்பெற்றவனாக பரமானந்தமடைந்தேன். இதனால் "நாம் ஸ்ரீ ராம நாமத்தை உச்சரித்தால் நான்கு வேதங்களையும் படித்தறிந்தவராவோம்" என்பதை உணர்ந்தேன். ஆகையால் முதலில் ஸ்ரீ ராம நாமத்தை உச்சரித்து அப்யஸித்து, ஸ்ரீ ராம யோகம் கை கூட பெற்றதும், மூர்த்திகளுடைய ஸ்வரூபங்களை நமக்குள்ளேயே நாமாக அறிந்துகொள்வோம்.

(ஸ்ரீமதி ரஜேஸ்வரி ராமமூர்த்தி)

ஜகத்குரு ஸ்ரீ மௌனாநந்த தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள்
விஜயம் செய்தபோது ஸுவாஸினிகள் கூடியிருக்கும் காட்சி

ஓம்
ஸஹஸ்ர ஸுவாஸினி பூஜா
ஆராதனை வைபவம்

அம்பத்தூர் ஜகத்குரு ஸ்ரீ மௌனானந்த தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகளிடம் மந்த்ராக்ஷதை பெற்றுக்கொண்டு ஆரம்பித்த ஸஹஸ்ர ஸுவாஸினி பூஜா ஆராதனை வைபவம் மாம்பலம பாலாஜி கல்யாண மண்டபத்தில் வெகு சிறப்பாக நடந்தது. மிகவும் பக்தி சிரத்தையுடன் கூடிய நமது (Ponds Company General Manager) Sri **S.H.S. மணி அய்யர்** அவர்கள் சென்னையிலேயே மிகச்சிறப்புடன் விளங்கும் நவரஸ என்ற ஸங்கீத சபாவின் அநேக மெம்பர்களின் கைங்கர்யத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு தனது மேற்பார்வையில் இந்த ஸஹஸ்ர ஸுவாஸினி பூஜா ஆராதனை வைபவயக்ஞத்தை இந்த நவராத்திரியில் வெள்ளிக்கிழமை 10-10-75ல் காலை 5-மணிக்கு ஸ்ரீ மஹா கணபதி ஹோமத்துடன் ஆரம்பித்து, ஸ்ரீ ஸுக்த ஹோமம் துர்க்கா சூக்தஹோமம் ருத்ரஹோமத்துடன் நடந்தேறியது.

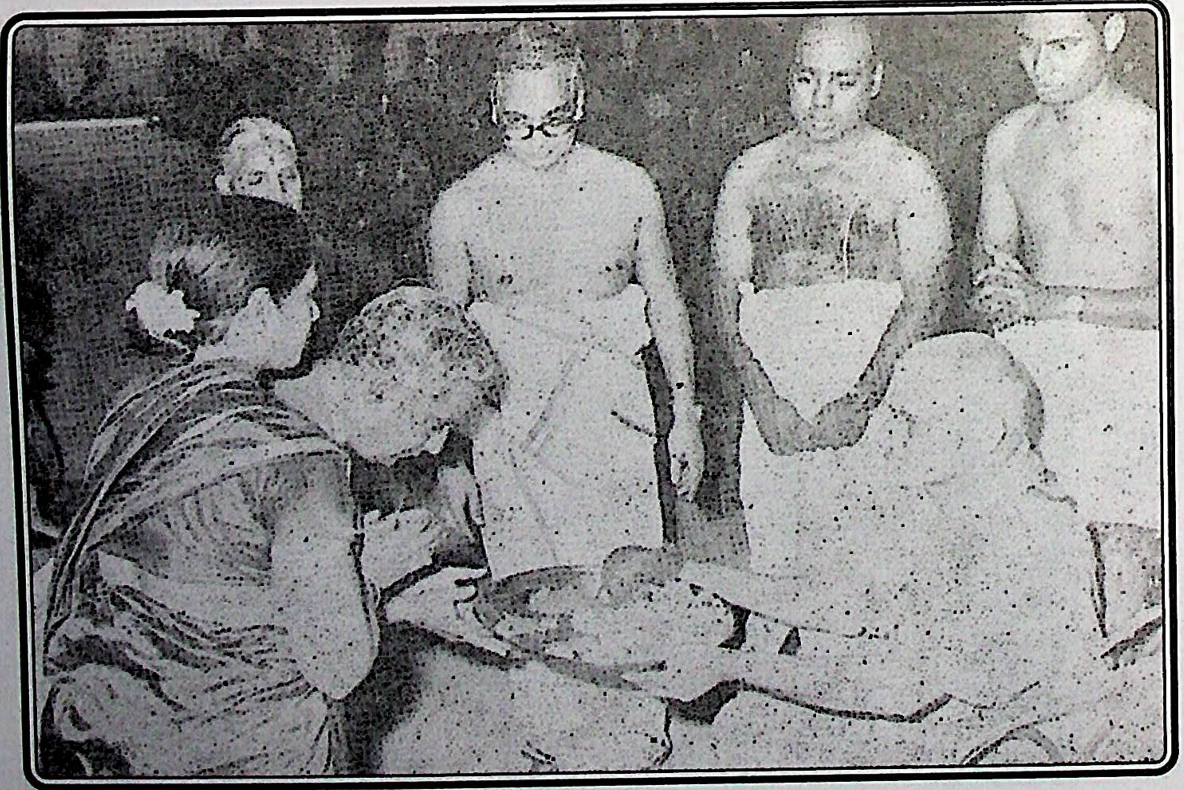
சரியாக 9-15 மணிக்கு அம்பத்தூர் ஜகத்குரு ஸ்ரீ மௌனானந்த தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் விஜயம் செய்ததும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுக்கு மேளவாத்ய, பூர்ணகும்ப ஆசார உபசாரத்துடன் வரவேற்ப்பளித்து மேடையில் அமர்ந்ததும் பெரியவாளின் உத்திரவின் பேரில் ஸன்னிதானத்தின் முன்னிலையில் பூர்ணாஹுதி, வஸோர்தாரா, தம்பதி பூஜை, ருக்யஜுஸ் ஸாமவேதம் பாராயணம் ஷோடசோபசாரம் ஹாரத்தி எல்லாம் நடந்ததும் மந்த்ராட்சதை கொடுத்து பஞ்சோபசாரத்துடன் ஸுவாஸினிகளுக்கு போஜனம் அளிக்க உத்தரவிட்டு அனுக்ரஹம் செய்து அருளினார்.

ஸ்ரீ நாவல் பாக்கம் வரதாச்சாரியாரும், Ponds Company Financial Controller **T.V. சுப்ரமண்யன்** அவர்களும் ஜகத்குரு ஸ்ரீ மௌனானந்த தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகளுக்கு வரவேற்பு வாசிததளித்தது குறிப்பிடத்தக்கது. எல்லோரும் மிக்க பக்தி சிரத்தையுடன் கேட்டு ஆனந்தித்தார்கள்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸஹஸ்ர ஸுவாஸினி போஜன விழாவின் ஒரு காட்சி

மணி அய்யர் அவர்கள் ஸுவாஸினி பூஜை ஆரம்பிக்க
மஹாஸ்வாமிகளிடம் மந்த்ராக்ஷதை பெற்றுக் கொள்கிறார்

ஓம்
தத் ஸத்

அம்பாள்புரி ஸ்ரீ புவனேச்வரீ பீடாதிபதிகள்

ஓம் சாந்தி மௌனஸ்வாமிஜி

அவர்கள் அருளியது

"ஸ்ரீ தத்த உதயம்"

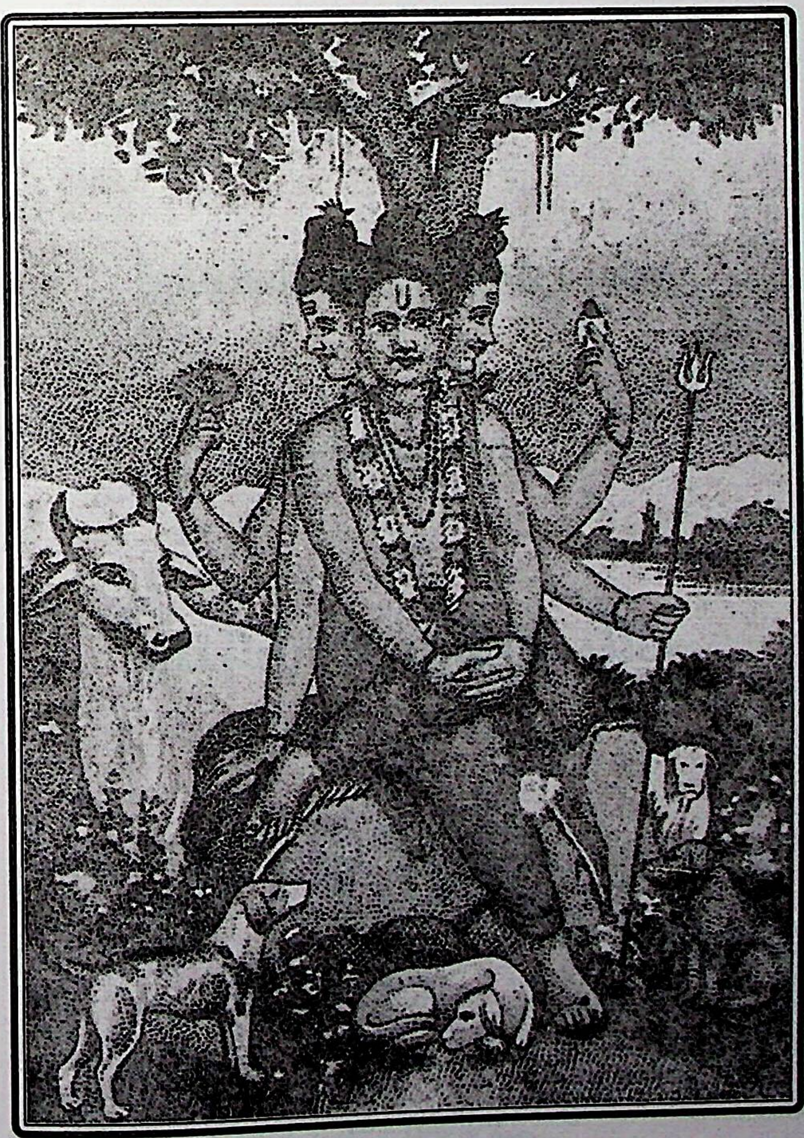

ஓம் சாந்தி ஆசிரமம்

அம்பத்தூர் P.O.

47

ஓம்
தத் ஸத்

ஸ்ரீ மௌன ஸ்வாமிஜி

ஓம்
தத் ஸத்

அம்பாள்புரி ஸ்ரீ புவனேச்வரீ பீடாதிபதிகள்

ஓம் சாந்தி மௌனஸ்வாமிஜி

அவர்கள் அருளியது

"ஸ்ரீ தத்த உதயம்"

ஓம் சாந்தி ஆசிரமம்
அம்பத்தூர் P.O.

ஸ்ரீ தத்தாத்ரேயர்

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ தத்த உதயம்

ஓம்த்ராம் ஓம் குரு தத்தாயநம :

இது ஸ்ரீதத்தாத்ரேயருடைய மூலமந்திரம். இந்த மஹாமந்திர ஜபத்தினாலே ஜீவனை பிரம்மத்தில் சேர்த்தியவர்கள், கணக்கற்ற இருஷிகளாய்ச் சோபிக்கிறார்கள். கிரஹஸ்தாச்ரமிகளும் பிரம்மசாரிகளும் வானப்ரஸ்தாச்ரமிகளும் ஸந்நியாஸிகளும் இந்த மஹா மந்திரத்தை ஜெபிக்கலாம். கிரஹஸ்தன் ஜெபிப்பதால் ஸந்தான பாக்கியம் அடைவதோடு ஆத்மா நந்தமும் அடைகிறான். பிரம்மசாரி மஹாகாயத்ரீ ஜபம் செய்ததும் இந்த மஹாமந்திரத்தையும் ஜெபிப்பதால், ப்ரக்ருதியின் ஆவேசத்தின் மூலம் ஏற்படுகிற மாயையை நீக்கும்படியான சக்தியோடு விளங்குகிறான். வானப்ரஸ்தாச்ரமிகள் ஜெபித்தால் ஆசையினாலேற்படுகிற பற்றுதலை நீக்கியவராயிருப்பர். ஸந்நியாஸிகள் ஜெபிப்பதால் பற்றற்ற பரம்பொருளோடு கலந்தவண்ணமாக இருப்பதோடு குருமூர்த்திகளாகவும் பிரகாசிப்பார்கள்.

ஒரு தரம் 'ஸ்ரீதத்தாயநம :' என்று செல்வதால், நாம் இன்பமடைவதோடு ஹ்ருதயமும் நிறையப்பெற்றுப் பசி தீர்ந்தவராக ஆவோம்.

த-காரம் வேண்டிய வரங்களால் நம்மைத் திருப்திசெய்து வைக்கிறது எதுவோ அது. இந்தத் திருப்தியோடு நில்லாமல் இதற்கு அப்புறமுள்ள "தனிமையான வஸ்து ஒன்றுண்டு! அதைப் பார்" என்று கூறுவத, தத் என்ற பதம். இவ்வாறு தன்னுடைய யோக க்ஷேமங்களை நடத்தும் சக்தியும், தனிமையாக சோலபிக்கிற பற்றற்ற தத்பொருளும், சேர்ந்த பதங்களோடு நில்லாமல், 'தத்தாய நம:' என்று கூறுவதனால், அது ஜீவதசை ஜீவன் அடைகிற தசை, எல்லாம் அகண்டாகாரமாக ஒரே வெளியாகப் பிரம்மமாகச் சோபிக்கிற தசை, அதாவது ஈசுவரன் குரு ஆத்மா-என்ற

பேதமேயில்லாமல் பிரம்மாநந்தவாரியாகச் சோபிக்கவும் செய்கிற தன்மையைக் குறிக்கும்.

'ஸ்ரீ தத்தாய நம:' என்று உச்சரிப்பதால் அதோடு மூலமும் சேர்த்து ஜெபித்து வருகிறோம். இகலோகப்ராப்தியையும் பிறதிடம் செல்லாத பக்தியையும் தந்து ஆட்கொள்ளும் தெய்வமே ஸ்ரீதத்தாத்ரேயர்.

ஸ்ரீ தத்தாய என்று "தத்" பொருளே உருவமாகத் தம்முள்ளத்தில் ஸ்ரீதத்தஸ்வாமியை உபாஸநாமூர்த்தியாகப் பூஜித்து வரும்போது, நம்முள்ளம் ஒளிமயமாகப் பிரகாசிக்கிறது. தேஜஸின் நடுவில் ஸ்ரீதத்தமூர்த்தியைக்கண்டு ஸேவித்து மனமுருக்கத்தோடு 'ஸ்ரீதத்தா, ஸ்ரீதத்தா, ஸ்ரீதத்தா,' என்று உரைத்துப் பூஜிக்கும்போது, நம்முள்ளம் விசாலமடைந்தவண்ணமாகி, பல இருஷிகள் கூட்டம் குட்டமாக வந்து ஸ்ரீதத்தமூர்த்தியைச் சுற்றிலும் நின்று ஸேவித்தவண்ணமாகிப் பேராநந்தம் அடைகிறதையும் காணலாம். இப்படியுள்ள நம் ஹ்ருதயம் அதிவிசாலமடைந்து இருஷிகளுடைய கூட்டத்தின் நடுவில் தத்பொருளாகப் புகழப்படுகிற ஸ்ரீதத்தாத்ரேய மூர்த்தியை மனக்கண்ணால் கண்டதுமே, அக்காட்சி நம்முடைய தேகம் முதற்கொண்டு ஆத்மா வரையிலுள்ள மாயா ஸ்வரூபங்களைக் கனவாகக் கண்டு, அறிவுத்தெளிவுண்டாகிப் பிரம்மாநந்த சுகத்தையே நாடும்படி செய்விக்கிறது. உபாஸனை கலைந்து வெளிவந்ததும் முன்கண்ட அனுபவத்தை, மறவாமல் காத்துகொள்ள 'ஸ்ரீதத்தாய நம:' என்ற மஹாமந்திரம் உதவிக்கொண்டேயிரந்து, அதற்கு அப்புறமுள்ளதையும் உணர்த்தத் தூண்டுகோலாய் இருக்கும்மென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை.

இதுவரை ஸ்ரீதத்தமூர்த்தியின் தியான விசேஷத்தாலே பிரம்மாநந்தம் அடையும் உபாஸனை மார்க்கம் கூறப்பட்டது. இனி, அந்த பகவானுடைய அவதார விசேஷத்தைப்பற்றி அறிவோமாக.

ஸ்ரீ அத்திரி மஹருஷிக்கும் அவருடைய தர்மபத்நி அநுஸூயாதேவிக்கும் பிறந்த குழந்தை ஸ்ரீதத்த ஸ்வாமியென்று நாம் வழங்கிப் பூஜித்து வருகிறோம். அத்திரி மஹருஷியும் தம்

பத்நியைத் தேவியினம்சம் எனக்கருதிப் பூஜித்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. கிரஹஸ்தனாக இருந்துகூடப் பிரம்மசர்ய விரதத்தை அனுஷ்டித்து ஸதா ப்ரம்மாநந்தம் கொண்டிருந்தமையால் அவர் மஹருஷி எனப்பட்டார்.

ஸ்ரீ அநுஸூயாதேவியோ தமக்குப் பதிதர்மமே மேலானது என்று தெய்வமாகவும் குருவாகவும் பாவித்து, வணக்கத்தோடு பணிவிடை புரிந்துவந்தாள். மேலும் தன்னை ஜீவஸ்வரூபமாகவும் பதியைப் பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபமாகவும் தியான ஸங்கீர்தனாதி ஆசார அனுஷ்டானங்கள் செய்துகொண்டிருந்ததால், இருவரும் இல்லற வாழ்க்கையிலுள்ள சுகத்தை மறந்து, உள்ளம் ஆநந்தமடைகிற ஆத்ம சுகத்திலேயே இருந்தவண்ணமாய்க் காலத்தைக் கழித்தவர்களாக இருந்தார்கள்.

ப்ரம்மவிசாரம், ஸத்ஸங்கம், தியானநிஷ்டை, கருணை, சாந்தம் முதலிய வகையினாலே பரிசுத்தமடைந்த அத் தம்பதிகளை மும்மூர்த்திகளாலும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களாலும் போற்றப்படும் திவ்ய தேஜஸ் வந்தடைய வேண்டுமன்றோ!

ஒன்றிலும் விருப்பு வெறுப்பில்லாதவர்களாகும் போது அஷ்டதிக் பாலர்களும் ஸித்தியைத் தரக்காத்துக்கொண்டிருப்பர். அவைகளிலும் விருப்பமடையாமல் தன்னுடைய ஏகாந்த நிலையிலேயே இருந்துகொண்டிருப்பர். அவைகளிலும் விருப்பமடையாமல் தன்னுடைய ஏகாந்த நிலையிலேயே இருந்துகொண்டிருக்கும்போது, ஒருநாளும் பிறக்காதது பலவிதமாக அவ்வப்போது அடியார்களின் மூலம் தோன்றுவதுபோல, மும்மூர்த்திகளின் ஸ்வரூபநிலையைக் கண்டதும் மூவரும் ஒன்றான காட்சியை-ஸ்ரீதத்த உதயத்தை-கண்டார்கள்.

ஒருநாள் தம்மால் கொடுக்கப்பட்ட இரும்புக்கடலையை வேகவைத்த காரணத்தைக்கொண்டு, ஸ்ரீஸரஸ்வதி, லக்ஷ்மி, பார்வதி என்ற மும்மூர்த்திகளுடைய தேவிமார்களிடம் சென்று அநுஸூயா தேவியைப் புகழ்ந்தார் தேவருஷி நாரதர். அதைக்கேட்டதும் மூவரும் ஆத்திரம் தாங்கமுடியாமல் தம் தம் நாயகனிடம் தெரிவித்து, 'அநுஸூயாதேவியிடம் போய் வாருங்கள்'

என்று சொன்னதும், பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் மூவரும் ஸம்மதித்து, அத்திரிமஹருஷியின் ஆச்ரமத்தை அடைந்து மூன்று வழிப்போக்கர்களைப்போலப் பிக்ஷைக்கு நின்றார்கள்.

ஸாதுக்களின் பாதசப்தங்களைக் கேட்டதும் ஸ்ரீ அநுஸூயாதேவி ஓடிவந்து பிக்ஷையிடப் போனதும், ஸாதுக்கள் ஏற்காமல் நின்றார்கள். அதைப்பார்த்து "உங்களுக்கு நான் என்ன அபசாரம் செய்தேன்? எவ்விதம் உபசரிக்கவேண்டுமோ அவ்விதம் தயாராயிருக்கிறேன்" என்றாள் அநுஸூயாதேவி, "சரி உன்னுடைய ஆத்மாநந்தத்தின் ப்ரகாசத்ததைப்பார்த்து ஸேவிக்கவே வந்தோம். ஆனால் எங்கும், நிறைந்த பேரொயிளின் அம்சம் அகண்டாகாரமாக உன்னிடமிருப்பதாலே, உன்னுடைய இந்த மேலாடைமுதலிய வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொண்டு எங்களுக்குப் பிக்ஷையிடுவது சரியில்லை! ஆகவே, உன் பதியின் உத்தரவின்படி நிர்வாணமாக எங்களுக்குப் பிக்ஷையிட்டால், நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு அநந்திப்போம்" என்றார்கள்.

இந்த அற்புத வசனங்களைக் கேட்டதும் ஸ்ரீ அநுஸூயாதேவி யோசிக்கின்றாள்: இவர்கள் சொல்வதும் வாஸ்தவமான விஷயம். "அகண்டாகார வஸ்துவுக்கு ஆடை முதலியவைகள் எதற்கு? அபிமானமுடைய சரீரத்திற்கல்லவோ வஸ்திரம்! சரி, எதற்கும் பதியிடம் உத்தரவு கேட்டு அதற்படியே செய்யலாம்" என்று நிச்சயம் செய்துகொண்டு பதியிடம் வணங்கி நின்றாள்.

ஸ்ரீ அத்திரி மஹருஷிக்கும் ஞான திருஷ்டிஉண்டாகி, ஸ்ரீ அநுஸூயாதேவியினுடைய உள்ளத்தைக்கண்டு, வந்த ஸாதுக்களுடைய கோரிக்கை ஈடேறும்படிக்குத் தம் தேவியாரிடம், "சரி வந்திருக்கும் ஸாதுக்களுக்கும் நிர்வாணமாகவே பிக்ஷையிட்டுத்திருப்தி செய்வாயாக" என்றார்! உடனே தேவி தங்கப்பாத்திரங்களில் அவிஸ்பண்ணி, கரண்டியையும் எடுத்துக்கொண்டு நிர்வாணமாக ஸாதுக்களிடம் வந்ததும், மூன்று ஸாதுக்களும் தம்மை அறியாமலேயே மூன்று குழந்தைகளாகத் தாயிடம் பிக்ஷைஏற்றார்கள்! தேவி மூன்று குழந்தைகளையும் வாரியெடுத்து மடிமேல் வைத்துக் கொஞ்சி முத்தமிட்டுப் பதியிடம் காண்பித்து ஆனந்தமடைந்தாள்.

“நமக்குக் குழந்தையில்லாத குறையைத் தீர்க்கமும்மூர்த்திகளும் ஸாதுக்களாக வந்து, நம்மைச்சோதித்து, அனுக்ரஹத்தோடு குழந்தைகளாக மாறினார்கள்! இவர்கள் ஸாதுக்களுடைய வேஷம் தரித்து இந்மாதிரி குழந்தைகளாக நம் க்ரஹத்தில் விளையாட நாம் செய்த தபோமகிமை என்னே!” என்று தம்பதிகள் ஆனந்த குதூகலத்தோடு இருந்தார்கள்.

இதில் ஒரு விசேஷம்! “மும்மூர்த்திகளும் பிக்ஷைக்கும் வந்து மூன்று குழந்தைகளாக நம் கிரஹத்தில் விளையாடுவார்கள்” என்று நினைத்தவர்களுமல்லர். மும்மூர்த்திகளும் “நாம் குழந்தைகளாகி அநுஸூயாவிடம் பிக்ஷை ஏற்போம்” என்று நினைத்தவர்களுமல்லர்! தம்பதிகளுடைய ஏகாக்ரசித்த பக்தியானது இப்படி ஸம்பவித்தது. “ஸ்ரீதத்-பொருள், தத்-ரூபத்தால் தத்-என்றே விளங்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. ஒருநாளும் பிறக்காத வஸ்து பலவிதமாக அடியார்களுடைய உள்ளத்திலிருந்து கிளம்பி, ஞானமார்க்கத்தைப் போதியாமல் போதிப்பது என்ற செய்கையினாலே அந்தரங்கமாகப் போதிப்பிக்கிற ரஹஸ்யம். இது சொல்வதாலும் எழுதுவதாலும் மட்டும் இந்த முழு ரஹஸ்யமும் விளங்காது செய்து காட்டுவதால் பக்தர்கள் சீக்கிரம் பரவசமடைவார்கள் அல்லவா?

இவ்விடத்தில் அறியவேண்டிய விஷயம் பலஉள. “யோனியில் பிறந்துதானே ஜீவன் பரமாத்மா ஆகிறது! யோனியில் பிறக்காமலிருப்பது பரமாத்மா பரமாத்மாதானே! இப்போது ரூபமெடுத்து வந்தது பரமாத்மா ஜீவனுடன் சேர்ந்ததைத்தானே குறிப்பிடுகிறது” என்றெல்லாம் நாம் சிந்தனை செய்யலாம்! இருந்தாலும், யோனியில் பிறந்துதான் பரமாத்மாவாகிறது வாஸ்தவம்! இப்படி யோனியில் பிறந்த ஜீவன் பரமாத்மா ஆகிவிட்டால், யோனி என்ற பேச்சே கிடையாது! பரமாத்மா, தத்-பொருள் என்றே அவற்றை வழங்கி அந்தரங்க பூஜைகள் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ரீ வாமதேவர் கர்பத்திலேயே ஞானமடைந்து பிரம்மமாகிவிட்டார்! ஸ்ரீ சுகர் பிறந்ததுமே பிரம்மமாகிவிட்டார்! பரமாத்மா பக்தனுக்குத் தகுந்தபடி காட்சியளிக்கிற முறையிலே, இந்த ஸ்ரீதத்த உதயம் காணப்படுகிறது.

எந்தத் தம்பதிகள் இந்த ஸம்ஸார வாழ்க்கையிலே தியான நிஷ்டை கூடி ஸமாதியடைந்த - அதாவது மஹா மௌனத்தை அடைந்த-பேராநந்தத்தில், திருக்குழந்தையாக ப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தைக் கண்டு தாலாட்டுகிறார்களோ, அவர்கள் பரமஹம்ஸ ஸாம்ராஜ்யத்தில் மூழ்கியவர்களென்பதை நன்றாக உணர்த்துகிறது இந்த ஸ்ரீ தத்தாத்ரேயருடைய அவதாரம்!

தாய் வயிற்றிலிருந்து பிறந்துதான் மனிதனாகி முயற்சியினாலே ஆத்மாநந்தம் அடைந்து யோகியாகிறான்! இந்தப்படி யோகியானபிறகு, 'கீழேயுள்ள யோனியில்தானே நீ பிறந்தாய்!' என்று சொல்வது கூடாது. ஈசுவரியிடமிருந்து வந்தான்! ஈசுவரமயமாகிவிட்டான்! பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபமாகவே கொண்டாடி பூஜித்து வரவேண்டியது முறையாகும்! அதாவது பரமாத்ம தர்சனமடைந்து ஸந்யாஸியாகச் சோபிக்கிற குருவின், கழிந்துபோன ஆச்ரமங்களைப்பற்றிக் குறைவாகப் பேசவோ நினைக்கவோ கூடாது! பரமாத்மதர்சனம் அடைந்துவிட்டால், பிறகு குணங்களாலேற்பட்ட இந்திரியங்களைப்பற்றி எப்படிச் சிந்தனை ஏற்படாதோ அதேபோல, தர்சனமடைந்த ஸாதுக்களுடன் வணக்கத்தோடு பழகி ஈசுவராம்சம் நிறைந்தவராக, குருவாக, கருதி உள்ளன்போடு பூஜிப்பது தன்னையும் ஈசுவராம்சம் நிறைந்தவனாகச் செய்துவிடுகிறது என்பதை மறக்கலாகாது. ஸந்யாஸிகளுடைய பெருமையைக் காண்பிக்கவே ஸ்ரீ கைலாஸபதி தவவேஷம் தரித்து பராசக்தியிடம் பிக்ஷை ஏற்றார்! அதைபோல, ஈசுவராம்சம் நிறைந்த ஸாதுக்களும், பதிவ்ருதைகளிடம் அகண்டாகார சைதன்யம் இருப்பதாலே, பிக்ஷையேற்றுத் தம்பதிகளுடைய பக்திக்கேற்றவாறு மூன்று சக்திகளும் சேர்ந்து திருக்குழந்தையாகி ஸ்ரீதத்த உதயம் தோன்றிற்று.

மும்மூர்த்திகளும் அஷ்டதிக் பாலர்களும் பரம ஹம்ஸாளுடைய ஸேவை கைக்கொண்டே தம்முடைய நித்திய வ்ருத்திகளைச் செய்துவருகிறார்கள். இப்படிப் பரமஹம்ஸநிலையை அடைந்த ஸ்ரீ அத்திரிமஹருஷியும் அநுசூயாதேவியும் மூன்று குழந்தைகளையும் ஒருசேரவாரியணைத்துக்கொண்டதும், அவை மூன்று முகங்களும் ஆறு கைகளுங்கொண்ட ஒரே சரீரத்துடன்

காட்சியளித்தன. இந்த திவ்ய தர்சனத்தைப் பெற்ற ஸ்ரீ அத்திரி தம் ஞானத்ருஷ்டியிலே "மும்மூர்த்திகளின் ஸ்வரூபமே இவர்; நம்முடைய தபஸு முடிவடைந்த பரமாத்ம ஸ்வருபமேயாகும்! என்றார். இவருக்குத் திருநாமம் ஸ்ரீ தத்தாத்ரேயர். மூன்று அங்கங்களால் அடைந்த ரூபத்தைக்கண்டதும்" அவர்கள் இப்படி நாமதேயமிட்டுப் பூஜித்துக்கொண்டாடினர்.

மஹருஷிகளாலும் ஜீவன் முக்தர்களாலும் கொண்டாடப்படும் மூர்த்தியைத் தரிசித்துத் தரிசித்து, பசியும் தாகமுமில்லாதவர்களாகி, தியான ஸமாதியில் ஆழ்ந்தார்கள் தம்பதிகள். மும்மூர்த்திகளும் கர்மத்திற்கு உட்பட்டவர்களே! அவர்களுக்கும் எந்தக் கர்மா ஸ்ருஷ்டிகார்யாதிகளை உதவிக்கொண்டிருக்கிறதோ அதே சக்தி அத்ரி தம்பதிகளுக்குக் காட்சியளிக்க, அவர்கள் ஆனந்த பரவசமாகியிருந்தார்கள்.

தியானஸித்தியில் பல அனுபவங்கள் வெளியாகும். ஆனால் அவற்றை வாய்விட்டுக்கூறமுடியாது,

எழுதியும் ஸாத்தியமில்லை. அவரவர்கள் தம் முயற்சியினால், தியானத்தினால், அவற்றின் உண்மையை அறிய வேண்டும். அம் மஹா தம்பதிகளின் தியான நிஷ்டையில் கண்ட திருக்குழந்தையே க்ரஹத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தது.

ஒருநாளும் பிறக்காத வஸ்து தியான சைதன்ய ஸ்வரூபமாக, அத்தம்பதிகளுக்குத் திருக்குழந்தையாக, விளையாடுவதைக் காணக் கூட்டம் கூட்டமாகத் தேவர்களும் ஜீவன் முக்தர்களும் வந்து தர்சனம் செய்து மகிழ்ந்தனர்.

ரூபமில்லாதது ரூபத்துடன் எப்படித்தோன்றியது? அவர்கள் மனோ பீஷ்டப்படி ரூபம் தாங்கி நின்றது. தபோபலத்தால் ஒன்றின் ஏகாக்ர சித்தமுடைய அவர்கள் ப்ரம்மவிசாரத்திற்குத் தகுந்த மூர்த்தியாக ரூபம் தாங்கியிருப்பதை உருப்படுத்தி, பூஜித்தும் கொண்டாடியும் வந்தனர்.

வேதங்கள் முழங்கும் பொருளையே தியான நிஷ்டையால் கூடியபோது, வேதங்கள் யாவும் உருவமாக நேரில் வந்து நிற்கும்.

ஸாதாரணமாகவுள்ள ஒரு மனிதன் வேதங்களை படிக்காமலேயே குருவின் உபதேசப்படி தியானாதி பூஜைகளைச் செய்துவந்தால் கூட, அவனுக்குத் தானாக வேதங்களைப் பாட நா எழுதுகிறது. இதை பிரத்க்ஷமாகக் காணலாம். இதுபோலுள்ள அனுபவஸித்தியை அடைந்த தம்பதிகளுக்குத் திவ்யமூர்த்தியாகக் காட்சியளித்த ஸ்ரீதத் தாத்ரேயர் குழந்தையாக விளையாடி, சதிபதிகளை ஆநந்திக்கச் செய்தார்.

குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடும் இடத்திலே என்று சொல்வதுபோல, ஈசுவரனைக் குழந்தையாகப் பாவித்துப் பூஜிப்பதும் உண்டு; தாயாகப் பாவித்து பூஜிப்பதும் உண்டு; குருவாகப் பாவித்து பூஜிப்பதும் உண்டு; யார்யாருக்கு எந்தெந்தப் பாவனை பிடிபடுகிறதோ அந்த ஸ்திதியில் பூஜிக்க, அம்மூர்த்தியே தானாகிவிடுகிற பழக்கத்தில் வந்து பிரகாசிப்பார்.

மும்மூர்த்திகளுடைய சக்தியும் நிறைந்த குழந்தையை ஞானத்தினாலே பிறக்கச் செய்து, குழந்தையாக விளங்கும் ஸ்ரீ தத்தாத்ரேயரைப் போற்றினார்கள். பகவான் க்ருதயுகத்தில் கபிலராயும், திரேதாயுகத்தில் ஸ்ரீதத்தராயும், துவாபரயுகத்தில் வியாசராயும், கலியுகத்தில் சங்கரராயும் அவதரித்தார் என்று ஜீவன் முக்தர்கள் புகழ்வர். எத்தனையே அவதாரங்கள் உண்டு. இருந்தாலும், இவையே முக்கியமாகக் கூறப்படுகின்றன. கபிலர் தியானத்தைக் காட்டினார்; தத்தர் யக்ஞாதிகளைக் காட்டினார். வியாஸர் இதிகாச புராணங்களைக் காட்டினார். சங்கரர் நித்யகர்மா நுஷ்டானம் செய், பஜனை செய், நாமோச்சாரணம் செய் என்று வற்புறுத்தி, தாமும் செய்து காண்பித்தார். ஆனால் இந்த நான் விதமான படிப்படியான நிலைமை அறிவுடையோருடைய ஹ்ருதயத்திற்குத் தோற்றுவிப்பதை அறியலாம்.

யோக யாகாதி யக்ஞத்தைக் காண்பித்தார் ஸ்ரீதத்தர்! நாமோச்சரணையினாலே பூஜை முதலியவற்றால் பக்குவமடைந்தவனுடைய உள்ளத்தில் யோக யக்ஞத்தை விளக்குகிற மூர்த்தி ஸ்ரீதத்தாத்ரேய ஸ்வாமி யாவர்.

திக்குகளை வஸ்திரமாகக் கொண்ட ஸ்ரீதத்தர் அவதூத ஸ்வாமியாய், பிரம்மசர்ய ஸ்வரூபம் இப்படிப்பட்டது என்பதையும் விளக்கிக் காண்பித்துக் கொண்டே இருந்தார்! பேதபுத்தியில்லாத மஹான்களாகிய எதிகளிடம் எது பேசுகிறாரோ அது வேதமாகவும் பொழிந்துகொண்டே இருந்தது. அந்த உபதேச மொழிகள் பின்னர் வரும் அவதார புருஷர்களுக்கு வியாக்கியானம் செய்ய இடம் கொடுத்துக் கொண்டே இருந்தன. இன்னும் வியாக்கியானங்களும் உபதேசங்களும் நின்றபாடில்லை.

அவதாரங்களில் எத்தனையோ விதம். ஒவ்வொரு ஜீவியும் அவதாரமேயாகும். ஆனால் அதது தனக்குத் தனக்குத் தகுந்த சக்தியைத் தன் முயற்சியினாலே அறிந்துவிடுவதால், அது சிரேஷ்டமாகக் காணப்படுகிறது.

எந்த சைதன்ய ஸ்வரூபத்தை வேதம் முழுங்கு கிறதோ, அதே ஸ்வரூபம் ஸ்ரீதத்தர், எஜமானுடைய ஏவலுக்குக் காத்துக் கொண்டிருப்பதுபோல, நான்கு வேதங்களும் நான்கு நாயின் ஸ்வரூபமெடுத்து ஸ்ரீதத்தாத்ரேயருடன் கூடவே நடந்து பின் தொடர்ந்து கொண்டே வருகின்றன.

தியான நிஷ்டையில் மூர்த்தியை தியானித்துத் தியானித்து, சைதன்யத்தைக் காண்பித்த மூர்த்தி மறையும்போது அந்த மூர்த்தியே தானாகி எங்கும் நிறைந்த பரவெளியில் லயித்துவிடுகிறது. இந்தப்படி தம்பதிகள் கண்டதால், பிரம்மாநந்தமடைந்து எங்கும் நிறை பொருளாகச் சோபித்தார்கள்.

இன்னுமுள்ள யதிகளை அழைத்துப் பிரம்மாநந்த விளக்கத்தைக் காண்பிக்க வெளிவந்த தத்தாத்ரேயருடன் பராசக்தியே கூட இருந்து வழி நடத்துகிறாள். என்னவென்றால், "இது வழி, இது வனம்! இது பகல், இது இரவு! இது நல்லது, இது கெட்டது!," என்று ஒன்றுமே அறியாது எல்லாம் பரப்பரம்மம் என்பதைத் தவிர வேறு எதையும் காணாத ஸ்ரீதத்தாத்ரேயருடன் ஒரு திவ்ய சக்தி கூடவேயிருந்து நடத்துகிறது. அதுதான் தாயென உருவமாக வந்ததுபோல, பசுமாடு (கோமாதாவாக) கன்றுக்குப் பாலை ஊட்டுவதுபோல, ஞானக்குழந்தையாகிய ஸ்ரீதத்தருக்கு

எவ்வெப்போது எது எது அவசியமோ அதையதை அளித்துக் கொண்டு கூடவே வருகிறாள் பராசக்தி!

திரிமூர்த்திகளுக்கும் திக்பாலர்களுக்கும் தம்தம் தொழில்களைச் செய்ய எந்த சக்தி உதவுகிறதோ, அதே ஸ்வரூபமாக வந்தவர் ஸ்ரீதத்தர். இந்தச் சைதன்ய வஸ்துவாகச் சோபித்துக் கொண்டு யதிகளை ஸந்தோஷப்படுத்துவதற்காக மூர்த்தியாக ஆவிர்பவித்தார் என்பதை அவருடைய ஸ்வரூப லக்ஷணம் விளக்குகிறது.

வியாஸர் புராணங்களில் உரைத்தாவது: ஸ்ரீதரும புத்திரர் இராஜ சூய யாகம் செய்கிற காலத்தில், பிராமணர்களையும் ஸாதுக்களையும் ஆசார உபசாரத்தினால் அழைத்து, அவரவர் தம்தத் ஸ்தானத்தில் இருக்கும்படி செய்வதான கைங்கர்யத்தை ஸ்ரீக்ருஷ்ணர் ஏற்றுக் கொண்டார்; ஸாதுக்களுக்குப் பாதப்பிரக்ஷாளனம் செய்து அர்க்கிய பாத்திய ஆசம நீயாதிகளைச் செய்வித்து ஆஸனத்திலிருக்கும்படி செய்தார். ஜீவன் முக்தர்களான ஸாதுக்கள் பலருக்கு அன்னமிட்டார் ஸ்ரீ தருமபுத்திரர். எச்சில் இலையை எடுப்பதான கைங்கர்யத்தையும் செய்தார் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர். ஸாதுக்கள் உண்ட இலைகளை எடுத்து வெளியிடும்போது, “எனக்கு உனக்கு என்று சண்டை போட்டுக்கொண்டு தின்பதற்காகச் சநகசநந்தநாதியர் நாய்களின் உருவமெடுத்து, அந்த உச்சிஷ்டம் ஒன்றையாவது பழுதாக்காமல் உண்டு சென்றனர். பகவான் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனே இந்த வேலையை ஏன் செய்ய வேண்டும்? சநகசநந்தாதியர் ஏன் நாய்களின் உருவமாக வந்து உச்சிஷ்டத்தைச் சாப்பிடவேண்டும்?” என்ற கேள்விக்கு ஒரே பதில் தானுண்டு! அதாவது நாமாகச்சமைத்து உண்பதைவிட, ஸாதுக்களுடைய உச்சிஷ்டமே பரிசுத்தம் என்பதை சநகசநந்தாதியர் விளக்கினார்கள். ‘ஸாதுக்களுடைய பாத தூளியே என்னுடைய தெய்வம்’ என்பதை விளக்கினார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் என்பதன் மூலம் ஸ்ரீ வியாஸபகவான் அழகாகத் தர்மங்களை எடுத்துரைத்துள்ளார்.

ஸ்ரீதத்தாத்ரேயரோ யதிகளைப் பூஜிக்கவே புறப்பட்டாரானும், எப்பொழுதும் தத்பொருளின் மூர்த்தியாக இருந்தால் யதிகளேம

வந்து பூஜித்துத் தியான ஸங்கீர்த்தநாதிகளாலே ஆநந்த பரவசமடைந்தார்கள். இதனால்தான் ஓர் உருவம் என்பதுகூடச் சிந்தனையில்லாத ஸ்ரீதத்தர் வழிநடந்தாரென்றால், பராசத்தி மாதாவாகவும், வேதங்கள் (முழங்க) நாயின். ஸ்வரூபமாகவும் தொடர்ந்து நடப்பதாக இருந்தால் ஆச்சரியமே கிடையாது! வேதபுருஷன் வந்தபோது, வேதங்கள் கூடவே நடப்பதில் உத்ஸாகத்தோடு தானே இருக்கும்!

ஸ்ரீதத்தர் அவதரித்த தினம், கார்த்திகை மாஸம் ஸோமவாரம் ப்ரதோஷகாலம் சுவாதி நக்ஷத்திரமும் ரிஷப லக்நமும் சேர்ந்த மஹா புண்யகாலமாகும். இப் புண்ணியதினத்தை ஸந்யாஸிகள் கொண்டாடுவதாலே, பூர்ணமீதினம் விசேஷமென்பதைப் பாராட்டி இன்றும் கார்த்திகை மாஸத்தில் ஸ்ரீதத்த ஜயந்தி கொண்டாடி வருகிறோம் என்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம். என்னுடைய ஜன்மதினமும் அன்றே!

இந்த சுபதினத்தில் ஸதாரணமாகவே தம்பதிகள் பரவசமடைவதுண்டு. தீபங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மங்களக்ரஹத்தில் மனக்குதூஹலமடைந்த ஸ்ரீ அத்திரி அநுஸூயா தம்பதிகள் பக்தியினால் பரவசமடைந்தார்கள்; ஏகாக்ர சித்தத்தை அடைந்தார்கள்; பரமஹம்ஸ நிலையை உற்றார்கள். அஷ்டமூர்த்திகளும் மும்மூர்த்திகளும் ஆதிப்பொருளை உணர்ந்து ஜீவன் முக்த நிலையை அடைந்ததும், அதே அகண்டாகார சைதன்யத்திலிருந்து மூர்த்தியாகத் தோன்றிய ஸ்ரீதத்தாத்ரேயரைத் திருக்குழந்தையாகப் பெற்று வியைாடிய தினமே ஸ்ரீதத்தர் உதயமான தினம்.

மனம் பக்குவம் அடைகிற வரையிலும் வேறு எந்த மூர்த்தியையாவது பூஜித்தானகிலும், மனம் சாந்தீ அடைந்தவன் ஸ்ரீதத்தாத்ரேயரைத் துதிக்காமலிருக்க முடியாது.

பக்தர்களுக்காக மனோமயத்திலிருந்து தோன்றிய உருவம் மனோமயத்தையும் கடந்து பரமாத்மாவில் ஐக்கிய மடைந்தது என்றே கூறலாம். யோனியில் பிறந்தாலல்லவோ 'அவன் பெரியவன், அவன் ஸந்யாஸி இவன் கிருஹஸ்தன், என்றெல்லாம்

உரைத்து விடலாம்.' ஒன்றுக்குமே பிடிபடாத பரம்பொருளே ஒரு ஸ்வரூபத்துடன் மனோமயத்திலிருந்து தோன்றிய தென்றால், அதன் பெருமைக்கு அளவே கிடையாது, இப்படிச் சொல்லிவிட்டால் நாமொல்லாம் எப்படித் தெரிந்துக்கொள்வது என்று கேட்கலாம். அதற்காகவே ஸ்ரீ அத்திரி அநுஸூயா தம்பதிகளுக்கு மட்டும் காட்சிகொடாமல் கொடுத்து, மற்றுமுள்ள யதிகளக்கும் முனிவர்களுக்கும் விதேஹ முக்தர்களுக்கும் ஸாதாரண ஜனங்களுக்கும் காட்சி யளிப்பதற்காகக் கிளம்பி, மூர்த்தி உபாஸனை தியானம் ஸங்கீர்த்தனம் யாக யோகாதிகளைப் போதிப்பித்து, தம்பதிகளையும் தம்மைத் துதிக்கும்படி செய்தார்.

ஓம் சாந்தி.

ஓம் தத் ஸத் தத்தாற்பணமஸ்து.

ஓம்
தத் ஸத் :

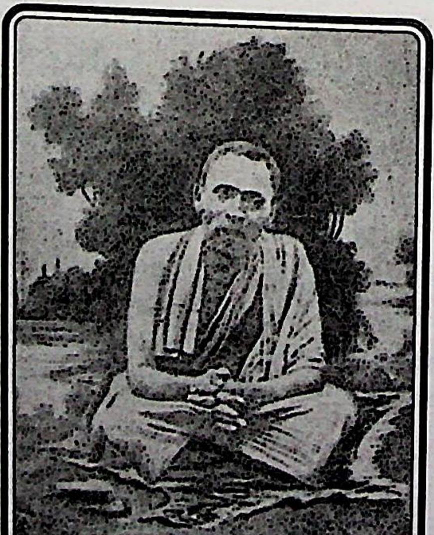
பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சாந்த சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள்

(ஓம் சாந்தி மௌன ஸ்வாமிஜி அவர்கள்)

திருவாய் மலர்ந்து அருளிய

பரமஹம்ஸ
ஸ்ரீ ஸேக்ஷாத்ரி ஸ்வாமியின்
சரித்திரம்

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ பீடம்
ஓம் சாந்தி ஆசிரமம்
(அம்பாள்புரி) : : அம்பத்தூர் P. O.
MADRAS.

ஓம்

தத் ஸத் :

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சாந்த சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள்

(ஓம் சாந்தி மௌன ஸ்வாமிஜி அவர்கள்)

திருவாய் மலர்ந்து அருளிய

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ ஸேக்ஷாத்ரி ஸ்வாமியின்

சரித்திரம்

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ பீடம்

ஓம் சாந்தி ஆசிரமம்

(அம்பாள்புரி) : : அம்பத்தூர் P. O.

MADRAS.

முன்னுரை

திருவண்ணாமலை ஸ்ரீ ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகளுடைய திவ்ய சரித்திரத்தை எழுதவேண்டுமென்று அடிக்கடி ஸ்ரீமான் V.ராஜாராம், ஆடீட்டர் அவர்கள் என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டார்! நானும் திருவண்ணாமலையிலே பல வருஷங்களுக்கு முன்பு, ஒரு வாரம் தங்கி இரண்டு மூன்று நாள் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுடன் பழகின அனுபவத்தைக்கொண்டு ஏதோ சில விஷயங்களே எழுதப்பட்டுள்ளது! பெரியவாளைபற்றி எவ்வளவோ எழுதலாம்! உள்ளது உள்ளபடியான விஷயங்களை, படிப்போர் மனதை ஏகாக்ர சித்தப்படுத்தி, பக்தியிலீடுபட செய்து, கார்யசித்திகளும் உண்டாகும்! பக்தியிலீடுபட்ட ஸ்ரீ சிரஞ்சீவி V.ராஜாராம் அவர்களுடைய உபயமாகவே, இவை அச்சிடப்பட்டு 21-10-58 விஜயதசமி தினம் வெளிவந்திருப்பது யாவராலும் போற்றத் தகுந்ததேயாம்!

நாராயண ஸ்மரணம்.

ஓம் சாந்தி

திருவண்ணாமலை
பரமஹம்ஸ ஸ்ரீ ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள்

ஓம்
தத் ஸத் :

பரமஹம்ஸ
ஸ்ரீ ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமியின் சரித்திரம்

20 வருஷத்திற்கு முன்னாடி திருவண்ணாமலையில் சுமார் முப்பது வருஷமாக தபம் புரிந்துக்கொண்டு, பித்தனைப் போல ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருந்த ஸ்ரீ சேஷாத்ரி ஸ்வாமிகளை ஒரு வாரமாக தர்சனம் செய்த அனுபவத்தைக் கொண்டும், ஸேவார்த்திகளாக வரும் பக்தர்கள் பலர் கார்யசித்தியை ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளிடம் பெற்று இன்பமுள்ள செய்திகளை கேட்டும் பெரியவாளுடைய சரித்திரத்தை சுருக்கமாக எழுதுகிறேன்!

பெரியவாளுடை செய்கை எதுவாக இருந்தாலும் நன்மையாகவே முடியும், என்று வேதத்திலுள்ளதை தெளிவுப்படுத்த வந்தவரோ ஸ்ரீ ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமி! என்று தோன்றும்படி செய்தார்! "அஜாய மானோ பஹுதாவிஜாயதே!" ஒரு நாளும் பிறக்காதது பலவிதமாக தோன்றும் என்று கூறப்பட்டுள்ளதை, பிறக்காதது எப்படி பிறந்தது? அது தான் அருள் வடிவம்! பிறக்காதது பிறந்தால், பிறப்புள்ளவர்களை ஈடேற்றும் பொருட்டு பிறந்தது. பிறக்கும்! என்றே ஸ்ரீ ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள் விஷயத்தில் நிச்சயமாகிவிட்டது!

நீ ஒருவனை கடுமையாகவும் பேசலாம்! ஸ்துத்யமாகவும் பேசலாம்! இந்த இரண்டிலும் விருப்பமோ வெறுப்போ இல்லாத பரம்பொருளாகவே ஸ்ரீ ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள் இருந்தபடியால் தெய்வீக நிலையை பூர்ணமாக அடைந்து விட்டார் என்றே சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது! இந்த நிலை எப்போது கிடைக்கும். ஒரு நாளும் பிறக்காததை தன்னுள்ளே ப்ரகாசப்படுத்திக் கொண்டதினாலே தானும் அதேயாகிவிட்டார்! அப்போது ஒப்பிட்டு பார்த்தால்

பிறக்காதது பிறந்தது என்று நம் அனுபவத்தினாலே ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது! அதாவது கடைசி ஜன்மாவானபடியால் அவதாரம் என்று சொல்லப்படுகிறது! ஒவ்வொரு ஜீவன் பிறந்தாலும் அவதாரமே என்பது அத்யாதமதத்வத்திலே பார்க்க வேண்டிய விஷயம்! பூர்ணயோக நிலை ஏற்பட்டவர்கள் ஸர்வம் ப்ரம்மமாகவே பார்ப்பது என்றுள்ள நிலை! இந்த நிலையிலே ஸதாநந்தம் கொண்டு திருவண்ணாமலையிலே ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார் ஸ்ரீ ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள்!

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அவதார ஸ்தலம்

ஸ்ரீ காஞ்சீமாநகரத்திலே ஸ்ரீ மரகதயம்மையார், ஸ்வாமிகளின் தாயார்! ஸ்ரீ வரதராஜய்யர் தகப்பனார்! ஸ்வாமிகளின் பாட்டனார் பெரும் புகழ்வாய்ந்த ஸ்ரீ வித்யா உபாஸகர் காமகோடி சாஸ்திரிகள் ஆவர்! இவர்களுடைய தவத்திற்கு இணங்கி ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவியை திரு அவதாரம் எடுத்தது போல தோணும் ஸ்ரீ ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள்! பல நாள் பிள்ளைபேறு இல்லாமல் தவம் கிடந்து அனுக்ரஹத்தினாலேயே அவதரித்தவர் ஸ்ரீ ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமி என்றும் கூறுவர்! ஸ்வாமிகள் அவதரித்த தினம் தை மாதம் க்ருஷ்ண ஷஷ்டி சனிவாரம் ஹஸ்த நக்ஷத்ர, தனுர் ராசியில் பதுமை போற் திரு அவதாரம் செய்தார்.

இந்தப்படி அவதரித்த நம் ஸ்வாமிகளுக்கு தம் தந்தையாரின் பேராகிய ஸ்ரீ ஸேஷாத்ரியென்று திரு நாமகரணம் செய்து புண்யாஹசனம் பிறாமணஸந்தர்ப்பணை, ஸ்ரீ காமாக்ஷி கோவிலிலே ஆராதனைகள் ஸ்ரீ வரதராஜ பெருமான் ஸன்னதியிலே ஆராதனைகள் யாவும் செய்து, ஜாதகனுக்கு தீர்க்ககாயுசையும் நல்ல புத்தியையும் கொடுக்கும்படி பிரார்த்தித்தார்கள்!

தக்க பருவத்திலே யெஞ்ஞோபவீததராணம் செய்யப்பட்டு, வேதபாடசாலையிலும் சேர்க்கப்பட்டார்! குருமுகமாக வேத தத்வங்களை மனதில் பதிய செய்துக் கொண்டு தினமும்

காமாக்ஷியம்மனை தரிசனம் செய்வது, பிரதிக்ஷணம் செய்வது, ஜெபம் செய்வது முதலிய ஆராதனைகளை செய்து வந்தார்.

அம்பிகையின் அருளை பெற்றது!

ஒரு நாள் ஸ்ரீ மரகதயம்மையார் கோயில் ஸன்னதியிலே பாடிக்கொண்டிருந்தாள்! அதை ஸேஷாத்ரி கேட்டுக்கொண்டே நின்று தன்னை மறந்த நிலையில் மூர்ச்சித்தார்! ஸேஷாத்ரி வீழ்ந்ததை பார்த்துக் கொண்டிருந்த பிராமணர்கள் கூடி வீபூதி மந்த்ரிப்பது, அம்பாள் பிரஸாதத்தை இடுவது, ஜலத்தை தெளிப்பது முதலியவைகளை செய்தும் கண்களை திறக்காமல் அம்பிகையின் திருப்பாதத்திலேயே மனதை செலுத்திய ஸ்ரீ ஸேக்ஷாத்ரி ஸ்வாமிகள், பாதத்தண்டையிலேயே பிறாணனை விட்டுவிடுவதேமேல், இனி இந்த உலக வாழ்க்கை எதற்கு? பொய்யான உலகத்திலே உழன்று திரிந்து வாழ்வதைவிட அம்பிகையின் திருப்பாதத்தண்டையிலேயே லயமாகி விடுவது என்று தீர்மானத்திலிருந்தார்! பல மணி நேரம் கழிந்து திருப்பாதங்கள் மறையவே வெளி உலகத்திலே கண்களை திறந்து பார்த்தார்! பக்கத்திலே தம் தாயார் நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டு வணங்கி, ஸாக்ஷாத்கார அம்பிகையின் அருள் செல்வத்தை அடைந்துவிட்டேன் அம்மா, நான் ஸந்யாஸியாகப் போகிறேன்! நீ உத்தரவு கொடுக்கத்தான் வேண்டும்! தடை சொல்லாதே! என்றார்! தாயாரும் மெல்ல ஸேஷாத்ரியை வீட்டுக்கு அழைத்து வந்தார்!

தந்தையின் மோக்ஷமும் தன்னுறுதியும்

ஸ்ரீ வரதராஜய்யர் தம் பத்னி மரகதயம்மையாரை அழைத்து, நம் வம்ஸத்திற்கே, பல தலைமுறையாக பூஜித்து போற்றிவந்த ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவி அருளாக பிறந்த ஸ்ரீ ஸேக்ஷாத்ரியை பார்த்துக்கொள்! என் தம்பி ராமசாமிக்கு ஸ்வீகாரம் கொடுத்து, நீயும் ஸேஷாத்ரியுடனும் பாட்டனாருடனும் ஓர்ப்படிகளுடன் ஒன்று சேர்ந்து வாழ்வாயாக! என்னுடைய காலமாகிவிட்டது! இன்னும் இரண்டு நாளிலே சுக்லபக்ஷ ஏகாதசியிலே நான் சிவலோக பிராப்தி

ஆகிவிடுவேன். நீ கவலைப்படாதே! குழந்தை ஸேஷாத்ரியை பார்த்துக்கொள்! அவன்தான் உன்னையும் என்னையும் ஈடேற்றுவான் என்று சொல்லி மறைந்தார்! ஸேஷாத்ரி சிறு பையானானபடியால் யாவும் ராமஸ்வாமி அய்யரே கூடயிருந்து ஸேஷாத்ரியைக் கொண்டு கர்மாதிகளை செய்து முடித்தார்! தந்தை காலமானதிலிருந்து ஸேஷாத்ரி, எதையோ எங்கேயோ வைத்துவிட்டு வந்த பொருளை தேடுவதுபோலுள்ள ப்ரமை ஏற்பட்டது. நாம் எங்கிருந்து வந்தோம்? எப்படி வந்தோம்? எதற்காக வந்தோம்? யாருடைய பிரேரணையினாலே வந்தோம்? இந்த உலகம் எப்படி வந்தது? "உலகம் பொய், 'ப்ரம்மம் நித்யம்'" என்றும் வேத சொல்கிறதே! அந்த ப்ரம்மத்தை எப்படி பார்க்கலாம்? அது எங்கே? இந்த அம்பிகைதானா? அல்லது ஏகாம்பரேச்வரரா? வரதராஜ பெருமாளா! அந்த ப்ரம்மத்தை எங்கே பார்க்கலாம், எப்படி பார்ககலாம்? இந்தமாதிரியுள்ள சித்தனையில் ஆழ்ந்துவிட்டார்! இதனாலே வேளைக்கு சாப்பிடுவது, வேளைக்கு தூங்குவது ஸ்நானம் செய்வது, ராத்திரி - பகல், என்றுள்ள சிந்தனையேயிராமல் பைத்தியம் போலிருந்தார்.

யாராவது பார்த்து கூப்பிட்டு கையை பிடித்து கறகறவென்று இழுந்து வீட்டுக்கு கொண்டு வந்து பல் துலக்க செய்து, ஆஹாராதிகளை கொடுப்பார்கள்! பார்ப்பவர்கள் அத்தனை பேரும் உறவினர்களும் பைத்தியமே பிடித்தது ஸேஷாத்ரிக்கு என்று கூறிக்கொண்டே இருந்தார்கள்! உண்மை பொருளில் நிலைநாட்ட கூடிய சக்தி மனதுக்கு வரும்போது பொய்யான உலக வாழ்கையிலுள்ளவர்களுக்கு உண்மை சக்தி புலப்படாதாகையால் அவரவர்களக்கு தோன்றுவதை பிதற்றுவது என்பதை தவிர வேறென்ன?

ஸ்வாமிகள் உபதேசம் பெறல்

பல நாள் கழிய வடக்கேயிரந்து பன்னிரண்டு சிஷ்யர்களுடன் பைராகி ஒருவர் காஞ்சீ க்ஷேத்ரம் வந்தார்! யார் யார் ஏதேது விரும்புகிறார்களோ, அததுக்கு தகுந்த பரிஹாரம் செல்வதும் வீபூதி தருவதும், மூலிகை தருவதுமாக பல சித்திகளை விளையாடிக் கொண்டு இருந்தார்! இதை கேட்டு அந்த பெரியவரிடம் நம் ஸேஷாத்ரியை அழைத்துக்கொண்டு வந்து இந்த பைத்தியத்தை போக்க முடியாதா? என்று அலறி அவர் பாதங்களிலே வீழ்ந்தார்கள்! அந்த பைராகியும் அபயம் கொடுத்து நல்ல வார்த்தை சொல்லி அங்குள்ளவர்கள் யாவரையும் போகசொல்லி நம் ஸேஷாத்ரியை மட்டும் இருக்க சொல்லி ஸன்யாஸாச்ரமத்திற்குறிய மஹா மந்திரத்தையும், ப்ரணவ துவனியையும், ஸாக்ஷாத்கார மூர்த்தியை உபாஸிக்க வேண்டிய முறையையும் உபதேசித்தார்! உடனே அருள் பித்தனாக ப்ரகாசித்தார் ஸேஷாத்ரி! இவருக்கு உபதேசம் ஆனதோ யில்லையோ பைராகியும் அவரது சிஷ்யர்களையும் காணோம்! பின்பு ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள் முகத்திலிருந்து தோன்றிய திருவாக்கிலிருந்து, அந்த பைராகி ஸாக்ஷாத் ஏகாம்பரநாத ஸ்வாமிதான் என்பதை அறிந்துக்கொண்டேன்.

பல கஷ்டங்கள் அடைவதும் நன்மையே

எப்பொழுது பார்த்தாலும் கமண்டல ஜலத்துடன் பஞ்சதசாக்ஷரீ மந்தரத்தை ஜெபிப்பது! மஹா காயத்ரி ஜெபம் ஜெபிப்பது! யாரிடமும் பேசாமலிருப்பது ஸ்ரீ காமாக்ஷி ஸ்ரீ காமாக்ஷி என்று ஸதா பேசுவது! காலையிலே கோயிலுள்ளே உட்கார்ந்தால் சாப்பாட்டுக்கு அழைக்க வரும் வரை அங்கேயே ஜபித்துக்கொண்டே இருப்பதுதான் கங்கணமாக கட்டிக்கொண்ட விருதத்தைப் போலிருந்தார்! பசி - ருசி - ஸ்பர்சம், இந்திரிய சேஷ்டை யாவையுமே அடக்க பல வழிகளை கையாண்டார்!

வேணுமென்று கேழ்பதில்லை. வேண்டாமென்றும் சொல்வதில்லை! இப்படியாக தன்னுடைய அனுஷ்டானங்களை நடத்தி வரும் போது, ஸ்வாமிகள் சிறு தகப்பனாருக்கு கோபம் வந்து ஒரு இருட்டு அறைக்குள் வைத்து பூட்டி வைத்தார்கள்! ஸ்வாமிகளுக்கு ரொம்ப ஸந்தோஷம்! நன்றாக ஜெபம் செய்யவும் நிஷ்டை புரியவும் தக்க இடம் ஏற்படுத்தி தந்ததற்கு பலமுறை நமஸ்கரித்தான்! சாப்பாடு வேளைக்கு கதவை திறந்து ஸேஷாத்ரியை அழைக்க போனதும் அங்கு காணப்படவில்லை! கோயிலிலே போய் பார்த்தார்! அங்கு ஆநந்தமாக ஜெபம் செய்துக்கொண்டிருப்பதை கண்டார்! வியந்தார். நாம் பல இடையூறுகள் செய்தது பிசகு என்பதை உணர்ந்து ஸ்ரீ காமாக்ஷி தேவியை துதிபாடி நமஸ்கரித்து ஸேஷாத்ரியை வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து சாப்பாடு போட்டார்!

"பகவத் லீலா வீபூதியை உணர்தல்"

தான் வீட்டு சிறு அறைக்குள் இருந்தும் ஸ்ரீ காமாக்ஷி ஸன்னதிக்கு எப்படி வந்தோம்? நம் எண்ணம் தானே? அல்லது செப்படி வித்தையா? ஒன்றும் புரியவில்லையே! மனோ லயத்திலே காமாக்ஷி ஸன்னதியிலே இருந்துக் கொண்டு ஜெபிப்பது போலுள்ள நிலையை நினைத்துக் கொண்டு ஏகாக்ர சித்தப்படவே இங்கே கொண்டுவந்து விட்டது போலும்! ஏகாக்ர சித்தத்திற்கு இவ்வளவு சக்தியா? என்று அம்பிகையின் லீலா வீபூதியை நினைத்து தம் கூடவே அம்பிகை துணைபுரிகிறாள் என்பதை உணர்ந்து வைராக்யத்தை அடைந்தார்!

ஸ்வாமிகளின் பாட்டனார் காமகோடி சாஸ்திரியின் ஸன்யாஸம் பெறுதலும் மோக்ஷமும்

சாஸ்திரியன் தம்முடைய அந்திகாலம் நெருங்கி விட்டபடியால் ஆபத் ஸன்யாஸம் பெற விரும்பி ஸ்ரீ கிருஷ்ணானந்த ஸரஸ்வதி ப்ரம்மேந்திர ஸ்வாமிகளே தர்சித்து பணிந்து ஆபத்

ஸன்யாஸம் பெற்று, தம் கிராமமாகிய வழுவூருக்கு சென்று சக்கிரத்தாழ்வார் ஸன்னதியிலேயே தங்கி, மரகதயம்மையாரும் ராமஸ்வாமி அய்யரும் தினமும் நடந்து சென்று பிக்ஷயளித்து விட்டு வருவார்கள்! கிராமவாஸிகளும் சில நாள் பிக்ஷயளிப்பார்கள்! இப்படி 3 மாத காலமானதும் சித்தியடைந்தார் சாஸ்திரிகள். ஸமாதி அடைந்து ப்ருந்தாவனமும் அமைத்து ஆராதனைகளுக்கும் வேண்டிய கைங்கர்யத்தை அவரது சிஷ்யராகிய தண்டலம் சப்றாய அய்யர் ஏற்று நடத்தினார்!

வம்சாவளி

ஸ்ரீ ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள் அவதரித்த பரம்பரை, முழுக்க ஸ்ரீ வித்யா உபாஸகர்களும் ஸன்யாஸம் பெற்றவர்களுமாகவே இருந்திருக்கிறார்கள்! எல்லாருடைய தபமும் ஒன்று சேர்ந்து சிவ பழமாக வந்தவர் நம் ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமி. என்ன எதுயிருந்தாலும் பரம்பரை அழகு தனி! தன் முயற்சி ஒரு பக்கம்! பாட்டனாரிடமே வேதாந்தபாடம், கற்றவர் அனுஷ்டிப்பதிலும் சிறந்தவர்! ஏதாகிலும் ஒன்றை சொல்லிவிட்டால் அதன் முடிவு காணும் வரை முயற்சி செய்து ஆராய்ந்து தன் நிலையை உணர்பவர். ஆக ஸ்ரீ ஸேஷாத்ரி ப்ரகாசித்தார்.

சிறு வயிதிலே தம் தகப்பனார் காலமானதினாலே ஒரு வித வைராக்யமும், பாட்டனாரே தகப்பனாராகயிருந்து ஸர்வமும் உபதேசம் பெற்று இன்புற்றபடியாலும் சாஸ்திரிகள் சித்தியானதை கேட்டதும் ஸ்வாமிகளுக்கு தாங்கமுடியாத தாபமுற்றார்! தன் நிலை உணர்ந்த படியால் தீவிர வைராக்யத்தை அடைந்தார்.

தாயாரின் மோக்ஷம்

ஸ்ரீமதி மரகதம்மாளோ, தம் தகப்பனார் காமகோடி சாஸ்திரிகள் ஸன்யாஸம் பெற்றதும் சித்தி அடைந்ததையும் கேட்டு, எப்போதும்

மனோ ஜபத்தினாலும், ஸ்ரீ காமாக்ஷி உபாஸனையினாலும் இளைத்த அந்த அம்மையாருக்கு குளிர் ஜுரம் வரவே, தம் காலமும் ஸமீபித்து விட்டது என்று நினைத்து, ஸேஷாத்ரியை கூப்பிட்டு சில வார்த்தைகளை பேசலானாள். நீ அருளால் பிறந்தவன்! நம் குலத்திற்கே தீப ஒளியை ஏற்றுபவன் நீதான்! அது மட்டுமல்ல. உலகத்தோன் துன்பத்தையும் நீ போக்க கூடியவன் என்று சொல்லி தம்மை அறியாமல் அருணாசலேசா - அருணாசல நாதா! அருணாசலா என்று சொல்லிக்கொண்டே ஸ்வாமிகளின் மடியில் சாய்ந்தாள்! சிவன் திருவடி அடைந்தாள்! ஸ்வாமிகள் பார்த்து மூர்ச்சித்து ஒன்றும் புரியாமல் திகைத்தார்! பின்பு தெளிந்து எழுந்து மாத்ரு யஞ்கத்தை தம் தம்பியுடன் பூர்த்தி செய்தார்.

சில நாள் வீட்டு வாஸம்

ஸ்வாமிகளின் சிறிய தகப்பனாருக்கு குழந்தையில்லாததால் தம் ஜோஸ்யத்திலே நல்ல வருமானம் வருகிறபடியால் ஸேஷாத்ரியையும் தம்பி நரஸிம்மனையும் தம் வீட்டிலேயே வைத்து போஷித்து வந்தார்! தாயாருடைய இறுதிக்காலத்திலே அருணாசலா என்று கூறி மார்பில் அடித்த அடி ஸ்வாமிகளுக்கு மறக்கவே முடியவில்லை! அருணாசலேச்வர் எங்கேயிருக்கிறார்! எந்த ஊர் என்று கேட்டு தெரியவும் அவர் படமும் எங்கேயோயிருந்து கேட்டு வாங்கி பூஜையில் வைத்து பூஜிக்க ஆரம்பித்தார்! ஸ்வாமிகள் பூஜித்த விக்ரஹங்கள் படங்கள், ஸ்ரீ ராமர் படம் - ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவீ - மீனாக்ஷி - காசி விச்வநாதர் விசாலாக்ஷி, அருணாசல நாதர் இவைகளை தினமும் பூஜித்து ஜெபம் செய்து தம் கார்யமுண்டு! தானுண்டு! வேறுவிதமான ஒருவித பற்றுதல்களும் தெரியாது! போகவும் மாட்டார்!

ஸ்மசான ஜெபம்

ஒரு குடும்பத்திலே நல்ல கார்யம் யாராவது செய்ய

ஆரம்பித்தால் இடையூறுகள் தாமாக வருவது ஸகஜம்தானே! தாயாதிகளின் தொந்தரவு ஸஹிக்க முடியாமல் மயானத்திலே போய் ஜெபங்கள் செய்வதும் வீபூதியை பூசிக்கொண்டு ஈச்வரன் நானே என்று பேசுவதுமாக இருந்தார்! வீட்டிலே ஒருமுறை ஜெபிக்கிற ஜெபமானது கோயிலிலே ஜெபித்தால் பத்து மடங்கு பலன் உண்டு! நதீ தீரங்களிலே ஜெபித்தால் இருமடங்கு பலன் உண்டு! ஸ்மசானத்தில் ஜெபித்தால் நூறு மடங்கு பலனுண்டு! இது வேத சாஸ்திரம் கூறுவதை நன்கு உணர்ந்தவர் ஸ்வாமிகள். ஜபங்கள் ஒன்றுகூடி ஸஹஸ்ர தளபத்மத்திலே சிரஸிலே அடைந்ததும் பூர்ண ஞானத்தை அடைந்து, நமக்கு ஸஞ்சரிக்க கூடிய இடம் அருணாசல ஜோதியினுள்ளே புகுந்து ஸஞ்சரிக்கவேண்டியது என்பதை உணர்ந்தார்!

தம் சிறிய தகப்பனாரை திருத்தல்

மயானத்திலே ஜெபித்ததுக்கொண்டு இருக்கும் ஸேஷாத்ரியை அழைத்து வந்து, இனி எங்கேயும் போகாதே! இங்கேயே இரு! நாளைக்கு உன் தகப்பனுக்கு சிரார்த்தம். அதையாவது செய்துவிட்டு போ! என்று ராமஸ்வாமி அய்யர் சொன்னார்! தன் ஆத்மாவிற்குள்ளே ஆத்மாவை உணர்ந்தவர்கள் தான் என்னை உணர முடியும்! மயானமே பரிசுத்தமான இடம். உலகில் எவ்வளவோ ஜெபித்தாலும் சித்தியாகாதது ஒருமுறை ஜெபித்தால் மயானத்திலே ப்ரத்தியக்ஷமாக்கலாம்! என்னை பற்றி கவலையே வேண்டாம் என்று சொன்னதும் ராமஸ்வாமி அய்யரும் ஜோஸ்யத்திலே கெட்டிக்காரர் ஆகையினாலே இவனை பிடிக்க முடியாது! இவன் பெரிய யோகியாகி விடுவான்! என்று நினைத்து ஒன்றும் பேசாமல் இருந்தார்! இளையவன் நரஸிம்மனை மட்டும் கட்டுப்படுத்தி வம்சத்தை விளக்கும்படி செய்தார்! இதுவரை வழுவூர் தாமஸம் ஆயிற்று.

காஞ்சியில் உபாஸித்தல்

பிக்ஷாடனம் செய்து அவ்வன்னத்தை பூஜிப்பதும் ஸ்ரீ ஏகாம்பரரையும் காமாக்ஷியையும் தர்சிப்பதும் தனக்கிஷ்டமான இடத்தில் யோகம் செய்வதும், தூங்குவதும், எதையுமே ப்ரம்மமாக காண்பது போலுள்ள நிலையை அடைந்து, ஸதா ஆசமனம் செய்வது, ஜெபிப்பது, இப்படியே சில காலம் தள்ளினார்!

ஸந்யாஸம் பெற்றது!

அன்று வந்த பைத்தியத்தை சரிப்படுத்தின பைராகியை போல அப்பாஜி என்றவர் நான்கு சிஷ்யர்களுடன் தோன்றி ஸ்ரீ ஸேஷாத்ரிக்கு ஸன்யாஸம் அளித்து தண்டு கமண்டலம் காஷாயம் யாவும் அளித்து தீக்ஷை கொடுத்தார்! மஹாமந்திரத்தையும் உபதேசம் செய்து ஸன்யாஸத்தின் பெருமையையும் கூறிவிட்டு, மறக்க முடியாத நிலையை அனுக்ரஹித்து விட்டு மறைந்தார்! அது முதல் கொண்டு தெய்வீக வாழ்கையில் மனம் திளைத்து ஸச்சிதானந்த அம்ருதகடலிலே விளையாட தொடங்கினார் நம் சேக்ஷாத்ரி ஸ்வாமிகள்!

அருணை நகர் அடைதல்

ஞான சூர்யனும், தபோ மகிமையும், மனோ ஜெயமும், இந்திரியங்கள் அடங்கினதும் தெய்வ ஸன்னதி விசேஷமே தவிர வேறில்லை என்று தெய்வீக சக்தியை நினைத்துக்கொண்டு அங்கங்கே நடந்து, கிட்டுவதை புஜித்துக்கொண்டும், எங்கே படுக்க தோன்றுகிறதோ அங்கே படுத்தும், எழுந்து திரிந்துக்கொண்டு தன்னை அறியாமல் அருணாசலம் வந்தடைந்தார்! அவருணாசலம் வந்ததும் தன்னை அறியாமல் ஆனந்தம் பொங்கி வந்ததும் தன்னுடைய வாஸஸ்தலத்துக்கு தன்னையாரோ இழுத்துக்கொண்டு வந்து சேர்பபது போலுள்ள, அகண்டாகார சைதன்யத்தை போற்றி தெய்வீகமானார்.

அருணாசலேச்வரரை தர்ச்சித்தார்! தம்முடலை அற்பணம்செய்து புது உடலை அருணாசலேச்வரருடைய திவ்ய சைதன்யம்போல ப்ரகாசிக்கும் உடலை பெற்றார்! அதாவது தாமே அருணாசலர் ஆகிவிட்டார்! அப்படியிருக்க வேண்டுவது எது? வேண்டப்படுவது எது? யாவும் ஈச்வர மயம்.

ப்ரிதிவீ லிங்கம் காஞ்சீபுரம், அப்பு லிங்கம் ஜம்பு கேச்வரம், தேஜஸ் லிங்கம் அருணாசலம், வாயு லிங்கம் காளஹஸ்தி, ஆகாச லிங்கம் சிதம்பரம்! சுத்தஸ்படிகம்! ஆக பஞ்சலிங்க ஸ்தலங்களுடைய மஹாத்மியத்தையும் ஜோதிலிங்க உபாஸனையினாலே ஸகல க்ஷேத்ரங்களுடைய விசேஷத்தையும், பஞ்ச மஹா பூதங்களையுமே ஜெயித்து விட்டார் என்றே சொல்லலாம்! சிதம்பரம் (சிதாகாயம்) அங்கும் ஜோதியை கண்ட பிறகு தான் தன்னை ஜெயிக்க முடியும்! ப்ரிதிவீலிங்கம் காஞ்சீ, அங்கும் ஏகாம்பரர் காமாக்ஷி அருள் ப்ரகாசம் பார்த்த பிற்பாடுதான் தன்னை ஜெயிக்க முடிகிறது! அப்பு ஜம்புகேச்வரர் அகிலாண்டேச்வரீ கடாக்ஷமாகிற ப்ரவாஹம் தன்னை குறிப்பிக்க செய்தால் தன்னை ஜெயிக்க முடிகிறது! வாயுலிங்கம் காள ஹஸ்தி, பல்லிக்கும் பாம்புக்கும் தவளைக்கும் யானைக்கும் மோக்ஷத்தை கொடுத்த கருணை கடவுள் காளஹஸ்தீச்வரர்! பார்வதி அம்மன் அனுக்ரஹத்தினாலே தன்னை ஜெயிக்க முடிகிறது! தேஜஸ் எதுக்கும் இருக்கிறது! ஒளியில்லாமல் எதுவும் இருக்க முடியாது. ஆக சைதன்ய வஸ்துவுக்கு ஆதிகாரணமான திரு அருணாசலேச்வர ஸன்னதியிலேயே வாழவேண்டும்! வாஸம் செய்ய வேண்டுமென்று நிச்சியத்தார் ஸ்வாமிகள்.

(ப்ரிதிவீ) மண்தத்வமான உடலை மண்ணுக்கே அற்பணமாகபோகிறது என்பதையும் (அப்பு) ஜலதத்வமான ரக்தமானதும், நாவின் ருசியாக பரிணமிக்கும் பற்பல ஆசை எழுச்சிக்கும் காரணமாகிறபடியால் அதையும், (வாயு) ஸ்பர்சத்தால் பல எண்ணங்கள் தோன்றி தன்னை மறைக்க பார்க்கிறது என்பதும்,

ஆகாசம் ஒன்றுதான் தெளிவு பட காக்ஷியளிக்கிறது! அதன் நடுவில் தேஜோமயமானது ப்ரகாசிக்கிறது! ஆகவே ஏதேது ஆசையையும், பற்றுதல்களையும் உண்டாக்குகிறதோ அவைகளைபோக்க, சிதாகாயத்துள் தோன்றும் சைதன்ய தேஜஸே தம்மை காப்பாற்ற கூடியது என்பதை உணர்ந்தார்!

தம்மை தேடிவந்த ராமஸ்வாமி அய்யருக்கு பதில் இந்திரியங்களை த்ருப்திப்படுத்துவதற்காக மட்டும் ஜோஸ்யம் சொல்லாதே! அதோடே தன்னை ஈடேற்றும் பொருட்டும் காமாக்ஷி மீனாக்ஷி யென்றும் சொல்லிக்கொள்! என்று ஸ்வாமிகளை தேடிவந்த சிறியதகப்பனாரிடம் சொல்லி உபதேசம் செய்து தம் மூருக்கே போகும்படி செய்தார்!

வாஸஸ்தலம்

கம்பத்து பிள்ளையார் என்ற சிறு பாழடைந்த கோவில் ஒன்றுண்டு! ஊர் தள்ளி ஜனஸஞ்சாரமில்லாதயிடம் அது! ராத்ரிமுழுதும் நிஷ்டையிலிருப்பார்! பகலிலே தனக்கிஷ்டமான இடத்திலே ஸஞ்சரிப்பார்! இந்த விஷயம் ஜனங்கள் யாருக்குமே தெரியாது! ரொம்ப நெருங்கி பழகினவர்களுக்கே தெரியும்! தினமும் அண்ணாமலை கோபுரத்தை பாாத்து ஹர ஹர என்று உறக்க சொல்லாத நாளே கிடையாது!

பலவிதமாக பக்தர்களுக்கு அனுக்ரஹம் செய்தல்

அன்போடு யாராகிலும் புது வேஷ்டி வாங்கி ஸ்வாமிகளிடம் கொடுத்து கட்டிக்கச் சொன்னால் சுக்கு சுக்கா கிழித்து எருமை மாட்டின் கொம்பில் சுற்றி வேடிக்கை பார்த்து சிரிப்பார்! அவனுடைய அபீஷ்டம் நிறைவேறி விடும்! பகல் பன்னிரண்டு மணிக்கு சூரியனையே பார்த்துக்கொண்டே நடு தெருவில் நிற்பார்! பக்தர்கள் பலர் வணங்குவார்! கிட்டே வராதே போ! என்று கல்லை எடுத்து அடிப்பார்! அதாவது பாபங்களான ஜனங்களை கிட்டே சேர்க்க

விடாமல் விரட்டுவார்! இவையாவும் தன்னை காப்பாற்றிக்கொள்ளும் வழி என்பதை நன்கு உணர்ந்திருந்தார் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை!

ராமனாதபுரம் ஜில்லாவிலிருந்து தனவந்தர் ஒருவர் தமக்கு குழந்தையில்லாமல் தம்பதிகளாக வந்து ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமியை தர்சிக்க வேண்டுமென்று பல நாட்கள் திருவண்ணாமலையில் தங்கினார்! ஒரு நாள் கோபுர வாசலிலே தென்பட்டார்! தம்பதிகள் படிந்து நமஸ்கரித்தார்கள்! உடனே ஸ்வாமிகள், அந்தம்மாளுடைய புடவை தலைப்பை கிழித்து செட்டியாருடைய அங்கவஸ்திரத்திலேயும் கட்டு மாட்டுவண்டி ஓட்டுவதுபோல ஷிஷ் என்று தமாஷா பிடித்து இழுத்து சிரிக்க ஆரம்பித்தார்! போ போ - என்று சொல்லிக் கொண்டே ஓட்டமாக ஓடிவிட்டார். அந்த நாள் முதல் தம்பதிகளுக்கு 10 மாதம் சரியாக ஆனதும் குழந்தை பிறந்துள்ளது என்பதை அறிந்தோம் பெரியவாளுடைய செய்கை எப்படியிருந்தாலும் நன்மையே முடியுமென்பதை தெளிவுபடுத்தி விட்டார்!

ஆத்மத்ருஷ்டி

ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள் எப்போது ஸ்னாநம் செய்கிறார் எப்போது படுக்கிறார், எங்கேயிருக்கிறார் என்பதை யாராலும் சொல்ல முடியாத நிலையில் வாழ்ந்தார்! இது ஒரு பெரிய சக்தியல்லவா? அருணாசலம் அய்யர் என்பவர் ஸ்வாமிகளுக்கு ஒரு கயிறு கட்டில் வாங்கி போட்டார்! அதை மேலே கட்டி தூக்கப்பட்டிருந்தது! அவர் ஸ்வாமிகளிடம் மிகுந்த பக்தி உடையவர்! இந்த விஷயம் அவருக்கு தெரிந்தது. மறு நாள் கட்டிலிலே படுக்கிறாரா? இல்லையா? பார்போம் என்று நடுநிசிக்கு நான்கு பேர்களாக சேர்ந்து அருணாசலய்யர் கம்பத்து பிள்ளையார் கோயிலண்டை வந்து பார்த்தார்! கட்டில் கிழே இருக்கிறது! ஸ்வாமிகள் நிஷ்டையிலமர்ந்த வண்ணமாக உட்கார்ந்திருந்தார்! பார்த்து வந்தனம் செய்து

திரும்பிபோய்விட்டார்! எதற்காக? கட்டில் தந்தவர் பார்க்கும்போது அதிலே தான் நானிருக்கிறேன், நீ கவலைப்படாதே போ! என்று சொல்வதுபோல தோன்றுமல்லவா? இது சிறு விஷயம் தான் ஆனாலும் ஆத்ம த்ருஷ்டி வராத போனால் இவ்விதம் ஏற்படாது என்பது தான்!

அருளும் கை

அருளும் கை தங்க கை என்று கூறலாம். கையினால் தொட்டு அனுக்ரஹம் செய்வார்! எங்கேயாவது சென்று காபி கிளப் உள்ளே புகுந்து லட்டுக்களை வாரி இறைத்து தெருவில் போடுவார்! தான் தின்பதுபோல பாசாங்கு செய்து மணத்து பார்த்து யாரிடமாவது தருவார்! அந்த ஸமயம் நானங்கு இருந்தேன் எனக்கு சிறிது லட்டுத்தூள் கிடைத்தது! அதுவே ப்ரஸாதம்! அந்த கடைக்காரன்பாடு லக்ஷ்மீ கரம் பொங்கி வழியும்! அவன் பெரிய தனவந்தராகி விட்டான்! இதனாலேதான் ஈச்வரனுக்கு "நமோ ஹிரண்ய பாஹவே", என்று ஏற்பட்டதை ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகளுக்கும் தகும்! தொடுவதால் உபதேசம் - பார்ப்பதால் உபதேசம், அடிப்பதால் உபதேசம், கல்லால் எறிவதால் உபதேசம் சொல்லால் உபதேசம் ஆக எல்லா விதத்திலும் பக்தர்களுக்கு அருள் புரிந்துள்ளார்!

அடிப்பதால் நன்மை

மலபார்காரர் பரசுராமய்யர் தனக்கு ஒரே பையன் பைத்தியம் அவனையும் அழைத்துக்கொண்டு எங்கெங்கே பெரியவாள் இருக்காளோ அங்கெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு போய் பிரகாரம் கேட்பது, சொன்னதை செய்வது ஆக பலவருஷங்களாயிருந்து, திருவண்ணாமலையிலே ஸ்ரீ ரமணரிஷி, ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள் பெரியவாளை பார்த்து ஏதாவது பரிஹாரம் தேடுவதுதானே என்று ஊரிலுள்ள ஜனங்கள் சொல்லவே, திருவண்ணாமலைக்கு

அழைத்து வந்து ரமணரையும் தரிசித்து, ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகளை காண ஆவலுடனிருந்தார்கள்! பல நாளாக ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகளை பார்க்கவேண்டுமென்றுள்ள எண்ணமே அந்த சக்தியே, ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகளை எங்கிருந்தோ வரவழைத்து விட்டது! ஓடி வந்தார் ஸ்வாமிகள் பைத்தியமுள்ள பையன் கன்னத்திலே இரண்டு அறைகொடுத்தார், பைத்தியம் தெளிந்துவிட்டது! யாவரும் ஸந்தோஷமடைந்து ஊர் திரும்பினார்கள்!

சொல்லால் உபதேசம்

நான்கு வேதங்களும் படித்த சாஸ்திரி ஒருவர் ஸ்வாமிகளிடம் வந்து எனக்கு ஸன்யாஸம் கிடைக்குமா? ஞானம் ஏற்படுமா? என்று வணக்கத்துடன் நின்றார்!" "ஆபதாமபஹர்த்தாரம் தாதாரம் ஸர்வஸம்பதாம் லோகாபிராமம் ஸ்ரீராமம் பூயோ பூயோ நமாம்யஹம்!" என்று சொல்லு போ, கடைசி காலத்திலே தெரியும் தெரியும் போ- என்று மிரட்டிவிட்டார்! அந்த சாஸ்திரிகள் இந்த ஸ்லோகத்தை மந்திரமாக ஜபித்து வந்தார்! என் நாமமும் ஜெபித்து ஸ்ரீ ஸேஷாத்திரியின் தபோ மகிமையை பெறலாமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை.

படிக்காத ஒரு முட்டாள் முரட்டு நம்பிக்கையுடையவன் ஸ்வாமிகளை தரிசனம் பண்ணி, பிழைப்புக்கே வழியில்லாதவனாகயிருந்தவன், வணங்கி நின்று கன்னத்திலே அடிக்கும்படி வேண்டினான். ஆனால் அடிக்கவில்லை! "ஸர்வ மங்கள மாங்கல்யே சிவே ஸர்வார்த்த ஸாதிகே சரண்யே த்ரயம்பகே தேவீ நாராயணி நமோஸ்துதே! என்று இந்த ஸ்லோகத்தை சொல்லும் படி செய்து மிரட்டி விட்டார்! அவன் சிறிது மாதத்திற்கெல்லாம் தாலூகா ஆபீஸிலே குமாஸ்தா வேலைகிடைத்து காலக்ஷேபத்தை நடத்தும்படியானான்!

துவந்துவங்கள் இல்லாதவர்

ராத்ரி-பகல், சீதம், உஷ்ணம், மழை-பனி, சுகம். துக்கம் இவைகள் போன்ற துவந்துவங்கள் ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள் திருவண்ணாமலையில் வாஸம் செய்ய தொடங்கி நிர்விகல்ப ஸமாதி ஆகிறநாள் வரைக்கும் அவரிடம் கண்டதேயில்லை! ஸ்திர ப்ரஞ்ஞனாகவே விளங்கினார்! இந்த துவந்துவங்களை போக்குவது என்பது அவ்வளவு சுலபமான கார்யமன்று! திட வைராக்கியமும் யோக நிஷ்டையுமிருந்தால் மட்டுமே இந்த தியாக புத்தி உண்டாகும்! பலமுறை கீதை படிக்கலாம்! உணரலாம்! பேசலாம்! அதன் அனுபவத்தை அனுஷ்டித்து காட்டுவதில்தான் சிரமமிருக்கிறது! பெரியவாள் சிரமத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில்தான் முன் வருவர்! அதனாலே உலகம் க்ஷேமத்தை அடையட்டுமென்பதே!

தானே அம்பிகையாக யிருப்பவர் ஸ்வாமிகள்

ஒரு நாள் பல பேர்கள் கூடி ஸ்வாமிகளை தர்சிக்க கம்பத்து பிள்ளையார் கோவிலுக்கு வந்தார்களாம்! ஸ்வாமிகள் எல்லாருக்கும் தர்சனம் கொடுத்து, நீங்கள் காஞ்சீபுரம் போகவேண்டாம்! என்னை பார்த் தாச்சோ இல்லையோ போதும். காமாக்ஷி தர்சனம் தான் போங்க போங்க - வீட்டுக்குபோய் நன்னா தூங்குங்கோ! என்று சொன்னதும் இவர்கள் உண்மையாகவே காஞ்சீபுரம் போக வேண்டுமென்றே எண்ணமுள்ளவர்கள் - இவரது மொழியை கேட்டதும், இன்னொரு ஸமயம் பார்த்துக்கலாம் என்று திரும்பிவிட்டனர்! இதனாலே ஸ்ரீ வித்யா உபாஸனையில் மூழ்கி தாமே காமாக்ஷியாக விளங்குபவர் என்பதை அறியலாம்!

தூரத்திலுள்ளதை அறிபவர்

வயதான முதலியார் அம்மா ஒருத்தி ஸ்வாமிகளுக்கு பிக்ஷை கொடுக்க போனாள். அந்தம்மாளுக்கு ஒரே பையன்.

வேலையில்லாதவன். ஸ்வாமிக்கு பிக்ஷையளித்துவிட்டு மீதியை பையனை சாப்பிடசொன்னாள். அனுக்ரஹம் ஆகிவிட்டது! இன்ஷூரன்ஸ் கம்பனியிலே வேலைகிடைத்துவிட்டது! அது முதல் தன்னால் முடிந்த போதெல்லாம் ஸ்வாமிகளுக்கு பிக்ஷ கொண்டு கொடுப்பாள்! ஒரு நாள் பிக்ஷயளிக்க போனபோது! பாட்டி இப்போ போகாதே! பெரிய பாம்பு பாதையிலே இருக்கும்! ஸாயங்காலமாக போ என்று சொல்லி அங்கேயே இருக்கும்படி செய்தார்! அதேபோல ஸாயங்காலம் அந்த அம்மா போனபோது ஒரு பெரிய பாம்பு அடிபட்டு கிடப்பதை பார்த்து ஆச்சர்யப்பட்டடாள்! ஸ்வாமிகளுக்கு தூரத்ருஷ்டியும் உண்டு போலிருக்கிறது, என்று எண்ணியவளாக ஸ்வாமிகளையே நினைத்துக் கொண்டு வீடு வந்து சேர்ந்தாள்.

விசித்ர பேச்சு

கண்டபடி ஆதியும் அந்தமுமில்லாதபடி மணிகணக்கில் தானாக பேசிண்டே நடப்பார், அர்த்தங்கள் விசித்திரமாகத் தானிருக்கும். புரியாது! கோர்வையாக சொன்னால் புரியம்! அந்த பேச்சையும் கொஞ்சம் தெரிவிக்கறேன்! சீதை போனாள்! ராவணன் கதி? அப்படித்தான் சீ-சீ. போ-ஒன்றுமே லாயக்கில்லை! தூ-தூ. எல்லாம் வறுமன சொன்னால், என்ன சூர்யனா! சந்திரனா? எல்லாம் அதுதானே, இரு! இரு, சும்மாபேசாதே! போ-போ-உபனிஷத்தம்! அப்பப்பா. சத்தம்! சத்தம்! என்று பலவிதமாக சூர்யனை பார்துகொண்டே பேசுவது தானாக பேசுவது! எருமையிடம், மனிதனை பேர் சொல்லி கூப்பிடுவதுபோல பேசுவது! போன்ற விசித்திரமான பேச்சுக்கள் பல உண்டு!

ஹடயோகம் செய்பவர்களை கண்டிப்பார்

க்ஷேத்திரத்திலே இரண்டு பேர்கள் ஹடயோகம் பழகுவதாகச் சொல்லி மூச்சை பிடித்து இழுத்துக் கொண்டிருப்பதை கண்டார் சுவாமிகள். டேய், ஏண்டா இப்படி கெட்டுப்போறே? நல்ல வழி

இருக்கே! நேரே போயேன்! மன நிம்மதி ஏற்படாமல் என்னடா யோகம்? முதலிலே கோபத்தை அடக்கு! ஆசையை போக்கு! நாவை அடக்கு! கிட்டுவதை சாப்பிட பழகு! துவந்துவங்களிலே பற்று வைக்காதே! காதால் கேழ்பதையும், கண்ணால் பார்ப்பதையும் மூக்கால் மணப்பதையும் நாவால் ருசிப்பதையும், உடலை இன்பமூட்டும் செயல்களையும், முதலிலே அடக்கு! அவையில்லாமல் என்னடா ஹடயோகம்? சீ-சீ-கெட்டு போகாதே! ரத்த வாந்தி வரும்! எழுந்திரு! எதற்கும் சாந்தியாக இரு! பெரியவாளுக்கு கைங்கர்யம் பண்ணு! போதும் ஜபமும் யோகமும் ஒன்றுமே வேண்டாமே! கூலிவேலை செய்வதாயிருந்தாலும் கூட தன் யஜமானனை த்ருப்தி படுத்தினாயேயானால் தெய்வத்தை அங்கு பார்க்கலாம்! அது உன்னை தெய்வமாக்கிவிடும்! விச்வாஸம் வேணும். மூச்சை பிடித்து இழுத்தால் இந்திரியங்கள் அடங்கிவிடுமென்று எண்ணாதே! போ போ-என்று கூறிவிடுவார்.

விச்வாஸமே மேன்மை தரும்

ஸ்ரீயோக ஆஞ்சநேயர் ஸ்ரீராம நாமத்தினாலேயே திடவிஸத்தினாலே கடலை தாண்டினார்! சீதையை கண்டார்! அதேபோல திரும்பியும் வந்தார்! இந்த விஷயம் ஸ்ரீ ராமனுக்குத் தெரியாமல் ராமநாம ப்ரபாவத்தினாலும் விச்வாஸத்தினாலும் சித்திகள் நடைபெறுகிறது! இதுபோல ஆர்த்திகளான ஜனங்களுக்கு, பெரியவாளை பார்த்தால் கஷ்டம் தீருமோ? போய்தான் பார்ப்போம் என்று வணக்கத்துடன் பக்தி சிரத்தையாக வந்து தரிசித்து, அவர் மொழிகளால் மனம் த்ருப்தியடைகிறதினாலே கார்யசித்தி உண்டாகிறது! இந்த விஷயம் பெரியவாளுக்குத் தெரியாமல் நடக்கக்கூடியதேயாம்!

உதாரணமாக என்னை சிதம்பரத்திற்கு அழைத்து போவதாக சொல்லி, பின்பு போகிறபோது என்னை கூப்பிடாமல் சிதம்பரம் சென்றார்கள்! ஆனால் அவர்கள் நம் ஸ்வாமிகளை அழைத்து

வரவில்லையே! என்ற எண்ணம் சிதம்பரம் போய் சேரும்வரை இருந்ததால், அங்கே ஸ்ரீநடராஜ பெருமான் சன்னதியில் நான் இருப்பதாகவே அவர்களுக்குத் தோன்றிற்று! இது விஷயம் சிதம்பரத்திலிருந்து திரும்பியதும் உடனே என்னிடம் வந்து, உங்களை கூப்பிடாமல் சிதம்பரம் போய் வந்தோம்! நீங்களோ எங்களுக்கு முந்தி ஸன்னதியில் இருக்கக் கண்டோம்! என்று பயபக்தியுடன் கூறி புளகாங்கிதமானார்கள்! இதை கேட்டதும் நான் அந்த ஸமயம் நானும் மனோமயத்திலே ஸ்ரீ நடராஜ பெருமானை தர்சனம் செய்தேன்! நீங்களும் அதே எண்ணத்தோடு இருந்தமையால், அந்த தெய்வீக லீலை விச்வாசத்தினாலே நடந்தது! என்பதை அறியவேண்டும்! அவாளவாள் பக்திக்கு தகுந்தபடி லீலைகள் நடைபெறுவகிறது! எந்த கோவிலுக்கு போனாலும் சரி, எந்த பெரியவாளை தர்சிக்க சென்றாலும் சரி, பக்தியும் விச்வாஸமும் இருக்க வேண்டியது முக்கியம்!

ஸ்வாமிகளை எப்படி பார்க்கலாம்

ஸ்வாமி தர்சனம் பண்ணி அர்ச்சனை செய்து ப்ரசாதம் பெற்றுக்கொண்டு கோபுரவாசலிலே உட்கார்ந்திருக்கும்போது வெளியூரிலிருந்து வந்தவர்கள் சிலர், ஸ்ரீ ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகளை பார்ககலாமா? என்று என்னிடம் கேட்டார்கள்! அதற்கு, பார்க்கலாம், ஸ்ரீராநாம ஜெபம் செய்யுங்கோ வந்து தர்சனம் தருவார்! என்று எனக்கு பழக்கமில்லாமல் ஏதோ தமாஷாக சொல்லி வைத்தேன்! அவர்களும் ஸ்ரீராம ஸ்ரீராம என்று ஜபித்துக்கொண்டே அரைமணி நேரம் கோபுர வாசலிலேயே இருந்தார்கள்! பாருங்கோ எங்கிருந்தோ ஓடிக்கொண்டு ஸ்வாமிகள் என்னடா கூப்பிட்டாய், என்று பேசிக்கொண்டு, தானும் ராம ராம சத்தத்துடன் தமாஷாக வந்துவிட்டார்! அவர்களுக்கு ஒரே சந்தோஷம்! வணங்கினார்கள்! ராம ராம ராம என்றே சொல்லு போ என்று கூறி, என்னை பார்த்து, நீ என்ன ரொம்ப பெரியவன் தான்! போ-போ! என்னைப்போல அண்ணாந்து இண்ணாந்து பார்க்காதே! பூஜை பண்ணு, சரியா போ! மடம் கட்டு, நீ போ! ஆனா ஊருக்கு

போ-என்று பேசி வீதியிலுள்ள மணலை எடுத்து என் தலைமேலே போட்டுட்டு, ஓடியே போய் விட்டார்! மறுநாள் கோபுர வாசலிலே இருக்கும்போது, மணலை வாரி போட்டாரே, எனக்கு அனுக்ரஹம் பண்ணலையா? என்ற எண்ணத்துடனிருக்கும்போது வந்தார்! ஓடிண்டே வந்தார் ஸ்வாமிகள்! ஏண்டா மண்ணை வாரி போட்டடதிலே கெடுதலையா நினைக்கிறாய்-சீ-சீ.உன்னை பிடிக்க முடியாதுரா போடா! எழுது! எழுது! காமாக்ஷி-மீனாக்ஷீ எல்லாம் வாராஹிதான்! போடா என்று சொல்லிக்கொண்டே போய்விட்டார்! நான் திருவண்ணாமலையில் ஒரு வாரம் தங்கினதற்கு இரண்டு நாள் அவருடைய பேச்சும் பக்தர்களுடைய நம்பிக்கையையும் பார்த்து பெரியவாளுடைய மஹிமையை சிறிது வரைந்துள்ளேன்.

நம் இந்தியா தேசத்தில் எத்தனைவிதம் எத்தனையோ ஆராதனையினாலே சித்தியடைந்த மஹான்கள், தெய்வீக சக்தியை பரப்பியுள்ளார்கள் என்பதை பக்தர்கள் அறிந்தார்களானால் மேலும் மேலும் தெய்வீக சக்தி உண்டாக ஊக்கமும்பக்திசிரத்தையும் உண்டாகுமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை.

ஸர்வமும் நானே என்று உணர்ந்தவர்

காசிக்கு போகவேண்டுமென்று ஏழை குடும்பத்தார் ஸ்வாமிகளிடம் வந்து, காசி கங்கா ஸ்னாநம் கிடைக்குமா? அனுக்ரஹம் பண்ணனும் என்று வினவினார்களாம்! போ-போ-காசிக்கு போனாய்! காசி காசியா-கங்கையா? என்னை நமஸ்காரம் பண்ணு, இதுதான் காசி, நான்தாண்டா கங்கை! என்று கோணங்கி முகமாக வைத்துக்கொண்டு பேசி, ஸர்வமும் நானே என்பதை விளக்கி, ஓடிவிட்டார்! அன்று இரவு அவர்களுக்கு கனவிலே காசி க்ஷேத்ரம் கங்கை படித்துறை யாவும் கண்டு ஆச்சர்யப்பட்டு மறுநாள் காலை ஸ்வாமிகளை தேடி பிடித்து ஸ்வாமி பார்த்தோம், போதும்! இருந்தாலும் போய்வரணும் அனுக்ரஹம் பண்ணனும் என்றாள்! எதேச்சையாக ராமநாதபுரத்திலிருந்து

தனவந்தர் ஒருவர் ஸ்வாமிகளிடம் வந்து, எங்கள் ஜாதகத்திலே காசி கங்கா ஸ்னாநம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்! கூட நான்கு பிரமணர்களையும் அழைத்தும் போக உத்தரவு ஆகியுள்ளது! என்றார்கள்! ஒஹோ அப்படியா? பாலை அனுப்பினாளாக்கும்! வா-டேய், டேய் நீங்கள் போங்கடா! அவாளரோடே போய் காசி-கங்கை எல்லாம் தூக்கி வாங்கடா போ-போ-என்று கூறி அவர்களை அனுப்பிவிட்டார்! காசி யாத்திரை முடிந்து திரும்பி வந்து ஸ்வாமிகளை தர்சனம் செய்தார்கள். நீங்கள் கனவில் காண்பித்த அதே காசி கங்கைதன் பார்த்தோம்! புதிதாக இல்லை! என்று கூறி நமஸ்கரித்தார்கள்! நான்தான் சொன்னேனே! பெரியாவள் முகமே க்ஷேத்ரம்! பெரியவாள் பாதமே கங்கை அவாளுடன் பழகுவது தான் கங்கை அவாளுடன் பழகுவது தான் கங்கா ஸ்னாநம்! போருமே! போரும்! எதேஷ்டம்! என்று சொல்லி ஓடிவிட்டார்!

ப்ரம்ம ஜோதியாக இருந்த நிலை

ஒரு நாள் காலை திருவண்ணாமலை க்ஷேத்திரத்திலே மூலஸ்தானத்திலே கோவில் குறுக்கள் மணி அடித்து திறந்ததும் லிங்கத்திற்கு பின்னால் ஹரி : ஓம்! அஹம் ப்ரம்மோஸ்மி! என்ற குறலை தெய்வீகமாக கேட்டு பயந்து போனார்! உடனே எல்லோரையும் கூப்பிட்டு விசாரிக்க துடங்கினார்கள்! யாவரும் விளக்குபோட்டு பார்க்கும்போது உள்ளே ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள்! எப்படி உள்ளே வந்தார்! பிரம்ம நிஷ்டையிலே இருக்கிறார்! ஒரே ஜோதிர்மயமாக! ஹா! ஹா! என்று யாவரும் பஜனை செய்ய ஆரம்பித்தார்கள்! இதை கேட்டதும் நிஷ்டை கலைந்து ஏழுந்து 'அஹம் ப்ரம்மோஸ்மி' என்று மஹா வாக்யத்தை சொல்லிக் கொண்டே ஓடி விட்டார்!

அம்பிகையைபோல உட்காருவார்

ஸ்வாமிகள் உட்காருவதை பார்த்திருக்கிறேன்! த்ருகோண வட்டத்திலே உட்காருவர்! இது ரொம்ப வேதாந்திகளுக்கும், நன்கு

படித்தவர்களுக்குத்தான் உணரமுடியும்! உதட்டில் கை, மீசையை மூடிக்கொண்டு, மண்டிபோட்டு, ஒரு கால் தூக்கி, உட்காருவதை பார்த்தால் விசித்திரமாக இருக்கும், ஒரு பாதம் வெளியில் தெரியும்! இதெல்லாம்! தான் ஸாக்ஷாத்கார அம்பிகையை உபாஸிப்பவன்! அம்பிகையே நான்! என்று சொல்வதுபோல முகக்குறியில் காட்டும்!

பாம்பை கண்டால் பயபக்தியுடனிருப்பார்!

எந்த பாம்பானாலும் சரி, அடிப்பதை பார்த்தால் உடனே தடியை பிடிங்கி அடிப்பவன் முதுகில் போடுவார்! அவனும் பட்டுக்கொண்டு சிரிப்பான்! விஷத்தைப் போக்கவும் செய்வார்! மண்ணை வாரி போட்டால் விஷம் நீங்கிவிடும்! ஒரு நாள் புலி வந்ததாம்! அதனிடம் ஏதோ பேசி, உற்று பார்த்தாராம் ஓடி விட்டதாம்! இது குருக்கள் சொன்ன விஷயம்! பெரியவாளால் எதுவும் ஸாதிக்கலாம் என்பதை காட்டுகிறது! பாம்பை பிடித்து படம் ஆட, செப்படி வித்தைகாறாளிடமிருந்து பிடிங்கி கழுத்தில் போட்டுக் கொள்வாராம்! தானே அண்ணாமலை நாதஸ்வரூபமாக சிவஸ்வரூபமாக இருக்கும்போது பாம்பின் விஷம் என்ன செய்யும்? இதெல்லாம்தான் ஒன்றிலும் பற்றாதவன்! மனோ ஜயத்தை அடைந்தவன்! தெய்வத்தைப் பார்த்து, தெய்வமாகவே இருப்பவன்! என்னை யாராலும் எதுவாலும் தீங்கு இழைக்க முடியாது! பற்றற்ற ப்ரம்மம் நான்! என்னுள்ள ஜீவன் முக்த நிலையை தெரியப்படுத்துகிறது!

நாயின் பந்தியில் சாப்பிடுதல்

பார்ப்பதற்கு அறுவெறுப்பாக இருந்தாலும் ஆழ்ந்து யோசித்தால் அவைகள், உண்மையாகவே உபதேசங்களாகவே தோன்றும்! சத்திரத்தின் வாசலிலே பிராமண போஜனம் நடந்து, தெருவில் எச்சில் இலைகளை, நாய்கள் சண்டைபோட்டுக் கொண்டு

தின்றுக்கொண்டு இருப்பதை கண்டார் ஸ்வாமிகள்! தானுமொரு நாயாக எண்ணி அவைகளுடன் சாப்பிட ஆரம்பித்தார்! பார்ப்பவர்களுக்கு எப்படி தோன்றும்! அறுவறுப்பாகத்தான் தோன்றும். ஆழ்ந்து யோசித்தால் பாப ஸம்பந்தமான யாதொன்றுமில்லாத பரிசுத்த ஆஹாரத்தையே புஜிக்கிறார் என்றே அறிந்துக்கொள்ளலாம்! இது அவ்வளவு சுலபமாக அறியக் கூடியதன்று! வாசலில் கிடக்கும் எச்சில் இலைகள் பரிசுத்தம் என்று எப்படி சொல்லலாம்! தனக்கு வேண்டாமென வெளியில் போட்டது! பாபமேயில்லாதது! இந்திரிய ஸம்பந்தங்களால் நழுவப்பட்டது! ஒருவிதமான ஆசையும் ஏற்படாத வண்ணம் தோன்றக்கூடிய ஆஹாரம் அதுதான்! ஆகவே விருப்பு வெறுப்பை கடந்த யோகியருக்கு அது அம்ருதமென தோன்றுகிறது! கீதையில் சொன்ன வேத பிராமணனிடத்திலும் நாயினிடத்திலும் நாயை தின்னும் புலியனிடத்தில் யானையிடத்திலும், கோ, கன்னிகையரிடத்திலும் ஸமபுத்தி உடையவன் ஞானி! என்று கண்ணன் கூறியதை ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள் செய்து காட்டிவிட்டார்!

தர்மராஜர் ராஜசூய யாகம் நடத்தியபோது பிராமண போஜனம் நடைபெற்றது! எச்சில் இலைகளை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் எடுத்து வாரி தெருவில் போட்டார்! நாய்கள் சண்டை போட்டுக்கொண்டு தின்னுவதை ஸஹிக்க முடியாமல் தர்மர் விரட்ட தடியை ஓங்கி வந்தார்! இதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பார்த்து நாய்களை விரட்டாதே! என்னை தொட்டு அவைகளை பாரு! என்று சொன்னார்! தர்மரும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை தொட்டு நாய்களை பார்க்கவே, ஸனக ஜனந்தனர் களாக காக்ஷியளித்தார்கள்! தர்மர் பயபக்தியுடன் நமஸ்கரித்து ஆசிபெற்றார் என்பதை புராண வாயிலாக பிராமண போஜன மகிமையையும் பெரியோர்களுடையை உச்சிஷ்டம் ஜன்ம ஸாபல்யாமக்குமென்பதையும் விளக்குகிறது!

பெரியவாள் உச்சிஷ்டத்தை தேவர்களும் விரும்புவர்

மூன்று நாள் பழகின சாதத்தைகூட இரண்டு பிடி வாரி வாயில் போட்டுக்கொண்டு ஓடுவார்! பறுக்கைகள் கீழே விழும்! சீ-சீ அந்த

சாதம் வேண்டாம்! என்று தடுத்தாலும் கேழ்க மாட்டார்! தேவாள்கூட இதை சாப்பிடறா! எனக்கு சாப்பிட்டால் என்ன கேடு! என்று சொல்லிவிட்டு, தேவர்களை பார்த்து பேசுவதுபோல நன்றாகயிருக்கா? நன்னா போட்டுக்குங்கோ! எப்படி சாப்பிடு சாப்பிடு! யாருக்கும் தொன்படாதேங்கோ! தெரியுமோயில்லையோ! போங்க போங்க என்று விரட்டுவார்! ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கோகுலத்திலிருந்து ப்ருந்தாவனத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் போது கட்டு சாதம் கட்டிக்கொண்டு, மாடுகளை மேய்க்கவிட்டு, நதியின் நடுவில் பாறைமீது உட்கார்ந்து, கோபியர்களுக்கும் கையில் போட்டு, தானும் உண்கிற தயிர்சாத பறுக்கைகளை தேவர்கள் சாப்பிட்டு ஜன்ம ஸாபல்யமானார்கள் என்பதை நம்பி வணக்கம் செலுத்த வேண்டியவர்களேயாவோம்! இதுபோன்ற பல தடவை இங்கே ஆச்ரமத்திலும் நடந்துள்ளது. அவைகள் அனுபவ அருள் வாக்கியத்திலே எழுதப்பட்டுள்ளது!

பெண் குழந்தைகளை தெய்வமாக போற்றுவார்

திருவண்ணாமலை ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகளா! அய்யய்யோ, பெண் குழந்தைகளா அந்த வழியா போனால் சரி, எடுத்து வாரி முத்தமிட்டு தெய்வத்தை கண்டதுபோலுள்ள ஆனந்தம் தாங்கமுடியாது அவருக்கு! சக்தி உபாஸகர்! நாங்களெல்லாம் அந்த வழியாக போனால் ஓடிவிடுவோம்! என்று இங்கே ஆச்ரமத்திலே குடியிருக்கும் ஸ்ரீமதி லலிதா ஈச்வரன் அவர்கள் என்னிடம் சொல்லி குதூகலமடைந்தனர்! இது அவர் பதின்மூன்றாம் வயதிலே நடந்த விஷயம்! இந்த விஷயம் கேழ்க்க பரிஹாஸமாக தோன்றலாம்! ஆனால் ஆழ்ந்து யோசித்தால், "ஸாதாரண ஜனங்கள் கூட ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகளை சக்தி உபாஸகர் என்று அறிந்தார்களே! அது ஒன்றே போதும்" அவர் எப்போ பூஜை செய்தார் எப்போது ஸ்னான பானங்கள் செய்து அனுஷ்டானம் செய்தார் என்று கேட்டால் யாரும் ஒன்றும் சொல்லமுடியாது! இதுதான் ரஹஸ்யம்! தன் ஆத்மாவிற்குள் ஆத்மாவை கண்டு அங்கோ விசாலமான ஆகாயத்தின் நடுவில் திவ்ய தேஜஸிலே ஜோதியாக விளங்கும் ஸாக்ஷாத்கார அம்பிகையை ப்ரதிஷ்டைசெய்து, ஆத்மாநந்த பூஜையிலீடுபட்டிருக்கிறார் என்பதை நன்கு அறிந்தவர்களான ஆத்ம ஞானிகளுக்கு உணர முடியுமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

தெய்வம் நேரில் வந்து உபதேசிக்குமா?

ஸ்வாமிகளுக்கு பிணத்தை பார்த்தால் ஒரே குதூகலம்! ஆரவாரம் செய்வார்! கூச்சல் போடுவார்! பிரதக்ஷணம் செய்வார்! வீழ்ந்து ஸேவிப்பார்! இதொரு தனி ப்ரகிருதி மாதிரிகாட்டுவார்! ஒரு ஸமயம் பிணத்தை கொண்டு போகும்போது ஸ்வாமிகள் நமஸ்காராதிகள் செய்யும்போது அந்த பிணம் எழுந்ததாகவும கூறுவதுண்டு! இது கர்மாவின் கார்யம் தான்! இதற்காக பிணத்தை எழுப்பி விட்டார் என்று சொன்னாலும் தவறில்லை! பிணத்தை எழுப்ப முடியாது, அதன் கர்மா பூர்த்தியாகவில்லை அதுவா எழுந்தது என்று சொன்னாலும் இவர் பார்வை பட்டு எழுந்திருப்பானே? இதெல்லாம் தேவ ரஹஸ்யம்! தெய்வீக சக்தி ஒன்று தனிமையாக இருப்பதை உணர்த்தவே பெரியவாள் மூலம் பற்பல லீலைகள் நடக்கிறது!

தெய்வம் பேசும்டா! பேசும், எப்படி?

நீ எந்த ஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து உபாஸிக்கிறாயோ அந்த உருவமாக வந்து பேசும்! எனக்கும் அதுதாண்டா! அசரீரி அல்ல-தெய்வமேதான்! என்று கூறுவர்! இந்த அனுபவம் சுத்தஸ்படிகமாக நல்ல வெளுமையாக ப்ரகாசத்தோடு ஸ்ரீ விச்வமங்கள வினாயகர் தோன்றி மஹா மந்திரத்தை எனக்கு உபதேசம் செய்து மறைந்தார்! இது ஏற்பட்டு சிறிதுநாளைக் கெல்லாம் இங்கே ஆச்ரமத்திலே வினாயகர் ப்ரதிஷ்டை செய்து கோபுரமும் கட்டி ஸ்ரீ விச்வமங்கள வினாயகர் என்று திருநாமத்தோடு சோபிக்கிறதை ஏற்பட்டது! இதெல்லாம் தெய்வீக ரஹஸ்யம்! அவாவா அனுபவத்தில் அறியவேண்டிய விஷயம்!

ஊமை பேசும் சக்தி

பிறவியில் ஊமையல்லா - ஏழை பிராமணர் ஒருவருக்கு ஒரே பையன்! குளிர்ஜுரம் வந்து நாவெழாமல் பேச முடியாது பல வருஷங்கள் எது வைத்யம் பார்த்தும் ஒன்றிலும் குணப்படாமல். திருவண்ணாமலைக்கு வந்து ஸ்ரீ ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமிகளை தர்சனம் செய்ய நேரிட்டது! ஸ்வாமிகள் அந்த பையனை பிடித்து தட்டாமாலை சுற்றி வாயில் மண்ணைவாரி போட்டார்! சத்தம் போட்டு அழ ஆரம்பித்தது! அப்படியே பேசவும் ஆரம்பித்து

விட்டது! இது விஷயம் அவ்வூர் ஜனங்கள் சொல்ல கேழ்விப்பட்டது! பெரியவாள் எதுவும் செய்யலாம்! பார்க்க தமாஷாக இருக்கலாம்! மண்ணினால் தொண்டை கவ்வி திறந்து பேச ஆரம்பித்து விட்டது என்று டாக்டர்கள் சொல்லலாம்! அப்படி சொல்லலாம் டாக்டரே பார்த்து வியந்தார்!

மார்கழிமாஸத்திலே பௌர்ணமி தினம் கைவல்ய முக்தி அடைந்தார்! ரமணமஹரிஷிகளும் கூட ஜோதி மறைந்தது என்று சொன்னாராம்!

பெரியவாள் எப்படியெல்லாமோ தோன்றி மறைவர்! புராணங்களிலே கூட சிறு சிறு கதையாக இந்தப்படியுள்ள பெரியவாளுடைய சரித்திரம் வரையப்பட்டுள்ளது! அந்த காலத்திற்கு தகுந்தமாதிரியான லீலையாக இருக்கும் ஸமீப காலத்திற்கு தகுந்தபடியான பல நிகழ்ச்சிகளை ஞாபகப்படுத்தி பக்தாகளுக்குகாட்டி மறைகிறது.

இப்பவும் திருவண்ணாமலையில் அவர் ஸமாதி இருக்கிறது! போய்பார்த்தால் தெரியும்! எதற்கும் தெய்வம் - முயற்ச்சி, காலம் மூன்றும் சேர்ந்தால்தான். கார்யசித்தியாகட்டும், தெய்வீக சித்தியாகட்டும் ஏற்படும்! எப்பவோ குறிப்புகள் எழுதிவைத்து, இப்போது கோர்வையாக எழுதி ஆச்சிடப்பட்டது விசித்திரம்தான்! ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திராள் அவதூதராகயிருந்து பற்பல பக்தர்களிடைய விச்வாஸத்தினாலே லீலைகள் நடந்து ஈச்வர சைதன்யத்தை விளக்கினார்! பித்தனைப்போல இருந்து தன்னுடைய ஏகாந்த நிலையை விட்டு நழுவாமல் பாதுகாத்துக்கொண்டு, அண்டி வரும் ஜனங்களுக்கு பலவழியில் ஈச்வர சைதன்யத்தை விளக்கி லீலைகள் செய்து சைதன்யமாகவே யானார்கள்.

எந்தந்த காலத்திலே எப்படி எப்படி எந்தந்த விதமாக தோன்றும்படி செய்வதோ அவையாவும் பகவத் க்ருபா கடாக்ஷமே! இதுவே அஜாயமானோ பஹுதா விஜாயதே! ஒரு நாளும் பிறக்காதது பலவிதமாக தோன்றும்.

இதுவே அத்தாக்ஷி
சாந்தி சாந்தி : சாந்தி :

ஓம் சாந்தி.

ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திராள் சரிதம்

இயற்றியவர் :
அம்பத்தூர் ஸ்ரீ புவனேச்வரி பீடம்
ஸ்ரீ மௌன ஸ்வாமிகள்

பிரசுரகர்த்தர் :
அம்பத்தூர் ஸ்ரீ புவனேச்வரி பீடம்
ஸ்ரீ மௌன ஸ்வாமிகள்
மௌனஸ்வாமி மடம்
அம்பத்தூர், சென்னை - 33.

திருத்திய பதிப்பு - 1968

ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திராள் சரிதம்

அருள் பெரும் பாடல்களைப் பாடிய சித்தர் முக்தர் புலவர்கள் அருள் பெற்ற திவ்ய க்ஷேத்ரமாம் மதுரையம்பதியிலே ஸ்ரீஸோமநாத அவதானியென்று ஆந்திர அந்தணர் ஒருவர் இருந்தார். அவருடைய உத்தம பத்தினி பார்வதியம்மையாராக அமைந்தது தெய்வீக வாழ்க்கையை விளக்குகிறது. இவர்கள் இனிய வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தனர். வெகு நாட்கள் புத்திர ஸந்தான மில்லா மிலிருந்து ஸ்ரீ மீனாக்ஷி ஸுந்தரேச்வரர்களுடைய அனுக்ரஹத்தினாலே ஒரு தவக் குழந்தையைப் பெற்றார்கள். அது ஒருநாளும் பிறக்காத வஸ்து ஒரு ரூபம் தாங்கி பிறந்ததுபோல பார்ப்பவர்கள் யாவரும் ஆச்சர்யப்படும்படியான தேஜோமயமாக இருந்தது. ஸ்ரீவாம தேவர் கர்ப்பத்திலேயே ஈச்வர மயமாகிவிட்டார். சுகப்பிரம்மம் பிறந்ததுமே ஈசுவர மயமாகி விட்டார். இவர்களைப் போன்ற அவதாரமே நமது ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திராள் என்பதை நன்றாக விளக்கிக் காட்டுகிறது.

முக்குண வாஸனையோ அன்றி மாயை, காமம், ஆணவம் ஆக மும்மூன்று பிரிவுள்ள அசுப வாஸனைகளோ இவரிடம் கண்டதேயில்லை. ஒரே ஸச்சிதானந்த சுடரொளி போலவே அவருடைய திருமேனியும் ப்ரகாசித்தது. இவ்விதம் ஜீவன் முக்த நிலையை அடைய முடியுமென்பது அவருடைய உபதேச க்ரந்தங்களிலிருந்தும் அவருடைய வாழ்க்கை நிலையிலிருந்தும் நாம் அறிந்துகொள்ளலாம். இந்தப்படி அவதரித்த திருக்குழந்தையை அருமையாக வளர்த்து வந்தார்கள்.

பகவானை அடைய வேண்டுமென்று முயற்சிக்கிற முனிகளுக்குத் தியானத்தை உணர்த்தக் கூடிய வராயும், பல பிறவியை ஓட்டிச் சுடராக ப்ரகாசிக்க வேண்டுமென தன்னுடைய லீலையால் தெரிவிக்கக் கூடியவராகவும் மதுரா நகரிலே ஸ்ரீ ஸோமநாத் தம்பதிகளுக்கு பிறந்து சிவராமகிருஷ்ணன் என்றும் பிச்சுகுப்பன் என்றும் புனைப் பெயர்களைக் கொண்டு, நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து வந்தார். தக்க பருவத்தில் யஜ்ஞோபவீததாரணம் செய்து அத்யயன பாடசாலையில் சேர்க்கப்பட்டார்; வேதம் படிப்பதின்

மூலகாரணத்தை உணர்ந்தபடியால் யாவும் அப்படியே அவர் மனத்தில் பதிந்து விட்டது. அவர் பிழைப்புக்காக அத்யயனம் செய்வதைக் கண்டித்தார்; உண்மை உணர்ந்த பிறகு வைதீக அனுஷ்டானத்தை நடத்துவதனால் மட்டுமே கர்மங்களுக்கு சித்தி உண்டாகிறது என்பதை அத்யயன பாடம் கேட்கிறவர்களுக்கும் சொல்லித்தரும் வைதீகர்களுக்கும் எடுத்துச் சொல்லி உண்மை உணர்வை ஊட்டினார்.

இவ்விதமாக ஸத்யஞ்ஞான சுகத்தை அடைந்து ஸந்தோஷமாக குருகுல வாஸம் செய்து கொண்டிருக்கும்போது மணம் செய்து வைக்க வேண்டுமென்று அவர் தாய் தந்தையர் ஏற்பாடுகள் செய்தனர். ஒன்றிலும் பற்றுதலில்லாத சிவராமகிருஷ்ணன் கோயிலுக்கு வந்து தம் குலதெய்வமாகிய ஸ்ரீ மீனாம்பிகையை நோக்கி, "அகிலாண்டகோடி ப்ரம்மாண்ட நாயகியே! உனக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. எல்லவாற்றுள்ளும் நீயே ப்ரகாசிக்கின்றாய். ஆனால் உன்னுள் அவைகளில்லை. நீ ஒரே அகண்டாகார ஜோதி. பரப்ரம்ம மஹிஷியாகி ப்ரகாசிக்கிறாய். ஆதி அந்தமில்லாத நீ எதுசெய்ய அடியேனுக்குக் கட்டளையோ அதன்படி நடக்கச் சித்தமாயிருக்கிறேன். மீன்கள் தன் குஞ்சுகளைப் பார்த்து பசியைத் தீர்ப்பதுபோல் உன் குழந்தையாகிய என்னிடம் உன் திருக்கண் பார்வையினாலே கடாக்ஷத்தை அருளி ஆனந்திக்கச் செய்யவேண்டுமாய்ப் பிரார்த்திக்கிறேன்." என்று துதித்து நின்றார். ஆனால் அவ்விதம் துதித்துக்கொண்டிருந்த சிவராமகிருஷ்ணனை அவருடைய தகப்பனார் அழைத்துவந்து கல்யாணத்தை நடத்தி விட்டார். ஸ்ரீசிவராமகிருஷ்ணன் தமக்குக் கல்யாணமானதையே மறந்து ப்ரம்மசாரியாகவே பிரகாசித்திருந்தார்.

அப்படியிருக்கும்போது ஸம்மந்தியம்மாள் பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு புக்ககம் வந்தாள். பார்வதியம்மாள் ஸந்தோஷத்தோடு நல்வரவு கூறி யாவரையும் உபசரிப்பில் ஈடுபட்டாள். ஸ்ரீ சிவராமகிருஷ்ணனுக்கு அந்தச் சமயம் தெய்வீக ஸம்மந்தமாக தாங்கமுடியாத பசி உண்டாயிற்று. உடனே அவர் அம்மாவைக் கூப்பிட்டு, "பசிக்குது அம்மா! பசிக்குது அம்மா!" என்று கூவினார். தாயாரோ வேலையில் மனதை செலுத்தியிருந்தபடியால்

"கொஞ்சம் பொறு, அப்பா" என்றாள். இந்த வார்த்தையை கேட்டதும் சிவராமகிருஷ்ணன் தன் மனத்திற்குள் கல்யாணமாகி மனைவி வருவதற்குள் இவ்வித கஷ்டமானால் இது இப்படியே கூடிக் குலாவி சுகமென்று நினைத்துப் படுகுழியில் வீழ்ந்து கஷ்டத்தையே உண்டு பண்ணுமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. ஆகையால் இனி இங்கே ஒரு நிமிஷம்கூட இருக்கக்கூடாது. துறவுகொண்டு ஸந்யாஸியாகத் திரிவதே நலமென்று திடவைராக்யம் கொண்டவராக ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்து தியான சுகத்தை அனுபவித்தார். பசிப் பிணியைப் போக்க அவருடைய உள்ளம் பரமனை நாடத் தொடங்கிற்று. உடனேயே அருள் தோன்றியது. கௌபீனதாரியாக விளங்கினார். அசுபவாஸனையான பசி அழிந்தது என ஸந்தோஷமாக ப்ரம்மானந்தமடைந்தார்.

"என்னடா இது. நன்றாயிருக்கிறது. ஸம்மந்திகள் பெண்ணை அழைத்து வந்திருக்கிறார்களே! நீ ஏன் இந்த கோலம் கொண்டிருக்கிறாய்? இந்த பைத்தியத்தைவிட்டு நன்றாகயிரு. நான் உனக்குத்தவறாக என்ன வார்த்தை சொன்னேன்? ஸம்மந்திகளுக்கு என்ன ஸமாதானம் சொல்லுவேன்? நீயோ தண்டாயுதபாணியைப்போல மூலையிலிருக்கிறாயே! எங்கள் மனம்கோணாமல் இதுவரையிலும் மங்களமாகத் தொண்டு புரிந்த பிச்சுவே! நீ இப்படிச் செய்வாய் என்று நாங்கள் கனவிலும்கூட நினைத்ததில்லையே," என்று மனம் உருக உரைத்தாள் தாய். தன் தாயாருடைய மொழிகளைக் கேட்ட சிவராமகிருஷ்ணன் "அம்மா! நீயா இப்படிப் புலம்புகிறாய். உனக்கு ஸர்வமும் தெரியுமே! உனக்கு ஸந்யாஸத்தின் பெருமை தெரியாதா? உன்னுடைய ஒரு சொல்லே என்னைப் பரிசுத்த ஆத்மாவாக ஆக்கிற்று. இப்படி என்னைத் தங்களுடைய ஒரே வாக்கியத்தினாலே துறவியாக்க வேண்டுமானால் நீர் உலக மாதாவாகிய ஈச்வரியேயாகும்," என்று கூறினான். இவ்வாறு தாயும் மகனும் பேசிக்கொண்டு இருக்கும்போது ஸம்மந்திகளும் அவ்விடம் வந்துவிட்டார்கள். இதைக் கண்ட தாய் தயங்கி நிற்கவே, மகனாகிய பிச்சு, "அம்மா! பயப்படாதே! நானிருக்கிறேன். அம்மா! இந்த ஜடமாகிய உடம்புக்கு பற்றுதலுக்காக மணம் புரிந்து இன்புற்று வாழ்வதைபோல, மனமாகிய பெண்ணும் தன் முயற்சியால் நாதனைத் தேடவேண்டாமா? ஆகையினாலே இந்த வெறுப்பு விருப்பான

பற்றுதல்களை விட்டு மனத்தின் நாதனையே உள்ளத்தில் தேடப் போகிறேன்,'' என்றுரைத்து தியானத்தில் அமர்ந்து விட்டார். பின்பு சிறிது நேரம் கழித்து ஆனந்த பாஷ்பத்துடன் தயாரை நோக்கி, "அம்மா! இவ்வுலகத்தில் உலாவும் ஸ்த்ரீகள் அனைவரும் ஸ்ரீமயமான தாயார் ஸ்வரூபமே. அப்படியிருப்பதை தன் அனுபவத்தினாலும் உன்னுடைய ஆசீர்வாதத்தினாலும் கண்டும் கூடவா முக்குண வாஸனையில் மாட்டிக்கொள்ள வேண்டும்? நாம் இந்த உடம்பிற்கு எவ்வளவோ நிவர்த்தியைச் செய்கிறோம். ஆனால் உடம்பிற்குள் விளங்கும் ஆத்மாவுக்கு ஆத்மாவாய் ப்ரகாசிக்கும் பரம்பொருளைத் தேடுவதில்லை. முன் செய்த புண்ய கர்மத்தினால் மனித உடல் தரித்து வந்து அறிவைக் காண முயலவேண்டாமா? இன்னும் தன்னைப் பலவித துன்பங்களால் மறைத்துக்கொள்வதா? சீ! சீ! இனி ஒருபோதும் மாட்டேன். நான் வந்த வழி எதுவோ அந்த வழியாகவே ஆண்டவன் வீட்டை அடையப் போகிறேன். நீங்கள் யாரும் தடுக்காதீர்கள், '' என்று இவர்கள் கிருஹத்தில் உரையாடிக்கொண்டிருக்கும்போழுது தந்தை சோமநாதர் மீனாக்ஷியம்மை ஸன்னிதானத்திலே தர்சிக்கும் வேளையாயிருந்தது. அவ்விடத்திலே ஸ்ரீ சோமசுந்தரர் அசரீரியாக, "நானே உன் மகனாகப் பிறந்தேன்!'' என்றுகூறின ஆச்சரியத்தை நினைத்துக்கொண்டு தந்தையார் விட்டை நோக்கி விரைந்தார். ஓடிவந்து மகனைப் பார்க்கவும் கோமணாண்டியாக நிற்பதைகண்டு தந்தையானவர், "சோமமேச்வரர் உரைத்தது சரிதான்,'' என்று மொழிந்து கொண்டே மகன் காலில் வீழ்ந்தார். பின்பு எழுந்து கோவிலில் நடந்து விருத்தாந்தங்களை யெல்லாம் உரைத்து ஸம்மந்திகளையும் தர்ம பத்தினியையும் ஸமா தானப்படுத்தி, தன் மகனாக வந்து திருவிளையாடல்கள் புரிவது பகவானே என்பதை யாவருடைய உள்ளத்திலும் பதியச் செய்தார்.

"ஹே பார்வதி! நாம் முன்னால் செய்த தவப்பயனாலே நம்மையும் நம்குலத்தோரையும் ஈடேற்றும் பொருட்டு குழந்தை உருவத்தோடு நமக்குப் பிறந்தார் சோமசுந்தரக் கடவுள். ஆதிஜோதி மணிவிளக்கின் நிழலைத் தந்தான் ஏழை அடியார்களைச் சேர்க்கவந்த அருள் தெய்வமே இவர்'' என்று உறுதியாகக் கூறிய தந்தையாரின் மொழியைக் கேட்டு ஆச்சர்யமடைந்த யாவரும் சிவராமகிருஷ்ணனின் காலில் வீழ்ந்தார்கள். கல்யாணப்பெண்ணும்

காலில் வீழ்ந்து கோமணாண்டியாக நிற்கும் தேவன் முகத்தை பார்த்து மனமுருகியவளாக, "என் பிராணநாதராகி விட்டீர்கள். நீங்கள் துறவுக்கோலம் பூண்டால் நானும் அப்படியே செய்வேன்; அகதியாக என்னைத் துரத்த சாஸ்திர ஸம்மதம் உண்டோ?" என்று கெஞ்சிக் கேட்டாள். அதைக் கேட்ட சிவராமகிருஷ்ணன், "நீ என் தாய்! எழுந்திரு! குருவாகவும்கூட ஆகிவிட்டாய். நீ வந்த வேளை என்னைத் துறவியாக்கிற்று. என் அதிர்ஷ்டம்! அபயம் தந்தேன். கவலைப்படாதே! நீ யார்? சற்று யோஜித்துப் பார். நீ இந்த உடலா? உடலுக்குத்தானே அபிமானமேற்படுகிறது. நீ உடலுக்குள் நிறைந்திருக்கும் பரிபூர்ண வஸ்து என்று சொல். பேதையைப்போல அழாதே! நீ என் தேவ தேவியன்றோ! அப்படியிருக்க என் காலில் வீழ்வதுகூட தவறாகும். உண்மையில் நீயொரு கந்தர்வப்பெண். முன்னால் நாரதர் சாபத்தால் ஓர் அந்தணப் பெண்ணாக ஜனித்து உன் ஏழாம் வயதில் என்னை மணம்புரிந்து, என் துறவிக்கோலத்தின் தர்சனத்தினால் பழையபடி உன் ஸ்வரூபமான கந்தவரூபத்தை அடையவாய். சாபவிமோசனத்தின் பொருட்டு நீ இங்கே வந்தாய் என்பதை அறியவில்லையா?" என்று கூறினார். இந்த திவ்ய வசனங்களை கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, திடீரென்று ஒரு திவ்ய ஜோதிமயமாகி அந்தக் கல்யாணப்பெண் கந்தர்வ ஸ்வரூபமாக மாறி மறைந்தாள். இதைக் கண்ட ஜனங்கள் யாவரும் பூமாரி பொழிந்து சிவராமகிருஷ்ணனின் பாத கமலங்களில் வீழ்ந்து ஆசிபெற்றார்கள். இதனாலேயே நம் ப்ரம்மேந்திராள் பற்றுதலற்ற நிர்குண ஸ்வரூபமென்பது நன்றாகப் புலப்படுகிறது. நம் குலத்தை பரிசுத்தம் செய்ய வந்த தீபச்சுடரேயாம் யென்று தாயாரும் தந்தையும் மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டார்கள். ஸம்மந்திகளும் தம் பெண்ணை கந்தர்வரூபமாக ப்ரகாசிக்கச் செய்து எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளைக் காட்டும் பராசக்தி யென்று யாவரும் துதிக்கும்படி செய்தருளிய சிவராமகிருஷ்ணனின் காலில் வீழ்ந்து உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு தமது இருப்பிடம் சென்றார்கள்.

பிறகு பால துறவியான சிவராமகிருஷ்ணன் குருவை நாடிச் செல்லும் பொருட்டு, தாய்தந்தையர்களை நோக்கி," என்னைப் பெற்று எடுத்த அருமை தவத்தோர்களே! நான் எப்பவும் உங்கள் உள்ளத்தில் இருப்பேனாக! கவலைப்படாதீர்கள்.

உங்களைப்போன்ற எத்தனையோ தாய் தந்தையர்கள் நம் குலத்தில் தோன்றி மறைந்திருப்பவர்களுக்கும் எல்லாவித தேவதைகளுக்கும் பித்ருக்களுக்கும் நித்ய சிரார்த்தம் எதுவோ அதை அடைந்து எல்லோரையும் திருப்தி செய்விக்கிறேன். ஆகவே நான் வெளியே செல்ல விடை கொடுங்கள்,'' என்று சொல்லி தாயை வலம் வந்து வந்தனம் செய்து பெற்ற தாய்க்கு வருந்தமுண்டாகாத வண்ணம் யாத்திரைக்குக் கிளம்பினார்.

சிவராமகிருஷ்ணனின் ஆறுதல் மொழிகளால் தாயார் திருப்தி யடையாததால் அவர் ஸ்ரீ ஸோமசுந்தரராகவிளங்கி, விடை பெற்றுக்கொண்டு தாயாருக்கு ஆனந்தத்தை உண்டு பண்ணிவிட்டுத் தந்தையாரிடத்திலும் ஸ்வயரூபத்துடன் விடைப்பெற்றுக்கொண்டு குருவை நாடிப் புறப்பட்டார். உடலை அடைந்தது தாயாருடைய சக்தியும், அறிவைப் பெற்றது தகப்பனார் சக்தியுமாகத் தனக்குப் பக்கபலமாக இருந்தபடியினாலே தன் ஸ்வய முயற்சியினாலே ஜீவ ப்ரம்ம ஐக்கியத்தை அடைய வேண்டுமென்று நன்கு உணர்ந்தவராகையினாலே சாஸ்திர முறைப்படி செய்து காட்டுகிறார். தனக்கு பூர்வஜன்ம வாஸனைகள் நிறைய ஒன்றோடொன்று மோதித் தன்னுடைய தியான நிஷ்டைக்குத் தடங்கல் ஏற்படக்கூடாது என்று எல்லோரையும் திருப்தி செய்து பகவத் ஸாரூப்யத்தை அடையவேண்டு மென்பதே அவருடைய கொள்கை.

காயத்ரியை உபதேசித்த தந்தை திரும்பவும், "ஆமாம், நீ சொல்வதெல்லாம் சரி! சாதாரணமாக மூன்று ஆச்ரமங்களையும் அனுஷ்டித்து நாலாவதாக ஸன்யாஸாச்ரமத்தை அடைவது உலக வழக்கில் இருந்து வருகிறது. அதன்படியே நடந்துகொள்ளேன். உன்னிஷ்டப்படியே ஸன்யாஸம் பெற்றுக்கொள். நான் தடங்கல் செய்வதில்லை,'' என்றார்.

தந்தையின் வார்த்தைகளைக்கேட்ட சிவராமகிருஷ்ணன் தன்னை வளர்த்த பாசத்தினாலே சொல்லக் கூடிய வார்த்தைகளைக் கேட்டுப் பின் வருமாறு பதில் சொல்கிறார்: "உடலை மறந்த பிக்ஷுக்களுக்கு உலகமெல்லாம் சோறு! அன்னம் கிட்டுமென்பதை யோக வலிமையால் அறிவேன். அபிமானமுள்ள ஆத்மாக்களுக்கு பசி, தாகம் உண்டாகிறது; இந்த பொறுப்பு யாருடையது? தெரியுமா?

ஸாக்ஷாத்கார பரப்ரம்மவஸ்து என் கூடவே யிருந்து ஸர்வத்தையும ஏற்று நடத்துகிறதே! அதை அறியவில்லையா? ஆகையினாலே யதேச்சையாகக் கிட்டுவதை உண்டும் பனி வெய்யிலைக் கவனியாமலும் ஸ்ரீ ஏகாம்பர தியானத்திலேயே லயித்து நிர்வாணம் கொள்வேனாக," என்றார்.

இந்த திவ்ய வசனத்தை கேட்ட தந்தையானவர், "அதெல்லாம் சரி. எனக்கு என்ன கதியை கொடுக்கப்போகிறாய்?" என்று கேட்டதும், "நான் தெரியுமா?" தந்தைக்கு உபதேசித்த ஸ்கந்தன்" என்பதைச் சொல்லி அஷ்டசித்திகளையும் பெற்ற ஸ்ரீ சிவராமகிருஷ்ணன், வேலை தரித்த முருகனாகத் தந்தை முன் நின்றார். உடனே ஆச்சர்யமடைந்த தந்தை தம்முடைய அஜ்ஞானத்தை நீக்கும் ஞானபண்டிதனாக வந்து தரிசனம் தந்ததைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தார். பாலதுறவி தந்தைக்கு உபதேசம் செய்து நற்கதியைக்காட்டி விடை பெற்றுக்கொண்டு, கும்பகோணத்தை அலங்கரித்த பரமஹம்ஸ ஸ்ரீ பரமசிவேந்திரர் என்னும் காமகோடி பீடத்தில் விளங்கும் பெரியாரை அடைந்து பூஜித்து, தன்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கலானார்.

"ஸத்குருஸ்வாமியே! அடியேனுடைய அக்ஞானத்தைப் போக்கி ஞான சூர்யனை உதிக்க செய்வீராக. உள்ளத்தை பரிசுத்தம் செய்யக்கூடிய ஆதித்யனாக ப்ரகாசிக்கும் ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தியே நமஸ்காரம். கன்னியர்கள்போல வந்தன என் சென்னியிலே திருப்பாதம் வைத்து அருள் புரிவீராக. எத்தனையோ பிறவிகளிலே முயற்சித்து தற்போது ஸத்குருவின் அருளாலே நித்யானந்தம் கிட்டுகிறது என்பதை அனுபவத்தால் உணர்த்தும் தத்வதீபமே நமஸ்காரம். அடியேனை ஏற்றுக்கொண்டு தொண்டனாக்குவது உங்கள் பொறுப்பு" என்று ஆனந்த பாஷ்பத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு குருநாதரின் பாத கமலங்களிலே வீழ்ந்து சிவராமகிருஷ்ணன் தன்னுடைய ஸஞ்சித பாபங்களையெல்லாம் தீர்த்துக் கொண்டார்.

இந்த திவ்ய வசனங்களைக் கேட்டுக்கொண்டே இருந்து தியான நிஷ்டையிலமர்ந்து விட்டார் குருநாதர். சற்ற நேரம் கழித்துக் கண்களை திறந்து, கோவணாண்டியாக நிற்கும் சிவராமகிருஷ்ணனைக் கண்டு, "ஓ சதாசிவமே!" என்று அழைத்து மார்போடு அணைத்துக்

கொண்டார். கைலாஸபதியே நேரில் வந்ததுபோலுள்ள ஆனந்தத்தை அடைந்தார் குருநாதர். இந்த வைபவத்தைக்கண்ட தேவ கந்தர்வர்கள் ஹ்ருதயாகாசத்திலே பல்லாயிரக் கணக்காகக் கூடி நின்று புஷ்பமாரியைப் பொழிந்தார்கள். நக்ஷத்திரங்கள் சுற்றிய சந்திரனைபோல இருவருடைய தேஜஸும் விளங்கும்படி செய்தார்கள். உடனே சிஷ்யனை உள்ளே அழைத்துவந்து சீடனுடைய நிஷ்டையைக் கண்டு புகழ்ந்தார்.

அகண்டாகார சைதன்ய வஸ்துவே ஒரு ரூபம் தாங்கி என்னிடம் உபதேசம் கேட்க வந்தது. தனக்கு எவ்வளவு அனுக்ரஹம் என்பதை குருவானவர் நினைத்து நினைத்து பரவசமாகிறார். நீ இப்படி வந்து உபதேசம் கேட்கிறபோது தெரிந்ததைச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும் என்று உறுதி பூண்டு, "ஸதாசிவமே!" என்றார். கிட்டே நெருங்கியதும் தன்னை மறந்துவிடுகிறார். இந்த நிலைமையைக் கண்ணுற்ற ஸதாசிவம் திரும்பவும், ஜீவன் முக்தனாக விரும்பி, "உம்மை சரணமடைகிறேன். சாந்தியில்லாத மந்திரங்கள் இல்லாததுபோல குருவில்லாத எந்த வித்தையும் சோபிக்காததாகையால் உபதேசித்தருள வேண்டும். எதை அடைந்தால் ரூபம் - நாமம் - ஆத்மா இந்த மூன்றையும் கடக்க முடியுமோ அதை உபதேசித்தருளி க்ருதார்த்தனாக்க வேண்டும்" என்றார்.

குருவே! உப்புப் பதுமை கடலில் போட்டால் கரைவதுபோல, இந்த உடலாகிய உப்புப் பதுமையை தங்களுடைய பாதாரவிந்தக் கருணை ஸமுத்திரத்திலே கரையும்படி செய்தருள வேண்டும் என்ற திவ்ய வாக்கியத்தை கேட்டதும் சிறிது நேரம் தியானத்திலமர்ந்து, பிறகு தெளிந்து பாலதுறவியாக நிற்கும் சிவராமகிருஷ்ணனிடம் "என் அருமை சிஷ்யனே கேள்! இதுவரையில் என்னிடம் இவ்வித திவ்ய வசனங்களை யாருமே உரைத்ததில்லை. நீயோ எனக்கு உபதேசிக்கும் தக்ஷிணாமூர்த்தியென்றே எண்ணுகிறேன். அப்படியிருக்க நான் உபதேசிப்பது தகுமா?" என்றார். இதைக்கேட்ட பாலதுறவி, தன்னுடைய பாபமானது குருநாதரைப் பலவிதமாகப் பேசவைக்கிறது. உபதேசிக்க மனமில்லாதவராக இருக்கிறாரோ என்று எண்ணும்படி யிருந்தது. அப்படியொன்றும் எண்ணாமல் எனக்கு எல்லாம் குரு மயமாகத் தோன்றுகிறபடியால் உபதேசித்தருளி, சீடனாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்.

சிவராமனின் குரு பக்தியைக் கண்டு ஸ்ரீ பரமசிவேந்திரர் ஸன்யாஸத்தின் இயல்பையும் பெருமையையும் உரைக்கலாயினார். "உன் ப்ரீதியின் பொருட்டு உபதேசிக்கிறேன் கேள். ஓ ஸதாசிவ! எல்லாம் நீயேதான். இந்த நான்! நானென்பதைவிட்டு 'நீயே நடத்துகிறாய், நீயே செய்விக்கிறாய் நீயே எல்லாருடைய உள்ளத்திலும் புகுந்து நிற்கிறாய்' என்று மமதையற்று நிஷ்காம்யம் புரியும்போது ஆத்ம விசாரத்திற்குக் கொண்டுவந்து விடுகிறது. அதாவது நீ இந்த உடலாகுமா? அல்லது உடலுக்குள்ளே இருக்கும் இந்திரியங்களாகுமா? ஒன்று மில்லாததாய் முடிவில் எல்லாம் தானாகவே தோன்றி மறைந்துவிடுமல்லவா! இதை நீயும் அறிந்திருக்கிறாய். இப்படி வேதாந்த விசாரம் செய்வது மனதைக் காணும் விதமாகும். மனதைக் கண்டு ஞானவடிவமாக்கி ப்ரம்மத்தில் ஏகாக்ர சித்தத்தால் சேர்க்கும்போது அக்னி உண்டாகிறது. அந்த நிலையை எப்போதும் தியானமாக அணிந்திருப்பதே காவி வஸ்திரமாகும். கடல்களை அடைக்கும்படி திட்டப்படுத்துவது எதுவோ அதுவே கமண்டலமாகும். எப்போதும் ஏகசித்த தியானமே புரிந்து வருவது ஏக தண்டமாகும். எதை உத்தேசித்து பயனைக் கோராமல் கர்மயோகம் புரிவது தியானமாகும். எப்போதும் உடலை மறந்து திவ்ய ஜோதி நிழலிலேயே அடைந்து கரைந்திருப்பது ஸமாதி யோகம். இவை எல்லவாற்றையும் கடந்ததுவே ஸதாசிவ ஒளி. நீ ஸதாசிவ ப்ரம்மமாகவே ப்ரகாசிக்கப் போகிறாய்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி மஹா ப்ரணவ மந்திரத்தை காதிலோதி திவ்ய சக்ஷுஸை காட்டி, அக்ஷய பிக்ஷையை அளித்தார். உடனே தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்து ஆசீர்வாதம் செய்து ஸ்ரீ சதாசிவேந்திரர் என குருநாதரால் அழைக்கப்பட்டு ப்ரகாசித்தார்.

குரு கடாக்ஷத்தைப் பெற்ற சிவேந்திரர் ஸேவித்த வண்ணமாக குருநாதரை நோக்கி, "கோடி சூர்யர்கள் கூடி ப்ரகாசிக்கும் திவ்ய குஹாமார்க்கத்தை விசாலமாக காண்பித்தருளிய குருநாதரே நமஸ்காரம். சித்தர்கள், முக்தர்கள், வேத கந்தர்வர்கள் முதலானோர் துதித்து நிற்கும் பரப்ரம்ம வஸ்துவைக் காண்பித்த ஸத்குருவே நமஸ்காரம்" என்று பலவிதமாகக் குருவைக் கொண்டாடி பக்தியிலீடுபட்டு குருகுலவாஸம் செய்து வந்தார். பரமசிவேந்திராளை இனிய சொற்களாலே அடிக்கடி ஸமாதியுறச் செய்தது. யோகிகளுக்கு இனிய குரலும் தேஜஸ்ஸும் தாமாக

ஏற்பட்டு எது பேசினாலும் பாமரர்களுக்கும் அறிவாளிகளுக்கும் நல்ல எண்ணத்தை ஊட்டும்படி செய்து விடும்.

பரம சிவேந்திராள் மடத்திற்குவேதியர்களோ, நல்ல சாஸ்திர பண்டிதர்களோ வந்தால் அவர்களிடம் தர்க்கமாடி எது நிஜமென்பதை எடுத்துரைத்து அவர்களை ப்ரமிக்கும்படி செய்து விடுவார். இந்தியா முழுதும் ப்ரபலமாக ப்ரசாரகர்த்தரான மஹா பண்டிதர், வேதாந்த சிங்கம் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் என்பவர் எல்லா வித்வான்களையும் கண்டு வாதாடி ஹிந்து தர்மத்தை நிலைநாட்டி, 'வைஷ்ணவம் சைவம் என்றால் என்ன?' என்பதையும் விளக்கிக்கொண்டு காஞ்சி மஹா நகரம் வந்தார். அந்தச் சமயம் பரம சிவேந்திராள் யாத்திர ஸ்தானமாக காஞ்சீ க்ஷேத்ர வாஸமாக இருந்தார். அவர் வித்வான்களைக் கண்டால் அவர்களை வரவழைத்து ப்ரசங்கம் செய்வித்து பரிசுகள் வழங்கி அனுக்ரஹிப்பது வழக்கம். ஸ்வாமிகளின் ஆஜ்ஞைப்படி ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்காரும் அவ்விடம் வந்து ஜகத்குருவிற்க்கு வந்தனம் முதலியவைகள் செய்து ஆசி பெற்றுக்கொண்டு ப்ரஸங்கமேடையில் உட்கார்ந்தார். அவர் ஸதாசிவேந்திராளையும அருகில் உட்கார வைத்துவேதாந்த விஷயங்களைப்பற்றிய சர்ச்சை ஆரம்பித்தார். முதலில் ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் ஸ்வாமிகளை வணங்கிவிட்டு, "நானென்ன இந்த கொலு மண்டபத்திலுள்ள முனீச்வரர்களை பற்றியா சொல்லப்போகிறேன்? எனக்கு தெரிந்தமட்டும் ஏதோ சொல்கிறேன், கேளுங்கள். எதீச்வரர்களே! இந்த உலகசக்ரத்தில் அகப்பட்ட மக்கள் நற்கதியடைய வேண்டுமென்றே நம் த்ருமத ஆசார்யர்கள் தோன்றி வழியைக் காட்டினார்கள். இவ்வுலகம் வெறும் மண்ணாங்கட்டி யென்று நினைத்து பரந்தாமனை அடைய வேண்டி வேள்விகள் ஜபதாபதிகள் செய்யவேண்டுமென்று உபதேசித்துப் பல பீடங்களும் அமைத்து, தக்ஷிணாமூர்த்தியின் அவதாரமாகிய ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதாளை ஸதா நமஸ்கரித்து தியானித்து அவரருளால் சில வாக்கியங்களைச் தியானித்து அவரருளால் சில வாக்கியங்களைச் சொல்கிறேன். அதனைக் கேட்டு என் குற்றத்தை நீக்கி குணத்தை எடுத்துக்கொண்டு என்னை ஆட்கொண்டு ஆசீர்வதிக்க வேணுமாய் பிரார்த்திக்கிறேன்" என்று தன் பேச்சை முடித்தார்.

இதைக் கேட்டதும் ஸ்ரீ சிவேந்திரர் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்காரை நோக்கி "வேதாந்த கேஸரியே! கேளும். அடியேன் நம் குருநாதர் தியான பூர்வமாகவுள்ள சில பாடல்களைப் பாடின பிறகு ப்ரசங்கம் ஆரம்பிக்கலாம்" என்று கூற, தம் ஸங்கீத பாடலைப் பாட ஆரம்பித்தார். ஸர்வம் ப்ரம்ம மயம், ரே! ரே! என்று பல்லவியை ஆரம்பித்ததும் நாரதர், தும்புரு முதலான தேவர்கள் ஆகாய விதியில் நின்றுகொண்டு ஆனந்தமடைவதை ஞான திருஷ்டியின் மூலமாகப் பரமசிவேந்திராள் பார்த்து ஆச்சரியமும் குதூகலமும் அடைந்து ஜீவ ப்ரம்ம ஐக்கியத்தைத் தமது சிஷ்யனால் தனக்கு கிட்டிவிட்டது. ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்காரும், ஸதா சிவேந்திராளுடைய குரல் நாதத்தைக் கேட்டு தம் இஷ்ட தெய்வமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே நேரில் வந்து தரிசனம் அளித்தது போல் தன்னை மறந்து சிவேந்திராள் முகத்தையே ஸேவித்த வண்ணமாக இருந்தார். ப்ரஸங்கமோ உபன்யாஸங்களோ செய்வதானால் இப்படியல்லவோ இருக்கவேண்டும்! படித்துப் படித்து சொல்வதில் என்னப் பிரயோஜனம்? கேட்போர் மனதை இழுத்து தியானத்தி லமரச் செய்யக்கூடிய உபன்யாஸம் எதுவோ அதுவே மேன்மை! நம்மைப்போல பேரும் புகழும் அடைந்து மதங்களைப் பற்றியே திருப்பித் திருப்பி பேசி என்ன பிரயோஜனம்? இவர் எந்த மதத்தைப் பற்றி பேசினார்? எல்லா மதங்களையும் கடந்த ஸாக்ஷாத்காரத்தைப்பற்றி யல்லவோ பாடினார் என்று பரப்பரம்மத்தை பார்த்த வண்ணமாக ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் பேசினார்.

"அங்குக் கூடியிருந்த அத்தனை பேரையும் ப்ரமத்திலிட்டு சென்றுவிட்டா. இந்த மதமே பெரிது! என்று மார்தட்டி ப்ரசாரம் செய்வதில் என்ன ப்ரயோசனம்? அவரவர் உபாஸனா மூர்த்தியே தானாக ஏற்படும் வரை தீவிர மதப்பற்றுதல் உண்டாகிறது. அந்த மூர்த்தியே தாமாகி விட்டால் ஒரே ஸச்சிதானந்த ஸமுத்திர மாகிய ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரம் தான். இந்த நிலைஸதா சிவேந்திராள் அடைந்துவிட்டபடியால் அவருடைய குரல் நாதம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் குழல் நாதம் போல த்வனிக்கிறது," என்று ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் நினைத்து ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் பண்ணி ஆனந்த நீர் பெருக்கிக்கொண்டு "ஹா-ஹா! என்ன இனிமை!" என்றார். குருநாதரும் கண்களைத் திறந்து பார்த்து அனுக்ரஹித்தார்; அங்குள்ள

வித்வான்கள் யாவரும் நமஸ்கரித்து இன்னொரு பாடலைக்கூட பாடவேண்டுமென்று சிவேந்திராளைப் பிரார்த்தித்தார்கள். காமாக்ஷியின் உபாஸனாமார்க்கமான ஒரு பாடலைப் பாடி ஆனந்திக்கச் செய்தார். கர்ம மார்க்கமான ஒரு பாடலைப் பாடமாட்டாரா? என்று ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் நினைத்தார். உடனேயே கர்மத்திற்கு உகந்த ஒரு பாடலையும் பாடினார். "கர்மத்தைச் செய்வதிலே ஊக்கம் கூடாது. கர்மத்தின் கதியை உணர்ந்து செய்யவேண்டும். பணத்தினாலோ - பொருளினாலோ - கர்மத்தினாலோ இறவாத்தன்மையை அடைய முடியாது. ஆனால் அவைகள் சிலகாலம் நம்மை விட்டு விலாகாது என்பது நிச்சயம். நீ தான் முயற்சித்து ஸத்குரு கடாக்ஷத்தினாலும் தியான யோக ஜப தபாதிகளினாலும் ஒரு நாளும் பிறக்காதது எது? அது எங்கே ப்ரகாசிக்கிறது? என்பதை அறிய வேண்டும். அதுவே கர்மாதீதமான ப்ரம்மாம்; இப்படியுள்ள விஷ்ணு ஸ்வரூபத்தை அறிந்து தாமும் ப்ரம்மத்தைப்போல ப்ரகாசிக்க வேண்டும்," என்று உரைத்தார் சிவேந்திராள். இதைக்கேட்டு ஆனந்தித்து 'தத்வமஸி' மஹாவாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் ப்ரஸங்கிக்கலாயினார்.

'தத்வமஸி' மஹா வாக்கியத்தின் பெருமையை எடுத்துரைப்பது அவ்வளவு சுலபமன்று. இருந்தாலும் என்னாலறிந்தமட்டும் சொல்கிறேன். அதோவது "அது நீயாகிறாய்!" என்ற பதத்தை குறிக்கிறபடியால் 'நீயே ப்ரம்மம்' அஹம் ப்ரம்மாஸ்மி! என்று சொல்லலாம். இருபத்தினான்கு தத்துவங்களால் சேர்க்கப்பட்டக் கூட்டில் அமர்ந்திருப்பதை அறிவது, அவற்றைக் காண்பது எதுவோ அதுவே தத்வமஸி! இப்படி தன்னுள்ளத்தில் சரீர தத்வங்களைக் கடந்தவன் எவனோ அவனே மனக்கண்ணை அறிந்து யாவற்றையும் பார்ப்பவனாவான். தத்-த்வம்-அஸி என்ற மஹா வாக்கியத்திற்கு அது நானாகிறேன். அது ஆத்மா. ஸர்வமும் நானாக இருக்கிறேன்! என்பதைக் கொண்டு எல்லா பூதங்களிலும் அது இருக்கிறது. ஆனால் அதில் பூதங்களில்லை என்று சொல்லலாம். இப்படி அறிவது அஹம் ப்ரம்மாஸ்மி என்பதே, நான் ப்ரம்மமா யிருக்கிறேன் என்ற பதமே ஸாக்ஷியாக யிருந்து லயமாகும் தன்மை உண்டாகிறது. இந்த ஸமத்வமான வசனத்தைக் கேட்டதும் ஸபையோர்கள் யாவரும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். உடனே ஸ்ரீ

சிவேந்திரர் உரைக்கலானார்: 'ஓ வீர சூடா மணியே! வேதாந்த கேஸரியே! கேளீர். "அஹம் ப்ரம்மாஸ்மி!" என்று அடையும்போது தானே மாங்கனியை அனுபவித்தவனாகிறானில்லையா? ஸபையோர் காண தான் மட்டும் ஒரு ருசியுள்ள வஸ்துவைப் புசிக்கலாமா?நீ அதை இன்னும் பல பேர்களுக்குப் பங்கிட்டு கொடுத்து மீதியிருப்பதை தானும் புசித்து ஆனந்த ஸாகரத்தில் மூழ்க்வேண்டும். அதற்காகவே ஆசார்யர்கள் தோன்றி, தான் தத்துவத்தின் கண்ணிலிருந்துகொண்டு ('தத்வமஸி' என்ற நிலையிலிருந்துகொண்டு) தம்மை அண்டியவர்களுக்கு ஞானதானம் செய்து மாங்கனியின் ருசியைக் காட்டவேண்டும். பிறகுதான் அஹம் ப்ரம்மாஸ்மி என்ற நிலைக்குச் செல்லல் வேண்டும். இந்த நிலை இந்த்ரியங்களால் அடைந்த சரீரமாகிய உப்புப் பதுமையை நீரில் கரைவதுபோல தியான கங்கையில் கரைந்து விடவேண்டும். முதலிலேயே ப்ரம்மத்தில் கரைந்துவிட்டால் மக்களை நற்கதி அடையச் செய்வதெப்படி? கிளி கூட்டில் இருப்பதுபோல நினைத்துக் கொண்டு உள்ளத்தில் பரமாத்மாவை கிளியாகப் பண்ணி சரீரத்தைக் கூடாக வைத்து அதிகாரியாக உலகத்தில் பற்றடையாமலிருந்து நன்மக்களுக்குப் போதனைசெய்து நல்வழியை காட்டுவதற்கே "தத்வமஸி" என்று கூறி ப்ரம்மத்தையே குறிப்பிட்டு அழைத்தார்கள். ஒரு பக்கத்திலே ஸச்சிதாநந்தக் கடலை பார்த்தும், இன்னொரு பக்கத்தில் உலகத்தின் ரக்ஷணையின் பொருட்டுப் பார்த்துக்கொண்டுமிருந்து, நடுவில் தேஜோமயமாக இருந்து லோக க்ஷேமார்த்தமாக தன் சரீரத்தை நடமாடிக்கொண்டு விளங்குவதற் குத்ததான் 'தத்வமஸி' ஆதி சங்கர பகவத் பாதாள் இந்த நிலையிலிருந்துகொண்டு, தான் லோக க்ஷேமார்த்தமாக தம் சரீரத்தை அர்ப்பணித்து 'அஹம் ப்ரமாஸ்மி!' என்ற அகண்டாகார சைதன்ய வஸ்துவாக எங்கும் நிறைந்த பரமேஸ்வரராக ப்ரகாசித்தார். பின்னும் அஹம் ஆத்மா ப்ரம்மா! ப்ரஜ்ஞானம் ப்ரம்மா! என்று உரைப்பதெல்லாம் மஹா மந்திரங்களே! இந்த மந்த்ரங்கள் அகண்டாகார ஜோதியில் கரையும் போது தானே இல்லாமல், எல்லாம் ஒரே வஸ்து என்று கூட சொல்வதற்கில்லாமலாகி விடுகிறது. இது அத்வைதம். இரண்டில்லை ஒன்று தான் என்று பொருள் சொல்வார்கள். ஆனால் இரண்டில்லை என்று ஏற்பட்டது; ஒன்று என்று எப்படி சொல்லலாம்? எப்பொழுது இரண்டில்லை என்பது ஏற்பட்டதோ

அப்பொழுது ஒன்று என்பதற்கும் இடமில்லை. கடலில் கரைந்த உப்புப் பதுமைக்கு என்ன தெரியும்? ஆக ப்ரம்மத்தில் ஐக்கியமேற்பட்ட ஜீவன் அனுபவத்தை உரைத்து யாவரையும் தியான நிஷ்டையிலாழ்த்தி விட்டார்.

எப்பொழுது 'உள்ளத்தில் ஸர்வமும் நானே யென்ற வாக்யம்' எழும்புமோ அப்பொழுது பாறையைப் போல அசையாமலிருந்து தியான நிஷ்டை கொள்வான். பிறகு எல்லா உலகத்தின் அளவும் அவனிடம் காணப்படும். ஜீவர்கள் எவ்விடமிருந்து பிறக்கின்றார்களோ அந்த மூலஸ்தானத்தையே அடைவோமாக என்று ஸ்ரீ சிவேந்திராள் அருளிய வசனங்களைக் கேட்டு குருநாதர் ஸமாதியிலாழ்ந்துவிட்டார். ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்காரும் தியானித்த வண்ணமாகவே இருந்தார்.

சிறிது நேரம் கழித்து ஸ்ரீ பரமசிவேந்திரர் கண்களைத் திறந்து அருமை சிஷ்யனுக்கு ஆசி கூறினார். "என் அருமை சிஷ்யனாகிய சிவேந்திரா! நீ என்னைக் கடந்தாய் போலும்!" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். இப்படி குருநாதரே புகழவேண்டுமானால் ஜ்ஞானானந்த சுகத்தை எவ்வளவு அனுபவித்தவர் சிவேந்திரர் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் "இந்த பால துறவியாயிருக்கும் சிவேந்திராளை ஜயிப்பதற்கு முடியாத காரியம்! படிப்பு மேன்மையிருந்தும் அனுபவஸ்தாளிடம் காண்பிக்க முடியாது' என்று நினைத்து சிவேந்திராளை நமஸ்கரித்துச் சொல்லலானார்.

'எதிராஜராகிய ஸ்ரீசிவேந்திர ஸரஸ்வதி; தங்களுடைய அனுபவ மொழியைக் கேட்டதும் எனக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை. ஓ யோககேஸ்வரா! நான் இவ்வுலகத்திலெல்லாம் பெரிய பண்டிதர்கள் நிறைந்த சபையில் ப்ரஸங்கம் செய்து பேர்பெற்று பரிசுகள் பெற்று புகழுமடைந்தேன். ஆனால் உம்மைப்போல இனிமையுடையதும் அனுபவத்தின் நுட்பமும் நான் படித்ததுமில்லை! கேட்டதுமில்லை! ஆகையால் நீரே இவ்வுலகத்திலெல்லாம் ப்ரகாசிக்கப் போகிறீர். நீரே ஸ்ரீமந்நாராயணனாக வந்திருப்பது உறுதியாக என்னுள்ளம் நம்புகிறது என்று பலவிதமாகக் கொண்டாடி ஸ்ரீ சிவேந்திராள் பாத கமலங்களில் வீழ்ந்து ஆசிபெற்றார். உடனே சிவேந்திரர் யாவும்

குருநாதரின் அனுக்ரஹம் தான் என்று கூறி குருநாதரின் பாதகமலங்களில் வீழ்ந்து ஆசி பெற்றார். பிறகு ஸ்ரீ சிவேந்திரர் "இவை யாவும் அனுக்ரஹத்தோடு பார்க்கிற ஸ்ரீ கிருஷ் பரமாத்மாவின் கீதாம்ருதத்தைப் பருகின அனுபவத்தைக் கொண்டும், குருவின் அருளாலே மறவாத தன்மையைக் கொண்டு ஏதோ சொன்னேனே ஒழிய என்னுடைய செயல் ஒன்றுமில்லை" என்று கூறி சாந்தியை அடைந்தார். ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் அவர்களுக்கும் தக்க ஸன்மானம் வழங்கி அனுக்ரஹித்தார்கள்.

இவ்விதமாகவே ஸ்ரீ சிவேந்திரர் வருபர்களிடம் கேள்வி கேட்டு சரியான பதில் சொல்லாவிட்டால் தான் சொல்லிக்கொடுத்து திருத்தி, ஜயத்துடன் விளக்கினார்.

அப்படியிருக்க ஒருநாள் பரமசிவேந்திராள், சிவேந்திராளை பார்த்து "உன் வாய் அடைக்காதா" என்று தன்னையும் அறியாமல் மொழிந்துவிட்டார். இந்த அருள்வாக்கியத்தைக் கேட்டதும் அன்று முதல் சிவேந்திராள் வைராக்கியத்துடன் மௌனவ்ரதம் கொண்டு விட்டார். இந்தப்படி குருகுலத்திலிருந்கும் போதே, ஸ்ரீ யோகசுதாகரம், அத்வைதரஸமஞ்சரீ, பற்பல கீர்த்தனைகள், பல பாஷ்யங்கள், ப்ரம்மசூத்ரவ்ருத்தி என்ற பல கீர்த்தி வாய்ந்த க்ரந்தங்களை வரைந்து வைத்துவிட்டுத் தான் பித்துப் பிடித்தவரைப் போல காடுகளிலும் மலைகளிலும் திரிந்து ப்ரம்மத்தைப்போல ப்ரகாசித்தார். 'சித்தம் போக்கும் சிவம்போக்கு' என்றபடி எப்பொழுது எங்கிருக்கத் தோன்றுகிறதோ அங்கிருந்தும், எங்கும் போகத்தோன்றுகிறதோ அங்குச் சென்று விடுவதுமாக எப்பொழுதும் தியான ஸமாதியிலேயே ஆழ்ந்திருந்தார். இதை முற்றிலுமுணர்ந்த பரமசிவேந்திராள், "ஸதாசிவேந்திரருடைய பித்து எனக்குப் பிடிக்கவில்லை" என்று பொறாமை கொள்வதுபோல ப்ரமத்தினிடம் முறையிட்ட வண்ணமாக யிருத்தார். குருநாதரே இப்படிச் ரொசால்லவேண்டுமானால் சிவேந்திராளுடைய நிலை எவ்வளவு உயர்ந்த லஷ்யத்தை எட்டி விட்டது என்பதைக் கூற யாரால் முடியும்?

கடுமையான மௌனவ்ரதம், அதோடு அவதூதமும் கொள்வதென்பது பரப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தைக் குறிப்பிடுமேயல்லாமல் இவை இரண்டும் அனுஷ்டிப்பது என்பது

முடியாத காரியம். இவ்விதமாக அவர் புதுக்கோட்டை வனங்களிலேயும் காவேரி நதிக்கரையோரங்களிலும் கண்டபடி ஸஞ்சரித்தார்கள். சிவேந்திரரை இன்று கண்ட இடத்தில் நாளை பார்க்க முடியாது; ஸர்வ வியாபியான ப்ரம்மத்தைப்போல ப்ரகாசித்தார்.

இருப்பது ஆலமரத்தடியோ அல்லது புங்கமரத்தடியோ. அப்படி இருந்து தன்னுள்ளத்தையே நோக்கமாகக் கொள்வதும், உடலிலுள்ள ஷட்குணங்களை நீக்கி, ஜோதியே தனக்கு வஸ்திரமாகக் கொண்டு திகம்பரனைப் போல ப்ரகாசித்தார்கள்.

எந்த இடத்தில் நித்திரை வருமோ அந்த இடத்தில் படுத்தும் எந்த இடத்தில் உட்காரத் தோன்றுமோ அந்த இடத்தில் நிஷ்டையிலமர்ந்தும், பசிக்கும்போது யதேச்சையாகக் கிட்டுவதை உண்பதும், எப்போதும் புண்டரிகபுரத்திலேயே மனத்தைச் செலுத்தி அனேகம் கோடி ஜீவன் முக்தர்களைத் தம் ஹ்ருதய குஹையில் தர்சித்த வண்ணமாக ஒரே ப்ரம்மானந்தத்தில் ஈடுபட்டு, பித்துப் பிடித்தவரைப் போல, மண்ணில் புரண்டும் சாந்தானந்தம் கொள்வார்.

அப்படியிருக்க ஒருநாள் புதுக்கோட்டையிலிருந்து உத்தியோகத் தலைவர் வனங்களுக்கு வந்து அங்குக் கூடாரம் கட்டி அதிலிருந்துகொண்டு வேட்டையாடினார். அனேக சிப்பந்திகள் நிறைந்த அந்தக் கூடாரத்தின் வழியாக அவற்றை நீக்கிக்கொண்டு, நிர்வாண தசையுடைய சிவேந்திராள் அவ்வழியாகச் சென்றார். அவ்வேளையில் உத்தியோகத் தலைவர் மட்டும் எழுந்து, "உடனே எந்த திருடன் இக்கூடாரத்தைத் தள்ளிச்சென்றவன்?" என்று கோபம் கொண்டு பார்க்கவும் எதிரில் நிற்கும் அவதூதராயிருக்கும் சிவேந்திரரைக் கண்டு மஹான் என்பதைஅறியாமல்கையிலிருக்கும் கத்தியை அவர்மேல் எறிந்தான். அது மஹானுடைய கையில் படவும் கை அறுந்து கீழே வீழ்ந்து இரத்தம் பெருகலாயிற்று. இதையும் உணராமல் தன் சரீர அபிமானமேயில்லாத ஸதாசிவ ப்ரம்மம் நடந்து செல்லலானார். அபிமானமிருந்தால் அல்லவோ 'இது கை, இது கால்' என்று தோன்றும். ஸாக்ஷாத்கார ப்ரம்மம் நான் என்று வழி நடந்தால் துன்பங்கள் எப்படி உண்டாகும்? கத்தியால் வெட்ட முடியாது; நீரால் நனைக்க முடியாது; நெருப்பால் எரிக்க முடியாது; காற்றால் உலர்த்த முடியாது; நான் ப்ரம்மம் என்று திரிகிறவர்களுக்கு எவ்வித

துன்பங்களும் உண்டாகாது என்பதை இவருடைய செய்கையிலிருந்து நாம் அறிந்துக்கொள்ள வேண்டியது.

இந்த ஆச்சரியத்தை எத்தனை நாழிதான் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கமுடியும்? உத்தியோகத்தலைவர், 'இதென்ன ஆச்சரியம்? கை கீழே விழ்ந்தும் கவலையில்லாமல் நடக்கிறாரே! இவர் முகத்திலே ஒருவித கவலையும் காணோமே! இவர் யோகியாக இருக்கலாமோ! இல்லாவிட்டால் இந்த நிலை ஏற்படாது!' என்று தம்முள்ளே நிச்சயித்துக் கொண்டு பெரியாரைப் பின் தொடர்ந்து சென்று ஓடினார். பெரியாருடைய நடைக்கு இவர் ஓடியும் எட்ட முடியவில்லை! திக்குமுக்காடி சென்று வழிமறித்து, "ஓ ஸ்வாமி! நான் தெரியாமல் செய்த அபசாரத்தை பொறுக்கவேண்டு" மென்று மன்றாடினான்; கை கீழே வீழ்ந்து கிடப்பதை எடுத்துக்காட்டி "இது எப்படி?" என்று வாய் குழறி அழலானான். சிவேந்திராளும் அதை வாங்குவது போல வாங்கி தம்முடம்பில் ஒட்டினார். அது ஒட்டிக் கொண்டு பழையபடியாயிற்று. இதையும் பார்த்து அவதூதமஹானை தரிசித்து பாத ஸேவை செய்து விட்டு வனத்தைவிட்டு புதுக்கோட்டைக்குச் சென்று அங்குள்ள மஹாராஜாவிடத்திலும் உத்தியோகஸ்தர்களிடமும் நடந்த வரலாறுகளைக் கூறி மயிர்க்கூச்சலுடனிருந்தான்.

ஸதாசிவேந்திராளோ நதியில் மூழ்குவார், குளத்தில் எழுந்திருப்பார். ஒரு ஸமயம் மோஹனூர் காவேரியில் மணல் திட்டில் தியான நிஷ்டையலாழ்ந்து விட்டார். நதியில் ஜல ப்ரவாஹம் வரவே மணலுக்குள் புகுந்து விட்டார். மூன்று வருஷம் கழித்து அந்த இடத்திலே ஜலம் வடியவும், மணல் வண்டிக்காரர்கள் அதே இடத்திலே வந்து மண்ணைத் தோண்டி எடுக்கவும் அம்மண்ணினுள் இருந்து சிவேந்திராள் தேஜோ மயமாக ப்ரகாசிப்பதைக் கண்டார்கள். சதாசிவேந்திரரும மண்ணிலிருந்து வெளியில் எடுக்கப்பட்டவுடன் நிஷ்டைகலைந்து கண்களைத் திறந்து பார்த்து எழுந்து, "இதென்ன?" என்று நடக்கலானார்.

இவ்விஷயத்தை மோஹனூரிலுள்ள ராமா வாத்தியார் ஏற்கனவே மூன்று வருஷத்திற்கு முன்னால் மணலிலே உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டு, ஜலப்ரவாஹத்திலே அடித்துக் கொண்டு ஜல ஸமாதியாகி விட்டார் என்று ஊர்களிலே பேசத்

தோன்றியிருந்தது. மூன்று வருஷங்கள் கழித்து திரும்பி வந்ததைப் பார்த்ததும் ஆச்சரியம் தாங்க முடியாமல் ஜனங்கள் கூடி தரிசனத்திற்குக் காத்திருந்தார்கள். இதனாலேயே அறிவாளிகளுக்கும் பாமர மக்களுக்கும் இவ்வுலகத்தை யாவையும் கடந்த பரம்பொருள் ஒன்றுண்டு அதையே இவர் அடைந்து அதே அகண்டாகாரமாகி விட்டார் என்பதை உணர்ந்துவிட்டார்கள்.

பண்டைக் காலத்திலுள்ள சுகர், வாமதேவர், கபிலர் முதலான மஹரிஷிகளைப் போலவே ஸ்ரீஸதாசிவேந்திராளும் அவதூதாச்ரமத்தை விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். வரும் காலத்திலே இவரைப்போலுள்ள மஹா காரியங்களையும் அநுபவத்தையும் நினைக்கிற முனிகளுக்கும் யோகிகளுக்கும் ஸன்யாஸிகளுக்கும் ப்ரம்ம நிலை ஸ்திரப்பட இது ஒரு ஊன்றுகோல் என்பதில் ஸந்தேகமேயில்லை. ஸாதாரணமாகவுள்ள ஜனங்கள் இருவடைய அற்புத லீலையைப் படிக்கும்போது பக்தி உணர்ச்சியும், பகவான் ஒருவர் உண்டு என்பதையும் நன்கு உணர்ந்து கொள்ளவும் முடியும்.

உத்தியோகஸ்தர் புதுக்கோட்டை ராஜதானியில் தெரிவித்து நாள் முதற்கொண்டு ராஜனுக்கும் அந்த மஹானைப் பார்க்கவேண்டுமென்றுள்ள அவா அதிகரித்துவிட்டது. தம் சிப்பாய்களுடன் வனத்திற்கு வந்தான். கிட்டக்கூடாத வஸ்துவை தேடுவதைப்போல ஸதாசிவேந்திராளைத் தேடலாயினான். 42 தினங்கள் வரை நாள்தோறும் வந்து தேடுவார். மஹான் மட்டும் கண்ணில் காணமாட்டடார்.

நாற்பத்து மூன்றாம் நாள் சென்றதும் எங்கெங்கும் சுற்றிப் பார்க்கையில் ஒரு தடாகத்திலே ஜல ஸ்தம்பனம் செய்துகொண்டு ஜலத்திலே படுத்து யோக நித்திரையில் ஆழ்ந்திருப்பதை ராஜன் கண்டு மனம் களித்து மிகவும் ஸந்தோஷத்துடன் வீழ்ந்து வீழ்ந்து நமஸ்கரித்த வண்ணமாக எப்பொழுது கண்களை திறந்து கடாக்ஷித்தருளப் போகிறாரோ என்று காத்திருந்தான்.

இதைக்கண்ட ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திராள் திருக் கண்களைத் திறந்து ராஜனைப் பார்த்து அவனுள்ளத்தில் புகுந்து மஹா வாக்கியத்தை அருளி ஆசி கூறினார். அரசன் தனக்கே ஒரு புத்துணர்வு ஏற்பட்டதை உணர்ந்து வியப்புற்றுத் தன்னிலே தெரியாமலிருந்தான். மௌனமாக விருந்து என்னுள்ளத்திலே புகுந்து

அஞ்ஞானத்தை விரட்டிய ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தியே நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், என்று ஒன்றும் புரியாமல் பேச்சும் எழாமல் வாய் குழறியிருந்தான். இதைப் பார்த்துப் போய்வா என்று உத்தரவு கொடுத்தார். அவ்விடம் விட்டுச் சென்று நெல்கதிர்களால் நிறைந்த களத்திலே போர் மீதேறி படுத்தார். ஸ்ரீ தேவியை மார்பில் தரித்து நாராயணனைப்போல தோன்றித் தானும் அன்ன லஷ்மியை தரிப்பவரோ என்று எண்ணும்படி காக்ஷியளித்தார். அன்னத்தினாலே உயிர்கள் வாழ்கிறது. உயிர்களினாலே வேள்வி உண்டாகிறது. வேள்வியாலே மழை உண்டாகிறது. மழையினாலே யாவும் க்ஷேமத்தை அடையும் என்ற வாக்கியத்தைத் தான் சொல்லாததுபோல சொல்பவரோ என்று நினைக்கும் படியாக இருந்தது.

இவ்விதம் யோக நித்திரையிலிருக்கும் ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திராளை பார்த்து, "யாரோ திருடன் நெல் போரின் மேல் படுத்துக்கொண்டிருக்கிறான்" என்று நினைத்து குடியானவன் ஓடி வந்து கையிலுள்ள தடியால் அவரை அடிக்க ஓங்கினான்; ஓங்கின கை அப்படியே ஸ்தம்பித்துவிட்டது. சித்திரப்பதுமை போல நின்றான். கீழே படுத்திருப்பது அகண்டாகார சைதன்ய வஸ்து யென்பதை உணர்ந்தானில்லை. குடியானவனும் ஓங்கின கையுடன் நின்றான்.

யோக நித்திரையை விட்டு எழுந்து நடக்க ஆரம்பித்தார் சிவேந்திரர். குடியானவனும் தன்னிலை ஏற்பட்டு வீடு திரும்பினான். குடியானவன் மன்னிப்புக் கேட்க ஓடி வந்ததும் பார்க்க முடியாமல் சிவேந்திரர் மறைந்துவிட்டார்.

இவ்விதம் பல மூர்த்திகளாலும் போற்றக்கூடிய ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திராள் ஒரு சுடுகாட்டின் வழியாக நடந்தார். அங்கு ஒரு பிணத்தை எடுத்து வந்து பலர் துக்கித்துக் கொண்டிருப்பதை பார்த்தார்; அனுக்ரஹித்து விட்டார். பிணம் எழுந்தது. யாவரும் ஆச்சரியமும் ஸந்தோஷமும் அடைந்து, உயிர் பிச்சையளித்த பெரியாரை ஸேவிக்க சென்றார்கள். ஆனால் சிவேந்திரர் மறைந்து விட்டார். காணக் கிடைக்காமல் வீடு திரும்பி அவர் ஸ்வரூப தியானத்திலேயே ஸதா நினைத்தவண்ணமாகத் துதித்தார்கள்.

யாவருக்கும் இந்த ஆச்சர்யத்தைச் சொல்லி வந்தார்கள்.

இவர்களுடைய பால்ய ஸ்நேஹிதரான ராமகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் தாம் பிக்ஷைக்கு அழைத்தால் வருவார் என்று நினைத்து பிக்ஷைக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து வைத்தார். ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திராளும் எங்கிருந்தோ திடீரெனத்தோன்றி அவர் அழைப்பிற்கிணங்கி பிக்ஷை ஏற்றார். ஸந்தோஷமடைந்து தம்முடைய பால்ய ஸ்நேஹிதத்தை உரைக்கலானார். உடனே அவ்விடம் விட்டு மறைந்து சென்று விளைந்த வயலினுடே போகும்போது ஒரு மண்திட்டை கண்டார். அங்கே அதன்மேல் தலையை வைத்து யோக நித்திரை கொண்டார். அவ்வழியாகச் சென்றுகொண்டிருந்த ஒருத்தி "எல்லாம் துறந்த பிக்ஷுக்களுக்குக்கூட தலையணை வேண்டியிருக்கிறதே" என்றாள். முதல் நாள் போலவே மறுநாளும் அவ்வழியாக வந்தாள் சிவேந்திரர் தலையணையில்லாமல் கீழே படுத்திருப்பதை கண்டாள். "நான் சொன்னதற்காகவா இப்படிப் படுத்தார்!" என்று உரைத்துக்கொண்டே போனாள். இதை முற்றிலும் உணர்ந்த ஸ்ரீ சிவேந்திரர், "இவ்வுலகம் தம்மிஷ்டப்படி பலவாறாகப் பேசிக்கொண்டு திரிகிறது. ஒன்றுமே நம்புவதற்கில்லை. பரப்ரம்மம் ஒன்றைத்தான் நாடவேண்டுமே ஒழிய மற்றதெல்லாம் பொய். இந்த முக்குணங்களால் நிறைந்த உலகத்திற்கு என்னை அறிய முடியாது. நான் எல்லவற்றையும் அறிவேன். எப்படியிருந்த போதிலும் சிவஸ்வரூபமாகவே இருப்பேன்" என்று சொல்லுவதுபோல ஸ்ரீ ப்ரம்மேந்திரருடைய லீலை நமக்கு உணர்த்துகின்றது.

புதுக்கோட்டை அரசன் ஒருநாள் இரவில் ஸ்ரீசிவேந்திரரைக் கனவில் கண்டு அடியேன் க்ரஹத்தில் தங்கள் பாதாரவிந்த ஸ்பர்சம் படவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்ததும், சரி! நாளை வருகிறேன் என்று எழுதிக் காட்டினார். திடுக்கிட்டு எழுந்த அரசன் பேரானந்தமடைந்து, எப்பொழுது சூரியோதயமாகுமோவென்று காத்திருந்து பொழுது விடிந்ததும் எழுந்து ஸ்நானபானாதிகளை முடித்துக்கொண்டு, வேதாந்த சிகாமணிகளை அழைத்து கொலு மண்டபத்திலிருந்து தாம் கண்ட கனவை யாவரிடமும தெரிவித்தார். உடனே கனவில் தோன்றியபடி எங்கிருந்தோ ஓடி வந்து ஸபையில் ப்ரஸன்னமானார்.

யாவரும் பூமாரிபொழிந்து தக்கபடி மரியாதைகள் செய்து ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திராளுடைய காலில் வீழ்ந்து ஆசி பெற்றார்கள். ஸிம்ஹாஸனத்தை விட்டெழுந்த அரசன் தியான பூர்வமாக குருவின் பாத பத்மங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமரும்படி வேண்டினான்; வேதங்களையும் உபனிஷத்துக்களையும் கோஷித்தார்கள். பற்பல வித்வான்கள் பற்பல பாடல்களைப் பாடினார்கள்; நக்ஷத்திரங்கள் சுற்றிய சந்திரனைப்போல சிறிது நேரம் அவ்விடம் தங்கிவிட்டு, யாவருக்கும் அனுக்ரஹித்து அவ்விடம் விட்டு மறைந்தார்.

நெரூர் பக்கங்களிலும் வந்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது மதுரை உத்ஸவத்திற்குப் போகவேண்டு மென்று மன்றாடிக் கேட்டார்கள். அதற்கிணங்கிய பரம சிவேந்திராள் யாவரையும் கண்களை மூடச்சொல்லி அந்தர்தியானமாக மதுரைக்குச் சென்று விழாவைக் காண்பித்து மீனாக்ஷி சுந்தரரேஸ்வரர் ஆலயத்தையும் தரிசிக்கச்செய்து ப்ரஸாதமும் வாங்கிக்கொடுத்து மிட்டாய் கடையிலிருந்து பக்ஷணங்களையும் வாங்கித் தந்து கண்களை மூடும்படி செய்து அந்தர்தியானமாக நெரூர் தேசத்திற்குத் திரும்பக் கொண்டுவிட்டார்கள். ஆச்சரியமடைந்த குழந்தைகள் யாவரிடமும் சொல்லி சிவேந்திராளுடைய பெருமையை விளக்கினார்கள். "அவர் எங்கே?" என்று குழந்தைகளும் கேட்டவண்ணமாக இருந்தாக்ள். எங்கேயும் தேடிக்காணாததால் பல நாட்கள் கழித்து, கூட்டம் கூட்டமாக ஜனங்களுக்குத் தரிசனம் தந்தார். "நான் உங்களுக்குப் பௌர்ணமி தினம் தரிசனம் தருவேன்" என்று வரைந்து காட்டினார். பிறகு வனத்திற்குள் சென்று விட்டார். அதே வேளையில் புதுக்கோட்டை ராஜதானியிலும் பௌர்ணமிதினம் தரிசனத்திற்கு வா என்று கனவிலே காட்டப்பட்டது. ஸதாசிவேந்திராள் விக்ரஹம் பண்ணி ஆராதித்து வருவதும் வழக்கமாயிருந்தபடியால் ராஜன் பக்தனாகிவிட்டான். அவனுக்கும் தம்முடைய நிர்வாண கோலத்தைக் காட்டி அருளவேண்டுமென்று, ஒருநாள் கனவில் இந்த வைகாசி மாதம் பௌர்ணமி தினம் நான் நெரூரில் மஹா ஸமாதியாகப் போகிறேன் என்று எழுதிக் காண்பித்து மறைந்தார். பொழுது விடிந்ததும் சிப்பந்திகளுடன் ராஜன் நெரூரை அடைந்து ப்ரம்மேந்திராளை சேவை புரிந்துகொண்டிருந்தான்; பௌர்ணமி

தினம் வந்ததும் மேளவாத்தியத்துடனும் வேத பாராயணத்துடனும் குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஸமாதிக்கு வேண்டிய திரவியங்களைச் சேர்த்துத் தயாராக இருந்தான். இதை முற்றிலுமுணர்ந்த பகவான் ஸ்ரீ சிவேந்திராள் மாலை 4.30 மணி சுமாருக்கு குழந்தையைப் போல அவ்விடம் வந்து, மஹா ஸமாதிக்குத் தயார் செய்திருக்கும் குகையிலிறங்கினதும், ஜகஜ் ஜோதியின் நிலாவாகச் சிறிது நேரம் பக்தர்களுக்குக்காட்டி, ஆனந்திக்கச் செய்து இரண்டு கைகளால் மண்ணை மூடும்படிச் செய்தார். நிஷ்டையிலமர்ந்து ப்ரணவ வாஹனமாக ஏறும்ஸ்ரீமந் நாராயணருடையயோக நித்திரை கொண்டு மஹா ஸமாதியில் இரண்டறக் கலந்தார். ராஜன் மேள வாத்யங்களை கோஷிக்கும்படிச் சொன்னான். வேத பாராயணங்களுடன் விபூதியைக் கொட்டி மூடி சூடத்தினாலும் நிரப்பி ஆராதனைகளை நடத்தி, அதன் மேலேயே தமக்கு அளித்திருந்த சிவலிங்கத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்யும்படி வைதீகர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு நல்ல வைதீகமுறையிலே வைதீக ப்ரதிஷ்டை செய்து, சிறிதாக க்ஷேத்திரமும் கட்டி வைத்தான். அன்று முதல் புதுக்கோட்டை ராஜதானியிலிருந்தே எல்லா செலவுகளும் நடந்து வருகிறது. இவ்விதம் ஜீவன் முக்தாரன ஸதாசிவப்ரம்மேந்திர ஸரஸ்வதி என்ற மஹா அவதூதானந்த புருஷர் ஸமாதியடைந்த இடத்தைத் துதிப்போமாக.

இன்றைக்கும் போய்ப் பார்த்தால்ஒரு ஆச்சாரியத்தை தெய்வீக சம்பந்தமுடையதாகப் பார்க்கலாம். அதாவது அங்கு ஒரு வில்வமரம் முளைத்துள்ளது. அந்த மரத்தின் வேர் முதல் நடுபாகம் வரையிலும் ருத்ராக்ஷம் கோர்த்து கட்டியதுபோல இயற்கையாகவே அம்மரத்திலுள்ளதை ப்ரத்தியக்ஷமாக பார்க்கலாம். நானும் அங்கு 10 நாட்கள் தங்கி யிருந்து தியான நிஷ்டையை அனுபவித்துள்ளேன். அந்த அனுபவத்தைக் கொண்டுதான் அவருடைய சரிதம் வரையப்பட்டது. இன்னும் எவ்வளவோ லீலைகள் செய்திருப்பார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. தெரிந்த அளவுக்கு அவருடைய ஞாபகம் நம் பக்தர்களும்கும் இருக்கவேண்டியது அவசியம்.

ஜகத்குரு ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹபாரதீ ஸ்வாமிகள் யாத்திரையாக வந்தபோது அவ்விடம் பல நாட்கள் தங்கி பல சுலோகங்களால் அவதூதருடைய மகிமையை விளக்கியுள்ளார்கள்.

பரமஹம்ஸர்களாயுள்ள மஹான்களுக்கு அவருடைய அனுபவத்தை எடுத்துச் சொல்லவோ பேசவோ முடியுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஒவ்வொரு மடாதிபதிகளும் ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திராள் என்று சொல்வதற்குள் தியானத்திலமர்ந்து விடுவார்கள். இதை நான் ப்ரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்திருக்கிறேன்.

இதைப் படிப்பவரும் கேட்பவரும் மனன சீலர்களாக ப்ரகாசித்து ஸாக்ஷாத்கார அம்பிகையின் கடாக்ஷத்தை அடைவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

ஓம்

தத் ஸத்

ஸ்ரீ புவநேச்வரீ பீடாதிபதிகளான

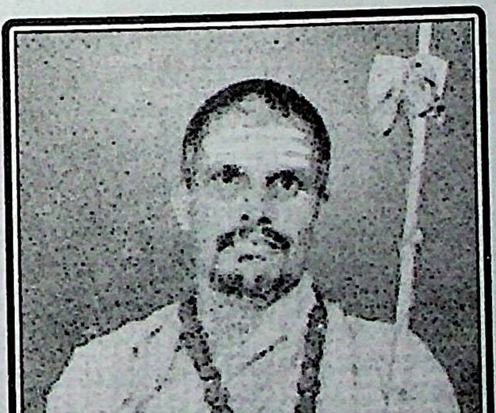
ஓம் சாந்தி மௌன ஸ்வாமிஜி

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சாந்த சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிஜி

அருளிய

ஸ்ரீ கீதாம்ருதம்

ஸ்ரீ புவநேச்வரீ பீடம்

ஓம் சாந்தி ஆசிரமம்

அம்பாள்புரி அம்பத்தூர் P.O.

MADRAS.

ஓம்
தத் ஸத்
ஸ்ரீ புவநேச்வரீ பீடாதிபதிகளான
ஓம் சாந்தி மௌன ஸ்வாமிஜி

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சாந்த சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிஜி

அருளிய

ஸ்ரீ கீதாம்ருதம்

ஸ்ரீ புவநேச்வரீ பீடம்
ஓம் சாந்தி ஆசிரமம்
அம்பாள்புரி அம்பத்தூர் P.O.
MADRAS.

ஓம்:
தத் ஸத்
பரமஹம்ஸா
ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீ கீதாம்ருதம்!

முகவுரை

குடும்பிகள் சுகத்தை விரும்புவதினாலேயே துக்கமடைகிறார்! துக்கத்தை விரும்பி செய்வதோ ஸுகமாக மாறிவிடுமென்பதை கவனியார்கள், ஆகவே, ஸுகத்திற்கும் துக்கத்திற்கும் தன் சக்தியை பங்கிட்டு கொடுக்காமல் இந்த ஸ்ரீ கீதாம்ருதத்தை படித்து, இரண்டும் ஸமமாக கருதி இல்லறத்தை நடத்திவர தூண்டுகோலாக இருக்கும் என்பதை உறுதியாகச் சொல்லலாம்.

முக்கிய கவனிப்பு!

நான் முதல் முதலாக, முதல் அத்யாயம் விஷாதயோகம் முதல் வாக்யம் எழுதினதும், மயக்கத்தால் மறு வாக்யம் எழுதமுடியாமல் போயிற்று! அன்று இரவில் கீதையை பாடிக்கொண்டே படுத்தேன். கனவில் திவ்ய தேஜஸுடன் தங்க உருவமாக நிர்வாணமுடன் ஒரு பெண்குழந்தை தோன்றினாள்! நான் வியப்புற்று திவ்ய வொளியுடன் வீசும் திருக்குழந்தையை கண்டதும், "ஓ துர்கா பரமேச்வரீ! இரக்ஷ இரக்ஷ!" என்று ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தேன். பின் எழுந்து குழந்தையிடம் பேசலாமென்று நினைத்ததும், திரு தேவியே என்னை கழுத்துடன் அணைத்துக்கொண்டு, கொஞ்சும் மொழிகளுடன் காதில் சில வாக்கியங்களை மொழிந்தாள். அதாவது "நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு உபதேசித்த சின்மயஸ்வரூபிணியாகும்!' என்று அருளி இரண்டு கையால் சிரஸில் வைத்து மறைந்தாள். பின் கண்களை திறந்ததும் ஒன்றும் காணாமையைக் கண்டு ஸ்ரீ தேவியை துதித்துகொண்டு இருந்தேன். இதன் பிறகு கீதையை ஒரு வாரத்தில் எழுத அருள் உண்டாயிற்று. இதனால் நாம் மயங்கினால் நம்மை ஈச்வரனே வந்து காப்பாற்றுவார் என்பதை உணர்ந்தேன்.

கீதை நாலாவது அத்யாயம் எழுதும்போது அன்று இராத்ரி கனவில் ஏசுநாதர் தோன்றி சிரித்துக்கொண்டு என்னை நோக்கி

மொழிலானார். "ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடமிருந்து வரும் பாலாறை உன் ஹ்ருதயத்தில் சாந்தம் என்னும் அணையால் கட்டி தடுத்தாய்போலும்!" என்றார். உடனே நான் பணிந்து நமஸ்கரித்து, "அது எப்பவும் தங்கும்படி அருளவேண்டும்! ப்ரபோ" என்றேன். அப்படியே! என்று! மொழிந்து மறைந்தார். பின் கண்களை திறந்து பார்க்கவும் ஒன்றையும் காணவில்லை! இதன் அனுபவமாகவே நாம் எப்பவும் பரம சாந்தி கொள்ள வேண்டுமென்பதை தெளிவாய் உணர்ந்தேன்.

கீதை பதினோராம் அத்யாயம் எழுதும்போது ராத்ரி கனவில் விபூதிகளை நினைத்துக்கொண்டே படுத்தேன். தூக்கம் வரவில்லை! எழுந்து உட்கார்ந்து "ஸர்வமும் நானே" என்ற பாவனையில் இருந்தேன், அப்போது கணக்கில்லாத சூரியர்களும், சந்திரர்களும், நக்ஷத்திரங்களும் என் முன் வந்து வட்டமிடுவதை கண்டேன். உடனே நான்! "இந்த அற்ப உலகங்களுக்கு வரவேமாட்டேன்! நான் நிச்சல ஸ்தாணுவைபோல பிரகாசிக்க என்ன வழி?" என்று உள்ளம் நினைத்ததில் அவைகளில் ஆச்சர்ய முண்டாக வில்லை! இந்தப்படியுள்ள நிராசையான நினைவு வந்ததால் உள்ளத்தில் ஆதித்யன் உதித்து தியான நிஷ்டை கூடி என் அவயங்கள் பூராவும் (உப்பு பதுமை நீரில் கரைவதுபோல) கரைந்துவிட்டேன். அவ்வளவுதான் தெரியும். அதன் பிறகு உடல் அசைந்து கண்கள் திறந்து பாக்கும்போது காலை ஐந்து மணியாகிவிட்டது. உடனே எழுந்து அனுஷ்டானங்களுக்கு சென்று ஜபதாதிகளை முடித்துவிட்டு சிந்திக்கலானேன். நாம் நேற்றுகண்ட கனவே விச்வரூபதர்சன யோகமாகும், தர்சனம் கண்டால் அல்லவோ சிவரூபத்தின் மகிமையைவரைந்து மக்களுக்கு அறிவிக்கலாம்! இதற்காகவே ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா கனவும் நினைவுமாக காட்டி கருணை கூர்ந்தார் என்பதை என் அனுபவமாக உணர்ந்தேன்.

ஆகையால் அடியேனுக்கு ஸ்ரீ கீதாம்ருதம் வரைய அனுக்கிர ஹித்ததைபோல, இதைப்படித்து மனனம் செய்யும் பக்தர்களும் நான் அடையும் கதியை அடைவார்கள் ஆக!

சாந்த கடவுள் அனுக்ரஹிப்பாராக!

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி
(பரமஹம்ஸ ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமி,)
ஸ்ரீ மௌனஸ்வாமிஜி
(அம்பாள்புரி) அம்பத்தூர் P.O.

ஓம் தத் ஸத்

பரமஹம்ஸா

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய

ஸ்ரீ கீதாம்ருதம்

(மனிதன் காமக்ரோதிகளால் மோகமடைந்து பிறந்து தற்போது ஜப ஸித்தியால் பூர்வ புண்ய வசத்தால், ஆத்ம குருவை தன்னிடமே இருக்க செய்தும் தன் விஷய வியாபாரங்களால் இழுக்கப்படும்போது, இந்திரியங்களால் குழப்பமடைந்து எது செய்யவேண்டுமென்று உணராமல் குருவையும் மறந்து சிந்தனைக்கு அகப்படும்போது ஒன்றையும் செய்ய தூண்டாததாய் மௌனமாயிருக்க செய்யும்.)

விஷாத யோகம் (1)

தர்மா அதர்மங்களை பகுத்தறியும் க்ஷேத்திரம் தன் ஆத்மகுரு வஸிக்கும்படியான ஹ்ருதய க்ஷேத்திரமென்பது யாவருக்கும் வெளிப்படையே! ஆயினும் சித்தமென்னும் விசாலத்திலே பலவித துற்குணங்கள் வந்தடையும்போது உணர்வு மாறினால் தபோதனர்களும்கூட மயங்குகிறார்கள் அல்லவா?

2. அர்சுன மஹாராஜன் தர்மங்களை அறியவேண்டி நினைக்கலானான். என்னை எந்தவிதமான மயக்கத்திலாழ்த்தினாலும் நான் பயப்படமாட்டேன்! என்னுடலை துறக்க நான் எத்தனமாயிருப்போன்! "எப்படியானாலும் இந்த விஷய போகத்தின் முடிவை கண்டுதானிருப்பேன்!" என்று தர்மங்களை ஆராய்வதற்கு ஆத்மகுருவினிடம் வேத விசாரணை செய்யலானான்.

3. இந்த உடலுடன் பிறந்த இந்திரியங்களை எப்படி ஜயிப்பேன்? யாவும் ஒன்றுதானே! என்று பற்பல வேதங்கள் முறையிடுகிறதே? இந்த உடலில் சார்ந்த என் ஆத்மகுருவே! கண்ணா! அவைகளை நன்றாய் பார்த்து அததின் தொழில்களையும் அறிந்துவிட்டால், சுலபமாக அவைகளை கடந்து உன்னை சேர்ந்துவிடலாமல்லவா? என்று நினைக்கவும், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மனதிற்கும் ஆத்மாவிற்கும் மத்தியில் இரதத்தை ஓட்டவும், உடனே பார்த்தன், அந்தந்த தொழில்களுடைய

சக்தியைக் கண்டு, ஓஹோ இந்தப் பற்றுதல்களை நீக்கி வனமேகினால்தான் கதியுண்டு போலிருக்கிறதே? உங்களோடு சண்டை போடுவதற்கு ஆத்மகுருவில்லாமல் முடியாது! ஆகையால் இந்த உடலை வாடச்செய்து எங்கெங்கேயோ கிடைப்பதை புஜித்தும் தபம் புரியவேண்டும்! அப்போதுதான் ஸ்வர்க லோகாதிகளை, எதனால் கனவாய் காணலாமோ அந்த பரம்பொருளை கூடி மௌனமென்றும் அக்னியை பெருக்கினால் உங்களை ஜெயித்து சாந்தி அடையலாம் என்று தன் குலதர்மத்தை விடாமல் அனுஷ்டித்த அர்சுன மஹாராஜனுக்கு மௌனத்தை காட்டின பகவான் நித்ய தர்மத்தை ஹ்ருதயத்திலிருந்துகொண்டு உபதேசிக்கிறார்.

சாந்தி - ஓம் தத் ஸத்.

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய
ஸாம்க்ய யோகம் (2)

(மௌனத்துடனிருந்த போதுதான் நாபி கமலத்திலிருந்து அருள் வாக்யம் பரமாத்மாவிலிருந்து கிளம்புகிறது அதாவது நீ பண்டிதனல்லவா? பெரும் வீரனல்லவா? ஏனிந்த அற்பபணத்திற்கும், புகழுக்கும், போகத்திற்கும் விரும்பி மயக்கத்திலிருக்கிறாய்? வேண்டாம்! நீ உன்னையோ மற்றோரையோ எந்த விதத்திலும் கொல்வதற்கோ கொல்விப்பதற்கோ முடியாதே; ஆகையால் சாவதும் பிறப்பதும் உனக்கில்லை! உன்னுடைய மாயயிலகப் பட்டவர்களுக்கல்லவோ துக்கமுண்டாகும்? நீயேன் பயந்தவனைபோல நடித்து துக்கமடைகிறாய்? நீ எங்கும் நிறைந்த வாசுதேவனையே தோழனாக கொண்டிருந்து இப்படியா உன் செயல்? சீ! சீ! மோகத்திற்கு அகப்பட்டு மயங்காதே! செய்யவேண்டியதை செய்து கீர்த்தியடைந்து இராத்ரி பகல் என்ற துவந்துவங்களை விட்டு ப்ரம்மமாக ப்ரகாசிக்க வேண்டுமென்பது.)

மௌனம் கொண்ட அர்ச்சுன மஹாராஜனுக்கு பகவான் அருள்கிறார்.

1. ஓ பார்த்தா! நீ இந்த விதம் மோகத்தினால் மயங்கின புத்தியுடனிருந்தால் என்னை பூஜித்ததெல்லாம் வீணாகிவிடும். ஆகையால் என்னிடத்திலுள்ள ப்ரகாசமுடைய அறிவைக் கொண்டு தெளிந்து தெளிந்து தொழில்களைச் செய்து வா! மற்றபடியுள்ளதை நான் கவனித்துக்கொள்கிறேன்.

2. உன் மனோ போக்குப்படி சாவதையும் பிறப்பதையும் கணக்கிட்டுக்கொண்டு காலத்தைக் கழிப்பாயானால் மயங்கி கிடக்கவேண்டியதாக வரும். ஆனதுபற்றி ஐம்பொறிகளுடைய பற்றுதல்களை நீக்கிச் சாவதற்கும் பிறப்பதற்கும் நாமல்ல கர்த்தா! கர்த்தாவாயிருப்பவர் எல்லா பூதங்களையும் நடத்தும் ஸாரதியான ஆத்மாவாகும். இந்த மனமும் ஆத்மாவும் ஒரு காலத்திலாவது இல்லாது போனதில்லை! அப்படியிருக்க அதை நினைத்து வருந்துவானேன்?

3. இந்த உடல்கள் யாவும் எனக்குப் போர்வையாக இருப்பதை, நான் சொல்லும் வாக்கியத்தில் உறுதிகொண்டு அறிந்து நித்யானந்தமான அம்பரத்திலேறி ஸச்சிதானந்தமாக ப்ரகாசிக்க வழியைத் தேடு! சும்மாவிராதே! இந்த உடலை தரித்துகொண்டிருக்கும் வரையில் எல்லா ஆத்மாக்களிடமும் கருணையுடனிரு!

4. யாவரிலும் மதிப்பைப் பெற்ற அர்ச்சுனா! நீ எதை சொல்வதானாலும் எதை செய்தாலும் யாவருக்கும் நன்மைக்காகச் செய்.

5. மனதைப் பலவிதமாகப் புண்படுத்தாமல் தராசின் நிலையைப்போல, சுகமும் துக்கமும் லாபமும் நஷ்டமும் யாவும் ஒன்றாகப் பார்த்து என்னால் சொல்லக்கூடிய பரமாத்மாவைக் கூடிடு!

6. இளைத்து இளைத்து அன்னை வயிற்றிலோடி பல யோனி ஜன்மங்களுக்கு இடம் கொடாமல் நாரயணனாகிய என்னைக் கூடினால் விடையுண்டு!

7. முக்குணங்களால் நிறைந்த இவ்வுலகத்தைத் தன் விசுத்த ஞானவறிவால் பார்த்துப் பற்பல சிந்தையை நீக்கிக் கற்பக நிழலைக் கூடு.

8. மனதைக் கல்யாண குணத்திடம் சாந்தியடைய செய்து பாப புண்யங்களில்லாத பரந்தாமனைப் போலிரு! எப்பவும் "நானே ப்ரம்மம்!" என்பதை மறக்காதே!

9. இந்தவிதம் அனுபூதியைப் பெற்ற அர்ச்சுனன் வினவலானான்! ஓ ஸ்தாணுவாகிய ஈச்வரா; கண்ணா! எனக்கு அருள் தரவேண்டுமென்று விளித்துத் தரும் கருணாகரா! உன்னை அடையும் ஸமாதி கொண்டவர்களுடைய அனுபவங்களைக் காட்டி என்னையும் உன்னிடம் சேர்க்க வேண்டுமென்றான்!

10. பகவான் சொல்கிறார்,

என்னைக் கூடி ஒரே நிலையை அடைந்தவர்களுக்கு வாசுதேவனை ஒழிய மற்றவை அவர்களுடைய கண்ணுக்குத் தோன்றாது. பார்த்தவிடமெல்லாம் தன்னையே பார்ப்பார்கள். எல்லாவித தேவர்களும் அவனிடம் வஸிப்பார்கள் ஆனால் அதிலும் அவர்களுக்கு ப்ரேமை தோன்றமாட்டாது. எதுவும் தன்னைவிட வேறெதுவும நினைக்காமல் சிந்தனையற்று ஆத்ம த்யானத்திலேயே ஒன்றாய் ப்ரகாசிப்பார்கள்.

11. துவந்துவங்களை யெல்லாம் விட்டுச் சரீரத்தை மறந்து எப்பவும் பரமஹம்ஸ நினைவாகவே இருப்பார்கள். வாசுதேவனைத் தவிர வேறெதுவும் அவருடைய சிந்தனையில் தோன்றாது.

12. ஸுக துக்காதிகளிலும் மானாபிமானங்களிலும் இது ராத்ரி, இது பகல்; என்ற சூட்டிலும் தணிவிலும் ஸம பார்வை உடனேயே இருப்பார்கள். இவர்களே ஸமாதி நிலையை அடைந்தார்கள் என்பதை அறி!

13. எந்த விதத்திலும் தன்னுடைய நிச்சலத் தன்மையிலிருந்து தவறவே மாட்டடார்கள். இவர்கள் ப்ரம்மத்தைச் சேர்ந்த மார்க்கத்தைப் போல நீயும் சாந்தி அடைந்து ஐயமோ தோல்வியோ, துக்கமோ சுகமோ வந்ததுவரட்டும்; "என்னை ரக்ஷிக்க வாசுதேவன் இருக்கிறான்!" என்ற திட நிச்சயத்துடன் பந்தங்களைப் போக்கி த்யாக சீலனாக விளங்கு!

14. இந்த ஜீவ ப்ரம்ம ஐக்யத்தை உணர்ந்தவர்கள் மயங்கார்கள், ப்ரம்மத்தையே அடைவார்கள்.

ஓம் தத்ஸத் - சாந்தி.

பரமஹம்ஸ
ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய
கர்மயோகம் (3)

(சிறிது நேரம் மௌனத்தால் த்யான நிஷ்டை கூடின பிறகுதான் கர்மாகர்மங்களை உணரவரும். அப்போது அகர்மத்தை நீக்கத் துணிவு ஏற்படும். அகர்மம் நீங்கி "ஸத்கர்மம் விளங்கி அதன் பயனையும் துறந்தால் அல்லவோ தியான நிஷ்டை கூடலாமென்று விளங்கினதும்!" இதுவே கர்மயோகம்; இதுவே ஞான யோகம், என்று அனுபவத்தில் விளங்குமென்பது.)

1. முதலில் ஈச்வரனை ஆராதிக்கும்போது கர்மப்பயனைத் துறப்பதில் மனம் தாங்கமுடியாத கஷ்டமடையும். ஆனால் கர்மத்தின் பாகுபாடுகளை அறியவேண்டுமானால் கர்மம் செய்யவேண்டுமென்றும், செய்து அதன் பயனை விட்டுவிடவேண்டு மென்றும் சொல்வதான வாக்யம் என்னை மயக்கத்திலாழ்த்தி விடுகிறதே; ஆகையால் அவ்விரண்டையும் கடக்க நான் எது செய்யவேண்டுமோ அதை நான் செய்யும்படியுள்ள செய்கையைக் காட்டியருள வேண்டும், ப்ரபோ! என்று அர்ச்சுன மஹாராஜன் கண்ண பரமாத்மாவிடம் கேட்க; தாபத்தை நீக்கும்பொருட்டு பகவான் அமுத வாக்யத்தை அருள்கிறார்.

2. பார்த்தா ; நீ தொழில்களைச் செய்து அவையில் பற்றுதலில்லாமல் பயனை எனக்கே அர்ப்பணம் செய்வாயானால், அது மேன்மை அளித்து எங்கும் நிறைந்த வாசுதேவனை சிதாகாயத்தில் கண்டு துர்குணங்கள் யாவும் நீங்கி ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய் விளங்கச்செய்யும். ஆகையால் இராத்ரியிலும் பகலிலும் ஸதா என்னை நினைத்துக்கொண்டு இரு!

3. அவ்விதம் பயனை விரும்பாமல் தொழில்களை செய்துவரும்போது தத் பொருளை தர்சித்து உள்ளொளி பெற்று ஆணவமாயை எல்லாம் நீங்கி பூர்ண கலையிலேறி மோக்ஷமென்னும் வீட்டிலிருக்கச் செய்யும்.

4. பார்த்தா! ஸ்வார்க்கபோகாதிகளில் விருப்பமில்லாமல் சந்திர மண்டலம்போல நிஷ்காமிய கர்மத்தால் உள்ளத்தில்

உதிக்கசெய்து அமுதை நிரப்பி நாடிகளைச் சுத்தம் செய்து, இந்த முக்குணங்களால் இழுக்கப்படும் உலகிலுழலாமல் அருள்புரியுமென்னைச் சாந்தமாக அடைந்து விடு!

5. ஓ காண்டீபா; நீ என்னிடம் சிறிது நேரம் த்யானத்திலமரும்போது எத்தனையோ அடியார்களுடைய கூட்டத்தைக் காண்பாய்; அப்பேர்பட்டவர்களுடைய தொகையை எண்ண ஸாத்தியமானதன்று. அவர்கள் எப்பொழுதும் எந்த காலத்திலும் த்யான நிஷ்டர்களுக்கு அந்தர்முகமாகக் காக்ஷியளித்து பரம பதத்தைக் காட்டுவார்கள். எந்தவிதத்திலும் ஜனக மஹாராஜர்கள் போன்ற மஹா கர்ம யோகிகளின் கொள்கையை அனுஸரணையாக கொண்டுதான் தொழில்களைச் செய்து வரவேண்டும்.

6. ஓ விஜயா; நீ தொழில்களைச் செய்ய ஆயுதமாயிருக்கிறாயே ஒழிய அதன் பலா பலனை எடுக்க நீயல்ல; நீ கர்மத்திற்குத்தான் அதிகாரி! அதன் பயனை அனுஸரித்து கொடுப்பது வாசுதேவன் அல்லவோ!

7. நீ வாசுதேவனை அறியவேண்டுமானால் ஆகாயத்தால் வாயுவும், வாயுவால் தீயும், தீயால் ஜலமும், ஜலத்தால் பூமியும், பூமியால் பயிற்சியும், பயிற்சியால் மனிதனும், மனிதனால் வேள்வியும், வேள்வியினால் த்யான நிஷ்டையும், த்யான நிஷ்டையுடன் தன்னை அறிந்து, கர்ம ப்ரம்மா முதலிய தேவர்களையும் அவரவருடைய தெரிழல்களையும் உணர்ந்து முக்குண வாஸனையைக் கடந்து, "நான் ப்ரம்மம்;" என்று அனுபவத்தால் உணர்ந்தவனே வாசுதேவனை அறிவான்.

8. இதை அறிந்துதான் முன்னோர்களாகிய ரிஷிகள் கர்ம யோகம் புரிந்து நற்கதி அடைந்தார்கள். அர்ச்சுனா! நீயும் அதைப்போல தொழிலே செய்யக்கடவாய்!

9. எப்பவும் த்யான ஸுகத்திலேயே இருந்து நன்மையும் தீமையும் ஒன்றுபோல நினைத்து தன்மயமாக கூடிவிட்டால் கர்மாஅகர்மங்களை தெளிவாய் அறியலாம். அதன் பின் வரு நிர்மலமதில் தானாகக் கூடுவதைப் பார்க்கலாம்.

10. பார்த்தா, இந்திரியங்களை ஓட்டும் மனதைவிட அறிவுபெரிது; அறிவைவிட ஆத்மா பெரிது. இப்படி நாமம், குரு, ஆத்மா, இவை மூன்றையும் கடந்து எங்கும் நிறைந்த பரமாத்மாவை த்தன்னுள்ளத்திலறிந்து பயமில்லாதிரு!

11. யாரால் பிறந்தாய் என்பதை நீ அறிந்தாயோ? யாரால் இந்த உலகம் காக்கப்படுகிறதென்பதை அறிந்தாயோ? யாரால் இந்த முக்குண வாஸனையை அழிக்கப் படுகிறதென்பதை அறிந்தாயோ? எத்தனையோ பிறந்தும், எத்தனையோ இறந்தும் உள்ள இந்த யுத்த பூமியிலே வருத்தமடையாமல் "சுத்த ப்ரம்மமே நான்." என்று தீரமாயிருந்து முத்தியைத் தேடு முனிச்வரர்களைப்போல் விளங்கு!

சாந்தி - ஓம் தத் ஸத்

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய
ஜ்ஞானயோகம் (3)

(ஐக்கிய பாவம் ஏற்பட்டால் பூர்வீகர்களுடைய சிந்தனை யுண்டாகி அவர்களுடைய நிலைமையை அறிவது ஜ்ஞானமாகும். இந்த ஐக்கிய பாவத்திற்கு வேண்டிய பலவித தொழில்களைக் கண்டு, எது நம் அனுபவத்திற்கு கொண்டுவர ஸாத்யமோ (அதில் சக்தி ஏற்படுகிறதோ) அதை அனுஷ்டித்து ஈச்வரனை உள்ளத்தில் கண்ட பிறகு, மற்ற உலக மக்களுக்கும் உபதேசித்து அவர்களை நற்கதியடையச்செய்து தானும் ப்ரம்மானந்தம் கொள்ளவேண்டு மென்பது.)

பகவான் சொல்கிறார் :

1. "விஜயா ; முன்னோர்கள் அனுஷ்டித்து நற்கதியடைந்த மார்க்கத்தைத்தான் இன்று உன்னிடம் சொன்னேன். அதாவது உன்னுடைய பல பிறவியிலுள்ள மயக்கத்தால், நீ மறந்த காரணத்தின் பொருட்டு, மறவாதிருக்க உன்னுள்ளத்தில் அருள்காட்டி என்னிடம் அழைத்தேன். இதற்கு நீ இசையாவிடினும் எந்தவிதத்திலாவது உன்னை என்னிடம் சேர்த்துவிடுவேன்."

2. இதை கேட்டு ஆச்சர்யமடைந்த அர்ச்சுனன் கேட்கலானான். "ஓ கண்ணா! பூர்வீகர்களுடைய செய்கையையும் தொழில்களையும் நீ அறிந்த விதம் எப்படி?" என்றான்.

பகவான் சொல்கிறார் :

3. "பல பிறவியிலுள்ள அனுபவத்தை ஈச்வர தர்சனத்தால் உணர்ந்து கொள்ளலாம். எப்பொழுது ஸர்வமும் நானே!' 'எல்லாம் வாசுதேவனே' என்பதை உணரும்போது எல்லா காலங்களிலுமுள்ள அவதார புருஷர்களை அறியலாம்.

4. ஒரு நாளும் பிறக்காத வஸ்து பலவிதமாகத் தோன்றி பக்தகோடிகளுக்கு உபதேசித்துக் கொண்டு அங்கங்கே பல விதமாகத் தோன்றுவதை அறிந்தவனே என்னை அறிவான்.

5. மனிதனாகப் பிறந்துதான் யோகியாகிறான். அப்பொழுது அவனுடைய ஹ்ருதயத்தில், ஈச்வரன் தானே வந்தடைந்ததும், அவதார மகிமையுடன் இவ்வுலகில் விளங்கி ஜகத்குருவாக ப்ரகாசிக்கிறார்கள்.

6. அநேக கோடி ஜன்மங்களிலுள்ள அனுபவங்களை உணர்ந்து, இன்னாளில் உன் தோழனாக வந்தேன். அர்ச்சுனா! இப்பொழுது காணும் இவ்வரசர்களெல்லாம் ஒரு காலத்திலாவது என்னை அடையாதிருக்க மாட்டார்கள். எப்பொழுதவாது என்னை அடைவார்கள் என்பதை அறி!

7. எவன் "நானே ப்ரம்மம்!" என்று உணர்ந்து என்னைக் கூடுவானோ அவனே முக்தன். இதை முற்றிலும் உணராத உனக்கு நானின்று சொன்னேன்.

8. எப்பொழுது நாமே நம்முடைய செய்கையினால் நம்மை பிறப்பித்துக் கொண்டோமென்பதை உணர்வாயோ அப்பொழுதே மாயயைக் கடந்தவனாவாய்.

9. அவரவருடைய அனுபவத்தின்படி முக்தியை அடைய சில வழிகளையும் சொல்கிறேன். ஏகாக்ரசித்தமுடன் கேள் பார்த்தா!

10. ஜபதபாதிகளைச் செய்து எனக்கே அர்ப்பணம் செய்வதால் பழக்கத்தில் அவர்கள் ப்ரம்மத்தை அடைகிறார்கள். சிலர்

மனதை அடக்கி இந்திரியங்களை ஒருமுகப்படுத்தி "யாவும் பரமாத்மாவின் செயல், என்னுடையது ஒன்றுமில்லை" யென்று பற்றற்று என்னை அடைகிறார்கள். இன்னும் சிலர் இந்த உடல்வேறு; ஆத்மாவேறு; என்ற பாவனையுடன் சிலது காலம் அப்யஸித்து, பிறகு அனுபவத்தால் இரண்டும் ஒன்றே என்பதைக் கண்டு ஜீவனை ப்ரம்மத்தில் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். இன்னும் சிலர் என்னை மூர்த்தியின் மூலமாகக் கூடி ஆராதித்து ப்ரம்மானந்தம் கொள்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் பிராணாபானங்களை கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு நாபியிலிருக்கும் குண்டலியாகிய என்னை எழுப்பி திவ்ய சக்தியைப் பெற்று வாழ்கிறார்கள். சிலர் விருதமாகவும் கூடிப் போற்றுகிறார்கள், ஆனால் இவைகளை எந்த விதம் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்பதை குருவின் மூலம் அறிந்து கொண்டு அப்யாஸிக்க வேண்டும். அப்போது உன்னுள்ளத்தில் எல்லா உயிர்களுடைய தோற்றத்தையும் அறிவாய். பிறகு என்னுள் அறிவாய்.

11. எந்த விதம் அப்யஸித்தாலும் ஸ்வர்க்க போகாதி ப்ரம்மாண்டங்களிலுள்ள உலகமெல்லாம் கனவு போன்றது! என்பதை அனுபவத்தால் அறியாவிட்டால் இவை அனைத்தும் வீணே! ஆகையால் ஒன்றிலும் விருப்பமில்லாமல் தான் செய்யவேண்டியதைச் செய்துவந்தால் மஹா மௌனத்தைக் காட்டி ப்ரம்மானந்தம் கொள்ளச் செய்யும்.

12. மாத்ரு போகத்திற்காகவோ, பேருக்காகவோ, புகழுக்காகவோ அல்லது பலவித உலகங்களை விரும்புவதற்காகவோ பகவானை ஆராதிக்கக் கூடாது, எங்கும் நிறைந்த பேரொளியைத் தன்னுள்ளத்தில் காண்பதற்காக ஆராதனைகளும் ஜபதபாதிகளும் புரிந்து வரவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கருணைக்கும் மேலான ஈச்வரனை உள்ளத்தில் கண்டு ஆனந்தித்து ஆத்மஞானியாக விளங்குவாய்."

ஓம் தத் ஸத்

பரமஹம்ஸ
ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய
கர்ம ஸந்யாஸ யோகம் (5)

(முன்னால் கர்ம பயனைத் துறத்தல் முடியாது. அது தன் பழக்கத்தில் தன் திட வைராக்யத்தால், ஜ்ஞானத்தை அப்யஸித்தால் மட்டுமே கர்மத்தில் விருப்பமில்லா திருக்கும். அதன்பின் கர்ம பலத்யாகத்தின் பெருமையை அறிந்து யாவும் ஸமமெனக் கண்டு தத்பொருளைத் தரிசிக்கிறான் என்பது.)

1. அர்ச்சுனன் கேட்கலானான்! ஓ கண்ணா இந்த உலக மாயயைக் கடக்க கர்மபல த்யாகம் மேலானதென்பதைக் கேட்டேன். ஆனால் தொழிலைச் செய்யவும் சொல்கிறாய்; துறக்கவும் சொல்கிறாய்; ஆனால் உன்னுடைய அந்த ரஹஸ்யத்தை நான் அறியும்படி சொல்லி அருளவேண்டும் என்றான்.

பகவான் சொல்கிறார்.

2. ஓ பார்த்தா! இச்சரீர கர்மத்தைக் கூடியாடிடாமல் யாவும் சிவ ப்ரீதிக்காக பலவித ஆராதனைகளைச் செய்து பயனிலுள்ள ஆசையை விடுவதால் நன்மை விளங்கும்.

3. ஒருத்தருடைய ஸேவையையும் விரும்பாமல் ஒருத்தரிடமும் பகைமையுமில்லாமல், துக்கமும் ஸுகமும் யாவும் நன்மையே என்று ஒன்றிலும் பற்றாதிருப்பவன் ஸந்நியாஸியே ஆகும்.

4. ஜ்ஞானிகளால் அடையப்படும் மார்க்கமும் யோகிகளால் அடையப்படும் மார்க்கமும், மனித பார்வைக்கு வேறாகத் தோன்றினாலும் இரண்டும் ப்ரம்மாநந்த ஸாகரத்திற்கு கொண்டு சேர்க்கும்.

5. கர்மயோகம் புரிவதாவனால் ஸந்யாஸம் பெறுதல் கஷ்டம். ஆகையால் நீ கர்ம யோகத்தையே அனுஸரித்து மனனசீலனாகக் கடவாய், என்று உரைத்து கர்மஸந்யாஸந்தின் பெருமையை இன்னும் விளக்குகிறார்.

6. வாக்காலும் மனதாலும் தொழில்களைச் செய்து, தேகத்தைத் தன் ஸ்வாதீனம் செய்துகொண்டு, அகத்திலுள்ள சேஷ்டைகளைப் போக்கி, "ஸகல ஜீவிகளுக்கும் ஸ்வாமி யாரோ, அவரே எனக்கு ஸ்வாமி!" என்று சாந்தி கொண்டு அறிந்து இரண்டு விதமில்லாமல் "யாவும் பரமாத்மாவின் செயல்!" என்ற நிஷ்காமிய கர்மத்தால் தபத்தைக் கூடி நிர்மல விசால ஆகாயத்தில் விளையாடும் ஜோதிமணியைக் கூடவேண்டும்.

7. ஸந்யாஸம் எதுவோ அதுவே யோகம். யோக மில்லாவிட்டால் ஸந்யாஸம் பெறுதல் முடியாது. ஆகையால் ஸதா பரமஹம்ஸமாக உள்ளத்தில் அமுத கடலில் மூழ்கிக் கொண்டிரு.

8. நான் என்பதற்று பாபமும் புண்யமும் என்னைச் சாராது. யாவும் பகவத் கிருபையால் நடக்கிறது! நடக்கப்போகிறது! நடந்துமிருக்கிறது!" ஆனபடியால் நான் என்பதை இல்லாதிருக்க, திட நிச்சயத்துடனிரு! எவ்வித துன்பங்களிலுமிருந்து உன்னை விடுவிக்கிறேன். அர்ச்சுனா கவலை இல்லாமல் தன் மயனாயிரு.

9. எந்த விஷயத்தின் பொருட்டும் உள்ளத்தைக் கலங்க விடாமல் நிச்சல ஸ்தாணுவாகவே யோகியரைப் போல அகஸேவை புரிந்து, மனதை உருக்கி, "ப்ரம்மமே நான்! நானே ப்ரம்மம்" என்று ப்ரம்மாநந்தம் கொண்டிரு!

சாந்தி
ஓம் தத் ஸத்

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய
அத்யாத்மயோகம் (6)

ஆத்ம த்யான யோகம்

(பரமாத்மாவைக் கூட ஏதாகிலும் ஓர் அப்யாஸத்தைக் கொண்டுதான் அறிய வேண்டும். தான் எது செய்கிறானோ அது தன்னையே சேரும். இன்னொருவனை நீ குற்றமாக பேசினால், அது உன் குற்றமாக மாறிவிடும். ஒருவனைத் தைவமாகக் கருதினால்,

அது உன்னைத் தைவமாக மாற்றிவிடும். ஆகையால் எங்கும் ஸமத்துவமாக ஈச்வரனையே கண்டு தொழுவதற்கு நித்யாஸனமிட்டு ஸதாமனதை ஏகாந்தத்தி லடக்கிக்கொண்டு யோகியாக விளங்க வேண்டுமென்பது.)

1. பகவான் சொல்கிறார் :

யோகிகள், அக்நி யென்னும் சக்தியைத் தம் ஹ்ருதயத்துள் வைத்திருப்பதினாலேயே, திக்பாலர்களும் அவரவருடைய தொழில்களும் தன் எதிரிலேயே கண்டு, சிதக்கினி குண்டதத்தில் காமக்ரோதாதி வர்க்கங்களை ஹோமம் செய்து நற்கதி அடைகிறார்கள், என்பதை அறி!

2. அர்ச்சுனா, கிரஹஸ்தர்களுக்கு பஞ்சயஜ்ஞாதிகள் விதிக்கப்பட்டதினால் அவர்களுக்கு அக்நியில் தைவம். க்ஷேத்ரமெதுவென்பது அறியாதவர்களுக்குப் பிம்பத்தில் தைவம். பகவானை அடைய முயற்சிக்கும் முனிவர்களுக்கு மானஸபூஜை முதலிய யாகங்களில் தைவம். ஜ்ஞானயோகிகளுக்கு ஸர்வமும் தைவம்.

3. அர்ச்சுனா! ஆகையால் அக்நியை விடாமல் செய்பவனும், அக்நியை விட்டவனும், யோகியாவானென்பதைக் கவனிக்க அவசியமில்லை. யார் தன்னுள் சுடர் கிளப்பி உள்ளத்தை நிர்மலமாக்குகிறார்களோ, அவர்களே யாக யோகங்களைச் செய்தவர்களாகும்.

4. பார்த்தா! என்னை அடைந்தவன் எல்லா உருவங்களுக்கும் அன்னைப் போலாவான். எத்தொழில் செய்தாலும் எல்லாவற்றிலும் நானே என்பதையும், சித்தமதில் இரஹஸ்யமாகத் தொழில் புரிபவனும் நானேயென்பதையும், ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, லயம் என்ற முத்தொழிலையும் தன் முகதர்சனத்தாலறிந்தும் முக்திமணியாக ப்ரகாசிப்பான்.

5. இந்த விதம் என்னை அறியாதவனுக்குத் தன்னை ஜயிக்க முயலவேண்டும். தன்னைக் கெடுத்து கொண்டால் தானே மூடிக் கொண்டவனாவான். தன்னைக் கெடுத்துக்கொள்ளாமல் வாசுதேவனாகிய என்னைப் பூஜித்துக்கூட முயன்றுவந்தால், நித்ய

ஸ்தானமெதுவோ அதை அந்தர் முகத்தில் காட்டி ஸத்புருஷனாக்குவேன்.

6. ஓ மஹாப்ரபோ! ப்ரம்மாதி உலகமும் மறு பிறப்பு உடையனவென்று தனக்குள் அறிந்து இந்தபகல் கனவில் விருப்பமில்லாமல் மனதையும், இந்திரியங்களையும் ஆத்மாவில் சேர்ப்பித்து (உப்பு பதுமை அமுத கடலிலிட்டால் கரைவதுபோல) சிதக்கினி குண்டத்தில் விஷயங்களாகிய நெய்யை ஹோமம் செய்து மனதை ஜ்ஞான வடிவமாக்கி ஸதா நிஷ்டைகூடி "நான் ஒன்றையும் கொல்வதில்லை; கொல்லப்படுவதுமில்லை; ப்ரம்மம்போல் அசையாமலிருப்பதை உணர்!

7. இதை கேட்ட விஜயன் கேட்கலானான். ஓ கண்ணா! சிலது காலம் முயற்சித்த மனிதன் நடுவில் விட்டோடினவனுக்கு என்ன கதி கிடைக்கிறது?

8. பகவான் சொல்கிறார்.

ஓ பார்த்தா! தகப்பன் மகனுக்கு நன்மை செய்தால் எவனும் கெட்ட கதியை அடைய மாட்டான். மறுபடியும் வெற்றிக்கு முயற்சி செய்ய, அவனை அறியாமலேயே, அந்தப் பூர்வ ஜென்ம வாசனையானது அவனை இழுத்து என்னைச் சேர்ப்பிக்கும். அல்லது யோகிகளின் குலத்திலேயே பிறந்து யோகியாக ப்ரகாசிக்கிறான்.

9. தபம் செய்பவர்களிலும், யாகம் செய்பவர்களிலும் கர்மம் செய்பவர்களிலும், ஞானிகளிலும், த்யான நிஷ்டை கூடின ஆத்மத்யான யோகி சிறந்தவன். ஆகையால் அச்சுனா, யோகியாகுக!

சாந்தி - ஓம் தத் ஸத்

பரமஹம்ஸ
ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய
விஜ்ஞானயோகம் (7)

(அனுபவத்தால் பலவித வேதங்களை அறிவதும், இன்னவன் சித்தன் ; இன்னவன் முக்தன்; என்ற வேறுபாட்டுகளை அறிந்து சித்தில் மயங்காமல், பூமியின் மணத்தையும் பார்வையின் தேஜஸையும், வாயுவின் சேஷ்டையையும், மாதாபிதாக்களுடைய உறவையும் அறிந்து எல்லாம் வாசுதேவ மயமென உள்ளத்தால் கண்டானந்திப்பதே அனுபவமாகும்.)

1. பகவான் சொல்கிறார்.

"இன்னும் கேள் அர்ச்சுனா, அறிவை அறிந்தவர்களில் பல்லாயிரத்திலொருவர் தான் என்னை அறிய முடியும். இந்த விதம் என்னை அறிந்தவன், சந்திர சூரியருடைய ஒளியையும், பிரணவ மந்திரத்தையும் பூமியின் மணத்தையும் மற்றுமுள்ள திவ்ய சக்திகளையும் அனுபவத்தில் கண்டாநந்திப்பவனே என்னை அறிவான்.

2. எல்லா இடத்தும் வாசுதேவனாக நினைத்து, தன்னிடத்திலேயே எல்லாவித சுகமும் இருப்பதாகக் கண்டு, இந்திராதி போகத்தில் மயங்காமலும், பேடித்தன்மைக்கும் சுகதுக்காதி விருப்பு வெறுப்புக்கும் ஆணவ முதலான மாயைக்கும் அகப்படாமல், தேர்பீடத்தை விட்டெழுந்து வைராக்யமான வில்லையெடுத்து ஜபயஜ்ஞமான பாணங்களைக் கூட்டி, தன்னை மூடும் சத்ருக்களை ஜயித்து புண்டரீகம் காண்" என்றருளிய கண்ணபிரானிடம் அர்ச்சுனன் கேட்கலானான்.

3. "ஓ கண்ணா, ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத உன்னை எந்தவிதம் பூஜிக்கவேண்டுமோ, அதைச் சொல்லி அருளவேண்டும். சந்திர சூரியருடைய ஒளியாகவும், தீயில் சுடராகவும், தீர புருஷர்களின் ஆண்மையாகவும், ப்ரணவ மந்திர பொருளுமாகிய உன்னை திவ்ய தேஜஸுடையவராகக் காண்கிறேன். கண்ணா! தொண்டர்களுடைய தவமும் நீயே யாகிறாய் அல்லவா? அதேபோல என்னுடைய தவமும் மாதாவும்

பிதாவும் பிதாமஹனும் நீயே; நீயே ஸர்வமும் ஆக இருக்கும்போது என்னையும்அருளாளனாக்க வேண்டும்.

4. பகவான் சொல்கிறார்.

"அந்தர்யாமியாகச் சித்தமதில் புகுந்தருளும் சித்தமதில் சிவவொளியிலே உருகி பருகிடும் ஆனந்த நீரைப் பாய்ந்தபடியே பரமாத்மாவைக் கூடு.

5. அகஸேவைப் புரிந்து யோகத்தைக் கூடுவதே முன்னோர்களின் கருத்தாகும். ஆகையால் யாகயஜ்ஞும், யோகம் முதலிய பரமார்த்த தரிசனத்தை அடைந்து, என்னை நினைத்துக்கொண்டு ப்ரணவ உயிரை ஸஹஸ்ராரமதில் நன்றேற்றி உடலைத் துறக்கிறவன் என்னை அடைகிறான்."

சாந்தி - ஓம் தத் ஸத்

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய
அக்ஷர ப்ரம்ம யோகம் (8)

(அனுபவத்தை உணர உணர யாகத்தால் யோகத்தைக் கூடி, அழிவுடைய பூத சேர்க்கையில் பற்றாதிருந்து, இது தான் அக்ஷரமே! நாம் இத்தனை நாளும் அறியாமல் மோசம் போனோமே! இந்த இஹத்திலுள்ள சுகமும், பரத்திலுள்ள சுகமும் இன்னதென்பதை அறிந்துகொண்டு இகபராதீதத்தை அறியவேண்டுமென்பது.)

அர்ச்சுனன் கேட்கிறான்.

1. "ஓ கண்ணா.... கிருபாகரா! என்னிடம் சொன்ன யஜ்ஞங்களை நான் அறிந்து கொள்ளும்படி சொல்லி அருள வேண்டும்.

பகவான் சொல்கிறார்.

2. "நித்யமா யிருக்கும் பொருள் எதுவோ அதுவே ப்ரம்மம். பூத உடலின் உற்பத்தியை அறிய யஜ்ஞங்கள் செய்வதால் அதி

தைவத்தை அறியலாம். இவ்வுகலத்தில் ஜீவ ஸ்வபாவமாகக் கொண்டு உழல்வது அதிபூதமாகும். இந்தப்படியுள்ள விராட்புருஷனை யக்ஞயாக யோகாதிகளால் அறிந்து பிறப்பு இறப்பு என்ற வினைகளை ஜெயித்து, இந்திர சந்திர சூரியர் முதலிய தேவர்களை அந்தர் முகத்தில் கண்டு ஹிரண்யகற்பரான என்னைக் கூடு.

3. "ஓ அர்ச்சுனா! ப்ரம்மசர்ய விருதத்தை மிக மேலாகக்கொண்டு, தன் சரீர வீட்டிலிருக்கும் ஒன்பது வாயிலையும் கட்டி, இந்திரிய நிக்ரஹம் செய்து, மனதை ஒருமுகப்படுத்தி, ஐந்து வாயுவையும் பிராணவாயுவால் அடக்கி, ஹிருதய ஸஹஸ்ராரமதில் நின்று, சிரஸிலெழுப்பி ப்ரணவ ஒளியில் கலந்து உயிர் துறப்பவன் நித்ய பதவியை அடைவான்.

4. ஆகையால் அதற்கு வேண்டிய உபசரணைகளை அப்யஸித்து சரீரத்தைத் துரும்பாக நினைத்து ப்ரம்மாதி அண்டங்களும் ஸ்வர்கபோகமும் போக்கு வரவுதானென்று, உணர்ந்து வாசுதேவனை அடைந்தால் ஸர்வமும் ப்ரம்மமாக ப்ரகாசிக்கலாமென்று திட நிச்சயத்துடன் என்னைக் கூடு வாயாக!

5. ஸர்வபூத உடலையும் பூவாக யஜ்ஞனூலில் கோர்த்து ஹாரமாகத் தரிக்கக்கூடிய பரப்ரம்மத்தை அறிந்தவனே யோகி.

6. அர்ச்சுனா! என்னிடமுள்ள ஐக்யபாவத்தால் ஜ்ஞானமடைந்தவன், வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட பலன்களையும், யக்யாதிகளிலுள்ள பலன்களையும், துரும்பாக நினைத்து, தன்னைவிட இன்னொன்று பெரிதாக நினைக்காமல், ஆத்மாநந்தமே ஸதாகொண்டு அமுதைப் பருகுவான். அப்போது அவன் எல்லா தேவர்களும் திருமூர்த்திகளும் அஷ்டவசுக்களும் பிறப்பிடமான ப்ரம்மத்தை அடைகிறான்."

சாந்தி - ஓம் தத் ஸத்

பரமஹம்ஸ
ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய
இராஜவித்யா இராஜரஹஸ்ய யோகம் (9)

(இரஹஸ்யமாக அந்தர்முகத்தில் ஆத்ம வித்தையைப் பழகி இராஜயோகம் புரிந்து, ஜாதிபேதமற்று ஸமநிலையுடனிருந்து கொண்டு யாவும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவுடையயதே! என்னுடையது ஒன்றுமில்லை! என்று பற்றற்று இருக்கும்போது அவரே நம் யோக க்ஷேமங்களை ஏற்றுக்கொண்டு நடத்துவார். பின்னும் எந்த வர்ணத்தார்கள் ஆனாலும் முயற்சித்தால் பயன் கிட்டும் என்பது.)

1. பகவான் சொல்கிறார்.

"உள் முகத்தில் யாரும் அறியாமல் இரஹஸ்மாய் விளையாடும் என்னை அறிவது இராஜ வித்தையாகும். அர்ச்சுனா! இந்த வித்தையைச் சிறிதுகாலம் அப்யஸித்தாலும் கூட, மிகவும் மேன்மையைக் காட்டி இந்த ஸம்ஸாரபந்தங்களைக் கடத்திவிடும்.

2. ஒருவன் பிள்ளைக் குட்டிகளுடன் இருந்தாலும் "இந்த மனைவி மக்கள் எல்லாம் என்னுடையதாக இருந்தாலும் இவைகள் யாவும் பரமாத்மாவின் செயலாகும்! என்னுடையதல்ல!" என்னும் நினைவைக் கொண்டு என்னை த்யானித்து பற்றற்று இருக்கும் மனிதன் பந்தங்களினிடையில் இருந்தாலும் அவன் அதனால் கட்டுப்படமாட்டான்.

3. என்னை அறியாமல் ப்ரகிருதியின் வசத்திற்கு அகப்பட்டு, பூதகிறாமங்களையே மீண்டும் மீண்டும் அடைந்து, யுகாந்தரமாக உறங்கிக் கிடந்து, தற்போது அறிவுடைய மனிதனாகப் பிறந்து, மாயையை ஜெயிக்க முயற்சித்து என்னை அடைகிறார்கள்.

4. அர்ச்சுனா! ஒருவன் வெகு போக்கிரியாக இருந்தவனும்கூட, தன் கம்பீர முயற்சியால் எளிதில் சாந்தியை அடைகிறான். அப்படியிருக்க நீயேன் வீணாகப் பயத்திற்கும், தாபத்திற்கும் அகப்பட்டுப் போர் புரியேன் என்று சொல்லத்தகுமா? நீயோ ஏற்கனவே என்னிடம் பக்தியை வைத்திருந்தும், இப்படி தாப ஸங்கடத்திற்க மனதைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்துச் சும்மாவிருக்கலாமா?

5. ஆகையால் அர்ச்சுனா! நீ செய்யவேண்டியது உன்னைத் தூண்டிக்கொண்டே இருக்கும். அதனால் நீ செய்யாமல் விடக்கூடாது. செய்யவேண்டியதைச் செய்யும் போதுதான் அதன் முடிவைக் காணலாம்.

6. இப்படி என்னைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்று ஸதா முயற்சிப்பவர்களுக்கு, நான் சுலபமாக அவருள்ளத்தில் தோன்றி அவர்களுடைய யோக க்ஷேமங்களை நானே ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களைக் காப்பாற்றுகிறேன்.

7. பார்த்தா! நீ தாரணையில் பழகினவன் அல்லவா? தாரணையில் அமரும்போது முக்குணத்தாலுண்டாகும் இந்த உலகவாஸனையும் ஸ்வர்க்கபோகாதிகளிலுள்ள நிலைமையைக் கண்டு அவயில் பற்றாதிருந்த அனுபவத்தை நேரில் கண்டபிறகும் கூடவா உனக்கு இந்த மயக்கம்?

8. ஓ விஜயா! ஸுகமோ துக்கமோ எது வந்தாலும் ஏற்றுக்கொண்டு என்னிடம் ஒப்படைத்துத் தொழிலைச்செய். உன்னுடைய கவலைகளை யெல்லாம் நீக்கிக் காப்பாற்றுகிறேன். நீ செய்யவேண்டியதை மட்டும் செய்துவா; தவறாதே! தீர புருஷனாக இரு!"

சாந்தி - ஓம் தத் ஸத்

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய
ஸ்ரீ விபூதியோகம் (10)

(ஸமரஸ பாவம்கூடி ஒரு மூர்த்தியிடம் மனமுருகி ஏகாக்ர சித்தப்படுத்தும்போது எல்லாவித மூர்த்திகளுடைய ஆதிகாரணம் விளங்கி, எல்லா மூர்த்திகளும் ஒன்றேதான்! என்ற ஸமபாவம்கிட்டும். பிறகு தானும் வாசு தேவனைபோல் ப்ரகாசிக்கலாம்.)

பகவான் சொல்கிறார்.

1. "அருள் கூடும்போது அந்தரங்க விபூதியைக் கண்டு முயற்சியின் முடிவாக ஸ்ரீ வியாஸபகவானை இரஹஸ்யமாக அறியலாம் - (தரிசிக்கலாம்).

2. என்னிடமுள்ள ஸப்த ரிஷிகளால் இவ்வுலக மக்கள் தோன்றினார்களென்பதை என்னிடத்திலுள்ள பக்தியால் உணரும்போது மாயை பிறப்பிடத்தை அறிவாய்.

3. ஓ பார்த்தா! நாமரூபமில்லாத பரப்ரம்மத்தினுடைய வீபூதியை அறிய அறிய ஆதியுமந்தமும் காணமுடியாமல் யாவும் ஒரே ஸமமாக ஸச்சிதானந்த ஸமுத்ரம்போல் விளங்கி பேச்சு மூச்சில்லாதாக்கின த்யான ஸமாதியில் ஆழ்த்திவிடும். பிறகு பாஹ்ய திருஷ்டிக்கு வந்ததும் "அளவிடமுடியாத விபூதியை உடைய ப்ரம்மஸாகரத்தின் ஓர் மூலையில் தான் குளித்தோம்!" என்பதை உணர்வான். அப்போது ப்ரம்மத்திலடைந்த மஹான்களுடைய திவ்யதர்சனத்தைக் காணலாம்.

4. அர்ச்சுனன் வினவலானான் : "ஓ வாசுதேவா! நாரதப்ரமுகர்களால் சொல்லக்கூடிய திவ்ய வசனத்தையே தங்கள் மூலமாகக் கேட்டு ஆனந்த மடைகிறேன். ஆயினும் அமுதத்தைப் பருக பருக திருப்தியுண்டாகுமா? ஆகையால் உம்முடைய அருள் விபூதிகளை அறிய விரும்புகிறேன். அதை எனக்குச் சொல்லி அருளவேண்டும்.

5. பகவான் சொல்கிறார்.

ஓ பார்த்தா! ஸச்சிதாநந்த கடலின் ஓர் மூலையில் குளித்த அனுபவத்தைக் கொண்டு, என் விபூதியை அறிய வேண்டுமென்கிறாய். ஆயினும் ப்ரதானமான விபூதியைக்கேள்! அதாவது ஸர்வ பூதங்களிலும் அந்தர்யாமியான வாசுதேவன் நானே! மங்களத்தைக் கொடுக்கும் சங்கரனும் நானே! பாபங்களைப் போக்கும் சுத்த கங்கையும் நானே! ஆத்ம கோதண்டத்தை ஸதா தரிக்கும் இராமனும் நானே! சக்திவேல் கொண்ட ஸ்கந்தனும் நானே! அறிவைக் காட்டி உபதேசிப்பதில் ப்ரஹஸ்பதியாய் இருந்து திவ்ய தரிசனத்தைக் காண்பிப்பவனும் நானே! பார்ததா; வாஸனா விஷயங்களை அறிந்து தாக்கும் கருடனும், நித்ய ப்ரம்மத்தை

அளிக்கும் காயத்ரியும் நானே! சுக்லத்தை அடக்கின முனிகளின் ஹ்ருதயத்தில் மேதா சக்தியாகத் தோன்றி அருள் காட்டுவதும் நானே! ஸரஸ்வதியும் ஸ்ரீதேவியும் ஸதா குடிகொண்டிருக்கும் அவதார புருஷர்களும் நானே! ஸர்வ அங்கங்களையும் மௌனப்படுத்தின மஹா மௌனமும் நானே! கேட்பதைக் கொடுக்கும் கற்பக தருவும், காமியங்களை அருளும் காமதேனுவும் ஸித்திகளைக் காட்டும் கபிலரும் நானே! எங்கங்கே பெருமையாகவும் தேஜஸுடையதாகவு மிருக்கிறதோ அவையெல்லாம் நானே! நானில்லாவிடின் எப்பூதங்களும் உயிர்ப்பெற்று வாழ முடியாது. ஆகையால் எல்லாம் வாசுதேவ மயமாகக் கண்டு தனஞ்சயனாகத் தன்னை ஜெயித்தவனாக விளங்கு.

6. ஓ அர்ச்சுனா! மூல மந்திரங்களால் சித்தியை அடைந்து வஜ்ராயுதத்தைப்போல உடல் நரம்புகளைச் சுத்தமடையச் செய்து நாபிக் கமலத்தில் வாசுகியாகவும் அநந்தனாகவும உறங்கிக் கிடக்கும் குண்டலீ சக்தியை எழுப்பி நிஷ்டையைக் கூடு!

சாந்தி - ஓம் தத் ஸத்

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய விச்வரூபதர்சன யோகம் (11)

(ப்ரம்மத்தில் மனதைச் செலுத்தும்போது பலவித அற்புத காக்ஷிகள் உண்டாகும். அதாவது கழிந்த காலமும், நிகழ் காலமும், வரும் காலமும் விளங்கும். பின் அவைகளையும் கடந்து எது நித்ய ஸ்தானமோ அதை தியான நிஷ்டயால் உணரச் செய்து ஒரே ப்ரம்மமாக ப்ரகாசிக்கச் செய்யும் என்பது.)

1. மூர்த்திகளையும் மந்திரங்களையும் அறிந்தால் மட்டும் போதுமா? இன்னுமுள்ள பூத ராசிகளையும் கண்டு யாவும் ப்ரம்மமென தெளிய வேண்டி அர்ச்சுன மஹா ராஜன் பகவானிடம் வினவலானான். "ஓ யேகேச்வரா! உன்னுடைய மூர்த்திகளுடைய நிலையையும் பல மந்திரங்களையும் பல அற்புத சக்திகளையும் அறிந்தேன். ஆனால் உன்னுடைய யோகவலிமை யாரால் அறியக்

கூடும்? மாயை பிறக்குமிடமான உன்னை எந்தவிதம் நான் தரிசிக்க வேண்டும மென்பதை உன்னுடைய விச்வரூபத்தாலேயே எனக்கு உணர்த்த வேண்டும்.'' என்றான்.

2. தன் நிலைமையைக் கண்ட விஜயனுக்கு ஸ்ரீ கண்ணபரமாத்மா தன் திவ்ய நேத்திரத்தால் தன்னைக் காணும் படிக்குள்ள சக்தியை வழங்கினார். உடனே எங்கும் நிறைந்த ஈச்வர தரிசனத்தைக் கண்டு சொல்கிறான். "ஹா! ஹா! உன்னுடைய நிலையை எங்கேயும் அறியேன்! ஓ கோடி சூரியப் ப்ரகாசா! ஆதியும் காணேன் அந்தமும் காணேன். உன்னை நீயேதான் அறியவேண்டும். ப்ரபோ! கழிந்த காலமும் நிகழ்ந்த காலமும் வரும் காலமும் ஸ்வரூபமாக நிற்பதையும் எல்லா உலகங்களிலுள்ள தேவர்களையும் கண்டு ஆச்சர்யமடைகிறேன். இகத்திலும் பரத்திலும் இகபரா தீதத்திலும் ஆக இருந்துவரும் பேரொளியே! யாவையிலும் உன்னுடைய ஒளியே நிறைந்திருப்பதைக் காண்கிறேன். ஓ ஸ்தாணுவே உன்னுடைய உடலில் இந்த பீஷ்ம துரோணாதியர் முழுதுமே, அவரவருடைய நிலைமைக்கு அனுஸரணையாக அடிப்பட்டு கிடப்பதைக் காண்கிறேன். ஓ கேசவா! "எல்லா திக்குகளிலும் ப்ரகாசிக்கிற த்ரியம்பகா! பரமேச்வரா, உன்னை எங்குமே கண்டு அஞ்சலி புரிகிறேன். அருள்க! அருள்க!'' என்று வாய்குழறி, தன் சரீரத்தையும் மனதையும் வாக்கையும் பகவானுக்கே அர்ப்பித்த அர்ச்சுன மஹாராஜன் விராட் புருஷர் பாத கமலங்களில் வீழ்ந்தான். உடனே பகவான் கையைத் தூக்கி எடுத்துவிட்டு தீர வசனங்களைக் கொண்டு அச்சத்தைப் போக்குகிறார்.

3. பகவான் சொல்கிறார்.

"ஓ பார்த்தா, விளக்கு பூச்சிகள் விளக்கில் வீழ்ந்து நாசமுறுதல் போல இவ்வுலகம் முழுதும் என் வாயில் வீழ்ந்து நாசமடைகிறதாக அறிந்தாயன்றோ? நான் ஏற்கனவே அவரவருடைய உயிர்களைக் காலனாக இருந்து ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதை நீ அறியாயோ! இவர்களை நான் ஏற்கனவே கொன்றாய் விட்டதே! நீ காரணமாக இருந்து போர் செய்து விஜயம் பெறு!

4. ஒரு காலத்தில் ஸ்ருஷ்டியுமில்லாது இருந்ததில்லை ஸம்ஹாரமும் இல்லாதிருந்ததில்லை. அப்படியிருக்க நீயேன் மாயையில் அகப்பட வேண்டும்?

5. இதற்கு முன் என்னை ஆராதித்து கூடினதினால் நானே உன்னிடம் எப்பவும் உன் முன்னிலிருந்துகொண்டு உன்னுடைய பலாபலன்களை யெல்லாம் என்னிடமே அர்ப்பித்தமையினால், நானே உன் த்யான நிஷ்டையால் கூடினசரீர ரதத்தில்உன்னைச் செய்விக்கிறேன் என்பதை அறிந்துகொள்.

6. பார்த்தா! என்னிடமுள்ள ஏகாக்ரசித்த பக்தியால்சுலபமாக அடைந்து இரமிப்பதைவிட வேதங்களாலும் யஜ்ஞங்களாலும் தபத்தாலும் அடைய முடியுமென்பதை விட்டுவிடு! ஆகையால் ஸதா ஒருமைப்பட்ட பக்தியால் என்னைக்கூடு!"

சாந்தி - ஓம் தத் ஸத்

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய பக்தி யோகம் (12)

(முன்னால் ஸங்கத்தைப் பரவசப்படுத்தினால் பகவான் தானே வந்தடைகிறார் என்பது.)

1. அர்ச்சுனன் கேட்கலானான் : "ஸகுணோபாஸனையால் உன்னைக் கூடுபவர்கள் பெரியவர்களா? அல்லது நிர்குணோபாஸனையால் உன்னைக் கூடுபவர்கள் பெரியவர்களா?" என்று வினவினான்.

2. பகவான் சொல்கிறார் : "ஸகுணோபாஸனையால் நிர்குணோ பாஸனையை அறியலாம், திடீரென நிர்குணோ பாஸனை புரிவது கஷ்டமாகும். ஆகையால் அர்ச்சுனா ; நீ முன்னால் ஜபயஜ்ஞம் செய்து க்ஷேத்ரமடைந்து மூர்த்தியைக்கூடி ஆராதிக்க வேண்டும். ஆராதித்து பகவானைப் பக்தியாகக் கூடும்போது, "எல்லாவித செய்கையின் பயனைத்துறக்கவேண்டுமென தோன்றி ஸந்யாஸத்தின் மகிமை விளங்கும். இந்தப்படி ஜபம் பூஜை ஸம்பாவனையும் கொண்டு தொண்டு புரிந்து வரும்போது மனம் சாந்தியடைந்து த்யாகியாக ப்ரகாசிக்கலாம்.

3. ஓர் விக்ரஹத்தில் எங்கும் நிறைந்த பொருளை ஆவாஹித்து பூஜித்து வரவேண்டும்! அல்லது பலவித அப்யாஸத்தினால் பழகி உண்மையை அறிய வேண்டும். அல்லது எல்லாவித ஸத்கர்மங்களுடைய பயனையும் துறந்துவிட வேண்டும். அல்லது எதைக்கண்டாலும், எதைத் தொட்டாலும் யாவும் ஸமமென பரம சாந்தி கொண்டு இருக்கவேண்டும்.

4. நிற்குணோபாஸனை யென்றால், இந்திரியங்களையும் மனதையும் கூட்டி சரீரத்தையும் மறந்து பரமாத்மாவிலே ஒன்றாக இருப்பதே (ஐக்ய பாவமே) நிற்குணோபாஸனையாகும். இது கிட்டுதற்கு மனோபூஜை, மனோஜபம் முதலிய யாகங்களும், இந்திரிய அடக்கமும் சாந்தமும் கூடினால் நிஷ்டை தானாகக் கூடும்.

5. மானபிமானங்களிலும், ஸுக துக்காதிகளிலும் ஜயாபஜயங்களிலும் சலிப்படையாத மனமுடையவன் என் நிலைமையை அறிவான்.

6. பக்தி யென்னும் மாதாவைக் கூடும்போது, மூன்று வித குணங்களும் அடங்கி பற்றுதலை நீக்கி பரமாத்ம அந்தர் முகத்தில் ஆதியத்னைப் போல ப்ரகாசிக்கிறார்.

7. பரமாத்மாவினிடமுள்ள ஐக்ய பாவனையே பக்தியாகும்."

சாந்தி - ஓம் தத் ஸத்

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய
க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞுவிபாக யோகம் (13)

(பகவான் இருக்குமிட மெல்லாம் க்ஷேத்ரம்தான் ஏகாக்ரசித்த பக்தியால் நோக்குமிடத்தில் யாவும் ஈச்வர மயமான படியால் இந்த பூத உடல்கள் முழுதும் க்ஷேத்ரமே! ஆனால் இதை உணர்ந்த க்ஷேத்ரமெதுவோ அதற்கு விசேஷ சக்தியுண்டு! பஞ்சபூத உடல் முழுதும் ஒரே க்ஷேத்ரம். அதில் வஸிக்கும் பகவானும் ஒருவரே! என்பதை உணர்ந்து யாவும் ப்ரம்ம மயமாகக் காணும்போது, இந்த பூத உடல்களை ப்ரகிருதியாகவும் சக்தியாகவும் விச்வமாகவும் கூடி

பேதமில்லாத ஒரே பரமாத்மாவைத் தரிசித்த போது யாவும் ஜ்ஞேய ஸ்வரூபமாக காணலாம், என்பது.)

1. பகவான் செல்கிறார் : "இச் சரீரத்தைக் கோவிலாக கண்டவனே அதற்குள் வஸிக்கும் வாசுதேவனை அறிவான்.

2. இவ்வுடல்களை க்ஷேத்ரமாகக் கண்டுதான், இருஷிகள் அதில் வஸிக்கும் க்ஷேத்ரஜ்ஞனைப் பாடி தானும் க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களாக சோபிக்கிறார்கள், இதேபோல நீயும் இச்சரீரத்தினுள்ளே பல சேஷ்டைகளை நீக்கி ஹ்ருதய தாமரையை மலரச்செய்து அருணோதயத்தை உதிக்கச்செய்.

3. ஆகாயத்தில் வாயு எந்தவிதம் எல்லாவிடத்திலும் வீசுகிறதோ, அதேபோல எல்லா சரீரங்களிலும் புகுந்த ஆத்மாவானது ஸமமாக வீசுகிறது! ஆனால் பளபளப்புடைய கல்லில் சூரிய ப்ரகாசம் ஒளியுடன் வீசுவதைப் போல ஜ்ஞானியினுடைய ஹ்ருதயத்தில் பரிசுத்தமாகக் காணப்படுவேன், பார்த்தா!

4. ப்ரகிருதியின் அம்சமே இச்சரீரம்! அதாவது மாதாவால் இச்சரீரம் உண்டாயிற்று. பிதாவால் அறிவு பெறலாயிற்று, இதை பகுத்தறிந்து பார்ப்பாயானால், நீயே "கேட்டல், காண்டல், மோப்பு, ருசி, ஸ்பர்சம் என்ற விஷய வாஸனையை எடுத்துக்கொண்டு பிறந்தேன்!" என்பதை அறிவாய்.

5. தன்னைத் தானே பிறப்பித்துக் கொண்டோமென்பதை உணரும்போது எங்கும் கேட்டும், எங்கும் கண்டும், எங்கும் மணந்தும், எங்கும் உருசி பார்த்தும், எங்கும் ஸ்பர்சித்துமிருக்கக் கூடிய ஜ்ஞேயத்தை அந்தர்முகமாக இருப்பதை இரஹஸ்யமாக அறிவாய்!

6. எல்லா உடலையும் ஒரே உடலாகக் கோர்க்கும் வாசுதேவனுடைய யஜ்ஞோப வீதத்தை நீ அறிந்தாயானால் அனுபவத்திலென்னை அறிந்தவனாவாய்!

7. உலகத்தின்கண் சூரியன் உதித்து ஸர்வ ஜீவிகளுக்கும் தன்னொளியை காட்டுவதைப்போல எல்லா ஜீவிகளின் அந்தர்யாமியாக ஆதித்யன் உதிக்கிறதை தன்னுள்ளத்தில் பார்த்து

"எல்லாம் நானே! ஸர்வமும் வாசுதேவனே!" என்ற ஸம பாவனை கிடைத்தவனே க்ஷேத்ரத்திற்கும் க்ஷேத்ரஜ்ஞுனுக்குமுள்ள வேற்றுமையை அறிந்து யோகியாக ப்ரகாசிப்பான்.

8. சுடர் விட்டெரியும் அக்னியைப் பார்க்கும் போது ஸ்வரூபமாகத் தென்படுகிறது. அதையே உள் முகத்திற்கு திருப்பி பார்க்கும்போது ஆதித்யனாக உள்ளத்தில் ப்ரகா சித்து சரீர உலகத்தைச் சுத்தப்படுத்துகிறது.

9. இதை உணர்ந்தவர்கள் திரிகாலங்களையும் அறிந்தவர்களாவார்கள்.

சாந்தி - ஓம் தத் ஸத்

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய குணத்ரய விபாக யோகம்! (14)

(பிரகிருதியை உணரும்போது குணங்களின் சேர்க்கையை அறியலாம். குணதோஷங்களின் பாகுபாடுகளையும தொழில்களையும், தன்னை அறியாமல் மனது விஷயங்களில் இழுப்பதையும், இரஹஸ்யமாக இருக்கும் குணங்களைக் கடந்து ப்ரம்மமாவதற்கு முயற்சிசெய்து வந்தால், மானாபி மானமும் சுகதுக்க பேதமும் தோன்றாமல் நிர்க்குண சைதன்யத்தை (அதாவது ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவை) அறிய வேண்டும். என்பது.

1. பகவானை அடைய முயற்சிக்கும் முனிகள் பிரகிருதியினுடைய குணங்கனை அறிந்து தொழில்களைச் செய்து பிரகிருதியைத் தாயாகப் பாவித்து சீக்கிரம் பந்தங்களைக் கடந்து விடுகிறார்கள்.

2. பகவான் சொல்கிறார் : "ஒரு ஸமயம் த்யானத்திலிருந்தும் ஒரு ஸமயம் இந்திரியங்களால் மறந்தும், ஒரு ஸமயம் தொழில்களை வைத்துக்கொண்டுமிருந்து பலவித துன்பங்களை மோதி மனமுருகினவனாகி நம்பிக்கையுடன் நாராயணனாகிய என்னைக்

கூடும்போது மூன்று இலக்ஷணங்களையும் காட்டி, குணங்களில் பற்றாதபடி செய்து அவர்களைக் குணாதீதனாக்கி விடுவேன்.

3. ஓ பார்த்தா! ஒரு வஸ்துவிலிருந்து இன்னொரு வஸ்துவில் பற்றும்போது, குண சேர்க்கையாகி விடுகிறது. அதற்கிடம் கொடாமல் தன் ஆத்மாவிலேயே இரமிக்க மீண்டும் மீண்டும் பழகி சாந்தி அடையவேண்டும்.

4. லௌகீதத்தை ஒட்டியிருக்கும்போது ஸாத்வீகம் ராஜஸம் தாமஸம் என்ற கொள்கையை அனுசரித்தே நடத்தல் வேண்டும்.

5. வாசுதேவனுடைய தோற்றங்கள் பலவிதமாக இருக்கும். ஆனால் நீதான் தன் முயற்சியால் கூடி ஆநந்திக்க வேண்டும்.

6. மூல பிரகிருதியினிட மிருந்துதான் மூன்று குணங்களால் இவ்வுலகம் பிறந்ததென்பதை அனுபவத்தாலறிந்தாயானால் மாயை பிறக்குமிடமான பூர்ணத்தைக் கூடுவாய்.

சாந்தி - ஓம் தத் ஸத்

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய
புருஷோத்தம பிராப்தி யோகம் (15)

(மனிதபிறவியின் கடமையை அறிந்து புலன்களுக்கு அகப்படாமல் (அதாவது ஸ்வர்க்க போகாதி அற்பங்களுக்கு அகப்பட்டுப் பெண்ணைப்போலாகாமல்) தீர புருஷராயிருந்து தன் கடமையைச் செய்யவேண்டும் என்பது.)

1. பகவான் சொல்கிறார் : "ஓ விஜயா! ஓர் அரசமரத்தை தலைகீழாக நிறுத்தி, மேலிருந்த வேரைக் காணவேண்டுமானல் இலைகளையும் கொம்பையும் வெட்டி யிருந்தால் வேரைப் பார்க்கலாம். இதேபோல இந்திரியங்களாகிய கிளைகளையும் இலைகளாகிய விஷய போகத்தையும் வைராக்கிய மென்னும் கோடாரியால் வெட்டி எறிந்து அறிவென்னும் மரத்திலேறினால் ஆகாயமதில் படர்ந்த வேரைத் தரிசிக்கலாம். அதாவது என்னைப் பார்ப்பான்.)

2. என்னுடைய பூர்வமிருந்த பாவனையில் நின்று தவறின ஜீவன், மனதுடன் சேர்ந்த ஆறு இந்திரியங்களுடன் கூடி மயங்கி விடுகிறது. இந்தபடியுள்ள விஷய வாஸனைகளைக் கொண்டே பல யோனி ஜன்மங்களில் ப்ரகிருதியிலகப்பட்ட குணங்களாலும், சேர்க்கையாலும் தன்னைக் கெடுத்து, தற்போது நல்ல அறிவைக் காட்டும் ஜ்ஞானியினுடைய அருளைப் பெறும்போது சூரியனைக் கண்ட பனிபோல நீங்கி பரிசுத்தமடைந்தவனாக என்னை அடைகிறான்.

3. இரஸவர்க்கமான உருசி பதார்த்தங்களை வளர்க்கிற வனும், எல்லா சரீரத்திலும் ஜடராக்நியாக இருந்து நான்கு வகை பட்ட அன்னத்தை ஜீர்ணமாக்குகிறவனும் நானே என்பதை அறியும்போது ஹிம்ஸையைவிட்டு அஹிம்ஸையுடனிருப்பான்.

4. இந்த அழிவுடைய வஸ்துக்களைக் கணியாதிருந்து என்றைக்குமிருக்கும் வஸ்துவைத் தேடி அறியும்போது அக்ஷரரூபனான என்னைக் கூடுவான்.

5. எவன் "தன்னைவிட பெரிது ஒன்றுமில்லை!" எனக் கண்டு தன்னைப் புருஷோத்தமனாகப் போற்றுகிறானே அவனே மனிதனுடைய கடமையைச் செய்தவனாவான்!

சாந்தி - ஓம் தத் ஸத்

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய
தேவா அசுர ஸம்பத்து விபாகயோகம் (16)

(தன் கடமையை அறியும்போது எது நரகம்? எது ஸ்வர்கம்? எது விடை? என்பதை விவரமாக அறியவரு மல்லவா? பிறகு நரகம் ஸ்வர்கம் என்ற அசுர தன்மயை நீக்கி கடைத்தேறும் மார்க்கத்தை அறிந்து தேவராக ப்ரகாசிக்க வேண்டுமென்பது.)

1. தன் ஸொத்தை தான் அனுபவிக்காமல் பலவிதமாய் திரிவதில் ப்ரயோசனமில்லை! தான் அனுபவிக்கும் படியான செயல்களைச் செய்து ஆநந்திக்க வேண்டும்.

2. ஓ பார்த்தா! தேவத்தன்மையும் அஸுரதன்மையும் நம் தேகத்திலேயிருந்து வருகிறதினாலே இரண்டுவித தோற்றங்களிலிருந்து பல துர்குணங்களால் மோதப்பட்டு தேவ தன்மையைக் கொடுக்கிறது. ஆகையால் ராக்ஷதத்தனங்களான பலவித துர்ச்செயலை நீக்கி, பொறுமை, அடக்கம், ஸஹிப்புத்தன்மை, ப்ரம்மசர்யம், சாந்தம் முதலிய ஸற்குணங்களை நாடி தேவதன்மைக்கும் மேலான மஹா தேவனாகிய என்னை அறி!

3. மதிப்பிற்கும் பிழைப்புக்கும் வேண்டி சாஸ்திரங்களைப் படிப்பதல்ல; ஆராய்ந்து வேதவிசாரம் செய்யும் இராக்ஷத தொழிலை நீக்கி தைவதன்மைக்கும் மேலான நாராயணனைக் கூடவேண்டும்.

4. முக்கியமாகத் தனக்கு மனோதிருப்தியின் பொருட்டு ஆகாரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பலவித துர்ச்செயலுக்கும், மயக்கத்திற்கிடமானதும் ஹிம்ஸிப்பதுமான ஆகாரங்களை நீக்கி பரிசுத்தமான ஆகாரத்தைத் தன்னுடம்பிற்கு வேண்டிய அளவு மட்டும் உண்டு தான் அப்யாஸிக்க வேண்டும்.

சாந்தி - ஓம் தத் ஸத்

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய ச்ரத்தாத்ரய யோகம் (17)

(நாம் எதை செய்தாலும் எதை கொடுத்தாலும், அல்லது எதை உபதேசித்தாலும் வெகு சிரத்தையுடன் செய்தால் மட்டுமே பயன்படும். பின்னும் ஓம் தத் ஸத் என்ற மூன்றுவகை வழிபாட்டைக் கூடி சிரத்தயைக் கடந்து சாந்த ஸ்வரூபமாக ப்ரகாசிக்க வேண்டுமென்பது.)

1. பகவான் சொல்கிறார்! "சாஸ்திரங்களைப் படித்தாலும் படிக்காவிட்டாலும், அவையில் நம்பிக்கையுடன் உண்மையை அறிந்தவர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து, அதன்படி சிரத்தையாக தொழிலைச் செய்து வந்தால் சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகிற என்னைச் சுலபமாக அடையலாம்.

2. சாஸ்திரங்களைக் கொண்டுதான் கர்ம அகர்மங்களை உணரவேண்டும்.

3. ப்ரம்மத்தை அடைந்த யோகிகள் எழுதிய கிரந்தங்களைப் பலபேர்களுக்கு உபதேசிக்கும்போது, அவர்கள் திருப்தி அடைந்து அனுக்கிரகம் புரிய அந்தர் முகத்தில் வருவார்கள். அப்போது அவர்கள் மறையாதிருக்கும் மார்க்கத்தை ஏகாக்ரசித்தத்தால் அவர்களிடம் ஆத்மவித்தையைக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

4. முதலில் ஸாத்விக பாவனையுடன் கூடி வாசுதேவனை ஆராதிக்கும்போது ஸத் விளங்குகிறது! ஸாத்வீகத்திலிருக்கும்போது, பற்றற்ற பரம்பொருளை அடைய நிஷ்காம கர்ம யோகமே மேலானது, என்பதை அறியவரும், அப்போது தத்பொருள் விளங்கும்போது, தன் திருமேனியே த்யான நிஷ்டையால் ப்ரணவ ஸ்வரூபமாக ப்ரகாசிக்கிறது ஆகையால் அர்ச்சுனா! ஸதாப்ரணவமாக ப்ரகாசித்து இந்த மாயைகளையெல்லாம் கடந்து என்னைப்போல் விளங்கு!''

சாந்தி - ஓம் தத் ஸத்

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய மோக்ஷ ஸந்யாஸ யோகம் (18)

(எவ்வித நம்பிகையால் ப்ரம்மத்தைக் கூடி திரும்ப மாட்டோமோ! அல்லது சாந்தம் கொண்டு விதேஹ முக்தராக ப்ரகாசிக்கலாமோ! எந்த கர்மத்தை செய்தால் பற்றற்று கர்மபல த்தியாகம் செய்யலாமோ; அந்த நிஷ்காமியரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவை அடைந்து எல்லாவித தர்மங்களையும் அவருக்கே அர்ப்பணம் செய்துவிட்டு, பற்றுதல் இல்லாத நம் யோக ஷேமங்களைக் கவனிக்க முன் வந்து நிற்கும் ப்ரம்மாநந்த கீதையே யாகுமென்பதை அறிய வேண்டும்!)

1. அர்ச்சுனன் கேட்கலானான் : ஸந்யாஸத்தின் பெருமையையும், கர்மயோகத்தின் பெருமையையும் அறிய விரும்புகிறேன்."

2. பகவான் சொல்லுகிறார்! "நாம் தொழிலைச் செய்தால் அல்லவோ பயனை விரும்புவோம்! தொழிலையும் செய்யவேண்டாம் ; பயனையும் கோர வேண்டாம்!" என்ற கொள்கையை வைத்த சோம்பேறிகளுடைய கொள்கையைக் கேட்க கூடாது! அதை அற்பமென நீக்கி விடவேண்டும், பார்த்தா!

3. நாம் தொழில்களைச் செய்து அவையில் பற்றாதிருந்து பயனைத் துறப்பதே என்னுடைய முக்கியமான கொள்கையாகும். ஆகையால், அர்ச்சுனா! யஜ்ஞம், தானம், தபம், தர்மம், முதலியவற்றை அனுஷ்டித்து அவையில் பற்றுதல் இல்லாதிருக்கும் போதுதான் பாபங்கள் யாவும் நீங்கி பரிசுத்த ஹ்ருத்யத்திலென்னைக் காண்பார்கள்.

4. பார்த்தா! பலவித விருப்பங்களைக் கொண்டும் இன்னொருவருடைய ப்ரேரணையால் துக்கத்துடன் செய்யும் கர்மாதிகளை யெல்லாம் விட்டு மனம் சாந்தி அடைவதற்காக வாசுதேவனை த்யானித்து தொழில்களைச் செய்துவா!

5. பயத்திற்கிடமானதும், சோகத்திற்கிடமானதும் துஸ்வப்னத்திற்கிடமானதுமுள்ள துர்குணங்களையெல்லாம் வாசுதேவனுடைய பாதாரவிந்த நினைவால் பந்தங்களைப் போக்கி அந்தர்முகத்தில் ஞான சூரியனை உதிக்கச்செய்!

6. குணவகையால் ஏற்பட்ட பிராமண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் என்ற நான்கு ஜாதிகள் நியமிக்கப்பட்டபடி அவரவரின் தொழிலை அவரவர் அனுஷ்டிப்பதால் மோக்ஷமுண்டு, அதாவது இச்சரீரத்தால் தொண்டு புரிந்தாலும் வாசுதேவன் திருப்தி அடைகிறார்! இந்திரிய விஷய வியாபாரங்களை அடக்கி ஆண்டாலும் வாசுதேவன் திருப்தி அடைகிறார்! தர்மா அதர்மங்களை பகுத்தறிந்து உலகக்ஷேமத்தின் பொருட்டுத் தொழில் செய்தாலும் வாசுதேவன் திருப்தி அடைகிறார், சம தமாதிகளை அப்யாஸித்து பிராமணனாக தபம்

புரிந்துகொண்டிருந்தாலும் வாசுதேவன் திருப்தி அடைகிறார். ஆனால் முதலிலேயே பிராமணனாக முடியாது. முதலில் இச்சரீரத்தால் தொண்டு புரியவேண்டும். பிறகு போக்கு வரவான இந்திரிய வியாபாரங்களை அடக்கி வைசியனைப் போலிருக்கவேண்டும். பிறகு தர்ம அதர்மங்களை அறிந்து உலக நன்மைக்காக க்ஷத்திரியனைப்போல கர்மயோகம் புரியவேண்டும். அதன் பிறகுதான் சமதமாதிகளை அனுஷ்டித்து சாந்தியை அடைந்து பிராமணனாக ப்ரகாசிக்க வேண்டும். அதற்கும் பிறகுதான் அதிவர்ணாச்ரமிக எங்கும் ஒளிபெற்று ப்ரம்மஸ்வரூபமாக வேண்டும்.

7. ஒவ்வொருவரும் தம் தமக்குரிய ஜாதி தர்மத்தை அனுஷ்டித்துப் பற்றுதல் இல்லாமல் வாசுதேவனுக்கே அர்ப்பணம் செய்வதால் எளிதில் மோக்ஷமடையலாம்.

8. ஓ பார்த்தா! வைராக்யத்தால், வாக்கையும், மனதையும், சரீரத்தையும் எனக்கே அர்ப்பித்து யோகம் புரிந்துவந்தால் என்னுடைய ப்ரஸாதத்தால் உனக்குச் சாஸ்வதமான பதம் கிடைக்கும்.

9. நீரால் நனைக்க முடியாததும், காற்றால் உலர்த்த கூடாததும் தீயால் எரிக்க முடியாததுமான ஒன்றைக்கூடும் போது தாமே தத்பொருளாகி விடுவோம் என்பதை அறி.

10. ஈச்வரன் ஸர்வ பூதங்களுடைய ஹிருதயத்திலிருந்து கொண்டு கயிற்றில் எந்திரத்தைச் சுற்றி எறிவதைப்போல, பிரகிருதியினுடைய மாயையிலகப்பட்டு மீண்டும் மீண்டும் சுற்றித் தன்னை அறியாமலிருந்தது போதும் அர்ச்சுனா, இனி வாசுதேவனை அடையவேண்டுமென சாந்தி அடை!

11. ஓ பார்த்தா! என்னையே நினைத்தும் என்னையே துதித்தும் என்னையே நமஸ்கரித்தும் எல்லாவித ஸத்கர்மங்களிலுமுள்ள பயன்களையும் எனக்கே அர்ப்பித்து நித்யம் யோகம் புரிந்துவா! உன்னுடைய பாபங்களை யெல்லாம் போக்கி நித்யானந்தம் கொள்ளச் செய்கிறேன்.

12. இந்த இரஹஸ்யத்திலும் இரஹஸ்யமான கீதையை என்பக்தர்களிடம் சொல்வதினால் நான் திருப்தி அடைவேன். இந்த ஸ்ரீ கீதாம்ருதத்தை எழுதினதும் என் சாந்த ஸமுத்திரத்தின் ஓர் அலையேயாகும்! இதுவே என் மதம்.

சாந்தி - ஓம் தத் ஸத்

பரம இரஹஸ்யமான அருள் வாக்கியத்தை ஸ்ரீகீதாம் ருதத்தை ஏகாக்ர சித்தத்தால் கேட்டு ஆனந்தம் கொண்ட அர்ச்சுனன் ஸ்திர ப்ரஜ்னனுயுடன் எழுந்து, வைராக்ய மென்னும் வில்லை ஏந்தி, சமதமாதி யஜ்ஞங்களை அம்பாகப் பூட்டி விசால அறிவுடன் பரிசுத்த வீரனாக நின்று, ஸ்ரீ வாசுதேவராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவை வலம் வந்து நமஸ்கரித்து ஆசிபெற்றான்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவுக்கும் மஹாத்மாவாகிய விஜயனுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையை, வியாஸர் அருளால் கேட்டு அறிந்த ஸஞ்சயன் மிகவும் ஆநந்த குதூகலமடைந்து உள்ளம் குளிர்ந்ததைப்போல, என்னுடைய உள்ளத்தையும் குளிர செய்து ஸ்ரீகீதாம்ருதத்தை வரைய அருள் புரிந்த, யோகேச்வரனாகிய ஸ்ரீ கண்ணனும், தனுசை ஏந்திய விஜயனும் எந்த இடத்திலிருந்து அருள்கிறார்களோ, அந்த இடத்தில் ஜ்ஞானவொளியும், அஷ்டசித்தியும் பகவத் வீபூதியும் நிறைந்திருக்கும் என்பதை யாவருடைய உள்ளத்திலும் நிறைந்த சுடரானதைச் சிறிது தரிசித்தபடியால் காணலாமென்பதை அனுபவமாக உணர்ந்தேன்.

சாந்தி - ஓம் தத் ஸத்.

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள்
திருவாய் மலர்ந்து அருளிய
ஸ்ரீ கீதாம்ருதம் முற்றிற்று.

ஓம்
தத் ஸத்

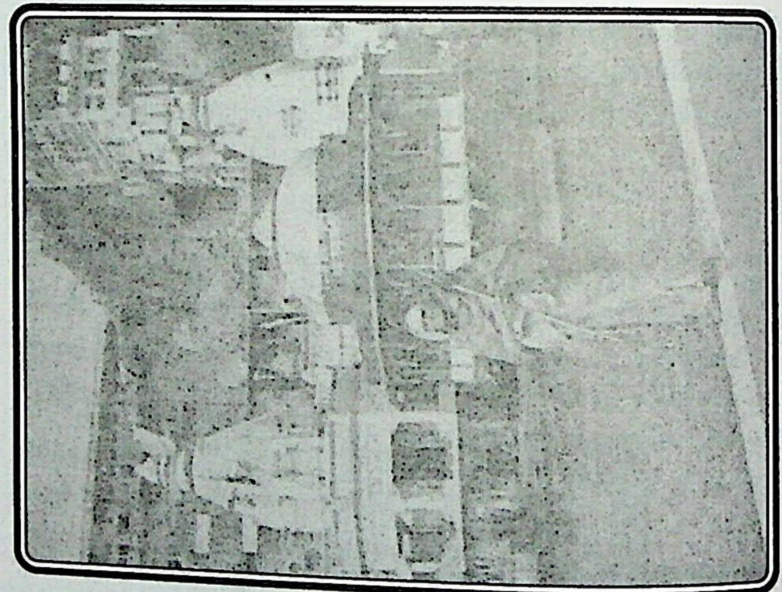
அம்பத்தூர்

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி பீடம்

ஓம் சாந்தி. ஆஸ்ரமம்

ஜகத்குரு
ஸ்ரீ ஸ்ரீ மௌனானந்த தீர்த்த
மஹா ஸ்வாமிகள்
அருளிய அருள்வாக்குகள்

ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ மௌனானந்த சுவாமிகள்

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி பீடம், அம்பத்தூர்.

ஓம்

ஸ்ரீ விச்வ மங்கள விநாயகர்

அஷ்டாவிம்சதி நாமாவளி

முதாகரார்த்த மோதகம் ஸதா விமுக்தி ஸாதகம்
கராதரா வதம்சகம் விலாஸிலோக ரக்ஷகம்
அனாயகைக நாயகம் வினாஸிதோபதைத்யகம்
நாதாசுபாசு நாயகம் நமாமி தம் வினாயகம்

ஓம் ஓங்கார கணபதயே நம : ஓம் ரவி கணபதயே நம :
ஓம் ஸ்ரீங்கார கணபதயே நம : ஓம் தகார ரூபாய நம :
ஓம் ஹ்ரீங்கார கணேசாய நம : ஓம் ஸர்வவஸ்யகணபதயே நம :
ஓம் க்லீங்கார கணேசாய நம : ஓம் ஜய கணபதயே நம :
ஓம் க்லௌம் கணபதயே நம : ஓம் நடன கணபதயே நம :
ஓம் கம் கணபதயே நம : ஓம் மேடகம்பரகணபதேய நம :
ஓம் கணபதயே நம : ஓம் வச்ய கணபதயே நம :
ஓம் ணகார கணபதயே நம : ஓம் சரகணபதயே நம :
ஓம் பரப்ரஹ்மாய நம : ஓம் மஹாபய வினாஸகாய நம :
ஓம் தத்வ கணபதயே நம : ஓம் நாக கணபதயே நம :
ஓம் யக்ஞ கணபதயே நம : யவன கணபதயே நம :
ஓம் வர கணபதயே நம : ஓம் ஸ்வாமி கணபதயே நம :
ஓம் ரஜ் கணபதயே நம : ஓம் ஹாதிவித்யாய நம :
ஓம் வரத வல்லபாய நம : ஓம் ஸ்ரீ முலமந்த்ர கணபதயே நம :

ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்ரீம் க்லௌம் கம் கணபதயே
வர வரத ஸர்வ ஜனமே வசமானய ஸ்வாஹா

ஸஹஸ்ரநாமம், த்ரிசதி ஜபிக்க ஸமயமில்லாதவர்கள் இந்த அஷ்டாவிம்சதி நாமாவையாவதுஜபித்து பலனடைவார்களாக!

அருள் வாக்கு

ஸ்ரீ விஸ்வமங்கள விநாயகர்

இங்குள்ள விநாயகருக்கு ஸ்ரீ விஸ்வமங்கள வினாயகர் என்று பெயர். ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ர நாமத்திலும் ஸ்ரீ விஸ்வம் விஷ்ணு என்றுதான் ஆரம்பிக்கிறது. ஆகவே விஸ்வம் முழுக்க மங்கள விநாயகரிடம் ப்ரகாசிக்கிறது. விஸ்வத்திடம் பரந்து அகண்ட மாக ப்ரகாசித்துக் கொண்டும் அருள்பாலித்து கொண்டும் இருப்பதால் ஸ்ரீ விஸ்வ மங்கள விநாயகராக ஜ்வலிக்கிறார்.

பல வித்வான்கள் இங்கு தர்சனத்திற்கு வந்து விஸ்வமங்கள விநாயகரைத் துதி பாடியுள்ளனர்.

ஏகதந்தாய வித்மஹே வக்ரதுண்டாய தீமஹி
தன்னோ தந்தி ப்ரசோதயாத்.

ஓம்

அருள்வாக்கு

க்ருதயுகத்திலே ஸிம்ஹவாஹனராக காக்ஷி தந்து அருள்கிறார் ஸ்ரீ விஸ்வமங்கள விநாயகர்.

த்ரேதாயுகத்திலே மயில் வாஹனராக காக்ஷி அளிக்கிறார் - விநாயகர்.

துவாபரயுகத்திலே பெருச்சாளி (மீஞ்சூரு, மூஷிக) வாஹனராக காஷி அளிக்கிறார் விநாயகர்.

கலியுகத்திலே குதிரை வாஹனராக (ஹயாரூடராக) காக்ஷி அளிக்கிறார் விநாயகர் என்பது உபநிஷத் வேதங்களிலே குறிப்பிட்டுள்ளது.

ஆராதனைக்கு உகந்தது, கலியுகத்திலே மூஷிக வாஹனராக ஆராதிக்கிறோம். அர்சராதி மார்க்கத்தைப் போதிப்பிக்கிறது துவாபராயுக தர்மம் அல்லவா? ஆகவேதான் அர்ச்சனை செய்து மூல மந்திரங்களினாலே ஹோமங்கள் செய்கிறோம் ஸ்ரீ விஸ்வமங்கள விக்னேஸ்வரருக்கு!

ஓம்காரத்துள்ளே உதித்த ஐம்பூதங்கள்

ஓம்காரத்துள்ளே உதித்த சராசரம்

ஓங்காரத்து உயிர் மூன்றும் உற்றன

ஓங்காரசீவ பரசிவ ரூபமே - (திருமந்திரம்)

இதன் அர்த்தம் எல்லாக்கும் புரியும்.

ஸாமப்ருஹமிதய நம; ஸஹஸ்ரநாமத்திலே விநாயகருக்கு நாமா உண்டு. தன்னுடைய கர்ஜனமே ஸாம வேதமாக பரிணமித்து ப்ரகாசமாக விளங்கும் விநாயகருக்கு நமஸ்காரம் - என்பது.

ஸர்வவிக்னைக ஹரணம் ஸர்வகாமபலப்ரதம்
தத் தஸ்மை ஸ்வகம் நாம்னாம் ஸஹஸ்ரமிதம் ப்ரவீத்.

விநாயகருடைய நாமாக்களைச் சொல்லி அர்ச்சனை செய்வதால் எல்லாவித ஸௌக்கியங்களும் உண்டாகும்.

இக்ஷு ஸாகர மத்ய ஸ்தாய நம :

இக்ஷு பக்ஷண லாலஸாய நம :

இக்ஷு சபா நிஷேவிதாய நம :

கரும்பு ரஸ ஸாகரத்திலே ஸச்சிதாநந்த ஸாகரத்திலே மூழ்கியிருப்பவரும், கரும்பு ரஸத்திலே ப்ரியமாயிருப்பவரும், இக்ஷுசாபத்தை வைத்திருப்பவரும் மன்மதனுக்கு ப்ரியமாயிருப்பவரும் மன்மதனால் பூஜிக்கப்பட்டவருமான ஸ்ரீ விஸ்வமங்கள விநாயகருக்கு நமஸ்காரம். ஸ்ரீ வித்தையை உபதேசித்து ஸ்ரீ மாதாவைக் காண்பித்தவர் விநாயகரே.

ஸாக்ஷாத் மஹாவிஷ்ணு அம்சமே ஸ்ரீ விநாயகர் என்பதை தெரிவிக்கிறது, ஆரம்ப ஸ்லோகத்தைப் பாருங்கள்.

சுக்லாம்பர தரம்விஷ்ணும்+ஸர்வ விக்னோப சாந்தயே.

எல்லா வழியிலும் விக்னேஸ்வரனை ஆராதிக்க வேண்டும் என்பதைப் புராணங்களும் கூறுகின்றன-எல்லாரும் ஆராதித்து நற்கதி அடைய வேண்டும்.

நாராயண ஸ்மரணம்.

ஓம்

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ பீடம் ஸ்ரீ மௌனானந்த தீர்த்த விரசித ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி சுப்ரபாதம்

உத்திஷ்ட அம்பாபுரி வாஸே மௌனானந்தானந்த தாயினீ
ஸ்ரீ மாதா ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ தவசுப்ரபாதம்-தவசுப்ரபாதம்

மணித்வீபவாஸே மணிகுண்ட லாட்யே
அணிமாத்யஷ்ட சித்தி சித்தித ப்ரதே
மௌனானந்த தீர்த்த பூஜிதானந்த சித்தே
ஸ்ரீ மாதா ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ தவசுப்ரபாதம்-தவசுப்ரபாதம்

உத்திஷ்டோத்திஷ்ட கோவிந்த சோதரீ
உத்திஷ்ட பத்மாக்ஷி கல்யாண சைலநிலயே
உத்திஷ்ட பூர்வா ஸந்த்யா ப்ரவர்த்ததே
ஸ்ரீ மாதா ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ தவசுப்ரபாதம்-தவசுப்ரபாதம்

கல்யாண குந்தளபரம் நவகல்ப வல்லீ
புஷ்போல்லஸத் பஹுளஸௌரப லோபநீயம்
கல்யாணதாம சசிகண்ட மகண்ட சோபே
ஸ்ரீ மாதா ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ தவசுப்ரபாதம்-தவசுப்ரபாதம்

சந்த்ரமௌளீஸ்வர ப்ரியே வரதே
ஏகாக்ஷர மந்த்ர சிகரைக நித்யே
சுந்தராலிங்கித சிவானந்த ரூபே
ஸ்ரீ மாதா ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ தவசுப்ரபாதம்-தவசுப்ரபாதம்

அருணாம் புருஹோபம பாதயுகே
கருணாகரி சங்கரி மௌனநிதே
வருணாதி நதேஸ்வர லோகனுதே
புவனேஸ்வரீ ஸம்ஹரமேதுரிதம்
மங்களம் கஜாஸ்ய குஹ ஜனன்யை
மங்களம் சிவரூபாய மாத்ரு ரூபிணே
மங்களம் கௌரீ சாரதாம்பா ரூபிணே
மங்களம் ஸ்ரீ மாதா ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ
நித்யானந்த ப்ரதே தேவி ஸர்வ மங்கள ரூபிணி
புவனேஸ்வரீ பூசுரைர் வந்திதே தேஸ்து மங்களம்

ஓம்

குருவின் அருளுரை

ச்ருதி ஸ்மிருதி புராணானாம் ஆலயம் கருணாலயம்
நமாமி பகவத்பாத சங்கரம் லோக சங்கரம்
ஸர்வ மங்கள மாங்கல்யே சிவே ஸர்வார்த்த ஸாதிகே
சரண்யே த்ரயம்பகே கௌரீ புவனேஸ்வரீ நமோஸ்துதே

அம்பாளைப்பற்றி சொல்கிறபோது ஸ்ரீ ஆதிசங்கர பகவத் பாதாள் சிவாகாரே மஞ்ஜே என்று குறிப்பிடுகிறார். இது ஞானத்தை கடந்து ஏகாக்ர சித்த தியான நிஷ்டையையும் கடந்து ஸமாதி நிலையிலேதான் இந்த சிவாகார மஞ்ஜத்தை அறியமுடியும். அவ்வளவு அத்வைத ஸச்சிதானந்தத்தை அடக்கிக் கூறியிருக்கிறார். இந்த ஒரு பதமே ஞானிகளுக்கு ஸமாதி நிலை அடைவதற்கு போதுமானது. சிவசக்தி ஐக்கியத்தை எப்படியிருக்கும் மென்பதை விளக்கிவிட்டார். எல்லோரும் இந்த பரமஹம்ஸ நிலையை உணரவேண்டியது. அதற்கான முயற்சிகள் ஆகார அனுஷ்டானங்களைத் தம்மால் முடிந்த வரையில் அனுஷ்டித்து சித்த சுத்தியை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியது. இதற்கு ஒரு சுலபமான மார்க்கத்தையும்கூறுகிறேன், 10 பேர் சேர்ந்து 10 தடவை வேகமாக ஹரா உமா ஹரா உமா ஹரா உமா என்று சொல்லிப் பாருங்கள், ராமா என்ற சப்தமே கேட்கும். ஆகவே ஒவ்வொருவரும் தினமும், ஸந்தியா வந்தனாதிகள் பூஜை பாராயணம் முடிந்ததும் 1000 தடவையாவது ராம நாமம் ஜெபியுங்கள், மன சாந்தி சித்தசுத்தி ஏற்படும். சிவாகாரே மஞ்ஜே என்ற சிதாகாயத்திலே ஜோதிப்பிழம்பான தேஜஸ் தோன்றி குழந்தையாக விளையாடச் செய்யும்,

நாராயண ஸ்மரணம்

அருள்வாக்கு

ஸ்ரீ பாலசுப்ரமண்யர்

நான் லக்ஷகணக்கில் ஸ்ரீ ராமஜெபம் செய்தேன். முருகனுடைய தர்சனம் ஜகஜோதியாகக் கிடைத்தது. ஸ்ரீ ராமநாமத்திற்கும் முருகனுக்கும் என்ன ஸம்மந்தம்? யோசித்துப் பார்த்தேன்.

ஹராஉமா ஹராஉமா ஹராஉமா என்று பல தடவை சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் ராமா என்ற சப்தமே ஒலிக்கும். ஹராஉமா என்பவர் உலக தம்பதிகளான ஸாக்ஷாத் பரமேஸ்வர பார்வதிதேவி. ஆகவே சிவசக்தி ராமநாமத்தில் ப்ரகாசிப்பதாலே முருகன் தோன்றி தரிசனம் தந்தாரென்று விளங்கிற்று.

இதனால் ஸ்வரூபம் எப்படியிருந்தாலும் நாமோச்சாரணத்திற்குத்தான் கௌரவமும் சக்தியும் கூட.

தத்புருஷாய வித்மஹே மஹாஸேனாய தீமஹி

தன்னோ ஷண்முக ப்ரசோதயாத்

ஓம்

தத் ஸத்

அருள்வாக்கு

குலதர்மம் எது?
குலாலேப்யோ கர்மாரேப்யஸ் ச வோ நம :

குலதர்மத்தை யார்விடாமல் செய்து வருகிறார்களோ அந்த குலத்தில் தர்மமாக இருக்கிற ஹே பரமேஸ்வரா உனக்கு நமஸ்காரம் என்கிறது வேதம்.

நல்ல குலம் நல்ல தர்மம் பண்ணுகிறார் என்றால் அது பரமேஸ்வர அனுக்ரஹம்தான்.

குலம், தர்மம், சீலம் இவை மூன்றும் இகலோக ப்ராப்திக்கு அனுகூலமாக அமைகிறது. இந்த நாமங்களைக் கொண்டே வேதங்களை கற்காமலேயே வேதங்களைப் படித்தறிந்த நிலையை அடைந்துவிடலாம்.

பொய் பேசாமலிருப்பதனால் வாக் சித்தி உண்டாகிறது. இது சீலம். மஹான்கள் அவதரித்த குலத்தில் பிறந்து பெருமையுடன் கூறிக் கொள்வது குலம்.

கலியுகத்தில் முடிந்த வரை தர்மம் செய்வது, மோக்ஷத்திற் குண்டான பாதையை அறிந்து விடுவான் என்கிறது மனுதர்ம சாஸ்திரம்.

தர்மங்களிலே பல விதம் உண்டு. இது இப்படி செய்தால் நல்லது! அது அப்படி செய்யக் கூடாது, என்று அறிந்து செய்வதும் தர்ம சூக்ஷமம்தான்.

சிலபேர்கள் ஸ்ரீ வித்யா உபாஸனை செய்கிறேன். பரம்பரை யான உபதேசம் பெற்றவன் நான் ஆகவே நான் யாருக்கும் நமஸ்காரம் செய்ய மாட்டேன் என்று சில ப்ரக்ருதிகள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தம் குலத்தைப் பெருமையாகப் பேசுகிறார்களே தவிர தொன்று தொட்டு வந்த உபதேசம் காயத்திரி மந்திரம்! அதை மறந்து விடுகிறார்கள். இவர்களுக்கு எப்படி விமோசனம் கிடைக்கும்.

தற்செயலாகப் பெரியவா ஸன்யாசிகள் தரிசனம் கிட்டும் போது திருந்தி விடுவார்கள்.

குலாங்கனா, குலாந்தஸ்தா, கௌலினி, குலயோகினி, குல தர்மத்திற்காக எத்தனை யெத்தனை நாமாக்கள் அம்பாளுக்கு!

குடும்பங்களிலே கஷ்டங்களைப் போக்கிக் கொள்ள அக்னி கார்யங்கள் நிறைய செய்யவேண்டும்.

ஸ்ரீ ராமனை தர்ம ஸ்வரூபமாக ஸ்ரீவால்மீகி மஹரிஷி வர்ணிக்கிறார்.

மறந்துபோன ஸான்னித்தியம் திரும்பவும் கிடைப்பதற்கும் சஞ்சலங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ளவும், கெட்டுப்போன பொருள் மீண்டும் கிடைப்பதற்கும் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரையும் ஸ்ரீ ராமனையும் சேர்ந்த மந்த்ரம் ஒன்றுண்டு. அதை ஜபிக்க வேண்டும். அது

ராம்ராமாய நம : இந்த மந்த்ரத்தைத ஆயிரக்கணக்கில் ஜபிப்பதால் ஸ்ரீ சீதாதேவியின் ஆபரணத்தை ஆஞ்சநேயர் மூலமாகப் பார்த்த ஸ்ரீ ராமன் ஆனந்தடைந்தது போல எல்லாம் சித்திக்கும்.

முதலில் விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம் பாராயணம்! பிறகு சிவஸஹஸ்ர நாமம் மற்றும் பல ஸஹஸ்ர நாமம் ஜபிக்கலாம்! கடைசியாக லலிதா ஸகஸ்ர நாமம் லலிதா த்ருசதி! இப்படி படிப்படியாக ஜெபித்து ஒன்றன் பின் ஒன்றாகப் படிப்படியான ஞானத்தை உள்ளத்தில் விளங்க வைக்கக் கூடியது. இதே விஷயம் ச்ருங்கேரி ஆசார்யாள் சொன்னதைத்தான் சொல்லுகிறோம்.

கஷ்டங்களைப் போக்கிக் கொள்ள எல்லாரும் சுலபமாக ஜபிக்க கூடிய மந்த்ரம் : ஹரேராம ஹரே ராமராமராம ஹரே ஹரே ஹரேக்ருஷ்ண ஹரேக்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹரே ஹரே.

இதை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு ஜபிக்கிறோமோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு சிரேயஸும் கீர்த்தியும் உண்டாகும்.

நாராயணஸ்மரணம்

ஓம்

அருள்வாக்கு

ஸ்ரீ துளஸிதாஸர் ஒரு கோடி ஸ்ரீ ராமநாமம் ஜபித்து ஸ்ரீ ஆஞ்சநேய ஸ்வாமியைக் குருவாக அடைந்தார்! பெரும் காவிய கர்த்தாவுமானார்.

ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமிகள் 96 கோடி ஸ்ரீ ராமநாமம் ஜபித்து வால்மீகியின் அவதாரமெனப் புகழ் பெற்றார். ஸ்ரீ ராமனையே தர்சித்தார்.

பத்ராசல ராமதாஸர் கிடைக்கிற ஆஹாரத்தை புசித்துக் கொண்டு ஸ்ரீ ராம மந்த்ரத்தை பலகோடி ஜெபித்து 12 வருஷ காலம் ஆத்மா ராமனை ஜபித்து ஸகல அபீஷ்டங்களையும் மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தையும் அடைந்தார்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் ஸ்ரீ ராம ஜெபத்தினாலேயே ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டினார். சீதையைத் தர்சித்து திரும்பவும் கடல் தாண்டி வந்து ஸ்ரீ ராமனை தர்சித்தார். ஸ்ரீ ராம நாமத்தினாலே செய்ய முடியாத கார்யத்தைச் செய்து, ஸ்ரீ ராமதூதர் என்று புகழ் பெற்றார்.

தூதர்களைத்தான் ஆசார்ய புருஷர்களாகக் கொண்டாடு கிறோம். ஆச்சர்யமான கார்யத்தை ஆஞ்சநேயர் தூதனாக இருந்து ஸாதிச்சமையால் தனக்கு ஸ்ரீ ராமசந்திரமூர்த்திக்கே தூது செல்ல வேண்டுமென்று எண்ணம் உண்டாயிற்றாம்! அதனாலே தான் மஹா பாரதத்திலே ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதராம் எடுத்த போது பாண்டவர்களுக்காகத் தூது செல்கிறார்.

இதில் உயர்வு தாழ்வு கிடையாது. அப்போது அவர்கள் தூது சென்றது, உபதேசம் செய்த வாக்கியங்களெல்லாம் நமக்கு உபதேசங்களாக அமைந்துள்ளதால் அவை ஸத்யமான வார்த்தைகள்.

என்னுடைய அனுபவத்தையும் கூறிவிடுகிறேன். ஸ்ரீ ராம ஜெபத்தினாலே, முருகன் தர்சனம் உண்டாகிறது. விசித்திரமில்லையா. ஹரா-உமா விலிருந்து தானே ராம நாமம் வந்தது. அவர்களுடைய தபோ வலிமை தானே ஸ்ரீ முருகன். ஆகவே ஸ்ரீ ராம ஜெபத்தினாலே ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமி தர்சனம் கிட்டுவது ஸஹஜம்தான்.

காசியில் ஸ்ரீ விஸ்வநாதர் தாரக மந்த்ரத்தை உபதேசித்த வண்ணம் இருக்கிறார். பத்ரீகாச்ரமத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணன் மஹா வாக்கியங்களான சிவதத்வத்தை உபதேசிக்கிறார்.

குரு சிஷ்ய பரம்பரையே பத்ரீகாச்ரமத்திலிருந்து தான் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதற்குப் பல காரணங்கள், புராணங்களிலே காணப்படுகிறது. துருவன் தபஸ் செய்த இடம் ஹிமாலயத்திலுள்ள மதுவனம் தான். அங்கே தான் நாரதர் உபதேசித்தார். ஆதியில் நரநாராயண மூர்த்திகளின் பரம்பரையே இன்று நாம் போற்றுகிறோமே, அது ஆதிசங்கர பகவத் பாதாளுடைய சிஷ்ய பரம்பரையே மணிகள் கோர்த்த மாலையாக ஆசார்யாள் பீடத்தை அலங்கரித்து பக்த கோடிகளுக்கு அனுக்ரஹித்து வருகிறார்கள்.

ஓம்

அருள்வாக்கு

சிதம்பரத்திலே ஸ்ரீ நடராஜ பெருமானைப் பார்த்துக் கொண்டு ஆனந்தமாக யோக நித்திரையில் ஸ்ரீ பத்மனாபர் படுத்திருக்கிறார்.

ஸ்ரீ நடராஜ பெருமானோ ஆனந்த நர்த்தனம் ஆடுகிறார். எங்கும் நிறைந்த விஷ்ணு ஸ்வரூபத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு.

ஒருவர்க்கொருவர் அவர் இவரைத் தியானிப்பதும் இவர் அவரைத் தியானிப்பதுமாக இருவரும் ஒன்று என்று ப்ரகாசிக்கிறதை ப்ரத்யக்ஷமாக பார்க்கலாம்.

பஸ்ம ருத்ராக்ஷத்தைத் தரித்த பரமேஸ்வரன் பரம வைஷ்ண வராக ப்ரகாசிக்கிறார்.

கௌஸ்துபம் துளசிமணி! மஹாலக்ஷ்மி தரித்து ஸர்வஅலங்கார பூஷிதராக, சிவபக்தனாக ப்ரகாசிக்கிறார் பத்மனாபன்! என்று ஸ்ரீ ஆசார்யாள் கூறினார்.

கோவிந்த ரூபிண்யை நம : ஸஹஸ்ர நாமத்திலே கூறப்படுகிறது இல்லையா?

ஆக அம்பிகை வேறில்லை! கோவிந்தன் வேறில்லை! சித் சக்தியில், நாராயணன் ; நாராயணி என்று தான் அறியவேண்டியது.

சிவ விஷ்ணு ஐக்கியமான ஒரே நிலையான ஸத் சித்ஆனந்த வடிவ அகண்ட தியான நிஷ்டையிலிருந்தால் அந்த சைதன்யத்தில் மூழ்க வேண்டியது தான். அப்போது சிவ விஷ்ணு ஐக்கியம் சிவ சக்தி ஐக்கியம் யாவும் விளங்கும்.

சிவ விஷ்ணு லீலா விபூதிகளை அறிந்து கொள்ளவேண்டும் தவிர வேற்றுமையை ஏற்படுத்திக் கொள்ள இடமேயில்லை.

துளசிதாஸருக்கு ஆஞ்நேயர் குருவாக வந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

சிவனே சீதையாகவும் ஸ்ரீ ராமனே பார்வதியாகவும் கொண்டாடிப் புகழ்கிறார் ஸ்ரீ துளசிதாஸர். இதற்கு ஒரு கதையும்

உதாணம் காட்டியிருக்கிறார்.

ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரை குருவாகப் பெற்ற ஸ்ரீ துளஸி தாஸர் சொல்வதென்றால் அது ஸத்யம்தான்.

எல்லாம் அனுபவம் அருள் வாக்கியங்களேயாகும்.

ஹரி : ஹரன் - மூர்த்திகளின் அர்த்தத்தைக் கொண்டு தான் ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தை அடைய முடியும்.

ப்ரம்மத்தை உணர்ந்து விட்டால் எல்லா மூர்த்திகளாகவும் ப்ரகாசிப்பதினாலே பேதங்கள் ஏற்படாது.

நாராயண ஸ்மரணம்

ஓம்

தத் ஸத்

அருள்வாக்கு

நேற்று ஒரு அன்பர் நான் லக்ஷக் கணக்கில் காயத்ரி ஜெபம் செய்திருக்கிறேன். ஸ்ரீ வித்தை மந்த்ரங்கள் அஜபா காயத்ரியும் பல்லாயிரம் ஜெபித்திருக்கிறேன். ஆனால் மன நிம்மதியே இல்லையே என்றார்.

இதற்கு பதில் இதுதான்.

யஜ்ஞானாம் ஜெப யஜ்ஞோஸ்மி! கீதையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜெபம் செய்வதைப் பெரிய யஜ்ஞமாகச் சொல்லுகிறார். எப்படி ஜெபம் செய்தால் யஜ்ஞமாக ஏற்படும்? என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டியது முக்கியம். உரக்க சத்தம் போட்டு. ஜெபிப்பது நடுத்தர சத்தத்துடன் ஜெபிப்பது. வாய் மட்டும் முணு முணுத்து ஜெபிப்பது. நாக்காடாமல் உதடும் அசையாமல் ஜெபிப்பது மானசீகமானது. இந்த மானசீக ஜெபம் தான் பரமஹம்ஸமானது. இது எல்லா இந்திரியங்களும் அடங்கி,

தனியாக உள்ளத்திலிருந்து ஜெபிப்பதை காது கேட்கும் படி ஜெபித்து வரவேண்டும். இதற்குத்தான் ஜெபசித்தி! மஹாயஜ்ஞம் என்று கூறலாம்.

இது போன்ற நிலை ஏற்பட பல லக்ஷம் ஆவர்த்தி ஜெபித்தால் அதில் ஒன்று அல்லது இரண்டு ஜெபம் தான் தேறும். பத்தாயிரம் தடவை காயத்ரி ஜெபம் செய்தேன்! என்று சொல்லலாமே தவிர உண்மையாக மந்த்ர சித்தி ஏற்பட ஏதோசில க்ஷணம்தான் வரும். பல்லாயிரம் தடவை மந்த்ரங்களை ஜெபி என்று தம் ஆசார்யாள் கூறுவார்கள்! எப்போதாவது மந்திரமாவது உண்மையாக வருமே! அப்படி அந்த உண்மையான மந்த்ர ஜெபம் சித்தியாகி விட்டால் சித்த சுத்தி ஏற்பட்டுவிடும். க்ரமேண தம் ஜன்மாவை ஈடேற்றி விடலாம்.

இதற்கு சுலபமான வழி ஸன்யாசிகள் மஹா புருஷர்கள் ஸஹவாஸம், பக்தி, கைங்கர்யாதிகள் செய்வதாலே சித்த சுத்தி ஏற்பட்டுவிடும்.

நாராயண ஸ்மரணம்

ஓம்

தத் ஸத்

அருள்வாக்கு

நமோ ஹிரண்ய பாஹவே நம :

தினசரி ருத்ர மஹா மந்த்ரத்திலே வருகிறது. எல்லோருக்கும் தெரியும். சொல்கிறோம்.

தங்க கை உடையவருக்கு நமஸ்காரம் என்று அர்த்தம். இந்த மந்த்ரம் ஈஸ்வரனை குறிப்பதாலே ஈஸ்வர மயமான பெரியவாள் ஸாதுக்கள் ஹஸ்தமும் தங்கமான கைதான். அருளை வாரி வழங்கும் கை யாரிடம் ப்ரகாசிக்கிறதோ அவையாவும் ஈஸ்வர ஸமான ஹஸ்தம் உடையவர்கள்.

ஸ்ரீ பாகவதத்திலே ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் எலந்தப் பழக்கூடைக் காரிக்கு தனக்கு வேண்டிய பழங்களை எடுத்துக் கொண்டு கை நிறைய தான்யத்தை அந்தக் கூடையில் போடவே எல்லாம் தங்க மயமாகிறது என்று கூறுவர்.

ஆதி சங்கர பகவத்பாதாளும் துவாதசியன்று ஏழ்மையான ஒரு அம்மாளிடமிருந்து நெல்லிக் கனியை பெற்றுக் கொண்டு கனகதாரா ஸ்தோத்திரம் பாடி அந்தம்மாளுடைய தரித்திர தசையை போக்கினார். ஏதேது பெருமையுடன் அனுக்ரஹப்ரத மான அம்ருதஹஸ்தமாக விளங்குகிறதோ அவையெல்லாம் ஈஸ்வர ஸம்மந்தம் பெற்ற கைய்யே யாகும்.

ச்ருங்கேரி ஜகத்குரு சந்த்ர சேகர பாரதி ஸ்வாமிகள் மதுரைக்கு விஜயம் செய்த போது அன்னக்கொடி கட்டுவது வழக்கம்போலக் கட்டி விடுவார்கள். வந்தவர்கள் அத்தனை பேர் களுக்கும் போஜனம் உண்டு. ஒரு நாள் 5000 பேர்களுக்குத்தான் சமையல் ரெடியாக இருந்தது. 10000க்கும் மேற்பட்டவர்கள் வந்து விட்டார்கள். ஹெட்குக்கு, பரிசாரகத் தலைவர் ஸாமி அய்யர் ஸன்னிதானத்திலே வந்து விழுந்து இதை எப்படியாவது ஸாமளிக்க அனுக்ரஹம் வேண்டி நின்றார். அப்போது மஹா ஸன்னிதானம் நான்வருகிறேன் போ! என்று உத்தரவு வந்தது.

அவ்வளவுதான், சமைத்து வைத்துள்ள பந்தல் கூடாரத் திற்கு வந்து, அன்னம், பால்பாயஸத்தை தம் அம்ருத ஹஸ்தத் தாலே தடவி விட்டு. பிக்ஷைக்குச் சென்றார்கள். அக்ஷய பாத்திரம் போல வளர்ந்து கொண்டே இருந்தது என்பதை ஸாமி அய்யர் புளகாங்கிதராகச் சொன்னார். வந்துள்ள பக்தர்கள் அனைவருக்கும் த்ருப்தியாக அன்னமிடப்பட்டது. எல்லோரும் அடைந்த ஆனந் தத்திற்கு அளவே கிடையாது.

நமோ ஹிரண்ய பாஹவே என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன உதாரணம் கூறமுடியும்! நமோ ஹிரண்ய பாஹவே என்ற இந்த ஒரு மந்தரத்திற்கே அர்த்தம் எவ்வளவு வேண்டு மானாலும் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கலாம். அதனாலே தான் பெரியவா கைய்யினாலே அம்ருத ஹஸ்தத்தாலே தொட்டு கொடுத்தாலே போதும்.

சிரேயஸ் உண்டாகும் என்பது விளங்கும்.

நாராயண ஸ்மரணம்

BEACON LIGHT OF AMBALPURI, AMBATHUR

By

Prof, **N. R. SITAPATHI,** Madras

Our Holiness, has had the grace and Siddhi of the Dathatreya Avatharam of the Trinity, transmitted from His Holiness. Thirukutralam Mownanandha Swamigal, who was famous for having attained Siddhi in Sri Dhathatreya Manthra. To add to the power of this grace, this transformation of the Siddhi from His Holiness Thirukutralam Mownanandha Swamigal has descended on our Ambathur Swamigal in the holy presence and under the guidance of Sri Bhagavan Ramana Maharishi at Thiruvannamalai, almost 50 years back.

His Holiness Ambathur Swamigal, a great, simple and unostentatious Sanyasi, observing Mowna Vritha for a great number of years, has been moving admist us, with a radiating personality and with a cheerful and smiling face, and with a child-like temperament, ready to give his blessings to persons who approach Him. Perhaps, if my experience is not to be misunderstood as "Athmasthuthi", it will be more apt to describe that like a cow going to its calf or a mother going to her child to fulfil its needs. HIs Holiness goes to his "Sishyas" and in fact knocks at their doors and wakes them to give his grace and blessings.

He has a deep knowledge of astrology, a good insight in Ayurvedic Vaidhya and with the spiritual powers he preserves and possesses, he confers grace and peace on the devotees. He is able to make persons who had come to Him crestfallen, to stand erect and go with a happy and cheerful face and with a feeling of fulfilment and satisfaction.

Let me now describe the auspicious nature of the birth of our Swamiji, almost 68 years back in the small town of Chittoors of the former Cochin State, (now Kerala State) in the month of karthikai,. with the star Swathi. It was a Monday evening; the time of the birth was made much more aunpicious being the time of pradhosham, and it was said that at the time, the panchamoor this of the temple were taken in procession with fanfare of music etc. Thus, with this divine background, was ushered into the world our Swamiji, in order to help the affilcted souls, even from his

early age. This child who was given the name of Sri Subramaniam, had a handicap of speech till its 7th year, but looking back, possible this was the very reason for this child becoming spiritually great. He had the blessings of the then His Holiness Jagadhguru Sri Sankaracharya of Sringeri Saradha Peetam Sri Satchithananda Sivabhinava Sri Narasimha Bharathi Swamigal, at whose instance, Upanayanam was performed at the child's 11th year and had later initiation into the "Tharakamanthra". From then onwards this young boy, had spent plenty of time in doing Gayathri and Ramanama Japas and did everthing possible for further advancament in the spiritual realm. He went to Palani, went to Rameswaram, went to Kasi etc., and in each place, the respective presiding deity, gave him, the necessary grace and blessings for further development.

Sri Subramaniam remained as a Brahmachari till his 23rd year. When he went to Calcutta to visit the Ramakrishna Math and the Kali Temple, the Divince grace, further helped him in the form of His Holiness Guru Nirgunanandha, initiating him into the Paramahamsa Sanyasa order. Then, there were further wandering in quest of spiritual enlightment. When He returned to the South after the above experience, he had again, in 1943, the blessings of His Holiness Jagadhguru Sankaracharya of the Sringeri Saratha Peetam Sri Chandrasekara Bharathi Swamigal who enlightened him on the greatness of Mowna and the comeguent attainment of peace. From that time onwards our Swamiji, started to observe the mowna Vratha. Then well known Seshadhri Swamigal also had his share of transmission of Divine grace to our Swamiji, as it was Seshadhri Swamiji, who insprired our Mowna Swamiji, to establish a Matam, which he did in 1946 at Ambalpuri Ambathur. Since establishing the Matam Swamiji has installed a number of deities in shrines. Though small, the power of vibration can be felt in the following manifestations of the Supreme installed in the small temple in 1947.

1. Sri Viswamangala Vinayagar.
2. Sri Yoga Anchaneyar.
3. Sri Balasubramania Swami.

4. The Navagrahams.

These temple are open for worship by the devotees for doing Abishekams, Archanas and Poojas.

He has in his Pooja room the priceles possession of Dhathatreya Swami, Sri Chandramouliswara and Sri Bhuvaneswari, For these deities Abishekams, Aradhanas and Poojas are done by Swamiji himself. At the time of worship, disciples are allowed to recite the necessary Archana Mantras, Veda Vakyams etc., thus giving them a full sense of participation in the pooja, and the devotees get the feeling that they are receiving the divine grace.

To create a spiritual vibration Swamiji has also made arrangements to conduct festivals in hounour of the deities, which represent the different manifestaions of the Supreme Being like :-

1. Chathurthi.
2. Dhatta Jayanthi
3. Skandhashashti.
4. Radha Kalyanam.
5. The Four Navarathris, Etc.,

Each occasion may be celebrated from 1 to 10 days During these periods, encouragement is give for Vedhaparayanam, Rudhrabishekam, Sahasranama, Archanai, Discourses, Music Performance, Divine dance Performance, Bhajans etc., the Prasadams are distributed to the assembled devotees. And one of the most special features is that, novices in the arts of Music, Upanyasa, Bhajans etc., are given encouragement to give performances and get into the limelight. In fact, I know many of the persons, who are at the top today, in music, religious discourse etc., had started their career and had made their maiden attempt at this Ashram. The divine blessings and grace of Swamiji had been given to them. No wonder, naturally such people vie with one another, in doing Kaingkaryam, during the festival occations and also on other days, then they go to Ambathur.

அம்பத்தூர் ஸ்ரீ மௌனானந்த சுவாமிகள்

ஓம்
தத் ஸத்

அம்பத்தூர்

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி பீடம்

ஓம் சாந்தி ஆஸ்ரமம்

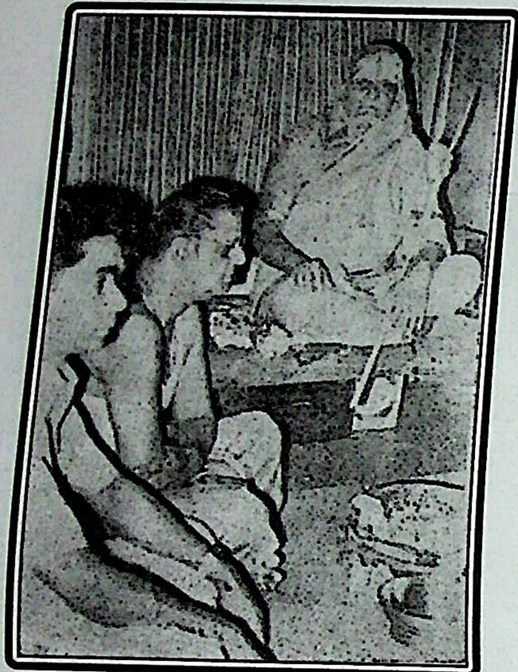
ஜகத்குரு

ஸ்ரீ ஸ்ரீ மௌனானந்த தீர்த்த

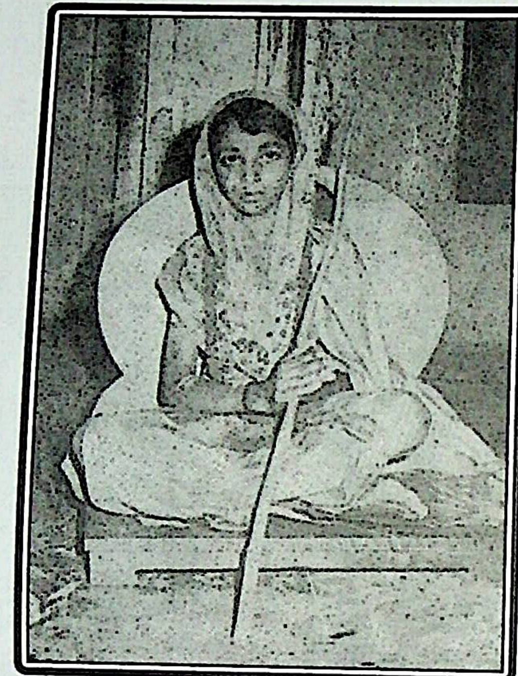
மஹா ஸ்வாமிகள்

அருளிய அருள்வாக்குகள்

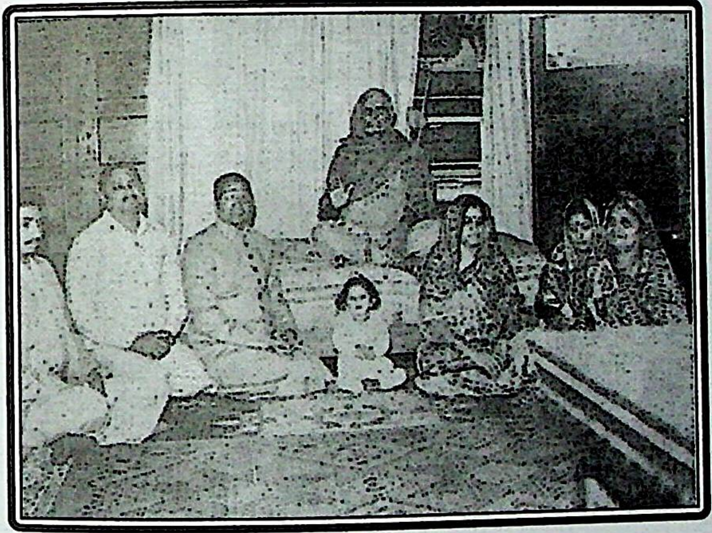
1983

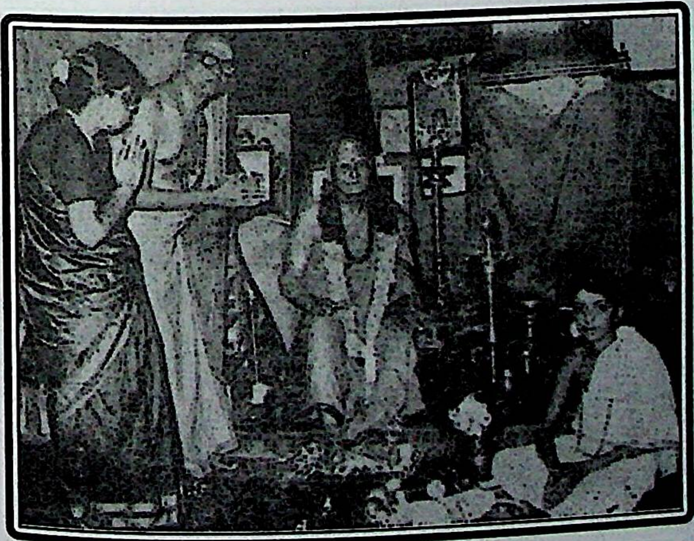
Sri K. V. S. Narayananan UCO Bank with His Holiness.

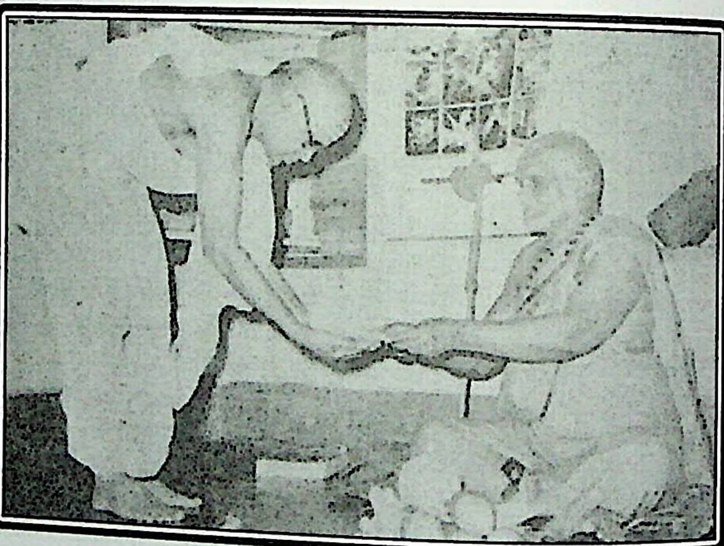
Sishya to His Holiness

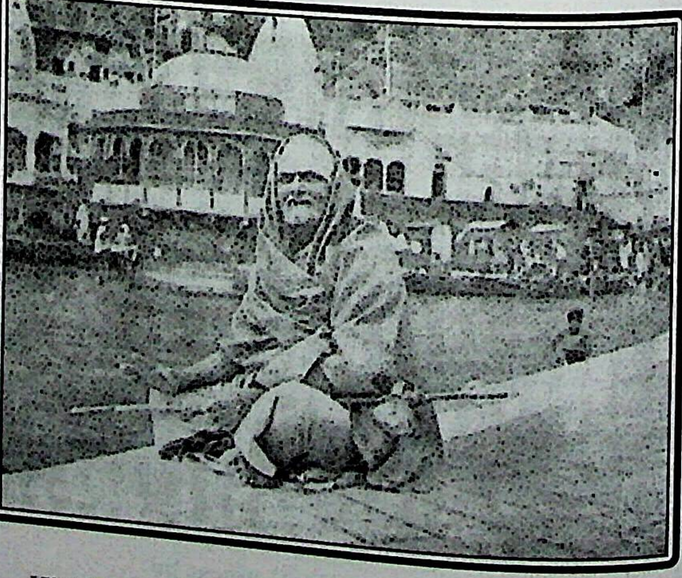
His Holiness with Sri Prakeshan Gupta and Family at New Delhi.

Padapooja to His Holiness by Sri P. G. Natarajan Dampathi.

"Panchadasaakshari" Upadesam to Gurubakthamani Sri P. Subramanian, M.A., by His Holiness.

His Holiness on the banks of Ganges at Haridwar.

உ

ஸ்ரீ சிவமயம்

ஸ்ரீ ராமஜெயம்

ஓம் ஸ்ரீ ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீமத் அகிலாண்டகோடி பிரும்மாண்ட லோகாலங்கார ஸகல தேவதாவந்தித ஸ்ரீ கர்பகாம்பாஸமேத ஸ்ரீ கபாலீச்வர ஸாந்நித்ய ஸகலதிக் விதிக் விஹார ஹாரீநர நிகர முகர முகரமமாண ஜயத்வநி த்வநித ஜகதம்பாபு ரீ திவ்ய க்ஷேத்ரே ஸ்ரீ புவனேச்வரீ பீடாதிஷ்டிதாநார. ஸுருசிர ஸிதரத்ன ஹாரோஜ்வலத் வ்யக்த ரேகாத்ரயீ ப்ரஸ்புரத் சுந்தர ந்யஸ்த கஸ்தூரிகா பத்ர ரோகான்வித ஸ்ரீராஜ ராஜேச்வரீ சக்ரப்ரதிஷ்டாபிதாநாம் ஸாந்ததம் யமநியமாதி அஷ்டாங்கயோகஸ்திதானாம் ஸ்ரீமத் ஷண்மதப்ரதிஷ்டபாகாசார்யாணாம் பாரம்பர்ய மடாதிஷ்டித ஸ்ரீமத் அபிநவ ஸச்சிதானந்த சிவாபிநவ நரஸிம்ம பாரதீ மஹா ஸ்வாமினாம் மஹத் சாக்ஷுர் தீக்ஷாம்ப்ராப்தவதாம்- ஸ்ரீ நிர்குணா நந்த யோகீந்த்ர கரகமல ஸஞ்ஜாதாநாம் ஸ்ரீ மத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகா சார்ய வர்ய ஸ்ரீ சாந்த ஸுப்ரமண்ய மௌனானந்த தீர்த்த மஹாஸ்வாமினாம் சரணநலினயோ : ஸாதரம் ப்ரணாமம் குர்ம !!

ஸ்ரீ தர்மப்ரவசனரத்னம்

K. ராஜகோபால சாஸ்திரிகள், மஞ்சக்குடி

Pada Pooja by Sri T. V. Subramaniam C. A. (Ponds) to His Holiness

ஓம் தத்ஸத்

க்ருதயுகத்தில் கபிலர், த்ரேதாயுகத்தில் தத்தாத்ரேயர், துவாபரயுகத்தில் வியாஸர் கலியுகத்தில் சங்கரர் யுகபுருஷர்கள். யுகாவதார புருஷர்கள் ஒவ்வொருவரும் மஹத்தான காரியங்களைப் பக்தகோடிக்கு அருள் புரிந்துள்ளார்கள். அவதாரங்கள் பலப்பல இருந்தாலும் வேததர்மத்தைப் போதிக்க வந்த மஹா புருஷர்கள் ஆவர். இது வேதங்களால் கோஷிக்கப்படுவதுமாகும்.

நமது அம்பத்தூர் ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ மௌனானந்த தீர்த்த மகாஸ்வாமிகள் ஜாதகமும் ஸ்ரீ தத்தாத்ரேயர் ஜாதகமும் ஒன்றேயாம். கார்த்திகை மாதம் ஸோம வாரம் ருஷப லக்னம் ஸ்வாதி நக்ஷத்திரம் கூடிய ஐந்து க்ரஹங்கள் உச்சத்திலுள்ள போது அவதாரம் (ஜனித்தார்கள்) அதே இந்த புண்ணிய ஸ்வாதி திருநாள் ஜெயந்தி உத்ஸவமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

அம்பத்தூர் ஸ்ரீ மௌனானந்த தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அருள்வாக்கு

அறிவை விரும்புகிறவன் ஜபத்தை செய்ய வேண்டும். தனத்தையும் அபீஷ்டங்களையும் விரும்புகின்றவன் ஹோமங்களைச் செய்ய வேண்டும். மேல் முடிவு வரை தனத்தை விரும்பினால் ஹோமத்தைச் செய்ய சொல்கிறது. தனம் இருந்தால் ஸத் கர்மங்களுக்கு உபயோகப்படுகிறது. ஸத்கர்மங்கள் செய்தால் பாபம் ஒழிகிறது. பாபங்கள் ஒழிந்தால் ப்ரம்மானந்த ஸாக்ஷாத் காரம் உண்டாகிறது. ஆகவே பாபங்களைத் தீர்ப்பதற்காக கர்மங்களைச் செய்ய வேண்டுமே ஒழிய, ஸம்ஸாரபந்தங்களிலுள்ள பசுபிள்ளைகளை அடைவதற்காகச் செய்யப்படுவதனால் பிரயோஜனப்படாது என்பதை அறிய வேண்டும். அதனால்தான் தனத்தை கொண்டும் கர்மங்களைக் கொண்டும் ஞானத்தை அடைய முடியுமென்பது தெளிவுபடவில்லை என்று நம் ஆதி சங்கர பகவத் பாதாள் கூறினார்கள். ஆத்ம வித்தையை அடைவதற்காக அதாவது நம்முள்ளே பிரகாசிக்கும் பிரம்மஸாக்ஷாத்காரத்தை அடைவதற்காகக் கர்மங்களைச் செய்து

பற்றற்று இருக்க வேண்டுமென்பது நன்கு விளங்கும்.

காலதேச வர்த்தமானத்தை அனுசரித்து அவ்வப்போதுள்ள ஜனங்களுக்கு எப்படிச் சொன்னால் பகவத் பக்தியில் ஈடுபடுவார்களோ அதற்குத் தக்கபடி உபதேசம் செய்தவர்களே நம் ஆச்சார்ய மூர்த்திகள் என்பதை நாம் அறிந்தோமானால் ஒரு மதத்திலும் விருப்போ, வெறுப்போ ஏற்படாது. உபநிஷத்துக்களுக்கு ஆதி பகவத் பாதாள் அத்வைத ரீதியாக உள்ளதை உள்ளபடி பாஷ்யம் செய்தார்கள். ஸ்ரீமத் மத்வாச்சாரியார் ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தை அடைந்த ருஷிகளையே போற்றுவதுதான் நம் கடமை என்று தாஸ்ய பாவத்தோடு பாஷ்யம் செய்தார்கள். இதனாலே விஷயம் ஒன்றேதான், ஆனால் அவ்வப்போதுள்ள சக்தியை பரப்பினார்கள் என்றே நாம் அறிய வேண்டும்.

நாராயண ஸ்மரணம்

அம்பத்தூர் ஸ்ரீ மௌனானந்த தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அருள்வாக்கு

பெண்களுக்கு புருஷன்தான் தக்க பலம். பச்சைக்கொடி மரத்திலே தான் படரும். அதுபோல் கொடிபோன்ற பெண் தன் புருஷனிடம் தான் படர்ந்து குடும்பம் நடத்த வேண்டும். பெண்கள் ஜபம் பாராயணம் செய்யலாமா என்று கேட்கிறார்கள். நம் புராணங்களிலும் உபநிஷத்துக்களிலும் பார்த்தால் எத்தனையோ பெண்மணிகள் திவ்யஞானம் பெற்றுள்ளதாகத் தெரிய வருகிறது. பெண்களுக்கு கணவனே தெய்வம். பர்த்ருசுச்ரூஷை தான் முக்கியமானது. இதற்கு இடைஞ்சலில்லாமல் பர்த்தா விடமிருந்தோ அவருடைய அனுமதியுடன் மஹான்களிடமிருந்தோ உபதேசம் பெற்று ஜப பாராயணாதிகள் செய்யலாம். எது நல்லது எது கெட்டது என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதே முதல்படி. பர்த்ரு சுச்ரூஷையுடன் குடும்பத்தைத் திறம்பட நல்ல வழியில் நடத்தி வரும் பெண்களுக்கு ஜப பாராயண பலன், திவ்ய ஞானம் எல்லாம்

தானாகவே கிடைக்கும். ஸ்திரீ தர்மங்களைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியது எவ்வளவோ இருக்கிறது. ஆத்ம ஞானம் அடையும் வழியில் செல்வதுதான் முன்னேற்றம் என்பது. இது பெண்களுக்கும் பொருந்தும்.

ஒரு கிராமத்தில் வேதம், வேதாந்தம், புராணம், சாஸ்திரம் யாவும் நன்கு கற்றுச்சிறந்த மேதாவியான ஒரு வித்வான் இருந்தார். ஆனால் அவருடைய மனைவி ஒன்றையும் படிக்கவில்லை. புஸ்தங்களைப் படிக்கவோ, எழுதவோ அவளுக்கு கொஞ்சமும் தெரியாது. கணவனுக்கு கைங்கர்யம் செய்வதிலும் வீட்டுக் கார்யங்களைக் கவனிப்பதிலும் தான் காலத்தைச் செலவிட்டு வந்தாள். தன் மனைவிக்கு படிப்பில்லமலிருப்பது பண்டிதருக்கு குறையாக இருந்தது. ஒரு நாள் ஒரு ஸந்யாஸிக்கு அவரது கிருஹத்தில் பிக்ஷையளித்தனர். பண்டிதரின் மனக்குறையை அறிந்த யதீசுவரர் "பண்டிதரே உமது மனைவி படிக்காதவளானாலும் உம்மைவிட மனப்பரிபாகம் பெற்றவள். இவளிடம் காணும் வினயமும் பக்தியும் சிரத்தையும் யாரிடமும் காண முடியாது. நீர் மஹாபாக்கியசாலி. இவளால் உம் குடும்பத்துக்கு எல்லா நன்மைகளும் ஏற்படும்." என்றார். மஹான்கள் போற்றும் மனைவி தனக்கு கிடைத்திருப்பதை எண்ணி குறை நீங்கி ஆனந்த முற்றார் மஹா பண்டிதர்.

நாராயண ஸ்மரணம்

ஓம்தத்ஸத்

அம்பத்தூர் ஸ்ரீ மௌனானந்ததீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள்

அருள்வாக்கு

கன்யாபூஜை எதற்கு விளக்கம் தருகிறார் ஸ்வாமிஜி

ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தை அடைய முயற்சி செய்கிற செய்கிறவன் 'கன்னி' என்கிறார் ஆதிசங்கர பகவத்பாதாள்.

இந்த்ராதி தேவர்களும் பகவானுடைய உண்மை தத்துவத்தை உணராதவர்கள் ஆனதால் 'கன்னி' என்கிறார் ராமானுஜர்.

ஜீவதசையில் வந்ததினாலேதான் ப்ரம்மத்தை அறிய முடிகிறது. ஆகவே இரண்டும் தேவைப்படுகிறது மனித ஜன்மத்திற்கு. ஆகையால் நாம் எல்லோரும் 'கன்னி' என்கிறார் மத்வாச்சாரியார்.

குழந்தை பருவமான கன்னிகைக்கு உலகவாஸனையே தெரியாது. அப்படியுள்ள கன்னிகையை ஆனந்திக்கச் செய்வதால் நமக்கு எல்லா ஐஸ்வர்யமும் கிட்டும் என்கிறது சாஸ்திரம்.

மலையத்வஜ பாண்டியனுக்கு யாகாக்னியில் கன்னிகையாக த்தோன்றி அனுக்ரஹித்தாள் மீனாக்ஷி.

திருப்பாவையிலும் ஸ்ரீ ஆண்டாள் எல்லாரும் போந்தாரோ போந்தார்போல் எண்ணிக்கொள் என்று கூறுவதின் ஸாரமும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்வரூப லாவண்ய லஹரியில் மூழ்கிப் பேசுகிறாள். இது விசிஷ்டாத்வைதமென்று எப்படிச் சொல்ல முடியும். ஸ்ரீக்ருஷ்ண ஸ்வரூபத்தில் ஐக்கியமென்பது அத்வைதமே அல்லவா.

ஹல்லீஸலாஸ்ய ஸந்துஷ்டாயை நம :

த்ரிசதி நாமாவிலே தினமும்அர்ச்சனை பண்ணக்கூடிய மந்த்ரமிது.

ஆதிசங்கரர் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலே வாக்கியம் கூறியுள்ளார். அதன் சரியான அர்த்தத்தை யாரும் எழுதவில்லை.

களங்கமற்ற உள்ளம் வெளி உலகம் அறியாத உள்ளம் எப்போதும் ஸந்தோஷமாகவே இருக்கும் உள்ளம் 'கன்னிகை'. இப்படியுள்ள பல கன்னியர் கூடி ஈசுவரனுடைய நீல கண்ட விஜயம் சிவலீலைகளைக் கூறிக்கொண்டு கோலாட்டம் ஆடுவதில் ஸாக்ஷாத் அம்பிகை புவனேஸ்வரிக்கு ரொம்ப த்ருப்தியை அளிக்கக்கூடிய விளையாட்டை விரும்பும் தாயே உனக்கு நமஸ்காரம் என்று அறிவிக்கிறது.

பல கன்னிகைகள் கூடி கோலாட்டம் ஆடிக் களிப்பதால் மழை பெய்து ஜலக் கஷ்டங்கள் இல்லாமல் ஸுபிக்ஷமாகவும் உலகத்தில் க்ஷாமம் என்பதே இராதது என்கிறது ஸாமவேதம்.

ஸாமவேதத்திலே "ஹாவு ஹாவு ஹாவு ஹாவு ஹா ஹா" என்ற மந்த்ரத்திற்கு அர்த்தம் சொல்ல முடியுமா?

பகவத்சைதன்யத்தை பார்த்து ஆனந்த களிப்பினால் தன்னை மறந்து இரண்டு கைகளையும்மேலே தூக்கி பரவசநிலையில் செய்கிற மந்த்ரமிது. கூறமுடியாது பேரின்பம் அது.

இவை எல்லாம் கன்னியான ப்ரம்மசாரிகளும் ஸன்யாஸிகளும் அனுஷ்டிக்க வேண்டியது.

நாராயண ஸ்மரணம்

ஓம்தத்ஸத்
அம்பத்தூர் ஸ்ரீ மௌனானந்ததீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள்
அருள்வாக்கு

க்ருதயுகத்திலே ஸிம்ஹவாஹனராக காக்ஷி தந்து அருள்கிறார் ஸ்ரீ விஸ்வமங்கள விநாயகர்.

த்ரேதாயுகத்திலே மயில் வாஹனராக காக்ஷி அளிக்கிறார் - விநாயகர்.

துவாபரயுகத்திலே பெருச்சாளி (மீஞ்சூரு, மூஷிக்) வாஹனராக காஷி அளிக்கிறார் விநாயகர்.

கலியுகத்திலே குதிரை வாஹனராக (ஹயாரூடராக) காக்ஷி அளிக்கிறார் விநாயகர் என்பது உபநிஷத் வேதங்களிலே குறிப்பிட்டுள்ளது.

ஆராதனைக்கு உகந்தது, கலியுகத்திலே மூஷிக வாஹனராக ஆராதிக்கிறோம். அர்சராதி மார்க்கத்தை போதிப்பிக்கிறது துவாபராயுக தர்மம் அல்லவா? ஆகவேதான் அர்ச்சனை செய்து மூல மந்திரங்களினாலே ஹோமங்கள் செய்கிறோம், ஸ்ரீ விஸ்வமங்கள விக்னேஸ்வரருக்கு!

ஓம்காரத்துள்ளே உதித்த ஐம்பூதங்கள்
ஓம்காரத்துள்ளே உதித்த சராசரம்

ஓங்காரத்து உயிர் மூன்றும் உற்றன

ஓங்காரசீவ பரசிவ ரூபமே - (திருமந்திரம்)

இதன் அர்த்தம் எல்லாக்கும் புரியும்.

ஸாமப்ருஹமிதயா நம; ஸஹஸ்ரநாமத்திலே வினாயகருக்கு நாமா உண்டு. தன்னுடைய கர்ஜனமே ஸாம வேதமாக பரிணமித்து ப்ரகாசமாக விளங்கும் வினாயகருக்கு நமஸ்காரம் - என்பது.

ஸர்வவிக்னைக ஹரணம் ஸர்வகாமபலப்ரதம்
தத் தஸ்மை ஸ்வகம் நாம்னாம் ஸஹஸ்ரமிதம் ப்ரவீத்.

வினாயகருடைய நாமக்களை சொல்லி அர்ச்சனை செய்வதால் எல்லாவித ஸௌக்கியங்களும் உண்டாகும்.

இக்ஷு ஸாகர மத்ய ஸ்தாய நம :
இக்ஷு பக்ஷண லாலஸாய நம :
இக்ஷு சபா நிஷேவிதாய நம :

கரும்பு ரஸ ஸாகரத்திலே ஸச்சிதாநந்த ஸாகரத்திலே மூழ்கியிருப்பவரும், கரும்பு ரஸத்திலே ப்ரியமாயிருப்பவரும், இக்ஷுசாபத்தை வைத்திருப்பவரும் மன்மதனுக்கு ப்ரியமாயிருப்பவரும் மன்தனால் பூஜிக்கப்பட்டவருமான ஸ்ரீ விஸ்வமங்கள வினாயகருக்கு நமஸ்காரம். ஸ்ரீ வித்தையை உபதேசித்து ஸ்ரீ மாதாவை காண்பித்தவர் வினாயகரே.

ஸாக்ஷாத் மஹாவிஷ்ணு அம்சமே ஸ்ரீ வினாயகர் என்பதை தெரிவிக்கிறது, ஆரம்ப ஸ்லோகத்தைப் பாருங்கள்.

சுக்லாம்பர தரம்விஷ்ணும்+ஸர்வ விக்னோப சாந்தயே.

எல்லா வழியிலும் விக்னேஸ்வரனை ஆராதிக்க வேண்டும் என்பதை புராணங்களும் கூறுகின்றன-எல்லாரும் ஆராதித்து நற்கதி அடைய வேண்டும்.

ஓம் சாந்தி

ஓம்தத்ஸத்
அம்பத்தூர் ஸ்ரீ மௌனானந்ததீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள்
அருள்வாக்கு

குலதர்மமம் எது?

குலாலேப்யோ க்மாரேப்யஸ்ச்ச வோ நம :

குலதர்மத்தை எவர்கள் விடாமல் செய்து வருகிறார்களோ அந்தக் குலத்தில் தர்மமாக இருக்கிற ஹே! பரமேஸ்வரா, உனக்கு நமஸ்காரம் என்கிறது வேதம்.

அவர்கள் நல்ல குலம் நல்ல தர்மம் பண்ணுகிறார்கள் என்றால் அது பரமேஸ்வர அனுக்ரஹம்தான். குலதர்மம் சீலம் இவை மூன்றும் இகலோக பிராப்திக்கு அனுகூலமாக அமைகிறது. இந்த தர்மங்களைக் கொண்டே வேதங்களைப் படிக்காமலேயே வேதங்களைப் படித்தறிந்தவராகி விடலாம்.

பொய் பேசாமலிருப்பதால் வாக் சித்தி உண்டாகும். மஹான்கள் அவதரித்த குலத்தில் பிறந்து பெருமையுடன் கூறிக்கொள்வதும் குலப் பெருமையே.

கலியுகத்தில் முடிந்தவரை தர்மம் செய்வது மோக்ஷத்திற்கு வழியை அறிந்துவிடுவான் என்கிறது மனுதர்ம சாஸ்திரம் ஜெப தபங்கள் சொய்யாமலேயே ஒரு தனவந்தர் தர்மங்களைச் செய்து சித்த சுத்தியை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். சித்த சுத்தி ஏற்பட்டதும் தக்க குரு வந்து உபதேசமும் பெற்று மோக்ஷத்தை அடைந்தார்! ப்ரத்யக்ஷத்தில் பார்த்த அனுபவம். தர்மம் எல்லா சௌக்கியத்தையும் கொடுக்கும்.

தர்மங்கள் பலவிதம் உண்டு. இது இப்படிச் செய்தால் நல்லது. அது அப்படிச் செய்தால் நல்லது! நல்லதை கெட்டதை உள்ளத்தில் அறிந்துகொண்டு, அல்லது கேட்டு தெரிந்துகொண்டு நல்லதையே செய்ய வேண்டும்! தர்ம சூக்ஷமங்களை அறிவது சிரமம்தான் - அறிந்துவிட்டால் நீ எது செய்தாலும் நல்லதாகவே அமையும்.

சில பேர்கள் ஸ்ரீவித்யா உபதேசம் பெற்றவன் நான் என்று

கர்வத்தினேலே பரம்பரையாக உபதேசம் பெற்ற காயத்ரி ஜெபங்களைக்கூட சரியாக ஜெபிக்காமல் இருப்பது கூடாது. காயத்ரி ஜெபம்தான் ஸ்ரீவித்யா உபாஸனைக்கு அடிப்படை தர்மம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

தர்மங்களிலே இன்னொன்று, குடும்பங்களிலே அக்னி கார்யங்களை சரிவர செய்யாததால் கஷ்டங்கள் உண்டாகிறது! அதையும் விடாமல் செய்துவந்தால் நலம் உண்டாகும் - வேதங்களிலே அக்னிக்கும் சூர்யனுக்கும் ஆராதனை செய்வதால் எல்லா சௌபாக்கியங்களும் கிட்டும் என்கிறது.

வேதங்களிலே ஸாரமான மஹரிஷிகள் பேசி தீர்மானம் செய்த மந்த்ரம் எல்லோரும் சுலபமாக ஜெபிக்கலாம்.

ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம ஹரே ஹரே
ஹரே க்ருஷ்ண ஹரே க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண
ஹரே ஹரே

தினமும் அரை மணி நேரம் ஸந்தியாவந்தனம் முடிந்ததும் ஜெபித்துவர எல்லாக் கஷ்டங்களும் நிவர்த்தியாகிவிடும்.

நாராயண ஸ்மரணம்

ஓம்தத்ஸத்

அம்பத்தூர் ஸ்ரீ மௌனானந்ததீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள்

அருள்வாக்கு

ஸர்வாணி ரூபாணி விசித்ய தீரா :
நாமானி க்ருத்வா பிவன யதாஸ்தே.

இந்த ப்ரபஞ்சம் முழுக்க நாம ரூபமாகவே பரிணமித்துள்ளது. நாம ரூபத்தைக் கடந்து ஒன்றுள்ளது. அது அகண்டமாய் வியாபித்துள்ளது. அந்த ஸாக்ஷாத்காரத்தை அறிந்துகொள்ள நாமரூப ப்ரபஞ்சம் தேவைப்படுகிறது. பல ஜன்மங்களில் தொன்றுதொட்டு நாமரூப வழிபாட்டின் மூலமாக எங்கேயோ எப்போதோ ஜீவனுக்கு கடைசி ஜன்மாவாக

அமைகிறது.

நெரூரிலே ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திராளுடைய ஸமாதி உள்ளது. அந்த இடத்தில் ஒரு வில்வ மரம் இருக்கிறது. அந்த மரம் முழுக்க முழுக்க அடி முதல் நுனிவரை ருத்ராக்ஷம் போலுள்ள உருண்டை உருண்டையாக அந்த வில்வ மரத்தில் காணலாம். அந்த வில்வ மரமே ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திராள் என்று சொல்வது தகும்.

ஜகத் குரு ஸ்ரீ ச்ருங்கேரி ஸ்ரீ நரசிம்ம பாரதி மஹா ஸ்வாமிகள் அங்கு ஒரு வாரம் முகாம்செய்தபோது அவர் விஷயமாக 33 ஸ்லோகங்கள் பாடியிருக்கிறார். அதன் ஒரு ஸ்லோகத்தின் அர்த்தத்தை பார்ப்போம். உலகம் பொய் என்பதை உதாரணம் காட்டியிருக்கிறார்.

ஒரு நாள் ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திராள் வயல் வரப்பில் தலை வைத்துப் படுத்திருந்தார். ஏதோ ஒரு கூலிப் பெண் எல்லாம் துறந்த இவருக்கும் தலையணை வேண்டியிருக்கிறதே! என்று கூறினாள். மறுநாள் ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திராள், அந்த வரப்பைக் கையால் தட்டிவிட்டுத் தரையில் படுத்தாராம்! அதே கூலிப் பெண், அந்த வழியாக வரும் போது ஸமன் தரையில் படுத்திருப்பதை பார்த்தாளாம்! என் பேச்சைக் கேட்டு இந்தத் துறவிக்கும் ரோஷம் வந்து விட்டதோ! என்றாளாம்.

இதைக் கேட்ட ஸதாசிவேந்திரர், உண்மையை உலகம் தெரிந்துகொள்ளாமலேயே இருக்கிறதே. நம் ஆத்மா விற்குள்ளேதான் உலகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர, உலகத்தில் ஆத்மாவைப் பார்க்க முடியாது என்று நினைத்தவண்ணம் சென்றுவிட்டார்.

இரு பெரியவாளும் ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்கார ஸ்வரூபமாக ப்ரகாசிப்பவர்கள் என்பது அறியலாம். இப்படி நாம ரூப ப்ரபஞ்சத்திலும் சைதன்யம் அங்கங்கே ப்ரகாசிப்பதாலேதான் ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமியும் நீ நாம ரூப முலகு நித்ய ஜெய மங்களம் என்று பாடினார். நீ என்பது ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரம், நாம என்பது

ஸப்த ஸ்ப்த ஸ்பர்ச ரூபகந்தம் ரஸமாக உள்ள மூர்த்தியின் நாமம்! ரூபம் என்பது ப்ரபஞ்சத்திலும் காணக்கூடிய சைதன்யம். எல்லாம் ஒன்று சேர நீ நாம ரூபம் எல்லோருக்கும் மங்களத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

நாராயண ஸ்மரணம்

24 லக்ஷம் காயத்ரி ஜெபம் செய்தேன். பஞ்சாக்ஷரம் 5 லக்ஷம் செய்தேன். நவாக்ஷரி 9 லக்ஷம் செய்தேன். மனது பக்குவமடையவில்லையே! திரும்ப திரும்ப உலக வாழ்க்கையிலேயே உழல செய்கிறதே. ஏன்? என்று பக்தர் ஒருவர் கேட்டார்.

அதற்கு! லக்ஷக் கணக்கில் ஜெபிப்பதால் மட்டும் வராது. பூர்வபுண்ணியம் இருந்தால் சீக்கிரமே வரும். 24 லக்ஷம் காயத்ரி ஜபித்ததாகச் சொன்னீர்கள். அதில் ஒரு காயத்ரி தேறியிருக்குமா? ஸந்தேகமே. அதனாலேதான் பக்குவமடையாத காரணமாகலாம்.

மணிக்கணக்கில் ஜபங்கள், பாராயணங்கள் செய்கிறதும், ஏதோ ஒரு ஸமயம் மனம் பக்குவம் அடையும்படியாக நேரிடுகிறது. ஜெபங்கள் செய்கிற அத்தனை மணி நேரமும் பகவத் ஸான்னித்யம் அகண்டாகாரம் விளங்குமென்று சொல்லமுடியாது. பல வருஷங்கள் செய்வதால் ஏதோ ஒரு ஸமயம் பகவத் சைதன்யம் உள்ளே ப்ரகாசிக்கும்.

எந்த மந்த்ரங்களை ஜெபித்தாலும் அதன் முடிவுவரை ஜெபித்து வரணும். அதாவது சித்தி உண்டாகும்வரை.

விவேகம் ஏற்படுவதற்காக பல கஷ்டங்களோ சிரமங்களோ வரக்கூடும். அதை பொருட்படுத்தாமல் நீ செய்துவரும் பூஜை புனஸ்காரங்களை விடாமல் செய் நன்மையே உண்டாகும்.

அகண்டமாகவுள்ள பரப்ரம்மம் உன் உள்ளே வந்து தங்குவதற்கு உன்னிடம் பலம் இருக்கிறதா? பார்ப்பதற்காகவே சோதனை வருகிறது. தாங்கும் சத்தி வந்ததும் அகண்ட சைதன்யம்

நிரம்பி உன்னுள்ளே எங்கும் ப்ரகாசிக்கும்.

ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்திலே ஆரம்பம் 'விஸ்வம்' என்று ஆரம்பிக்கிறது. 'விஸ்வமே வேதம்' என கூறப்பட்ருக்கிறது. ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ரநாமதைத்திலே 'ஸ்ரீமாதா' என்று ஆரம்பிக்கிறது. உலகம் முழுக்கவும் மாதாவாக ப்ரகாசிக்கிறவள் அம்பிகை! ஆரம்பமே எவ்வளவு அழகு.

ஞான சக்தி ஸமாருஹ்ய தத்வமாலா விபூஷணேதத்பதம் தர்சிதம் ஏன தஸ்மை ஸ்ரீகுருவே நம :

இந்த ஸ்லோகம் குருவுக்கு நமஸ்காரம் சொல்கிறது. எந்த மூர்த்திகளின் பேரும் கிடையாயது. உலக தத்வம் முழுக்க இதில் அடங்கி தத்ப்ரம்ம சைதன்யத்தைக் காட்டித்தரும் குருவாக ப்ரகாசிப்பதாலே உபமானம் கூற முடியாத ப்ரமத்தையே ப்ரத்யக்ஷப்படுத்தியிருக்கிறது.

எந்த உபாஸனையோ-மந்த்ரமோ ஜெபித்து மூர்த்தியைத் தியானித்தாலும் நம்முள்ளே ப்ரத்யக்ஷமாகும்வரை செய்ய வேண்டும். அந்த ப்ரகாசத்தின் நடுவில் நம்மை உட்காரவைத்து அந்த மூர்த்தி மறைந்துவிடும். அதுவே தியான ஸமாதிநிலை. அடுத்தது ஸமாதி நிலையும் வந்துவிடும். பரமஹம்ஸ சிவோஹம் அஹம்ப்ரம்மாஸ்மி இரண்டற கலப்பதுதான்.

இந்த சித்தி ஏற்படுவதற்காகத்தான் பலபல பூஜைகளும் ஜெபங்களும் தியானமும் யாகமும் உபாஸனையும் பலமணி நேரம் செய்யப்படுகிறது. அந்த பலமணி நேரத்தில் சில நிமிஷமாவது அந்தர்முகத்ருஷ்டி ஏற்பட்டதா? என்பதுதான் ஆனந்தம். அதைக் காப்பாற்றி கொள்ளணும் உபாஸனாமார்க்கம் சித்திப்பதற்காக உபாஸனைகள், ஜெபங்கள் செய்யவேண்டும். காம்யார்த்தத்தை விடவேண்டும்.

அடையவேண்டியது அதுதான் தத்ப்ரம்மம். இந்த சித்தி ஏற்பட்டால் நீ எந்த கார்யங்களில் ஈடுபட்டாலும் பரமஹம்ஸ நிலை தனியாக உள்நோக்கிக் கொண்டே இருக்கும்.

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ பீடம் ஏற்பட்டதும் ஆதிசங்கரர் அருளே.

ஸ்மரம் யோனிம் லக்ஷ்மீம் த்ரிதயமிதம்.

ஆதிசங்கர பகவத்பாதாள் ஸ்ரீஸௌந்தர்யலஹரி மஹா ஸ்தோத்திரத்திலே முப்பத்தி மூன்றாவது ஸ்லோகத்திலே அருளியுள்ள இந்த ஸ்லோகத்திலே ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ ஏகாக்ஷரமந்த்ரத்தை நடுவில் வைத்து ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ பீடம் ஏற்படபோகிறதை ஞான த்ருஷ்டியால் அருளியது போலிருக்கிறது. அம்பாள் புரி ஸ்தோத்திரமும பஞ்சரத்னம் அருளியுள்ளார். இதனால் ஸ்ரீ ஸ்தோத்திரமும் பஞ்சரத்னம் அருளியுள்ளார். இதனால் ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி மஹாமந்த்ரமான ஏகாக்ஷர ஜெபத்தை செய்திருப்பதாகவும் தெளிவாகிறது. ஸ்மரம் என்பது காமராஜபீஜாக்ஷரம் "ஐம்" யோனி என்பது "ஹ்ரீம்" பீஜாக்ஷரம் ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி மந்த்ரம். லக்ஷ்மீம் என்பது "ஸ்ரீம்" மந்த்ரம். இந்த மூன்று பீஜாக்ஷரங்களையும் புவனேஸ்வரியை தியானித்துக் கொண்டு ஜெபித்துவருபவர்களுக்குச் சிந்தாமணியாக வந்து அருள்பாலிக்கிறாள் அம்பிகை.

இதனால் சிவசக்தி ஐக்கியத்தையும் அடைகிறார்கள் என்பதை காமதேனுவின் பசுவின் பாலிலிருந்து எடுத்த வெண்ணையைக் காய்ச்சி நெய் கொண்டு ஹோமம் செய்யதான் சிதக்னி குண்டமாகிய அம்பாள் புவனேஸ்வரியின் சைதன்யத்திலே தியான ஜெப உபாஸனைகளைக் கடந்து அம்பிகையே போல தன்னைப்போலவே உபாஸிப்பவனையும் தயாராகச் சோபிக்கும்படி செய்கிறாள்.

ஸ்ரீராமக்ருஷ்ண பரமஹம்ஸர் தேவியை உபாஸித்ததால் தேவியாகவே அவர் படத்தை பார்ப்பவர்களுக்கு தோன்றுவது ஸஹஜம். இப்படியே ஒவ்வொரு ஆசார்யவர்யாளான எல்லா ஆசார்ய புருஷாளும் பரதேவதையாகவே தர்சிக்கும்போது பார்க்கலாம். குருரூபிண்யை நம: குருவாகவும் தக்ஷிணாமூர்த்தியாகவும் இருந்து எல்லாவித ஸந்தேகங்களையும நீக்கி ஞானத்தை அடையும்படி செய்கிறாள்.

யக்ஞானாம் ஜெ யக்ஞோஸ்மி.

யக்ஞங்களுக்குள்ளே ஜெப யக்ஞமாக இருக்கிறேன். என்பது கீதாசாரியன் வாக்கு.

எந்த மந்த்ரங்களையும் அதாவது விநாயகர் மந்த்ரம் சுப்ரமண்யர் மந்த்ரம் சிவ மந்த்ரம் விஷ்ணு மந்த்ரம் அம்பிகைமந்த்ரம். எந்த மந்த்ரங்களை ஜெபித்தாலும் தனக்கு இஷ்டமான தேவதை மந்த்ரதை ஜெபிக்கவேண்டியது. எந்த மந்த்ரத்தை ஜெபித்தாலும் அந்த மூர்த்தி தர்சனம் கிடைக்குவரையில் அதாவது சைதன்யம் நிரம்பிய மூர்த்தியாக தர்சனம் கிட்டும்வரை ஜெபிக்கணும். அது லக்ஷக்கணக்கில் ஆனாலும் ஆகலாம். விடாமல் ஜெபிக்க வேண்டியது. அதன் முடிவு கண்டுவிட்டால் எல்லா மூர்த்திகளின் தர்சனமும் கிட்டிவிடும்.

ஸ்ரீராம நாமம் ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கும்போது எனக்கு சிறு வயதில் ஸ்ரீமுருகனுடைய தர்சனம் கிட்டியிருக்கிறது. ஸ்ரீராமநாமம் ஹரா உமா. மந்திரங்களின் கூட்டு. ஆகவேதான் ஸ்ரீமுருகன் தர்சனம் தந்தார் என்பதை அறிந்தேன்.

ஜெபங்களைப் பற்றி கூறும்போது அனுபவங்களைச் சொல்லலாம்.

அஷ்டாக்ஷரம் ஜெபிக்கும்போது அம்பாள் தர்சனம் கிட்டியதாக ஒரு வைஷ்ணவர் சொன்னார். அம்பாளும் ஸ்ரீமன் நாராயணனும் ஒன்றுதானே. மஹாலக்ஷ்மி மார்பிலேயே இருப்பதால் அம்பாள் தர்சனம் கிட்டியது ஸஹஜம்தானே.

அஷ்டாக்ஷரத்துடன் நரசிம்ம மந்த்ரம் சேர்த்து ஜெபித்துக்கொண்டிருந்தேன். ஸாக்ஷாத்கார ஸ்ரீபுவனேஸ்வரி தர்சனம் கிட்டியது. பத்து அவதாரங்களும் ஸ்ரீபுவனேஸ்வரி கையில் விரல்களில் உள்ளதால் எந்த மந்த்ரத்தின் மூலம் ஜெபிப்பதாலும் அம்பாள்தான் ப்ரஸன்னமாவது ப்ரத்தியக்ஷ

அனுபவமாகிவிட்டது.

எத்தனையோ மந்திரங்களை ஜெபித்தாலும் ஏதோ சில மந்த்ரங்கள்தான் அதாவது ஒன்று இரண்டு மந்த்ரம்தான் மனதால் ஜெபித்திருக்கமுடியும். அதுக்கு பலன் கிட்டும். அதற்காகத்தான் பலலக்ஷம் ஜெபிக்கவேண்டுமென்பது பெரியோர்கள் சொல்வார்கள்.

ஓம்

பக்தியில் பலவிதம் உண்டு. ஸாதாரண பக்தி, திட பக்தி, பஜனை பக்தி, எல்லாத்தையும்விட பிறிதிடம் செல்லாத ஏகாக்ர சித்த பக்திதான் உயர்வு. இந்த பக்தி பகவத் சைதன்ய கர்பக்ருஹத்திற்கே சென்று உயர்ந்த ஸான்னியத்தைக் கொடுக்கும்.

இந்திரியாதிகளை ஜெயித்த பிறகுதான் இந்த பக்தி உண்டாகும்.

ஆரம்பத்தில் தியானத்திலிருக்கச் செய்யும். ஏகாந்த இடத்தைத் தேடச் செய்யும். அதுவும் கிடைக்கும். இப்படித் தேடும் போதுதான் குரு கிடைக்கும். ஜெபம் செய் ஸந்த்யா வந்தனம் செய். தாயார் தகப்பனாரிடம் பக்திசெய் என்று ஒரு மந்திரத்தை உபதேசிப்பார். இதிலிருந்து பக்தி உண்டாகும்.

நல்ல நல்ல ஸத்ஸங்கம் ஸத்புருஷர்களின் ஸஹவாஸம் பஜனை முதலியவைகளில் ஆர்வம் நித்யகர் மாவை விடாமல் செய்வது பெரியோர்கள் சொல்லும் புராணங்களில் பற்று வைப்பதும் வாயார நாமாவளியைச் சொல்வதில் ஆனந்தம் முதலியவை ஏற்படும்.

ஸத்கார்யம் அதாவது ஸத்ஸங்கம் ஏற்பட்டால் மனதை அடக்க வழிதேட ஆரம்பிக்கும். அப்போது சித் சக்தி உண்டாகும். உள்முகமாக இந்திரியங்கள் திரும்பும் ஆனந்தம் உண்டாகிறது ஆகவே ஸத்சித் ஆனந்தம் எல்லாம் ஸத்புருஷர்களின் சேர்க்கையால் உண்டாகிறது.

ஓம்

ஸந்யாசிகளும் கர்மா செய்ய வேண்டியதுதான். ஸந்யாசிகள் கர்மா செய்வது காம்யார்த்தமாக இருக்காது. உலக க்ஷேமத்தைக் கொடுப்பதாக அமையும்.

ஞானிகள் வேறு, ஸந்யாசிகள் வேறு இல்லை. இரண்டு முயற்சிகளும் ஒன்றாகவே அமைகிறது. ஆகவே இவர்களும் பெரியோர் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

சில கார்யங்கள் ஞானிகள் ஸன்னியாசிகள் செய்வது பலதரப்பட்ட ஜனங்களுக்கு தப்பாக இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் தப்பாகச் செய்தாலும் நல்லதாகவே பூர்த்தியடையும்.

ஒருவர் செல்வந்தராக இருந்தால் நல்ல தர்ம கார்யங்களுக்கு உதவி புரிவதாலும் ஸத்ஸஹவாஸத்தாலும் தபஸ் செய்யாமலேயே ஞானியாக முடியும். அது அவாளவாள் மனப் பக்குவத்தைப் பொறுத்து அமையும். அநேகமாகப் பெரியோர்களிடம் பக்தி செய்வதால் நிச்சயம் அருள்கிட்டுகிறது.

ஒருதரம் பகவான் நாமத்தை உரைத்து பகவத்க்ருபைகிடைப்பது என்பது பல ஜன்மங்களில் ஜெபித்து ஜெபித்து பக்குவமடைந்தவனுக்கு ஒருதரம் பகவான் நாமத்தை சொல்வதால் மனம் அடங்குகிறது என்பது தெளிவு. பின்பு தபஸ் செய்து தியான நிஷ்டை ஏற்பட்டுத்தான் ஞானியாகிறான் என்பதை மறக்க கூடாது.

ஓம்

ஸப்ரம்ம : ஸசிவ : ஸவிஷ்ணு : ஸ இந்த்ர : ஸஅக்ஷர : பரமஸ்வராட்.

புருஷ ஸூக்த மந்த்ரத்திலே த்வைதம், விசிஷ்டாத்வைதம், அத்வைதம் மூன்றும் ப்ரகாசிக்கிறது. அவரவருடைய பக்திக்கு அனுஸரித்து பக்குவத்தை யொட்டி அர்த்தத்தை எடுத்துக்

கொள்ளலாம்.

ப்ரம்மாவிற்கும் விஷ்ணுவிற்கும் நடுவில் சிவனை வைத்திருப்பது. த்ரிமூர்த்திகளுக்கும் முத்தொழிலை நடத்தும் சக்தி உண்டு என்பதை அறிவதற்காகச் சிவனை நடுவில் வைத்தது வேதம். பேதம் பாராட்டக்கூடாது எல்லாம் அபேதமாகப் பார்க்க வேண்டுமென்பதே இதன் கருத்து.

அடுத்து இந்த்ரனை தொடர்ந்து அக்ஷர ப்ரம்மத்தை அறிவதோடு, பரமஸ்வராட், எல்லாவற்றையும் கடந்த பரப்பரம்மத்தை பார்க்க வேண்டுமென்பது உபதேசிக்கிறது.

ஸ : அக்ஷர பரமஸ்வராப் என்பதற்கு ஸாக்ஷாத்கார ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தியைக் குறிப்பிடுகிறதும் உண்டு. ஆதி குரு தக்ஷிணாமூர்த்தி என்றும் சிலர் குறிப்பிடுகிறதினாலே பரம ஸ்வராட்.

அக்ஷர : என்பது ப்ரபஞ்சம் முழுக்க குறிப்பிடலாம். பரம ஸ்வராட் என்பது ப்ரபஞ்சத்தைக் கடந்து தனிப்பட்ட சைதன்யமாக எங்கும் ப்ரகாசிப்பதுதான்.

ఓం

అంబత్తూరు శ్రీ శ్రీ శ్రీ మౌనానంద తీర్థ మహాస్వాములవారి చరిత్ర

సంగ్రహము

పెద్దవారల లీలలు ఎంతనో జరిగి యుండును. అన్నిటిని ఇక్కడ చెప్పేదానికి అవకాశము లేనివలన కొన్ని లీలలు సంగ్రహముగా చెప్పుచున్నాను. ఈ కొన్ని లీలల చెప్పి కృతార్థురాలిగా కావలెనని ప్రార్థిస్తున్నాను.

ఉపాసనామార్గములు పల విధములు. వానిలో కొన్ని కఠినములు. కొన్ని సులభములు. ఉపాసనా మార్గము మన మున్న ఆశ్రమమునకు తగినట్లుండును. గ్రహస్థులకు నియతమైన ఉపాసనలు ఒక విధము. “సన్యస్థం మయా సన్యస్థం మయా సన్యస్థం మయా” అని ముమ్మారులు పలికి అభయం సర్వ భూతే భ్యోసమత్తః సర్వం ప్రవర్థతే ”- సర్వ భూతములకు అభయ ప్రదముగా సన్యసించి వైణవదండము కాఫీనము ధరించి బ్రహ్మ సంధానము చేయుచు సన్యాసి కాలము గడుపును. “ యోహాం పరమహంస మార్గో లోకే దుర్లభతరోసతు బావాల్యో ” అని పరమ హంసోపనిషత్ చెప్పుచున్నది. న శీతం నచోష్ణం నసుఖం నదుఃఖం నమానాదమానములు, శీతోష్ణములు సుఖ దుఃఖములు కామ క్రోధ లోభ మోహ మద మాత్సర్యములు హర్షము అసూయ అహంకారము మొదలైనవి వదలి శవమువలె “ అజగర ” వృత్తి చేయువాడు పరమహంస అని అదే ఉపనిషత్తు

చెప్పుచున్నది. అట్టి స్థితి పూర్ణానందైర్ బోధ స్థితి. మనోలయ మన్ననూ, పరమపదమన్ననూ ఒకటే. అదే పరమహంస స్థితి.

అట్టి మహాపురుషులు దర్శనమాత్రమున చూపరులను ధ్వస్తపాపులగను, న్యస్త భరులునను చేయగలరు. అట్టి మహా పురుషులు చాల అరుదు. "శ్రేయః ప్రాప్తి నిమిత్తము" మహేశ్వర సదృశ్యులను మనము పోయి చేరవలెను.

ఈ దారిని చేరినవారే భగవాన్ రమణమహర్షులు, శేషాద్రి స్వాములు, చంద్రశేఖరభారతీ స్వాములు, చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతులూ వీరిచే ప్రభావితులైన జనులు అసంఖ్యాతము. ఈ మహాత్ములు అడుగుజాడలలో నడుచుచూ అంబత్తూరులో భువనేశ్వరి పీఠమును స్థాపించి లోకానుగ్రహము చేయుచున్న మహనీయులు శ్రీ శాంత సుబ్రహ్మణ్యానంద తీర్థ స్వాములు.

వీరి పూర్వాశ్రమ నామధేయము సుబ్రహ్మణ్యం. క్రీ. శ. 1905 సంవత్సరమున కార్తీకమాసము స్వాతీ నక్షత్రయుక్త సోమవారమునాడు వృషభలగ్నమున వీరు జన్మించిరి. జన్మ సమయమున ఐదు ఉత్తర మూర్తులు వీధులందు ఊరేగింపు వచ్చు చుండెను. కొచ్చిన్ సంస్థానములోని ఒత్తూరి అనేది జన్మస్థల గ్రామము.

బాల్యమునుండి వీరికి సరిగా మాటలురావు. ఈ బాలుని తల్లిదండ్రులు ఒత్తూరికి విజయముచేసియున్న శ్రీ శృంగేరి గురువులు శ్రీ శివాభినవ నరసింహ భారతీ స్వాముల వారి వద్దకు తీసుకొని వెళ్లిరి. 'ఆయన' పిల్లవానికి "ఉపనయన చేయండి" అని ఆదేశ మిచ్చిరి. ఆ అబ్బాయికి అట్లనే పదునొకండవఏట ఉపనయనము కావించిరి. కాని ప్రయోజనము కనపడలేదు. పూర్వము

' రామ రామ ' అని ఉచ్ఛరించు బాలుడు ఇప్పుడు గాయత్రిని జపించ కల్గెను. కాని సంధ్యావందనాది కార్యములు బాగుగా ఆచరించుటకు అశక్తుడుగా నుండెను. గాయత్రీ జపము మాత్రము వేలకొలది జపించుచుండెను.

బాల్యము ఒక సారి పళని అనే దివ్యక్షేత్రమునకు వెళ్లిరి. స్వామి దర్శనముచేసినపుడు తానే క్షేత్రస్వామిగను తన్ను అందఱు దర్శించుచున్నట్లు ఆయన కొక అనుభవ మేర్పడెను. పళనినుండి రామేశ్వరము వెళ్లిరి. రామేశ్వరమున రామనాథస్వామి దర్శనానంతరము ఆలయ ప్రాకారమున బాలుడు నిలిచి ఉండగా ఎదుట ఒక ఆజానుబాహువు పాశ్చాత్య నాగరికతను సూచించు కాల్జ జోళ్ళను తొడిగి తలపాగా సిల్కు చొక్కా ధరించి వీరికి కనబడిరి. ఆయన వర్చస్విగా నుండెను. బాలుడాయనకు సాష్టాంగ నమస్కారము జేసెను. ఆయన బాలుని నీ కోరికయేమి ? అని అడిగినప్పుడు "దైవ స్వరూపమును చూడవలెను" అని బదులు చెప్పెను. ఆయన వెంటనే సమీపమున యున్న ఒక మంటపమునకు తీసుకొని వెళ్లి తలపాగా, చొక్కా, జోళ్ళు తీసి, బాలుని చెవిలో ప్రణవ మంత్రమును ఉపదేశించిరి. అనంతరము ఆ వ్యక్తి నేను వచ్చెదను అని చెప్పి తలపాగా జోళ్ళు వదలి వెళ్లెను. ఎంతసేపటికి తిరిగి రాలేదు. ఇంతలో బాలునికి కునికి పట్టినది. " "స్వప్నములో నీకు దర్శన మిచ్చినది రామనాథస్వాములు. మేల్కొనిన తరువాత జోళ్ళు ఉండవు". ఎవరిని విచారించ పద్దు అని ఒక శబ్దము వినబడెను. కండ్లు తెరచినప్పుడు ఏమీ అక్కడ లేవు. ఉపదేశించిన ప్రణవమంత్రము మట్టుకు చెవులలో మ్రోగుచుండెను. భగవంతునికి ధన్యవాదములు అర్పించి బాలుడు ఆనందముగా రామేశ్వరము వదలి నెమ్మదిగా కాశీ క్షేత్రము వచ్చి చేరెను.

కాశీలోను రామేశ్వరములో దర్శించిన వ్యక్తి కనబడెను. ఈ అనుభూతి అమితానందకరమైనది. కాశీలో తపోనిష్ఠచేత కుండలినీ సంచార మేర్పడి దేహమున ఉష్ణము యేర్పడి బొబ్బలు వేసెను. ఉష్ణోధృతము చెప్ప నలవికాదు. పడవలో గంగపై పోవునపుడు ప్రాణ త్యాగమునకు ఉద్యమించి గంగలో పడెను. భద్రకాళి అష్టాదశ భుజమై నగ్నమై దర్శన మిచ్చినది. “నిన్ను చంపెదను” అని కాళి ఖడ్గమును ఝుళిపించినది. ‘చంపు’ అని ఈయన తల వంచిరి. కాళి అట్టహాసముచేసి పెరిగియుండిన ఆయన గోళ్ళను తరిగి వేసెను. స్వామిని ‘పంచప్రేతాసనాసీనా’గ దర్శించవలెనను కుతూహలమున్నది, యని విన్నవించిరి. అంతటితో దేవి స్వామి హృదయమున ఒక కాలునుంచి మరొక కాలును భ్రూమధ్యమున నిలువగా స్వామి దేహములోని తాపము చల్లారెను. దేహములోని వ్యాధి ఉపశమించెను.

స్వాములవారు అయోధ్యా వెళ్ళిరి. వారికి అక్కడ ఆంజనేయస్వామి దర్శనమయ్యెను. అక్కడనుండి కలకత్తా వెళ్ళి కాళీమాతానుదర్శించిరి. అచ్చట వివేకానందుల శిష్యులు నిర్గుణానంద స్వామిని దర్శించిరి. నిర్గుణానంద స్వాములు వీరి ఉపవీతము తీసివేసి చెవిలో ప్రణవోపదేశము చేసిరి. ఇట్లు వీరికి కోరకయే సన్యాస దీక్ష లభించినది. కలకత్తా నుండి శృంగేరి వెళ్ళి శృంగేరి గురువులు శ్రీ చంద్రశేఖరభారతీ స్వాములను దర్శించిరి. వారు మౌన దీక్షను ప్రసాదించిరి. ఈ యాత్రా సందర్భమున అరుణాచల క్షేత్రమునకు వెళ్ళిరి. రమణ మహర్షులను దర్శించిరి. అ క్షేత్రమున శేషాద్రిస్వామి అనే సిద్ధపురుషులు ఒకరుండిరి. వారు ఉన్మత్తా పద్ధను అనుసరించే వారు. ఒక

ఫలహారశాలకు వెళ్ళి లడ్డు ఉండలను విసిరివేస్తు ఉండగా స్వామికి ఒక ముక్క ప్రసాదముగా లభించెను. స్వాములవారిని చూచి శేషాద్రి స్వాములు, 'నీవి చాల పెద్దవాడవు' 'పో పో' నావలె తిరుగుబోతు కావద్దు. దేవ పూజచేయి, మఠాలు స్థాపించు. అ అ పో పో (i. e. అ. అంబత్తూరు) అని వీధిలోని మన్నత్తి తలమీద వేసెను.

మరునటి రోజు ఆయన శేషాద్రి స్వామిని మరల కలసెను. "ఈయన మన్నత్తి పోసెనే యని విషాదముగా నుండగా శేషాద్రి ఏరా మన్నత్తి పోసిరే. దీనివలన నాకు చెడుపు లేదా? అని విచారిస్తున్నావా? ఛీ, ఛీ, నిన్ను పట్టేవాడుండడురా!— పో పో కామాక్షీ అన్నా, మీనాక్షి అన్నా అంతా ఒక్కటే. అంతా వారాహిదే. అని పరుగెత్తి పోయెను.

శేషాద్రిస్వాములు చెప్పిన విధముగా 1946 లో అంబత్తూరులో స్వామి మఠమును స్థాపించిరి. మఠములో విశ్వ మంగళ వినాయకుడు, యోగాంజనేయులు, బాలసుబ్రహ్మణ్యుడు నవగ్రహములాది దేవతా ప్రతిష్ఠలు చేసిరి. చరుర్థి దత్తజయంతి, స్కంధషష్టి రాధా కల్యాణము, నాలుగు నవరాత్రులు పీఠమునందు వైభవముగా జరుపుచున్నారు.

వేదపారాయణ, రుద్రాభిషేకము, సహస్రనామార్చన, లక్షార్చన, ప్రవచనములు, సంగీత గోష్ఠి మొదలైన కార్యక్రమములు ఎప్పుడు జరుగుచుండును. కార్తిక మాసము స్వాతి నక్షత్రము శ్రీ మానానంద తీర్థుల వారి జయంతి వైభవము నడుచును. వ్యాస పూజ, చాతుర్మాస్యవ్రత సందర్భములందు

శిష్యులనేకులు వచ్చి కార్యక్రమములందు పాల్గొని స్వాములవారి ఆశీర్వచనములు పొందుచున్నారు. ఈ సంవత్సరము ప్రత్యేక ముగా శ్రీ శ్రీ శ్రీ మానానంద తీర్థ మహాస్వాముల వారికి కనకాభి షేకము నడచుచున్నది.

అందుచేత ఆస్తీక జనులందఱూ అంబత్తూరులో అమరి యున్న ఈ భువనేశ్వరి పీఠమునకు ఇతోధిక సేవలుచేసి శ్రీ మాతానుగ్రహమునకు పాత్రులు కావలెనని కోరుచున్నాను.

భవానిత్వం దాసేమయి వితర దృష్టిం నకరుణా:
ఇతి స్తోతుం వాంఛన్ గతయతి భవానిత్వం ఇతియః
తదైవ త్వం తస్మై దిశసి నిజ సాయుజ్య పదవం
ముకుంద బ్రహ్మేంద్ర స్ఫుట మకుట నరాజిత పదా.

శుభం.

From Tamil to Telugu
తర్జుమా by
M .B. S, SARMA Philosopher
BOMBAY.

ஓம் தத்ஸத்

குருர் ப்ரம்மா குருர்விஷ்ணு : குருர்தேவோ மஹேஸ்வர:
குரு ஸாக்ஷாத் பரம் ப்ரம்ம தஸ்மை ஸ்ரீகுருவே நம:

அம்பத்தூர்

ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ மௌனாநந்ததீர்த்த மஹாஸ்வாமிகளின்

அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

॥ अष्टोत्र शदनामावली ॥

1 ஓம் அம்பிகாபுர ஸுபூஜ்யாய நம:
ओं अम्बिकापुर सुपूज्याय नमः

2 ஓம் அத்வைதஸித்தாய நம:
ओं अद्वैत सिद्धाय नमः

3 ஓம் அனுபூதி ப்ரகாசாய நம:
ओं अनुभूति प्रकाशाय नमः

4 ஓம் அம்பிகா ஸ்வரூபாய நம:
ओं अम्बिका स्वरूपाय नमः

5 ஓம் அம்பிகாவரப்ரஸாத மூர்த்தயே நம:
ओं अम्बिकावरप्रसाद मूर्तये नमः

6 ஓம் அபிநவ சங்கரபாத தீர்த்தமுகாத் ஸ்வீக்ருத ஸந்யாஸ்யாச்ரம வ்ரததீக்ஷாய நம:
ओं अभिनवशंकरपाद तीर्थमुखात् स्वीकृत सन्यास्याश्रम व्रत दीक्षाय नमः ।

7 ஓம் அவித்யா வாஸனநாசனாய நம:
ओं अविद्या वासन नाशनाय नमः

8 ஓம் அத்புதசரித்ராய நம:
ओं अद्भुत चरित्राय नमः

9 ஓம் ஆனந்தவிக்ரஹாய நம:
ओं आनन्द विग्रहाय नमः

10 ஓம் ஆத்ம ஞானினே நம:
ओं आत्मज्ञानिने नमः

11 ஓம் ஆத்மவித்யா விலாஸாய நம:
ओं आत्मविद्या विलासाय नमः

12 ஓம் ஆப்த ஜன ஹிதகராய நம:
ओं आप्तजन हितकराय नमः

13 ஓம் இங்கிதஞாய நம:
ओं इंकित ज्ञाय नमः

14 ஓம் இஷ்டஸித்தி ப்ரதாய நம:
ओं इष्टसिद्धि प्रदाय नमः

15 ஓம் இதிஹாஸ புராணபடனச்ரவணா நந்தாய நம:
ओं इतिहास पुराण पठन श्रवणानन्दाय नमः

16 ஓம் ஈச்வராய நம:
ओं ईश्वराय नमः

17 ஓம் ஈஷணத்ரய விவர்ஜிதாய நம:
ओं ईषणत्रय विवर्जिताय नमः

18 ஓம் உன்னத சித்தாய நம:
ओं उन्नत चित्ताय नमः

19 ஓம் உத்தானமார்க்கவிசிந்திதாய நம:
ओं उत्तान मार्ग विचिन्तिताय नमः

20 ஓம் உத்தம தர்சனாய நம:
ओं उत्तम दर्शनाय नमः

21 ஓம் ஒஷதி மய தேஹாய நம:
ओं ओषधिमय देहाय नमः

22 ஓம் கலிகல்மஷ நாசாய நம:
ओं कलिकल्मष नाशाय नमः

23 ஓம் கசடதபாதிவர்ணவிவரணாய நம:
ओं कचटतपादि वर्णविवरणाय नम:

24 ஓம் கல்யாண தாய காய நம:
ओं कल्याण दायकाय नम:

25 ஓம் கலா போஷகாய நம:
ओं कला पोषकाय नम:

26 ஓம் காமக்ரோத ரஹிதாய நம:
ओं काम क्रोध रहिताय नम:

27 ஓம் க கராஜ மந்த்ர ஸித்தயே நம:
ओं खगराज मन्त्र सिद्धये नम:

28 ஓம் குங்கும வர்ணாய நம:
ओं कुंकुम वर्णाय नम:

29 ஓம் குங்கும ப்ரஸாத தாயகாய நம:
ओं कुंकुम प्रसाद दायकाय नम:

30 ஓம் கம் கண பதயே நம:
ओं गं गणपतये नम:

31 ஓம் கணபதி மஹாமந்த்ரோபதேசகாய நம:
ओं गणपति महामन्त्रोपदेशकाय नम:

32 ஓம் கீதப்ரியாய நம:
ओं गीतप्रियाय नम:

33 ஓம் கீத கீர்த்தயே நம:
ओं गीत कीर्तये नम:

34 ஓம் கானரஸிகாய நம:
ओं गानरसिकाय नम:

35 ஓம் கந்தர்வ வேதவிதாய நம:
ओं गन्धर्व वेदविदाय नम:

36 ஓம் கீர்வாண பாஷாபோஷகாய நம:

ओं गीर्वाण भाषा पोषकाय नमः

37 ஓம் கீர்வாணகண பூஜிதாய நம:

ओं गीर्वाणगण पूजिताय नमः

38 ஓம் கஷாய தண்டதராய நம:

ओं काषाय दण्डधराय नमः

39 ஓம் குருச்ரேஷ்டாய நம:

ओं गुरु श्रेष्ठाय नमः

40 ஓம் கைவல்ய தத்வ போதகாய நம:

ओं कैवल्यतत्वबोधकाय नमः

41 ஓம் கோலாஹல குதூஹல தேஹினே நம:

ओं कोलाहल कुतूहल देहिने नमः

42 ஓம் சக்ரபஹுஸ்தாபகாய நம:

ओं चक्र बहूस्थापकाय नमः

43 ஓம் சதுராய நம:

ओं चतुराय नमः

44 ஓம் சதுர்வேத ஸாரஜ்ஞாய நம:

ओं चतुर्वेद सारज्ञाय नमः

45 ஓம் சாதுர்மாஸவ்ரத தீக்ஷாய நம:

ओं चातुर्मासव्रत दीक्षाय नमः

46 ஓம் சண்டிகா பூஜாதத்பராய நம:

ओं चण्डिका पूजा तत्पराय नमः

47 ஓம் சித்தூர்கிராம ஸமுத்பவாய நம:

ओं चित्तूरग्राम समुद्भवाय नमः

48 ஓம் ஜகத்குரவே நம:

ओं जगद्गुरवे नमः

49 ஓம் டம்பரஹிதாய நம:
ओं डम्बरहिताय नमः

50 ஓம் தாபத்ரயவிநாசகாய நம:
ओं तापत्रय विनाशकाय नमः

51 ஓம் தத்வமஸி மஹாவாக்யார்த்த ஸ்வரூபாய நம:
ओं तत्वमसि महावाक्यार्थ स्वरूपाय नमः

52 ஓம் தபஸ்விநே நம:
ओं तपस्विने नमः

53 ஓம் தாள ஞாய நம:
ओं तालज्ञाय नमः

54 ஓம் தத்தாத்ரேயாவதாராய நம:
ओं दत्तात्रेयावताराय नमः

55 ஓம் தேசிகரூபேணதர்சித தேவ்யை நம:
ओं देशिकरूपेण दर्शितदेव्यै नमः

56 ஓம் நந்தவன வர்த்தகாய நம:
ओं नन्दवन वर्धकाय नमः

57 ஓம் நாம ஸங்கீர்த்தனலோலாய நம:
ओं नाम संकीर्तन लोलाय नमः

58 ஓம் நிஷ்களங்காய நம:
ओं निष्कलंकाय नमः

59 ஓம் நிரஞ்சனாய நம:
ओं निरञ्जनाय नमः

60 ஓம் நிர்மலாய நம:
ओं निर्मलाय नमः

61 ஓம் நவீன சகட வாஹனாரூடாய நம:
ओं नवीन शकट वाहनारूढाय नमः

62 ஓம் நித்யாநந்தாய நம:
ओं नित्यानन्दाय नमः

63 ஓம் நிகமாகம குசலாய நம:
ओं निगमागम कुशलाय नमः

64 ஓம் நாதபிந்து கலாதீதாய நம:
ओं नादबिन्दु कलातीताय नमः

65 ஓம் நாராயண நாம பராயணாய நம:
ओं नारायण नाम परायणाय नमः

66 ஓம் நித்ய மஹோத்ஸவ, பக்ஷோத்ஸவ மாஸோத்ஸவ, ஸம்வத்ஸரோத்ஸவ ப்ரவர்த்தக விபவாய நம:
ओं नित्यमहोत्सव पक्षोत्सव मासोत्सव संवत्सरोत्सव प्रवर्तक विभवाय नमः

67 ஓம் நிருபமகுண ஸிந்தவே நம:
ओं निरुपम गुणसिन्धवे नमः

68 ஓம் ப்ரமபவித்ராய நம:
ओं परम पवित्राय नमः

69 ஓம் பரம ஹம்ஸாய நம:
ओं परमहंसाय नमः

70 ஓம் பசுபதிபாச ஸித்தாந்த தத்வாய நம:
ओं पशुपतिपाश सिद्धान्त तत्वाय नमः

71 ஓம் புண்யச்லோகாய நம:
ओं पुण्यश्लोकाय नमः

72 ஓம் ப்ராணாக்னி ஹோத்ரபாராவாராய நம:
ओं प्राणाग्निहोत्र पारावाराय नमः

73 ஓம் பாகவதப்ரியாய நம:
ओं भागवतप्रियाय नमः

74 ஓம் பக்தஜன ஹிதகராய நம:
ओं भक्तजन हितकराय नमः

75 ஓம் பக்தாக்ரகண்யாய நம:
ओं भक्ताग्रगण्याय नमः

76 ஓம் புவனேஸ்வரீ பீடஸ்தாபகாய நம:
ओं भुवनेश्वरी पीठ स्थापकाय नमः

77 ஓம் புவனேஸ்வரீ மந்த்ரஸ்வரூபாய நம:
ओं भुवनेश्वरी मन्त्रस्वरूपाय नमः

78 ஓம் புவனேஸ்வரீ பூர்ண ப்ரஸாததாயகாய நம:
ओं भुवनेश्वरी पूर्ण प्रसाद्दायकाय नमः

79 ஓம் பக்தஜன ப்ருந்தமந்த்ராய நம:
ओं भक्तजनबृन्द मन्त्राय नमः

80 ஓம் மந்தஸ்மிதமுகாரவிந்தாய நம:
ओं मन्दस्मित मुखारविन्दाय नमः

81 ஓம் மௌனானந்த மஹா குரவே நம:
ओं मौनानन्द महागुरवे नमः

82 ஓம் யமநியமாதி அஷ்டஸித்தி விசாரதாய நம:
ओं यमनियमादि अष्टसिद्धि विशारदाय नमः

83 ஓம் யதி ச்ரேஷ்டாய நம:
ओं यतिश्रेष्ठाय नमः

84 ஓம் யந்த்ரப்ரதிஷ்டாபகாய நம:
ओं यन्त्रप्रतिष्ठापकाय नमः

85 ஓம் ரஸிகாய நம:
ओं रसिकाय नमः

86 ஓம் சுப்ராய நம:
ओं शुभ्राय नमः

87 ஓம் ஸுலபாய நம:
ॐ सुलभाय नमः

88 ஓம் ஸரஸாய நம:
ॐ सरसाय नमः

89 ஓம் ஸரஸ ம்ருதுளஸ்வபாவாய நம:
ॐ सरसमृदुलस्वभावाय नमः

90 ஓம் ஸுமுகாய நம:
ॐ सुमुखाय नमः

91 ஓம் ஸங்கீத சாஸ்த்ரவிற்பன்ஞாய நம:
ॐ संगीद शास्त्र विपन्नाय नमः

92 ஓம் வரதாய நம:
ॐ वरदाय नमः

93 ஓம் வனதுர்க்கா நவராத்ரி விசேஷ பூஜா வைபவாய நம:
ॐ वनदुर्गा नवरात्रि विशेष पूजा वैभवाय नमः

94 ஓம் விச்வமங்கள விக்னேச்வர ப்ரதிஷ்டாபகாய நம:
ॐ विश्वमंगल विघ्नेश्वर प्रतिष्ठापकाय नमः

95 ஓம் சாரதாபீடசிஷ்ய பரம்பரா ப்ரபாவாய நம:
ॐ शारदापीठ शिष्य परंपरा प्रभावाय नमः

96 ஓம் சாந்த்யாச்ரம தபஸ்வினே நம:
ॐ शान्त्याश्रम तपस्विने नमः

97 ஓம் சாந்த சுப்ரமண்யாய நம:
ॐ शान्त सुब्रह्मण्याय नमः

98 ஓம் சகள நிஷ்கள தத்வஞாய நம:
ॐ शकल निष्कल तत्वज्ञानाय नमः

99 ஓம் ஸித்தபுருஷாய நம:
ॐ सिद्धपुरुषाय नमः

100 ஓம் ஸ்வாமினே நம:
ओं स्वामिने नम:

101 ஓம் ஸுகாஸனாய நம:
ओं सुखासनाय नम:

102 ஓம் ஸேவிதநிஜ பக்தஜன போஷகாய நம:
ओं सेवितनिजभक्तजन पोषकाय नम:

103 ஓம் ஸ்ரீகர மங்களதாயகாய நம:
ओं श्रीकरमंगल दायकाय नम:

104 ஓம் ஸ்ரீதர பக்தாக்ரேஸராய நம:
ओं श्रीधरभक्ताग्रेसराय नम:

105 ஓம் ஸ்வாதி நக்ஷத்ரப்ரபவே நம:
ओं स्वातिनक्षत्र प्रभवे नम:

106 ஓம் க்ஷமா பரிபூர்ணாய நம:
ओं क्षमापरिपूर्णाय नम:

107 ஓம் ஸ்ரீகனகா பிஷிக்த மஹோத்ஸவாய நம:
ओं श्री कनकाभिषिक्त महोत्सवाय नम:

108 ஓம் ஸ்ரீபுவனேச்வரீபீடாதிப ஸ்ரீமௌனானந்த தீர்த்த மஹாகுரவே நம:
ओं श्री भुवनेश्वरी पीठाधिप श्री मौनानन्दतीर्थ महागुरवे नम:

109 ஓம் ஸமயஜ்ஞாய நம:
ओं समयज्ञाय नम:

110 ஓம் சம்பவே நம:
ओं शंभवे नम:

111 ஓம் ப்ரம்மநிஷ்டாய நம:
ओं ब्रह्मनिष्ठाय नम:

112 ஓம் பரமதயாபரமூர்த்தயே நம:
ओं परम दयापरमूर्तये नम:

ஸ்ரீ சரணாள் பாதங்களுக்கு ஸமர்ப்பணம்.
— Sri T.S. பாலகிருஷ்ண சாஸ்திரி.

His Holiness with Sri Pasbhudalt Brahmachari
at Allahabad.

Mrs. & Mr. Girija Eswaran, I.A.S., New Delhi with
His Holiness.

Hits Holienss seated at Trivenisangamam at Allahabad.

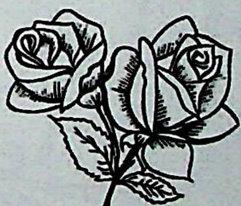
Mrs. & Mr. P. G. Natarajan Performing
Padapooja to His Holiness.

ஓம்
தத் ஸத்

பரமஹம்ஸ

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி பீடாதிபதிகள் ஸ்வாமிஜி
(ஸ்ரீ மௌன ஸ்வாமிஜி)
அருளிய

அனுபவ அருள் வாக்கியம்

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி பீடம்
ஓம் ஸாந்தி ஆஸ்ரமம்
(அம்பாள்புரி)
அம்பத்தூர் P.O.

ஸ்ரீ தேவி

ஓம் தத் ஸத்

அனுபவ அருள் வாக்கியம்

1. ஜ்ஞானமென்னும் சுப்ரமண்யரைக் குருவாகக் கொண்டு, விஞ்ஞானமென்னும் மங்கள விநாயகரைப் பூஜித்து, திடசித்தமென்னும் ஈஸ்வரனுடைய ஆராதனையிலீடுபட்டு, பக்தியென்னும் ஆஞ்சநேயரைக் கூடி, "தத்" பொருளென்னும் விஷ்ணுவைப்பாடி, ப்ரம்மஸ்வரூபமாக விளங்கும் அம்பிகையின் ஸ்ரீபுரத்தை அடைந்து, "ஸர்வம் மாத்ரு ஸ்வரூபம்" என்ற தியானத்தைக் கொண்டு சாந்தியென்னும் நிலாவைக் கூடு.

2. ஜகன்மாதாவின் அருளை அடையும்போது நம்மிடம் குடிகொண்டிருக்கும் காமம், குரோதம் முதலியவை அடங்குமென்பதைச் சக்திவேலைத் தரித்த சுப்ரமணியரிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். சக்திவேல் பராசக்தியின் ஸ்வரூபம். பராசக்தி எப்பொழுதும் தன் பிள்ளையை மார்போடு அணைத்தவண்ணமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறாள். அதுபோல நாமும் ஜபம் தியானம் முதலியவற்றால் பரிசுத்த ஹ்ருதயம் உடையவராகிவிட்டால், குழந்தையாகப் பராசக்தியிடம் விளையாடி, ஞானமென்னும் வேலைத் தரித்தவராகிச் சாந்திபெற்று விளங்குவோம்.

3. முன்னால் ஸங்கீர்த்தனத்தாலும் நாமோச்சாரணத்தாலும் கலியின் ஆவேசத்தைக் குறைத்துக் கொண்டால்தான் ஆஸ்தீக புத்தி ஏற்படும். ஆதலின், நாம் முதலில் கடவுட் பஜனை செய்யவேண்டும். ஏகாந்தமாக உட்கார்ந்து சிறிது நேரம், "ஹரே ராம, ஹரே கிருஷ்ணா," என்று உச்சரிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கலியின் ஆவேசம் தீர்ந்து, பரிசுத்த ஹ்ருதயமுடையவராவோம்.

4. ஸரஸ்வதி தேவி நமக்கு ப்ரஸன்னமாக அருள்புரிய வேண்டுமானால், மங்கள விநாயகரை பூஜிக்க வேண்டுமென்று நன்றாக விளங்குகிறது. இதற்குத் தக்க சான்று, ஸ்ரீ வியாஸர் பாரத ஸ்லோகங்களைப் பாட, மங்கள விநாயகர் தம் ஒரு தந்தத்தை ஒடித்து எழுத்தாணியாகக் கொண்டு மேருவாகிய ஏட்டிலே வரைந்து வைத்ததேயாகும்.

ஏகதந்தாய வித்மஹே வக்ரதுண்டாய தீமஹிதன்னோ தந்தி : ப்ரஜோதயாத்.

5. இது மங்கள விநாயகருடைய மூல மந்திர காயத்ரியாகும். எந்த தந்தத்தை எழுதுகோலாகக்கொண்டு, உலகம் முதல் ப்ரம்ம வித்தை வரையுள்ள க்ரந்தங்களை வரைந்து, தம் புத்திக் கூர்மையினாலே "நான் ப்ரம்மம்! நான் ப்ரணவ ஸ்வரூபம்!" என்பதை உணர்ந்து மூர்த்தியாக ப்ரகாசித்தாரோ அந்த மங்கள விநாயகர் நம்மைக் காப்பாராக.

6. ஸதா பகவானிடத்தில் மனத்தை ஏகாக்ர சித்தப்படுத்துவதுதான் ஞானமெனப்படும். அறிவு, அறியாமை, இவைகளை தன் அனுபவத்தால் தெளிவுபட உணர்வதுதான் விஞ்ஞானம். ஆகவே, ஞானத்தைக் கொண்டு அனுபவம் உண்டாக, பின்பு ஆத்மஞானம் உண்டாகிறது. மனத்தையுடைய மனிதன் நன்கு விளக்கமாக அறிகிறதினாலே மனித பிறவியே மேன்மையுள்ளது. மனித ஜன்மம்தான் நன்மை அளிக்கிறது. என்றெல்லாம் நம் பெரியோர்கள் நமக்கு உபதேசித்திருக்கிறார்கள் அல்லவா?

7. எதற்கும் ஞானம் முக்கியம். அதாவது ஆத்ம சாந்திக்கான வழியை உள்ளேயிருக்கிற மனதைக் கொண்டே நாம் அறியவேண்டும் ; என்னுள் திட சித்தம் ஏற்பட்டு உழைத்துக்கொண்டேயிருப்பது ஞானம். இதுவே விஞ்ஞானமாக நாம் அறிந்ததும், நம் மனத்தை நாமே அறிந்தவராவோம். மனத்தை அறிந்தால் நாம் அறிய வேண்டிய விஷயம் வேறொன்றுமில்லை. அந்த மனமே நமக்கு எல்லா விஷயங்களையும் காட்டும்.

8. நம்மிடையே சிலர் அவதார புருஷர்களைப் பற்றி கூறும்போது, "அவர்களெல்லாம் பெரியவர்கள்" என்று உரைத்துவிட்டு மனம் உருகாதவர்களால் "நம்மால் அவர்களைப்போல் ஆகமுடியுமா?" என்ற தாழ்வான நிலையை அடைந்து, உடனேயே அதை மறந்தும் விடுகிறார்கள். அது முறையன்று 'அவர்களைச் சிறிது காலம் தெய்வமாகக் கருதிப் பூஜித்து அவர்கள் அருளாலே நம்மால் அவர்களைப்போல (அவதார

புருஷர்களைப்போல) ஆகமுடியும்?' என்று உறுதியாக எண்ணி உள்ளூற முயற்சிசெய்து தெய்வீக சக்தியை உணரவேண்டும். மனிதன் தான் யோகியாகிறான் என்பதை மறக்கக்கூடாது.

9. என்னுடைய சிறு வயதில் நான் ஆற்றங்கரையில் சூரிய நமஸ்காரம் செய்துகொண்டிருந்தேன். அந்தச் சமயம் திடீரென ஓர் ஒளி தோன்றிற்று. அவ்வொளியின் நடுவில் சூலம் தாங்கிநிற்கும் ஒரு தேவதையைக் கண்டேன். ஆகாயவெளியில் அந்த தரிசனத்தைக் கண்ட நான் அங்கேயே மேலே பார்த்த வண்ணமாக யிருந்தேன் "அவர் யாராகயிருக்கலாம்?" என்ற யோசனைக்கு உள்ளானேன். எப்படி யிருந்தாலும் 'இப்படிக்காண்பது தெய்வீக சக்தி உடையதுதான்' என்று திடம் கொண்டவனாகி, ஆகாயவெளியில் காண்கிற தேவதைக்கு மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காராதிகள் செய்து, "தாயே, ரக்ஷி! ரக்ஷி!" என்றுரைத்துக்கொண்டு பூவால் அர்ச்சிப்பதும், தூப தீபங்கள் காட்டுவதும், நைவேத்தியம் செய்வதும் ஆக எல்லா உபசாரங்களையும் மனத்தாலேயே செய்து முடித்தேன். பிற்பாடு கற்பூர ஹாரத்தி செய்யும் தருணத்தில் "தாழ்மையோடு என்னை அனுக்கிரஹிக்க உன்மேலுள்ள ஒருமலர் என்மேல் வீழாதோ?" என்று நினைத்ததும் உடனே ஒரு புஷ்பம் என் தலையில் வீழ்வதாகக் கண்டேன். உடனே நமஸ்கரிக்க பாறைமேல் வீழ்ந்ததும் அவ்வுருவம் மறைந்தது. பின்னர் அவ்வுருவத்தை நினைத்துக் கொண்டே வீடு வந்து சேர்ந்தேன்.

10. அதுமுதற்கொண்டு நான் ஸ்ரீதுர்காபரமேஸ்வரியின் மூல மந்திரத்தை ஜெபித்து நமஸ்காரங்கள் செய்வது வழக்கம். ஒருநாள் இரவில் தேவி பலவித ஆபரணங்களாலும் பட்டாடைகளாலும் அலங்கரித்துக்கொண்ட கன்னிகை உருவத்தோடு ஒளி வீசிக்கொண்டு கனவில் தோன்றினாள். உடனே நான் தேவியின் திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு, "ஓ! துர்கா பரமேஸ்வரீ!" என்று துதித்து ஆனந்தம் கொண்டேன். பின்பு சிரித்துக்கொண்டு என் தலையைத் தொட்டு மறைந்தாள். அடுத்த நிமிஷத்தில் தேவி கையில் ருத்ரக்ஷமாலையும், ஓலை சுருளும் ஏந்தி பல திவ்யாபரணங்களை அணிந்து அபய ஹஸ்தங்களோடு,

அருணோதயம்போலப்பிரஸன்ன முகத்துடன் தோன்றியதைக் கண்டேன். அந்த திவ்ய தரிசனத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து ஒன்றுமே புரியாமலிருந்தேன். அப்படியிருக்க, "ஓ புத்திரா, புத்திரா," என்று தேவி அழைத்தாள். உடனே நான் நடுங்கி, நாக்குக்குழறி, "அம்மா, தாயே! ஜகத்ரக்ஷகி, ராஜராஜேஸ்வரீ! என்னைக் காக்கவேண்டும்!" என்று பலமுறை துதித்து, தாமரைப் பூவால் அலங்கரித்த திருப்பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டேன். அப்பொழுது தேவகணங்களின் திவ்ய கானங்களையும் கேட்டேன். ஈஸ்வரி, "நீ ஜெயித்து விட்டாய்!" என்று ஒரே வார்த்தையை அருளிமறைந்தாள். ஒரு நாளும் கனவு காணாத எனக்கு இது மிகுந்த ஆச்சரியத்தையும் ஆழ்ந்த பக்தியையும் உண்டாக்கிறது. இதனால் நாம் முதலில் ஒரு பெண்ணைக்கண்டு மோஹங்கொள்ளும் காலத்தில் 'தேவி ஆயுதம் தாங்கி காக்ஷியளிக்கிறார்கள்!' காக்ஷியளிப்பதோடு நம் ஆத்மாவிலும் கலந்து திவ்ய சக்தியை மறவாமல் இருத்தி மோஹமடையாவண்ணம் நம்மைக் காப்பாற்றவும் செய்கிறாள்! என்பதை உணர்ந்து நாம் வழிபட்டு தேவியின் திருவருளைப் பெறவேண்டும்.

11. ஒரு கிராமத்திலிருந்த பன்னிரண்டு பேர்கள் கூடி, "பகவானுடைய உண்மையானஸ்வரூபம் எது?"என்பதைக் கண்ட பிற்பாடுதான் சாப்பிடுவது, என்ற திடநிச்சயத்துடன் ஈஸ்வரனை காண்பதற்காகச் தேசஸஞ்சாரம் செய்யப் புறப்பட்டார்கள். ஊர் ஊராகச் சென்று பல குருமார்களைத்தேடி பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஆராய்ந்துகொண்டே போனார்கள். அவர்களுள் ஒருவர், "நாம் தெய்வீக சக்தியை நம்மிடம் காணலாமே ஒழிய பிறரிடத்தில் காணலாமென்பதை விட்டுவிடவேண்டும், என்று என் மனத்திற்கு உதிக்கிறதை நான் சொன்னேன். இதுவரை நான் ஸத்துக்களோடு பழகிய அனுபவத்தைக் கொண்டுதான் இதைக் கூறுகின்றேன். ஆகையால் நிம்மதியாகவோரிடத்தில் ஒரு திவ்யநதி தீரத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு மஹா காயத்ரி ஜெபம் செய்யவேண்டும்" என்றார். அனைவரும் உறுதி கொண்டவர்களாகி, "பகவத்ஸ்வரூபம் என்ன?" என்ற சிந்தனையிலேயே இருந்ததால் அவர்களுடைய ஒன்றுபட்ட மஹா காயத்ரி ஜெபமானது திவ்யதேஜஸுடன்சிறு குழந்தை உருவம் கொண்டு அவர்களிடம் களித்து துள்ளிக்கொண்டு வந்தது.

12. அதைக்கண்ட யாவரும் எழுந்து அதைப்பார்த்துப் பார்த்து ஜெபம் செய்யாமல் இருந்ததனால் திர்ஷ்டியின் மூலம் மனமானது அந்த திவ்ய குழந்தையிடம் சென்றது. அப்போது திருக்குழந்தையும் சிரித்த முகத்துடன் அவர்களுடைய மத்தியில் சின்முத்திரையைக் காட்டிக்கொண்டு சிறிது நேரம் இருந்தது. அவர்களும் அதைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்து மனதை அந்தத் திருக்குழந்தையிடம் செலுத்தி இருந்தனர். அவர்களுடைய கருத்தை யறிந்த திருக்குழந்தையும் எழுந்து, "இதுதான் ப்ரம்மஸ்வரூபத்தின் அம்சம் என்றறியுங்கள்!" என்றருளி மறைந்தது. உடனே அவர்களுக்கு பிரபஞ்ச நினைவு உண்டாகியது, ஒருவருக்கொருவர் "நாம் எப்போதும் வேதத்தில் சொல்லியபடி, பகவத்ஸவரூபம் என்ன?" என்ற சிந்தனையோடு மஹாமந்திரத்தை ஜெபித்தோம். திருக்குழந்தையான மூர்த்தியைக் கண்டதும், மந்திர ஜெபமும் நின்றுவிட்டது. அதன்பிறகு இரண்டுவிரலால் சின்முத்திரையைக் காட்டினதும் மஹா மௌனத்துடனிருக்கச்செய்து ரூபமும் கடக்க வழிகாட்டி மறைந்தது போலும் என்று பேசிக்கொண்டு "இனிமேல் நாம் முன்னதாக ஜெபம் செய்து, மூர்த்தியை கூடி உபாஸனையிலே மூர்த்தியையும் கடந்த அகண்டாகாரம் தோன்றியதில், சின்மயஸ்வரூபமாகிய ப்ரம்மத்தை அறிந்து, மஹாமௌனத்துடனிருந்தால் மட்டுமே, நம்முள்ளே பக்த தரிசனம் பெற்று எல்லோரிடத்திலும் கிருபையோடு இருக்கலாம்" என்று நிச்சயித்தார்கள். உள்ளது எது என்பதை உணர்ந்தார்கள். இதனால் நாமும் ஜெபம் செய்து மூர்த்தியின் மூலமாக ப்ரம்மத்தை உணரவேண்டும் என்பது நன்கு விளங்கும்.

13. காவேரியில் ஸ்நானம் செய்து கையில் தீர்த்தம் கொண்டுவருவது மட்டும் போதாது. உள்ளத்திலிருக்கும் தியான தீர்த்தத்திலும் குளிக்க வழியைத்தேடி அறியவேண்டும். அப்போதுதான் சுத்தம் எது என்பதை உணர்ந்துகொள்ளமுடியும்.

14. எப்பொழுதும் வாஸுதேவனையே தியானித்துக் கொண்டு இருப்பவர்களுடைய புத்தியில் ஆசைகள் பற்றா.

15. இந்திரியங்கள் மனதில் ஒடுங்குகின்றன. மனம்

ஜோதியில் ஒடுங்குகிறது. ஜோதிக்குள்ளே இந்த மனமே ஜீவனாகயிருப்பதைக் காணலாம். இந்த மனசுக்கும் ஜீவனுக்குள்ள தன்மை ஒன்றே! இருந்தாலும், இதன் நடுவில் பல விஷயங்களால் மறைத்துக்கொண்டு தன்னை மறைக்கச்செய்யும் ஒரு சக்தி இருக்கிறது. அதுதான் மாயை எனப்படுவது. இந்திரியங்களை ஒருமுகப்படுத்தி மனதை ஜோதிக்குள்ளே அடைத்து, ஸச்சிதானந்த அமுதில்கரைத்து விடுவதுதான் பிரம்மாநந்தம். அதுவே மஹாமௌனம். ப்ரம்மஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரமும் திவ்ய தரிசனமும் அதுவேயாகும்.

16. உபநிஷத்துக்கள் முறையிடுகிற பொருள் ஒன்றே! அதுதான் அகண்டாகார சைதன்யவஸ்து! எது எந்த மூர்த்தியைப் போற்றுகிறதினாலும் சைதன்ய வஸ்துவைக் காட்டியே பேசும். இந்த அந்தரங்க உண்மையை உணர்ந்துகொண்டு உபநிஷத்துக்களைப் பாராயணம் செய்வதினால் மட்டுமே ஆத்மாநாந்தம் சித்திக்கும்.

17. எது நிச்சயிக்கிறதோ அதுவே புத்தி! நிச்சயிக்கிறதான உள்ளத்திற்கு சைதன்யம்! அது ஜீவன். அதனுள் நுழைந்து ஆனந்திக்கும்போது இந்திரியங்கள் யாவும் ஒன்றுபட்டுக்கிடக்கும்.

18. ஜிலேபி என்று சுலபமாகச் சொல்லி விடலாம்! ஆனால், உளுத்தம்பருப்பை ஊறவைத்து அரைத்து, நெய்யில் பிழிந்து வேகவைத்து மறுபடியும் சர்க்கரைப்பாகில் ஊறினால்தான், ஜிலேபியைக் காணலாம்! அதுபோல, பிரம்மஞானி என்று சுலபமாக சொல்லிவிடலாம்! ஆனால், அற்கு வேண்டிய மனத்தை ஆனந்த நீரில் ஊற வைத்து, இந்திரியகோசங்களை அடக்கி யோகாக்நியில் இட்டு நிர்மல ஸாகரத்தில் ஒருதரமாவது மூழ்கினால்தான் அவரை பிரம்மஞானியென்று சொல்லலாம்.

19. நான் என் இளம் பருவத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த பொழுது ஒருவர் என்னிடம் வந்து, “தம்பி, நீ வெள்ளானைப் பார்த்திருக்கிறாயா?” என்றார். “பார்க்கவில்லையே, மாமா, வெள்ளானை என்கிறது உண்டா?” என்றேன். உண்டு ; கண்டிப்பாகப் பார்க்கலாம்” என்றார் இதைக்கேட்டதும்

வெள்ளையானையைப் பார்ப்பதிலேயே அவா உண்டாகி, "வெள்ளானை! வெள்ளானை! அதைப்பார்க்கலாமே! வெள்ளானை!" என்று உரைத்த வண்ணமாகவே சில நாள் இருந்தேன்.

ஒரு நாள் ஒரு கனவு கண்டேன். பிராமணர் ஒருவர் வந்து என்னைத் தோள்மேலேற்றி ஆகாயமார்க்கமாகப் பறந்து செல்வதுபோலவே இருந்தது. அப்பொழுது நான் கண்ட வைபங்களை என்னவென்று சொல்வேன்? ஆனால் எனக்கு வெள்ளையானையைப் பார்க்கவேண்டும் என்ற நினைவே இருந்ததினால், அவைகளில் நான் விருப்பம் கொள்ளவில்லை. சிறிது உயரம் செல்லவே, கீழே பரந்த உலகைப்பார்க்கும் பொழுது, அது ஒரு எட்டுக்கால் பூச்சியைப் போலத் தென்பட்டது. இன்னும் மேல்நோக்கிச் சென்றதும், கணக்கில்லாத நக்ஷத்ரங்களையும் சந்திரிகையையும், விரித்த தாமரைமலரின் நடுவில் முகமுடைய சூரியர்களையும் கண்டேன். அதற்குமேல் செல்லவே, ஒருவெள்ளையானை ஆங்காரத்தோடு நிற்பதைக் கண்டேன். அதனருகில் தேஜஸுடன் விளங்கும் இரண்டு பெண்மணிகளையும் கண்டு, தோளிலிருந்து இறங்கி, தேவிமார்கள் ஸமேதராக ஐராவத தேவனை ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தேன். இன்னொருதரம் நன்றாக வெள்ளையானையைப் பார்க்கக் கண்களை விழித்ததும், ஒன்றுமில்லை! இந்தக் கனவு கண்டதிலிருந்து, எல்லா உலகங்களும் ஸித்தர்களும் தேவர்களும் முக்தர்களும், ப்ரத்தியக்ஷமாகக் காணக்கூடியவைகளே ; பக்தியும் நம்பிக்கையும் இருக்கவேண்டியது முக்கியம்! என்பதையும், கீழ்க்கண்ட உலகமெல்லாம் போக்குவரவு உடையவை என்பதையும் அவற்றில் பற்றுதலை அடையாமலிருப்பதால் ஐராவத தேவனைக் காணமுடியும் என்பதையும் இப்பொழுது என் அனுஷ்டான பூர்வமாக உணர்ந்தேன்.

20. ஐராவத தரிசனம் கண்ட கனவை நினைக்கும்போது கீழ்க்கண்ட உலகமெல்லாம் அநித்தியமே என்றும், ஸ்ரீ ஐராவத தேவனை அடையவேண்டுமானால் வெறுப்பு விருப்பான இரண்டு தேவிகளை ஜெயிக்கவேண்டுமென்றும் சொல்வது போலவே, (சொன்னால் விளங்காத சிறு பையனான எனக்கு) கருணையினாலே

பகவானே வந்து காட்சியினால் அறியும்படி செய்தருளி மறைந்தார் என்றே என் அனுபவமாக அறிந்தேன்.

21. குருடனுடைய பத்தினி எவ்வளவு அழகாயிருந்தாலும் அவனால் பாக்க முடியாது! அதைப் போல அஞ்ஞானத்தால் மூடியவனுடைய கண்ணுக்கு திவ்ய தேஜஸ் தோன்றாது.

22. ஒரு சோம்பேறியிடமிருந்து அறிவுடையவன் ஒருவன் ஏதேனும் ஒரு பொருளை எடுத்துக்கொண்டானாயின், அறிவாளியே சோம்பேறியிடம் வந்து மன்னிப்புக் கேட்பது ஸஹஜம்! இதுபோல உலகத்தில் உழலும் சோம்பேறிகளுக்குக் காரணமான காமக் குரோதாதிகளிடமே நம் பூர்வீக அறிவைக் கொண்டு மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டும். ஏனெனில், இந்த காமக்குரோதாதிகளால் அடைந்த இச்சரீரம் வந்தபோதுதான் அதற்கும் அப்புற முள்ள ஓர் அறிவைக் காணக்கிடைக்கிறதல்லலவா? அதற்காக அவைகளைச் சாந்தப்படுத்தி மெல்ல மெல்ல சோம்பேறித்தனத்தை விட்டு, தெளிந்த அறிவுடன் இருக்கவேண்டும்.

23. தரிசனத்தால் சிந்தனை உண்டாகிறது; சிந்தனையால் மனமடங்குகிறது ; மனமடங்கி நிற்கும் போது பரமாத்மா சோபிக்கிறது. ஈஸ்வர தரிசனத்தாலே மனம் அடங்கி, ஞானவுருவமாகி சோபித்து, எங்கும் பரமாத்வாவின் செயலைக் காண்கிறது.

24. நேரத்தை அறியுஞ் சக்தியைப் பயன்படுத்தாதவர் கையில் சிறு கடிகாரத்தைக் கட்டிக்கொள்வர். அதுபோல தன்னிடமுள்ள பாவ புண்ணியத்தின் கணக்கை அறியச் சக்தியிருந்தும் அறியாதிருப்பவர்களும் உண்டு!

25. காவேரியின் தீர்த்தம் பலவாறாகப் பயன்படுகிறது. அதேபோல யோகியருடைய வாக்கியம் பலருக்கும் பலமாதிரியாகப் பயன்படுகிறதாக அறிந்துகொண்டவன் மனித லக்ஷணத்துக்குரியவன்.

26. நீ ஒருவனுக்கு நன்மை செய்யலாம்; இன்னொருவனுக்குக் கெடுதி செய்யலாம். ஒருவனுக்கே நன்மையும் கெடுதியும் செய்யலாம்! இவைகளால் உனக்கு ஒரு பயனும் ஏற்படாது. "நன்மையோ கெடுதியோ எதுவும் நமக்கில்லை! யாவும் ஈஸ்வர ஸங்கல்பம்!" என்று திடமாய் அறிந்து பகையும் நட்பும் அன்றிருந்தால், விருப்பு வெறுப்பற்ற பரம்பொருள் தானாக உள்ளத்தில் காட்சியளிக்கும்.

27. தாஹசாந்திக்காக எத்தனையோ விதமான பானங்களை உபயோகித்தாலும், அவற்றில் நீர் இல்லாவிட்டால், தாஹம் அடங்காது. அதுபோல, ஸம்ஸார உலகத்தில் உழன்ற ஜீவனுக்குத் தாஹம் உண்டாகும்போது, எத்தனையோ விதமான மூர்த்திகளுடைய உபாஸனை இருந்தாலும்; ஸச்சிதானந்த நீர் இல்லாவிட்டால் சாந்தி உண்டாதல் அரிது என்பதை உணரவேண்டும். ஆகையால், எப்பொழுதும் மனச்சாந்தி அடைவதற்கு அம்மூர்த்தியை உபாஸிக்கவும்.

28. உலரவைத்த உளுத்தம்பருப்பை அரைக்கறபோது கடகடா குடுகுடு என்ற சப்தத்தைக் கேட்டு, சிறு குழந்தைகள் 'இன்று இட்லி! இன்று இட்லி!' என்று இட்டிலியை நினைத்துக் குதூஹலமடைவதுபோல மந்திர ஜபமாகிய சப்தத்தால் மூர்த்தியை அறிந்து மூர்த்திகளின் மூலஸ்தானமாகிய ஸச்சிதாநந்த ருசியை உணர்ந்து ஆநந்தக்களிப்புடன் இருக்கவேண்டும்!

29. ஒவ்வொரு ஜீவாத்மாவும் ஒவ்வோர் அவதாரமாக (விஷ்ணுவின் அம்சமாக)த் தன்னுள்ளத்தால் அறிந்தவனுடைய ஹிருதயத்தில் நிர்மலமாக பிரம்மம் பிரகாசிக்கிறது.

30. முதலில் சிறு குளங்களிலோ சிறு ஆறுகளிலோ நீந்திப் பழகின பிறகுதான். ஸமுத்திரத்தில் நீந்த முடியும். அதுபோல, சிறிது சிறிதாக அப்பியாஸங்களைச் செய்து திடவைராக்கியம் பெற்ற மனதுடையவனாகிய பிறகே, ஸச்சிதாநந்தக் கடலில் மூழ்க முடியும்.

31. ஸ்நானத்திற்கு ஆற்றுக்கோ குளத்திற்கோ சென்றால், கங்கையையும் யமுனையையும் ஸரஸ்வதியையும் ஹரியையும்

அழைத்துத்தான் நீராடவேண்டும். நான் அப்படிச் செய்ததினாலேயே ஹிமவத் கங்கையை ஸாக்ஷாத்தாகப் பார்த்து அதில் நீராடும் பேறுபெற்றேன். ஆகவே, ஒவ்வொருவரும் எந்த இடத்தில் ஸ்நானம் செய்தாலும், "கங்கை, யமுனை, ஸரஸ்வதி, ஹரி! ஹரி!" என்று எண்ணி, அப்புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடிய பலனைப் பெறவேண்டும்.

32. கர்மம் பலவிதம் உண்டு. ஆனால், எதைச் செய்தால் ஈஸ்வரஸந்நிதானத்தை அடையாலாமோ, அதைமட்டும் செய்துகொண்டிருப்பவன் கர்மங்களுடைய தாரதம்யத்தை உணர்ந்தவனாகிறான்.

33. ஈஸ்வரனை அடையும் கர்மத்தையே புரிந்து கொண்டிருப்பவன் அறிவொளி பெற்றவனாகிறான்.

34. கர்மம் அவ்வளவு சுலபமாகத் தொலைக்கக்கூடியதன்று. ஆழ்ந்த வேதாந்த விசாரத்தாலும் ஸத்ஸங்கத்தாலும் தன்னுள்ளத்திலெழும் பல துர்க்குணங்களையும் அடக்கி, பார்ப்பதையும் கேட்பதையும், மணப்பதையும் ஸ்பர்சிப்பதையும், ருசி பார்ப்பதையும் உள்முகம் திருப்பி மனத்தால் ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட மூர்த்தியிடம் செலுத்தி, ஏகாக்ரசித்தத்தால் மனத்தை அறிந்ததும், கர்மாக்கள் நம்மைப்பற்றா.

35. ஒருவன் கொடிய கர்மத்தைச் செய்து விட்டுப் பொறுக்கமுடியாமல் அவஸ்தைப்பட்டு உழல்வதைப் பகவான் பார்த்தாலுங்கூட எதுவும் நான்தானே என்று சிரிப்பார்; அதை அடக்க முயலமாட்டார்; கர்மம் முடிவை அடைந்ததும், யாவற்றையும் தன்னுள் அடக்கிக்கொள்கிறார். ஆகவே, பகவத் தரிசனம் பெற முடியாவிட்டால், கர்மத்தை தீர்க்கவும் முடியாது என்பதை அறிக.

36. ஸ்ரீ ராம நாம ஜபத்தினாலே முதலில் மனத்தைக் கண்டுகொண்டு பிறகு இந்திரியங்களை அடக்கி, கர்மத்தைச் சிறிது சிறிதாகப் போக்கி, (உள்ளிப்பூண்டை உரித்தும் பருப்பை எடுப்பது போல) உள்ளில் புகுந்திருக்கும் ஆத்மாவை அறியவேண்டும்.

37. குதிரைக்குக் கண்களில் ஒரு பாகத்தை அடைத்தால்தான் அது நேர்ப்பார்வையாக வண்டியை இழுக்கிறது. அதேபோல, விஷயங்களை நாலாபக்கமும் சிதறவிடாமல் நேரான நோக்கத்திலேயே மனதைச் செலுத்தி, கர்மங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

38. எப்பொழுது ஞான சூரியன் அந்தர் முகத்தில் தோன்றுமோ அப்பொழுதே இருள் நீங்கி, பரிசுத்த ஹ்ருதயத்தில் விசால ஆகாயம் தோன்றி அருணோதயமாகச் சோபிக்கிறது.

39. ஆத்ம ஞானிகளின் வாக்கியமெல்லாம் ஒன்றுபோலவே யிருக்கும்! வார்த்தைகள் பல மாதிரி அனுபவ மொழிகளாயிருக்குமே ஒழிய, ஒரே ஸச்சிதாநந்தத்தையே கூறும்.

40. அன்பிற்கும் பகவான் கட்டுப்படவேண்டியவரே, ஒரு யோகி தம் அனுஷ்டானத்திற்குப்போகும்போது வழியில் வேறிடத்திலுள்ள அன்பினால் சிறிது நேரம் கழிந்ததும், பக்கத்து வீட்டார் தின்பண்டங்களை அன்புடன் கொண்டுவந்தார்கள். பெரியார், "ஓஹோ, இவையா நம்மை இங்கே நிற்கவைத்தன?" என்று புன்சிரிப்புடன் அவைகளைப் புஜித்தார். இதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய அன்பே.

41. ஒரு கிராமத்தில் அந்தணர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் எல்லாம் படித்தவர். யாராகிலும் தர்க்கம் செய்ய வந்தால் அநேக உதாரணங்களைக் காட்டிப் பேசுவதிலும் ஸமர்த்தராயிருந்தார்; இன்னொருவரிடம் இருந்து கிரஹித்துக்கொள்வதிலும் ஸமர்த்தராயிருந்தார். அப்படியிருக்க, ஒரு ஸாது பிச்சைக்கு வந்தார். அவரிடமும் தர்க்கம் பேசி விட்டு, ஸாதுக்கு ஒன்றும் கொடுக்காமல் அனுப்பிவிட்டார். இதைக் கண்டுகொண்டிருந்த பெரியார் ஒருவர் உள்ளம் துடித்தவராகி அவ்வந்தணரிடம் செல்கிறார் : "ஓ அந்தணா! நீ எல்லாம் படித்திருந்தும் படிக்காதவனேயாவாய்! எல்லாம் படித்திருந்தும் படிக்காதவனேயாவாய்! ஏனென்றால், ஸாதுவின் பசிப்பிணியின் வருத்தத்தை உணராமலிருக்கிறாய்! உன்னுடைய படிப்பும் தர்க்கங்களும் வெளிவேஷமே! அனுபவத்தை

உணர்வாயானால், ஸாதுவின் வருத்தத்தையும் உணர்வாயன்றோ; உன் ஆத்மா வேறு, ஸாதுவின் ஆத்மா வேறு என்று இனியாகிலும் நினைக்காமல், படித்ததின் உண்மையை அறிந்துகொள்" என்று உரைத்துச் சென்றார். அதைக் கேட்டதும் அவ்வந்தணர் படித்தவராதலால் பல நூல்களில் இது கூறியிருப்பதையும் நினைத்து, பெரியார் உரைத்தது வாஸ்தவமே என்பதை உணர்ந்தார்.

42. 'நமக்குள் இருப்பதைவிட ஆச்சரியமானது வேறெதுவுமில்லை' என்ற திடசித்தம் பெறுவதோடு உணர்வையும் வாராமல் காப்பாற்றிக் கொண்டு, அனுபவத்தைக்கண்டு ஆனந்திக்க வேண்டும்.

43. ஒவ்வொரு பிராணியிடமும் சக்தியும் சிவமும் இருந்துகொண்டுதானிருக்கின்றன. இந்த அலங்காரத்தை எப்பொழுதும் ஸமதிருஷ்டியில் பார்ப்பவனே ஆத்ம ஞானி.

44. மாயா சக்தியே பிரபஞ்சம் முழுவதும் வியாபித்து அந்தந்தப் பிராணிக்குத் தகுந்தபடி தொழில்களைச் செய்விக்கிறது போலும் என்று நினைத்துக்கொண்டே யிருந்தால் சிவவொளியில் சேர்த்துவிடும்!

45. நீ நாயைப் பார்த்து பயந்தோடினாயானால், அது உன்னைத்துரத்திக்கொண்டுதான் வரும்! தைரியமாக நின்றுவிடு. அது உனக்குப் பயந்து திரும்பி ஓடுவதைப் பார்க்கலாம். அதுபோல, கர்மங்களைக் கண்டு பயந்து ஓடாதே. வைராக்கியத்தோடு உன்னுடைய நேரான வழியை நோக்கியே செல். அப்போது கர்மங்கள் உன்னைவிட்டுப் பயந்தோடிவிடும். பின்னர் ஆத்ம தரிசனம் காண்பாய்!

46. நாம் எத்தனையோ கெடுதியைச் செய்திருக்கலாம். எத்தனையோ நன்மையும் செய்திருக்கலாம்! ஆனால் இவ்விரண்டையும் தராசில் வைத்து எடை பார்க்கிறவர் ஒருவருண்டு. அவர் 'பகவானே' என்றுமட்டும் சிந்தனை யிருக்குமானால், அதுவே மேன்மையளிக்கிறது.

47. மறைவாயிருக்கும் பகவானை அறிய வேண்டுமானால், மறைவான இடத்தில் மறைவாகவே தியானித்து மறைவாகவே சிலநாள் இருக்கவேண்டியது அவசியம்!

48. புஷ்பம் வாடினால்தான் வாடாத புஷ்பத்துக்கு மதிப்பு ஏற்படுகிறது. அதைப் போல, ஆத்மாவானது வாடும் இவ்வுடலை எதற்குத் தரித்து கொண்டுவந்தது என்று யோசிக்குமானால், என்றும் வாடாத புஷ்பமான பகவானை அடையலாம்.

49. கடலைக்காயைத் தின்று ருசி பார்த்தவன் சர்க்கரையைத் தின்னமாட்டான். அதைப்போல, ஆத்மாநந்தம் கொண்டவன் சரீராபிமானத்தை ருசி பார்க்கமாட்டான்!

50. ஸம்ஸாரத்தில் உழல்பவனுடைய ஆத்மாவானது பச்சைப் புளியைப்போல ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும்! ஸம்ஸாரத்தில் ஆத்மாவை அனுபவத்தால் அறிந்தவனுடைய ஆத்மா பழுத்த புளியைப் போலத் தொட்டும் தொடமலிருக்கும்! சரீரத்தை அடைந்திருந்தாலும், சரீரத்திற்குள் தீபவொளி பிரகாசிக்கும் கூட்டினுள் கிளி இருப்பதைப்போல அறிகிறான்.

51. சதுர்முக ப்ரம்மானவர் கன்யாகுமரி முதல் ஹிமயகிரிவரை, ஒவ்வொரு புண்ய க்ஷேத்திர தீர்த்தக்கரையிலும் யாகம் செய்ததாக ஐதீகம் கூறுவதுண்டு. ஆனால் அவர் விசேஷமாக யாகம் புரிந்த இடம் ஒன்றுண்டு. அதுவே ஜனார்த்தனம். அவ்விடத்தில் ப்ரம்மா அறுபத்தாறு கோடி தீர்த்தங்களையும் தபஸினாலே வரவழைத்து ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு அபிஷேக அலங்காராதி பூஜைகள் செய்து, திவ்ய இலையில் திவ்ய அன்னங்களையும் பலஹாரதிகளையும் பரிமாறி, போஜனம் ஏற்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். ஸ்ரீமந் நாராயணனும் ஸம்மதித்தார்; போஜனம் செய்ய உட்கார்ந்தார். உடனே கையில் ஒரு ருத்ரணி ஜலத்தை வார்த்தார் ப்ரம்மா! அப்படியே நின்றுவிட்டார் ஜனார்த்தனர் - என்று புராணம் கூறுவதையும் கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதன் உட்கருத்தை அறியவேண்டுவது முக்கியமாகும். வாஸ்தவம் என்பதை அனுபவத்தில் அறிந்துகொள்ளலாம். அதாவது, பரிசுத்த ஹிருதயக்ஷேத்திரத்தில் விசாலமான

வெளியில் தியானித்து, அறுபத்தாறு கோடி மஹா தீர்த்தங்களையும் வரவழைத்து, ஸர்வ வியாபியான வாசுதேவனை தன்னுள்ளே உருப்படுத்தி அபிஷேகாதிகள் செய்து ஜோதி வஸ்திரத்தைச் சார்த்தி, திவ்யான்னத்தை நைவேதிக்கலாமே ஒழிய சாப்பிடச் செய்தால், உலகமே ஒடுங்கி ஆதிநாராயணரிடம் லயமாகிவிடும் என்பதைக் காண்பிக்கவே, பகவான் ஜநார்த்தனராகக் கோலங்கொண்டார். பின்னும், அண்டரண்ட சராசரங்களை யெல்லாம் தம் குழியில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற கடவுளுக்கு ஒரு முழு இலையில் காற்படி அரிசி சாதமே விதிக்கிறது என்பதை விளக்கவே ப்ரம்மா பூஜை செய்தார். ஆனால், அவர் மானஸீகமாகப் பூஜித்தார் ; பஹிர் முகத்திலும் சோபிக்கச்செய்தார். அதற்கு எடுத்துக் காட்டாகவும் ஜநார்த்தனம் என்ற ஸ்தலத்தில் ஸமுத்திர தீரத்தில் மலை போன்ற மண் திட்டுக்குள் சம நிரப்பாக, பார்வைக்கு நாலு மைல் சம சதுரமாக மேடை போட்டதுபோலவும் காண்கிறது. அங்கே எங்கு தோண்டினாலும், கையாலே குவித்தாலும், ஊற்று ஜலம் ஸ்படிகம் போலவும் கங்கா ஜலத்திற்குத் துல்யமாகவும் வருகிறது. இந்த ஒன்றே நமக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுகிறது.

ஸ்ரீ ஜநார்த்தனருடைய பூர்ண நிலையை நாம் யோகத்தினால் அறிந்தோமானால், ஒரு தினத்தில் எட்டு தரம் உண்டாலும் உண்ணாதவன் என்றே கூறிவிடலாம். ஸகல வஸ்துக்களும் ஜனார்த்தனருடைய ஹ்ருதயத்திலிருப்பதுபோல் அவரை உபாஸனை புரியும் பக்தனுடைய ஹ்ருதயத்திலும் ஸகல வஸ்துக்களும் அடங்கியிருப்பதை உணர்வதால், உண்பதே, இவனுக்கு ஞாபகமிருப்பதில்லை. அவர் சாப்பிட்டார் என்றால், உலகமே அந்தர்கதியாகிவிடுமே! அதற்காக நான் என்பது அற்று எல்லாம் ஜநார்த்னருடையது என்று சாப்பிட்டாலும், பசியுடையவனாகவே காணப்படுவான். அதாவது, பூர்ணநிலையைக்கண்டு அனுபவித்த ஆனந்த அம்ருதத்தை ஸதா சாப்பிட்டுக்கொண்டே இருப்பான்.

52. நாம் பலருடைய புகழுக்காகவோ, தற்பெருமைக்காகவோ, எதையும் செய்யலாகாது. எல்லாம் வாசுதேவ மயமாகக்கொண்டு மகிழவேண்டும். அப்போது இந்த மாயை

பிறப்பது நம்மிடமே என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம்.

53. இது நல்லது, இது கெட்டது இதைச் செய்யலாம், இதைச் செய்யகூடாது என்ற இந்திரியங்களுடைய பாகுபாடுகளால் அவற்றை அறிந்து கொள்ளாமல் காரியங்களை செய்யக்கூடாது என்பதற்காகவே நம் பெரியோர்கள் குருவை ஆசிரயித்து வந்தனம் முதலிய கைங்கரியத்தைச் செய்து, அவரால் உபதேசிக்கப்பட்டதைக் கேட்டு நல்லது பொல்லாததை அறிந்து, அவற்றின்படி அனுஷ்டித்தும் வந்தார்கள். நல்லது கெட்டது என்பதை அறிய ஒரு குரு வேண்டிய தவசியமல்லாவா? நாம் அவற்றை அறிந்துகொண்ட பிறகு "இவையெல்லாம் எவனிடமிருந்து வந்தன" என்ற வேதாந்த விசாரம் நம் உள்ளத்தில் கிளம்பிக்கொண்டே இருந்து, அதன் முடிவை - அதாவது ஆத்மதரிசனத்தை அடைவோம்!

வருங்காலத்தைப் பற்றிக் கவலையில்லாமலும் கழிந்ததைப் பற்றி சிந்தனையில்லாமலுமிருந்து, தற்பொது நடக்குங் காலத்தை வீண் போக்காமல் தன்னுள்ளத்திலேயே ஊன்றி முயன்று கடவுளைக்காணவேண்டும்!

54. ஈஸ்வர தரிசனம் பெறும்வரை மயக்கத்தினால் கஷ்டமாகத்தானிருக்கும்! பகவத் தரிசனத்தைப் பெற்றதும், சூரியனைக் கண்ட பனிபோல தீக்குணங்கள் யாவும் நீங்கிவிடும்.

55. நெற் பயிருடன் கூடவே முளைத் தெழுங் களையைப் பிடுங்கினால் மட்டுமே நெல் தான்யம் பயனைத் தருகிறது. அதேபோல, அஹங்காரமாகிய களையைப் பிடுங்கி விட்டால், நித்யமாகிய ப்ரம்மம் நான் என்ற முக்தி உண்டாகிறது.

56. யார் யாருடைய உள்ளத்தில் ஏதேது புகுந்திருக்கிறதோ அதுவே பேசிவிடுவார்கள். நல்லதானாலும் சரி, கெட்டதானாலும் சரி, கேள்விக்கு பதிலில்லாவிட்டாலும், பகவத்கிருபையையுடைய பேச்சுக்களைக் கலந்தும் பேசுவார்கள்! இப்படியுள்ளவர்களும் உண்டு! இதனால்,

57. அவர்கள் உள்ளத்தை அறிய முடியாது! நல்லது கெட்டதை நாம் நினைக்கவும் கூடாது. அதில் பகவத் க்ருபையுடன் உரைத்த வாக்கியத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு கெடுதியை நீக்கி விடவேண்டும்!

58 ஒருவன், தானே பெரியவன் என்று கர்வத்துடன் பேசினால் அவனிடம் கோபிக்காமல் சாந்தியுடனிருப்பதுதான் அழகு. அந்தக் கர்வம் அவனையே சேரும்! உன்னிடம் சாந்தியென்னும் அக்கினியிருக்க, கர்வமாகிற பூச்சிகள் வந்தால் எரிந்துவிடும்.

59. கருணையாகிய ஸமுத்திரத்திலே அசையாமலிருப்பது ஜலம்தான். அதன் அலைகளும் ஜலமே. இதேபோல, அலைகளாகிற மாயையும் ப்ரம்மமே! இந்த மாயை ஒடுங்கும் அசைவற்ற நிலையும் ப்ரம்மம்தான்!

60. நெல் பயிர் முளைத்தபிறகுதான் கதிர்வருகிறது. முளைப்பதற்முன் விதையினுள் நுழைந்திருக்கிறது. அதேபோல மனிதனாகப் பிறந்து ஆனந்தக் கதிரொளியைக் காணவேண்டும். இப்பிறவிக்குமுன் ஒரு விதையைப்போல நம் சக்தி மறைவாக இருக்கிறது. அது வெளிப்படும்போது, சக்தியுடன் பிறந்த மனிதனாகிறோம்.

61. வைத்தியன் மனிதர்களுக்கு வியாதியை ஒழித்துத் தன் புகழை நாட்டுகிறான். வண்டிக்காரனோ குதியையைச் சரிவர ஓட்டிப் பணம் ஸம்பாதிக்கிறான். பரிசாரகன் தன் எஜமானனைத் திருப்திசெய்து மாதச் சம்பளம் வாங்குகிறான். உத்யோகஸ்தர்களும் பலவிதத் தொழில்களைச் செய்து தம் குடும்பங்களை நடத்துகிறார்கள். இவையெல்லாம் மனித லக்ஷயங்களை நடத்துகிறார்கள். இவையெல்லாம் மனித லக்ஷ்யங்களாகிற அறிவினாலல்லவா? ஆனால், இவையெல்லாம் தன் மயத்தில் திருப்பிய ஞானிக்கு ஓர் தாரம்மியக் கனவிலோடும். ஊழியக்காரனாக நினைத்தாலும், தன்னைப்போல நிர்விகல்பம் கொள்பவன் தான் உண்மையான ஊழியன் என்பதை நினைப்பான் யோகி!

62. ஒருவன் ஞானியாக வேண்டுமானால் அதற்கு வேண்டியதைக் கற்று குரு உபதேசம் பெற்று அறிவுக்குள் இறைவனைக் கண்டு ஆனந்தங்கொள்ளவேண்டும்.

இலை சருகுகளையோ அல்லது கிழங்குகளையோ மட்டும் புசித்துக்கொண்டு ஜீவித்திருக்க முடியாது. இவ்விதம் செய்கிறவர்கள் ஆத்மீக வாழ்க்கையே உணராதவர்கள் தாம். இனிமையானதும் இலேசானதுமான ஆஹாரத்தைப் புசித்து யோகம் செய்தால் சாந்தி உண்டாகும்.

63. ஒருவன் "நான் எவ்வளவோ பிறவிகளுக்கு இடம் கொடுத்துவிட்டேனே! இதை எப்படிக் குறைப்பது" என்று ஒரு நாளாவது உள்ளத்தில் நினைத்து நினைத்து உருகுவானாயின், அவன் பழக்கத்தில் ஞான மார்க்கத்தை உணரலாம்.

64. எந்தப் பொருளில் பூர்ண நம்பிக்கை உடையவராவோமோ, அந்தப் பொருளே பழக்கத்தில் தாமாகி விடுகிறோம்.

65. ஒருவன் மனைவி மக்களிடத்து எவ்வளவு நம்பிக்கையோடு இருக்கிறானோ, அவ்வளக்கவ்வளவு அவர்களும் அவனிடம் நம்பிக்கையோடு இருப்பார்கள். நம்பிக்கை எப்பொழுது குறைந்துவிடுமோ, அப்பொழுது எல்லோரும் குறைவாகவே பேசுவார்கள். அதுபோல மனமாகிய மனைவியிடத்தும் இந்திரியங்களாகிற குழந்தைகளிடத்தும் ஆத்மா எவ்வளவு நம்பிக்கையோடு இருக்குமோ, அவ்வளவுக்கும் பரமாத்மாவைக் காண சுலபாக இருக்கும், இப்படி இவற்றினிடம் நம்பிக்கையில்லாவிட்டால், குறைவாகவே யிருக்கும். எப்பொழுதும் ஆத்ம திருப்தியுடன் இருக்கப் பழகு.

66. ஒன்றில் திடமான நம்பிக்கை இருக்குமானால், அது கிட்ட எவ்விதக் கஷ்டமானாலும் கை கூடிவிடும்.

67. ஒரு கிராமத்தில் அந்தணர் ஒரவர் இருந்தார். அவருக்கு ஒரே மகன் உண்டு. அம்மகனுக்கு குளிர் ஜுரம் காணவே,

எவ்வளவோ வைத்திய சிகிச்சையும் மந்திரமும் செய்தும், பயன் கிட்டவில்லை. ஒரு நாள் பெரியார் ஒருவர் அவர் விட்டிற்கு வந்தார். உடனே அவ்வந்தணர் அவருக்கு வேண்டிய ஆசார உபசாரங்களைச் செய்து தம் குறையைத் தெரிவித்தார். உடனே பெரியார் உன் மகனுக்குக் கருடபக்ஷியினுடைய உச்சிஷ்டத்தைக் கொடுத்தால் இவ்வியாதி ஒழியும் என்று மொழிந்தார். அதைக் கேட்ட அந்தணரும் அதற்கு வேண்டிய உபாயத்தைச் சொல்லி அருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தார். பெரியார், "மூன்று நாள் உபவாசம் இரு பக்தியோடு பாயஸ் அன்னத்தை வை கருடாழ்வார் வருவார் ; சாப்பிடுவார் ; உன் மகனுடைய வியாதியும் தீரும்" என்று மொழிந்து சென்றுவிட்டார். உடனே, அந்தணரும் அன்று முதல் அந்தப் பெரியாரிடம் பக்தியை வைத்து, அவர் சொன்ன வாக்கியத்தில் பெரும் நம்பிக்கையுடன் மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து அதுவே தியானமாக சிறிது அன்னத்தைக் கிண்ணத்தில் போட்டு தம் வீட்டு முற்றத்தில் வைத்து, "ஓ! கருட பகவானே, என் மகனைக் காப்பாற்ற வா" என்று உருகினமனத்துடன் அழைத்தார். உடனே, கருடன் வந்து கிண்ணத்திலிருந்த அன்னத்தில் பாதியைப் புசித்துவிட்டுச் சென்றது. அவர் மீதி இருப்பதை எடுத்து, தன் மகனுக்குக் கொடுத்து வியாதியை ஒழித்தார். இதனால் அந்தணருடைய பெரு நம்பிக்கையே குழந்தையைக் காப்பாற்றியது என்பதை நாம் அறியவேண்டும். பெரியவர்களுடைய வாக்கியத்தை நம்பினால், மோசம் வராது என்பது நிச்சயம்.

68. நம்பிக்கையுடன் ஒரு கடலில் தியாகமென்னும் நினைவுடன் ஒரு தரமாவது ஒரு மூலையில் குளித்தாலே போதும். பெரும் நம்பிக்கையுடையவனாகவே இருக்கலாம்.

69. ஒரே நிலையில் இருந்துகொண்டுதான் நம்பிக்கையைக் காப்பாற்றவேண்டும ; பல மாதிரியாக அங்குபோனால் இருக்குமோ, இங்கு போனால் இருக்குமோ, என்றெல்லாம் நினைத்து நினைத்து மனத்தைப் புண்படுத்தக்கூடாது. ஏதாகிலும் ஒன்றிலேயே நம்பினபிறகு, அதுவே பெரும் நம்பிக்கையாக மாறி விடுகிறது.

70. நான் சுசீந்தரத்தில் ஸ்வாமி தரிசனம் செய்து வரும் வழியில், வீணாகானம் கேட்டேன். உடனே அங்கு நின்று விட்டேன்; இதைப்பார்த்து அங்கிருந்த பையன்கள், "உள்ளே வந்து ஸங்கீதத்தைக் கேட்டுவிட்டுப் போகலாம்" என்றதின்பேரில் உள்ளே சென்றேன். அவர்களும் வந்தனம் கூறி உட்காரச் சொன்னார்கள். அவ்விதம் சிறிது நேரம் கேட்டேன். அந்தவீணை வாசித்த அந்தணர் வீணையை நிறுத்திவிட்டு என்னிடம் வினாவலானார்; "ஓ! ஸ்வாமி, இந்த வீணா ஸங்கீதத் தொழிலிலேயே சிறிது காலம் இருந்தேன்! நல்ல புகழ் பெற்றேன்! நல்ல தர்மங்களையும் செய்தேன்! என்னை இந்த மோசமான மடைப்பள்ளி வேலையில் அமர்த்தினார் கடவுள்!" என்று கழிந்த காரியங்களைக் கூறித் தம்மைத்தானே பல மாதிரி உயர்த்திப் பேசினார். அதற்கு நான், "அதைச் செய்வேன், இதைச்செய்வேன் என்று தற்புகழ்ச்சி பாராட்டாமல், உம்முடைய வித்தையில் பூர்ண நம்பிக்கை உமக்கு இருக்கும்பட்சத்தில் இப்படி உழலமாட்டீர்; ஆநந்தத்தையே அடைவீர்; மேலும், கடவுள் நல்ல கைங்கர்யத்திற்காக உங்களை இங்கே ஏற்படுத்தியதும் நல்லதே! ஆங்கார மகங்காரமெல்லாம் தீர்ந்து பகவத் - பக்தியில் ஈடுபட்டவராகி சோபிப்பது பகவானுடைய அனுக்கிரஹம்தான் என்பதை மறவாமல் தினசரி ஸந்தியாவந்தனாதிகள் செய்ததும் சிறிது நேரம் ஆத்ம த்ருப்திக்காக வீணாகானம் செய்வீர்களாக. அந்த ஸ்தாணுக் கடவுள் அருள் புரிவார்" என்றேன். இதைக் கேட்டதும் அவர் "வாஸ்தவமே, சிறிது காலம் அலக்ஷியமாகத்தான் இருந்தேன். அதனால் வந்த தோஷத்தை இப்போது அனுபவிக்கிறனே். அதுவும் அநுக்ரஹம் என்பதை தங்களுடைய வாக்கியத்தைக் கேட்டு ஆறுதலடைகிறேன்" என்றார். இதனால் நாம் எதைச் செய்தாலும் நம்பிக்கையுடன் இருக்கவேண்டுமென்பது விளங்கும்.

71. கர்ம வினையால் மூடப்பட்டவனுக்கு நம்பிக்கை உண்டாகாது.

72. பகவான் அந்தர்யமியாக எப்பொழுதும் தொழில் புரிந்துகொண்டே இருக்கிறார். அவர் கண்களை மூடினால் யாவும் ஒடுங்கிவிடும். ஆகையால், அறிவீனத்தால் ஏற்படும் குற்றங்களை

ஸகிக்கமுடியாமல், கடவுளைக் கண்ணற்றதாகக் கூறுவதற்குக் காரணம் அவநம்பிக்கையேயாகும். இந்த அறிவீனத்தைப் போக்கி, எல்லா உடலிலும் உயிருக்குயிராய் இருந்து, தொழில்களைச் செய்தும் செய்வித்தும் சும்மா இருந்து ஆனந்தம் கொள்ளச்செய்யும் கடவுளை, நம் அறிவென்னும் கண்ணால் காண்பது உண்மையான நம்பிக்கையாகும்.

73. அம்பிகையினிடம் பக்திச் செலுத்தச் செலுத்த, தன்னிடம் இல்லாத ஒன்றைப் பக்தனுக்கு அளிக்கிறாள் அம்பிகை என்பதை உணரவேண்டும். அழிவுள்ளதை நீக்கி, அழிவற்ற நித்யானந்தத்தை அளிக்கிறாள்.

74. உன் ஹ்ருதயத்தின் நடுவில் அம்பிகையை மனக்கண்ணால் பார்த்து, அர்ச்சராதி பூஜைகளைச் செய். அலங்காரம் பண்ணி அப்படியே மனக்கண்ணால் பார்த்துப் பார்த்து ஆனந்தி. உன்னுடலில் ஒவ்வோர் அவயவத்திலுள்ள உள் நரம்பு ஓட்டத்தின் மூலம் அம்பிகையினுடைய பிரகாச ஒளியை திரும்பத் திரும்பப் பரப்பு. நாடி வழியாகப் பிரகாசப் பிரவாஹம்போல நிரம்புவதைக் கவனி. மற்றபடி பிராணாயாமம் செய்வதாக மூச்சைக் கணக்கிட்டுக்கொண்டு மாத்திரை யளவையும் பற்றிச்சிந்தனை செய்யாதே! மனக் கண்ணில் அம்பிகையை தேஜோமயமாகப்பார். இந்நிலைமைதான் ஸ்திரப்படவேண்டியது. அது தானாக அகண்டா காரத்திற்குச் சுலபமாக வழி காட்டும்.

75. முக்குணங்களாகிய உலகத்தினுள் கடவுளைப் பார்க்கமுடியாது. கடவுளிடத்தில் உலகம் முழுவதும் அடைந்திருக்கிறது என்பதை அறிகிற ஆத்மா கடவுளுக்கு ஸமானம். பின்னர் உலகப்பற்றுள்ள ஸுகமாவது துக்கமாவது ஒன்றுமே யிராது. இது மேலான யோக மார்க்கம். ஆனால், சீக்கிரமே வராது. என்னவென்றால், நீ உலகத்திலேயே பிறந்தாய் ;உலகத்தினிடம் நட்புக் காட்டுவது உன்னுடைய இயற்கை. மெல்ல மெல்ல ஜெபத்தாலும் தியானத்தாலும் அறிவுண்டாகி, உலகம் வேறு ஆத்மா வேறு என்றுள்ள அப்பியாஸத்தை உணர்ந்து சித்த சுத்தி

ஏற்பட்டதும் ஈஸ்வர தரிசனம் கிடைத்ததும் எங்கும் கடவுளைத் தரிசிக்கிறதனால் ஸகலமும் கடவுளிடம் அடங்கிகிடக்கிறது என்பது அநுபவமாக யோக சாந்தி உண்டாகிறது.

76. "உலகம் பொய்; ஆத்மாவில் ஆத்மாவை அறிவது உண்மை" என்றுள்ள சிந்தனை ஏற்பட்டால் மட்டுமே ஜெபம் தியானம் முதலிய தெய்வீக காரியத்தில் ஈடுபடமுடியும்.

77. எவன் பெண்களிடத்திலும் மக்களிடத்திலுமுள்ள ஆசையினின்று தப்பித்துக் கொள்ள வழியைத் தேடவேண்டு மென்றுள்ள ஆவலுடன் குருவினிடம் நம்பிக்கை வைத்து குருவாக்கியத்தில் உறுதி கொண்டு பற்றுதலை விடுகின்றானோ அவனே அறிவுள்ள மனிதன்.

ஸத்தியத்தைப் பற்றியது

78. ஸ்த்யமென்று இருந்தால், நம்பிக்கை தானே அமைகிறது.

79. 'ஸத்யமெங்கே, ஸத்யமெங்கே?' என்று மனத்தால் தேடிக்கொண்டே போனால், இந்த உடலையே தள்ளி விட்டு ஸத்தியத்தில் லயமாகிவிடும்.

80. உள்ளதை உள்ளபடி நாவால் பேசுவது வாக் ஸத்யம். இந்திரிய கோசங்களைப் பொய்யிலுழலாமல் இழுத்து ஸத்யத்தில் நிலைநிறுத்துவது (அதவாது குறிப்பிட்ட உபாஸநமூர்த்தியிடம் நிறுத்துவது) மனோஸத்யம். சரீரத்தை ஒன்றோடொன்று சேஷ்டைக்கு இழுக்காமல் தடுப்பது சரீரஸத்யம். இப்படி இந்த மூன்று ஸத்யமும கைகூடினால், 'பிரம்மம் ஸத்யம் ; ஜகத் மித்யை' என்று சொல்லப்படும் முதல் ஸத்யம் விளங்கும்.

81. சரீர சட்டை நீக்கி, சூக்ஷ்ம சரீரத்தை அடைந்து ஸச்சிதாநந்த அமுதம் பெருக்கில் அடையச் செய்வதே ஸத்யம்.

82. 'நான் ஸத்யவான்' என்று மார்தட்டுவதனால்மட்டும்

ஸத்யவனாகமாட்டான். அதற்குரிய அறிகுறிகளிருந்தால், ஸ்தயவானாகலாம்.

83. இச்சரீரம் வளர்ந்து கொழுப்பெடுத்திருந்தாலும், இதற்கு அழிவுள்ளதனால், இது அஸத்தயமேயாகும். வளராது உயர்வு தாழ்வில்லாது சரீரத்தை ஒட்டியிருந்தாலும், அதைவிட வேறாக இருப்பதை உணரும்போது ஸத்யம் வெளிப்படும்.

84. ஸத்யமாக அதைச் செய்தேன் ; ஸத்தியமாக இதைச் செய்யவேயில்லை என்று ஸாதாரணமாக குழந்தைகளைப்போலப் பேசி வாதம் புரிவதில் பயனில்லை. உண்மையான ஸத்தியத்தை உணரும்போது, பேச்சுக்கு இடமே இராது.

85. ஆகாயத்தில் பறவைகள் பறப்பதும் ஸத்தியமே. பூமியிலுள்ள பிபீலிகாதி பூதங்களும் ஸத்தியத்தினாலேயே வளருகின்றன. ஸுவர்க்கலோகாதி உலகமும் ஸத்தியத்தினாலேயே அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடியுள்ள பாவ புண்யத்தின் பலன்களை அனுபவித்து வருவதும் ஸத்தியமே! ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய இம்முத்தொழில் புரியக் காரணமாயிருப்பதும் ஸத்தியமே! இப்படி இதன் அனுபவத்தை உணருகிறவர்கள், ஸத்திய ஞானாநந்தத்திலேயே சேர்ந்துவிடுவார்கள்.

86. நாம் தனத்தைத் தானம் செய்யலாம் ஸ்வரணத்தைத் தானம் செய்யலாம்; விளை பூமியைக் கொடுக்கலாம். இவை ஸத்தியமாகத் தோன்றினாலும், இந்த உடலிருக்கும் வரையில்தான் உதவும். போக்கு வரவுக்கு அறிகுறிகளோயாகும் ஆதலின், இவைகளுக்கு அப்பால் உதவக்கூடியதும் நித்தியமாக விளையாடிக்கொண்டிருப்பதும், ஆத்மாவை விடுபெறச் செய்யும்படியான அருள் உபதேச தானத்தைக் கொடுப்பதும் உண்மையான ஸத்யம். இந்த உபதேசத்தினால், தன்னையேதான் கண்டு கொள்ளும்படியாக இருக்கிறதல்லவா? அதோடு நித்ய ஸாதனமாகிய ஸத்திய வீட்டையும் காட்டுகிறது. ஆத்மாநந்தத்தை அடைவிக்கிற உபதேசங்களே ஸத்யமாகும். மற்றபடியுள்ள தானேமோ தர்மங்களோ யாவும் போக்குவரவுள்ளவை.

87. ஆதிசங்கர பகவத் பாதாள் மஹாகாயத்ரி ஜெபத்தினாலே எவ்வளவோ அமானுஷ்யமான லீலைகளை செய்திருப்பதை நம் முன்னோர்கள் உரைத்ததை கேட்டிருக்கிறோமல்லவா? அவர்களே படிப்படியான முறையை உபதேசித்தார்கள். முதலில் விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம், சிவ பூஜை, அதாவது பஞ்சமூர்த்தி உபாஸனை பண்ணு. ஒரு முகப்பட்ட நிலைசித்த சுத்தி ஏற்பட்டதும் ஸாக்ஷாத்கார அம்பிகையை உபாஸித்து விசாலமடைந்து ஹ்ருதயமாகிவிட்டால் தானாக அம்பிகை வந்து அமர்ந்து யாவும் விளக்கிடுவாள்! இதற்கு குரு பக்தி தேவை! ஈஸ்வர பக்திக்கும் சிறந்தது, ஞானிகளிடம் பக்தியாயிருப்பது! என்பதை நன்கு அறியவேண்டும்.

88. ரோஜாப்புஷ்பம் பார்வைக்கு நன்றாக இருக்கின்றன. முட்கள் இருப்பதனால், ரோஜாப்புஷ்பத்தைக் கொள்ளாமலிருப் பதில்லை அல்லவா? அதேபோல, புலன்கள் இயற்கையாகவே நம் உடம்பில் இருக்கின்றன அவைகளை நீக்கி, பக்தியென்னும் மலரைக் கொள்க.

89. ஒரு சொம்பில் நிறைய நீரை நிரப்பி வைத்து விட்டுச் செல்கிறோம். ஒரு தேள் எதேச்சையாக வந்து சொம்பில் கொட்டியதும், அச்செம்பு ஓட்டையாக, நீரெல்லாம் ஒழுகிப் போய்விடுமல்லவா? அதேபோல, பக்தியை ஒரு ஸமயம் அப்யாஸித்து ஹ்ருதயத்தில் நிறைய (இருப்பதாக நினைத்தாலும்) இருந்தாலும் பெண்ணாசை என்னும் தேள்கொட்டிவிட்டால், யாவும் தீர்ந்துவிடும். ஆகையால் தம்மிடம் "பக்தியினாலே ஹ்ருதயத்தை பரிசுத்தமாக்கிவிட்டோம்" என்று எண்ணுவதோடு பக்தியை அனுஷ்டிப்பதிலும் தவறாமலிருந்து பெண்ணாசை யென்னுந் தேளுக்கு இடம் கொடாதே!

90. ஊஞ்சற் பலகையை ஒரு பக்கத்தில்மட்டும் கயிற்றால் கட்டினால், அப்பலகையில் உட்கார முடியாது; இரண்டு பக்கத்திலும் கட்டித் தொங்விட்டால் தான் ஊஞ்சலில் உட்கார்ந்து ஆட முடியும். அதேபோல, ஈஸ்வர நாமாவைப் புகழ்வதான வெளி பக்தியும் அந்தரங்கமாயுள்ள தியான பக்தியும் இருந்தால்தான் பகவானைக் கூட ஆடலாம்.

91. "நான் செய்கிறேன், நான் பெரியவன் என்று நினைத்துப் பூஜை செய்வது பக்தியன்று, நான் என் கடமையைச் செய்கிறேன். நீர் ஏற்கவேண்டும். பிரபோ! நான் எத்தனையோ கெடுதல்களைச் செய்திருப்பேன். ஆனாலும் தகப்பன் மகனைப்பொறுப்பதுபோல, பொறுத்தருள வேண்டும்! இறைவா, என்னையும் தாஸனாய்க் கொள்வாய் அருள்க, அருள்க!" என்று உருகின மனத்துடன் சிந்தனை செய்தவண்ணமாய்ப் பூஜிக்கிற தேவதையிடம் முறையிட்டுக் கொண்டேயிருந்து, உள்ளத்தைக் காண்பது தான் பக்தி.

92. தமக்கு உபதேசித்த குருவை ஸதாராண மனிதராகக் கருதுதல்கூடாது. குருபக்தி பிறந்த பிறகுதான் ஈஸ்வரபக்தி உண்டாகிறதென்பதை ஸதா நினைத்துக்கொள்.

வைராக்கியம்

93. ஒரு கிராமத்தில் தாண்டவ தீக்ஷிதர் என்னும் அந்தணர் ஒருவர் இருந்தார். அவருக்கு இராமச்சந்திரன் என்னும் மகன் ஒருவன் உண்டு. தக்க பருவத்தில் இராமச்சந்திரனுக்கு யஜ்ஞோபவீத தாரணம் அதிக விமரிசையாக தேவகோஷங்களோடு நடந்தது. ஊர் முழுதுமே தீக்ஷிதர் அவர்களுடைய பையனின் பூணூல் கல்யாணத்தைப்பற்றிப் பிரமாதமாகப் பேசிக்கொள்வதும் ஸஹஜம். ஆகவே, தீக்ஷிதர் தம்பதிகளும் குதூகலத்தோடு "நம் இராமச்சந்திரனுக்கு இந்திரபோகத்தைப் போலப் பூணூல் கல்யாணம் அதிவிமரிசையாக நடந்தது!" என்று பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது இராமச்சந்திரன் ஓடிவந்து, "அப்பா, நீங்கள் இந்திர போகத்தைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தீர்களே! அப்படி இந்திர உலகமொன்று உண்டா?" என்று கேட்டதற்கு தாண்டவ தீக்ஷிதர் மௌனமாக இருந்துவிட்டார்.

உடனே இராமச்சந்திரனுக்குத் தீவிர வைராக்கியம் பிறந்தது 'அப்பா! இந்திர உலகம், அதற்கு ஒரு ராஜா, இப்படி ஒரு மஹா உலகம் உண்டானால், அதைப் பார்த்த பிற்பாடுதான் சாப்பிடுவேன்! இதோ போய்வருகிறேன்" என்று உரைத்துக்கொண்டே வெளியில்

சென்றுவிட்டான். தீக்ஷிதரும் தீர்க்கதரிசியானதால், பையன் போகும் முகூர்த்தம் நல்லதென்று எண்ணி, சீக்கிரம் ஆனந்த குதூகலத்தோடு வந்து சேருவான் என்று திடமாக நம்பியிருந்தார். இராமச்சந்திரன் போகும் வழியிலெல்லாம், 'இந்திரலோக மெது? அது எங்கே இருக்கிறது? இந்திரனை எப்படிப் பார்க்கலாம்?'' என்று மரங்களிடத்தும் வழிப்போக்கரிடத்தும் கேட்டுக்கொண்டே போனான். அப்போது இராமச்சந்திரனுடைய ஏகாக்ரசித்தமானது ஒன்றுபட்டபடியால், இந்திர பகவானே ஒரு பிராமண உருவாகவந்து வழிமறிந்தார்! "குழந்தாய், நீ எங்கு போகிறாய்?'' என்றார். அதற்கு இராமச்சந்திரன், "ஓ பிராமண சிரேஷ்டரே! நான் இந்திர பகவானைப் பார்க்கப் போகிறேன். உம்மைப் பார்க்கும்போது. நீரே குருவாக இருந்து இந்திரலோகத்தைக்காட்டியருளவேண்டும்,'' என்று அப் பிராமணரின் காலில் வீழ்ந்தான்.

உடனே அவரும் இணங்கி. மகனைக் கண்களை மூடச் சொல்லி, இத்திரலோகத்திற்குச் சென்றதும் கண்களைச் திறப்பித்தார். சிறுவன் இந்திரன் ஸிம்ஹாஸனத்திலிருப்பதைக் கண்டான். பிரஹஸ்பதிபகவான் குருவாக விளங்குவதைக் கண்டான்; இந்திரிய தேவர்களெல்லாம் அவருடைய திவ்யஸ்தானத்தில் இருப்பதைக் கண்டான் ; இன்னும் பல ரிஷிகளுடைய கூட்டங்களையும் கண்டு, மனமுருகி, ஆனந்தம் பொங்கி நாவெழாமல் பிரமித்துநின்றான்.

இராமச்சந்திரனுடைய நிலைமையைக் கண்ட இந்திரனும் ஏகாக்ரசித்தத்திற்கு இணங்கி, மகனை எடுத்து மடியில் வைத்துக்கொண்டு, "என் கண்ணே! உனக்கு என்ன வேண்டும்? நான்தான் இந்திரன். இந்த உலகம் முழுவதும் என்னுடைய தெய்வீக ஆட்சியேயாகும். இதோ என் குருபகவான் இருக்கிறார். அவர் கட்டளைப்படி நடந்துவருகின்றேன். உனக்கு என்ன வேண்டுமோ அதைக்கேள், தருகிறேன்'' என்றார். உடனே இராமச்சந்திரன், "ஓ! ஸ்வாமி! நான் கேள்விக்கு அருகனல்லேன். தங்களுடைய தெய்வீக நிலைமையைப்பார்த்து நான் மிகவும் ஆத்மாநந்தம் அடைகிறேன். இருந்தாலும், ஒரு முக்கியமான கேள்வி என்னை

வற்புறுத்திக்கொண்டே இருக்கிறது. அதை உங்களிடமிருந்தே கேட்டுக் தெரிந்துகொள்ள இருக்கிறேன். அதாவது என் ஆத்மீக குருவாகிய இந்திரபகவானே, உமக்கு உடம்மெல்லாம் கண்ணாக வந்ததைப்பற்றிச் சிலர் பரிஹஸிக்கிறார்களே! அதன் உண்மையான கருத்தென்ன என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்'' என்றான்.

இந்திரன் இந்த அற்புத வாக்யத்தைக் கேட்டதும், கோபியாமல் உள்ளது உள்ளபடியே நிச்சயத்து உரைக்கலானான்; "இராமச்சந்திரா, நீ கேட்ட கேள்வி மிகவும் மேன்மையுடையதாகும். இதுவரை இந்த இரஹஸியத்தை உன்னைத்தவிர வேறு யாரும் என்னிடம் கேட்டதேயில்லை. நீ சிறந்த ஞானயோகியாகப்போகிறாய் என்றே சொல்லலாம். ஆகையால், நடந்த விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள். இராமச்சந்திரா, நான் இந்திரிய தேவதைகளுக்கெல்லாம் அரசனாவேன். என்னுடைய அதிகாரம் இல்லாவிடில் இந்த இந்திரியங்கள் தொழில்களைச் செய்யா. அப்படியிருக்க, நான் கௌதமரிஷியைச் சோதனை செய்யக் கருதி அவர் உடலில் புகுந்து இந்திரியங்களால் ஏவி, அவருக்குக் காமத்தில் இச்சையை உண்டுபண்ணி அகல்யையிடம் சேர்ப்பித்தேன். தம் மனைவியையும் கூடத் தாய்போல நினைத்துவந்த கௌதமரிஷியானவர், "என்னை அறியாமல் நீ ஏன் என்னுடலில் புகுந்து காமத்தில் இச்சையை உண்டாக்கினாய்? என்று என்னிடம் கோபம் கொள்ள, காமமானது இந்திரியங்களை மயக்கத்தில் ஆழ்த்தி மனத்தை மூடி உடம்பு முழுதும் காமக் கலை இருப்பதைக் கண்டு தெளிந்து, என்னை ஜபித்துத் திருக்கண்களாக்கிக்கொண்டார். பிறகு தம் அகல்யா தேவிக்கு நிஷ்டையைக் காட்டி ஸ்ரீ ராம பக்தியிலீடுபட்டு ஸாயுஜ்யமடைந்தார்கள். இதைப்போலவே நீயும் என்னிடமிருந்து கிளம்புங் காமியங்களைக் கடந்து என்னை ஜெயிக்க இவ்விடம் வந்தாய் போலும்!'' என்றார்.

இந்த திவ்ய வசனத்தைக் கேட்டதும் இராமச்சந்திரன், ஒவ்வொரு ஆத்மாவினிடமும் ஒவ்வொரு இந்திரன் மறைவாக இருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்து ஸாஷ்டாங்கம் பண்ணிக்கொண்டு, ஆனந்தமடைந்தவனாகி, "என் ஆத்மகுருவே, பகவானே,

உம்முடைய கலைகள் பஞ்சேந்திரியங்களிடமிருந்து அவர்களுக்கு அரசனாக இருந்து தொழில் புரிந்து வந்தாலும், பல மாதிரியிலுள்ள மக்கள் உம்மைக் காணாமல் வாய்வேதம் பேசிவிடுகிறார்களே! அதன் கருத்தென்ன?'' என்று வினவ, பின்னர் இந்திரபகவான், "ஓ! ராமச்சந்திரா, என்னுடைய கிளைகள் ஐந்தாக இருந்தாலும், ஒரு அரசமரத்தினுடைய கிளைகள் பலவாறாகப் பிரிந்து பலவாறாகப் பரவலாக இருப்பது போலுள்ள என்னுடைய ஐந்தாலேற்படும் கிளைகளைக் காணாதபோது இந்திரியங்களையே காணமுடியாது. என்னை எப்படிக் காண முடியும்? ஆகையால், அந்த இந்திரிய கர்மங்களை யெல்லாம் ஜெயித்து, இந்திரியங்களை உணர்ந்து, பிறகு மனத்தை உணரும்போது என்னை உணர முடியும் நீயோ இந்திரியங்களையும் கடந்து மனதாலேற்பட்ட திடபக்தியையும் கொண்டதால், என்னைப் பார்க்க உன்னால் முடிந்தது'' என்றார்.

இதைக் கேட்டதும் அறிவுடைய இராமச்சந்திரன், "ஓ! பகவானே, உம்மை இந்திரிய-தேவர்களுக்கெல்லாம் அரசராகப் புகழ்வதால், உம்மை எப்பொழுதும் நமஸ்கரிக்கின்றேன். என்னுடைய சில ஸந்தேகங்களைத் தீர்த்தருளவேண்டும். ப்ரபோ, என்னை வலிய அழைத்து அருள் தந்து தயாநிதியே, அருள்க, அதாவது, பிராணாபானங்களைக் கட்டுப்படுத்தி ஸத்குருவை அறிந்துகொள்வது எப்படி? இவ்வுலகத்தில் பிறந்து இறந்து உழலாத அத்வைத ஸ்வரூபம் எது? இவ்விரண்டையும் எனக்கு தெளிவுபடுத்திச் சொல்லியருளவேண்டும். ஓ, காமதேனு வைக்கொண்ட தேவே!'' என்று கேட்டான்.

இத்திவ்ய வசனங்களை மகனுக்கு இந்திரன் உரைக்கிறார். ஓ! ராமச்சந்திரா, நீ கேட்ட கேள்வி அனுபவமான கேள்விதான். இப்போது உன்னுடைய ஆத்மா நாமரூபங்களைக் கடக்கப் பார்க்கிறது. மிகவும் ஸந்தோஷம். குருவின் முகதரிசனத்தால் பிராணாபானங்கள் அடங்கிக் குருவினிடத்தில் தன்னை இருக்கச்செய்கிறது. பிறகு தன்மயமில்லாது ஸச்சிதானந்த அமிருதக் கடலில் மூழ்கி, ப்ரம்மஸ்வரூபமாகிய அகண்டாகாரமாகச் செய்துவிடுகிறது. இதுதான் குருவின் மூலம் பிராணனை அடக்கி

அத்வைத ஸ்வரூபமாகும் மார்க்கம். இதையே செய்துவா!" என்றார். உடனே இராமச்சந்திரன் ஸ்ரீ பிரஹஸ்பதி பகவானை நமஸ்கரித்து ஆசி பெற்றதும், இந்திரபகவான் பிராமண உருவமாகத் தோன்றி கண்களை மூடச்சொல்லி, பழைய இடத்திற்குக் கொண்டுவிட்டு, "குழந்தாய், நீ இந்திர லோகத்தைக் கண்டுதான் உண்பேன் என்ற திடவைராக்கியம் கொண்டு ஏகாக்ரசித்தத்தால் என்னையே தியானித்தாய்! பின்னும், குருபக்தியுடன் இருந்தாய்! அதனால் நீ இந்திரபகவானின் தரிசனமும் தேவகுருவாகிய பிரஹஸ்பதி பகவானுடைய ஆசியும் கிடைக்கப் பெற்றாய்" என்று கூறி மறைந்துவிட்டார்.

இராமச்சந்திரன் இந்த அற்புத நிகழ்ச்சியை நினைத்து நினைத்து பிரம்மச்சரியத்தினுடைய எல்லா ரஹஸ்யங்களையும் உணர்ந்தவனாகி, குதூகலத்துடன் தாய் தந்தையர்களிடம் வந்து நமஸ்கரித்து, "நான் இந்திரலோகத்தைக் கண்டுதான் சாப்பிடுவேன் என்று திடவைராக்கியம் கொண்டதால் இந்திர பகவானிடம் என் சித்தத்தை ஏகாக்ரப்படுத்தியபோது அவர் தோன்றி என்னை எடுத்து இந்திரலோகத்திற்கு இட்டுச்சென்றார். அவரையும் மஹா குருவையும் தரிசித்தேன்; ஆத்ம தரிசனம் கண்டேன். அவர் தம்மை ஜெயிக்கவும் வழிகாட்டினார்; உலகில் படாது பழகவும் வழிகாட்டினர்; பிரம்மஸ்வரூபத்தை விளக்கினார். "நான் பிரம்மம்!" என்பதை உணர்ந்தேன். உங்களுடைய புண்ணிய பலனாலே எனக்கு இந்தத் திவ்யதரிசனம் கிடைத்தது. எனக்கு மேலும் மேலும் உங்களுடைய ஆசீர்வாத பலனே உதவுகிறது என்பதையும் நன்கு உணர்ந்தேன்" என்று கூறி, தாய் தந்தையரை வலம் வந்து நமஸ்கரித்து, ஆத்ம திருப்தி அடைந்தான். இதனால், நாம் ஒன்றில் வைராக்கியமுடனிருந்தால், அது தானாக ஸித்திக்கிறது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

94. பற்றற்ற ஆகாயம் எவ்விதம் பூமியைத் தொட்டும் தொடாதும் இருக்கிறதோ அதேபோல, இவ்வுடலைப் பற்றியும் பற்றாதும் இருக்கும் ஸத்தியத்தை உணர்பவனே ஸத்யவான்.

95. தன்னை தப்பித்துகொள்ள வீணாக ஒருவனிடம் பொய் பேசக்கூடாது. நாம் பொய் பேசியிருந்தாலும், அதை வெளியிட்டு

அதன் பாபத்தைப் போக்கவேண்டும். அப்போது தான் தன்னிடமுள்ள ஸத்யம் விளங்கும். பாபங்கள் தீர்ந்தால்தான் ஸத்யத்தினுடைய தன்மை உண்டாகிறது. பாபங்கள் எப்படி வந்தன? என்று கேட்பாயானால், அவை உன்னிடமிருந்தே பல ஜன்மங்களாகத் தொடர்ந்து வந்திருக்கின்றன. அவற்றைத் தற்போதுள்ள மனித அறிவினாலே தீர்த்துவிடவேண்டும். ஆஸ்திகமா யிருப்பது, ஆத்ம விசாரம் செய்வது, பஜனை செய்வது, மூர்த்தியினிடத்தில் பக்தியைச் செலுத்துவது, தியானம் செய்வது, யக்ஞாதிகள் செய்கிற இடத்தில் சேர்ந்துகொள்வது, ஸாதுக்களிடமிருந்து பல உபதேசங்களைக் கேட்டறிவது முதலியவற்றை மேற்கொண்டு, நம்பிக்கையோடு இருப்பதனாலே ஸத்தியம் பிரகாசித்து நிர்மல ஹிருதயமுடையவராகிக் பிரகாசிக்கலாம்.

96. அரசராயினும், கிருஹஸ்தராயினும், பிரசாரகராயினும், மதப்பற்றுடையவராயினும், எவராயிருப்பினும், ஒரு தனியிடத்தில் தனிமையாக இருந்து கொண்டு ஜபம், தியானம், தியான நிஷ்டை மூர்த்தி ஆராதனை முதலியான செய்து, மௌனத்தோடு கடிலாஸ் மாதிரி பறந்துகொண்டே யிருக்கிற மஹான்களைத் தேடி அறிந்து தொண்டாற்றி அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டு நடந்துகொள்வதாலே யாவரும் க்ஷேமத்தை அடைவார்கள். நீ கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் விபரீதமாக இருந்தாலும் கூட, முகத்தைச் சுணுக்காமல் செய்யுங் காரியங்கள் லோக க்ஷேமத்தை அளிக்கும். இது ஸத்யம்.

97. தினசரி தியானாதி ஸங்கீர்த்தன்ங்கள் செய்து சித் சுத்தியடைந்து தியான நிஷ்டையில் அமர்ந்த மஹானாலே படுதடியான வேலைகளைச் செய்ய முடியாது. செய்யவும் கூடாது. கடிலாஸ் மாதிரி பறந்தவண்ணமாகவே இருக்கும். கஷ்டமான வேலைகளைச் செய்ய முடியாது. அப்படியிருந்தாலும், சில ஸமயம் பிரமிக்கும்படியாகச் செய்யவும் செய்யலாம். ஆனால், அது கூடாது. அதனாலே தான், அரசர்கள் அப்படியுள்ள மஹான்களுக்கு ஒரு குறைவும் ஏற்படாவண்ணம் உபசரித்துப் போற்றியும் வந்தார்கள். அவர்களுடைய அருள் வாக்கியத்தைக் கேட்டு அதன்படி நடந்திருப்பதாக நம் புராணங்களால் அறிகிறோமல்லவா?

எல்லோரும் அவரவருடைய ஆத்ம திருப்தியடைய பாடுபட எது செய்யலா மென்பதை உணர்ந்தார்கள்.

98. நீ எல்லாருடைய நன்மைக்காகவும் தபஸ் செய்துகொண்டு இருப்பதால், உனக்கு ஒரு குறைவும் வராது. அந்த ஸத்ய தேவதை உன்னுடன் இருந்து காரியங்களை நடத்தி விடுகிறது என்பது ஸத்யம்.

99. ஞானமென்கிற தூணும் உன்னிடம் தான் இருக்கிறது. அஞ்ஞானமென்கிற தூணும் உன்னிடம் தான் இருக்கிறது. ஞானத் தூண் வளர்ச்சிபெற்றபோது அஞ்ஞானத் தூண் குறைந்துவிடுகிறது. அஞ்ஞானத் தூண் வளர்ச்சி பெற்றபோது, ஞானத்தூணே காணாமலிருக்கிறது. இந்த ஞானமென்பதான ஒளி மயம் நிறைந்த தூணைப் பிரகாசப்படுத்தும்போது, அஞ்ஞானத் தூணே காணாமல் போய்விடும். இந்த அப்யாஸத்தைத்தான் பக்தர்கள் முயன்று ஆனந்தமடைவார்கள். இதன் தராதம்மியத்தை அறிந்து அஞ்ஞான மயமான செய்கைகளை ஸத்தியமென்கிற ஞானப் பிரகாசத்தினாலே (அதாவது பராசக்தியினுடைய பாதாரவிந்த ப்ரகா சத்தினாலே) தீர்த்துவிடுவார்கள்.

100. ஸாதாரண ஜனங்களிடையே உபதேசம் செய்யக் கிளம்பினால், 'மூர்த்தி ஆராதனம் வேண்டாம் ; ஜபங்கள் செய்க ; தியானம் செய்க ; ஹவனங்கள் செய்க' என்று தம் கொள்கையைப் பரப்புவதற்காகப் பேசவேகூடாது. ஜபம் செய்யவும் தியானம் செய்யவும் ஒரு குறிப்பிட்ட மூர்த்தியின் உபாஸனை யிருந்தால்தான் படிப்படியான நிலைமை உண்டாகுமென்பதை பிரஸங்கிக்கக்கூடியவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு, தாம் பேசும் ஒரு வார்த்தைகூட வீண்படாதபடி, பக்தி சிரத்தையோடு பேசினால், ஸாதாரண ஜனங்களுக்கும்கூட ஸத்யம் விளங்கிவிடும்.

101. மேற் சட்டையைப் போட்டுக்கொண்டும், தாம்பூலம் தரித்துக்கொண்டும், பரிஹாஸமாகப் பேசிக்கொண்டும் புஸ்தங்கங்களைப் படித்துக்கொண்டு மந்திரங்களைச் சொல்லி ஹவனாதிகள் செய்யவே கூடாது. சிலர் "நெய் நிறைய அக்நியில்

வீழ்ந்தால் சரி அவ்வளவுதான்" என்று சொல்வார்கள் அப்படியன்று. தேவதையை ஆராதனை செய்து மந்திரங்களாலே செய்கிற ஆஹுதியானது, அந்த தேவதாமசம் அக்னியிலிருப்பதாகப் பாவனைசெய்து கொண்டும் அந்த ஸாக்ஷாத்காரமே ஏற்றுக்கொள்கிறதென்றும் நினைத்து மந்திரங்களைச் சொல்லி ஹோமம் செய்வதாலே ஸகல ஸம்பத்தையும் பெறலாம் ; ஸத்தியத்தை அறியலாம்.

102. பெண்களிடம் அதிகமாகப் பேசுவதால் ஸத்யம் விளங்காது. அப்படி பேசவேண்டுமென்று நெருக்க மேற்பட்டால், ஸத்யத்தையே, தன்னிடம் தனக்குத்தானே பேசுவதுபோலுள்ள பக்திரஸம் ததும்பும்படியான வார்த்தைகளையே பேசவேண்டும். இல்லையேல், மயக்கத்தில் வீழ்ந்துவிடுவது ஸத்யம்.

103. வேதங்களிலும் மஹான்களுடைய திருவாக்கிலும், ஸுவர்க்காதி போகங்களெல்லாம் பெண் புத்தி என்று கூறப்படும். இந்தப் பெண் புத்தியை விட்டவனுக்குத்தான் ஸத்யம் விளங்கும். பெண் புத்தி அற்பமாகையால் அதனிடம் பற்று வைத்தவனுக்கு வெகு சீக்கிரத்தில், வெண்ணெய் நெருப்பைக் காணும்போதே உருகுவதுபோல ஸத்யமானது உருகிப்போய்விடும். ஆகையால், பெண்களிடம் பற்றுவைக்காதே! இது ஸத்யத்தை உணர முதல் ஸதானமாகும்.

104. தெய்வீகமாகச் சில நடப்பதுண்டு. புருஷன் குடிகாரனாக இருந்து மனைவி ஸத்யவாதியானாலோ, அவள் பேசவேமாட்டாள்; பேசினாலும் ஒன்று இரண்டுதான் பேசுவாள். அது ஸத்யமாகவே இருக்கும். கடைசியில் அவள் புருஷனும் ஸத்யமார்க்கத்தில் திரும்பித் தீக்குணங்களை விட்டொழிப்பான்.

105. நாம் மனத்தில் ஸத்யமாக இருந்தால் நம் செய்கையும் சொல்லும் எல்லாம் ஸத்யமாகவே யிருக்கும்.

106. அத்யாத்ம குணங்களை விருத்தி செய்து கொள்ளவேண்டும். அதாவது உடல் தன்னுள் இருக்கும்

இந்திரியங்களை விருத்தி செய்யக்கூடாது. இந்த உடல் இந்திரியங்களுக்கு அடிப்படையாயுள்ள மனோ ஜெபம் கண்களை மூடிக்கொண்டு தம்முள்ளத்திலே அகக் கண்களாலே ஸாக்ஷாத்காரத்தைப் (உபாஸனா மூர்த்தியை) பார்ப்பது, மூக்கின் வாஸனையைத் தேடாமல், மூக்கின் நுனியின் தாரணையினாலே சித்தத்தை ஏகாந்தப்படுத்துவது, இப்படியுள்ள தெய்வீக குணங்களாலே பல நன்மைகள் உன்னுள்ளத்திலேயே தோன்றி ஆனந்திக்கச்செய்யும். இதனாலே மற்ற வெளிக்குணங்கள் நீங்கி, சாந்தம், ஸஹிப்புத்தன்மை, உதாரகுணம், இந்திரியர்களை ஒருமுகப்படுத்தும் சக்தி, இவைகள் தாமாக விருத்தியாகும். பிரம்மம் ஸத்யமென்பதுஉணரப்படும்.

107. புலனடக்கத்தால் சிந்தனை உண்டாகி ஸதா ஜெபம் செய்ய உறுதி கிட்டுகிறது. இதனாலே பொறுமை உண்டாகிறது. பொறுமையால் நல்லது கெட்டது என்ற வேறுபாட்டுடன் நிச்சயமான உறுதியோடு ஸத்யம் விளங்குகிறது. ஸத்யம் சாந்தியால் உண்டாகிறது. சாந்தி மனோமயத்தில் ஜபம், தியானம், தியான நிஷ்டை முதலியவைகளைச் செய்யாமல் செய்துகொண்டிருக்கிற ஆத்ம சக்தி உண்டாகி ஆனந்திக்கச்செய்கிறது.

108. நல்ல ஆஸ்தீக சிந்தனையுடைய ஒருவர் "முன்னால் பணத்தை ஸம்பாதித்துக்கொண்டபிறகு ஈஸ்வர பக்தியைச் செய்துகொண்டிருக்கலாமா? என்று என்னிடம் கேட்டார். அதற்கு நான் "அப்படியன்று முதலில் ஈஸ்வரனை உள்ளத்தில் உணர்ந்த பிறகு பணத்தை ஸம்பாதித்தால்தான், உனக்கும் சுற்றத்தாருக்கும் மிகுந்த நன்மை உண்டாகும் என்பது நிச்சயம். இதுபோலவேதான் உன் ஸந்ததிகளுக்குக்கூட தியானம் ஈஸ்வர பக்தி பஜனை முதலியவற்றைக் கற்றுக்கொடுத்த பிறகு வித்தையை கற்றுக்கொடுப்பதாலே மிகுந்த சிரேஷ்டை உண்டாகும். இதுதான் ஸத்யம்.

109. ருதுஸ்தானமான பெண் தன் நாயகனைக் கூடாமலிருந்தால், காமத்தில் இச்சை உண்டாகாது. ஒருதரம் தன்

நாயகனுடன் சுகபோகத்தை அனுபவித்து பிறகு, நாயகன் பிரிந்தால் அப் பிரிவை பொறுத்திருத்தல் அரிது. அதுபோல மனம் பக்குவமடைந்தபின் (புஷ்பித்தபின்) ஒருதரம் பகவானை கூடி ஆனந்தித்தபிறகு, பகவானுடைய பக்குவ நிலைமையானது ஸாக்ஷாத்காரத்தையே காணும்படி செய்து சத்யமாயிருக்கச் செய்கிறது.

110. தினசரி அனுஷ்டானங்கள் செய்துவரும் ஒருவர் "தெய்வத்தினுடைய ஸ்வரூபமென்ன?" என்று வினவினார். அதற்கு நான் "ஜன்மாந்தரங்களிலுள்ள கர்மங்கள் செய்ததை அறிவது தெய்வம். இப்படி அறிய பிரயத்தனம் செய்துவருவது உன்னுடைய புருஷத்தனம். புருஷ பிரயத்தனமும் தெய்வ பார்வையும் காலமும் கூடினால் ஸத்தியமாவுள்ளது உன்னுள்ளத்தில் சோபிக்கிறது. இதைத் தான் சித்தி யென்பர். சில சமயம் உழைப்பும் தெய்வீக ஸஹாயமும் கூடிக் காலத்திற்கு காத்திருப்பதும் உண்டு. இவ்விதம் தெய்வம் ; முயற்சி காலம் மூன்றும் சேர்ந்தால், நாம் அடையவேண்டிய ஸாக்ஷாத்காரத்தை (தெய்வீக ஸ்வரூப லாவண்யத்தை) காணலாம். இதனாலே அன்பரே, ஆசார அனுஷ்டானங்களை விட்டுவிடாதே! இன்னும் பன்மடங்காக தம் உள்ளத்தைக் காண்பதற்காகப் பஜனைகளைச் செய்க" என்று கூறினேன்.

111. பகவத் ஸ்வரூபத்தை உன்னுடைய பிரயத்தனத்தால் அடைந்தாலும் காலம் வரும்வரை கர்மம் தொடர்ந்து கொண்டேதானிருக்கும். காலமும் கூடும்போது தம்மை பகவத் ஸ்வரூபமாக்கிவிடும்இப்படித் தெய்வம் முயற்சி காலம் இவை மூன்றும் கூடும்போதுான் ஸித்திகள் நடைபெறும். இவைகளையும் (இந்த ஸித்துக்களையும்) கடந்து செல்லும் போதுதான். அத்யாத்மலோகம் கைகூடும்.

112. நீ எவ்வளவு அப்யஸித்து வந்தாலும் ஓர் அனுபவ நூலைப் படிக்கும்போதுதான் நன்றாக விளங்கும். என்னவென்றால், சில சந்தேஹங்கள் வருவது சஹஜம். அவைகளைத் தீர்க்கச் சுலபமான வழிகளை அனுபவ நூல்களிலிருந்து அறியலாம். அன்னப்பறவைபோல, தீயவற்றை நீக்க சத்தான ஞானப் பாலை எடுத்துக்கொண்டால் உண்மையான தத்வம் விளங்கிவிடுகிறது.

சாதரணமாகவுள்ள எல்லாருக்கும் இவ்வித ஞானம் ஏற்படாது. குருவின் உபதேசப்படி அப்யஸிக்கிறவர்களுக்கு ஒவ்வொன்றிலுள்ள கெடுதலை நீக்கி நல்லதை எடுக்க சாமர்த்தியம் உண்டாகும்.

113. ஜீவனானது கர்மபந்தத்துடன் சென்று பற்றுதலை அடைகிறது. ஈசுவரன் சாக்ஷியாக பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறார். இப்படி இந்த ஜீவனுக்கும் ஈஸ்வரனுக்கும் இடையே எத்தனையோ விஷய யோகம் இருக்கிறபடியினாலே, அது மாயை என்று உரைக்கப்பட்டது. இந்த மாயையைக் கடந்தாலும் ஈஸ்வரனை அடையலாம். ஆதலின் ஈஸ்வரனைப்போல நிச்சலத்தன்மையுடன் இருந்தாயானால் ஜீவனை அறிந்து சாக்ஷாத்கரத்தை கண்டுவிடலாம்.

114. முதலில் ஜீவன்வேறு, ஈஸ்வரன்வேறு!' என்னும் எண்ணமிருக்கவேண்டும். தனிமையாக இருந்து யோகம் புரிவதாலும் வேதாந்த விசாரம் செய்வதாலும் ஜெபதபாதிகளினாலும் நிச்சலத்தன்மை கிட்டியதும், ஈஸ்வர சாந்நித்யம் உண்டாகி ஜீவனையும் ஈஸ்வரனாகவே தோன்றச்செய்கிறது. ஆகவே ஜீவனை தரிசித்தாலும் அது ஈஸ்வர தரிசனம் தான் ஈஸ்வரனைப் பார்ப்பதும் சாக்ஷாத்காரம்தான்.

115. 'இகத்தில் மட்டும்தான் பாபமும் புண்யமும் உண்டு. பரத்தில் இல்லை. இறந்துபோன பிறகு நம்மை ஒன்றும் செய்வதில்லை - என்றெல்லாம் நினைக்கக்கூடாது. கழிந்ததும் கணக்கில்லை ; கழியப்போவது கணக்கில்லை. அப்படியிருக்க நீ அதைப்பற்றி ஏன் வருத்தப்படவேண்டும்? இந்த நடுநிலைமையான மனித ஜன்மம் கிடைத்திருக்கிறது. இது தெளிவாக இருப்பதாலே பெரியோர்கள் அனுஷ்டித்துவந்த யக்ஞாதிகளைப் புரிந்து நற்கதியடையவேண்டும். யக்ஞங்களில் மேலானது ஜபம் செய்வதுதான் இந்த ஜபங்களைத் தத்தம் குரு உபதேசப்படி முயற்சியுடன் ஜபித்து, அறிவை விசாலப்படுத்தவேண்டும்.

116. தனக்கு கோபம் வரும்படி கடுமையான வார்த்தைகளை

ஒருவன் உன்னிடம் சொன்னாலுங்கூட, 'இது என்னுடைய கோபத்தை அடக்க ஏற்பட்ட தெய்வீக சக்தி! என்னைச் சோதனை செய்யப்பார்க்கிறது. இதனாலே, "நான் கோபத்தை அடையவேமாட்டேன்" என்று பேசாமல் உன்னுளுள்ளேயே அடக்குவதானேலேயேதான் மனச்சாந்தி கிட்டுகிறது.

117. பலமாதிரியான ஜனங்களிடம் பலமாதிரியான குற்றங்கள் இருந்துகொண்டேதானிருக்கும் அவற்றைப்பற்றிப் பலவாகப் பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. ஸத்ஜனங்களுடைய ஸத்கார்யங்களைமட்டும் புகழ்ந்து பேசிக்கொண்டிருப்பதாலே நன்மை அடையலாம். ஆகையினால், உனக்குக்குறைவாகப்படும் பல சிந்தனைகளை விடு!

118. மனிதர்கள் போகத்தை இச்சிப்பதனாலேயே மனத்தைக் காணாமல் திண்டாடுகிறார்கள் "மனச்சாக்ஷியாக நான் அப்படிச் செய்தேன் இப்படிச் செய்தேன்" என்று சொல்வதெல்லாம் வீண்பேச்சே. உண்மையாக உள்ளத்தில் கிளம்பும் துன்பங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமான மனத்தைக் கண்டுவிட்டானாகில், ஒரு பேச்சும் கிளம்பாது என்பது நிச்சயம். எப்பொழுது போகத்தை நீக்கிவைராக்கியத்துடன் ஈஸ்வரனைக் காண மனத்தைச் செலுத்துவோமோ அப்பொழுது மனதே ஈஸ்வரமயமாகிவிடுகிறது. மனதே ஈஸ்வரன். ஈஸ்வரனே தான் மனம் என்று எண்ணம், சதா உள்ளத்தில் இருக்கட்டும், நன்மையே உண்டாகும்.

119. இந்திரபோகத்தை அனுபவிக்கத் தவம் புரிவாயானால், இந்திரனைக் காணமுடியாது. அதிலிருந்து வரும் போகத்தை மட்டும் அநுபவிக்கலாம் சுகபோகத்தில் விருப்பமில்லாது இந்திரனைக் காண்பதற்கு மனவுறுதிகொண்டு தவம் புரிவாயானால் இந்திரனைக் காணலாம்.

120. வேதங்களை ஓதுவதனால், கெடுதல் சொல்லவும் முடியும் ; நல்லதைச் சொல்லவும் முடியும். இரண்டுமில்லாது அநுபவ மிருந்தவனுக்கு நல்லது எதுவோ அதுதான் தோன்றும்.

121. ஈஸ்வரன் கஷ்டமான பல துன்பங்களைக் தந்தாலும் அவற்றை ஸஹித்து இன்னும் இதிகமான ஜபங்களாலும் சங்கீர்த்தனங்களாலும் ஈஸ்வரனை ஆராத்திதால் உடனே கருணை மழை உண்டாகி பரிசுத்தத்தன்மையை விளக்குவார்.

122. பகவான் பொறுக்கமுடியாத கஷ்டத்தை தந்தாலும் நல்லதே! உத்தேசித்தது நடக்காமல் போனாலும் அதைப்பற்றி சிந்தனை செய்யக்கூடாது, இன்னும் அதிகமாக ஆராதனைகளைச் செய்யவேண்டும். அப்போது அருள் சீக்கிரம் கிட்டும். ஸ்ரீ வஸிஷ்டர் மிகப்பெரியவா. அவர் ஸ்ரீ ராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்ய ஒரு தினத்தைக் குறிப்பிட்டார். ஆனால் அதற்கு விக்கினம் வந்தது இதற்காகச் சிலர் குறை கூறினார்கள். பிற்பாடு ஸ்ரீ ராமன் லோகரக்ஷணை கழிந்து திரும்பி வந்தபோது, ஸ்ரீ வஸிஷ்டருடைய பெருமையை உணர்ந்தனர். தனியாக இருக்கும் பகவத் ஸங்கல்பம் திடீரெனத் தோன்றி, ஏதோ கெடுதல்போலக் காணப்பட்டு முடிவில் பெரிய நன்மையை ப்ரம்மானந்தத்தை காட்டுமென்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது.

123. தினசரி நடந்துகொண்டிருக்கும் வாழ்க்கையிலிருந்தே சிற்சில சமயங்களில் ஒவ்வொரு வைராக்கியத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். சாப்பிடும்போது பேசாமலிருப்பது, ஸ்நானம் செய்யும்போது நாராயண நாமத்தையே துதிப்பது, கண்ணினால் கண்டதை உள்ளதை உள்ளபடியே உரைப்பது போன்றவற்றில் திடசித்தத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்வதாலேயே, தானாகச் சித்த சாந்தி ஏற்படும்.

124. ஒரு கிரஹஸ்தர், "ஸ்வாமிஜி, தாங்கள் பெண்களிடத்திலுள்ள மோகத்தைத் தீர்த்துவிட வேண்டும். அதிகமாக ஆசைப்படக்கூடாது என்று அடிக்கடி சொல்வது எனக்கு ஸாத்தியமாகவே இருக்கின்றது. தம் பத்தினியிடத்திலுங்கூட காம இச்சையைவிட வேண்டும் என்று சொல்வது மட்டும் எனக்கு விளங்கவில்லை. பின்பு ஏன் பெரியோர்கள் தம்பதிகளை ஏற்படுத்தி, இல்லறத்தை அமைத்து வைத்தார்கள்! நான் கிரஹஸ்தனாகவும் இருந்து ப்ரம்மச்சாரியாகவும் விளங்கி ஆசார அனுஷ்டானங்களையும்

விடாமல் நடத்திக்கொண்டு இருக்க வேண்டுமானால், இதற்கு என்ன வழி?'' என்று கேட்டார். அதற்கு நான், "ஓய் கிரஹஸ்தரே, சரியான கேள்வியைக் கேட்டீர். உம்முடைய பக்குவ நிலைக்கு அனுசரித்துச் சொல்கிறேன். கேள். தினசரி ஸஹஸ்ரம் காயத்ரி ஜெபிப்பதைவிடக்கூடாது; சிவ பூஜைகளையும் செய்யவேண்டும்; மூன்றுகால ஸந்தியாவந்தனங்களையும் செய்யவேண்டும்; சாப்பிடும்போது பேசக்கூடாது. ஜெபம் செய்யும்போது பேசக்கூடாது; ஏதோ முக்கியமான விஷயங்களிலே மட்டும் தொழிலை உத்தேசித்துப் பேசவேண்டும் பத்தினியிடத்தில் சும்மா பேசக்கூடாது; அவளாக வந்து நாலு வார்த்தை பேசினால், ஒரே வார்த்தையில் சாந்தமாகப் பதில் சொல்லவேண்டும். நீ பத்தினியை வற்புறுத்தி இன்பம் துய்க்கலாகாது. அவள் விரும்பும் நாளில்தான் அவள் இச்சையைப் பூர்த்தி பண்ணி வைக்கவேண்டும். மாதம் ஒரு முறை அல்லது இருமுறைக்குமேல் அச்சிற்றின்பத்தை அனுபவிக்கக் கூடாது! இப்படிக் குறைத்துவந்தால், சுலபமாக இந்த காம இச்சை நீங்கிவிடும்? பக்தியில் ஈடுபடின், இருவருக்குமே இச்சை உண்டாகாது. தெய்வீக சிந்தனையில் மனம் திரும்பிவிடும்.

125. "நமக்குத்தான் இரண்டு மூன்று குழந்தைகள் பிறந்திருக்கின்றது, போதும். இனியாவது தினசரியுள்ள ஆசார அனுஷ்டானங்களைச் செய்து தெய்விக வழிபாட்டைக் கைப்பற்றுவோம்; ஜெபங்களைச் செய்வோம் ; தியானம் செய்வோம்; நல்ல வேதாந்த புஸ்தகங்களைப் படிப்போம் ; சாதுக்களைத் தரிசிப்போம்" என்றெல்லாம் தோன்றி காம இச்சையை விட்டு சன்மார்க்கத்தை ஆரம்பித்த கிரஹஸ்த தம்பதிகள் உத்தம குருவையும் பெற்று அவரவரின், உபதேசிப்பதை அனுஷ்டித்தும் மஹா சாந்தி அடைகிறார்கள் என்பது நிச்சயம்.

126. ஒரு சமுதாயத்தைப் பழிக்கின்றவனுக்கு பகவத்பக்தி ஏற்படவே செய்யாது. நீ ஒருவனிடமுள்ள குறைகளையே எடுத்துப் பேசக்கூடாது. உனக்கு பக்தி ஏற்பட வேண்டுமானால் ஒருவனிடத்திலுள்ள நன்மைகளையே பேசிக்கொண்டிருப்பதால், அது உன்னை நன்மைப்படுத்திவிடுகிறது- ஆகையினாலே ஒருவரையும் பழித்துக் கூறாதே!

127. ஸ்ரீ ராமன் வாலியை மறைந்து அடித்தால் என்ன? நேராகப் போர் செய்தால்தான் என்ன? இதில் முக்கியமான விஷயம் ஒன்றுண்டு! அதாவது ஸாக்ஷாத்கரிக்க வேண்டிய வஸ்துவை தியானித்துத் தியானித்து ஏகாக்ரப்படுத்துவதற்கு முன் பலவித எண்ணங்களும் காமக்குரோதாதிகளும் வெளிவரும்! அதில் பயம் ஒன்று யாவருக்குமே முன்னால் வந்துதான் தீரும். இப்படியுள்ள ஆத்மாவில் கிளம்புகிற பயத்தைப் போக்கி ம்ருடானந்தம் கொண்டார். அதாவது சந்தோஷத்திலும் பெரிய ஆனந்தத்தை அடைந்தார். ப்ரம்மானந்தத்தை அடைந்தார் என்று குறிப்பு!

128. பரமஹம்ஸ ஸிம்ஹாஸனத்திலேதான் ஸ்ரீ ராமன் வீற்றிருந்தது. அதில் வைராக்யம் என்கிற லக்ஷ்மணனுடனும், தயை என்கிற பரத சத்ருக்னர்களுடனும், ப்ரம்மானந்தமென்கிற சீதையுடனும் ஆனந்தமடைகிறார். இப்படி ஆனந்தமடைய முதலில் செய்த காரியம் ஒன்றுதான். அதாவது, "நமக்கு எது வந்தாலும் எல்லாம் நன்மையேதான்!" என்றே ஒரே நோக்கம்தான். எல்லாம் நன்மையாகவே முடிந்தது. தானும் ஸத்யம் என்கிற தேவதையாகவும் சோபித்தார்.

129. தன்னுடைய ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபிப்பதில் மட்டும் நோக்கமிருந்தால் போதாது. அதேபோல ஸித்திகளுக்கொல்லாம் அதீதமான ஒன்று தம்முள்ளத்திலேயே ஜ்வலித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. அதை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு பேசுவாயேயானால், 'தன்னுடையது' என்பதை விட்டு, எல்லோருடைய குணங்களையும் அனுசரித்தே பேசி, படிப்படியான உன்னுடைய கொள்கையை போதித்தவனாகிச் சோபிக்கலாம்.

130. அவரவர் கொள்கையை அனுஸரித்து ஜாதி என்கிறோம். ஆனால் மனித வர்க்கத்திலுள்ளவர்களெல்லாம் ஒரே கொள்கைப்படிதான் நடக்கிறது என்பது அகண்ட சைதன்யத்தால் ஏற்பட்ட அறிவு ஆனால் வித்தியாஸம் பாராட்டுவதற்கல்ல. ஒரு குடும்பத்தில் நால்வர் இருந்தால் ஒருவன் பூஜை முதலிய தெய்வீக வழிபாடுகள் செய்து கொண்டும், ஒருவன் வியாபார தசைகளை கவனித்துக் கொண்டும், ஒருவன் ஆஸ்தியை பரிபாலித்துக்

கொண்டும், ஒருவன் வயல் முதலிய தொழில்களைக் கொண்டும் இருப்பதாலே இவர்கள் நான்கு பேர்களுடைய பிரயத்தனங்களும் ஒரு குடும்பத்திற்கே நன்மை அளிப்பதால், தாய் தகப்பனார் ஸந்தோஷமடைந்து நால்வருக்குமே அனுக்ரஹம் புரிகிறார்கள். அதாவது நால்வர்களுடைய புண்ய பாபங்களும் ஒரே குடும்பந்தான் அனுபவிக்கிறது என்பதை அனுஸரித்து, தொழில் முறைப்படி ஜாதி என்றார்களே ஒழிய உயர்வு தாழ்வு என்பது கிடையாது.

131. ஒவ்வொரு ஜாதியிலுமே நான்கு வகைப்பட்ட ஜாதியைப் பார்க்கலாம். பிராமணர்களிலும் நான்கு வகை ஜாதியை அவரவர் தொழிலை அனுஸரித்து பார்க்கலாம். க்ஷத்திரியப் பிராமணர்களிலும் நான்கு வகைப்பட்டதாகச் சொல்லலாம். வைஸ்ய பிராமணர்களிலும் பலவகை உண்டு! சூத்திர பிராமணர்களிலும் நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம். அதில் எந்த ஜாதி உயர்ந்தது என்பதை என்னிடம் கேட்டால் தபஸ் யாரிடம் விளங்குகிறதோ அவரே பிராமணன் என்று உறுதியாகச் சொல்லிவிடலாம். இதுதான் ஸத்யம். மற்றபடி கேள்விகளும் பல எழுலாம்! பதில்களும் பல சொல்லலாம். ஒன்றிலும் பிரயோசனமில்லை.

132. உயர்ந்தவன்! உயர்ந்த ஜாதி! பிராமணன் என்று நீ பக்தியைப் பாராட்டுவாயேயானால் அந்த உயர்வான தன்மை உன்னிடமும் வந்துவிடுகிறது நிச்சயம். நீ குறைவாக எதைக் கண்டாலும் அற்பமாக பேசுவாயேயானால் அந்த அற்பத்தன்மை உன்னைவிட்டுப் போகவே போகாது! ஆகையினாலே தான், நீ ஒருவனை தெய்வமாகக் கருதினாயேயானால் அது உன்னையும் தெய்வமாக்கிவிடும்! என்பதையே புராணவாயிலாக பல கதைகளைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே ஒருவரையுமே குறைவாகவோ, தாழ்மைப்பட்டவனென்றோ பேசவே கூடாது! எல்லாம் தெய்வீக சக்தியைக் கொண்டவை! என்பதை மறவாதே!

133. அறிந்த ஞானி எல்லோரையும் தெய்வீக சக்தியுடையவராகச் செய்யவே வேண்டும்! இது தான் அவதார ரஹஸ்யம்.

134. நீ தெய்வபக்தியில் ஈடுபடும்போதே உலகம் உன்னைப் பரிஹஸிக்கத்தான் செய்யும். அதனாலே நீ செய்யக்கூடிய பக்தி மார்க்க அனுஷ்டானங்களைக் குறைந்துக்கொள்ளாதே! "உலகம் பொய்; ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரம்தான் உண்மை!" அதனாலேதான் நீ ப்ரம் ஸாக்ஷாத்காரத்தினிடத்திலே பக்தியை ஆரம்பிக்கும்போது உலகம் பரிஹசிக்க ஆரம்பிப்பது சுபாவம்தானே! திடசித்தத்தோடு உன்னுடைய முயற்சிசையும் கைவிடாதே!

135. உன்னுடைய பிராப்த கர்மா உன்னைத் தொடர்ந்துகொண்டேதானிருக்கும். நீ வழியோடு போகும்போது நாய் ஒன்று உன்னைத் துரத்தினால் நீ தைரியமாக நின்று விட்டால் அந்த நாய் உன்னை விட்டு போய்விடும். அதுபோல, வெகு நாளாக தொடர்ந்துவந்த கர்மங்கள் எதேச்சையாக ஸத்குருகடாக்ஷம் ஏற்பட்டு திடசித்தமுடையவனாகிவிட்டால், தொடர்ந்துவந்த பிராப்த கர்மா தாமாக விலகிவிடுகிறது. ஆனால் இந்த கர்மாவைத் தெரிந்துகொள்வது எப்படி என்ற கேள்விக்கு பகவானே, "ஆகாசதிற்கு எப்படி தெளிவு இல்லையோ அதேபோலத்தான் கர்மாவும்!" என்று சொல்லிவிட்டார். இதனால் தெய்வீக சைதன்யத்தை நாம் உணரும்போது தான் கர்மாவையும் அறிந்துகொள்ள முடியுமென்பது நிச்சயமாகிறது.

136. கர்மாக்களுள் சில நன்றாயிருக்கும்-சில கர்மா தமக்குப் புரியாமலிக்கும். புரிந்துகொள்ளாததுதான் அதிகம். ஆகவே கர்மா எப்போது ஏற்பட்டதோ அது தெய்வத்தினிடமிருந்துதோன்றியது தெய்வத்திடமே சேரக்கூடியது, என்ற ஒரே நோக்கத்தை உத்தேசித்துத்தான் ஆகாசத்தைப்போலுள்ளது கர்மா என்று பகவான் சொன்னார். இதிலிருந்து முயற்சி, கர்மா, காலம், இவையெல்லாமே தெய்வீக ஸ்வரூபங்கள்! என்பது நிச்சயமாகிறது.

137. மனம் ஜோதிஸ்வரூபம் அந்த ஜோதிக்குள்ளே ஜீவனிருக்கிறது. ஜலத்தோடு ஜலம்போல ஜோதியோடு ஜோதியாக அகண்ட சைதன்யமாகப் ப்ரகாசிப்பது ப்ரம்மஸ்வரூபம். ஆகவே, இந்த ஸாக்ஷாத்கார ப்ரம்மத்தை அடையத்தான் பல கர்மங்கள், பல

மந்திரங்கள், பல அனுஷ்டானங்கள், பல புராணங்கள், பல ஸாஸ்திரங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சந்தேக நிவர்த்திக்காக வேதாந்த சாஸ்திரங்களும் யோக ஸாஸ்திரங்களும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நீ சுகதுக்காதி கர்மங்களிலே பற்றடையாமல் ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தையே நாடி ஆனந்த மடைந்து கொண்டிரு.

138. கர்மா வேறு! கடவுள் வேறு! இல்லை. கடவுளே கர்மாவாக அவதரித்திருக்கிறார். கர்மாவே நரநாராயணர்களாக அவதாரம் செய்தது என்பதை பத்ரீகாஸ்ரமத்தில் ஸ்ரீமன் நாராயணமூர்த்தியே நாரதாதி ப்ரமாக்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த கர்மா தானே எல்லாவற்றிற்கும் முன்வந்து நிற்கிறது. ஆனால் அந்த கர்மாவை கடவுள் பக்தியினாலே அறிந்து கொள்ளலாம். கர்மாவை உணர்ந்தாலே கடவுள் தரிசனம் கிடைத்துவிட்டது என்றே சொல்லலாம்.

139. கர்மாக்களிலே பலவகை உண்டு. சிலவற்றில் பாபமும் புண்யமும் கலந்தாயிருக்கும். சிலவற்றில் பாபமேயாயிருக்கும். சிலவற்றில் புண்யமேயிருக்கும். சிலவற்றில் நீ செய்யவேண்டிய கடமைகள் அடங்கியிருப்பவை. இவைகளிலே கடவுளை அடைய ஆரம்ப தசையில் புண்யமும் பாபமும் கலந்து கர்மத்தை அனுஷ்டிக்கிறான். சிறு புத்தித்தெளிவு ஏற்பட்டதும் புண்ணியத்தை உடைய கர்மாவை மட்டும் செய்கிறான். இந்தப் புண்ணியத்தினாலே ஸத்குரு கடாக்ஷம் ஏற்பட்டு சித்சுத்தியாகி புண்ய பாபங்களையெல்லாம் பகவத் அர்ப்பணமாகச் செய்து தன்னை உணர்ந்து கர்மா உண்டாகிற ஆதி இடத்தையே கண்டுவிடுகிறான்.

140. நாம் தபஸ் பண்ணி பகவவானை அடைவதற்குள்ளே ஜென்மமே வீணாகிப் போய்விடும்! என்று நினைக்கக்கூடாது. நீ செய்யக்கூடிய ஸத்காரியங்களெல்லாம் சேர்ந்து ஒளிமயமாகி ஆகாயத்திலே ப்ரகாசிக்கும்போது உன் உள்ளத்திலும் ஒருகாலத்திலேயாவது கட்டாயமாக வந்து ப்ரகாசித்துத்தானாக வேண்டும். அதனாலே நீ செய்யக் கூடிய ஸத்கர்மாக்களை விடாதே! ஸாதுக்களிடம் சதா வேதாந்தவிசாரம் செய்துகொண்டு இரு.

141. ஒரு தனவந்தர் தாமே கூடயிருந்து உத்ஸவாதிகளைச் செய்ய சௌகரியங்களிருந்தும், ஏழைக் குடிஜனங்களிடம் வசூலுக்குச் சென்றால், பொது ஜனங்கள் எவ்வளவு பரிஹஸிப்பார்களோ, அதேபோல இந்திரிய சேஷ்டைகளாகிற துன்பங்களைத் தாமே எடுத்துக்கொண்டு, மாயா மனிதனாகப் பிறந்தது வாஸ்தவமே என்பதை ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தை அடைந்தவன் உணர்கிறான்.

142. கர்மங்களுடைய குழப்பம் தீர ஸாதுக்களிடத்திலே திடமான நம்பிக்கை யிருக்கவேண்டும். அதனால் சுலபமாகக் குழப்பங்கள் தீர்ந்து கடவுள் தரிசனம் ஏற்படும்.

143. நீ அம்பிகையை உபாஸிப்பதனால் முதலில் உனக்கு விவேகத்தைத்தான் தருகிறாள். பிற்பாடுதான் பணம் தருவாள். முதலிலேயே பணத்தைத் தந்தால் செலவு செய்யத் தெரியாமல் திண்டாடவேண்டி வரும். அதனாலேயே முதலில் உனக்கு விவேகத்தைத் தர பல சோதனைகள்போல் தோன்றுமே ஒழிய, உண்மையில் ஆனந்தமே, பொறுமை, சாந்தம் முதலியவற்றால் விவேகமுடையவன் என்கிறோம். அதனால் பொறுமை, சாந்தம், திட பக்தி முதலியவற்றால் விவேகத்தோடு சோபித்து, அம்பிகையினிடமிருந்து லக்ஷ்மீகடாக்ஷத்தைப் பெறுவோமாக.

144. பராசக்தியாகிய அம்பிகையினுடைய சக்தி எங்கும் வியாபித்திருப்பதினாலேதான் நம் முன்னிலையிலிருந்தும் சீக்கிரம் காணாமலிருக்கிறது. நீயும் அம்பிகையை உபாஸித்து, அம்பிகையின் ஸ்வபாவமேயாகிவிட்டால், எங்கும் வியாபித்திருப்பதான சக்தியை உணர்ந்துவிடுகிறான். அதாவது ஸாக்ஷாத்காரத்தை அடைந்தவனாகி சோபிக்கிறான்.

145. ஸகலமும பராசக்தியின் அம்சமெனக்கருதிப் போற்றுவது அம்பிகைக்கு மேலான பூஜையாகும்.

146. ப்ரம்ம தத்துவத்தை விளக்கவே அம்பிகை ஸ்வரூபத்தோடு காக்ஷியளிக்கிறாள். ஆகவே, அம்பிகையை பூஜிப்பதுதான் ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தை அறியும் மார்க்கம். அம்பிகையின் ஸாக்ஷாத்கார ஸ்வரூபம் பக்தனுடைய ஹ்ருதயத்துள்ளே விசாலமடைந்து சிதாகாச மத்தியிலே திவ்ய தேஜஸ்மயமாகக் காட்சியளித்துக்கொண்டு, ஸதா விளங்கிக்கொண்டே இருக்கிறாள். நீயும் அம்பிகையின் ஸாக்ஷாத் ஸ்வரூபத்தைக் காண ஜெப தியானாதி ஸங்கீர்த்தனை செய்து ஹ்ருதயத்துள்ளே திருப்பாதங்களைக்கண்டு பூஜிக்கவேண்டும்.

147. ஈஸ்வரனால் முடியாத காரியத்தை அம்பிகையின் பக்தியில் ஈடுபட்ட பக்தனுடைய (குரு) அனுக்கிரஹத்தால் பெறாலமென்பதை அறிந்துகொண்டு உள்ளன்பாக அடியார்களைப் போற்றித் தரவேண்டும். இதனாலேயே ஈஸ்வரனுக்கு திருப்தி உண்டாகி அனுக்கிரஹம் தாமாக உண்டாகிறது.

148. உலகத்தை வெறுக்கவேண்டியதுதான். அப்போதுதான் ஞானம் உண்டாகும். ஞானம் உண்டாகிவிட்டால் 'இவ்வுலகமானது பகவானைத் தவிர வேறாக இருக்கிறதா!' என்பதை உணருகிறான். நாம் செய்யவேண்டிய நிஷ்காமியமாக கர்மங்களைச் செய்துவரும்போது நமக்கு ஒருவித தொந்தரவும் ஏற்படாது. இதனாலேதான் விருப்போ வெறுப்போ நாம் ஒன்றிலும் அடையக்கூடாது என்பது நன்றாக விளங்குகிறது.

149. உள்ளத்திலே மூர்த்தியைப் பார்த்துக் கொண்டு ஜெபம் செய்வதும், கர்மேந்திரியங்களான கைகளாலே எண்ணிக்கையோடும் இழுப்பதான ஜெபங்களுண்டே, அது இந்திரியங்களுக்கு இரு புறமும் வேலை கொடுப்பதுபோலாகும். இதனாலே நாலாபக்கமும் ஓட வழியேயில்லை. உள்ளும், புறமும் வேலை ஒன்றுபோலிருந்தால் வெளிதொழில்கள் செய்யத் தோன்றாது.

150. ஈஸ்வரன் தந்திரமாக வாளா விருந்து விடுகிறார். ஈஸ்வரிதான் தொழிலைச் செய்வதாக மட்டும் எண்ணிவிடக்கூடாது. ஈஸ்வரன் இந்த மாயையாகிய இவ்வுலகத்தைக் கடந்து நிற்கிறார்.

ஈஸவரனுடைய ஸங்கல்பத்தை ஈஸ்வரி பூர்த்தி செய்து வைக்கிறார். ஈஸ்வரனுக்கு ஸங்கல்ப விகல்பமே கிடையாது. இருந்தாலும்இந்த இடத்தில் ஈஸ்வரியாகத் தோன்றி இவ்வுலக மக்களை ரக்ஷணம் புரிந்துவருகிறார். இந்த அனுபவ ஞானமானது சிலநேரமாவது தியான நிஷ்டையிலிருந்து பக்தனுக்குத் தாமாக விளங்குகிறது.

151. முயற்சியினாலே ஞானத்தை அடைந்தவனாக நினைக்கலாம். முயற்சியினாலே கர்மாவைச் செய்கிறேன். என்று நினைக்கலாம். முயற்சியினாலே தான் பக்தியோடு இருக்கிறேன் என்று நினைக்கலாம். இப்படியுள்ள அஹங்காரங்களெல்லாம் மாயையினுடைய செய்கையே! எதற்கும் பரமாத்மா ஸங்கல்பித்தாலொழிய நீ அந்த பரமாத்மா தரிசனம் பெற முடியாது என்பதை உணரு!

152. இந்திரிய விவஹாரங்களிலே நீ மூழ்கக்கூடாது. அந்த இந்திரிய விவஹாரங்களை ஸாக்ஷாத்காரத்திலே மூழ்கிவிடவேண்டும். இதுதான் ஞானமென்பது. இந்தப்படி மனதாலேற்படுகிற இந்திரியக் கூட்டத்தை ஸச்சிதாநந்த கடலிலே அமிழ்த்தும்போது அவைகளும் ப்ரகாசத்தோடு சோபித்து கர்மாதிகளைப் புரிகிறது. இதனாலே உள்ளும் புறமும் பரிசுத்தத்தன்மையை அடைந்துவிடுகிறது.

153. மனதோடு சேர்ந்துள்ள இந்திரியங்கள் ஞானத்தாலலேற்பட்ட ப்ரகாசத்தோடு எந்த காரியங்களைச் செய்தாலும் அதெல்லாம் உலக நன்மையின் பொருட்டே விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்.

154. ஞானத்தினுடைய எல்லை மனதை அறிவது. மனதானது ஈஸ்வரஸ்வரூபத்துடன் கலந்திருக்கிறது. மனத்தை உணர்வதுதான் ஈஸ்வர தரிசனம். இந்த தரிசனத்தாலே மனதானது ஞான ஸ்வரூபத்தோடு ப்ரகாசிக்கிறது. இதனாலே இந்திரிய கோசங்களும் ஒளி பெற்று ஸதா ஈஸ்வரானந்தத்திலேயே மூழ்கியிருக்கும் தன்மையை அடைந்துவிடுகிறது. இந்த நிலைமையிலிருப்பவருக்குத்தான் ரிஷியென்று பெயர்.

இப்படியுள்ள ஆனந்தத்தை வெளியிடமுடியாமல் தாம் அடைந்த அனுபவங்களை வரைந்துவிடுகிறார்கள். அவைகள் சாஸ்திரங்களாக அமைந்துவிடுகின்றன.

155. அறிவை விரும்புகிறவன் ஜெபத்தைச் செய்யவேண்டும். தனங்களையும் அபீஷ்டங்களையும் விரும்புகிறவன் ஹோமங்களைச் செய்யவேண்டும். மேல் முடிவுவரை தனத்தை விரும்பினால் ஹோமத்தைச் செய்யச்சொல்லுகிறது. தனமிருந்தால் ஸத்கர்மங்களுக்கு உபயோகப்படுகிறது. ஸத்கர்மங்கள் செய்தால் பாபங்கள் ஒழிகிறது. பாபங்கள் ஒழிவதாலே ப்ரம்மானந்தஸாக்ஷாத்காரம் உண்டாகிறது. ஆகவே பாபங்களைத் தீர்ப்பதற்காகக் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டுமே ஒழிய, ஸம்ஸார பந்தங்களிலுள்ள பசு பிள்ளைகள் அடைவதற்காகச் செய்யப்படுவதனால் பிரயோசனப்படாது என்பதை அறிய வேண்டும். அதனாலேதான் தனத்தைக் கொண்டும் கர்மங்களைக் கொண்டும் ஞானத்தை அடைய முடியுமென்பது தெளிவுபடவில்லை என்று நம் ஆதிசங்கர பகவத்பாதாள் கூறினார்கள். ஆத்ம வித்தையை அடைவதற்காக அதாவது தம்முள்ளே ப்ரகாசிக்கும் ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தை அடைவதற்காக கர்மங்களைச் செய்து பற்றற்று இருக்கவேண்டுமென்பது நன்கு விளங்கும்.

156. காலதேச வர்த்தமானத்தை அனுசரித்து அவ்வப்போதுள்ள ஜனங்களுக்கு எப்படிச் சொன்னால் பகவத் பக்தியில் ஈடுபடுவார்களோ அதற்குத்தக்கப்படி உபதேசம் செய்தவர்களே நம் ஆசார்ய மூர்த்திகள் என்பதை நாம் அறிந்தோமானால் ஒரு மதத்திலும் விருப்போ வெறுப்போ ஏற்படாது. உபநிஷத்துக்களுக்கு ஆதி பகவத் பாதாள் அத்வைத ரீதியாக உள்ளதை உள்ளபடி பாஷ்யம் செய்தார்கள். ஸ்ரீமத் இராமானுசாசாரியார், ஸ்ரீமந் நாராயணனை அத்வைதமாக வைத்துக்கொண்டு பாஷ்யம் செய்தார்கள். ஸ்ரீமத் மத்வாசாரியார் பரம்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தை அடைந்த ருஷிகளையே போற்றுவதுதான் நம் கடமை என்று தாஸ்ய பாவத்தோடு பாஷ்யம் செய்தார்கள்.

இதனாலே விஷயம் ஒன்றேதான். ஆனால் அவ்வப்போதுள்ள ஜனங்களுக்கு பக்தி ஏற்படும்படியாகச் செய்து தெய்வீக சக்தியை பரப்பினார்கள் என்றே நாம் அறியவேண்டும்.

157. ஒரு மதத்தை ஸ்தாபனம் பண்ணுவது மஹத்தான விஷயம்! பெரிய காரியத்தை ஸாதிப்பதும் ஸாமான்யமல்ல. ஸாக்ஷாத்பரமாத்மாவின் தேஜஸுடையோருக்கே ஸாத்யமாகும். பெரியவாள் போனவழியே பின்பற்றி நடந்துகொள்வது என்பது பெரியவாளுடைய தபஸ்தான் காரணம். ஸாதாரணமாயுள்ள மனிதர்கள் குறை சொல்வதென்பது ஸஹஜமே. அறிவாளிகளுடைய புகழைத்தான் நாம் நம்பி பெரியவாள் காட்டிய வழியை நாமும் தொடர்ந்து அதன்படி அனுஷ்டிக்க வேண்டியது. அது தப்பு அதுதான் சரி! என்பதைப் பற்றி சர்ச்சை செய்யக்கூடாது என்பது தான் கருத்து.

158. நீ இந்திரியங்களை அடக்காமலும் மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தாமலும் நான் ஈஸ்வரன் என்றுமட்டும் சொல்வதால் பிரயோசனப்படாது. அந்தர்முக திருஷ்டியினாலே இந்திரியங்களை உள்முகம் திருப்பி மனதை ஞானஸ்வரூபமாக்கிக் கொண்டு நான் ஈஸ்வரன் என்று எண்ணாமலேயே தாமாக நான் ப்ரம்மம் என்றே தோன்றி ஆனந்திக்கச் செய்கிறது.

159. ஜீவனுக்கு உடல் எப்படி ஸம்பந்தமோ அப்படியே பரமாத்மாவுக்கு மனஸு ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. உடல் அழியும்போது ஜீவனும் உடலைவிட்டுப் பிரிகிறான். ஆனால் மனதுடன் கூடிய பரமாத்மா அழியாமல் இன்னொன்றை நாடி ஆனந்திக்கச் செய்கிறது. இது மறைவான விஷயம் ஜீவனுள்ளபோதே உடலைச் செத்ததாக எண்ணுவதாலே பரமாத்மாவின் திவ்ய சக்தியாக மனஸு தோன்றுகிறது. இதனாலே ஞானமேற்பட்டு ஜீவன் முக்த தசையை அடைந்தவனாக உலகில் உடலோடேயே ஸஞ்சரிக்கிறான்.

160. ஒருவனுக்கு எப்பொழுது ஸாதுக்களிடத்திலே பக்தியும் விஸ்வாஸமும் நம்பிக்கையும் ஏற்படுகிறதோ, அப்பொழுதுதான் உண்மையான பக்தி கடவுளிடத்திலே வளர்ச்சி பெற்றது என்பதை

அறியவேண்டும். நீ தினசரி காலையிலும் மாலையிலும் மணிக்கணக்கில் பூஜைகள் செய்யலாம். பல க்ஷேத்திரங்களிலே சென்று ஆராதனைகளும் செய்யலாம். புண்ய நதிகளிலும் நீராடியிருக்கலாம். என்ன தெய்வீக கைங்கரியங்கள் இருந்தபோதிலும், ஸாதுக்களிடத்திலும் உண்மையான பக்தி விஸ்வாஸம் ஏற்பட்டாலொழிய கடைத்தேற முடியாது. முரட்டுத்தனமாக நாஸ்தீகம் பேசுகிறவன்கூட ஸாது ஸங்கத்தினால் சீக்கிரம் கடவுளைக் காண்கிறான்.

161. நாக்கே அடங்கு என்று சொன்னால் அடங்கலாம். கண்ணே பார்க்காதே என்றாலும் பாராமலிருக்கலாம். காதே கேளாமலிரு என்றாலும் கேளாமலும் பழகலாம். ஆனால் மனமே அடங்கு! என்றாலோ அது அடங்காது. அதற்கு ஒரு தனிப்பட்ட சக்தி மறைவாகயிருக்கிறது. அதை தடுக்கப்பல அப்பியாஸங்களும் யோக, பக்தி, ஞானமார்க்கங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதன்படி தான் ஸத்குரு உபதேசத்தினாலும் ஸாதுக்களிடமுள்ள ஸங்க விசேக்ஷத்தாலும் மனமானது பக்குவமடைந்து மனதே ஈஸ்வரமயமாக சோபித்துவிடுகிறது. ஈஸ்வர சைதன்யம் மனதுக்கு ஏற்பட்டதுமே கர்ம, பக்தி, ஞான மார்க்கத்தை தெளிவோடு அனுஷ்டிக்க ஊக்கமுண்டாகி ஆத்மாவானது ஸதா ஜ்வலித்துக்கொண்டே இருக்கிறது.

162. நான் ப்ரம்மம் என்பதான அருள் தம்முள்ளத்திலே உண்டானதுமே மனதானது வெறும் கற்பனை சிருஷ்டி என்று தோன்றிவிடுகிறது.

163. கடவுளைப் பிறப்பில்லாதவன் என்பதை நாம் அறியவேண்டும் ஆசாரியனைக் கடவுளாகப் பாவித்துப் பணிவிடை செய்வதும் உன்னுடைய உபாஸனையேயாம். இதனாலே கடவுளே ஆசாரியனாக வந்து உபதேசிக்கிறார். அதன்படி ப்ரம்மோ பாஸனையைச் செய்து வந்தாயேயானால் கடவுளாகிய பரம்பொருளுக்கு பிறப்புள்ளதாக நினைத்த மாயை நீங்கிவிடுகிறது.

164. நாம் அன்னத்தை சாப்பிட ஆரம்பிக்கும் பொழுது பிராணாயஸ்வாஹா, என்று சொல்லி முதலாஹுதியைச்

செய்வதினாலே பிராணன் திருப்தி அடைகிறான். இதனாலே ஜீவாலையுடைய நேத்திரம் பதுங்காமல் தெளிவுடனிருக்கிறது. கண்கள் சூரியனுடைய அம்சமானதால் சூரியன் திருப்தி அடைகிறார். சூரியன் திருப்தி அடைந்தாலோ ஸத்யலோகமாகிய உபாஸனைக்குத் தகுந்த சிரஸிலே விளங்கும், ஆத்மஞானமும் தெளிவை அடைகிறது. இப்படி ஸத்யலோகம் முதற்கொண்டு சூரியன் வரையிலுள்ளதான இடையிலுள்ள எல்லா உலகங்களும் திருப்தி அடைகிறதினாலே நாம் உண்பது பிராணாக் நிஹோத்திரமாகிறது. இந்த நிலைமை பெரிய விஷயம்தான். ஆனால் ஒவ்வொருவரும் தம் தம் அனுஷ்டானங்களாலே உணர்ந்துகொள்ளக் கூடியதேயாகும்.

சௌசங்கள் முக்கியம்

165. களிமண்ணாலும் ஜலத்தாலும் செய்யக்கூடிய சௌசத்தினாலே உள் ஒளி பெற்ற யோகிக்கு சரீர ஸம்பந்தத்தைவிட வைராக்கியம் உண்டாகிறது. இதனாலே சரீரத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும் உள்ள நடுவிலே அஹங்காரத் தோற்றத்தை வெறுக்கிறான். இப்படித் தம் சரீரத்தையே வெறுத்தவன் பிறர் சரீர ஸம்பந்தத்தை எப்படி அடைவான்? அடையவேமாட்டான். ஆக சௌசாதிகள் ஒவ்வொருவரும் செய்யவேண்டியதவசியம். இதனாலே பல நன்மைகள் அடைவதோடு ப்ரம்மசர்யத்தையும் அனுஷ்டிக்கச்செய்கிறது.

166. தெய்வீகமாகக் கிடைப்பது எதுவோ அதுதான் ஸந்தோஷம், கிடைத்தவரை திருப்தி எதுவோ அதுவும் ஸந்தோஷம்.

167. கெட்டபுத்தியுள்ளவர்களால் விடமுடியாத ஆசை எதுவோ அதுவே நரகம். சரீரம் இந்திரியங்கள் கிழத்தன மடைந்தபோதிலும்ஆசையை விடமுடியாமல் தவிக்கிற ஆசை எதுவோ அதுவும் நரகம்தான். எந்த விவேகியானவன் தன்குரு அனுக்ரஹத்தால் மேலே குறிப்பிட்ட ஆசைகளை ப்ரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்தது நரகமென்று அவன் கண்களுக்குத் தோன்றுமோ அப்போது அவன் பூர்ண வைராக்யத்தை அடைந்தவனாக பந்தங்களை விட

முயற்சிக்கிறவனே ஸதா ஸந்தோஷமுடையவனாக இருப்பான்.

நாம் ஸ்வப்பநத்திலே காண்பதெல்லாம் நிஜம் போல தூக்கத்தில் தெரிகிறது. தூக்கத்தை விட்டு எழுந்தவுடன் பொய்யே என்று அறிந்துகொள்கிறோம். அதேபோலத்தான் இவ்வுலகத்திலுள்ள ஜாக்ரமெல்லாம் விராட் புருஷனுக்கு ஒரு விளையாட்டுக் கனவு. அந்த விராட் புருஷனைக் கண்டு தெளிவடைந்தோமானல் நமக்கும் இவ்வுலகமெல்லாம் ஒரு கனவே என்பதை விளக்கிவிடுகிறார். ஆகவே கனவு தெளிந்ததும் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரமே ஸத்ய மாயுள்ளதே விளங்குகிறது.

ஜனங்கள் ஸாதாரணமாக ஸாமியார் ஸாமியார் என்ற சொல்லை அடிக்கடி உபயோகித்துக் கொள்கிறார்கள் ஆனால் அந்த ஸ்வாமியார்? என்ற கேள்வியைத் தாமே தம்மிடமே கேட்டும் பார்க்கவேண்டும். அப்போது அதன் முடிவு காண தம்மிடமே சக்தியுண்டு என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். ஸொத்தையுடையவன் யாரோ அவன் ஸ்வாமியென்று பெயர். எந்த ஸொத்தையுடையவன் என்பதை யோசித்துப்பார். உலகப் பற்றுள்ள விஷயவாஸனைகளுடைய ஸொத்தையுடையவனல்ல. இந்தஆபாஸ பற்றுக்களையெல்லாம் நீக்கி ஆத்மஸாக்ஷாத்கார ஐஸ்வர்யத்தை உடையவனாக விளங்குகிறவன் ஸ்வாமி! இந்த ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் எங்கும்தான் பரவியிருக்கிறது. அதை நீயும் ஆத்ம ஞானத்தைக்கொண்டு பார்ப்பாயேயானால் ஸ்வாமியார் என்பதை அறிந்துகொள்வாய்.

168. சிலபேர் சாமியார் என்ற வார்த்தையை மிக இளப்பமாகவும் கூடக்கூறுவர். அது அவரவருடைய தோற்றத்தைப் பொறுத்த விஷயம். குடிகாரன் தன் எதிரில் ஒரு மகானைப் பார்த்தாலுங்கூட தன்னைப்போல் குடிகாரன் என்றே எண்ணுவான். மஹான்கள் அப்படியன்று. குடிகாரனைப் பார்த்து, ஏது இவனுக்கு இந்த குடிகாரத்தனம் விட்டுப்போகட்டும்! நல்ல அறிவுடையவனாகயிருக்கட்டும்! என்று எண்ணுவார்கள். குடிகாரன் தன் புத்தியை இழந்திருப்பது போலத்தான், ஸம்ஸார தாபத்ரயங்களிலே உழன்றுகொண்டு தன்னுடைய ஆத்மஞானத்தை

உணராதிருப்பதும் ஆக இவ்விரண்டும் ஒன்றே. வித்வான்கள் உணர்ந்தவர்களாகி ஸ்வாமியார் என்கிற வார்த்தைக்கு ஆத்ம ஞானத்தை அடைவதே என்பதை அறிந்து மஹான்களை பூஜிக்கிறார்கள்.

169. அறிவில்லாதவர் புகழ ஆரம்பித்தாலும் சரி! இகழ ஆரம்பித்தாலும் சரி மிதமிஞ்சிவிடும். என்னவென்றால், தான் உள்ளபடி உணர்ந்தவனல்ல. அறிந்த வித்வான்கள் உள்நோக்க முடியவர்களாதலால் நல்லது எது? கெடுதல் எது? என்பதை உணர்ந்தவர்களாவர், ஒன்றையும் இகழவும் மாட்டார்கள். மிதமிஞ்சிப் புகழவும் மாட்டார்கள். உள்ளதை உள்ளபடி ஆகம சாஸ்திரப்படி ஆத்ம ஞானத்தைப்பற்றியே விரிவாகப் பேசுவார்கள். இதனாலே உன்னைப் புகழ்ந்தவர்களிடம் விருப்பத்தை அடையவோ, இகழ்ந்தவர்களிடம் வெறுப்படையவோ கூடாது.

170. வேதம், வேதாந்தம், சாஸ்திரம், தர்க்கம் படித்தவர்கள்தான் பெரிய பண்டிதர் என்ற தோரணையில் உபன்யாஸம் செய்வதில் பிரயோசன மில்லை. மனதிற்கு இன்பமான ஸ்ரீ மங்கள விநாயகமூர்த்தியையாவது, சுப்ரமண்ய மூர்த்தியையாவது, ஸ்ரீராமகிருஷ்ணா அவதார மூர்த்தியையாவது, சிவஸ்வரூபத்தையாவது, அல்லது ஸாக்ஷாத்பராசக்தியின் ஸ்வரூப அம்பிகையையாவது, ஏதாவதொரு திவ்யமூர்த்தியை உபாஸனையும் செய்ய வேண்டும் அப்போதுதான் பண்டிதர் என்ற தோரணையும்ப்ரகாசிப்பதோடு, தனக்கும் ஸ்வானுபூதியைத் தேடிக்கொள்ள முடியும். அதோடு வேதவேதாந்த சாஸ்திரங்களும் ப்ரசாரமாகி மஹருஷிகளுடைய அனுக்ரஹத்திற்கும் பாத்திரமாகலாம். இதுவே பழக்கத்தில் ஞானயோக ஸமாதி வரையில் கொண்டு சேர்த்துவிடும்.

171. உபன்யாஸ மென்பது கேட்கக்கூடிய ஜனங்கள் அத்தனை பேரையும் பக்தி வசத்திலீடு படச்செய்வதுதான் உபன்யாஸத்தின் லக்ஷணம். வெறும் ஸம்ஸார அலுவல்களையே சொல்லி, சிரிக்க வைப்பதெல்லாம் உபந்யாஸகன் தன் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்கிறான், என்றுதான் அறிவாளியெண்ணி "ஏனிப்படி உபந்யாஸ வேளையில் பகவானுடைய பக்தியை

புகட்டாமல் ஏதேதோ சந்தைக் கூட்டத்தைப் பேசுகிறாரே" என்று எண்ணி! இனியவாது திருத்தி நல்ல வழியில் பக்தி ஞான வைராக்கியத்தையே பேசட்டும்! என்று வருந்துவான். பகவானிடம் முறையிட்டுக்கொள்வான். இதனாலேயே உபந்யாஸகர் திருந்தவும் கூடும். ஆகவே, "தனக்கு இன்னுது வேணும்!" என்றுள்ள ஆசையை வைத்துக்கொண்டு உபந்யாஸகர்கள் செய்யக்கூடாது. ஏதோ நாம் செய்யவேண்டிய கடமை! நாம் படித்தது எதற்கு! பலபேர்கள் நன்மை அடையக்கூடுமானல் அதுவே திருப்தியை அளிக்கும் என்று உள்ளம் சாந்தியோடு இருப்பதால் ஏதோ கிடைக்கவும் செய்யும். எப்பொழுதும் திருப்தியோடு மன ஸந்துஷ்டியயோடும் ப்ரகாசிக்கலாம்.

172. இச்சித்துக் கிடைக்காவிட்டால் துக்கப்படாதே! இச்சியாதது எதிர்பாராமல் வந்தாலும் வெறுக்காதே! எதுவும் நமக்கு பகவான் நன்மையே அருள்வார் என்பதைமட்டும் மறவாதே.

173. "உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல" என்பதை உதாரணம் காட்டுகிறார்கள். அதன் அர்த்தத்தை சரியாகச் சொல்லவும் தயங்குகிறார்கள். தாம் படித்து அர்த்தத்தை ஒருமுகமாகக் கேட்டுத் தெரிந்தாலல்லவா சரியானபடி பதிலைச் சொல்ல முடியும்? அதாவது நெல்லிக்கனியை உள்ளங்கையில் வைத்துப் பார்த்தாமானால், அதனுள்ளேயிருக்கிற விரை வேர்கள் (நரம்புகள்) தெளிவாகக் காணப்படும். அதேபோல வேத வேதாந்த சாஸ்திரங்களை உணர்ந்து தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களாகிய புருஷார்த்தத்தை அடைவிக்கிற எந்த பரமாத்மாவுண்டோ அதை ஸந்தேகமில்லாமல் தெளிவாக அறிந்துகொள்ளவேண்டும், என்பதை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல, என்ற உதாரணம் காட்டப்பட்டது என்றறி.

174. நம்மை செய்யச் சொல்வதும் செய்விப்பதும் எல்லாம் அந்த பரமாத்மாதானே! ஏன்! நல்ல விஷயங்களிலேயே செல்லக்கூடாது. பேத புத்தியை ஏற்படுத்துவானேன்? அவித்யா ப்ரபஞ்சமாம்! எல்லாம் ஸ்வப்பநமாம்! ஒன்றும் புரியாமலிருக்கிறதே என்பதை ஸாதாரண ஜனங்கள் நினைக்கக்கூடும். ஆனால் அறிவாளி இப்படிக்கேட்கமாட்டான். எல்லாவற்றிற்கும் அப்புறம் தனிப்பட்ட மஹா சக்தி ஒன்று நிர்மல நிச்சலமாகப் பிரகாசிக்கிறது.

அதை அறியத்தக்க குருவை எதிர்பார்த்த வண்ணமாக வேயிருப்பான். ஆனால், மேலே குறிப்பிட்ட கேள்விகளுக்கும் உபநிஷத்துக்களிலே பதில் உண்டு? ஆத்மாவாகிய அவனையும மோஹிக்கும்படி செய்து இழுத்துவிடுகிறது மாயையினாலேற்பட்ட கணக்கில்லாத விகல்ப பேதங்களேயாம் என்பதை ஸ்பஷ்டமாக ஸாதாரண மனிதர்களுக்கும் விளங்கும்படி கூறியிருக்கிறது.

175. ஸ்வப்பனத்தில் காண்கிற செயல்கள் பல ஆண்டு விஷயங்களை உண்மையாக சில நிமிஷங்களுக்குத் தோன்றி மறைவதுபோல இந்த மாயா உலகமும் ஒரு நீண்ட ஸ்வப்பனமே என்பதை ஆத்ம ஞானம் பெற்றவனுக்குத் தெளிவாகத்தோன்றும். நீ தூங்குகிற இரண்டு நிமிஷத்திற்குள் பல ஆண்டு ஸமாச்சாரங்களைக் கண்டு ப்ரமித்து எழுந்ததும் தம் நிலைமை உணர்கிறாய்! இதுபோலத்தான் ஜாக்ரத்திலுள்ள செய்கைகளும் கனவே யென்பதை அறியும்போது ப்ரம்ம சாக்ஷாத்காரத்தை அறிய முயற்சி உண்டாகிறது. தக்க கருவும் வாய்க்கிறது. விகல்ப பேத புத்தியை நீக்க வைராக்கியம் உண்டாகி, ஸத்யமாயுள்ள பரமாத்ம தரிசனத்தை அடைந்து ப்ரம்மோபாஸனம் ஸித்திக்கிறது.

176. ப்ரம்மோபாஸனம் ஸித்தித்தவனுக்கு தேவதைகளாலும் விக்னங்களைச் செய்ய முடியாது. அவன் ஆத்மானந்தத்திலேயே மூழ்க்கியிருப்பான்.

177. இந்திரியங்களை ஒருமுகப்படுத்தி யோகத்திலமர்ந்து சிதாகாயத்துள்ளே பரம்ஜோதியை தியானித்து தியானித்து மூக்கின் நுனியிலே தாரணையுற்று ஓங்காரத்தை அனுஸந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு தம்மை கருடனாக யெண்ணி சிதாகாயத்துள்ளே பறந்து போகப்போக, தனித்தனியாக ருசீ பேதமுடைய ப்ரபஞ்சத்தைப் பார்த்து சிரிக்கத்தான் தோன்றும். இந்த ப்ரேமையினாலே இவ்வளவு ஆசாபாசங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டதே! என்று அனுபவமாக உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

178. ஸந்தர்ப்பனை செய்து அதிதி ஸத்காரம் செய்வதால் நாம் அடையும் கதி யாது? ஸமாரதானைகள் அவசியம் செய்யத்தான் வேண்டுமா? என்று ஒருவர் கேட்டார். அதற்கு நான் அவசியம்

ஸந்தர்ப்பனைகளும் அதிதி பூஜைகளும் செய்வதானது ஆத்ம திருப்தி உண்டாகி ஆத்ம ஞானம் உண்டாகிறது. அபேத அத்வைதஞ்ஞானத்தை அடைந்த மஹா யோகியும்கூட ஸதா அதிதி பூஜையிலேதான் நோக்கமுடையவராகயிருப்பர். ஆனால் அந்த யோகியினுடைய அதிதி பூஜை அலாதியானது. பஞ்சபக்ஷ பரமான்னத்தை நீண்ட நுனியிலையில் அதிதிக்கு க்ரஹஸ்தன் அளிப்பதுபோல யோகியும் தம் சிதாகாயமாகிற அகண்ட பாத்திரத்திலே தம்முடைய ஜீவ சம்பந்தமான ப்ரக்ருதி குணவகைகளைப் போட்டு, ஸாக்ஷாத்காரத்திற்குள் விளங்கும்படிச்செய்து, சதா தருப்பனாகி சச்சிதானந்த அம்ருதப் பெருக்கை அடைந்தவானக சோபிக்கிறன். இதுதான் உண்மையான அதிதி பூஜையாகும். இந்த நிலையை சரீர சம்பந்தங்களுள்ளவர்கள் உணரக்கூடாமலிருக்கலாம். இருந்தாலும் அதிதி ஸத்காரத்தையும் ஸந்தர்ப்பனைகளையும் செய்துவரும் போது, பழக்கத்தில் அகண்ட சச்சிதானந்த அதிதியாகிய ஸாக்ஷாத்கரத்தை அடைவான் என்பது நிச்சயம். எங்கே அதிதி பூஜைகள் இருக்கிறதோ, அங்கே ஈஸ்வர சைதன்யம் நிறைவாக இருக்கிறது. ஸாக்ஷாத் விராட் புருஷனே அதிதியென்பதை அறிக. ப்ரம்மாவும் அந்த விராட்புருஷனாகிய ஜனார்த்தனரையே அதிதியாக வரித்து பிக்ஷையளித்த அகண்ட ஸச்சிதானந்த வைபவத்தைப் புராணம் கூறுவதையும் கேள்விப்பட்டோம். பிரத்யக்ஷமாகவும் வர்க்கலை என்ற திவ்ய தேசத்திலே ஜனார்த்தனம் என்ற திவ்ய க்ஷேத்திர மூர்த்தியையும் நாம் தரிசித்த அனுபவமும் அதிதி பூஜையின் மகிமையேயாம்.

179. பணக்காரன் ஏழையாவதும் ஏழை பணக்காரனாவதும் உலகத்திலே ஸஹஜமாகக் காணக்கூடியதே! ஆனால் தலைமுறை தலைமுறையாக வந்த அத்தியாத்மஞானதனத்தை அடைந்தவர்கள் ஒருபோதும் தரித்திரத்தை அடையமாட்டார்கள். நித்திய ஐஸ்வர்யமே அவர்களிடம் குடிகொண்டிருப்பதால் சதா சந்தோஷ சித்தனாகவே காணப்படுவர் ஏழை பணக்காரன் ஆவதுபற்றி ஆச்சர்யப்படவும் மாட்டான். பணக்காரன் ஏழையானாலும் வருத்தப்படவேண்டியது என்னயிருக்கிறது. ஆகவே சமத்வஞானமடைந்த ஆத்மாஞானிநித்யஐஸ்வர்யமுள்ளவனாகவே காணப்படுவான். எங்கும் ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தின் ஒளியை காண்கிறதினாலே ஒன்றையும் குறைவாகப் பேசவோ

நினைக்கவோமாட்டான்.

180. லோகத்திலுள்ள ஜனங்கள் இந்த இகலோக வாழ்க்கையையே பெருமையோடு போற்றுகிறார்கள். அவர்களுக்கு மனமகிழ்ச்சிக்கும் திருப்திக்கும் அளவுண்டு என்பதே தோன்றுவதில்லை. இவர்களுக்கு இன்பமாக தோன்றுவதெல்லாம், ஞானிக்குத் துன்பமாகத் தோன்றுகிறது. ஞானமேற்பட்டால் தான் ஸம்ஸார பந்தங்களைத் துன்பமாக எண்ணக்கூடும். ஆனால் அரைகுறையாக ஞான மேற்படுவதால் பல குழப்பங்களும் கஷ்டங்களும் வருவது ஸஹஜம். இதிலேதான் தெய்வீகமான விவேகம், இருக்கிறதா யென்பதைக் காணமுடியும். குழப்பங்களும் கஷ்டங்களும் எதற்காக ஏற்படுகிறது? என்றால் ஆத்ம ஞானத்திற்கு தகாத விவேகம் ஏற்படுவதற்காகவே அவைகள் ஏற்படுகிறது. குளத்திலுள்ள சேற்றறை எடுக்கும்போது கலங்கத்தான் செய்யும் ; பிற்பாடு நன்றாக தெளிந்துவிடும். அதேபோல் உனக்கு ஞானம் ஏற்பட ஆரம்பிக்கும்போது கஷ்டங்களும் குழப்பங்களும் உண்டாவது, உனக்கு மேலும் ஞானத்தாலேற்பட்ட உள்ளம் தூய்மை அடைவதற்கே! என்பதை அறி. எவ்வித குழப்பங்கள் ஏற்பட்டாலும் உன் மனதை ஏகாக்ரப்படுத்துவதற்காகவே கிளம்பி உன்னை விவேக ஞான ஐஸ்வரியமுடையவனாகச் செய்வதற்கேயாம்.

181. நம்முடைய ஐஸ்வரியம் ஞானமே! அதை விவேகத்தினால் தான் அடைய முடியும்! உன்மனத்திலுள்ள கிலேசங்கள் தீர்ந்தாலல்லவோ விவேகம் உண்டாகும். நீ ஞானத்தை சிறிது அப்பியஸிப்பதற்குள் பூர்ண ஞானத்தை அடைய முடியுமா? சிறுகச்சிறுகத் தான் கிலேசங்கள் வந்து மோதினாலும், விவேகத்தினாலே தூய்மையடைந்து, பூரணஞானத்தை அடையவேண்டும். இதுவே நம் சொத்து.

182. நான் வடதேசத்திற்குப் போயிருந்தேன் அப்போது அங்கு ஒரு கிராமத்திலே தங்க நேரிட்டது. அங்கு வங்காளி பிராமணர் ஒருவர் தரிசிக்கவந்தார். அப்போது அவர் ஏதோ சில விஷயங்களைப்பற்றிக் கேட்டார். நானும் பதில் கூறினேன். அதற்கு அவர் அஹிம்சையைப்பற்றிப் பிரமாதமாக பேச ஆரம்பித்து விட்டார். நானும் கேட்டுக்கொண்டே தலையை ஆட்டிக்

கொண்டேயிருந்தேன். தான் சொல்வதெல்லாம் வாஸ்தவமென்று அவரே ஸந்தோஷமடைந்தார். பின்பு மத்தியானசாப்பாட்டு வேளையானதாலே சென்றுவிட்டார். மறுநாளும் என்னிடம் வந்து ஏதாவது பேசலாமென்று வந்தார்கள். அப்போது நான் ஒரு கேள்வி கேட்டேன். நீரோ அஹிம்சையைப்பற்றி பிரமாதமாகப் பேசினீர்கள். உங்கள் வீட்டிலிருந்து மீன் மாம்சாதிகளாலேற்பட்ட நாற்றம் வந்ததே! இப்படிச் செய்யலாமா! முதலில் தன்னிடம் அஹிம்சையைப் பாராட்ட வேண்டாமா! அஹிம்சையைப்பற்றி இப்படி நல்ல தத்துவங்களை படித்ததினாலே என்ன பிரயோஜனம்! இந்தப்படி செய்வது உங்களுக்கோ சம்மதமிராதே! என்று சாந்தமாகவே கூறினேன். இதைக் கேட்டதும் அவர் கண்களிலிருந்து நீர் வடித்து தம் குற்றத்தைத் தாமே ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டார். அது முதற்கொண்டு அவரும் அவர் குடும்பத்தாரும் சரி, மீன்மாம்ஸாதிகளை நிஷித்தமென நீக்கிவிட்டார்கள். இதனாலே அஹிம்சையைப்பற்றி பேசினால் மட்டும் போதாது. செய்கையிலும் வேணுமென்பது நன்கு விளங்கும்.

183. வைரியினிடத்திலும் அன்பைப் பாராட்டுவது எதுவோ அதுவே அஹிம்ஸை என்கிறார் பதஞ்சலி மகரிஷி! இந்த நிலைமை மனோ வாக்காதிகளைக் கடந்து ஆத்ம ஞானத்தை அடைந்த நிலை எதுவோ அதை போதிக்கிறார். இந்த அஹிம்ஸை ஞானத்தை வெளியிட்டு சொல்லக்கூடியதன்று. தம் தம் யம நியாமதி தாரணை தியான ஸமாதி அனுஷ்டானங்களாலே அறிந்து கொள்ளக்கூடிய விஷயமாகும்.

184. யாரிடம் அஹிம்ஸா தர்மமென்னும் ஞானம் விளங்ககிறதோ, அவரிடம் பிடிக்கவந்த சிங்கமும் பசுபோல விளையாடும். மூழ்கவந்த கடல் பெருவெள்ளமும ஸ்தம்பித்து நிற்கும். எப்போதும் சாந்த குணத்துடனேயே இருப்பர்.

ஓம் சாந்தி.

ஓம் தத் ஸத்

ஓம்

தத் ஸத்

அம்பாள்புரி

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ பீடாதிபதி பரமஹம்ஸ

ஓம் ஸாந்தி மௌனஸ்வாமிகள் அருளிய

ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருப்பாவைக்கு

ஆத்யாத்ம விளக்கம்

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ பீடம்

ஓம் ஸாந்தி ஆஸ்ரமம் அம்பாள்புரி அம்பத்தூர்

(MADRAS)

ஓம் தத்ஸத

அருளுரை

எத்தனையோ பேர்கள்) ஆண்டாள் திருப்பாவைக்கு வியாக்யானம் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தெளிவாக உள்ளத்தைத் தொடும்படியாக நீங்களும் சுலபமான தமிழ் நடையில் பல புத்தகங்கள் எழுதியிருப்பதைப் பார்த்ததுண்டு! அதைப்போல திருப் பாவைக்கும் தெளிவாக நீங்கள் தான் எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்று பல வைஷ்ணவர்கள் என்னிடம் பல தடவை சொன்னதுண்டு.

1940-ம் வருஷம் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் போயிருந்தேன். அங்கு வைஷ்ணவர்கள் நிறைந்த ஊர்; உங்களுக்கெல்லாம் அங்கே மரியாதை கிடையாது! என்றெல்லாம் பல பேர்கள் சொன்னார்கள். அவைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் பரதேசியைப் போல ஸ்ரீ ஆண்டாள் ஸன்னதியிலே நின்று கொண்டு ஸௌபாக்ய பஞ்சதசி, காயத்ரி, மூக பஞ்சதயிலுள்ள பாதார விந்த சதகம் முதலானவைகளை முணுமுணுத்துக் கொண்டே சற்று நேரம் நின்று கொண்டிருந்தேன். அப்போது அதிசயமான காக்ஷியைக் கண்டேன். நான் மதுரையிலே மீனாக்ஷியம்மன் ஸன்னதியிலேயே நிற்பதாகவேயிருந்தது! ஸ்ரீ மீனாக்ஷி சிரித்த வண்ணமாக, அந்த ஆண்டாள் உருவம் காக்ஷியளித்து, அனுக்ரஹம் செய்து திரும்பவும் ஆண்டாள் உருவத்திலேயே ஐக்கிய மடைந்து, ஆண்டாளாக காக்ஷி வந்ததும் ஸ்வய நினைவு வந்தது. இந்த சிறு அனுபவத்தைக் கொண்டே திருப்பாவைக்கு சுருக்கமாக விளக்கம் கூறுகிறேன் என்பதை அன்பர்கள் மனதில் கொள்ளவேண்டும்.

இந்த நிலையிலிருந்து கொண்டு அந்த தர்சனம் பார்த்தது முதல் பல தடவை எப்போது நினைத்தாலும் பாகவத கோஷ்டியினர்

திருப்பாவை பாடினாலும், உள்ளத்தில் திவ்ய தர்சனம் வந்து விடும்! அந்த ஸமயம் நான் என்ன, எது செய்கிறோம் என்பதை கூட மறந்து, ஏதாவது யாராவது கேட்டால், ஏதாவது பதிலை எழுதிக் காட்டுவேன் என்பதை உலக நினைப்பு வந்த பிற்பாடு உணர்வேன்.

இதனாலே ஒவ்வொருவரும் முதலில் துவைதியாகயிருந்து, பக்தியினாலே விசிஷ்டாத்வைதியாகி, கடைசியில் பரப்ரம்மத்திலே ஐக்கியமாவது அத்வைத ஸாக்ஷாத்காரம்தான் ஜீவன் முக்தி என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. ஸ்ரீ ஆண்டாள் ஸ்ரீமன் நாராயண பரப்ரம்மத்தில் (ஸாக்ஷாத் காரத்திலே) கலந்ததினாலே தான் உலகம் முழுக்க இன்று திருப்பாவையின் உபனிஷதி வெள்ளத்தை யாவரும் பருகும் படியாகச் சோபிக்கிறது!

ஸ்ரீ வைகுண்டம் கைலாஸம் எல்லாம் நம்முள்ளத்திலே தான் பிரகாசிக்கிறது! ஸ்ரீமன் நாராயணன் சங்கு சக்ரத்தோடு உள்ளத்தில் காக்ஷி தந்தால் வைகுண்டமாகக் காக்ஷியளிக்கிறது! பாம்புப் புலிதோலுமாகத் தரித்து ஸ்படிகம் போல ஈச்வரன் உள்ளத்தில் தோன்றினால் கைலாஸமாக உள்ளம் காக்ஷியளிக்கிறது. ஸ்ரீ ஆண்டாளுக்கு உள்ளம் ஸ்ரீ வைகுண்டமாகக் காக்ஷியளித்தபடியால் எல்லா தேவதைகளையும் பார்த்துப் பேசவும் சக்தியுண்டு! நினைவையே கனவாகக் கண்டவர்களாகையால் எதுதான் ஸாத்யமாகாது? உள்ளத்திலுள்ள ஒவ்வொரு தேவதைகளைப் பார்த்துப் பார்த்து பேசுகிற பாடல்களே திருப்பாவையாக நமக்கு உபாஸனா மார்க்கத்தைக் காட்டியுள்ளது!

தேசிகன் ஸ்வாமி நாலே வரியில் ஸ்ரீ ஆண்டாள் பெருமையை சொல்ல வில்லையா? பாஷ்யகாரர்கள் அடிக்கடி சொல்லிச் சொல்லி தன்னை ஜெயித்தார்கள்! திருப்பாவையிலுள்ள சில வார்த்தைகள் பித்துபிடித்த மாதிரியும், வெறி கொண்டது போலவும் தாம் எது பேசுகிறோம் என்பதை அறியாமல் அதுவாக வருகிறவைகளே,

'எல்லாரும் போந்தாரோ போந்து' என்றெல்லாம் வருவதை நம் அனுபவத்திற்கு, வந்து அனுபவித்த உபாஸகனுக்கு, (தன்னை ஜெயித்த ஸன்யாஸிக்கு) தெளிவாக உணரக்கூடியதகும். அதனாலேதான் பாஷ்யக்காரர்கள் அடிக்கடி திருப்பாவையையே பாடிப்பாடி தன்னை ஜெயித்து ஸாக்ஷாத்காரத்தை அடைந்தார்கள் என்பதை மறக்க முடியாது!

வைராக்கியம்

ஸ்ரீ ஆண்டாளுக்கு எது முதல் தீவிர வைராக்கியமும் பக்தியும் ஏற்பட்டது? சொல்ல முடியுமா? என்று வீர வைஷ்ணவர் ஒருவர் கேட்டர். அதற்கு நான், பேஷா சொல்ல முடியும், என்னுள்ளமும் ஸ்ரீ ஆண்டாள் உள்ளமும் ஒன்று என்பதை உணர்ந்த அனுபவத்தைக் கொண்டு சொல்கிறேன். கவனமாகக் கேளும்! அதாவது ஒரு நாள் ஸ்வாமிக்கு வைத்திருந்த பூமாலையைக் குழந்தைப் பருவமான படியால் தான் அதை எடுத்துச் சூட்டிக்கொண்டு, திரும்ப எடுத்து வைத்து விட்டாள். பெரியாழ்வார் அதை எடுத்து பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பிக்கிற போது, கேசம் ஒன்று நீளமாகயிருந்ததைப் பார்த்து, அவைகளை நீக்கி விட்டார்! மறு நாள் அந்தக் குழந்தை முன்போல தட்டில் வைத்திருந்த பூமாலையைச் சூட்டி, அந்தத் தட்டிலே வைக்கிற போது பெரியாழ்வார் பார்த்து விட்டார்! கோபம் வருவதற்கு, கேட்கனுமா? குழந்தையிடம் கோபித்து என்ன செய்கிறது. வருத்தத்துடன் கலந்து பக்தி ஆரம்பமாகி தீவிர வைராக்கியத்தில் வந்து முடிந்தது, ஆஹாராதிகள் பிடிக்கவில்லை. ஸாக்ஷாத்கார ஆண்டவனிடமே சித்தம் லயமாகி விட்டது! கனவில் பெரியாழ்வாருக்கு ஸ்வாமி தோன்றி குழந்தையைக் கோபிக்காதே மஹா பக்தை அவள்! உனக்கே குருவாகவும் கூட ஆகிவிடுவாள்! என்று சொல்லவும், அன்று முதல் ஸ்ரீ ஆண்டாளை தைவீக பெண்ணாகவே மதித்து, மரியாதையோடும் பணிவோடும் நடந்து

கொண்டார். இவருடைய இந்த பக்தியானது, தைவீக சக்தியை ப்ரகாசப்படுத்தி, மேலும் ஏகாக்ர சித்த பக்தி வளர்ந்து, மணிவண்ணனை, தம்முள்ளே நிறுத்திய ஸ்ரீ ஆண்டாள் ஹ்ருதயம் ஸ்ரீவைகுண்டமாக ப்ரகாசிக்க ஆரம்பித்ததும் திருப்பாவை என்ற குழந்தை திவ்ய ஞானம் பிறந்து விளையாட ஆரம்பித்தது. ஆரம்பித்தது. விடாமல் தினசரி திருப்பாவை பாராயணம் செய்கிறவர்கள் ஞான குழந்தைகளாகி விடுவார்களென்பதில் ஸந்தேகமில்லை.

ஓம் ஸாந்தி

ஓம் தத்ஸத்

அடிக்கடி பகவன் நாமாவைச் சொல்லி பறையடியுங்கோள். ஸத்யமாகயிருந்தால் உலகத்தையே ஜெயிக்கலாம்! ஸத்ய ஸ்வரூபன், என்றும் விளங்குபவன்! கோவிந்தன்! ப்ரம்மாவினால் துதிக்கப்பட்ட திருநாமம் கோவிந்தன். ஆகையினாலே எல்லோரும் கூடி கோவிந்தனைப் பாடுங்கள்! என்றெல்லாம் அடிக்கடி வருகிறது திருப்பாவையில் ஆதி சங்கர பகவத் பாதாளும் கோவிந்தனை பஜியுங்கள், கோவிந்தனை பஜியுங்கள்! ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தை சீக்கிரம் தாண்டி விடலாம் என்றொல்லாம் உபதேசித்தார்கள். ஸ்ரீ ஆண்டாளும் அடிக்கடி 'பறையடி பறையடி' என்ற பதங்களால் கோவிந்த நாமாவைச் சொல்லிச் செல்லி கோவிந்த மயமாகி விட்டாள்! தாமே சைதன்ய ஸ்வரூபத்தில் ஐக்கியமடைகிற பொழுது எல்லா மூர்த்திகளுடைய ஸ்வரூபமும் தாமுமாகி நாமரூப மற்ற பரப்பரம்ம ஸாக்ஷாத்காரமாகி விடுவார்களென்பதைத் திருப்பாவை யிலிருந்து தெளிவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஓம் தத்ஸத்

ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருப்பாவை

1. மார்கழி திங்கள் மதி நிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப் போதுவீர்! போதுமினோ நேரிழையீர்!
சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமியர்காள்
கூர்வேல் கொடுந் தொழிலன் நந்த கோபன் குமரன்
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை யிளஞ்சிங்கம்
கார்மேனிச் செங்கண் கதிர் மதியம் போல் முகத்தான்
நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்
பாரோர் புகழப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

முதல் பாட்டு மார்கழி மாஸத்தை சிறப்பாக ஞானத்தைக் கொடுக்கும் மாதம் என்பதை கூறுகிறாள். எது உலகத்திற்கு விருப்பமில்லையோ அது ஆத்மஞானத்திற்கு உகந்தது! அதுவாது அஞ்ஞானத்தை விடக்கூடிய மாஸம். ப்ரம்ம முகூர்த்தமாஸம்! நீராட்டம் உள்ளத்திலுள்ள பகவானுடைய திவ்ய தேஜோ மயத்திலிருந்து ப்ரவஹிக்கும் கங்கையிலே நீராட்டம்! இது மனோமயத்தையும் கடந்தது. வெட்கத்தை விட்டு பகவத் நாமாவை உரக்க சொல்லு! பக்தி உண்டாகும்! மனனம் உண்டாகும். அதன் பிறகு தியானம் சித்திக்கும். இந்த சித்தியினாலே ஸாதுக்களிடம் பக்தி ஏற்படும்! பகவத் பக்தியை விட, ஸாதுக்களிடம் (ஸன்யாசிகளிடம்) பக்தி வைப்பது மேலானதாகும் என்பதை, யசோதை நந்த கோபர் முதலியவர்களை புகழ்ந்து பாடி பகவானுடைய குணங்களைச் சொல்லி தன்னைச் சரிப்படுத்திக் கொள்கிறாள்.

2. வையத்து வாழ்வீர்காள் நாமும் நம் பாவைக்கு
செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ, பாற்கடலுள்

பையத்துயின்ற பரமனடி பாடி
நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்காலே நீராடி
மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டு நாம் முடியோம்
செய்யாதன செய்யோம் தீக்குறளை சொன்றோதோம்
ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி
உய்யுமாறெண்ணி உகந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

(2-3, பாட்டுக்கு)

'சோவாரும் ஜெகத்தீரே' என்று கூறுவது போல வையத்திலுள்ள ஜனங்களைப் பக்தர்களாக உள்ளவர்களை அழைக்கிறாள். எல்லாரும் மஹாபலிக்கு அளித்த உயர்ந்த திருப்பாதத்தைக் கொடுத்து ஜீவன் முக்தியை அளித்த பகவானுடைய நாமாவைச் சொல்லுங்கள்! மஹாபலியைப் போல தியாகிகளாக ப்ரகாசித்திருங்கள்! வீணாக உலகத்திலே உழல வேண்டாம்! மேலேயுள்ள உலகத்தையும் இவ்வளவு தான்? என்று அடி காட்டி அளந்து தள்ளினான்! கீழுள்ள உலகங்களையும் அளந்து தள்ளினான். ஆக மேலுள்ளதும் கீழுளளதும் போக்கு வரவு உடையது நித்யமாக யிராது ஸத்யமும் நித்யமுமானது பகவனுடைய திருவடி ஒன்றுதான்! அந்த சிரேஷ்டமான பாதத்தைப் தலையில் வைக்கப் பெற்ற, மஹாபலியினுடைய புகழ்பாடி, நீங்களும் மஹாபலியைப் போலிருங்கள் என்றும் கூறுகிறாள் பாடிப்பாடி அனுபவத்தில் கொண்டு வாருங்கள் என்பதை உபதேசிக்கிறாள்.

3. ஓங்கி யுலகளந்த உத்தமன் பேர் பாடி
நாங்கள் நம் பாவைக்குச் சாற்றி நீராடினால்
தீங்கின்ற நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து
ஓங்கு பெருஞ் செந்நெலூடு கயலுகள
பூங்குவளைப் போதில் பொறி வண்டு கண்படுப்ப
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்க குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும் பசுக்கள்

நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

பகவானுடைய நாமாவைச் சொன்னால் கிடைப்பதென்ன?

ஆஹாரத்தை கட்டுப் படுத்தி ஆராதனைகளைச் செய்து ஸகலமும் பகவத் அர்ப்பணமாக செய்த மஹாபலிக்கு நித்ய ஸ்தானத்தை அளித்தார். உனக்கும் அதே போல அதற்கு மேலும், இகபர சுகங்களையும் தந்து ஸாயூஜ்ய பதவியையும் காட்டுவார். எப்போதும் அடியார்கள் கூட்டத்துடனேயே யிருந்து எது கேட்டாலும், தேவர்கள் கிங்கரர்களாகக் காத்துக் கொண்டு இருப்பார்கள். உன்னை விட்டகலாத செல்வம் பகவானுடைய ஸ்வரூப ஸ்ரீ உள்ளத்திலேயே ஸதா விளங்கு மென்பதையும் தான் கண்ட அனுபவத்தைக் கூறினாள்.

கண்டபடி புலன்களுக்கு திருப்திக்காக ஆஹா ராதிகளை புஜிக்கக் கூடாது. உயிர் வாழ எந்த மட்டும் தேவையோ, ஸ்வல்பமாக புஜித்து புலன்களை அடக்கி ததோதனர்களாக சோபிக்க வேண்டு மென்பதை 'நெய்யுண்ணோம்' என்று கூறுகிறாள்.

4. ஆழி மழைக் கண்ணா ஒன்று நீ கைகரவேல்
ஆழியுள்புக்கு முகந்து கொடு ஆர்த்தேறி
ஊழி முதல் வனுருவம் போல் மெய் கறுத்து
பாழியந் தோளுடைப் பற்பநா பன்கையில்
ஆழி போல் மின்னி வலம்புரி போல் நின்றதிர்ந்து
தாழாதே சார்ங்க முதைத்த சரமழை போல்
வாழ உலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும்
மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

பகவத் பக்தியே அம்ருத வர்ஷம்

உலகம் முழுக்க சுபிக்ஷமாக வாழ வேண்டுமென்பதை பகவானிடம் பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறாள். பசும்பால் பசும் நெய்

யஞ்ஞாதிகளுக்கு தேவைப் படுவதால் முதலில் பசுக்கள் ஸம்மிருத்தியாக யிருக்க வேண்டும். யஞ்ஞாதிகள் செய்ய பிராமணர்கள் தம் தம் கர்மாதிகளை விடாமல் செய்ய தடங்கல் ஏதுமிராமலிருக்கவேண்டும். இதனாலே தேவர்கள் திருப்தியடைந்து மழை பெய்து உலகம் செழிப்பாக விளங்கும். ஆக வேதத்திலுள்ள கோ-பிராமணன், யஞ்ஞம், உலகம் க்ஷேமமடைய மார்க்கம் என்பதை தெளிவுபடுத்துகிறாள். மார்கழி நீராட்டத்தை வைத்து நமக்கொல்லாம் புத்திமதி கூறி க்ஷேமமாக யிருங்கள் என்பதை அனுக்ரஹம் புரிகிறாள்.

5. மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை
தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை
ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கைத்
தாயைக் குடல் விளக்கம் செய்த தாமோதரனை
தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர் தூவித்தொழுது
வாயினால் பாடி மனதினால் சிந்திக்க
போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
தீயினில் தூசாகும் செப் பேலோ ரெம்பாவாய்

குலவிளக்கு

ஒரு குலத்திலே ஒரு மஹான் அவதரித்தால் பல தலைமுறைகளை ப்ரகாசப்படுத்தி விளங்கச் செய்வார். ஹ்ருதயத்திலே ஆத்ம தீபம்போல ப்ரகாசிக்கிறவர். மாயையைப் போக்கக்கூடிய மாயாதீதன், தெளிந்த யமுனை ஜலத்தை அளைந்து பக்த கோடிகளை குளிப்பாட்டுகிறவன்; தாயாரை பெருமைப்படுத்துகிறவன்; என்றெல்லாம் குணாதிசயங்களை உள்ளம் குழையபாடி, அதையே சிந்தனை செய்து, ‘நாம் எங்கிருந்து வந்தோம்?’ இனி எங்கே சேரவேண்டும்! சிந்தித்து சிந்தித்து பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தை ஹ்ருதயத்தில் உருவகப்படுத்தி விட்டால், பலகோடி ஜன்மங்களிலுள்ள பாபங்களெல்லாம் மலைபோன்ற பஞ்சு பொதிகளை, ஒரே

நெருப்புப் பொறியினால் பஸ்மமாவது போல, உள்ளத்தைப் பரிசுத்தமாக்கிவிடும். அதாவது பகவானுடைய ஸ்வரூப சைதன்யம் உள்ளே கண்டுவிட்டால் ஹ்ருதயரும் நிர்மலமாகிவிடுமென்பது.

6. புள்ளும் சிலம்பினகாண் புள்ளரையன் கோயிலில்
வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ
பிள்ளாய்! எழுந்திராய் பேய்முலை நஞ்சுண்டு
கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி
வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை
உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்
மெள்ள எழுந்து அரியென்ற பேரரவம்
உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

சங்கநாதம்

மலபார் கோயில்களிலே எங்குமே அனேகமாக மூன்று காலங்களிலும் பூஜாகாலத்தைக் குறிப்பிட சங்கை எடுத்துக் கம்பீரமாக ஊதுவார்கள். ஒருமைல் சுற்றளவுக்கு கேட்கும், சங்குநாதம். கேட்டதும் யாவரும் எழுந்து விடவேண்டியது. தூங்கக் கூடாது! சுறுசுறுப்பாகயிருக்க வேண்டும். ஆயர்பாடியில் பிறந்த குழந்தைகூட எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக யிருந்தது தெரியுமா? கெட்ட எண்ணம் கொண்டு வந்தவளைப் பரிசுத்தமாக்கிவிட்டான். சகடத்தைத் தட்டினான். அதுமட்டுமா? வெள்ளைபட்டு போன்ற விரிப்புடைய பாம்பின்மேலே படுத்துக்கொண்டு, யோகிகள் முனிவர்கள் ஸதா ஹ்ருதயத்திலே தர்சனம் கொடுத்து, ஹரிஹரி என்று தியான கங்கையில் ஸ்நானம் பண்ணி உள்ளத்தை வைகுண்டத்திற்கு ஸமானமாகச் செய்கிறார்கள்.

7. கீசுகீசென்று எங்கும் ஆனைச் சாத்தன் கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ? பேய்ப்பெண்ணே
காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து

வாச நறுங்குழ லாச்சியர், மத்தினால்
ஓசைபடுத்த தயிரரவம் கேட்டிலையோ?
நாயகப் பெண் பிள்ளாய்! நாராயணன் மூர்த்தி
கேசவனைப் பாடவும் நீ கேட்டே கிடைத்தியோ?
தேசமுடையாய்! திறவேலோ ரெம்பாவாய்.

பேரானந்தம் கொண்டவனோடு பழகுதல்

தியானம், ஜெபம், பாராயாணம் பஜனையிருந்தாலும் பேரானந்தம் கொள்கிறாவர்களுடன் ஸ்ம்பாஷணை புரிவதும் அவர்களோடு பழகுவதும மேலும்மேலும் பகவத் பக்தியைத் திடப்படுத்திவிடுமென்பதைக் கூறுகிறாள். காச்சுமூச்சுணு கத்திக்கோண்டு வரும் இந்த ஸம்ஸார பந்தத்தை ஒழித்து, நாராயணக் கேசவா என்றெல்லாம் பாடி உறங்கி கிடக்கும் உன்னுள்ளே பக்தியென்ற கதவைத் திற. உண்மை விளங்கும். வீணா காலத்தைப் போக்காதே! நாராயண நாமாம்ருதத்தைப் பருகி போதம் கொள்ளும் மனதை வென்றவர்களைப் போல விளங்கு.

8. கீழ் வானம் வெள்ளென்று எருமை சிறுவீடு
மெய் வான் பரந்தனகாண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
போவான் போகின்றாரைப் போகாமல் காத்து உன்னைக்
கூவுவான் வந்து நின்றோம் கோது கலமுடைய
பாவாய்! எழுந்திராய் பாடிப் பறைகொண்டு
மாவாய் பிளந்தானை மல்லரை மாட்டிய
தேவாதி தேவனைச் சென்று நாம் சேவித்தால்
ஆவாவென்றராய்ந்தருளே லோரெம்பாவாய்.

அருணோதயம்

ஞான சூர்யன் உதிப்பதற்கு உண்டான முறையை இதனால் உபதேசிக்கிறாள். ப்ரக்ருதிகளின் ஸ்வாபவத்தை, 'எருமைசிறு வீடு' என்பதனால் விளக்கி, ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு விதமான

ருசி ஏற்படும். அவைகளையெல்லாம் விட்டு, விளையாட்டிலும் பகவத்பக்தியைபுகட்டும்ஸ்ரீக்ருஷ்ணசரித்திரத்தைப்பாடு.வீரச்செயல் செய்த வீராதிவீரன், தேவாதி தேவன் அவனைக் கூவு. உனக்கு ஸர்வக்ஷேமமும் உண்டாகும் என்பதை அருள்கிறாள். நானும் எத்தனையோயோசித்து யோசித்துப் பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டேன்! ஆயர்குல சிறுமிகளுடன் அத்யாத்மலீலை புரிந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ண பக்தியை தவிர வேறெதுவும் காணவில்லை.

9. தூமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய
தூபம் கமழத் துயிலணைமேல் கண்வளரும்
மாமன் மகளே! மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்
மாமீர்! அவளை யெழுப்பீரோ உன்மகள்தான்
ஊமையோ? அன்றிச் செவிடோ? அனந்தலோ?
ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டாளோ
மாமாயன் மாதவன் வைகுந்தனென்றென்று
நாமம் பலவும் நவின்றேலோ ரெம்பாவாய்.

மணிமாடம்

உபாஸனைக்கு உகந்தயிடம் ஹ்ருதயகுஹை. அங்கே பகவானை உருகப்படுத்தி திருமஞ்சனம் ஆட்டுகிறாள். தூமலர் தூவுகிறாள். தூபம் தீபாராதனை செய்கிறாள். ஆத்மஞான ரத்னத்தினாலே இழைத்த மணிபீடத்திலே தர்ச்சிக்கிறாள். அந்த மணி கதவு தனக்குத் தாமேதான் திறக்கவேண்டுமே ஒழிய இன்னொருவரால் முடியாது! மௌனமாகவும், புலன்களை வெளிவிடாமலும் பேரானந்த மயக்கத்தினாலே அந்த குஹையில் மணிபீடத்திலே விளக்கும் வைகுண்ட நாதன் மாதவனைக் கண்டதும் தாமாகஉள்ளொளிபெற்று மணிபீடமாக (எங்கும் ப்ரகாசமாக) ப்ரகாசிப்பதைச் சொல்லாமல் சொல்கிறாள்.

10. நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்
மாற்றமும் தாராரோ ? வாசல் திறவாதார்
நாற்றத் துழாய்முடி நாராயணன் நம்மால்

போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால் பண்டு ஒருநாள்
கூற்றத்தின் வாய் வீழ்ந்த கும்ப கரணனும்
தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ?
ஆற்ற அனந்தலுடையாய் ! அருங்கலமே!
தேற்றமாய் வந்து திறவேலோ ரெம்பாவாய்

அற்பபயனில் ஆசைப்படாதே

அதுவேணும் இதுவேணும், ஸ்வர்க்கத்தை அடைவதற்கு பகவானை ஆராதனைகளைச் செய்து ஸ்வர்க போகாதிகளுக்காக நோன்பு நோற்று, புண்யம் தீர்ந்ததும் மறுமடியும் பிறந்து, இப்படியே ஸ்வர்க்கத்திற்கும் பூமிக்குமாக ஜனன மரணத்திலே உழலாமல் நித்யசூரிகள் அனுபவிக்கும், திருத்துழயாய் மாலை அணிந்த திவ்யதேஜோமய ஸ்ரீமன் நாரயண மூர்த்தியைப்பாடு. ஆசைகளை விடு. கும்பகர்ணனைப் போல வரம் கேட்டுத் தூங்காதே! பிறந்தால் இறப்பும் உண்டு! என்றுமுள்ள ராப்பகல் இல்லாத இடத்தைதத் தேடி அறி! அதற்கு அனந்த லீலாவீபூதியை உடைய நாராயணனை உள்ளத்திலிருத்தி உபாஸனை மார்க்கம் ஒன்றேதான் வழி.

11. கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பல கறந்து
செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும்
குற்றமொன்றில்லாத கோவலர் தம் பொற்கொடியே
புற்றரவல்குல் புனமயிலே போதராய்
சுற்றத்து தோழிமாரெல்லோரும் வந்துநின்
முற்றம் புகுந்து முகில் வண்ணன் பேர்பாட
சிற்றாதே பேசாதே செல்வப் பெண்டாட்டி நீ
ஏற்றுக் குறங்கும் பொருளேலோ ரெம்பாவாய்.

ஒருவனால் பலபேர் சுகம் அடைவார்கள்

ஒரு யோகியானால், அந்த யோகியை அண்டியிருப்பவர்களையும் தன்னுடன் பகவானுடைய ஸன்னதிக்கு அழைத்துக் கொண்டு திவ்ய தர்சனத்தை காட்டிவிடுவார்கள். "சுற்றத்துத் தோழிமார் எல்லாரும் வந்து, என்று கூறுவது, தான் மட்டும் சுகம் பெறாமல் தன்னை அண்டியிருப்பவர்களையும், பகவானுடைய பக்தி ஏற்படும்படி செய்வது! விளையாட்டாக பேசி ஞானத்தை போதிப்பிக்கிறாள் ஆண்டாள்.

12. கனைத்திறங் கற்றெருமைக் கன்றுக் கிறங்கி
நினைத்து முலைவழியே நின்று பால்சோர
நனைத்தில்லஞ் சேறாக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்
பணித் தலைவீழநின் வாசற் கடைபற்றி
சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற
மனத்துக்கினி யானைப்பாடவும் நீ வாய்திறவாய்
இனித்தா னெழுந்திராய் யீதென்ன பேருறக்கம்
அனைத்தில் லத்தாரு மறிந்தேலோரெம்பாவாய்.

குரு சிஷ்ய முறை

குட்டியை நினைத்து, கன்று பாலைச் சொரிவது போல குருவானவர் சிஷ்யனுக்கு ஞானத்தை ஊட்டக் கூடியவர்போல, பகவானுடைய செய்கை உண்டாகும். எப்படி என்பதை பெரும் தவறு செய்த ராவணனைக் கோபத்தினாலே கொன்று, அவனுக்கும் நித்ய ஸ்தானத்தைக் கொடுத்த, ஸ்ரீராமனை நினைத்து நினைத்துப் பாடி, சுகமிருக்கிறது வாருங்கள் என்று சதா பறையடி. அதவாது குற்றத்தைப் போக்கி, குணகுன்றாக்கி விடுவார்! பக்தி ஒன்றுதான் தேவை.

13. புள்ளின்வாய் கீண்டானைப் பொல்லா அரக்கனை
கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமைப் பாடிப்போய்

பிள்ளைகளெல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்
வெள்ளி யெழுந்து வியாழன் முறங்கிற்று
புள்ளும் சிலம்பின காண் போதரிக் கண்ணினாய்
குள்ளக் குளிரக் குடைந்து நீராடாதே
பள்ளிக் கிடத்தியோ பாவாய் நீ நன்னாளால்
கள்ளந் தவிர்ந்து கலந்தேலே ரெம்பாவாய்.

நரம்ஸிஹ ரூபனை பஜி

மனித தன்மையிலிருந்துப் ப்ரஹ்லாதனைப் போல நரஸிம்ஹமாக ப்ரகாசிக்கவேண்டும். உடன் வந்து உடனே மறைந்த அவதாரம் நரஸிம்ஹாவதாரம். பக்தர்களுக்கும் அருள்புரிய எப்பவும் தயாராகயிருக்கிறார். நீ அவனுடைய நாமாவைச் சொன்னால் போதும். உன்னுடைய கள்ளம் கபடு யாவும் தீர்ந்து நன்னாளாகிவிடும். 'வெள்ளி எழுந்து வியாழம் உறங்கிற்று' உள்ளே வெள்ளைநிற ஞானபாம்பு எழுந்து குண்டலினி எழுந்ததும், வியாக்கியானங்களெல்லாம் உறங்கும், ஒரே பொருள்தான் ஏற்படும். தானும் ஆண்டவனும், தவிர வேறெதுவும் தோன்றாது! கள்குடித்தவன் உளறுவது போல பகவத்ஸ்ரூபானுபூதி வெள்ளத்திலே முழுகிய ஆண்டாள் தன்னை அறியாமல் பேசுகிறபேச்சே இந்தப் பாடல்.

14. உங்கள் புழக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள்,
செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந் தாம்பல்வாய் கூம்பினாகாண்
செங்கற் பொடிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர்,
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போகின்றார்,
எங்களை முன்ன மெழுப்புவான் வாய்பேசும்,
நங்கா யெழுந்திராய் நாணாதாய் நாவுடையாய்
சங்கொடு சக்கர மேந்துந் தடக்கையன்
பங்கயக் கண்ணானைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

கடவுள் பக்கத்திலே யிருந்தாலும் உணரக் கூடாதவர்களால் உணர முடியாது. தைவமே நேரில் வந்து உபதேசித்தாலும்

எடுத்துக்கொள்ளாத துர்யோதனாதியரைப்போல இருக்ககூடாது! விதுரர் பீஷ்மர், தர்மர் முதலானவர்களைப் போலிருக்கவேண்டும் என்பதை 'உங்கள் புழக்கடை தோட்டத்து' என்றுவிளக்குகிறாள். சங்குசக்ரம் ஏந்தி மணிவண்ணன் எதிரில் வந்திருக்கானே அந்த திவ்ய தர்சனத்தைப் பார்த்தும் கூடவா தூங்குகிறாய்! காஷாய வஸ்திரம் தரித்து தவமுனிவர்கள் யாவரும் வந்துவிட்டார்கள் தாமதம் செய்யக் கூடாது, தாமரைக் கண்ணனைப் பாடுவோம் வாருங்கள்.

தீபத்தின் ப்ரகாசம் வெளியிலே தான் பரிணமிக்கும் தீபத்தின் சுவட்டில் யிராததுபோல கிட்ட அருள்தர காத்திருந்தும் பெருமாளை உணராமல் இருக்கிறீர்களே 'குழந்தைகாள் என்று பரிந்து பேசுகிறாள்.

15. எல்லே யிளங்கிளியே யின்ன முறங்குதியோ
சில்லென் றழையேன் மின் நங்கமைீர் போதர்கின்றேன்.
வல்லையுன் கட்டுரைகள் பண்டேயுன் வாயறிதும்
வல்லீர்கள் நீங்களே நானேதா னாயிடுக
ஒல்லை நீ போதா யுனக்கென்ன வேறுடையை
எல்லாரும் போந்தாரோ போந்தார் போந்தெண்ணிக் கொள்
வல்லானை, கொன்றானை மாற்றாரை மாற்றழிக்க
வல்லானை, மாயனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

சித்தத்தை பகவானுக்குப் பறிகொடுத்து பேசுகிற பாடலிது! ஒருஸமயம் குளுமையாகப் பேசுகிறாள். சில ஸமயம் நானே நீ என்கிறாள். சில சமயம் மற்றவர்களுடைய குற்றத்தை எண்ணி அவர்களுக்கும் நல்ல புத்தியைக் கொடுக்கவேண்டிக் கொள்கிறாள். சில பேர்கள் நிறைய வேதாந்தம் பேசுவார்கள். நடத்தையிலிராது! உபன்யாஸத்திலே பிரமாதமாகப் பேசுவதால் மட்டும் பயன்படாது! மாயனை; மணிவண்ணனை அனுபவமாக அறியவேண்டும். உள்ளத்தில் ஸாக்ஷாத்கரிக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ ஆண்டாள் காலத்திலும் வாய் வேதாந்தம் பேசுகிறவர்களைப்பார்த்து, பரிதாபகரமாக அவர்களுக்கும் பகவத் ஸ்வரூபானுபூதியை விளக்கி நல்வழியில் திருப்பியிருப்பதைக் காட்டுகிறது!

16. நாயகனாய் நின்ற நந்த கோபனுடைய
கோயில் காப்பானே கொடித்தோன்றும் தோரண
வாயில் காப்பானே மணிக்கதவந் தாள்திறவாய்
ஆயர் சிறுமிய ரோமுக்கு அறைபறை
மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலே வாய்நேர்ந்தான்
தூயோமாய் வந்துயிலெழப் பாடுவான்
வாயால் முன்னம் முன்னம் மாற்றாதே அம்மா,
நேய நிலைக்க தவம் நீக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

ஞேயநிலை

தேரோட்டியும் அவனே! தேரிலிருப்பவனும் அவனே. கோவிலிலிருப்பவனும் அவனே! கோவிலைக் காப்பவனும் அவனே! யாரைக்கொண்டு திறக்கச் செய்வது! எங்கும் காண்பதும் அவனே! எங்கும் கேட்பவனும் அவனே! எங்கும் மணப்பதும் அவனே! எங்கும் ருசிபார்ப்பதுமவனே எங்குமே நிறைந்த ஒன்றை எங்கே அழைப்பது? எங்கே வேண்டா மென்பது? ஆனால் குறிப்பிட்ட ஹ்ருதயஸ்தானத்தை பரிசுத்தம் செய்துவைத்தால் தெளிவாக ப்ரகாசிப்பான் என்பதை, ஞேயநிலை கதவம் என்றாள். தன்னை மறந்த நிலையிலே அபூர்வமாக 'அம்மா' என்று கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது! உபனிஷத்ஸாரம் முழுக்க இந்த ஒருவரியில் வைத்திருக்கிறாள். எங்கும் பார்த்ததும் கேட்டும் நுகர்ந்தும் ருசிப்பதுமான ஸர்வவியாபியானவனை தர்சனம் பண்ணுங்கள் பார்க்கலாம்! முயற்சி செய்யுங்கள்.

17. அம்பரமே தண்ணீரே சோறே யறஞ்செய்யும்
எம்பெருமான் நந்த கோபாலா வெழுந்திராய்

கொம்பனார்க் கெல்லாங் கொழுந்தே குலவிளக்கே
எம்பெருமாட்டி யசோதா யறிவுறாய்
அம்பரமூடறுத் தோங்கி யுலகளந்த
உம்பர் கோமானே யுறங்கா தெழுந்திராய்
செம்பொற் கழலடிச் செல்வா பலதேவா
உம்பியும் நீயு முறங்கேலோ ரெம்பாவாய்

அம்பரம்

பஞ்ச மஹாபூதங்களிலே அம்பரம். ஆகாசம் முக்யம். அடுத்தது ஜலம். அடுத்தது பூமி. அன்னத்தினாலே உயிர்வாழச் செய்கிறது. சிரேஷ்டமான குல ஜோதியாகவும் எம்பொருமானாகவும் வந்து காப்பாற்றக் கூடிய திறமையிருந்தும், வராமல் இருப்பதென்ன? அண்ட சராசரங்களை யெல்லாம் ஒரே அடியாக அளந்தவனல்லவா நீ! இப்போது எனக்கு அருள்புரிய சீக்கிரம் எழுந்து வரப்படாதோ? கால் நடையாக வரணமென்பதில்லை. இருந்தயிடத்திலிருந்தே அருள் நோக்கினால் போதும். என் குறைகள் தீர்ந்துவிடும்.

18. உந்து மதகளிற்ற னோடாத தோள்வலியன்
நந்தகோபாலன் மருமகளே நப்பின்னாய்
கந்தங்கமழுங் குழலீ கடைத்திறவாய்
வந்தெங்குங் கோழியழைத் தனகாண்மாதவிப்
பந்தல்மேற் பல்காற் குயிலினங்கள் கூவினகாண்
பந்தார்விரலி மைத்துனன் பேர்பாட
செந்தாமரைக் கையார் சீரார் வளையொலிப்ப
வந்து திறவாய் மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்

லக்ஷ்மி கடாக்ஷம் தேவை என்பதை இந்த பாட்டிலே விளக்குகிறாள். பக்தி பரவசமான லக்ஷ்மியிருந்தால் பகவான் உடனேயே வந்து கூடவேயிருப்பார். நம் யோக க்ஷேமங்களை தைவீகமாகவே நடத்துவார்! அதாவது தைவீக சக்தி ஏற்படும். லக்ஷ்மீ நாராயணனைக்

குறிப்பிடுவதாலே தான் ஸ்ரீராமானுஜருக்கு இந்தப் பாட்டில் ரொம்ப ப்ரீதி ஏற்பட்டு அபேத ஞானத்தை விளக்குவது இந்த பாடல் தைவீக விளையாட்டில் ஸந்தோஷம் ஏற்படுவது ஸஹஜம் தானே. இந்தப் பாடல் ஸ்ரீதர்மம்.

19. குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்காற் கட்டில்மேல்
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறி
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா வாய்திறவாய்
மைத்தடங் கண்ணினாய் நீயுன் மணாளனை
எத்தனை போதுந் துயிலெழ வொட்டாய்காண்
எத்தனையேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்
தத்துவமன்று தகவேலோ ரெம்பாவாய்

ஜ்வாலா மாலினிகாக்ஷிப்த வஹ்னி ப்ராகார மத்யகாயை என்று அம்பாள் திருநாமம் உண்டு. எங்குமே ஜ்வாலையாகத் தீபம் ஏற்றிவைத்து, உள்ளத்தை ப்ரகாசப்படுத்து. சிவசக்தி ஐக்கியமான ஜீவ ப்ரம்ம ஐக்கியம்போல மஹாலக்ஷ்மி நாராயண ஐக்கியத்தை எடுத்துக்காட்டி, தன்னையும் அவர்களுடைய திருவடியிலே ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்கிறாள் தன் மனத்தை! மனதை ஜெயிக்க ஏதேதோ பாடுபட்டு, பாடிப் பாடி ஆனந்திக்கிறாள். பகவத் ஸ்வரூபானுபூதியை விட்டு வெளிவந்ததும் மனம் துடிக்கிறது! மீண்டும் மீண்டும் உள்ளத்திலே மணிவண்ணன் ஸ்வரூபத்தைத் தியானிக்கிறாள். சிலஸமயம் ஸ்வரூபம் மறைந்ததும் சைதன்யமாக ப்ரகாசிக்கிறாள். இப்படி மாறி மாறி நாமரூப நிலை உண்டாகிறது.

20. முப்பத்துமூவ ரமரர்க்கு முன்சென்று
கப்பந் தவிர்க்குங் கலியே துயிலெழாய்
செப்பமுடையாய் திறலுடையாய் செற்றார்க்கு
வெப்பங் கொடுக்கும் விமலா துயிலெழாய்
செப்பன்ன மென்முலைச் செவ்வாய்ச் சிறுமருங்குல்

நப்பின்னை நங்காய் திருவே துயிலெழாய்
உக்கமுந் தட்டொளியுந் தந்துன் மணாளனை
இப்போதே யெம்மை நீராட்டேலோ ரெம்பாவாய்

பக்தியால் எல்லோரும் வசப்படுவர்

ஒரு மூர்த்தியை ஆராதனம் பண்ணி ஜெபதபங்களாலே சித்தி ஏற்படும்போது, எல்லா மூர்த்திகளும் தோன்றி அருள்புரியக்காத்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். தன் ஜீவாத்மாவே லக்ஷ்மியாகவும், உபாஸனா மூர்த்தீ பரமாத்மாவாகவும் நினைத்து அந்த மூர்த்தியிடம் லயமடைகிறபோது முப்பத்தி மூவர் அதாவது முப்பத்தி மூன்று கோடி தேவர்களும் அங்கே, பள்ளிகட்டில் கீழே, திருவடிகளிலே படிந்து கிங்கரர்களாகயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் காணவே பரமாத்மாவைக் கூடி, ஜீவ ப்ரம்ம ஐக்கியத்தை பேரானந்தத்தை அடைகிறார்களென்பதை விளக்குகிறார்கள் சிரிப்பால் ஸகலஐச்வர்யமும் உண்டாகும்.

21. ஏற்ற கலங்கள் எதிர்பொங்கி மீதளிப்ப
மாற்றாதே பால் சொரியும் வள்ளல் பெரும் பசுக்கள்
ஆற்றப் படைத்தான் மகனே! அறிவுறாய்
ஊற்றமுடையாய்! பெரியாய்! உலகினில்
தோற்றமாய் நின்ற சுடரே! துயிலெழாய்
மாற்றார் உனக்கு வலிதொலைந்து உன் வாசற்கண்
ஆற்றது வந்து உன்னடிபணியு மாபோலே
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்

பிராமணர்கள் பூர்ணகும்பத்தினால் அலங்கரித்த வண்ணம் வேதங்களைப் பாடி, வற்றாத பால் சொரியும் வள்ளல்களான காமதேனுவைப் பக்கத்தில் கொண்ட, பகவானுடைய திருவடியில் வைத்து, தோற்றமாய் நின்றசுடரே எங்கும் ப்ரகாசிக்கிற சுடரொளியினாலே எங்களையும் ப்ரகாசிக்கப் பண்ணி எப்போதும் உன் திருவடி த்தாமரையிலேயே இருக்க செய்வாயாக! உன்னை எப்படிப் போற்றுவது! அளவு

கடந்த கருணா ஸமுத்ரமானவன் நீ! திருவடி தாமரை யூற்றிலே நீராட்டி வைப்பாயாக என்று பக்தி ததும்பி ஏகாக்ர சித்தமாக பாடிய பாடலிது. சதகோடி மஹர்ஷிகளால் சுற்றப்பட்ட நடுவில் சுடரொளியாக காக்ஷிதந்தாலும் கோவிந்தனுக்கு நமஸ்காரம் என்கிறாள் உள்ளே!

22. அங்கண்மா ஞாலத் தரசர் அபிமான
பங்கமாய் வந்துநின் பள்ளிக் கட்டிற்கீழே
சங்க மிருப்பார்போல் வந்து தலைப் பெய்தோம்
கிங்கிணி வாய்ச் செய்த தாமரைப் பூப்போலே
செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ?
திங்களும் ஆதித்தியனும் எழுந்தாற்போல்
அங்கணிரண்டும் கொண்டு எங்கள்மேல் நோக்குதியேல்
எங்கள்மேல் சாபம் இழிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

இந்த நாட்டிலும் "துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பு! என்பதற்கேற்ப, அதே உபாஸனையை ஏகாக்ர சித்தம் நிலைபெற பாடிய பாடலிது. சந்திர சூர்யர்களுக்கொப் பான திருகண்களையுடைய கண்ணா! எங்களுக்கு செல்வமும் (ஸ்ரீயையும்) ஸரஸ்வதியையும் (வாக்கையும்) அருளும் உன் பெருமையை ஏதேன்று கூறுவேன்? உன்னுடைய கருணாகடாக்ஷம் இருந்தாலே போதும் எப்படிக் கொத்த சாபங்களும் நீங்கி பரிசுத்தமாக்கி விடுவாய் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை. பகவானுடைய ரூபலாவண்யத்திலே ஈடுபட்டு திருமுக மண்டலம் திருகரங்கள் திருக்கண்கள் திருவாய் எல்லாமே தாமரைப்பூப் போல ப்ரகாசிக்கிறது. ஏதாவது ஒன்றைப்பற்றினாலும் மனம் ஏகாத்ர சித்தப்பட்டுவிடும்.

23. மாரிமலைமுழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்
சீரியசிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவிழித்து
வேரிமயிர் பொங்க எப்பாடும் பேர்ந்துதறி
மூரி நிமிர்ந்து முழுங்கிப் புறப்பட்டு

போதருமா போலே நீ பூவைப் பூவண்ணா! உன்
கோயில் நின்றும் இங்ஙனே போந்தருளி கோப்புடைய
சீரிய சிங்காசனத்து இருந்து யாம் வந்த
காரியம் ஆராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய்.

குஹைக்குள் பதுங்கியிருந்து மழை விட்டதும் வெளிக்கிளம்பி சோர்வில்லாமல் சுறுசுறுப்புடன் வீர கர்ஜனை செய்துகொண்டு வரும் ஸிம்ஹ ராஜனைப் போல, என்னுள்ளத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு திவ்யா தேஜோமயமாக எதிரில்தோன்றும் ஏ, ரங்க ராஜனே! உன்னை தவிரவேறொன்றுமே என் கண்களுக்குப் புலப்படுவதில்லை. நீயும் நானுமொன்று என்றுள்ள நிலை என்றுவருமோ அந்த நன்நாளை காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். எது எங்களுக்குத் தேவையோ அவை உனக்கு நன்றாகத் தெரியும். சொல்லவேண்டியதில்லை. எது நன்மை என்பது உனக்குத்தானே தெரியும்? நீ ஸர்வேச்வரன் அல்லவா?

24. அன்று இவ்வுலகம் அளந்தாய்! அடிபோற்றி
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய்! திறல் போற்றி
பொன்றச் சகடம் உதைத்தாய் புகழ் போற்றி
கன்று குணிலா எறிந்தாய்! கழல் போற்றி
குன்று குடையா எடுத்தாய்! குணம் போற்றி
வென்று பகைகெடுக்கும் நின்கையில் வேல் போற்றி
என்றென்று உன் சேவகமே ஏத்திப் பறைகொள்வான்
இன்றுயாம் வந்தோம் இரங்கேலோ ரெம்பாவாய்.

அடிக்கடி மனதை அடக்க பகவத் குணாதிசயங்களை போற்றவேண்டும். அப்போதுதான் மனஸ் அடங்குமென்பதை தெரிவிக்கிறாள். உலகத்தை அளந்த பெருமான் என் சிரஸிலும் திருப்பாதம் வைக்க வேண்டும். ராவணனைக் கொன்ற ஸ்ரீ ராமனுடைய வீரத்தினாலே மோஹமாகிற வலையை கிழித் தெறிய வேண்டும், சக[illegible] உதைத்த பாதம், திருட்டுக்

கன்றைத் தூக்கி எறிந்த பாதம், கிரியை குடையாக பிடித்து (ஸமாதி நிலை கொண்டு) பக்தகோடிகளைக் காத்த பாதம், காமக்ரோதாதி சத்ருக்களைக் கொன்று உள்ளத்தை பரிசுத்தமாக்க கையில் வேலை தரித்துக் கொண்டு, திவ்ய தேஜஸோடு உள்ளத்திலே தோன்றும் பாதம், இன்று எங்களுக்கு அருள்புரிய காத்துக்கொண்டே இருக்கட்டும்.

25. ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து ஓரிரவில்
ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்துவளர
தரிக்கிலானாகித்தான் தீங்கு நினைத்த
கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன்வயிற்றில்
நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே! உன்னை
அருத்தித்து வந்தோம் பறைதருதியாகில்
திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம் பாடி
வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

நெருப்பையும் எரிக்கக்கூடிய சக்திவாய்ந்த அண்ணல், தைவீக ஸ்வரூபத்தை தேவகிக்குக் காட்டி அருள்பண்ணி, யசோதை வீட்டிலே பாலகனாக வளர்ந்து வந்ததை நினைக்கிறபொழுது, ஒரு இடத்திலே அத்வைதம், ஒரு இயிடத்திலே விசிஷ்டாத்வைதம் தோன்றுகிறது. ஸாக்ஷாத்கார ஜீவன் முக்தர்களான ஸ்ரீ ஸதா சிவப்ரம்மம் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண லீலையில் ஈடுபடுவதாயிருந்தால், அந்த ப்ரம்ம தத்வத்தை ப்ராகசப்படுத்தும் லீலை அல்லவா?

பகவானுடைய ஸ்வரூபம் தெரியாத கம்ஸன் கெட்ட எண்ணம் கொண்டான். அவனுக்கு நெருப்பாகத்தோன்றி அவனுடைய ஊன சரீரத்தைப் பொசுக்கித் திவ்ய சரீரத்தை அடையும்படி செய்தாரே அந்த பகவான் நம்மைக் காப்பாற்றட்டும்.

26. மாலே! மணிவண்ணா! மார்கழி நீராடுவான்
மேலையார் செய்வனங்கள் வேண்டுவன கேட்டியேல்

ஞாலத்தை யெல்லாம் நடுங்கமுரல்வன
பாலன்ன வண்ணத்து உன்பாஞ்ச சன்னியமே
போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பாடுடையனவே
சாலப் பெரும்பறையே பல்லாண்டிசைப்பாரே
கோலவிளக்கே கொடியே விதானமே
ஆலினிலையாய் அருளே லோரெம்பாவாய்

தீப மங்கள ஜோதி எங்கும் ப்ரகாசிக்கிற மாலே மணி வண்ணா! முன்னோர்கள் செய்துவந்த அனுஷ்டானங்களிலிருந்து தவறி விட்டேனா? இல்லை, ஞானத்தை பயின்றேனில்லையே! உன்னுடைய பக்தியில்தான் எப்போதும் ஈடுபட்டிருக்கிறேனே ஒழிய மற்றவை எனக்குத் தெரியாதே! பால்போன்ற வெண்மையுடைய பாஞ்ச ஜன்யத்தை கையில் ஏந்திய பரமபுருஷா என்றெல்லாம் வேத பிராமாணர்கள் பல்லாண்டு இசைப்பதை, கேட்டுக் கேட்டும்கூட உன் ஸ்வரூப தியானமே ஸதா இருக்கிறதே! நான் விட்டாலும் விடாது! என்னைப் பற்றிக் கொண்டுவிட்டாய் போலும், ஆதி அந்தமில்லாத நீ மார்கண்டேயருக்கு சிறிது நேரத்தில் பலயுகங்களைக் காட்டி ஆலிலைமேலே சிறுகுழந்தையாகப் பள்ளிகொண்ட காக்ஷியை எனக்கு அருள்வாய்.

27. கூடாரை வெல்லும் சீர்க்கோவிந்தா! உன்தன்னைப்
பாடிப் பறைகொண்டு யாம் பெறும் சம்மானம்
நாடுபுகழும் பரிசினால் நன்றாக
சூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூவே
பாடகமே யென்றனைய பல்கலனும் யாமணிவோம்
ஆடையுடுப்போம் அதன்பின்னே பாற்சோறு
மூடநெய்பெய்து முழங்கை வழிவார
கூடியிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

சக்கரைப் பொங்கல் பண்ணி நல்ல ருசி பதார்த்தத்தை

ஒருவனாக அனுபவிக்காமல் அடியார்கள் கூட்டத்திலே கலந்து பகவத் நாமாவைப் பாடி உட்கொள்ள வேண்டும்! அப்போது அது அம்ருதமாக ஆகிவிடும். தன்னை ஜெயிக்கவும் செய்யலாம். தனக்குத்தானே சத்ரு தனக்குதானே பந்து! ஆக சிறப்புடைய கோவிந்தனைப் பாடினால் சத்ருக்கள் ஒழிந்து உள்ளம் பரிசுத்தமாகி பந்துவைப்போல, நாயகனைப் போல திவ்யதர்சனம் காட்டுவார். ஏழைகளுக்குத் தானம் வழங்குவதாலும், குருவுக்குச் சிச்ரூஷையினாலும், உபாஸனைக்கு அழகுள்ள மூர்த்தியைத் தியானிப்பதாலும் தன்னை ஜெயித்துவிடலாம். கூடுசரீரம். சரீரத்திலுள்ள கெட்ட எண்ணங்களை ஒழித்து பரிசுத்தவானாக யிருக்க கோவிந்தன் நாமாவே கோவிந்தா என்று சொல்வதாலே ஜெயித்து நிர்மலமாக்கிக் கொள்ளலாம். பகவத் தரிசனம் ஆகிறவரையில் பல முயற்சியாலும் உடம்பை வாட்டி விருதத்தாலும், ஜெபதியானாதிகளினாலும் தெளிவு ஏற்பட்டு திவ்யதர்சனம். கோவிந்த தர்சனம் உள்ளே கண்டதும், விருதங்கள் தேவையில்லை. செய்வதெல்லாம் உலக, க்ஷேமமாகவே முடியும்.

28. கறவைகள் பின்சென்று கானம் சேர்ந்துண்போம்
அறிவொன்றுமில்லாத ஆய்க்குலத்து உன்தன்னைப்
பிறவிபெறுந்தனை புண்ணியம் யாமுடையோம்
குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தா! உன்தன்னோடு
உறவேல் நமக்கு இங்கு ஒழிக்க ஒழியாது
அறியாதபிள்ளைகளோம் அன்பினால் உன்தன்னைச்
சிறுபேரழைத்தனவும் சீறியருளாதே
இறைவா! நீதாராய் பறையேலோ ரெம்பாவாய்.

ஹே! க்ருஷ்ண! ஏ! யாதவா-என்றெல்லாம் உன் பெருமையை உணராமல் தன்னைப்போல ஒருவன் என்றுன்னை அழைத்த பாலர்களுடைய பெருமையைக் சொல்லவா? யஞ்ஞத்தைப் புஜிக்கவல்ல நீ சிறுபாலகர்களுடன் பசுக்களுடன் கானகம் சென்ற மணல் திட்டின்மேலே

சந்திரனைச் சுற்றிய நக்ஷத்திரம் போல விளங்கிக்கொணடு, சித்ரான்னத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கும் அழகைப் பார்த்த ப்ரம்மதேவன் பொறாமைப்பட்டு, அந்த நிலையை என்னுள்ளத்தில் காட்டிய மணிவண்ணா! இறைவா-புண்ணியம் செய்து வந்த இந்த பிறவியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு விட்டோம்! இனி பயமே கிடையாது! உன்னுடன் கலந்து ஸாயூஜ்யத்தை அடைவதெல்லாமல் வேறெதுவுமில்லை.

29. சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்து உன்னைச் சேவித்து உன்
பொற்றாமறையடியே போற்றும் பொருள் கேளாய்
பெற்றும் மெய்த்துண்ணும் குலத்தில் பிறந்து நீ
குற்றேவல் எங்களைக்கொள்ளாமல் போகாது
இற்றைப் பறைகொள்வானன்று காண் கோவிந்தா!
எற்றைக்கும் ஏழேழ்பிறவிக்கும் உந்தன்னோடு
உற்றோமேயாவோம் உனக்கேநாம் ஆட்செய்வோம்
மற்றைநங் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய்.

நிஷ்காம்ய பக்தி. இந்தப் பாடல் இந்தப் பிறவியில் உன்னை அடையமாட்டோம் என்றா நினைக்கிறாய்! கட்டாயம் அடைந்தே விடுவோம்! நிச்சயம்! எத்தனை பிறவி எடுத்தாலும் உன்னை ஸ்மரிக்காத ஜன்மத்தை எடுக்கவே மாட்டோம்! இது நிச்சயம் என்கிறாள். எங்க ஹ்ருதயத்திலெ பொற்தாமரையினுள்ளே உன் திருப்பாதம் படியவைத்து உன்னுடைய சங்க சக்ரரேகையும் இருக்கிறபொழுது மற்றபடி கவலைகளோ - காமங்களோ - விருப்பங்களோ எதுகிளம்பினாலும் அது உன்னிடமே அடங்கிவிடும்! எங்களை ஜீவன் முக்ததசையில் சேர்ப்பது உன் பாரமாகி விட்டது! எங்களுக்கு யாதொரு கவலைகளுமில்லை! காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு உன்னுடையது.

30. வங்கக் கடல் கடைந்த மாதவனைக் கேசவனை

திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
அங்கப் பறைகொண்ட வாற்றை அணிவதுவைப்
பைங்கமலத் தண்தெரியல் பட்டர் பிரான் (கோதை
சொன்ன)
சங்கத்தமிழ் மாலை முப்பதும் தப்பாமே
இங்கு இப்பரிசுரைப்பார் ஈ ரிண்டுமால் வரைத்தோள்
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
எங்கும் திருவருள் பெற்று இன்புறுவ ரெம்பாவாய்.

மோஹினி அவதாரத்தை உள்ளத்திலே கொள்கிறாள். தானும் மோஹினியாகி திருப்பாவை அமுதத்தை பக்த கோடிகளுக்கு வழங்குகிறாள். அம்ருதம் சாப்பிட்டதால் அஸுர வர்க்கங்களை ஜெயித்த தேவர்கள் போல ப்ரகாசிக்க வேண்டுமென்பதை மனித ஜன்மாவெடுத்த ஒவ்வொருவருக்கும் உபதேசிக்கிறாள். பராசக்தியாகிய மோஹினி அவதாரத்தின் கடைக்கண் பார்வையினாலே செல்வமும், திரு அருளும் எங்கும் ப்ரகாசிக்கட்டும், என்பதை அனுக்ரஹம் செய்கிறாள். இந்தயிடத்தில் மோஹினிவேறு! ஆண்டாள் வேறு!இல்லாமல், எல்லாம் விஷ்ணுமயம் ஜெகத் என்று கூறி ப்ரம்மார்ப்பணமாக பூர்த்தி செய்கிறாள். தானும் ப்ரம்ம ஸ்வரூபமானாள்.

ஓம் ஸாந்தி : ஸாந்தி : ஸாந்தி :

ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருக்கல்யாணம் எப்படி?

ஸ்ரீ

கனவு காண்கிறாள். ஸதா ஸர்வகாலமும் பரமாத்மாவிடம் சிந்தையைப் பறிகொடுத்த படியால் தூங்கும் போதும் பகவானுடைய தரிஸனம். யாருக்கு மாலை போட வேண்டுமோ அந்த பரம புருஷனுக்கே மாலை சூட்டுவேனே ஒழிய மானிடர்களுக்கு சூடமாட்டேன், என்கிற ஒரே உறுதி! தைவம் வந்து கல்யாணம் செய்து கொள்ளுமா? அம்மா என்று கேட்ட தகப்பனாரிடமும் பகவானைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கொள்வேனே ஒழிய மற்றவர்களைக் கண்ணாலும்கூட, பார்க்க மாட்டேன். சிந்திக்கவும் மாட்டேன். என்கிறாள்! பெரியாழ்வாருக்கு வருத்தம்தான் வயது வந்தும் பிடிவாதமாக யிருப்பதை யாரிடம் கூறுவது? பகவானிடம்தான் முறையிடவேண்டும். இந்தப் படி தீவிர பக்தி ஏற்படவே கல்யாண மஹோத்ஸவம் மாதிரி திவ்ய கனவு உண்டாகிறது. ஸ்ரீ ஆண்டாளுக்கு ஒரே குதூஹலம். பெரியாழ்வார் கனவிலும் பகவான் தோன்றி கோதையைக் கல்யாண கோலத்துடன் அழைத்துக்கொண்டு ஸன்னதிக்கு வா! என்றதும் பொழுது விடிந்ததும் ஸ்ரீ ஆண்டாளுக்கு அலங்காரங்கள் பண்ணி தங்க பல்லக்கில் மேளதாளத்துடன் ஸன்னதிக்கு வந்ததும், மணிவண்ணன் கோவிந்தன் திரு உருவத்திலிருந்து திவ்ய ஒளி தோன்றி எல்லோரையும் மழுங்க செய்து ஸ்ரீ ஆண்டாளை ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டார்! சிறிது நேரம் கழித்து பார்க்கவும் ஸ்ரீ ஆண்டாளைக் காணவில்லை. எல்லோரும் பரமனைப் பாடி, அவன் புகழைப் பாடி ஸ்ரீ ஆண்டாளும் மூர்த்தி ஸ்வரூபமாகிவிட்டாள் இன்றும் ஜீவன் முக்ததசையில் காக்ஷியளித்து அனுக்ரஹம் புரிகிறாள்.

ஸாந்தி

ஓடப் பாட்டு

ஸ்ரீ புரதீச்வரியின் ஸ்வரூப வர்ணனை

ஓம்

தத் ஸத்

அம்பாள்புரி

ஸ்ரீ புவநேச்வரீ பீடாதிபதி

ஓம் சாந்தி மௌனஸ்வாமிஜி

(சாந்த ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிஜி)

அவர்கள் அருளியது.

அம்பத்தூர் ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ மௌனானந்த தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் பக்தஜன சமாஜம்

புவனேஸ்வரி பீடம்

ஸ்ரீ

அம்பாள்புரி அம்பத்தூர் ஸ்ரீ புவநேஸ்வரி பீடாதிபதிகளான

ஓம்

தத் ஸத்

பரம ஹம்ஸ ஸ்ரீ சாந்த ஸுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஓடப் பாட்டு

ஸ்ரீ புரதீச்வரியின் ஸ்வரூப வர்ணனை

ஏலேலோ ஸ்ரீபுர அம்பிகையின் பூஜை கோலாகலமே
தேச மெல்லாம் குதூகலமே -

1. சுந்திரி சுமங்கலி வடிவானதாயே
சாரதா வடிவம் கொண்ட ஸரஸ்வதி
சாரதி யாகவே சுப்ரமணிகவிக்கு
வர்ணனை புகழ வரமருள் தேவீ (ஏ)

2. கோவிந்த ஸோதரி ஏகாந்த பூஜையாம்
பாவித்து உள்ளே உணரக்கூடியதாம்
பற்பலவேதங்கள் முறையிட்டு நின்றதும்
சிற்பரமாகவே யாம் காண வேண்டும் (ஏ)

3. பூமியின் நடு பாகம் காஞ்சிநகர்தனிலே
காமித்து நின்றகாமாரி யுடனே
திகம்பரமாகத் திக்குகள் புகழ
தம்பதிக ளாகக் காட்சி தந்தருளும் (ஏ)

பூமியின் மார்புஸ் தானம் மதுரையாம் நகர் தன்னில்
பொற்றாமரையாம் ஹ்ருதய ஓடைநீர் பெருக்கில் காண

4. தேசத்திலுள்ள பெண்களை யெல்லாம்
தேவியி னம்சமாகவே நினைந்து
திருவடித் தாமரை யதிலே மனத்தை
உறுதி யாக நிறுத்திக் கொண்டு (ஏ)

5. பற்பல வேதங்கள் தாமாகக் கேட்டு
போற்றிடும் புண்ணிய வான்களுடனே
ஊற்றுப் பெருக்கென ஊனைப் பெருக்காமல்
பாதச்சிலம்பி னோசை யைக்கேட்டு (ஏ)

6. போருக்கு வந்திடும் புலன்களை ஓட்டி
நேருக்கு நேராக நிர்மலம் கண்டு
நேசித் துருகும் தாமரை யூற்றிலே
நிஜசுப் ரமணி தாய்பாதம் கண்டு (ஏ)

7. சிதக் நிலயிலே பகைவர் ஐவரை
சேர்த்திடு மொரு திவ்விய சக்தியைப்
பரதேவதையாகப் பரமதில் நாடி
பராபர பிசைஷ தனைக்கேட்டு நின்று (ஏ)

8. ஞான மடைந்து மோனமா யிருந்து
விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி தானாக வந்து
விசால ஹ்ருதய மாகவே கண்டு
விளக்கிடும் தேவியின் பாதமதை நாடி (ஏ)

9. தொடுவதும் பார்ப்பதும் கேட்பது மான
செய்கை யைத்திரு வடியா லுணர்ந்து
அர்ச்ச னைபல வாகவே செய்து
ஆரூட ஸிம்ஹ வாஹன மீது (ஏ)

10. அமர்ந்திடும் அருள் வடிவான தாயை
ஆராதனை செய்ய யக்ஷர் கின் னரர்
நாரதர் முதலான பிரஹ லாதரும்
ஸித்தரும் முத்தரும் பலருமே கூடி (ஏ)

11. சுற்றியே ஸேவை செய்திடு மடியார்
பற்றியே நின்றிடும கோலத்தைக் கண்டு
எத்திசையும் தேகத்தி னுள்ளே... விமல
பாதத்தின ழகொளியைப் பரப்பி மிகக் கொண்டு (ஏ)

யாரும் ஸஞ் சாரமில்லாத இடமதைத் திடசித்தமாகவே
ஊரும் அருள் வடிவமாகத் தானாய்க் காணும் ஸ்ரீபுரமது

12. மறைவாயிருப் பதைப் பட்டால் மறைத்து
மறைவா யுரைத்து மறைவா யிருந்து
மறைகள் முழங்கும் முறையினைக் கண்டு
இறைவன் தனத்தை எங்கும் முணர்ந்து (ஏ)

13. அண்டங்கள் யாவும் பிறப்பித்த ரேகை
அம்பிகை யின்னருட் கடாக்ஷ ரேகை
குண்டலினி வடிவாகக் குடிகொண்ட ரேகை
குஹன்வி நாயகரைப் பிறப்பித்த ரேகை (ஏ)

14. குஹ்யமாகவே எங்குமே பரந்து
குடிகொள்ளு மின முனிவர்கட் குள்ளே
விசால மாகவே ஹ்ருதயம் காட்டிடும்
திருவடித் தாமரை யதனி லிருந்து (ஏ)

15. மூவகைத்துன்பங்கள் வாராம லோட்டி
நவரஸ மாகவே நவமணி யாலே
நவரேகை தன்னை நவவித மாகத்
தவமதால் மூன்று ரேகையே தானே (ஏ)

அண்டங்களையெல்லாம் அடுக்கடுக்காய் அருள் கர்ப்பம்
பிண்டமதிலுண்டென்று பேசுவதுபோல ஒட்டியாணம்
பொங்கி

16. எத்தனை அண்டங்கள் படைப்பினில் உண்டோ
அத்தனை யண்டமும் என்னிடமுண்டு
என்றே சொல்வது போலவே திவ்விய
கன்றுகள் குதிக்கும் போலுள்ள மணிகளைக்

17. கோத்திடு மொட்டியாண அழகுடைத் தோற்றம்
பார்த்தால் பசிபிணி மூப்பும் பறக்கும்
ப்ரம்மா நந்த வெள்ளமதில் மூழ்கி
பரவச மடையச் செய்யுமே அதுதான்

18. குமிழிக ளாகவே பொங்கி வளர்ந்திட்ட
சம்ஸார வெள்ளம் வாராது காக்கும்
குமிழிக ளாகவே வரிசைகள் நிறைந்து
கோத்திட்ட ஒட்டி யாணத்தின் மின்னொளி

19. வெள்ளைப்பட் டின்மேல் அலங்கார மாகத்
துள்ளிக் குதிக்கும் சுடரொளி போல
வீசுவதைக் கண்டவர்க் குள்ளம் தானாக (ஏ)
மாசு நீங்கி பரிசுத்த மாகும்

கண்டேன் கண்டேன் கண்டேன் கண்டேன் கண்டேன்
கண்டேன் என்று சொல்லும் சுப்ரமணி தாயின் ஹ்ருதயம்

20. ஊண் சரீர மல்லாத வேறொரு
தனிமையாயிருந்த ஹ்ருதயம் தன்னை
ஆறுமறி யாதபடி அருளா லேயுரை (ஏ)
அம்பிகையி ன்கண்ட விசால ஹ்ருதயம்

21. தன்னுள் கண்டா நந்த மடைந்தால்
என்றும் பிறப்பும் இறப்பு மில்லை
உலகங்களெல்லாம் அதிலே கண்டாலும்
உலககு ணவகை யிலது கிடையாது (ஏ)

22. பற்றுதலில்லாத பாருலக மாமது
முற்றுப் பழுத்த மூர்த்திய ரிடமது
பவதேச ராக பவனை ஜெயித்துச்
செவ்வையாக வந்து மங்களம் பலதரும் (ஏ)

அருட்பால் சுரக்கும் மார்பினிலே இரண்டு தேவதையாம்
பொற்குடமாகக் காட்சியளித்துப் பக்தரைப் பரிபாலிக்கும்

23. கற்பக வடிவான காத்தியா யினியாகக்
கற்பக ஞானப் பாலை ஊட்டியே
கற்பக உலகமாக் கண்டிட்டபக்
தர்க்கன்புகுழந் தையெனக் காட்டி (ஏ)

24. மூன்று ரேகையால் வேர்பிடித்து
ரோமா வளிகளால் மேலே கிளம்பி
ஹ்ருதயத்தில் வந்ததும் தாமரை மலர்ந்து
இரண்டாகச் சோபிக்கும் கலசத்தின் மூலம்

25. அம்ருத தாரை யாகவே பொழிந்து
அன்புடன் பாலை இன்பமா யூட்டி
எப்போதும் தன்னைக் குழந்தையெனச் செய்து
தப்பும் விளையாட்டின் ஆனந்தம் கண்டு (ஏ)

26. தாயாகப் பாவித்துப் பக்தருக் காக
ஓயா அம்ருதப் பெருக்கைக் கொடுத்துக்
காயாத மரமே ஆனாலும் இனிய
கனியாக வந்தருள் கருணா ஸாகரீ

27. எப்போதும் இரக்ஷை புரிவதற் காகவே
அப்போதைக் கப்போது நினவினைத் தந்து
காப்பாற்றும் ஒருசக்தி தனிமையா யிருந்து
கேட்பார்க் கருளும் தானாக வந்து (ஏ)

ஆபரணங்கள் அசைந்தாட அலைமோதும் நீலக்கடல்போல
வர்ணங்கள்பல நவரத்நமாலை பூண்ட அலங்காரம்தன்னை

28. கண்டதும் மேகூசும் நம்முடைக் கண்ணொளி
விண்டாடல் புரியம் மாலைக ளாலே
பலவித நவரத் தினங்க ளாலும்
கலகல வென்னுஞ் சப்தத்தி னாலும்

29. நேருக்கு நேராகக் கோத்திடும் முத்தால்
பார்த்திடும் போதே பதக்கங்க ளாகப்
படிப்படி யான தவயோகம் காட்டிப்
பாடிடும் பக்தர்க் கன்புமே காட்டி

30. முத்தரை முத்தாகக் கோத்திட்ட மாலையை
எத்தனை சொன்னாலும் வர்ணனைக் கடங்காத
எத்தனை சூர்யனோ எத்தனை சந்திரனோ (ஏ)
அத்தனைக் குமொரு மாலைக்கீ டுண்டோ

31. சொல்லுக் கடங்காத சொற்கள் தம்மையே
சொற்களுக் கடங்கும் சொற்க ளாகவே
முந்திடும் ப்ரபையால் நிதியாக உள்ளே
தந்திடு மருள்ஆ பரணங் களையே

32. கூசாமல் கூடி ஜெபங்களைப் பாடிப்
பாசமதை நீக்கிப் பார்க்க வேயருள்
கூசாமல் வரும் காட்சி யதனில் (ஏ)
கூப்பிட்டழைக்கும் பிரபைகளை நாடி

பொன்முறுவலாய்ப் பொலிந்திடும் முகமதை உன் அழகுள்ள
ஹ்ருதயம்தனில் பொலிவுற்று ஸதாநந்தம் கொள்வாய்

33. வசீகரமாகவே இருக்கிற உலகப்
பெண்களின் அழகைக் கண்டுழ லாமல்
வீசிப் பறக்கும் மயில்மேல் அமர்ந்த (ஏ)

34. முகதரிசனம் கண்டதுமே நீ
முழுச்சந்திர பிம்பமென நாடி
மனதைச் சந்திர பிம்பமென ஆக்கி
மனதை எப்போது மௌனிமய மாக்கி

35. காப்பாற்றுமொரு சக்திஸ்வரூபம்
அப்பார்வையாலே அடைந்திடுவாயே
இப்பார்வயிலுள்ள இகபர சுகத்தின்
அப்பாலுள்ள தாகவே காட்டிடும்

36. தாடங்கம் தரித்து காதங்கமதிலே
வீடங்கமாகப் பாடங்கம் கேட்டு
கூடங்க மதிலே கூட்டும் பெருமை
பாடங்க மாகப் பணியணி யீசன்

37. பார்த்தே பசியைத் தணித்துக் கொண்டு
காத்தே உலகைக் கருணையினாலே
அண்டங்களுக் கெல்லாம் தந்தைதாயாகக்
கண்டவர்க்கருள் தம்பதிகளாக (ஏ)

38. மூர்த்தியர்க் கெல்லாம் முதல்வராகப்
பூர்த்தியாகவே நேர்த்தி யுடனே
கார்த்திகை ஜோதி போலவே யெங்கும்
வார்த்தனையாக வளர்ந்திட்ட கிரீடம்

39. முத்துப்புல்லாக்கு மூக்கின் நுனியில்
செத்தாரை எழுப்பும் சக்தியைக் கொண்டு
வீசிடும் ஜுவாலையை வாசியினாலே
விளங்கிடும்வர ஹ்ருதயம்தனிலே

40. காணவேண்டு மொன்றாவலினாலே
பேணும் பக்தி யொன்றைக்கொண்டு
நித்தமும் பார்த்துப் பரப்பிடுமொளியைச்
சுத்தஹ்ருதய மதாகவே கூடி (ஏ)

41. கல்மஷம் தீர்த்திடும் கண்களைக் கண்டதும்
வில்வ தளமென விளக்கிக்கொண்டு
சந்திர சூர்யர் அக்நிகளுடனே
சந்தித்த விழிகளைச் சாந்தமாய்க் கூடு (ஏ)

42. கடைக்கண்பார்வை யென்று மொருமீனை
விடுதலையாகவே பார்க்கவேண்டுமானால்
சகோரம்போலுள்ள நிலைமையை யடைந்த
சந்திரபிம்ப முகமதில் கொஞ்சும் (ஏ)

43. சிவஸ்வருபத்துடன் கலந்து
ஸேவித்து நின்று கோலமதைக் கண்டால்
சிரஸில் விளங்கும் கங்கையி னுள்ளே
கருணைவிழிகள் மீன்களாய் ஓடும்

44. முத்து முத்தாக முத்தம் கொடுத்ததை
முக்தருக்காகக் காட்சிதந்தாளும்
பக்தியினாலே பரவசமடைந்தாலும்
சித்திக்கும் கடைக்கண் பார்வையினாலே (ஏ)

ஓம்

தந் ஸத்

ஓம் ஸ்ரீ சித்பரதேவதாயை நம :

ஓம் சாந்தி

தத் ஸத்

ஸ்ரீ மஹாத்ரு புரஸுந்தரி பரதேவதையின் பாதாதி கோச வர்ணனையை ஓட பாட்டாக அருளியதை, மதறாஸ் மணீஸ்ட்யூடோரியல் காலேஜ் ஸ்ரீ N.S.மணி அய்யர் M.A. அவர்கள் உபயமாக அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்திருப்பது யாவராலும் போற்றத் தகுந்த விஷயம். யாவரும் படித்து ஆத்மாநந்தம் அடைவார்களாக. Chi. மணி அய்யர் அவர்களுக்கும் அவர்களைச் சேர்ந்த யாவருக்கும் மிகுந்த சிரேயஸ் ஏற்பட்டு பாரம்பிகையின் கடாக்ஷம் உண்டாகும்.

"நராயண ஸ்மரணம்"

ஓம் சாந்தி

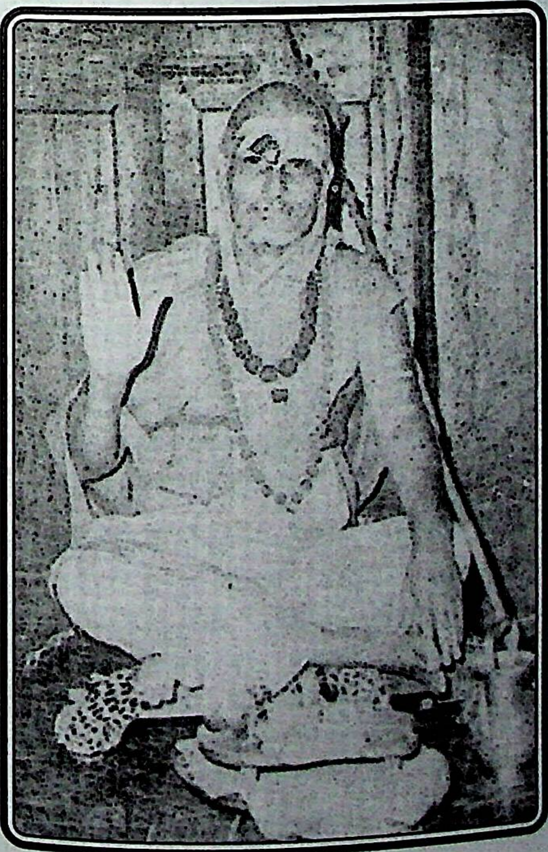
ஓம்

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ பீடம்

அம்பத்தூர்

ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ மௌனாந்த தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அருளிய

ஸ்ரீ யோக ஆஞ்சநேயஸ்வாமி.

ஓம் சாந்தி ஆஸ்ரமம், அம்பத்தூர்

சென்னை - 53.

ஓம்

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ பீடம்

அம்பத்தூர்

ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ மௌனாநந்த தீர்த்த

மஹா ஸ்வாமிகள் அருளிய

ஸ்ரீ யோக ஆஞ்சநேய ஸ்வாமி.

ஓம் சாந்தி ஆஸ்ரமம், அம்பத்தூர்

சென்னை - 53.

ஓம்:

ஸ்ரீ யோக ஆஞ்சநேய ஸ்வாமி.

நிஷ்காமியமாகச் செய்யக்கூடிய ஸத்கர்மங்களுக்கும் யோகம் என்று பேர்; அவரவர் மதாசாரப்படி தத்தம் பெரியவர்கள் காட்டியபடி நடந்துக்கொள்வதற்கும் யோகம் என்று பேர்; ஆராதனைகள் பஜனைகளாலும் தத்தம் அபீஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்து கொள்ளும்படியான பூர்வஜன்ம புண்யத்திற்கும் யோகம் என்று பேர்; பூர்வ ஜன்மத்தில் ஆத்மதர்சனத்திற்காகப் பல அப்யாஸாதிகளைச் செய்து தற்போது இந்த ஜன்மத்தில் அந்தப்புண்ய சக்திகள் வந்தடைந்து, தன்னை ஈச்வரமயமாக்கும் தன்மைக்கும் யோகம் என்று பேர்; சேர்க்கையினால் (ஸத்ஸங்கத்தினாலே) நன்மை அடைந்து உள்ளத்தைக் கண்டு, ஆத்ம தர்சனத்தை உணர்கிற தன்மைக்கும் யோகம் என்று பேர்.

ஹ்ருதயத்துள் இருக்கிற சிவ ஒளியைக் கண்டு, நாடி முழுதும் நிரப்பிச் சொரிந்து கொண்டிருக்கிற ரச்மிகளை ஸதா உண்டு, அகனுள் நுழைந்து ஆனந்திக்கவேண்டும் என்றுள்ள தீக்ஷையே சிவதீக்ஷை. அதுவே யோகம். வெளியில் நீண்ட மயிரை வளர்த்தால்மட்டும் தீக்ஷை ஆகாது. உள்ளத்தைக் காண்பதும் மனதை ஒளிமயமாக்குவதும் 'நான் ப்ரம்மம் என்று' உணர்வதும்தான் யோகமென்பது.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயஸ்வாமியிடம் யாராகிலும் சென்று "இது ராத்திரியா, பகலா? இது என்ன பக்ஷம்?" என்று திரும்பத்திரும்ப வற்புறுத்திக் கேட்டாலும், "ஸ்ரீராம் ஸ்ரீராம் ; ஸ்ரீராமனைத் தவிர எனக்கு வேறொன்றுமே தெரியாது!" என்று தான் பதில் வரும். அவ்வளவு பரிபூர்ண ஏகாக்ரசித்த பக்தியில் ஈடுபட்டுத் தன்னைத்தானே ஸ்ரீராமநாதமாக்கிக் கொண்டு ப்ரமமாநந்த ஐக்கியமடைந்தவண்ணம் சோபிக்கிறார்! இது உண்மையான யோகம், ஒவ்வொரு பக்தரும் ஆஞ்சநேய பக்தியை அடையாவிட்டால், ப்ரம்மாநந்தம் அடைய முடியாது.

பராக்ரமத்திற்குப் பராக்ரமம்! பக்திக்குப் பக்தி! தியானத்திற்கும் தியான நிஷ்டை! பஜனைக்குப் பஜனம்!

ஏகாக்ரசித்தத்தில் பிராணனை லயப்படுத்தப் பிராண தேவருமாயிருப்பவரும், அணுவுக்கு அணுவாகவும் மஹத்திற்கு மஹத்தாகவும் இருப்பதைச் செய்கையில் காட்டியவரும் ஸ்ரீ யோக ஆஞ்சநேயஸ்வாமியே.

"ஓம் நமோ பகவந், ஹநுமந், மம மதந க்ஷோபம் ஸம்ஹர ஸம்ஹர; ஆத்மத்தவம் ப்ரகாசய ப்ரகாசய; ஹூம் பட் ஸ்வாஹா"

இது ஸ்ரீ யோக ஆஞ்சநேயஸ்வாமியுடைய மஹா மூலமந்திரம். இந்த மஹாமந்திரத்தைத் தினசரி 108 தடவை ஜபித்தால், ஹ்ருதயம் சுத்தி ஏற்பட்டு பிராணாபாநங்கள் கட்டுக் கடங்கி, ஆகம தர்சனம் உண்டாகி, உள் ஒளி கிடைக்கிறது. பாவனையோடு ஜபிக்க வேண்டுமென்பதைப் பின்வரும் தியானஸ்லோகத்தால் அறிக.

"வாமே ஜாநுநீ வாம பாஹுமபரம் ஞாநாக்கிய முத்ராயுதம், ஹ்ருத்தேசே கலயந் ஆவ்ருதோ முநிகனை அத்யாத்மதத்த ஈக்ஷனை: ஆஸீக: கதலீவநே மணிமயே பாலார்க்க கோடிப்ரப: தியாயந ப்ரம்மபதம் கரோது மன ஸ்சுத்திம் ஹனூமான் மம".

கதலீவனத்தில் விஸ்தாரமாகிய மணல் திட்டில் கோடி பாலசூர்யர்களுக்கு ஒப்பான காந்தியோடு, யோக நாத்தைக் கிளப்பிக் கொண்டு, வலக்காலை மண்டிபோட்டு இடக் காலை நிறுத்தி, அதன்மேல் கம்பீரமாக இடக்கையை வைத்து, வலககையை ஹ்ருதயமத்தியில் சிந்முத்ரையைக் காட்டி, கடாக்ஷத்தோடுள்ள பார்வையாலும் முனிகணங்களுக்கு (அதாவது ஆத்ம ஞானத்தை அடைய வேண்டுமென்றுள்ள மனிதர்களுக்கு) அத்யாத்ம ஞானத்தைப் பார்க்கிற பார்வையினாலேயே அருளி, மனதை ஒளிமயமாக்கி ப்ரம்மபதத்திற்கு இட்டுச் செல்கிற யோக ஆஞ்சநேய ஸ்வாமியைத் தியானம் செய்கிறேன்.

மேலே குறிப்பிட்ட மாதிரியுள்ள பாவனையைச் சிந்தித்துக் கொண்டு மூலமந்திரத்தை ஜபித்தால், சீச்கிரம் பிராணாபாநங்கள் கட்டுப்பட்டு, பஞ்ச இந்திரியங்களால் ஏவப்படுகிற மனதும் ஒருமுகப்பட்டு, அத்யாத்ம தர்சனம் - அதாவது கடவுள் தர்சனம் - ஆஞ்சநேயசுவாமியின் அருட்பார்வையினாலே உண்டாகிறது.

"ஸ்ரீமாந் என்ற பூர்ணமானபேர் ஸ்ரீமத் யோக ஆஞ்சநேயருக்கே தகும்! அப்படியுள்ள பல ஆஞ்சநேய தத்வங்கள், சிறுசிறு கட்டுரைக் கதைகளாக ஸ்வாமிஜியால் அருளப்பட்டு, தொடர்ச்சியாக வெளிவரும்.

ஸ்ரீ ராமச்சந்திர ஸ்வாமி ஸ்ரீ ஸீதா லக்ஷ்மண பரதசதருக்ந ஹநுமத் சமேதராய் பட்டாபிஷேக ராமப்ரபுவாக இருந்துவருகிற காலத்தில், ஸ்ரீ ஸீதா தேவி தம் ஆபத் பாந்தவனான ஸ்ரீமத் ஹநுமானை அழைத்துச் சில கேள்விகளைக் கேட்கலானார். "ஓ ஹநுமானே, நீ ஸமுத்திரத்தை ஒரே பாய்ச்சலால் தாண்டி வந்து, நான் இலங்கையில் சோக முற்றிருக்கும் போது, என் பிரபுவின் முத்திரை மோதிரத்தைதக் காட்டி, என் பிரபுவை நேரில் தரிசிப்பது போன்ற ஆனந்தத்தை அளித்தாய். எத்தனையோ தபஸ்விகள் அங்கந்யாஸ கரந்யாஸ முத்திரைகளோடு ஜபம் செய்து மூர்த்தியை தர்சிக்கிறார்கள். (ஆத்மாநந்தத்தை அடைகிறார்கள்.) நீயோ என் பிரபுவின் கணையாழியைக் காண்பித்த மாத்திரத்தில், அதை நான் கை விரல் ஆபரணமாக எண்ணவேயில்லை. ந்யாச முத்திரைகளால் ரிஷிகள் ஆத்மாநந்தத்தை அடைவது போல. என்னுடைய ஆத்மாவிற்குப் பரமாத்மாவாகச் சோபிக்கிற என் ராமப்ரபுவைத்தான் முதலில் பார்த்தேன்; ஆனந்தமடைந்தேன்; மிகுந்த ஆச்சர்யத்தையும் அடைந்தேன். என்னுடைய நிலைமை பஹிர் முகத்ருஷ்டிக்கு வந்த பிற்பாடுதான் கணையாழி என்பதை அறிந்தேன். குரு தக்க சிஷ்யனுக்கு ஏதோ ஒரு முத்திரையைக் காட்டி ஆத்மாநந்தம் கொள்ளச் செய்வது போலிருந்த உன் செய்கை என்பதையும் இப்போது உணர்கிறேன். நீ ஸ்ரீ ராமதூதன் என்பதை ஸ்திரப்படுத்த விச்வ ரூபத்தையும் காட்டி இப்போதே ஸ்ரீ ராம ஸன்னிதானத்திற்கு தம்மைக் கொண்டு சேர்க்கமுடியும் என்பதை உணர்த்தினாய் அல்லவா! ஆனால், அந்த விச்வ ரூபத்தில், நான் பார்த்த அத்திவ்யசைதன்னிய அகண்டாகாரத்தில், அஷ்டதிக் பாலர்களையும் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களையும் மும் மூர்த்திகளையும் அண்ட ரண்ட சாரங்களையும் பார்த்தேன்; கிஷ்கிந்த நகரத்தில் வானரர்கள் மத்தியில், அருணோதயம் போலச் சோபிக்கிற என் ப்ரபுவையும் கண்டேன். எனக்குள்ள ஸந்தேகம் இதுதான். உன் ஹ்ருதயத்துள் என் ப்ரபுவைக் கண்டேன், அந்த பிரபு யார்? இப்போது அவதாரமாக வந்த என் ராமன்தானா? அல்லது,

வேறு புதிதாகச் சைதன்யத்தோடு உன்னுள் ஏற்பட்டவரா? என்றாள்.

இந்த ஆச்சர்ய வார்த்தைகளைக் கேட்ட ஆஞ்சநேயரும் மிகுந்த வணக்கத்தோடு நமஸ்கரித்த வண்ணமாகக் கூறுகிறார். "ஓ உலேகமாதாவே, என்னைச் சோதிக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறீர்களா? உங்களுக்கு தெரியாதது என்ன இருக்கிறது, இருந்தாலும் அம்ருதம் ஒருமுறை உட் கொண்டவன் திரும்பவும் அதனை உண்டாலும், அது தெவிட்டாதல்லவா! அந்த திவ்ய நாமாவைச் சொல்கிறேன். ஸ்ரீராம் ஸ்ரீராம் ஸ்ரீராம் என்றுதான் எனக்குத் தெரியும். பஹிர் முக ராமனோ, அந்தர் முகராமனோ, எந்த வேதாந்தமும் எனக்குத் தெரியாது. எல்லாம் ஒரே ராமன்தான். என்னை ஸமுத்திரத்தைத்த தாண்டச் செய்ததும் அந்த ராமன்தான் என்னுடன் ஏதோ ஒரு திவ்ய சக்திகூட இருந்து துணைபுரிந்தது என்று நன்றாகத் தெரிகிறது. உனக்கு என்னுடைய பராக்கிரமத்தைக் காண்பிக்கவே, ஸ்ரீராம் ஸ்ரீராம் என்றதும், மனம் அடங்கிற்று. ஸ்ரீராம் ஸ்ரீராம் என்றதும், ஆத்மாராமன் தோன்றினார். ஸ்ரீராம் ஸ்ரீராம் உடலைப் பெருக்கவும் சுருக்கவும சக்தியுண்டாயிற்று. அதே பேரோடு விளங்குகிற இந்தப் பிரபுவையும் ஆத்மா ராமனாகவே காண்கிறேன். எல்லாம் ஒரே ராமன்தான். இரண்டு ராமராகப் பிரிக்கிற பாவனையே என்னிடமில்லை. ஆகையினால் தான். விச்வ ரூபத்தை உனக்குக் காண்பிக்க அருள் உண்டாயிற்று என்று நினைக்கிறேன். எல்லாம் ராமன் செயல் என்னுடையது ஒன்றுமில்லை. ராமனுக்கு ஜெயம் உண்டாகட்டும். ராம ஜெயம்" என்று கூறி, ஸ்ரீ ஸீதா தேவிக்கு ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து நின்றார். (ஆஞ்ச நேயருடைய தோற்றத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்த ஸ்ரீ ஸீதாதேவி மொழியலானாள்) "ஓ யோக ஆஞ்சநேயா நீ ஒவ்வொரு பிராணிகளுக்கும் ஸகல ஜீவிகளுக்குமே யோகத்தைத் தரவல்லவராயிருக்கிறாய் என்பதில் ஸந்தேஹமேயில்லை. ஸ்தூல ராமனையும் சூக்ஷ்ம ப்ரகாசத்தோடு விளங்குகிற ஆத்மா ராமனையும் பிரித்துப் பார்க்காமல் உள்ளும் புறமும் ஒரே ராமதர்சனமாகப் பார்க்கிறாய். இது மஹாயோகிகளுக் கல்லாது, பிறருக்குக் கிட்டத் தகுந்ததன்று. மஹரிஷிகளும் முநீச்வரர்களும் கூட சில ஸமயங்களில், ஸ்தூலம் சூக்ஷ்மம் என்ற பாவனையிலிருப்பவர்கள். உன்னுடைய ராம பக்தியானது ஆத்ம

சக்திகளை யெல்லாம் கடந்து, ஒரே ஸாக்ஷாத்கார ராமனாகவே யிருக்கிறது என்பதை நான் இப்பொழுது அறிகிறேன். இதனாலேதான் ரிஷிகளும் யோகிகளும் எல்லாப் பிராணிகளும் இன்றும் உம்மை ஆராதித்து உள்ளும் புறமும் ஒரே ஒளிமயமாகக் காண்கிறார்கள்'' என்று அருள் மொழிகளை ஸீதாதேவி. கூறினாள். அவற்றைக்கேட்ட ஆஞ்சநேயர் ஸ்ரீராம் ஸ்ரீராம் ஸ்ரீ ராமஜெயம்' என்று ப்ரம்மாநந்தத்தில் மூழ்கி நர்த்தனம் செய்தார்.

ஸ்ரீ ராம நாமத்தைப் பாடி ஆஞ்சநேயரை ஆநந்திக்கச் செய்வோமானால், எல்லாவிதத் துன்பங்களும் தீர்ந்து ஸ்ரீமனாக விளங்குவோம்.

ஸ்ரீ ஸீதா லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்ந ஹநூமத் ஸமேத ஸ்ரீராமச் சந்திரமூர்த்தி கொலுமண்டபத்திலிருக்கும்போது, பாத சேவை புரியும் ஸ்ரீமத் ஹநூமானைப் பார்த்துச் சிரித்தார் ராமப்ரபு. அச்சிரிப்பைக் கண்ட லஷ்மணஸ்வாமி ஒரு தினுசாக எண்ணினார்; சத்ருக்நஸ்வாமி ஒரு தினுசாக எண்ணினார்; ஸுக்ரீவ அங்கத ப்ரமுகர்களும் ஒரு தினுசாக எண்ணினார் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு தினுசாக எண்ணினார். ஸ்ரீ ஸீதாதேவியும் தன் பிரபுவினுடைய சிரிப்பாலே தானும் ஆனந்தமடைந்தது போலக் காண்பித்துக் கொண்டாள், கொலுமண்டபத்திலிருக்கிற ஒவ்வொருவருடைய சிந்தனையையும் உணர்ந்தார் ஸ்ரீராமப்ரபு. எல்லோரும் கூடி ஸ்ரீமத் ஹனூமானைக் கேட்டால் விஷயங்கள் தெரியுமென்று நினைத்தார்கள். இதை உணர்ந்தார் ஹனுமான். எழுந்து நின்று, "நம் பிரபு சிரித்தது எதற்கு என்று எனக்குத் தெரியுமென்று எண்ணாதீர்கள். ஸ்ரீராம ஸ்ரீராம ஸ்ரீராம என்பதுதான் எனக்குத் தெரியும்'' என்று கூறிவிட்டு ஸ்ரீராம பாதத்தண்டை அமர்ந்தார். சபையோர்களுடைய எண்ணத்தையும் ஹனுமாருடைய ஏகாக்ரசித்த பக்தியையும் கண்டு, சபையோருக்குத் தாமே தம் பூரிப்பைப் பற்றி விஷயத்தை அறியப்படுத்த வேண்டியதுதான் என்று நிச்சயித்தார். ஸ்ரீராமப்பிரபு அருள்கிறார்; "ஹே மேதாவிகளே, நான் சிரித்த விஷயம் ஆஞ்சநேயருடைய ப்ரபாவத்தைக் குறித்தது அதாவது, சீதையைப் பிரிந்து தவித்துக் காட்டிலே அலைந்து நடக்கிற சமயத்தில் களைத்துப் போய் ஒரு மரத்தடியிலே நானும் லக்ஷ்மணனும் உட்கார்ந்துக் கொண்டோம். அந்த சமயம் ஒரு யோசனை தூரத்திலிருந்து எங்களைப் பார்த்துக் கொண்டே வருகிற

இந்த ஹனுமானைப் பார்த்தோம் அவர் அறையில கட்டிய சிவப்பு வஸ்திரமும் அகன்ற மார்பில் யஜ்ஞோபவீதமும் தலையில் ஜடையுமாகத் தோன்றினார். அருணோதய காலத்தில் எந்த வர்ணத்தோடு வானம் சோபிக்கிறதோ, அந்த ஜோதியின் (என்னுடைய ஹ்ருதயகாசமும்) ஒளிபெற்று வீசிக்கொண்டேயிருந்தது. முதன்முதல் ஹனுமானைப் பார்க்கும் போதே என்னுள்ளம் குதூகலத்தால் ஆனந்தமடைந்தது. ஒருவனைப் பார்த்த அளவில் அவனால் பெரும்பெருங் கார்யாதிகளையெல்லாம்சுலபமாக முடித்துச் சுபத்தைத் தருகிற சூசனைகளைப் போலவே, இந்த ஹனுமானைப் பார்த்ததும் என்னுடைய அவதார விசேஷத்திலும் விசேஷ பங்குடையவன்தான் இதோ வருகிற மாதிரி' என்றே நினைத்து நினைத்து ஆனந்தபரவமாகி, லக்ஷ்மணனோடு சொல்லி சந்தோஷமடைந்தேன்.

அருணோதயம் சிவப்புக் கிரணங்களாலே வீசிவீசி நிரப்புகிற ஸந்திவேளையானதினாலே, குழப்பட்ட மந்திர கோஷங்களால் தீக்ஷை பெற்ற மஹரிஷியென இந்த ஹனுமானைப் பார்த்ததும் எனக்குத் தோன்றிற்று. அது முதற்கொண்டு இவனே நம் காரியங்களை யெல்லாம் செய்து முடிக்கிறவன். ஆத்ம சக்தியே இந்த உருவத்தோடு வந்து நமக்கு வழிகாட்டியாக கூடவே இருக்கப்போகிறது என்பதை நிச்சயித்துக் கொண்டேன்.

அதற்கு அநுஸரணையாகவே அவனும் அருகில் வந்து வணக்கத்தோடு நின்றதும். ஒருவருக்கொருவர் யோகக்ஷேமம் விசாரித்துவிட்டு கிஷ்கிந்தா நகரத்திற்குச் சென்றோம். அதிபதியான சுக்ரீவனோடு உறவும் ஏற்பட, கிழிலாகக் கட்டி எறிந்த ஸ்ரீஸீதா தேவியின் நகைகளை இந்த ஹனுமானே என்னிடம் காட்ட, நானும் 'ஹா ஸீதே' என்று பிரேமையால் புலம்ப, ஸீதையையும் அடுத்து வந்தது போலவே மனக்கண்ணால் பார்த்து ஆநந்திக்கவும் செய்தேன். நான் எப்படி என் தேவியினுடைய நகைகளைப் பார்த்து ஆநந்தமடைந்தேனோ அதேபோல, என்னுடைய சூடாமணியையும் என் தேவிக்குக் கொடுக்கும்படி சொல்லி இலங்கைக்கு இந்த ஹனுமானிடமே கொடுத்தனுப்பினேன். தேவியும் அந்தச் சூடாமணியைப் பார்த்து என்னைப் பார்த்தது போல

குதூகலமடைந்தாள். இதுவே மஹா யோகசக்தியல்வா?

எங்கள் இருவர் மனத்தையும் பிராணனையும் சேர்த்து, ஆத்மா பரமாத்மாவோடு ஆனந்தம் கொள்கிறது போல, அப்பொழுதே சேர்ந்தபடியாக எங்கள் இருவரையும் சேர்த்துவிட்டான். இதுதான் சூசனை பின் வரபபோகும் விஷயத்தை ஆத்மார்த்தமாகக் காட்டின இந்த யோக ஆஞ்சநேயனுடைய பிரபாவத்தைத நினைத்துச் சிரித்தேன். இப்போது எப்படி இருக்கிறான் ஆஞ்சநேயன்? ஒன்றும் தெரியாதவரைப்பேல பாதத்தண்டை ஸேவை புரிந்துக் கொண்டிருக்கிறான். ஆத்மா ராமனிடத்திலேயே ஆத்மயோகம் அடைந்து, ரிஷிகளுக்கும், முனிகளுக்கும் யக்ஷகின்னரர்களுக்கும் சிந்முத்திரையைக் காட்டுவதுபோல, பாதத்தைத் தொட்டுக் காட்டுகிறான். 'ஆத்மா ராமனுடைய பாதம் காணக்கிடைக்கும். எல்லோரும் வாருங்கள்' என்று கூறுவது போல ஸ்ரீராம் ஸ்ரீராம் ஸ்ரீராம் என்ற நாதமயமாக இருக்கிறான் என்றார். இதனால் ஆஞ்சநேய பக்தியினால்தான் ஆத்ம ராமதர்சனம் கிட்டும் என்பது புலப்படும்.

ஸ்ரீ சாந்தி ஆச்ரமத்தில் பிரதிஷ்டிதமாயிருக்கிற ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் யோக ஆஞ்சநேயர் என்ற வழங்கப்படுகிறார். இந்த யோக சப்தம் எதைக் குறிக்கிறது? இலக்கியத்தில் இதற்கு சேர்க்கை, கூடுதல் என்பவை பொருள். பிரிந்துபோன ஸ்ரீ ராமரையும் சீதையையும் சேர்த்து வைத்தாரே ஹனுமான் அதையா குறிக்கிறது இப்பதம்? அதுவும் இருக்கலாம். ஸ்ரீமத ராமாயணம் உத்ரகாண்டம் 35-ஆம் ஸர்க்கத்தில் ஸ்ரீராமனே அகஸ்தியமா முனிவரிடம் பின்கண்டபடி கூறியிருக்கிறார்.

"ஹனுமானுடைய பராக்கிரமத்தாலே இலங்கை, சீதை, லட்சுமணன், ஜயம், ராஜ்யம், சினேகிதர்கள், பந்துக்கள் எல்லாம் அடைந்தேன். ஹனுமான் இல்லாவிடில், சீதையின் விருத்தாந்தத்தை அறிந்துக் கொள்ள யாரால் முடிந்திருக்கும்?".

பின்னும் இந்த யோக பதத்தைச் சாஸ்திர ரீதியில் கவனிப்போம். பதஞ்சலி மஹரிஷியின் யோக சூத்ரம் வருமாறு.

'யோக : சித்தவிருத்தி நிரோத'

மனத்தின் சலனத்தை அடக்குவது யோகம் எதற்காக?

'ததாத்ரஷ்டு : ஸ்வருபே அவஸ்தானம்'

அப்படிச் செய்தால், அங்கேயும் ஒரு சேர்க்கை ஏற்படுகிறது! (ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கம்.) இந்தயோகம் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயருக்கு இயற்கையிலேயே சித்தியாயிருந்தது. விசுவாமித்திர மஹரிஷி இதையடைய படாதபாடுபட்டார். இவ்விருவர்களைக் கொண்டு இந்த சித்தவிருத்தி நிரோதத்தை அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டுவது போல் காட்டியிருக்கிறார் பிரபு வால்மீகி, அவைகளைக் கவனிப்போம்.

விசுவாமித்திரர் பிரம்மரிஷியாக வேண்டித் தெற்குத்திக்கில் கடுந்தவம் புரிந்தார். பிரம்மா வந்து ராஜரிஷியானீர்' என்றார். அவர் திருப்தியாகாமல் மறுபடியும் கடுந்தவம் புரியவே, திரிசங்குவரை, அதில் கோபதாபமுண்டாகி, தபோவிக்னம் நேர்ந்தது. மறுபடியும் மேற்குத்திக்கில் போய் தவம் செய்ய அங்கச் சுனச்சேபன் வந்தான். அவனை விடுவித்து பின்னும் கடுத்தவம் புரிந்தார். பிரம்மா வந்து "நீர் ரிஷியானீர்" என்றார். அது போதாமல் மேலும் கடுந்தவம் புரியவே, அங்கப் புஷ்கரத்தில் ஸ்நானம் செய்ய வந்த மேனகையைக் கண்டு மோகித்து அவளுடன் பத்து வருஷம் இல்லறம் நடத்தினார். பின்னர் ஏமாற்றமடைந்ததை யுணர்ந்த அவளை நல்ல வார்த்தைச் சொல்லி அனுப்பிவிட்டு, வடக்குத் திக்கில் போய் நீண்ட காலம் நிஷ்டையில் இருந்து கொண்டு கோரமான தவம் புரிந்தார். தேவர்கள் பயந்து பிரம்மாவிடம் முறையிட பிரம்மா பிரத்தியக்ஷமாகி, விச்வாமித்திரரைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

பிரஹ்மா : உன் தபசினால் திருப்தியடைந்தேன் உமக்கு ரிஷிகளில் முக்கியத்துவத்தையும் மஹத்துவத்தையும் அளிக்கிறேன். நீர் மஹ்ரிஷியானீர்.

விசுவாமித்திரர் : தாங்கள் என்னைப் பிரஹ்மரிஷி என்றழைத்தால்தான் நான் இந்திரியங்களை ஜெயித்தவனாவேன்.

பிரஹ்மா : நீர் இன்னும் இந்திரியங்களை ஜெயித்தவராக ஆகவில்லை, இன்னும் முயற்சி செய்யும்.

இவ்வாறு சொல்லி அவர் மறைந்தார். முனிவர் மேலும் தபசு செய்யவே, அங்கு இந்திரனால் ஏவப்பட்டு, ரம்பை வந்தாள்.

உண்மையை யறிந்த விசுவாமித்திரர் அவளைச் சபித்தார், சாபத்தால் தபோவிக்நம் நேர்ந்ததையும் இந்திரியங்கள் ஜெயிக்கப்படாததையும் உடனே யுணர்ந்தார். இனிக் 'கோபப்படுவதுமில்லை, பேசுவதுமில்லை, மூச்சும் விடுவதில்லை' என்று நிச்சயம் செய்து, கிழக்குத் திக்கில் போய்த் தவம் புரிந்தார். ஆயிரம் வருஷம் முடிந்ததும், போஜனம் செய்ய உட்கார்ந்தார். இந்திரன் பிராம்மண வேடம் பூண்டு வந்து அன்னத்தை யாசித்தான். முனிவர் அப்படியே தன் அன்னத்தைக் கொடுத்து விட்டார். கோபிக்கவுமில்லை; பேசவுமில்லை; மறுபடியும் சாப்பிடாமல் தவம் புரியவே பிரம்மா வந்து; 'பிரம்மரிஷியாய் விட்டீர்' என்று ஒப்புக்கொண்டார். இந்தப் பிரம்ம ரிஷிதான் முதலில் ஸ்ரீ ராமனிடம் (புருஷனிடம்) சீதையை (ப்ரகிருதியைச்) சேர்ந்து வைத்தார்.

ஆஞ்சநேயர் (ஹநுமான்)

(சுந்தரகாண்டம்-9 முதல் 11 சர்க்கங்கள்.)

ஹனுமான் ஸீதாதேவியைத் தேடுவதற்காக இராவணனின் அந்தப்புரத்தில் புகுந்தார். ஆகாசத்திற்கு கொப்பான அந்தப்புரத்தில் சந்திரனுடன் நட்சத்திரங்கள் போல், ஆயிரக்கணக்கான உத்தமஸ்திரீகள் இராவணனுடன் மதன லீலைகள் புரிந்து அப்படியே உறங்குகிறார்கள். குளிர் காற்று, சிவந்த சந்தனம் மலர்ந்த புஷ்பங்கள், உயர்ந்த வாசனை, ரத்னமயமான தீபங்கள் தங்கயமான உத்தம ஸ்திரீகளின் மேனிகள், இன்னும் மதனலீலைகளின் பற்பல அலங்கோலங்களையும் ஆஞ்சநேயர் சாவகாசமாகக் கண்ணுற்றார். ஆனாலும் அவர் மனம் சீதையைத் தேடுவதென்று சமாதி நிலையிலிருந்து சிறிதாவது மாறுதலை யடையவே யில்லை. சீதையைக் காணவில்லை யென்ற முடிவு தெரிந்த பிறகுதான் அவர் மனத்தில் ஒருவித பயம் உண்டாயிற்று. என்ன பயம்? பரஸதிரீகளை இம்மாதிரி நிலையில் பார்த்துவிட்டோமே! அது தர்ம விரோதமாயிற்றே' என்பதுதான் அப்பயம். இச்சந்தேக நிர்வத்திக்கு வேறு எவரையும் அவர் தேடவில்லை. அவரே பின்கண்டபடி சமாதானம் செய்துக் கொள்ளுகிறார்.

"இராவணனின் ஸ்திரீகளெல்லோரும் என்னால் நன்கு பார்க்கப்பட்டார்கள். ஆனால், என் மனம் கொஞ்சங்கூட

சலனமடையவில்லை. நல்லதிலும் கெட்டதிலும் இந்திரியங்களைத் தூண்டுவது மனம்தானே! அந்த என்மனம் நன்கு அடக்கப்பட்டே யிருந்திருக்கிறது. மேலும் இந்த ஸ்திரீகளைப் பார்க்கவேண்டியது எனது கடமையுமாகும். சீதையைத் தேடவேண்டும்! காணாமற்போன ஸ்திரீயை மான் கூட்டங்களிலேயா போய்த் தேடுவது?''.

இதை ஊன்றிக் கவனித்தால், சித்த விருத்தி நிரோதத்தின் தத்துவம் நன்கு விளங்கும். இந்தயோக சித்திதான் பிரிந்துபோன சீதையையும் இராமனையும் ஒன்று சேர்த்தது, ஆதலின் யோக ஆஞ்சநேயர் என்ற பெயர் பொருத்தமேயாகும்.

இன்னும் ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தை இயற்றிய ஆதி கவிபரஞ்சோதி, ப்ரம்ஹ ஸாட்சாத்காரத்தின் படிகளாகிய கர்மயோகம் பக்தியோகம் இவைகளையும் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரைக் கொண்டே விளங்க வைத்திருக்கிறார். ஆகையால்தான் இதுவே ஸாரமேன்று போற்றப்படுகிறது. பிரும்மாவும், ''இப்பூவுலகில் மலைகளும் நதிகளும் எவ்வளவு காலமிருக்குமோ அவ்வளவு காலம் ராமாயணமும் பிரசாரத்திலிருக்கும்'' என்று அநுக்ரஹித்தார்.

ஸ்ரீ மண்டோதரியின் பதிசிச்ருஷையின் மகிமையினாலேயே இலங்கை புகழ்பெற்று விளங்கியது. இராவணன் சிறந்த சிவபக்தனாக இருந்தும், பிரம்மாநந்தம் கொள்ளச்செய்யாது தடுத்துக் கொண்டிருந்தது மாயை. ஒருநாள் மண்டோதரி ஒரு கனவு காண்கிறாள். அதைத் தன் பதியினிடம் தெரிவிக்கிறாள். அதைக் கேட்டு இராவணன் பயப்படாமல் பயப்படுகிறான். இருந்தும், ஸ்ரீ மண்டோதரி ஆறுதலையும் கூறுகிறாள். ''நான் எந்தக் கனவுகள் கண்டால்தான் என்ன? நீங்கள் சீதையை இராமனிடம் சேர்க்கப்போவதில்லை. யுத்தம் செய்து ஜயமோ தோல்வியோ ஏதாகிலும் ஒன்றை அடைந்துதான் ஆகவேண்டும். ஹிரண்யாக்ஷனைக் கொன்ற நரசிம்ஹாவதாரம்போல விளங்குகிறானே அந்த மாருதி! அவன் ஒருவனே போதும், இந்த இலங்கையை அழித்து ஒரே கடல் மட்டமாக்கிவிட! அம்மம்மா! உங்களுக்கு ஜயமில்லை என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இருந்தாலும் யுத்தத்திற்கப் போகத்தான் வேண்டும். நாம் இருவரைத் தவிர மற்றவர் எல்லாரையும் இராமபாணத்திற்கு இரையாகக்

கொடுத்துவிட்டு நாம் மட்டும் ஜீவிப்பது சரியில்லை. நீங்கள் போய் இராமஸயூஜ்யமடைய வேண்டியதுதான்'' என்றாள்.

அதைக் கேட்டதும் இராவணன் "ஹே மண்டோதரீ நீ அக் குரங்கைப் பார்த்து நரஸிம்மாவதாரம் போல என்று பயப்படச் சொன்ன வார்த்தை சரியா? நீ எப்பொழுதாவது பார்த்தாயா?'' என்று கேட்டான். அதற்கு ஸ்ரீ மண்டோதரி சொல்கிறாள், "ஸ்ரீ ஸீதாதேவியும் பதிவ்ருதை, நானும் பதிவ்ருதை என்று ரிஷிகளெல்லாம் கூறுவதைக் கேட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய யோக்கியதை எனக்குத் தெரியாது. இருந்தாலும், அந்த மாருதியினுடைய விளையாட்டைச் சொல்கிறேன் : அசோகவனத்தில் ஸந்தியா தேவியை பூஜிக்கச் சென்றபோது அங்கு ஒரு மரத்தினிடையிலிருந்து ஒளி தோன்றிற்று. உற்றுப் பார்த்தேன். சிறு உருவம் ஒன்று இருப்பதைக்கண்டேன். இன்னும் சிறிது நேரம் உற்றுப் பார்த்தேன். ஸந்தியாதேவியைப் போலத் தென்பட்டது. யாராகிலும் தேவகணங்கள் நம் உத்யான வனத்திற்கு வந்து ஸந்தியா தேவியை வழிபட வந்திருக்கலாமென்று நினைத்தேன். அதுவும் மாறிவிட்டது. இன்னும் உற்றுப் பார்த்தேன், மரத்தில் ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆகாயவெளியில் திவ்யதேஜஸோடு நரஸிம்ம மூர்த்தியைத்தான் கண்டேன். நான் அப்பேர்ப்பட்ட கோபாவேசத்தோடு கூடிய மூர்த்தியைப் பார்த்ததேயில்லை. சொல்லும்பொழுதும் கூட என் உடல் நடுங்குகிறது. ஆனால், அவருடைய முகத்தில் கருணை ப்ரவாஹம் என்னிடம் மட்டும் பொழிவது போலிருந்தது. அதைப்பார்த்த மறுக்ஷணமே நம் குமாரனை (இரண்யாக்ஷனைக் கொன்ற நரசிம்ஹ மூர்த்தியைக் போலக்) கொன்றதைக் கேள்விப்பட்டேன். அவர் முன் வரக்கூடிய சூசனையைக் காட்டியேதான் கார்யங்களைச் செய்தார். விரோதியாயிருந்த என்னிடத்திலும்கூட நன்மையைப் பாராட்டியதினாலேதான் கருணையோடு பார்க்கிற முகத்தைக் காட்டியருளினார் என்று நினைக்கிறேன். ஆதலின், அந்த ஆஞ்சநேயர் பக்தர்களுக்காகத் தூது செல்வார் ; பராக்ரமத்தையும் காட்டி, கார்யஸித்தியை உண்டுபண்ணுவார். எவ்வித மூர்த்திகளையும் ஸமயத்திற்குத் தக்கபடி தன்னுடைய யோகத்தினால் ஏற்றுக்கொண்டு காட்சியளிப்பார் என்பதே நான் கண்டேன். நம்முடைய இராக்ஷஸத்தனம் அவரிடம் செல்லாது.

ஆனால் இராக்ஷஸத்தனம் அவரிடம் ஐக்யமாகி ஸத்துவகுணம் வளர்ச்சியடையும் என்பதையும் அறிகிறேன். ஆகையினால், இந்த ஸமயத்தில் ஸ்ரீராமனிடம் ஸீதையை ஒப்படைத்து நல் வார்த்தை சொன்னாலும் கூடப் பலியாது அந்த ஆஞ்சநேயரை வழிபட்டுச்சரணாகதி பண்ணினோமானல், இந்த யுத்தம் இல்லாமலேயே இலங்கையில் வாழலாம்'' என்றார்.

'மண்டோதரி உண்மையுடையவள். அவளுக்கும் நம் பராக்ரம், தெரியட்டும். நாம் அநுக்ரஹம்புரிவதிலும் ஆற்றலுடையவன் என்பதை அறிந்துகொள்ளட்டும், என்றே கருணையோடு ஆஞ்சநேயர் காட்சியளித்தார். இதனால் யோக ஆஞ்சநேயஸ்வாமி பக்திக்குத் தகுந்த படியும் காட்சியளித்து, வரப்போகுங் காரியத்தை உணர்த்தி, ஆநந்திக்கச் செய்வார் என்பது நன்கு விளங்கும்.

(ஸ்ரீ ஆச்நேயர் ப்ரம்மாநந்த புருஷர் என்பதை இந்திரஜித் விளக்குகிறான்.)

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் ஸ்ரீ ஸீதாதேவிக்கு நம்பிக்கை வரும்படியான சில வார்த்தைகளைச் சொல்லி, மோதிரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு சூடாமணியைப் பெற்றுக்கொண்டு, கிஷ்கிந்தைக்கு புறப்பட்டதும், இன்னும் சில கார்யங்களைச் செய்ய உத்தேசித்தார்; அசோகவனத்தை அழிக்கத் தொடங்கினார்; அக்ஷய குமாராதிகளை வதைத்தார்; இந்திரஜித்தால் விடப்பட்ட ப்ரம்மாஸ்திர பந்தத்திற்கு உட்பட்டார். அந்தமசயம் அவரை இராக்ஷதர்கள் விளையாட்டாக சணற் கயிறுகளைக்கொண்டு கட்டினார்கள். ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரைப் பிரம்மாஸ்திர பந்தமானது விட்டுப்போயிற்று. இன்னொரு பந்தம் ஏற்படும்போது மந்திராஸ்திர பந்தம் விட்டு விலகும் என்பதை வெளிப்படுத்தியது என்பதை இந்திரஜித் உணர்ந்து மற்றவர்களிடமும் சொல்லிவிடுகிறான். இந்த மஹா ப்ரம்மாஸ்திரத்தை நான் ப்ரயோகித்தேன். அதனால் அவன் உண்மையில் கட்டுப்படாதவனாக இருக்கிறான். இந்த மாருதி பிரம்மாநந்தத்தையே அனுபவிக்கிறான். இவ்வானரனுக்கு லங்கா நகரத்தையே அழிக்கக்கூடிய சக்தி உண்டு. இருந்தும், அவன் அப்படிச் செய்யாமலிருப்பது அவனுடைய ஸ்வபாவத்தில் ஏற்பட்ட கருணையே என்று எண்ணுகிறேன். இவ்வளவு தொந்திரவையும்

ஸஹித்தவண்ணமாகவே இருக்கிறான். இவனுடைய அடக்கமும் சாந்தமும் நம்மையெல்லாம் சேர்த்துவைத்து எரித்துவிடும். இவனுடைய செய்கை துஷ்டர்களுக்கும் கோபம் மாதிரி தோன்றும். ஆனால், முடிவில் அவர்களுக்கு அநுக்ரஹம்தான் ஏற்படும், அவ்வளவு சக்தியுண்டு இந்த மாருதிக்கு எவ்வாறு ப்ரம்மாண்டத்திலிருந்து அண்டரண்டசராசரங்கள் ஏற்பட்டுத் திரும்பவும் ப்ரம்மத்திலே ஐக்கியமடையுமோ, அதே போலுள்ள சக்தி இந்த மாருதிக்கும் உண்டு! இவன் ப்ரம்மாநந்தனாகவே இருக்கிறான். அப்போது மற்ற அண்டங்களும் நாமுமெல்லாம் அதற்குள்ளேயே அடங்கி விடத்தானே வேண்டும்? ப்ரம்மாஸ்திரத்தால் கட்டுப்பட்டும் துளிகூடப் பந்தப்பட்டவனாகவே காணப்படவில்லையே! இவன் ஸாக்ஷாத் கைலாஸபதியோ மும்மூர்த்திகளில் ஒருவனோ, அல்லது எல்லா மூர்த்திகளும் அவனிடமிருந்து தோன்றுமோ, என்னவோ?" என்றான்; உடனே ராஜசபைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு வந்தான். "இவனை எவராலும் கொல்லவும் முடியாது, கொல்விப்பதும் முடியாது; எதுவானலும் செய்யலாம்" என்றான் இந்திரஜித். இதைக் கேட்டதும் இராவணன், தன் உறைவாளை உருவினான். விபீஷணன் தடுத்து நல்லபுத்தி சொல்லி ஆறுதலடையும்படி செய்கிறான். வாலில் அக்னியை மூட்ட உத்தரவிட்டான். "ஸர்வமும் வாலில் இருப்பதை அறியாத மூடர்களே, நான் ஸர்வ வியாபி. என்னைத் தீயால் எரிக்கவோ நீரால் நனைக்கவோ முடியாது!' என்பதைப் ப்ரத்யக்ஷமாக இலங்கை வாசிகளுக்கு காட்டி, திரும்பி ஸ்ரீராம ஸந்நிதானத்துக்கு வந்து, ஸீதையின் சூடாமணியைக் காட்டி ஆநந்திக்கச் செய்கிறார்.

இதனாலே, ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் இராக்ஷஸர்களுக்கு விரோதியா யில்லாமல், இராக்ஷஸத்தனத்திற்கு விரோதியாக இருந்து நல்வழிக்கு திருப்பி ஆநந்திக்கச் செய்கிறவர் என்பது விளங்கும். அதோடு தான் செய்துக் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீராம ஜெபமானது எல்லாருக்கும் ஜயத்தைக்கொடுக்கட்டும் என்ற ஒரே சிந்தனையே ஒழிய, மற்றபடி இவன் பகைவன் இவன் நண்பன் இவன் ஞானி இவன் அஞ்ஞானி என்ற பேதபுத்தியே கிடையாது. நீ விரோதபாவனையாக எண்ணுவாயானால் விரோதியாக இருந்து சிக்ஷித்து நல்வழியில் திருப்புகிறார்; நீ பக்தனாக இருப்பின்

பகவானாகக் காட்சியளிக்கிறார்; நீ யோகியாக இருப்பின், வாயுபகவானாக இருந்து ஹடயோகத்தை விளக்கி ஜீவப்ரம்ம ஐக்யத்தை விளக்கி ஆநந்திக்கச் செய்கிறார் என்பது நன்றாக விளங்குகிறது.

(ஸ்ரீ வருணபகவான் கூட ஸ்ரீ ஆஞ்சநேய பக்தருடைய பாதஸேவையே போதுமென்கிறர்.)

ஸேது பந்தனத்திற்காக வானரர் அனைவரும் மாலைகளையும் பாறைகளையும் தூக்கி ஸமுத்திர ஜலத்தில் போடுகிறார்கள். ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் இரண்டு மூன்று பெரும் மலையைத் தூக்கிப் போடவே, வருணன் கதி கலங்கி ஆஞ்சநேயரைத் துதிக்கிறான். "ஓ ஆஞ்சநேயா, ஸ்ரீராம கார்யத்திற்காக அவதாரம் செய்த புண்ய புருஷா, உனக்கு நமஸ்காரம். உன்னைப்போல உத்தமனொருவனை இதுவரை நான் கண்டதில்லை. ஸ்ரீ அகஸ்திய பகவான் கூட ஸம்ஸார ஸாகரத்தைத்தான் தம் கமண்டலத்தில் அடக்கினார். நீரோ ப்ரத்யக்ஷமாகவுள்ள ஸமுத்திரத்தையே அடக்கி விட்டீர். உம்முடைய உள்ளமானது பிரம்மசர்யத்தினால் ஸ்ரீராம ப்ரம்மத்தையே நாடி, ஸதா பஜனை செய்துக்கொண்டு ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தை அடக்கிப் பரிசுத்தமாகச் சோபிக்கிறது போலவே, வெளியிலும் இந்த மஹா (ஜலாசயத்தை) ஸமுத்திரத்தை அடக்கிவிட்டீர். மேலும், உம்மை ஸதா சிந்திக்கும் பக்தர்களுக்கும் மிக்க பராக்ரமத்தையும் வைராக்கியத்தையும் பிரம்மசர்யத்தையும் அருள்கிறீர். இதனால் நீர் பிரம்மாநந்த புருஷர் என்பது பிரதயக்ஷம். நீர் என்னால் ஸதா நமஸ்கரிக்கத் தக்கவரே உம்முடைய பாததூளியே பரமாத்மா தர்சனத்தைக் காட்டிவிடும்.

ஸ்ரீ ராமகார்யத்தின் பொருட்டுச் செய்தாலும் உம்முடைய செய்கை பிரம்மாநந்தமாகவே அமைந்திருக்கிறது. ஸ்ரீராமனைத்தான் ப்ரம்மமாகப் பார்த்தீரோ, அல்லது ஹ்ருதயத்திலிருக்கிற ராம ப்ரம்மத்தைப் பார்த்த வண்ணமாக இருப்பதால், "எது செய்வது எது செய்வதில்லை" என்றதிலும் கூடச் சிந்தனையற்றவராக, 'ஸ்ரீராம்' ஒன்றையே தியானித்திருப்பதாகத் தெரிந்துக் கொள்கிறேன். மஹரிஷிகளும் ஏகாக்ர சித்தத்தை உம்மிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ளவேண்டும், என்பது மட்டும் நிச்சயம்" என்று கூறி "ஸ்ரீ யோக

ஆஞ்சநேயருடைய பாத ஸேவையே போதும். அதுவே பேரானந்தம்'' என்றார்.

இதைக் கேட்டதும ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர், வருணனுக்கு, "ஸ்ரீராம் ஸ்ரீராம் ஸ்ரீராம் ஜயராம் என்று சொல்லு'' என்று கூறி, தன் செய்கையி லீடுபட்டார் ஸமுத்திரமும் அசைவற்று நின்றது. ஸேது பந்தனமும் ஆகிவிட்டது. ஸ்ரீராமர் இலங்கையை அடைந்து இராவணாதியர்களை ஸம்ஹாரம் செய்து திரும்பி அயோத்திக்கு வந்து, பட்டாபிஷேக ராமனாகவுமிருந்தார். அப்பொழுதும் ஸ்ரீ யோக ஆஞ்சநேயர் பரமசாந்தத்தோடு ஸ்ரீராம பாதத்தண்டையே உட்கார்ந்துக் கொண்டு, ஸ்ரீராம பாத முத்திரையையே தொட்டு, எல்லோருக்கும் பாதுகா பக்தியை உணர்த்துவதோடு ஸ்ரீ பரத மஹாராஜருக்கும் ஆத்ம பாதத்தை விளக்கி விட்டார்.

இதனாலே ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர், தாம் எது செய்கிறோம் என்பதுகூட சிந்திக்காமல், ஸ்ரீராம ப்ரம்மத்தையேநாடி ஸதா ஸ்ரீராம ஜபத்தையே நாடி நிற்பவர் என்பது நன்கு விளங்கும்.

ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தை அடைய வழிபடும் மார்க்கத்திற்கு யோகம் என்பது பேர். இது ஒவ்வொருவருடைய ஆசார அநுஷ்டானங்களைப் பொறுத்து அமைவதால் இதனை மாதம் என்று குறிப்பிடுகிறோம். ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தைப் பிரதிபலித்த மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமப் பிரபுவிடம் கைங்கர்யம் செய்தே, தம்முள்ளத்தைக் கண்டு ஆநந்தித்திருக்கிறார் ஆஞ்சநேயர். 'உன் பாதாரவிந்த பக்தியே ஸதா இருக்கவேணும்'' என்று ஒன்றைத்தவிர, சிந்தனையில் வேறெதுவு மில்லாதவர். ஒரு ஆசாரியன் அல்லது ஒரு தெய்வம் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு! ஒவ்வொருவரும் அதன்படியே அனுஷ்டித்து வரவேண்டும்! குருபக்தி, தெய்வபக்தி, பொய் சொல்லாதிருப்பது, பகவானுடைய ஸாரூப்யத்தை அடைந்தவர்களுடைய புராண சிரவணத்தாலே எல்லாவற்றிற்கும் அப்புறம் ஒரு திவ்ய சக்தி மறைவாக இருந்து, சகலவித கார்யங்களையும் செய்தும் செய்வித்தும் அதற்குத் தகுந்த பயனையும் தந்தும் சும்மாவிருந்தும் உதவுவது; ஆக ஸாக்ஷாத்காரத்தினிடம் பக்தியைச் செலுத்தித் திட நம்பிக்கை உண்டாகிறது. இப்படியுள்ள பல அபூர்வ சக்திகளாலே ஈச்வர பக்தி ஏற்படும் மதத்திற்கு ... பாக்கியமும்.

இதற்கு ஹிந்துமத மென்பது பெயர்.

ஒவ்வொரு மூர்த்திக்கும் ஸ்வரூப பேதமே ஒழிய ஸாக்ஷாத்கார பேதமில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ச்சுனனுக்கு விச்வரூபத்தைக் காட்டியருளினான், அதே விச்வரூபத்தைத் தாய் யசோதையும் பார்த்தாள். யசோதைபார்த்தது அண்டரண்ட சராசரங்கள் எல்லாம் உன்னுடைய மாயை! உன்னைக் குழந்தையாக வாரியணைத்துக் கொண்டு பக்தி செய்து வந்தாலே போதும், தானாக ஸாக்ஷாத்காரம் விளங்கும் என்பதை அறிந்தாள். அதே விச்வரூபத்தைத யுத்த அரங்கத்தில் அர்ச்சுனன் பார்த்து விட்டுப் பின்வருமாறு எண்ணினான். 'எல்லாம் உன்னுடையது என்னுடையது ஒன்றுமில்லை. நான் வெறும் பொம்மை! நீ தான் ஆட்டிவைக்கிறாய். எல்லோரையுமே நீ கொன்றாகிவிட்டது! நான் வெறும் காரணமாக இருக்கிறேன். நான் தெளிவையடைந்தேன். என்னுடைய அஞ்ஞானம் நிவர்த்தியாயிற்று! இனி நான் தனஞ்சயனாக (தன்னை ஜயித்தவனாகச்) சோபிப்பேன். உன்னுடைய சரணங்கள் மட்டும் என் ஹ்ருதய கமலத்திலேயே ஸதாகூடி கொள்ளட்டும்: அது போதும் எனக்கு ஒரு குறைவு மேற்படாது. உன்னைத் தோழனாகக் கொண்டதில் உன்னை ஸதா சிரமப் படுத்திக்கொண்டே யிருக்கிறேன். இதற்கு கைம்மாறு எதைச் செய்யப்போகிறேன். என்னுடைய மனத்தை அர்ப்பணம் செய்துவிடுகிறேன். நான் உயிர்; நீ ஆத்மா இதுதான் நான் செய்யக்கூடியது!'' என்று ஸாக்ஷாத்கார மூர்த்தியினிடத்தில் தோழனாகக் கொண்டாடி பூஜித்தான் அர்ச்சுனன்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரும் பல பக்தர்களுக்கு விச்வரூபத்தைக் காண்பித்துள்ளார். அந்த விச்வ ரூபத்திலும் அர்ச்சுனன் ஸ்ரீக்ருஷ்ண பரமாத்மாவினிடம் கண்ட விச்வ ரூபத்தையே கண்டு ஆநந்தித்துள்ளார்கள். ஸ்ரீ ஸீதாதேவி ஆஞ்சநயேருடைய விச்வரூபத்தைக் கண்டாள்; வரப்போகும் சௌகர்யங்களையும் கூட, அந்த யோக ஆஞ்சநேயஸ்வாமியின் விச்வ ரூபத்தினுள்ளே கண்டு ஆநந்தித்தாள், ஸ்ரீராமப்ரபுவையும் கோதண்ட ராமனாகிய திவ்ய காட்சியை ஆஞ்சநேய ஹ்ருதயதுத்துள் கண்டாள்; துக்க நிவர்த்தி என்பதை அறிந்தாள். அதன்படியே நடந்தது. இந்த ஒன்றைக் கொண்டே ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் ஆசார்ய புருஷன் என்பது நன்றாக விளங்குகிறது.

துக்க நிவர்த்திக்காகத்தான் ஆசார்யனை அண்டுவது. ஸ்ரீ ஸீதாதேவி ஆசார்யனை அழைக்கவில்லை. தன் பிராண

நாயகனுடைய திவ்ய ராம நாமத்தையே ஸதா உச்சரித்துக் கொண்டு தவம் புரிந்தாள். தான் அழைக்காமலேயே பிராணசக்தி ஆசார்யனாக வந்து, உபதேசிக்காமல் உபதேசித்து, காணாமல் மறைவாயிருப்பதைக் காணும்படி செய்து, தசவித இந்திரிய சேஷ்டைகளான இராவணாதிகளைத் தீர்த்து, துக்கம் என்கிற ஸாகரத்தைத் தாண்டச் செய்து குரு சிஷ்யன் என்ற வேறுபாடே இல்லாமல் ஒரே ஸ்ரீராமப்ரம்ம ஸாக்ஷாத் கரத்தையே பார்த்த வண்ணமாகச் சோபித்துக் கொண்டிருந்தார். இதுதான் ஆசார்யலக்ஷணம்.

நீ முன்னோர்கள் அனுஷ்டித்து வந்த ஜபத்தையாவது அல்லது ஸ்ரீராம ஜெபத்தையாவது ஸதா ஜபித்துக்கொண்டே இருந்து உள்ளம் பக்குவ நிலையை அடைந்ததும், தக்க குரு ஏற்பட்டு (ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரைப் போல வந்து) துக்க நிவர்த்தி (அஞ்ஞான நிவர்த்திக்கான) வரிகளைச் சுலபமாகக் காட்டி ஆநந்திக்கச் செய்யும் என்பது நிச்சயம் என்பது இதனாலே நன்கு விளங்குகிறது.

ஸ்ரீராம ஸ்ரீராம ஸ்ரீராம என்று உள்ளன்போடு ஜெபித்துக் கொண்டு இரு! உன்னை அறியாமல் உன்னுள்ளத்திலிருந்து ஒரு உணர்ச்சி ஏற்பட்டு ஆஞ்சநேயபக்தியை உணர்வாய். ஆஞ்சநேய மூர்த்தி குரங்கினுடைய ரூபமாகயிருக்கிறதே என்று எண்ணுவதெல்லாம் மறைந்துவிடும். மனம் குரங்கின் ஸ்வரூபம்தானே! அந்த மனத்திற்கு அதிதேவதையாக யோக ஆஞ்சநேயர் மூர்த்தி தரித்து இருக்கிறார். அதனாலேதான் ஆஞ்சநேயர் பிராணதேவர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். நம்முள்ளத்தில் ஈஸ்வர சக்திகளான மஞ்ஜை சுக்லம் பிராணன் ஜீவன் ஆக நான்காக விளங்குவதை தெளிவுபடுத்தி மேதா சக்தியை உண்டாக்கி ஆநந்திக்கச் செய்கிறவர் ஆஞ்சநேய ஸ்வாமியே. அதனாலேதான் ருத்ராம்சம் நிறைந்தவர் ஆஞ்சநேயர் என்றும் போற்றுகிறோம்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் ஸ்ரீராம மூர்த்தியை ஸாக்ஷாத் ப்ரம்மஸ்வரூபமென்றே போற்றி வந்தார். ப்ரம்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ஜனன மரணம் கிடையாது. ஒரு நாளும் பிறக்காதது பல இடங்களில் பல ஸமயங்களிலே பல மாதிரியாகத் தோன்றும், என்று வேத வாக்கியப்படி ஒரு நாளும் பிறக்காதவர் ஸ்ரீராமனாக

ஆவிர்ப்பவித்ததை, ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் பார்த்து பாதஸேவை புரிந்து தாமும் ப்ரம்மாநந்தம் அடைந்தார். இதானலே ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்திக்கு ஜனன மரணங்கள் கிடையவே கிடையாது என்பது நன்றாக விளங்குகிறது. ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் ப்ரப்ரம்ம வஸ்துதான்! இந்த ஏகைக பாவத்தினாலேதான் ஸ்ரீராமனே ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாக அவதரித்தார் என்று சொல்கிறோமே ஒழிய, வாஸ்தவத்தில் ஸமாதி நிலையில் பார்க்கிறபோது அப்படியில்லை. நீ ஸமாதி நிலையில் ஆழ்ந்து விட்டாயனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் நான்தானே! ஈஸ்வரனும் நான் தானே! அம்பிகையும் நான் தானே! ஸ்ரீமன் நாராயணனும் நான் தானே! என்றுள்ள ஏகைகபாவம் வந்து விடுகிறது. இப்படியுள்ள உண்மையான ஞானமார்க்கத்தை காட்டி ஆநந்திக்கச் செய்கிறதானது ஸ்ரீ ஆஞ்சநேய பக்தியினாலே சுலபமாக ஸித்திக்கிறது.

ஸாக்ஷாத் கைங்கர்ய மூர்த்தி ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரமே ஸ்ரீ ராமனாக அவதரித்திருப்பதை கைங்கர்யத்தினாலே நன்கு உணர்ந்தார். தம் ஜீவனுக்கு நாரதனாகிய பரமாத்மாவே ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி என்று ஆழ்ந்தயோகத்தை அடைந்தவர் ஆனால் 'வணக்கம் ஒழுக்கம், லஜ்ஜை, மானம், நம்பிக்கை பதிபக்தியுடைய நாட்டுப் பெண்ணானவள், தம் மாமியார் மாமனார் உறவினர்களிடமும் பிரேமையா யிருப்பதோடு தம் நாயகனிடத்திலே விசேக்ஷ பிரேமை காட்டுவது ஸகஜம். ஆனால் இதர பேர்களை வெறுக்காமல் ஆதரித்து வணக்கத்தோடு இருப்பாள் அல்லவா? அதேபோலே ஸ்ரீ ராமமூர்த்தியினிடத்திலே விசேஷமாக ஐக்கிய பாவம் ஏற்பட்ட ஆஞ்சநேயஸ்வாமி இதர தெய்வங்களிடமும் வணக்கத்தோடு இருக்க வேண்டுமென்பதை விளக்கி யிருக்கிறார். ஒருவரிடத்திலும் பகையோ விருப்பமோ கிடையாது. ஒரு மூர்த்தியை உபாஸித்து ஸித்தி அடைந்தோமானால் எல்லாவித மூர்த்திகளுடைய தர்சனமும் ஏற்பட்டு அனுக்ரஹம் கிடைக்குமென்பதையும நன்கு விளக்கியிருக்கியிருக்கிறார். தாண்ட முடியாத ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினார். தேவர்களுடைய தர்சனம் மட்டும் அல்லாது அவர்களுடைய துதியையும் கேட்டார். ஒரே ஸ்ரீராமாநந்தம் கொண்டார். தாம் மூர்த்திகரித்த ஸ்ரீராமனையே உபாஸித்து உபாஸித்து, அந்த திவ்ய மங்கள மூர்த்தியைக் கொண்டே, "ஹே ஆஞ்சநேயா அன்று தசரதனுக்கு பிறந்த நாங்கள்

இறந்தோம் இன்று உன் வயிற்றிலே பிறந்தோம்!" என்று ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியை ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரிடம் சொன்னார். இதனாலே ஆஞ்சநேய ஸ்வாமியினுடைய ஹ்ருதயம் ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தையே நாடி யிருக்கிறது என்பது நிச்சயமாகிவிட்டது. ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தை அடைந்து மஹான்களை இன்னும் நாம் பெரியவாள் என்று போற்றுவதற்கு ஸ்ரீராமவாக்யமே ப்ரஸித்தி.

மேலும் சிவ அம்சம் ஆஞ்சநேயர் ஸ்ரீ விஷ்ணு அம்சமாக ஸ்ரீராமர் வந்து உலகை இரக்ஷிக்கிறார். இந்த ஏக்ஷணையிலும் கூட ருத்ராம்சமாகிய லயஸ்தானந்தான் உண்மை என்பதும்கூட விளக்கியிருக்கிறது கவனிக்கத்தக்கது. ஸ்ருஷ்டி ஏற்பட்டால் ரக்ஷணையும் தேவைதானே! ஸ்ருஷ்டியும் ரஷணையுமிருந்தால் லயமும உண்டு! அந்த லயம் எப்படி ஏற்படும்? ஜீவாத்மா பரமாத்மா ஐக்கியம் வேண்டும். இது ஏற்பட ஜபம் தியானம் தியான நிஷ்டைவேண்டும. ஸ்ருஷ்டி ரக்ஷணையினாலே இஹலோக ஸௌக்யத்தை அடையலாம். மேற்கொண்டு ஜீவாத்மா பரமாத்மா ஐக்கிய மேற்பட லயம்தான் வேண்டும. லயத்திற்கு அதிஷ்டான தேவதை ருத்ரனான படியினாலே சிவஸ்வரூபமே ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயராக வந்தபடியால், ஹே ஆஞ்சநேயா உன் வயிற்றில் நாங்கள் இருவரும் பிறந்தோம் என்பதை ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்கார வ்ருத்தியை ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்து ஆனந்தமடைந்ததினாலே வாஸ்தவமாகவுள்ளதைச் சொன்னார்.

இதனாலே, ஸ்ருஷ்டி ஏற்பட்டு விட்டது. இரக்ஷணையும் தேவை. லயமடைவதும் நிச்சயம் ஸ்ருஷ்டி ரக்ஷணையிலேயே இருந்து கொண்டு லயஸ்தானத்தை கவனியாமல் ஜபதபாதி யோகங்களை விட்டு விடுவது உசிதமல்ல என்பது விளங்குகிறது. அதோடு மனிதனே யோகியாகிறான். அவன் யோகியானதும் ஸகல மூர்த்திகளுடைய மூலஸ்தானத்தையும் காண்கிறபடியினாலே மும்மூர்த்திகளுக்கும் மேம்பட்ட பரமஹம்ஸ நிலையை அடைந்தவர்களாவர் என்பதும் நன்றாக விளங்குகிறது. இதனாலே தான் நம் ஆசார்யாள் முதலில் ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாராயணம் செய்ய வேண்டும். பின்பு சிவ ஸஹஸ்ரநாமம் முதலிய பற்பல ஸஹஸ்ர நாமாக்களை உச்சரிக்கலாம். அதன் பிறகு ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ரநாமாவை ஜெபித்து ஜீவன் முக்த நிலையை அடைய வேண்டுமென்பதைச் செய்து காட்டியுள்ளார்கள்.

உன்னுடைய வாழ்க்கையில் உத்ஸாகத்தோடு விளங்க வேண்டுமானால் நீ ஆஞ்சநேயரை உபாஸிக்க வேண்டும். எங்கெங்கே ஆஞ்சநேய ஸ்வாமியின் க்ஷேத்ரங்கள் காணப்படுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் சென்று வணங்கி, சற்று தியானம் செய்துவிட்டுப் போகுக. உன்னுடைய வாழ்க்கையிலே புதுமையை கூடிய சீக்கிரம் காண்பாய் மேலும் உனக்கு உத்ஸாஹத்தை மட்டும்தான் தருவார் என்று நினைக்காதே! ஸர்வ கார்யங்களையும் அனுகூலமாகும்படி தாமாக ஏற்பட்டு விடும்.

ஆஞ்சநேயர் ப்ரம்ம ஸ்வரூபமானபடியால் எந்த ரூபத்திலும் வந்து உன்னை ரக்ஷிப்பார். அசோக வனத்திலே ஸ்ரீ ஸீதாதேவிக்கு ஆறுதல் சொல்லி சூடாமணியைக் கொடுத்து, மனதைக் குளிரச் செய்த ஆஞ்சநேயர் தேவியின் ஆறுதலை இப்பவே தீர்த்து விடுவோம் என்று எண்ணி ஹே! தேவி என் தோள்மேல் ஏறிக்கொண்டால் இப்பொழுதே ஸ்ரீ ராம ஸன்னிதானத்திலே கொண்டு சேர்த்து விடுகிறேன் என்றார். இதைக் கேட்டதும் தேவி "நீ சிறு ரூபமாக இருக்கிறாயே! என்னை எப்படி தூக்கிச்செல்ல முடியும்? என்ற கேட்டபோது, ஆஞ்சநேயருக்கு உண்டான ஆவேசமானது விஸ்வரூபத்தை எடுக்கச் செய்தது. பார்த்தாள் தேவி! பிரமித்து ஹே மாருதாத்மஜா என்னையும் இந்த இலங்கையையும் வேரோடு கொண்டு போக உன்னால் முடியும்! நான் சொன்னதை நீ மனதில் எண்ணாதே! உன்னுடைய விச்வரூபதர்சனத்திலே வரப்போகும் நன்மைகளை யெல்லாம் காண்கிறேன். ஹே, வாயுபுத்திரா! என்றதும், உதஸாக வீர ஹனுமான் பழையபடி தன் ஸ்வரூபத்தை சுருக்கிக் கொண்டு தேவியை வணங்கி நின்றார்!

இதனாலே ஸாக்ஷாத்கார ஐக்கிய மேற்பட்டால் எந்த ரூபமும் தாமாகவே சோபிக்கலாம். பக்தி பரவசம் ஏற்பட்ட பிறகு எது தான் ஸாத்யமாகாதது? எந்த தெய்வத்தியனிடத்திலும் ஏகாக்ரசித்தப்பக்தி ஏற்படவேண்டுமானால் ஆஞ்சநேயரை உபாஸிக்க வேண்டும். அப்போது தான் பூர்ணமான பக்தியின் ஸ்வரூபத்தைக் காணலாம். மனதை ஒருமுகப்படுத்துவதான் யோகத்தை அடையவும் ஆஞ்சநேய உபாஸனை முக்கியமாக இருக்கவேண்டியது.

வஜ்ர சரீரமுடையவர் ஆஞ்சநேயர். வஞ்ராயுதத்தினால் அடிபட்டும்கூட அஞ்சாமல் திட சரீரத்தோடு விளங்கியவர்.

ஸர்வதேவதைகளுடைய சக்தியையும் தன்னுள்ளே அடக்கியவர். திரு மூர்த்திகளுடைய சக்தியும் தன்னுள்ளே கண்டு ஆனந்தித்த பரமஹம்ஸ நிலையிலிருப்பவர். மேலும் வஜ்ர சரீரம் என்பதற்கு, சரீரத்தையே பக்தி பரவசத்தினால் ஸச்சிதானந்த அம்ருதஜோதிக்கடலிலே மூழ்கி, நரம்புகளைத் தங்க மயமாக்கி, ஒரு நாளும் அழிவு என்பதே யில்லாத சக்தியோடு விளங்குவதற்கு வஜ்ர சரீரம் என்று பெயர். இந்த வஜ்ர சரீரத்தினுடைய லக்ஷணங்கள் முழுதும் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ யோக ஆஞ்சநேய ஸ்வாமியிடம் ப்ரததியக்ஷமாகப் பக்தன் பார்த்து தானும் ஆனந்திக்கிறான்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் ஸ்ரீ ராமஜெபம் செய்து ஸ்ரீ ராம ஸ்வரூபமாகி விட்டார் என்று பக்தர்கள் அனைவரும் நினைத்துக் கொண்டுதான் இன்றும் நாம் ஆஞ்சநேயரை ராம ராம ராம என்றே அழைப்பது ஸஹஜமாக இருக்கிறது. தன்னைவிட பக்தன் பெரியவன்; பலசாலி என்பதை பக்தியின் பெருமையை விளக்கியிருக்கிறார்கள்.

அயோத்தியைக்கு நான் போயிருந்தபோது ஏழுரொட்டியை வைத்துக் கொண்டிருந்த ஒரு பிராமணனைச் சுற்றிலும் ஆஞ்சநேய படை சுற்றிக் கொண்டது. அவரும் ரொட்டியை விட்டபாடில்லை. கடிக்கும் போலிருந்தது. பார்த்துக் கொண்டிருந்த நான் “ஸ்வாமி! அந்த ஏழு ரொட்டியில் இரண்டு ரொட்டியை விசிவிட்டு ராம ராம ராம என்று சொல்லும் ஒன்றுமே பண்ணாது!” என்றதும் உடனே அந்த பிராமணனும் இரண்டு ரொட்டியை வீசி ராம ராம ராம என்றார். ஒருவருமே கிட்டேவரவில்லை. பிரத்தியக்ஷமாக இதுவே இப்படி யிருக்கிறபொழுது ஸாக்ஷாத் ஆஞ்சநேயருக்கு ஸ்ரீ ராம ராம ராம என்றால் எவ்வளவு ஸந்தோஷம் இருக்கு மென்பதை அறிந்துக்கொள்ள யாரால் முடியும்

துளஸீதாஸருக்கு ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரே குருவாக வந்து உபதேசம் செய்தார். ஸ்ரீமத் இராமாயணத்தை வரைந்தார். ஸ்ரீராம தர்சனத்தை அடைந்தார். எப்பவோயிருந்த ஆஞ்சநேயர் துளஸீதாஸருக்கு உபதேசம் செய்தது எப்படி? என்று கேட்கலாம் எங்கும் நிறைந்த பிரம்ம ஸ்வரூபமென ஸ்ரீ ஆஞ்சநேய மூர்த்தி காக்ஷியளித்து அருள் புரிந்தார். ஸ்ரீ துளஸீதாஸருக்கு அங்கங்கே ஆஞ்சநேய ப்ரபாவத்தை நன்றாக விளக்கி மூர்த்தியிடம் உருகி ஆனந்த பாஷ்பம் கொண்டுள்ளார்.

ஆஞ்சநேயர் ஒரு தூதர். நாம் அவரை உபாஸனை புரிந்தோமானால் பகவானிடம் சேர்ப்பதற்கு தூது செல்வார். ஜீவாத்மாவாகிய நம்மை பரமாத்மாவாகிய ஸ்ரீ ராமனிடம் சேர்த்து ஆனந்திக்கச் செய்வார் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர். இது காரணம் பற்றியே ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரை தெய்வீக தூதன் என்று பக்தர்களும் தேவர்களுமெல்லாருமே புகழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயருக்கு திராக்ஷைப்பழம் கதலிப்பழம் பிரியமானவை. ஸ்ரீ ஸுந்தர காண்டம் பாராயணம் செய்துவரும் பக்தர்கள் திராக்ஷைப்பழமோ கதலிப்பழமோ நிவேதித்து தீபாராதனை செய்தால் வெகு திருப்தி. பிரமுகர்கள் வேண்டிய நேவீத்யம் செய்வதாலும் அதையும் ஏற்றுக்கொள்வார்.

ஸ்ரீ யோக ஆஞ்சநேய ஸ்வாமி ஆனந்தம் என்னும் ஸீதாதேவியைப் பார்க்க எண்ணி மூச்சை அடக்கினார்! ஸம்ஸார ஸாகரத்தினுடைய எல்லையைக் கண்டார்! நிவர்த்தி யென்னும் ஜாம்பவந்தருடைய சொல்லைக் கேட்டார்! ஒரே குதூகலமடைந்தார். மயிர் சிலித்தார்! சிதாகாய மார்க்கத்தில் நுழைந்தார்! பொன்னைக் காட்டி ஏமாற்றி மைனாக பர்வதம் தோன்றி ஏமாற்றிப் பார்த்தது! அதில் விருப்ப மேற்படாமல் இன்னும் சிதாயத்தின் வழியாகப் போனார்! ஒரு தேவஸ்த்ரீ தோன்றி வழி மறுத்தாள்! அந்த மோஹத்திலும் விரும்பாமல் உதறித் தள்ளினார்; திரும்பவும் அகண்டாகாரமாயுள்ள ஆகாயத்திலே போகும் போது மண்ணாசை வற்புறுத்தி நிறுத்திவிட்டது. அதையும் உதறித் தள்ளி அரிஷ்டமென்னும் இலங்கையிலுள்ள மலையிலே மிதித்தார். அசுபமென்னும் லங்கிணியை இடித்துத் தள்ளினார்! சுபமென்னும் அசோக வனிகையைக் காண்டார்! இந்திரிய வாஸனைகள் இல்லாத சஞ்சலத் தன்மையாகிற மனதையும கடந்து சித்சக்தியின் ஸ்வரூபத்தைக் கண்டு ஆனந்தித்தார். முத்திரையை உணர்ந்தார்! எங்கும் ஒரே ப்ரம்மஸ்வரூப ஸ்ரீயைக் கண்டார். அசுபவாஸனைகளை அழித்தார்! தச இந்திரியங்களையும் அடக்க ஸதா சாந்தம் உள்ளம் நிரம்பியது. அப்படியே சிதாகயகத்துள்ளிலிருந்து மூச்சையிழுத்து பழையபடியுள்ள ஆஞ்சநேயராக ஸமுத்திரக் கரையில் குதிப்பதான பிரஞ்ஞை ஏற்பட்டது. கண்களை விழித்தார். அங்கத ஜாம்புவந்தர் முதலிய

பிரமுகர்களைக் கண்டு தாம் கண்ட பேரானந்தத்தை எல்லோரும் அடையும்படியாக பிரஸங்கம் செய்தார்!

ஸாக்ஷாத்கார பரதேவதையைக் காணும்வரை ஆஹாரங்கள் இல்லாமல் தபம் இருந்தது நல்லதே! இப்போது ஸ்ரீ வித்யைக் கண்டு விட்டோம். இனிமேல் பற்பல மதுபலாதிகளை உண்டு களிப்போமென்று மதுவனத்தை அழித்தார்கள். நிறைய சாப்பிட்டு குதூகலித்தவர்களாக ஸ்ரீராம ஸன்னிதானத்துக்கு காரிய ஸித்தியை விளக்கிக் கொண்டுவந்து சேர்த்தார்கள்.

ஸ்ரீ ராமரும் தம்முடைய நித்யாஸனமாகிய ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரைத் தழுவி ஆனந்த மென்னு ஸீதாதேவியைக் கண்டது போலுள்ள ப்ரம்மாநந்த மடைந்தார்.

ஸ்ரீ யோக ஆஞ்சநேயருடைய யோகதாரணையிலே இவ்வளவு லீலைகளும் நடந்தேறியது. எல்லாம் ஸ்ரீராமார்ப்பணமாகச் செய்து முடித்தார் ஆஞுசநேயர்! இதனாலேயே நிஷ்காம்ய பக்தர்! ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் என்பது உலகப்பிரஸித்த 'மல்லாமல் தேவலோகம் முதற்கொண்டு யாருமே ஆஞ்சநேயருடைய யோகத்தைக் கண்டு களித்தார்கள். போற்றினார்கள்! இன்றும் வந்தனை வழிபாடுகள் செய்து கொண்டு மிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிய வேண்டும்.

உ

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ சிதம்பர ரஹஸ்யம்

கணபதி ஸ்துதி

வடமேருவில் எழுதிய வரதமோனை போற்றி
இடதில் உமைக்கு திடமாய் வந்த வேரே போற்றி
திடமுடன் தொண்டர் தொழும் தீரா போற்றி
வடமாயிருந்து ரஹஸ்ய வசனம் சொல் காட்டே

ஓம் தத் ஸத்
ராத்ரிக்கு

ஸ்ரீ ஸுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய

சிரதம்பர ரஹஸ்யம்

ஆதி விநாயகனை அம்பலத்தாடும் அதனை
வேதியரால் போற்றி விளங்கும் கம்யனை ஆதியந்த
மில்லை அமலத்தை காண்பதற்கு
வேத மோத சுப்ரமணிக்கருளிய ஆதிமூலமே.

1. மனத்தால் கூடும் மகிழ்வான மாங்கனியை
கனத்தால் கூடும் கனக பேரொளியை
சினத்தை அடக்கி சிந்தயை போக்கினால்
ஆனந்தம் கிடைக்குமே

2. கடலோடு கடலாய் ஓடி குருடாய் திரியாதே
மடல் மடலாய் படித்து போராடாதே
அலையால் மங்கயர் சுழியிகலப்படாதே
மலையில் விளங்கும் மகிபனை பாரே

3. சுப்ரமாய் தோன்றிய ஆகமத்தில்
ப்ரபயாய் நின்று பரமானந்தத்தில்
அந்தரம் புகுந்து அமர்ந்து நின்றால்
அண்டங்கள் யாவும் உலக வருமே.

4. பொய்யுலகம் பொய்யா கண்டு மெய்யுணர்வாய்
அய்யனார் மாலரன் அறியவகயாய்
ஓயா அவாவை துரத்தினால் உயர்ச்சி பெறும்
மாயா விலாஸம் அறிவாயே

5. மலையில் விளங்கும் மால் மருகனை
மலையான் பெண்மோக சுதனை
தமத்தால் போற்றி தானத்தால் போற்றி
சமதளவூரில் சமயே

6. ரஸமாயி நின்ற ராசி ராசியாயிநின்ற
வாஸவன் வணங்கிய வாணியாய் நின்று
ஸோமனும் ஸீரயனும் அக்னியுமான ஸீந்தரன்
உமாபதி ஸீத சுப்ரமணி தோன்றுமே

7. அண்டங்கள் யாவும் அடுக்கடுக்காயமைத்து
பிண்டங்கண் வந்து திரியாமல் பதிய
பொங்கு கார்முகில் பொழியும் பூர்ணம்
எங்கும் காண்பதற்கு வருமே.

8. பொய்யுடலை மெய்யாக நம்பாதே
அய்யனே அலையும் ஆடலை கூடாதே
வேறான வேரை வேண்டி நின்றால்
மறைமுழங்கும் மண்டபம் காண்பாயே.

9. மண்டபத்தால் யாவும் மடிவதை காண்பாயே
அண்டமழிவதை பிண்டத்தில் பார்ப்பாயே
அகத்தில் அமல நாதரை கண்டால்
பகலிராயற்று பரம் தோன்றுமே.

10. அங்கமாய் சொன்ன அடயாளங்களை கொண்டு
மங்கயர் மோகத்தில் மங்காமல்விண்டு
அய்யநடி நிழலான தாமரை
மெய்யடி மேவிடுமே.

11. பக்தியினால் பரமதை பூசித்து கூடி
முக்தி மார்க்கம் முயற்சியால் கூடி
சக்தி ஆயாயுதரை சமமாய் கூடினால்
சக்தி சிவம் கூடுமே.

12. ஆண்டவன் அருள்கொண்டு அடைக்கலமாய்
அயனினண்டங்கள் யாவும் அடுக்கடுகாய்ழிவதை

சிர்பரசிவத்தில் நின்று கொண்டால்
சுருதிமுடி அறிவாயே.

13. மௌனாந்தினால் கண்மூடி மாபலத்தை
மனத்தினால் முன் பூ, காய், போய் பலம்
கானத்திலாடும் ஆணும் பெண்ணுமாய் அறிந்தால்
தேனும் கரும்பும் சுவையற்று போகும்

14. கருவில் கலக்கமுடன் கட்டி கொள்ளுதே
இருவினை துன்பத்துடன் உழலாதே
முருகன் குமரன் என்று நினைத்தால்
அருணை தோன்றுமே.

15. பாரத பாமரராருக்கு படித்தாலிக்கவி
பேராத ஆனந்த மணி கிடைக்கும்
ஆரான கன்ம பெருக்கை விட்டால்
ஆரான அம்ருதம் கிடைக்கும்.

ஓம் தத் ஸத்

வெள்ளைக் கொம்பாலன்று
வெண்மலையில் தீட்டிய கொன்றுள்
ளத்தார்க்காண வொண்ணை
உண்மையை கொள்ளத்தான்
சிற்றம்பலத்தின் நற் சீர்த்திதனை
யோத வென்றன்
குற்றந்தடுக்கும் மன்பு கொண்டு

ஓம் தத் ஸத்

ஓம் தத் ஸத்

முகவுரை - சிதம்பரரஹஸ்யம்

இந்த சிதம்பர ரஹஸ்யமானது யாராலும் தெளிவுபடுத்தி எழுதமுடியாது. அது தன்னாலேயே தனக்குள் வரும் ஆனந்தமே ஒழிய அதை தெளிவாய் சொல்லவும் பாடவும் முடியாது என்பது யாருக்கும் வெளிப்படையே ஆகும்.

எப்படிபோல என்றால் கைலாஸ மலையின் கல்லில் பரப்பி எழுதினாலும் இயலாது. அதற்கப்பால் ஆகாயத்தில் வரைந்தாலும் இயலாது. ஆனால் வானத்தில் வரையப்போகும் தருணத்தில் தான் ஜீவன் முக்தர் ஆகிறார்கள். அதற்கு முன்னால் அணுவிலும் விளையாடுவதை அறிந்து நாம் எல்லா இடத்திலும் அம்பரத்தைக் கண்டு ஜீவன் சிதம்பரத்தில் சேர்ப்பிக்க வேண்டும்.

அதைபோல நாம் இந்த மனிதனுடைய அறிவில் விளையாடுவதை காண ஓர் அணுவாக இந்நூலை பார்க்கவும் மகத்தாய் பார்ப்பதும் தகும்.

ரஹஸ்யத்தை எப்படி வெளியிட முடியும்? அதுவே ரஹஸ்யமல்லவா? ஆனால் நாம் எப்படியாகிலும் ஒரு துறவு கோலிட்டு உள்ளிலிருக்கும் ஆனந்தத்தை பார்க்க வேண்டுமல்லவா? அதற்காகவே அந்த நூல் ஆண்டவனால் சமைக்கப்பட்டது. ஏதேனும் குற்றமும் குறையுமிருந்தால் தாய் மகனை போலவும் அன்பனை அன்பன் போலவும் அடியேனை பொறுத்து அருளவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெள்ளைக் கொம்பாலன்று வெண்மலையில்
தீட்டியவன்
உள்ளத்தார்க் காதையுண்மையை

சிற்றம்பலத்தின் கொள்ளத்தான்
தற்கீர்த்திதனைபோத வென்றன்
குற்றம் கடுக்குமன்பு கொண்டு

<u>**கணபதி துதி**</u>

வடமேருவில் எழுதிய வரதமோனாபோற்றி
இடத்தில் உமைக்கு திடமாய் வந்த வேரே போற்றி
திடமுடன் தொண்டர் தொழும் தீரா போற்றி
வடமாயிருந்து ரஹஸ்ய வசனம் சொல்கோட்டே

வசனம்

இந்த சிதம்பர க்ஷேத்திரமானது மனதை ஜயித்தவர்களால் கொண்டாடப்படுகிறது. மனதை ஞானவடிவமாக்கி தன் ஆத்மாவில் காணும் ஆனந்தத்தை வெளியிட்டு சிதம்பர க்ஷேத்திரம் சமைக்கப்பட்டது.

இப்படி மனதை ஜயித்தவர்களால் கொண்டாடப்படுவதும் விரிந்த நூல்களிலும் விவரிக்கப்படுவதும், தேவர்களால் இஷ்ட்டகாம்யத்தைப் பெற்று வருவதும், முனிகளால் மானஸஹம்ஸமாய் கண்டுகளிக்கக்கூடியதும், பாகவதோத்தமர்களின் கானங்களால் பாடப்பட்டதும், மார்க்கண்டேயர், துருவர், முதலான முக்தர்களுக்கு மரணபயத்தை ஒழித்ததும் இந்த சிதம்பர ரஹஸ்யமேயாகும்.

மோகஷத்தை விரும்பும் மனிதர் சிதம்பரத்தில் வாஸம் செய்யவேண்டும், அவ்விடமிருக்கும் சிவகங்கயையில் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும் - பிறகு அம்பரத்திலாடும் மூர்த்தியைத் தரிசிக்க வேண்டும்; திரிகாலங்களிலும் தர்சித்து தன் குறைகளைக் கூறிக்கொண்டு ஏங்கி மனதை துடிக்கச் செய்து! ஏ. நடராஜா! 'ஏ விபோ" இந்த சிந்தையால் செய்யப்படும் தொழில்களைத் துறக்கச் செய்து தன்னுடைய திருமேனியைப் பார்ப்பதற்கு இரண்டு கண்வைத்த மனித ஜன்மத்தைக் கொடுத்தாயே இறைவா! இந்த தேவ ஜன்மத்துக்கும் மேலான மனிதப்பிறவியை கேவலமான பசுத்தனமாக்காமல் தங்க உருவமான சக்தி சிவத்தையே பார்க்க அருளவேண்டும், ஆண்டவா ஆட்கொள்ளும் தைவமே என்று முறையிட்டு கொண்டு சிதம்பரத்திலேயே வாஸம் செய்யவேண்டும்.

ஒரு தினம் சிதம்பரத்தில் வாஸம் செய்தால் நாம் எப்போதும் எங்கும் சிதம்பர நடமர்த்தியைப் பார்த்து எல்லா ஜீவர்களிடத்திலும் ஜீவ தயவுடனிருந்து அஞ்சலி புரிவோம்.

இதைத்தான் உத்தமர்களில் அக்ரகண்யர்களான ஸ்ரீவ்யாக்ர பாதரும், ஸ்ரீ பதம்ஞ்சலி மஹருஷியும் கண்டவழி என்று கூறுவார்.

இப்படி மஹருஷிகள் இருதய குஹையில் கண்டபடியே சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தில் எப்போதும் ஓயாமல் ஆடிக்கொண்டே இருக்கிற பகவானை நாம் கண்கூடாகவே பார்த்துவருகிறோம்.

இந்த ரஹஸ்யத்தையே வெளியிட்டு சிதம்பர க்ஷேத்திரம் அடியார்களால் சமைக்கப்பட்டது.

இவ்வளவு மஹிமை வாய்ந்த சிதம்பரத்தை எந்த மனிதனானவன் பாசத்தை நீக்கி தர்சனம் செய்யாமல் திரிகிறானோ அவன் செய்த பாபமானது அவனை மறைத்துக்கொண்டு இருப்பதென்பதில் என்ன ஸந்தேஹம்?

இந்த பாபத்திற்கு இடமான கருப்பையும் சிகப்பையும் விலக்கிக் கொண்டு சிதம்பரத்தில் சேர்ந்து நடனமூர்த்தியை தர்சிப்பவர்கள் யாரோ அவர்கள் முனிவர்களாவார்கள் என்பதில் ஸந்தேகமில்லை என்று வேதவ்யாஸரால் சொல்லக்கூடிய தத்வத்தைச் சுருக்கமாகக் காண்பித்து அவர்அருளால் படர்ந்த சாச்திரமென்னும் பூவிலுள்ள அமிர்தத்ததை ரஹஸ்யமான தேன் எடுக்க முயல்கிறேன்.

உ

ஓம் தத் ஸத்

இந்த சிதம்பர க்ஷேத்திரமானது சராசரங்களிலிருந்து உலவிவரும் ஆத்மாவையே க்ஷேத்ரஞனாக உடையது. இதை சூசகமாகக் காண்பித்துச் சிதம்பரமென்று பேர்வைத்தார்கள்.

அதெப்படியெனில் நம்சரீரங்களில் பஞ்சபூதத்தினாலல்லவோ உலகத்தில் இவ்வளவு துன்பத்திற்கும் காரணம் இந்த அஞ்சில் நான்குக்கு அழிவுண்டு ஒன்றுக்கு இல்லை, அதுதான் ரஹஸ்யமான ஆகாயம் (அம்பரம்) அது வளரக் கூடியதோ (சித்)விலாஸத்தில் ஸங்கல்ப விகல்பங்களைப் போக்கிக் கொண்டு மஹான்களுடைய சிதாகாயத்தில் ஆடிக்கொண்டிருப்பதில் அடைக்கலம் புகுவதுதான் ரஹஸ்ய மென்றார்கள்.

இதற்காகவே நீ உன் இருதயத்தில் ரஹஸ்யத்தைக்காண தன்னைத்தானே வென்றுபார் என்றார்கள்.

நீ உன்னை ஜயிக்காவிட்டால் காணமுடியாது என்பதில் என்ன ஸந்தேகம்?

அம்பரத்திற்கு தெளிவிடமுடியாது என்பது போலவே பகவான் நடனபதியை விவரிக்க யாராலும் முடியாது. ஆனால் நூல்களெல்லாம் அவர் இருக்கும் அறையைக் காட்டுமே ஒழிய, நீதான் அதன் உண்மையை அறியவேண்டும், பிறகு நடனத்தைப் பார்க்கவேண்டும்.

அறிய வேண்டுகிறவர் சிதம்பரத்தில் வாஸம் செய்யவேண்டும். சிவகங்கையில் ஸ்நானம் செய்து நடனசபாபதியை தர்சிக்கவேண்டும் பிறகு மெல்ல மெல்ல மனதை அடக்கி இந்திரியங்களை வெளியே விடாமல் தன்னுள்ளேயே ஒருமுகப்படுத்த வேண்டும்.

இப்படி ரஹஸ்யமான சிதம்பரத்தில் வாஸம் செய்த பகவான், வ்யாக்ரத மகருஷியானவர் தான் பார்த்த நடனத்தை உலக மக்களுக்கும் காண்பிக்க வேண்டுமென்ற கருணையினாலேயே அருள்புரிந்து கனக ஸபாபதியானவர் மன்றுள்ளே ஆடிக்கொண்டே இருக்கிறார் என்று அருளியுள்ளார். இக்காரணம் பற்றியே தில்லை சிதம்பரத்திற்கு வடமொழியில் வ்யாக்ரபுரமென்றும் தென்மொழியில் புலியூர் என்றும் நாமம் வந்தது.

சபாபதியை பூசிப்பதற்காகவே அவர் புலிக்காகவும் புலிக்கையயாகவும் கொண்டார். அதாவதுதான் ஆதியந்தமில்லாத துரியத்தில் நின்றுவரம் ரச்மிகளை அடக்கி இருக்கிறேன் என்பதை வேடத்தினாலேயே மக்களுக்கு அறிவிக்கின்றார். இந்த உண்மையானது அனுபவத்துடன் ஞானம் பிறந்தவர்க்கே தெரியவரும்.

ஸ்ரீ பதஞ்சலி பகவானே பாதி பகுதி பாம்பாகப் பூண்டு மனிதனுக்கு இயற்கையாகக் கீழ்பாதியான அரைக்குக் கீழ்தான் கேடுவிளைவிப்பது என்பதை உலகத்துக்கு அறிவிக்கின்றார். பிறகு கேடுவிளைவிப்பதை விட்டவனுக்கே ஸுகமுண்டென்பதை கூறுவானேன்?

அப்படி மஹா யோகிகளான இவர்களுக்கு பகவான் நடித்துக் கொண்டேயிருந்தமையால் அவ்வேகாக்ர சித்தமானது நடராஜ மூர்த்தியினிடமே லயித்துவிட்டது. இப்படி சரீரமே மறந்தவர்களுக்கு பசியுமில்லை, தாகமுமில்லை. இரண்டற மஹாஸமாதியாகி சோபிக்கிறார்கள்.

இப்படி தாம்பார்த்த நடனத்தை உலக மக்களுக்கும் காண்பிக்கவேண்டு மென்று அருள் கூர்ந்தார்கள்.

ருஷிகளின் மனோபவத்தை அறிந்த பகவான் நடராஜா சிதம்பரத்தில் கனகஸபையில் இன்றைக்கும் எப்போதும் ஆடிக்கொண்டேயிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ சிதம்பரமான மன்னுள்ளே உமாபகவனான நடராஜரை பார்க்காத ஜன்மம் வீண். கண்ணால் காணாத மனிதன் குருடனே யாவான்.

இந்த சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தில் ஆடிக்கொண்டு இருக்கும் பகவானை வ்யாக்ரபாதரும் பதஞ்சலீயும் இன்னும் உபமன்யு முனிவரும் வ்யாஸரும் பல ரிஷிகளும் பார்த்து அந்தர் முகத்தில் அர்ச்சித்து, ஆனந்த தாண்டவத்தில் லயித்திருப்பதைக் கண்டு நாமும் யாகமாகவும் பூஜையாகவும் மனோமயமாகச் செய்து தாண்டவ தர்சனத்தைப் பார்த்து ஆனந்தம் கொள்ளவேண்டும்.

உட்காருவதெல்லாம் நமஸ்காரமாகவும் நடப்பது ப்ரதிஷிணமாகவும் பேசுவது புகழாகவும் தூங்குவது ஸமாதியாகவும் ஆக நான் ப்ரார்த்திக்கிறேன் என்று ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தியின் அவதாரமாகிய சங்கர பகவான் சொல்வது போலவே நாமும் மனம் உருகிப் பாடினோமானால் பகவான் தோன்றுவார்.

நடன மகிமை

இந்த சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தில் நடனம் செய்த ரூபமே பரமாத்மாவாக ப்ரகாசிக்கிறார். மேலும் அந்தப் பரமாத்மாவை அடைவதற்கு எத்தொழில் செய்யலாமோ அவரை அடையலாமோ, அதைச் சொல்வது போலவே நடனரூபியான நடராஜரிடமிருந்தே தெரிய வருகிறது.

அதாவது இடது காலானது சக்திக்கு சேர்ந்தபடியால் இடது காலைத் தூக்கிக்கொண்டு, தர்மார்த்த காமமோக்ஷத்தையும் கொடுப்பேன் என்று வேதமுணர்ந்தவர்களால் கூறப்படுகிறது. இந்த சக்தியின் உறுதிகொண்டுதான் நாம் அந்த மூலப்ரகிருதியை காணாமல் உலகத்தில் உழல்கிறோம்.

இந்த சக்தியின் அம்சமான தர்மார்த்த காமமோக்ஷம், நான்கை விட்டவனுக்கே பாக்கியாக இருக்கும் வலதுபாத இறைவனை அடையலாம். அதுவோ எங்கும் நிறைந்த ப்ரம்மம்.

எந்த ப்ரம்மத்தில் கலந்தவர்கள் மரணத்தை ஜயித்து மிருத்யுஞ்சயராவார்களென்பதைப் பராசக்தியான உமாதேவியாரே கூறுகிறார்.

மோக்ஷமென்பதும் ஆசையல்லவா அதையும் விட்டவரே பரமாத்வான பராபர நடனத்தின் மகிமையை அறியலாம்.

இதுகாரணம் பற்றியே இன்றைக்கும் தீபாராதனை வேளையில் பகவான் நடனத்தைக்கண்டு தன்னை மறந்து பாலில் நீர்போல கலந்து ஆனந்த நீர்பெருக திருநீர் ஆக்கிக் கொண்டாள்.

இப்படி சூக்ஷ்மத்திற்கு சொல்வது போலவே ப்ரத்யக்ஷமாகவும் அவ்விடம் பரமாநந்த கூபமொன்று (தீர்த்தம்) உண்டு அந்த மன்றுள்ளிருக்கும் ஆனந்த நீரில் குளித்தால் தானே பகவானென்பதாகவும் பகவானை தர்சித்து புருஷோத்தமனாவா னென்பதாயும், நித்யபதவி பெறுவானென்றும், ஸங்கல்பமுடன் குளித்தவருக்கு ஸங்கல்பஸித்தியும் கிட்டும் என்றும் ஆன்றோர் வாக்கு உள்ளது.

அப்படி இருக்க சிதாகாயத்தில், பராசக்தி லயமானது போல, நாமும் நம் மனத்தை உருக்கி நீராக்கி ஆனந்தம் கொண்டால் தன்னை மறந்து ஸபாபதியை காண்பதற்கு ஐயமில்லை.

அந்த மனதை உருக்குவதற்கு அவர் திருமேனியை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலே போதுமே! சும்மா பார்த்தால் மட்டும் போதாது. அவர் திருமேனியில் என்னென்ன வினோதங்கள் அதை ஒவ்வொன்றாக மனதால் நினைத்துக் கொண்டிருந்து அந்த

மூர்த்தியிலேயே லயித்து விடவேண்டும்.

எப்படி என்றால் "ஓ நடராஜா" உம்முடைய சிலம்போ சாஸ்திரம், நீர் ஆடுமிடமோ (தத்வமஸி) உடலாகிய தத்வத்தின் கண் இருந்து ஆகாயமான ப்ரணவ ஒலியுடன் ப்ராணனாகிய ஸஹஸ்ராரத்தில் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறாய்.

சாஸ்திரத்தின் உண்மை சப்தமேயாக மனோ ஜபத்திலாடுகிறாய். த்யானம் ஜெபம் செய்பவருக்கு நான் கருணையைக் காட்டுவேன் என்பதற்காக மானும் தரித்தாய். தம்மிடம் வந்தால் எல்லாவித பாபங்களையும் போக்கடித்து என்னை சேர்த்து வேனென்று சொல்வது போலவே சிரஸில் கங்கையை தரித்தீர். ஓ பாபஹாரே! என்னிடம் வரும் பக்தருடையை போக்குவரவான வினையை எரிப்பேன் என்று சொல்வது போலவே கைய்யில் நெருப்பையுமேந்தினீர். "ஓ விபோ" பூதங்கள் அழிவுடையது! என்னை திருப்பிப்பாருங்கள் என்று சொல்வதை போல, அழிவுடைய பூதத்தை மெத்தையாக இட்டு மிதித்தாடுகிறீர், "ஏ சசிசேகரா" எல்லாவித மங்களங்களுக்கும் மேலான மங்களத்தை கொடுப்பேன் என்று சொல்வதுபோல சந்திரனை சிரஸில் தரித்தீர் "ஓ கர்வஹரரே" மதமுள்ளவர்க்கு மதத்தை கிழிப்பேன் என்று செல்வதுபோல மதமான யானையை கிழித்து தோலை போர்த்திக்கொண்டீர். "ஒக்ரோத சமணரே" கோபமுள்ள விளக்கு, கோபத்தை போக்கி சாந்தம் கொடுப்பேன் என்று கோபமாகிய புலித்தோலை தரித்தீர் "ஓ மனோஹரரே" இந்த உடலில் இந்திரியஸமூகமான கொள்ளைக் கூட்டத்தை இழுத்துச்செல்லும் மனோவேகமான அநந்த ஸர்ப்பங்களை அடக்கி என்னை சேர்த்துவேன் என்று சொல்வதுபோல ஸர்ப்பங்களை கங்கணங்களாகக் கொண்டீர் "ஓ ஸோம ஸூர்யாக்னி லோசனரே" பானு கோடி ப்ரகாசரே" நான் சந்திர ஸூர்ய நக்ஷத்திரங்களான பலகோடி அண்டங்களுக்குமேல் அநேகம் கோடி ஸூர்யரும் சந்திரரும் உதித்தால் போல் சடையைவிரித்து துரியாதீதமாக எப்போதும் ப்ரகாசித்துக் கொண்டு ஆநந்த தாண்டவம் புரிகிறீர். அருளவேண்டும் ப்ரபோ"

இப்படி நினைத்துக்கொண்டு தன்னைமறந்து இருக்க வேண்டும். அப்போது இன்னம் பலருஷிகளானவர் பதஞ்சலி, வ்யாக்ரபாதர், வ்யாசர், தேவர்களும் முனிகளும் கந்தர்வர்களும், இஹத்தில் பாமரருடைய உள்ளமும், ஸர்வ ஜீவராசிகளான தத்வத்தின் கண்ணும், நேரில் கண்டு அடியார்களால் துதிக்கப்படும் தோத்திரங்களும் கேட்கலாகும்.

இப்படி உருகி த்யான ஸமாதி கொள்ளுமிடம் சிதம்பர க்ஷேத்திரமாகும்.

இந்த சிதம்பரமான க்ஷேத்திரத்தில் நடம்புரியும் பகவானை நோக்கி பாற்கடலில் பள்ளி கொண்ட பத்மநாபர் நடன பதியான ஈசனை தன் சிதாகாயத்தில் கண்டு ஆநந்தம் கொண்டு கண்களை மூடிக்கொண்டு ஸமாதியில் லயித்தார்.

அப்போது ஆதிசேடனால் எடுக்க முடியவில்லை. எப்போது கண்விழிப்பார் என்று காத்துக்கொண்டு தாங்க முடியாமல் மணிகள் உடலை நொறுங்கிக் கொண்டு நாராயண நாமம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

சற்று நேரம் கழிந்ததும் கருணைக் கடலான பகவான் நாராயணர் கண்ணைத்திறந்து ராமதேவியையும் அநந்தனையும் பார்த்து புன்சிரிப்புடன் சிரித்தார்.

அப்போது ஸ்ரீ தேவியானவள் "ஓ ப்ரியரே" தங்கள் கண்கள் மூடிக்கொண்டபோது ஓர் ஆச்சர்யம் பார்த்தாற்போல் இருக்கிறதே அதை எனக்கு சொல்லி அருள்வேண்டும் என்று அஞ்சலி புரிந்தாள்.

அநந்தனும், தன் வருத்தத்தையும் காட்டி நாராயணா என்று அஞ்சலி புரிந்து நின்றான்.

அதற்கு பகவான் நாராயணர் சொல்கிறார் "ஓ ப்ரியே, அநந்தா, நான் இப்போது பார்த்த ஆநந்தமானது தாருகா வனத்தில் பகவான் நடனமூர்த்தியாகிய இறைவனுடைய விளையாட்டாகும் அதை வர்ணிக்க யாரால் முடியும்? நராஜராஜரே" என்று மனம் களித்து ஆநந்தபாஷ்பம் கொண்டு பரம சாந்தத்துடன் நாராயணர் சொல்கிறார்.

என் ஹ்ருதயத்தில் வஸிக்கும் பகவான் பரமாத்மானவர் எங்கும் நிறைந்தபடியால், யானும் எங்கும் தாருகாவனத்தில் நடனம் புரிந்ததை என் ஹ்ருதயத்தில் கண்டு ஆனந்தம் கொண்டு கண்களை மூடிக்கொண்டேன் அந்த ஆனந்தமாகிய வசனங்களை கேளுங்கள் ஓ ப்ரியர்களே" நீங்களும் ஆநந்தம் கொள்ளுங்கள்.

ஓ அன்பர்களே, ஒருக்கால் ஸப்தருஷிகளுக்கும் நான்நான் என்ற அஹம்காரம் பிறந்தது. ஆனால் அந்த முனிகளுக்கு மமதை வருவானேனென்றால் "அது இயற்கை" அநுபந்தன படியால் யாவருக்குமே முன்னால் வந்தேயாகும்.

அப்படிவந்தாலும் பகவானிடம் பக்தி உள்ளவர்களுக்கு பகவானே வந்து அருள்காட்டி இருளைபோக்குவது அவர் கடமையாயும் கருணையுடன் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு இருக்கிறபடியால், அதை நிறைவேற்றுவதற்காக முனிகள் இருக்குமிடமான தாருகாவனத்திற்கு சிதாகாயத்திலாடும் பகவான் ஒரு பிக்ஷாடன மூர்த்தியாக சிறுபாலனைப்போல் வேடம் கொண்டு தாருகாவன க்ராமத்தில் ஸஞ்சரித்தார்.

அதன் மூலமாக முனிகளின் வீட்டுக்கும் வந்து சேர்ந்தார். முனிவர்யாவரும் அவ்விடமில்லாத படியால், அவர்களின் பத்னிமார்களான தாய்மார்கள் இருந்தார்கள். முனிவர்களைப்போல் இவர்களுக்கு மமதையில்லை என்பதை அறிந்து பகவான் ஆனந்தம் கொண்டு பிக்ஷைக்கு நின்றார்.

எங்கும் நிறைந்த பகவானே பிக்ஷையெடுக்கிறார் என்று நினைக்கவேண்டாம். ஓ அன்பர்களே, அவர் பக்தர்களுக்கு ஆத்ம பிக்ஷையான நித்யாநந்தத்தை கொடுப்பேன் என்பதற்காகத் தான் பிக்ஷடான மூர்த்தியாக ஆவிர்பவித்தார் என்று அறிய வேண்டும். மேலும் நான் நிராமயன், நிரஞ்சனன், நிஷ்களன் என்பதை குறிப்பிடுகிறார்.

இவர்களின் மனோ பாவத்தையறிந்த பகவான் பிக்ஷைக்காக வாயிற்படியில் நின்றார்.

முனிபத்னிகள் யாவரும் பார்த்து இவர் யார்; இவர் யார்? என்று ஆச்சர்யமுற்று நின்றார்கள்.

இன்னெருவர், திருமேனியை பார்த்து பார்த்து இவர் ஸனாதன புருஷரேயாகும் பிக்ஷாடனர் அல்லவேயல்ல என்றார்

ஒருவள் தொழிலையும் செய்யாமல் இவர்யார், என்ற நினைப்பிலேயே மனம் ஊன்றிவிட்டார்.

இன்னொருவள் பகவான் பிக்ஷாடனரை பார்த்து, கண் மங்கி ஊனக்கண்ணை மூடிக்கொண்டு மனக்கண்ணில் பார்க்கலானார்.

இன்னொருவள், இவர் அன்னநடையும் அழகும் அநேகம் கோடி பாலஸூர்யர்களுக்குக் கூட ஒப்பாகாது போலிருக்கிறதே! ஆதலால் நம்மை ஆட்கொள்ள வந்த பகவானேயாகும், என்றார்!.

இன்னொருவர் சேலையுடுத்து நிற்கும் வேளையாயிருந்தது இவர் குரலான நாதம் கேட்கவே சேலைகட்டுவதை மறந்த சரீராபி மானம் தோன்றாதபடி பகவானிடம் வந்து தரிசித்து நின்றார்.

"ஓஹோ ஓஹோ" எங்களுக்கு நாதனிருந்தும் குழந்தையில்லாமையால் நீரே இவ்வேடங்கொண்டு வந்தீர் போலும்! ஆகையால் நீரே எங்களுக்கு குழந்தையாய் வரவேண்டுமென்று பாதகமலங்களில் வீழ்ந்து தன்னை மறந்து நின்றார்கள்.

இப்படி ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு லீலையுடன் இருந்து பகவானை ஸேவித்து நின்றார்கள் "ஹா! ஹா! அன்பர்களே நீங்களும் ஏன் ப்ரேம பக்தியுடன் தில்லைநாதனை ஸேவிக்கக் கூடாதா; ஆகையால் இதை உணர்ந்தாவது சிதம்பர நாதனை பஜியுங்கள்.

ருஷிபத்னிகளின் ப்ரேமையானது, அவரையே மறந்து பிக்ஷாடணருக்கு பிக்ஷையிடவேண்டுமென்ற நினைவேயில்லை; பார்த்தீர்களா? பகவானிடமே பிக்ஷையேற்று கொண்டு ஆநந்தம் கொள்கிறார் பார்த்தீர்களா அன்பின் பெருமையை!"

ஓஹோ இதையுணர்ந்து மனித ஜன்மமான பெண்கள் பாபத்தை போக்கடிக்க மாட்டார்களா என்று புலம்ப, "பாபத்தை போக்கவே இவ்விடம் குழந்தை உருவமாக வந்தார் போலும்", ஒஹோ அவர் கருணை எம்மட்டும்" என்று இன்னொருவர் துதித்துக் கொண்டு பாதத்தைப் பிடித்துக்கொண்டார்.

இன்னொருவர், நாம் செல்வதற்கு இணங்காவிட்டால் இவர் எவ்விடம் போகிறாரேர் அவ்விடமே செல்லவேண்டுமென்று பலவிதமாக ப்ரேம பக்தி கொண்டு நின்றார்கள்.

இதை முற்றிலும் உணர்ந்த பகவான் அவ்விடம் விட்டு ஓர் யோஜனை தூரம் சென்றார் அதுவே தாருகாவனம் உத்யான வனமும் அதுவே, அவர்களும் இன்னும் க்ராம வாஸிகளும் பின் தொடர்ந்து சென்றார்கள். ருஷிபத்னிகளுக்கோ தலை சிகையழிந்தும் கூட கணிக்காமலும் குழந்தைகளுக்கு அமுதூட்டாமலும் எல்லாம் பகவானின் விளையாட்டு என்று தன்னை மறந்து மனக்கண்ணில் பகவானையே தரிசித்தார்கள்.

பரம சாந்த கடவுளாகிய தாண்டவரும், லீலையைப் பக்தர்களுக்குக் காட்டி வினையைப் போக்கி நிஜ தர்சனம் காண்பிப்பதற்காகக் கோலாகலத்துடன் நின்றார்.

அப்போது ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரங்கள் சுற்றின சந்திர மண்டலத்தைப்போல சோபித்தார். அதுவே சிதாகாசம்

அப்படியிருக்க முனிகள் கர்மானுஷ்டானம் முடிந்து வந்து பார்க்கும் வேளையில் யாவருமில்லாமலிருப்பதைக் கண்டு மனம் கலங்கி அஹம்காரம் கொண்டு மதம் பிடித்தார்கள்.

எங்கும் தேடி காணாமையால் அங்குவந்த வேறு ஒருவனைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

ஓஹோ ஓர் பிக்ஷாடணர்வந்து பெண்களையெல்லாம் அழைத்துச் சென்றாரா? உம் "கஷ்ட்டம்" நாம் இருந்து என்ன பயன்? என்று ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டு கோபம் அதிகரித்து நாம் இதற்காக ஒரு யாகம் செய்யவேண்டுமென்று நிச்சயித்தார்கள்.

பிறகு ரிஷி முனிவர்களுக்கும் கர்வபங்கம் ஏற்படுத்தி அவர்களையும் பரமேஸ்வரன் ஆட்கொண்டது புராணம்.

உ

ஓம் தத் ஸத்

தேவாரமெட்டு (கரகரப்ரியா)

வரத்தானை கடந்தானை கூடத்தானை
படத்தானை பெண்ணத்தானை பண்ணத்தானை
அள்ளத்தானை பிள்ளத்தானை போகத்தானை
வரத்தானை அறத்தானை மனத்தானை
கனத்தானை அறத்தானை வடத்தானை அடத்தானை

ஓம் தத் ஸத்

சரவண பவனே
சசிசேகர சுதனே
கேசவ தோத்திர மருகா (சர)
பாசமருத்த பரம முருகா

ஈசன் சிவகாமி நேசன்
குஹதாஸன் குணாளன்
மஹா தேவசுத - மணியன் (சர)
இஹபரமளிக்கும் ஈசனே

ஓம் தத் ஸத்

வேதனிட்ட சாதபானையை
வேதம் விளங்கி நாதமறி

கைவல்ய ஞ்ஞானசூத்ரா (கை)
கயிலை நாத புத்ரா

விஞ்ஞான விமல குணா (கை)
அஞ்ஞான நிர்குணா

காலில் நாதம் பொங்க
வேலின் விளங்கும் பரம்

முனிமாஸை ஹம்ஸா - கமலா
இனிய தமிழ் மித்ரா

காலகாலனும் அயன்மாலும்
பாலாவென கெஞ்சிடும் (கை)

தலை வாசலேறி வலை பாசம் விட்டு
கலை வீசும் மலை வாசலறி

ஓம் தத் ஸத்
கிளி கண்ணி

சிவகுரு அருள்பாதம் தவகுரு நேசர் பாதம்
பவமதை போக்கும் பாதம் - சங்கரம்

முதல் பொருளின் பாதம் முதலிக்கருள் பாதம்
முதியோர் போற்றும் பாதம் - சங்கரம்

குருமுகம் கண்டபாதம் பருமவதில் கூடும் பாதம்
குருவடுவாம் பாதம் - சங்கரம்

காசியில் தோன்றும் பாதம்
ஆசிபெற அருளும் பாதம்
வாசியை தந்திடும் பாதம் - சங்கரம்

பத்திரியில் சென்றபாதம் சித்தர்களுள் பாதம்
சத்திரம் சமைத்த பாதம் - சங்கரம்

யோகாக்நி வைத்த பாதம் யோகியர்கரச பாதம்
மோகாக்நி போக்கும் பாதம் சங்கரம்

திருவேணியில் வந்த பாதம் த்ரு கூட வாஸபாதம்
த்ருசிரவட வாஸம் - சங்கரம்

அண்டமதை காக்கும் பாதம் பிண்டமதிலிருக்கும் பாதம்
கண்டவிப்ரர்களுள் பாதம் - சங்கரம்

மண்டனர்களுள் பாதம் விண்டவர்கள் பாதம்
மண்வாளிகருள் பாதம் - சங்கரம்

பிணத்தை எழுப்பும் பாதம்
குணத்தை நீக்கும் பாதம்

பணிபூஷ சூர பாதம்

விட்டகன்றாச பாதம்
இட்டமுடனிருக்கும் பாதம்
தட்டாமல் வரும் பாதம் - சங்கரம்

சாரதாபீட பாதம் சாந்தயோக பாதம்
பாரதி தேவி பாதம் - சங்கரம்

ஓம் தத் ஸத்
ராத்ரிக்கு

ஹரித்வாரத்திஸ பசியாக கீழேயே
விழுந்ததும் ஆனால் உடனே எழுப்ப
ஆண்டவன் காத்திருக்கும் போது நமக்கு
என்னபயம் (அர்த்தம் பார்)

யாமிருக்கும்போது உக்ரமில்லை மறைந்தவால்தான்
பலம் ஏற்படுகிறது.

அனுபவமில்லாவிட்டால் பாட்டு
எப்படி எழுதுகிறது? ராகம்தானே வரும்!
கலியுகம்
(எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் எழுதலாம்
ஒரு அவஸானமுமில்லை முடிவுமில்லை)

ஓம்
தத் ஸத்
அம்பாள்புரி அம்பத்தூர்
ஸ்ரீ புவநேச்வரீ பீடாதிபதி

ஓம் சாந்தி மௌனஸ்வாமிஜி

அவர்களுடைய

திவ்ய பாதுகா அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி:

ஸ்ரீ புவநேச்வரீ பீடம்
ஓம் சாந்தி ஆசிரமம்
அம்பாளிபுரி :: அம்பத்தூர்
சென்னை-53.

ஓம்
தத் ஸத்
அம்பாள்புரி அம்பத்தூர்
ஸ்ரீ புவநேச்வரீ பீடாதிபதி

ஓம் சாந்தி மௌனஸ்வாமிஜி

அவர்களுடைய

திவ்ய பாதுகா அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி:

ஸ்ரீ புவநேச்வரீ பீடம்
ஓம் சாந்தி ஆசிரமம்
அம்பாளிபுரி :: அம்பத்தூர்
சென்னை-53.

ஓம்
தத் ஸத்
அம்பாள்புரி அம்பத்தூர்
ஸ்ரீ புவநேச்வரீ பீடாதிபதி

ஓம் சாந்தி மௌனஸ்வாமிஜி

அவர்களுடைய

திவ்ய பாதுகா அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி:

ஸ்ரீ புவநேச்வரீ பீடம்
ஓம் சாந்தி ஆசிரமம்
அம்பாளிபுரி :: அம்பத்தூர்
சென்னை-53.

ஓம்

தத் ஸத்

அம்பாள்புரி அம்பத்தூர்

ஸ்ரீ புவநேச்வரீ பீடாதிபதி

ஓம் சாந்தி மௌனஸ்வாமிஜி

அவர்களுடைய

திவ்ய பாதுகா அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி:

ஸ்ரீ புவநேச்வரீ பீடம்

ஓம் சாந்தி ஆசிரமம்

அம்பாளிபுரி :: அம்பத்தூர்

சென்னை-53.

ஓம்
சுக்லாம் பரதரம் விஷ்ணும்
சசி வர்ணம் சதுர்புஜம்
ப்ரஸந்நு வதனம் த்யாயேத்
ஸர்வ விக்னோப சாந்தயே

ஓம்பூ : வரோம் மமோபாத்தஸமஸ்த ப்ரீத்யர்தம் குரு ப்ரஸாத ஸித்யர்தம் குரு சரணார விந்தயோ: ஸுவர்ண புஷ்பை: அஷ்டோத்தர சத நாமார்ச்சனம் கரிஷ்யே. அஸ்யஸ்ரீ சாந்தி ஸுப்ரம்ஹண்ய மௌன மஹாகுர்வஷ்டோத்தர சதநாம ஸ்தோத்ரஸ்ய ஆத்ரேய: பரசுராம: பகவான் ரிஷி: ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ: குரு: தேவதா: அநுஷ் டுப் சந்த: ஸர்வகாமனா ஸித்யர்த்தே பூஜனே விநியோக:

தியானம்

ஸ்ரீவிச்வ மங்கள விநாயக யோக ஆஞ்சநேய ஆதித்யாதி நவக்ரஹ ஸ்ரீ பாலசுப்ரமண்யஸ்வாமி ப்ரதிஷ்டாபனாசார்ய வர்ய ஸ்ரீ குருவே நம:

குருர் ப்ரம்மா குருர் விஷ்ணு: குருர் தேவோ மஹேச்வர: குருஸாக்ஷாத் பரப்ரம்ம தஸ்மை ஸ்ரீமௌன குருவே நம:

(மூலம்)
ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் பரப்ரம்ணே நம:
ஓம்

1. ஓம் ஸ்ரீமதே நம:
2. சித்புரஸஞ்ஜாதாய நம:
3. வேங்கடேசதநூபவாய நம:
4. ஸுரூபாய நம:
5. விப்ரவர்யாய நம:
6. தர்சணீயசுபாக்ருதயே நம:

7. ஸுப்புலக்ஷ்மீஸுதாய நம:
8. விதுஷே நம:
9. ராமநாமபராயணாய நம:
10. சாந்தாய நம:
11. தாந்தாய நம:
12. ஜிஞ்ஞாஸவே நம:
13. த்யான நிஷ்டாய நம:
14. தபோதனாய நம:
15. ச்ருங்கிபேர மடாதீச லப்தசாக்ஷுஷ தீக்ஷகாய நம:
16. ஸுவர்ச்சஸே நம:
17. யோகஸம்ஸித்தாய நம:
18. ப்ரம்ஹசாரிணே நம:
19. த்ருடவ்ரதாய நம:
20. துர்கா ப்ரஸாத ஸம்லப்த மஹிம்நே நம:
21. திவ்ய பூருஷாய நம:
22. ஸ்ரீ தேவீ பூஜநா ஸக்தாய நம:
23. ஸ்ரீ வித்யா மந்த்ர ஜாபகாய நம:
24. மௌநிநே நம:
25. மனனசீலாய நம:
26. வீதராகாய நம:
27. ஜிதேந்திரியாய நம:
28. ஓம் காராசல ஸம்த்ருஷ்ட குக ரூபாய நம:
29. ஸுசேதனாய நம:
30. ஸது தர்சன ஸந்துஷ்டாய நம:
31. ராமனாதஸுதேசிகாய நம:
32. ஓம் காரத்யான நிஷ்டாய நம:
33. பக்தியோகரதாய நம:
34. சுசயே நம:

35. விஷயாதி விரக்தாய நம:
36. ஜிஹ்வா சாபல்ய வர்ஜிதாய நம:
37. புராண ச்ரவணாஸக்தாய நம:
38. ஞான மகா வலம்பனாய நம:
39. கீதா தத்வார்த்த விஞ்ஞாய நம:
40. ச்ருத்யந்தார்த்த விசக்ஷணாய நம:
41. மந்த்ர சாஸ்த்ரார்த்த நிஷ்ணாதாய நம:
42. மாந்த்ரிகாய நம:
43. மந்த்ரவித் வராய நம:
44. மாந்த்ரிக் ப்ரவராய நம:
45. மந்த்ர புரச்சரண் பண்டிதாய நம:
46. ருத்ர பாராயண ப்ரீதாய நம:
47. சிவத்தியானபராயணாய நம:
48. காசி க்ஷேத்ர ஸுவாஸிநே நம:
49. காமக்ரோத பஹிஷ்க்ருதாய நம:
50. ஈஷணாத்ரய பரித்யாதிநே நம:
51. விக்யாதாய நம:
52. சுத்தமானஸாய நம:
53. விச்வேச லிங்க ஸந்த்ருஷ்ட ராமனாத - ஸுமூர்த்திகாய நம:
54. கங்காஸ்நான விசுத்தாத்மநே நம:
55. பாபமுக்தாய நம:
56. நரோத்தமாய நம:
57. ஸ்ரீகாளீ கட்டஸஞ்சார ப்ராப்த தேவீவராய நம:
58. பரஸ்மை நம:
59. ராமக்ருஷ்ண மடாலோகத்ருப்தாய நம:
60. பூரித மானஸாய நம:
61. நிர்குணானந்த ஸம்ப்ராப்த ஸாது துர்யாச்ர மாயா நம:
62. மஹாவாக்யார்த்த ஸம்சுத்த ஹ்ருதப்ஜாய நம:

63. விகதஜ்வராய நம:
64. துர்கா மஹோத்ஸவப்ரீதாய நம:
65. லலிதாபாத பூஜகாய நம:
66. யோகானுபவஸம்ஸித்தாய நம:
67. முனயே நம:
68. மோக்ஷபராயணாய நம:
69. ப்ரத்யக் தர்சினே நம:
70. வரேண்யாய நம:
71. விசுத்தாத்மநே நம:
72. ப்ரபோதகாய நம:
73. மேதாவிநே நம:
74. புருஷாய நம:
75. ப்ராஞ்ஞாய நம:
76. தைவஞ்ஞாய நம:
77. ஸித்த பூருஷாய நம:
78. சமிநே நம:
79. தமினே நம:
80. யதயே நம:
81. காயத்ரி ஜப தத்பராய நம:
82. ராமகிருஷ்ண மடாதிச ப்ராப்த ஸந்யாஸ மங்களாய நம:
83. ஓம் காரஜபசீலாய நம:
84. முண்டினே நம:
85. காஷாயாம்பராய நம:
86. வ்ரதினே நம:
87. புண்யக்ஷேத்ர ஸுஸஞ்சார பூதபௌதிக விக்ரஹாய நம:
88. ஸாம சாகிநே நம:
89. ஸாமகான லோலுபாய நம:
90. வைதிக ப்ரியாய நம:

91. ஸந்யாஸாஸ்ரமஸம்லப்த ப்ரமதத்வாத்ம பாவனாய நம:
92. கானதத்வ விசேஷஞ் ஞாய நம:
93. வேதவாத ரதாய நம:
94. வசிநே நம:
95. பரஹம்ஸோசிதப்ராப்த ஸ்வாத்ம சாந்திபலாய நம:
96. குரவே நம:
97. த்ரு தீய ஜாய நம:
98. மஹாஞ்ஞானினே நம:
99. த்ருதீய குண வர்ஜிதாய நம:
100. ப்ரம்ஹஞாய நம:
101. ப்ரம்ஹதைவத்யாய நம:
102. ஸுகிநே நம:
103. மங்கள தாய காய நம:
104. ப்ரம்ஹிஷ்டாய நம:
105. ப்ரம்ஹணாபாய நம:
106. அம்பாள் புரவாஸகாய நம:
107. ஸ்ரீ மதம் பாபுரக்யாத ஸ்ரீமத்ச்சாந்தி நிகேதநாய நம:
108. சாந்த்யாச்ரம க்ருதாவாச ஸ்ரீமௌனகுருவே நம:

ஸ்ரீபுனேஸ்வரி பீட ஸ்தாபன ஆசார்யவர்யாயநம:

விதுஷா ராமசந்த்ரேண
ச்வேதாண்ய நிவாஸி நா!
சத நாமாவளி : ஸேயம்
நிர்மிதா ஸ்ரீ குரோ : முதே!!

ஓம்
தத்ஸத்

பரமஹம்ஸ
ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள்
திருவாய் மலர்ந்து அருளிய

ஸங்கீத ஒலி

பிரசுரகர்த்தர் :
R. லோகநாதம் பிள்ளை
16, பள்ளியப்பன் தெரு,
சௌகார்பேட்டை போஸ்டு, மதறாஸ்.

ஓம்

தத்ஸத்

ஸங்கீதம் மனித சமூகத்துக்கு எவ்வாறு ஸாதகம்?

ஸங்கீதம் என்பது ஸோம் கீதம் என்ற பிரித்துப் பார்த்தால் ஸோ-ஹம்பாவனைக் கிட்டுகிறது. இந்த ஸோ ஹம் ஹம்ஸ : ஸோ ஹம்! "எது மேம்பட்ட பொருளாகச் சோபிக்கிறதோ அது நான்" (நான் ப்ரம்மம்!) என்பதை விளக்கிச் சுருதி தாயாகவும் தத்வங்கள் தாளமாகவும் இரும்புகளால் இழைத்த வீணாகானமுமாக நாவால் பாடி செவியின் மூலம் ஆகாய ஒலியாக சிதாகாயத்துள் நுழைந்து விசால மடைந்திருக்கும் நடுமார்பிலே ஈச்வர ஸன்னி தானத்தை விளக்க செய்வதுதான் ஸங்கீதம்!

இந்தப்படி உணர்ந்த ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாதர் ஸ்ரீ நாரதர் தும்புரு துருவர் முதலிய பாகவத உத்தமர்கள் கண்ட வழியாகும்! இவைகளைப் போன்ற நற்குணங்களும் திடசித்தமும் உள்ளவர்களை மட்டுமே பாகவதர்கள் என்று அழைக்கக் கூடும்!

மற்றப்படி நாம் $1^1/2$ பாடல்களைப் படித்து பாகவதர் என்று சொல்வதில் அர்த்தமே கிடையாது.

ஸங்கீதம்-நல்லதை அடைய எந்த கீதம் வழி காட்டுமோ அது ஸங்கீதம்! ஸ-ரி-க-ம-ப-த-நீ இந்த ஏழு அக்ஷரமும் ஸப்த ருஷிகளைக் குறிப்பிடுகிறது. ஒவ்வொரு கீதங்களிலேயும் இந்த ருஷிகளுடைய நாமாவைத் தடபுடலாகப் பாடாவிட்டால் சோபிக்காது என்பது அறிவாளிகளால் கூறப்படுகிறது. இந்த தடபுடல் ஸப்த ருஷிகளுக்கு இருக்கிறதா? என்பதைக் கவனிக்கும்போது சுருதியின் மூலம் ஏற்பட்ட லயம் (தாயின் மூலம் ஏற்பட்ட ஐக்யம்) உண்டாகிறது. மறுபடி வெளி கிளம்பியதும் ஸங்கீத ருசி இவ்வளவா? என்பதை தன்னாலேற்படுகிறவரையில் ஸங்கீதம் என்றால் என்ன? என்பதை உணராதிருக்கிறார்கள்.

ஸப்த ருஷிகளால் போற்றப்படுகிற ஒன்றை ராகாலாபனை தொடங்குவதான த-த-தோம்-த.த்வம் அ....ஸி. இப்படி தொடங்குவதான ஸங்கீதம் ராகமானது லயப்படுகிறது. சில பேர்கள் ந-ந-ந-ந என்று ஆரம்பிப்பது பிசகு! ஆரம்பித்தபோதே இல்லை என்று ஆரம்பிக்கக்கூடாது. த-த்-த-த். வம்-அ-ஸி- .... இந்தப்படித்தான் ஸப்த ருஷிகள் கொண்டாடி ப்ரம் மத்தை அடைந்தார்கள்! ஸங்கீத உலகம் இதையே ராக ஆலாபனைக்கு வைத்துக்கொள்ளுமாயின் யாவருமே பாகவதர்களாகி சோபிக்கலாம். (பகவத் பக்தர்களாகச் சோபிக்கலாம்.)

நான்கு மணி நேரம் ஸங்கீத கச்சேரி கேட்கிற ஆநந்தமானது அரைமணி நேரம் ஏகாந்தமாக "ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம ஹரே ஹரே ஹரேக்ருஷ்ண ஹரேக் ருஷ்ணக் க்ருஷ்ணக் க்ருஷ்ண ஹரே ஹரே" என்று சொல்வதற்கு ஈடாகாது. பல பேர்கள் கூடி ஸபை கூட்டமாக இருப்பதால் மனம் சஞ்சல மடைந்தவனாகி ஸந்தோஷித்து விடுவதைவிட. ஏகாந்தமாக உட்கார்ந்து ஹரே ராம பஜனம் செய்வதால் பாகவதோத்தமர்களுடைய ஸங்கீதம் உள்ளமதில் கேட்கலாம்!

வெளியில் ஸங்கீதம் கேட்டாலும் அர்த்தபுஷ்டியுடன் சேர்ந்து அதன் ரஹஸ்யத்தை உணர்ந்து சுருதியின் மூலம் ஐக்யபாவம் ஏற்படும்படி செய்வது உயர்ந்த ஸங்கீதம்!

ந-ந-ந-ந-ந, என்று ஆரம்பிக்காமல் த-த-த-த் என்று ஆரம்பிப்பதால் அது, இது என்ற பொருள் நம்முள்ளேயே அடங்கியிருக்கிறது பார்! என்று ஆரம்பித்து ஸங்கீதம் பாடுவதால் தத்வ ஆராய்ச்சி உண்டாகி வேதங்களால் முழுங்கப்படுகிற பரம்பொருள் விசாலமடைந்த நம் ஹ்ருதயத்துள் காணலாம்.

ஆனால் ஒன்றிலும் ஈடுபடாத முரட்டு செய்கையை உடையவன் ஸங்கீதம் கேட்கும்போதாவது பாடல்களிலே சிற்சில பகவத் நாமாவை ராகமாகக் கேட்பதால் அவன் சிறிது திருப்தி

அடைவதுண்டு! இப்படியிருப்பதால் சிறுக சிறுக அவனை மேன்மையாக்கிவிடும்!

ஆத்மாவில் ஆத்மாவைக் கண்டாநந்திக்கச் செய்யும் ஸங்கீதமே ஸங்கீதம் எனச் சொல்லலாம்!

உடைந்த வீணையை தமாஷாகக் கட்டி இந்திர ஸபையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் வாசித்தபோது அங்கிருந்தவர்கள் அத்தனை பேரையும் ஆத்மாநந்தத்தில் ஆழ்த்தி விட்டது. நாரதர் கர்வமும் அடங்கிற்று என்று நாம் படித்திருக்கிறோம்! காரணம்? "நான் ப்ரம் மம்! நான் மௌனம்! நான் ஈச்வரன் நான் பரா சக்தி! நாராயணன்! எல்லாம் நானே!" என்ற ப்ரம்மஸ்வரூபமாகிய மூர்த்தியாகத் தோன்றியவர் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன். ப்ரம்ம ஒலியே ஸங்கீதம் என்பதை விளக்கிக் காட்டியதால் ஸங்கீதமானது ப்ரம்மத்தை அடைய வழி காட்டக்கூடியதாக அமைய வேண்டும்!

ஆத்மவித்தைக்கு ஒப்பிடலாம் ஸங்கீத வித்தை! ருக், யஜுஸ், ஸாமம் இவைகளும் ஸங்கீதமே! ஆனால் இது ப்ரம்ம வித்தை! இதனால் ப்ரம்ம ஐக்ய மேற்படுகிறது. ஸங்கீதமும் இதையே ஸாஹித்யமாகக் கொண்டதானாலும் முறைப்படி நடந்துகொள்ளாததால் பெண் மயக்கத்திற்கு ஆளாகி, நிறைந்த குடத்தில் தேள் கொட்டுவதாலுள்ள கதியை அடைகிறான்.

ஜீவன் முக்தர்களை ஆநந்திக்க செய்வதெதுவோ அது ஸங்கீதம்! ஸங்கீதத்திலே அவனுக்கு நல்ல ஞானமிருக்கிறது. இவனுக்கும் நல்ல ஞானமிருக்கிறது என்றெல்லாம் புகழ்கிறது உலகம்! உண்மையான ஞானமேற்பட்ட வித்வானுக்குப்பாட முடியாமல் பிராணன் பரமாத்மாவில் ஐக்யமேற்பட்டு விடுவது ஞானமெனலாம். இந்திரியங்கள் ஒரு முகப்பட்ட மனதிலே பரமாத்மா தர்சனத்தாலேற்பட்ட ஞானமே, ஞானம்.

ஸங்கீத வித்வான் என்று மட்டும் புகழாது அத்துடன் அவனுடைய பூர்வஜன்ம பாக்யத்தைப் பற்றியும் புகழ்கிறோம்!

இதில் ஒரு விசேஷம்! பூர்வஜன்ம ஞாபகம் உண்டாகிற நினைப்பைக்கொண்டே சிறிது ஆராய்ந்து பார்த்தாயானால் நீ ஞான வித்வானாகி விடுவாய்! ஸங்கீத வித்வான்களைப் பற்றிய சிந்தனை வராது! வித்வான் வித்வான்! பூர்வ ஜன்மபுண்யம்! என்று சொல்வதாலேற்பட்ட ஞானமானது உன்னை அடைகிறதால் ஸங்கீத வித்வான்களும் உலகில் இருப்பது நன்மையே!

ஸங்கீதத்திற்கு ஏற்ற ராக தாளங்கள் ஒவ்வொரு முத்திரைகளைக் குறிப்பிடுகிறது. பைரவி. சாம்பவீ முத்திரையை குறிப்பிட்டு பிராணனில் நர்த்தனம் புரிகிற தேவியின் ஸ்வரூபத்துடன் பரமாத்மாவைக் காண்பது.

கல்யாணீ. மனமாகிய பெண் பரமாத்மாவென்னும் நாதனுடன் சேர்ந்து இரமிக்கும்படி செய்வதான ஸங்கீதம். தோடி-தோழி யென்று பொருள் கொள்ளவேண்டும். எதற்குமே தோழியின் மூலம் நாதனை சீக்கிரம் அடையலாம். அறிவென்னும் தோழியுடனிருப்பதால் லோகநாதனை அடைவிக்கிறது. இந்தத் தன்மையுடன் தோடி ஆலாபனை செய்ய வேண்டும்.

சங்கராபரணம் - இதுக்கு அளவே கிடையாது. ஸர்ப்பம் நீண்டுகொண்டேயிருக்கும். ஸ்ரீ சங்கரருக்கு மங்கள ஸ்வரூபத்திற்கு ஏகாக்ர சித்தத்தாலே நீண்டிருப்பதை ஆபரணமாகக் கற்பிக்கும்போது விஸ்தரிப்பிற்கு அளவேயில்லை! இருந்தாலும் லயமடைகிற காலத்திலே நின்றுவிடுகிறது.

தரங்கணீ-இரண்டு நதிகளின் நடுவில் அதாவது விருப்பு வெறுப்பான இரண்டின் நடுவில் விளக்குவது பராசக்தி. இந்த சக்தியைக் கொண்டாடுவதால் சித்தம் ஒருமுகப்படுகிறது.

கேஸரீ-என்ற ஒரு ராகம் உண்டோ இல்லையோ எனக்கு தெரியாது-இப்படி ஒரு ராக மில்லாவிட்டால் எப்படியாவது இதைப் பாடும்படி செய்ய வேண்டும். இது மிகுந்த ஒரு ரஹஸ்யத்தை குறிப்பிடுகிறது-கேஸரீ முத்திரை. உள்ளம் விசாலமடைந்த ஆகாய

நீலவொளிக்கிடையில் தேஜோமயமாகச் சோபிக்கும் தன்மை எதுவோ அதுவே கேஸரீ முத்திரை இப்படி இராகம் இல்லாவிட்டால் கேஸரீ என்ற இராகத்தை கற்பித்தாவது பாடவேண்டியதுதான் வித்வான்கள்.

ஸாவேரீ-நல்ல வஸ்துவை கூட சத்தமிடுகிற ஒன்று என்றது பொருள். நல்ல வஸ்து ஈச்வரன் ஒருவரே! இந்த ஈச்வரனை கூடி ஈச்வரமயமாவதே இதன் உள்கருத்து.

தன்யாசி-என்ற ஒரு இராகம் உண்டு. இதன் உள்கருத்து 'தன்யோஸ்மி! "நான் உம்முடைய தர்சனத்தால் தன்யனானேன்! என்று சொல்வது தன்யாசி ராகம்! கடவுள் தர்சனத்தால் இவன் ஜீவன் கடைத்தேறுகிற இராகமே தன்யாசி!

இப்படியே ஒவ்வொரு இராகங்களுக்கும் ஒவ்வோரு தன்மையை விளக்கியே பெரியோர்களாகிய பாகவதர்கள் இராகத்தைச் சமைத்துள்ளார்கள் என்பதை நாம் அறியவேண்டும்.

ஸங்கீத வித்தையிருப்பதால் நான் துறவியாகி விட்டேன் என்று நினைப்பவர்களுண்டு! அது தவறு! துறவிக்கும் எனக்கும் எவ்வளவோ தூரமிருக்கிறது! நாம் சிறுதே! பெரிதை எப்படி எட்டமுடியும்? அனுக்ரஹம் பெறனும் மஹத்தும் அணுவுமாக பாடி ஆநந்திப்பதால் தானாக துறவியின் தன்மை கிட்டுகிறது. என்று சிந்தனை செய்து முயற்சிப்பதால் பரமாத்மா ஐக்யபாவம் ஏற்படுகிறது.

ஸங்கீத வித்தை ஒருவித ஞானத்தைக் கொடுக்குமாயினும், அத்துடன் பெண் மோஹம் கூடவே இருப்பதால் ஸங்கீத ஞானத்தின் ருசியை அறியாமலிருந்து விடுகிறான்! ஸங்கீதம் பெண் மோஹத்திற்காக ஏற்பட்டதல்ல! ஸோஹம் பாவனை கிட்டுவதற்காக ஏற்பட்டது என்பதை மறவாமல் ஸங்கீத ஸாஹித்யத்துடன் சேர்ந்த அர்த்த புஷ்டியை உணர்ந்து

அனுபவிப்பதால் உண்மையான ஸங்கீத ஞானத்தை அடைகிறான்.

நான் பெரிய வித்வான்! என்ற மமதையை ஒழித்துக்கொண்டு விருப்பு வெறுப்புக்களான இராக துவேஷமில்லாது பரந்தாமனைப்பாடி பெண்ணாசை யென்னும் கொடும் செய்கையை விட்டு, சாந்தமென்னும் நிலாவுடன் சேர்ந்த ஆநந்த ராகங்களை ஆலாபனையினாலே ஸங்கீதமென்னும் ஸச்சிதாநந்த கடலில் மூழ்க வேண்டும்.

சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

புத்தகம் கிடைக்குமிடம் :-

ஸ்ரீ ஸ்ரீ அம்பத்தூர் ஜகத்குரு மௌனாந்த தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் பக்த ஜன சபா

21/1, ராமானுஜம் தெரு, திநகர்,

சென்னை - 600 017. போன் : 24373736

ஓம்

தத் ஸத்

1959 ஏப்ரல் 14-ந் தேதி சித்திரை விஷு சுபதினத்தில் ஸ்ரீ வஸந்த நவராத்திரி உத்ஸவத்திலே, இந்தத் திவ்ய புஸ்தகம் மலர்கிறது.

ஒவ்வொரு வித்வான்களும் படித்துப் பாடி ஆனந்திக்க வேண்டியது

365

ஓம்

தத் ஸத்

ஸ்ரீ மௌன ஸ்வாமிஜி

366

ஓம்

தத் ஸத்

பரமஹம்ஸ ஸ்ரீ சாந்த சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிஜி

(ஓம் சாந்தி மௌனஸ்வாமி)

அருளிய

பக்தி பரவசமான பல்லாயிர கீர்த்தனைகளில்

11 கீர்த்தனைகளுக்கு ஸ்வரப்படுத்தி அச்சிடப்பட்டது

ஓம்

ஸ்ரீபுவநேச்வரீபீடம்

ஓம் சாந்தி ஆச்ரமம்

அம்பாள்புரி

அம்பத்தூர் P.O.

ராகம் : நாட்ட. (36 மேளகர்த்தா சலநாட்டஜனயம்) தாளம் ஆதி.

ஆரோ : ஸரிகமபதநிஸ
அவ : ஸநிபமரிஸ

கணபதி ஸ்துதி

பல்லவி

மங்களாலய வர கணபதியே— (மங்)

அனுபல்லவி

மங்களரூப தயாபரனே பாஹி (மங்)

சரணம்

பூர்ணமோதக தரப்ரியனே
ஆர்ணவஹர அம்பரனே
கர்ணவிசாலனே நிர்குணபரனே
ஷண்முக ஸுப்ரமணிய ஸோதரனே. (மங்)

பல்லவி :

; , ம, கம, ரி, ஸ, ரிஸரி, | ,, கம,பம, | ப,,, கமரிரி ॥
மங் களா ல ய வ- ர கணபதி யே.........
ஸரிக ஷை ஷை ஷை | ,,கம,பநி, | ஸ்நிபமகமரிரி ॥
கண பதி யே.........
ஸரிக ர, கம, ஸரி,, ஸ்நிப, | ரிரிஸ்ரிஸ்நிபநி | ஸநிபமகமரிரி ॥
மங் களா ல ய வ-ர க—ண- ப - தி- யே......
ஸரிக ம,கம,ரி,மி, ரிஸரி, | ,,கம, பம, | பா......
மங்களாலய வ - ர கண பதி யே......

அநுபல்லவி :

; , ம, க ம, ப,நி, ஸ், ஸ், | ஸ்,,,ஸ்,ரி, | ஸ்,,,பநிஸநி ||
மங்கள ரூ- ப த யா ப ர னே பா

பநிப ம, கம, பமநிப ஸநிபநி | ஸ்,,, ஸ்,ரி, | ஸ்,,, பநிஸரி ||
ஹி... மங்கள ரூ...... ப- த- யா ப ர னே பா

ஸ்நிப ம, கம, பமகமபநிஸ்நி | பநிஸ்ரிம்ம்ரிரி | ஸ்நிபமகமரிரி ||
ஹி... மங்கள ரூ..... ப–த– யா... ப–ர– னே... பா...

ஸரிக
ஹி... மங்களாலய...

சரணம் :

; ,ரி,,, ஸ, ஸநிரிஸநிபப, | ,,ஸஸ., ரி ஸ | ரி,,.,,,, ||
பூர் ண மோ....த - க த ர ப்ரிய னே...

,,கமப, ம, மகபமரி,ஸ, | ,,கம, பம, | ப,,,,,,,, ||
ஆர் ண வ ஹ– ர அம் பர னே

: , ம, கம, ப,நி, ஸ், ஸ்,, | ,,நீஸ்,ரிஸ், | ஸ்நிரிஸ்ப,,, ||
கர்ணவி சா ல னே நிர் குண ப ர னே...

ஷி ஷி ஷி | ,,,நிஸ், ரிஸ், | நிஸ்ரிஸ்ரி,,, ||
நிர் குண ப-ர-னே...

; , கம், ரி, ஸ்,,, ரிஸ்ப, | ,, ஸநி, பம, | மகபமகமரிரி ||
ஷண் மு க ஸ-ப்ர ம்மண் யஸோ த-ர-னே......
ஸரிக
...... மங்களாலய......

ராகம் : தோடி 8-வது மேளகர்த்தா தாளம் : கண்டத்ருபுட

ஆரோ : ஸரிகமப தநிஸ
அவ : ஸநிதமபகரிஸ

பல்லவி

கோடி முத்தங்கள் கொழிந்தருள் முருகனை
கூடியானந்தயோகம் கொள் மனமே...... (கோடி)

அனுபல்லவி

கூடிடும் அடியார் கூட்டமாய் வந்திடும்
பாடிடும் பாகவதர் பாதமதை காணவே...... (கோடி)

சரணம்

எல்லா மூர்த்திகளும் ஏகமென உரைந்திடும்
சொல்லாலுணர்த்தி ஏகவெளி காட்டும்
எல்லாம் வல்லபனுக முத்தம் தந்திடும்
ஸல்லாப யோகமுத்தம் ஸாப்ரமணி ஜோதிக்குள் (கோடி)

பல்லவி :

ஸ,,, ஸ, ரி, க, ம,,, ம,ம, நி, | த,,,,, த, | த,நி,ஸ்,,, ||
கோ டி மு த்தங்கள் கொழிந்த ருள் மு ரு க னை

க, ரி, நி, நீரிநிநீத தாநிததம மகமப | க,,, தநிஸ்நி | தம பம கரிஸநி ||
கூ - டி யா னந் த யோ கம் கொள் ம - ன - மே......
(கோடி முத்தங்கள்)

அனுபல்லவி : ப,,, நி, த,,,,,த, நி, ஸ்,,, | தநிஸ்ரி க்ரிஸ், | ரிஸ்நித தநிஸ், ||
கூ டி டும் அ டி யார் கூ ட்டமாய் வந் தி- டும்
க,ரி, நி, நீரிநிநீத தாநிததாம மக பம க, | தநிஸரிநிதம, |
பா - டி - டும் பா க - வ - தர் பா தம
கப மாபம கரிஸநி ||
தை கா ணவே (கோடி முத்தங்கள்)

சரணம் : ப,த, ப,,,,,ப,,, பம க, ம, | ப,தநீ த,ப, | கப மாபம கரிஸ, ||
எல் லா மூர் த்தி க ளும் ஏ க மென உ ரை ந்திடும்
ஸ,,ரி ஸநிதநி த,,,,, த, நி, ஸ, | ஸ,,ரி க, ம,
சொல் லா......ல் உண ர் த்தி ஏ க வெ ளி
ப,தப,த ப,,, ||
கா ட்டும்

அனுபல்லவிபோல் பாட்வும் :

எல்லாம் வல்லபனுக முத்தம் தந்திடும்
ஸல்லாபயோக முத்தம் ஸுப்ரமணி ஜோதிக்குள்......
(கோடி முத்தங்கள்)

ராகம் : கல்யாணி　　65-வது மேளகர்த்தா　　தாளம் : மிச்ரசாப்பு

ஆரோ : ஸரிகமபதநிஸ
அவ : ஸநிதபமகரிஸ

பல்லவி

அரவிந்ததளாயதாக்ஷி—காமாக்ஷி
பரமானந்த ஸ்வரூபிணி—காமாக்ஷி (அர)

அனுபல்லவி

பரவிந்துநாத கான லோலினி
பராத்பரத்ருகோண வாஸினி
ஸ்வயம் ப்ரகாசினி...... (அர)

சரணம்

சோடசாக்ஷரி மந்த்ர நிலயே—சிவ
குடாகேச சடமதில் வாஸினி—சிவ
ஸ்வரூப தவகுணேச்வரீ—பர-
பவானி கல்யாணி ஸீப்ரமணிஜனனி...... (அர)

பல்லவி :
;ப, பக | ம,,, | ப,,, ‖ நித,நி பம | பமபத | ,த,நி, ‖ ஸ்,,,,, | ,,,, | ,,ஸ், ‖
அ ர வி ந் த த ளா ய தா க்ஷி கா
,,ஸ்நித, | ப,ம, | க,கம ‖ மரி
மா க்ஷி
மரி க,கக | ஸஸநித | பமக, । க,க,கரி | ஸ, ரி, | ,,ஸ், ‖ ரி,,,,, | ,,,, |
ப ர மா ன ந் த ஸ்வ ரு பி . ணீ
கமபத ‖ நிஸரிககரி | ஸ்நிதநி | நிதபம ‖ கரி
கா மா க்ஷி (அர)

அநுபல்லவி :

,,ஸ், ஸ், | ஸ்,., | ,,,ஸ் || ஸ்,,,,, | .,,, | நிஸ்ஸ்நி || நி,,ஸ்,, | ஸ்,ரி, | ஸ்,., ||
ப ர விந் து நா தா கா ன

நிரிஸ்நிஸ்த | நி,,, | ஸ்,,, || .,
லோ லி னீ

ஸ்நிரிஸநித | நி, ரி, | க்,,, || ரி, பமக, | ரி,த கரி | ஸ்,,, ||
லோ லி னீ ப ரா த் ப ர

ஸ், ஸ்நித, | ப, பம | க,கநி || த,.,,, | ,,,, | ,,,தநி || ப,,,, |
த்ரு கோ ண வா ஸி னீ ஸ்வ யம்

ககதப—பமகக= மரி (அர)
ப்ரகா...... ஸி......னி......

சரணம் :

,க, மப | ப ப, நி | தப க ம || ப,,,,, | ,,,. | ,,,த ||
சோ டசா க்ஷ ரீ மந் த்ர நி லே யே ஸி

ககநிநி தத | த க த ப | மக, ப || ரி க ம, பத | ,பநித | ஸ் ஸ் நி ரி ||
விகுடா கே ச ச ட ம தில் வாஸி னி ஸி வஸ் வரு பதவ கு ணே ச்வ

ஸ்,,,,, | ,,,, | ஸ்நிதநி || ரி ப்க், ரி ஸ் | த, பக | நி த பக || மரி
ரீ ப ர பவா னி க ல் யாணிஸு ப்ர ம ணிஜ ன னி
(அரவிந்த தளாயதாக்ஷி)

ராகம் : சுருட்டி 28-வது மேளகர்த்தா ஹரிகாம்போதியின் ஜன்யம் தாளம் ஆதி

ஆரோ : ஸரிகமநிதபஸ

அவ : ஸநிதபமகபமரீஸ

பல்லவி

மங்கள ரூபன் வந்தான்—எங்களைகார்க்க (மங்)

அனுபல்லவி :

அங்கம் முழுதும் நிறை பொங்குமானந்தவெள்ளம்
கங்கா கங்காதரஸுதனருள் பார்வையோடு (மங்)

சரணம்

எங்களருள் வடிவாக தங்கஜனன சூர
பங்கையன் மாலும்காணு ஈசனொளியாக
கந்தனை குருவாகக்கொண்ட சுப்ரமணி
கூடுகூடுமென உரைக்கு மருள்வடிவாக (மங்)

பல்லவி

;,ஸி, தபதமமரி மஸ ரிம | ப,,,, தப | மகரி, ரிமபஸி ||
மங் களரு பன் வந் தான் எங் களை கா......

தப,, ஷி ஷி ஷி | ஷி ஷி | மகரி, <u>ரிமபஸிஸரிம,</u> ||
ர்க்க க-ளை கா......

ரி,, ஷி ஷி ஷி | ஷி ஷி—மகரி, ரிமபநிஸரிபம ||
ர்க்க . க-ளீ கா......

ரி,, (மங்கள ரூபன் வந்தான்)
ர்க்க.

அநுபல்லவி : ;,ஸ், நி த நிஸ, ஸ்,ரி,ரி, | ம்,,ம்,. ப்ம் | ரி, ரி, ஸ், ஸ், || ,,,
அங்கம் முழுதும் நிறை பொங்கு மா- னந் த வெ ள்ளம்

நி,,நி,, நித தாநிஸ,ரி நிநிதப | ம,நித பமகபம |
கங்கா கங்கா த- ர- சு த- னருள்பா

ரி, ரி, ரிமபநிஸ்ரிப்ம்
ர்வை யோ டு.. ... (மங்கள ரூபன் வந்தான்)

சரணம் : ;,மம, மகபம ரி,ஸ,ரிம, | ,,,நீ,தப, | மம, மகபமரி,, ||
எங்களருள் வடிவாக தங்கஜ னன ரு

ஸ,, நி, தப, மக பமரி, ரி ம | மஸ,,ரிரிமப, | ப,ஸநிதப,,ப, ||
ர பங் கய்ன் மா லும்காணு ... ஈ- ச னொளி யாக

கந்தனே குருவாகக் கொண்ட சுப்ரமணி
கூடுகூடுமென உரைக்குமருள் வடிவாக (மங்)
(கோலாஹல)

ராகம் : நாட்டக்குறுஞ்சி : (28-வது மேளகர்த்தா ஹரிகாம்பே ாதியின்) ஜன்யம் தாளம் : ஆதி

ஆரோ : ஸரிகமதநிபதநிஸ

அவ : ஸநிதமகரிஸ

பல்லவி

ஸீதானந்தனே : ஸ்ரீராமபத்ர (ஸீதா)

அனுபல்லவி

நாதாந்தமாய் : அருள் தயாளனே

வேதாந்தனே : ஸர்வவித்யாதார (ஸீதா)

சரணம்

அயோத்யாநகர : அமல விஹார

அற்புத தாமரை : உர்பவனேராமா

சிற்பமதமாயுதிக்கும் ஆதித்யனே

அர்புத ஸுப்ரமணி : பாடும் ஸுகீதனே (ஸீதா)

பல்லவி : ஸ ,, ஸி., நிதத, ம,,,க, | ம,,,,,மக | ஸரிகம தாஙிப தஙி ||

ஸீ தா னந் த னே ஸ்ரீ ரா ம்ம ப த்ர

ரீ,, டி டி டி | டி டி—மகரி, ரிமபநிஸரிபம ||
ர்க்க க-ளே கா......

ரி,, (மங்களரூபன் வந்தான்)
ர்க்க.

அநுபல்லவி : ;,ஸ், நி த நிஸ, ஸ், ரி,ரி, | ம்,,ம்,. ப்ம் | ரி, ரி, ஸ், ஸ், || ,,,
அங்கம் முழுதும் நிறை பொங்கு மா- னந் த வெ ள்ளம்

நி,,நி,, நித தாநிஸ,ரி நிநிதப | ம,நித பமகபம |
கங்கா கங்கா த- ர- சு த- னருள்பா

ரீ, ரீ, ரிமபநிஸ்ரிப்ம்
ர்வை யோ டு.. ...
(மங்களரூபன் வந்தான்)

சரணம் : ;,மம, மகபம ரி,ஸ,ரிம, | ,,,நீ,தப, | மம, மகபமரி,, ||
எங்களருள் வடிவாக தங்கஜ னன சூ

ஸ,, நி, தப, மக பமரி, ரி ம | மஸ,,ரிரிமப, | ப,ஸநிதப,,ப, ||
ர பங் கய்ன் மா லும்காணு• ... ஈ- ச னொளி யாக

கந்தனை குருவாகக் கொண்ட சுப்ரமணி
கூடுகூடுமென உரைக்குமருள் வடிவாக (மங்)
(கோலாஹல)

ராகம் : நாட்டக்குறுஞ்சி : (28-வது மேளகர்த்தா ஹரிகாம்பே ாதியின்) ஜன்யம் தாளம் : ஆதி

ஆரோ : ஸரிகமதநிபதநிஸ

அவ : ஸநிதமகரிஸ

பல்லவி

ஸீதானந்தனே : ஸ்ரீராமபத்ர (ஸீதா)

அனுபல்லவி

நாதாந்தமாய் : அருள்தயாளனே

வேதாந்தனே : ஸர்வவித்யாதார (ஸீதா)

சரணம்

அயோத்யாநகர : அமல விஹார

அற்புத தாமரை : உர்பவனேராமா

சிற்பமதமாயுதிக்கும் ஆதித்யனே

அர்புத ஸுப்ரமணி : பாடும் ஸுகீதனே (ஸீதா)

பல்லவி : ஸ ,, நி., நிதத, ம,,,க, | ம,,,,,மக | ஸரிகம தாநிப தநி ||
ஸீ தா னந் த னே ஸ்ரீ ரா ம்ம பத்ர

ஸ,, நிதமதநிதமகஸரி, க, | ம, பகரிஸதநி—ஸகமதநிபதநி ||
ஸீ தா னந் த னே ஸ்ரீ ரா மம பத்ர

ஸகமகஸநிரிஸநிதமமகஸரிக | ஷி ஷி ஷி
ஸீ தா னந் த

அனுபல்லவி : தநி, ஸ்,, ரிக் ம்,,,, ம்ம்க | ஸ,,நி,,த, | நீ,,,,,,, ||
நா தா ந் தமாய் அருள் த யா ள னே
ஷி ஷி கபமக | ம, ஷி ஷி ஷி (ஸீதா)
அ-ருள் | னே

ம,, த,, நி, ஸ,, நிதமத | ஸதபக மபகரி | ஸக்மதநிபதநி ||
வே தா ந்தனே ஸ் ர் வ வி த்யா தா ர (ஸீதா)

சரணம் : ,, ம, ம, ம, காபமகஸ ஸ, ஸ, | ,, ஸாரிஸநித, | ஸ,,ரிக, ம, ||
அயோத்யா ந க ர அ ம- லவி ஹா ரனே

,,,ம,தத, மத,, ரிஸஸநிநிதம, | ,,,மமதநி, | ஸ,,, தநிஸ, ||
அற்புத தா ம-ரை உற்பவ னே ரா ம

சிற்பதமாயுதிக்கும் ஆதித்யனே
அற்புத ஸுப்ரமணி பாடும் ஸுகீதானே (ஸீதா)

ராகம்: ஷண்முகப்ரிய : 56-வது மேளகர்த்தா தாளம்: ஆதி

ஆரோ ; ஸரிகமபதநிஸ
அவ : ஸநிதபமகரிஸ.

பல்லவி

நீ இல்லாத இடமுண்டோ முருகா (நீ)

அனுபல்லவி

நானல்லாத பேரும் உருவமும்
நளின பூவில் அருவமுமாகவுலகில் (நீ)

சரணம்

ஆனந்த பொர்பதமாய் தானுய்
அமலமதில் அடைந்துருகிடவும்
விமலமதில்சேரும் மனமுமெலாம்
வரஸுப்ரமணிவரதமாய் நிறைந்த (நீ)

பல்லவி :

நி,,, தநிஸநிதபப, ப, பம | க, ம, ப,,, | ,,நிதநி, ஸ,,, ||
நீ இல்லா த இ்ட முண் டோ மு ரு கா
ஷி ஷி ஷி | ,,நிஸ,ரிக, ||
மு ரு கா (நீ)

அனுபல்லவி :

ப,த, நி, த,,, த, த, ரீ, | ஸ,;;; | ;;;; ||
நா ன ல்லா த பே ரும்

ஷ ஷ நிஸரிக | ரீ;;, நீ | ஸாரிகரீ நீஸரீஸ
பே ரும் உ ரு வ மும்

ஷ ஷ நிஸரிக | ரீ;; கா | ரீ, க, ம,,, ||
பே ரும் உ ரு வ மும்

ப, ம, ரி, க, ரி,ஸ, நி,ஸ | ஸாரீகரிநிதநீஸநி | ப, பமப,த, |
ந ளி ன பூ வில் அரு வமு மா - - க வுலகில் (நீ)

சரணம் :

நித பம க, ரி, ரி நிஸ, கரிக, | கமபதப,, ம | த,, தநிதபம ||
ஆ னந் த பொர் பதமாய் தானுய் அமலமதில் அ டைந் துருகிடவும்

பம பத நித த நிஸநி ஸரி கரிகம | பமக, ரி ஸநிக |
விமலமதில்சே - ரும் மனமுமெலாம் வரஸுப்ரமணிவ

ரிநிஸ, நிதபத ||
ரதமாய் நிறைந்த......... (நீ)

ராகம் : சங்கராபரணம் : 29-வது மேளகர்த்தா தாளம் : ஆதி

ஆரோ : ஸரிகமபதநிஸ
ஆ : வ : ஸநிதபமகரிஸ

பல்லவி

புண்டரீகவரதா ஆண்டவனேசிவ (புண்)

அனுபல்லவி

காண்டகவனமாய் கண்டேனுலகம் (புண்)

சரணம்

தண்டைசிலம்போசை தானுய்கேட்டேன்
மண்டைவெடிக்குமிதை அறிந்துவிட்டேன்
சண்டைசெய்வதை ஸதாசிவனொளியாலெ
கண்டஸுப்ரமணி தடுத்தாண்டிடவே (புண்)

பல்லவி :

;,ஸரி, கம, ப,, தநி, ஸ், | ,,,ஸ நி த த. | ப,,, க, மப ||
புண் டரீ க வர தா ஆ ண் ட வ னே சி
கரிஸ ஷி ஷி ஸரிகாமகரி, ஸநிதாப | ககமாதபப கரிஸ
வ- - ஆண் டவ னே சிவ
;,ரிஸ, கம, ப,, தநி, ஸ் | ஸ்ா............
புண் டரீ க வர தா ,,...........

அநுபல்லவி : ;,ப, கம, த, ஙி, ஸ,,, | ,,ஸஙி கரிஸ, | த, ஙி, ஸ,,, ‖ ,,,
காண்டக வன மாய் கண் டேன் உலகம்

ஷி ஷி | ஸரி காமக ரிஸஙிதரி | ஸஙிதப காமப பரி | ஸ,,
கண் டே னு ல கம்.........

(புண்டரீகவரதா)

சரணம் :

;, க, மப, ப,, ப,, ப, | ,,கதபபபம | கக மமாதப பபக ‖
தண்டைசிலம்போசை தானு—ய் கே ட்டே

மாரி ஸ்ஙிததபககமாதப கரிஸ,,, | ,,, மாதபமகமரி | காமபத,,ப,,, ‖
ன் மண்டை வெடிக்கு மி-தை அறிந்துவி- ட்டே- - -ன்

சண்டை சேய்வதை ஸதா சிவஞெளியாலெ
சண்டஸுப்ரமணி தடுத்தாண்டிடவே : (புண்டரீகவரதா)

ராகம் : பூர்விகல்யாணி (53-வது மேளகர்த்தா கமனச்ர மா ஜன்யம்) தாளம் : ரூபகம்

ஆரோ : ஸரிகமபதபஸ

அவ : ஸநிதபமகரிஸ

பல்லவி

நல்மனமுடன் நடருஜனே பஜி மனமே நல் கதியடய (நல்)

அனுபல்லவி

நாலாறு கூட்டைவிட நளினபாதம் தனேகாண
நாதானந்த ரூபனே நானுவக யாலறிய (நல்

சரணம்

தில்லையம்பலமதில் திருவடி தூக்கியே
எல்லைகாணு எளிமை யடியார்கள்
வல்லபா விபோவென அல்லும் பகலும் தேட
சொல்லா லுணர்த்திடும் கவி சுப்ரமணிதானே (நல்)

பல்லவி :

ஸ, த, | ஸ,ரி, க, க, ‖ க, மத | மகரி, ஸ, ஸ, ‖ ஸ, ஸ, | த, கரிஸ,,, |
நல் மன முடன் ந ட ரு ஜனே ப ஜி ம ன—மே
க,,ம | பம கம ரி ஸா ‖
நல்க தி - அ - ட ய -

ஸ, த, | ஸ,ரி, க, க, ‖ க்ரிஸ்ரி | தபமகரி, ஸ, ‖ ஸ, ஸ, | த, கரி ஸ,,, ‖
நல் மன மு டன் ந ட ரு ஐ னே ப ஜி ம ன - மே

மதஸரி, தா | ம, க மகரி ஸ, ‖
நல் க தி அ—ட— ய (நல்மனமுடன்)

அனுபல்லவி :
கமபத | ,ப ஸ்,,ஸ்ஸ் ‖ ரி க் ரி ஸ் | ,ஸ த ஸ நிதப ம ‖
நா-லா று கூ ட்டைவிட நளின பா தம் த னே கா ண

ததகரி—ஸஸ, நிநிதபம ‖ க ம த ஸ | ,நிதமககநிஸ ‖
நா-தா— - னந்த ரூ - பனே நா. ளு— வகையாலறிய— (நல்மனமுடன்)

சரணம் :
க, மப | ,பப,, பப, ‖ பத, ப | பம மதபம கரிக, ‖
தில்லையம் பல மதில் திரு வ டி - தா க்கியே

கமத ஸ | ,நிதமகரிஸ, ‖ ஸரி, க | ம, ப, ப, ப, ‖
எல் லை கா ணு எளிமை ய டி யார் கள்

அனுபல்லவிபோல் பாடவேணும்

வல்லபாவிபோவென அல்லும் பகலும் தேட
சொல்லுணர்த்திடும் கவி சுப்ரமணிதானே (நல்மனமுடன்)

ராகம். மோஹன கல்யாணி : தாளம் : ஆதி

ஆரோ : ஸரிகபதஸ

அவ : ஸநிதபமகரிஸ

பல்லவி :

கோலாஹல வூரடைந்தேன்
மோஹனுராக........... (கோ)

அனுபல்லவி

மாலாபரணக ; (மால்மருமகனக)
செல்வா செல்வாவென பாடும் அடியாருடன் (கோ)

சரணம் :

எங்கும் ஒரே நாதம் : தங்கிட கண்ட
பொங்கு மலைபோல ; அகண்டமதனிலே
கண்டிடும் அடியாரை கொண்டாட்டமாக
கண்டு கண்டு சுப்ரமணி காந்த மலைஉதிக்க......(கோ)

பல்லவி :

ʼக, பதஸதா, பமகரிஸ, ஸ, ரி, ரிக,,,,, தஸ | ஸநிதா கதபம கரிக, ||
கோ லா ஹலவூர் அடைந் தேன் மோ ஹ னு ரா க
(கோலாஹல)

அனுபல்லவி :

,,கப, தஸ், ஸ்ஸ, ஸ,,ஸ, | ,,,ரீ, ஸஸ, | ஸஸ்ஙிதப, பதபம
மா லா பார ஞு க மால் மரு மகனு க

க, தக, ரி,, ஸ், ஸ் நித, ப, பம | கநி, த,,கத | பமகரிஸ, ரி, ||
செல் வா செல் வா வெ ன பா...டும்அ—டியாரு டன் (கோலாஹல)

சரணம் :

;,க, தத, பமகக க,,நித, | ,,,கநிதப, | கதபமகரிக, |
எங்கும் ஓரே நாதம் தங்கிட கண்ட

,,, கபதஸ, நிதபமகரிஸ | :க ப, பப, | பம க, ப,,, ||
பொங்குமலை போ ல அகண்ட ம தன்னிலே

கண்டிடும் அடியாரை கொண்டாட்டமாக
கண்டுகண்டு சுப்ரமணி காந்த மலை உதிக்க

ராகம்: பேகட   29-வது மேளகர்த்தா சங்கராபாண ஜன்யம்   தாளம்: ஆதி ;

ஆ : ஸரிகமபதபநிஸ
அ : ஸநிதபமகரிஸ

பல்லவி

ஸுந்தரேச்வரனே ; பாலயமாம்   (ஸு)

அனுபல்லவி

சந்தங்கள் பாட ; காந்தம் தந்திடாய்   (ஸு)

சரணம்

பத்மபுரிவளர்—மீனாக்ஷி தேவி என்
ஆத்மசந்தனம் வீசிடவேயருள்—வர
நவமணி இழைத்த ஸிம்ஹாஸனமேறி
தவமணி பொருந்த ஸ்ரீ சுப்ரமணிக்கருள்   (ஸு)

பல்லவி :
;,ஸ, மக,, ம, ரி, க, | ,,,கம த ப, | கமதபகமகரி ||
சுந் தரே ச் வர னே   பா ல ய   மா.........
ஸ,,
ம்   ஷி   ஷி | மபத பஸநிதப | பமதபகமகரி ||
பா- ல-ய- மா......
ஸ,,
ம்...   ஷி   ஷி............

அனுபல்லவி : ;, ப, தப, ஸ,,தரி, ஸ, | ,,ரிஸ நிஸதப | பமதபகபமக ||
சந்தங்கள்பா...... ட கா ... ந்தம் தந்...திடா
மரி கமபதப, ஸநிதபதரிஸ, | ஷி ஷி | பமதப காமப கரி ||
ய் சந்தங்கள் பா......ட தந்......தி......டா
ஸ,,
ய் ஷி ஷி (ஸ—)

சரணம் : ;,க, மப, ப, பமத, ப, | ,,,நி, தப, | பமதப காம பகரி ||
பத்மபு ரீ வளர் மீனாக்ஷி தே வி- என்.
க,, கமதப, ககமாதப கரிஸ, | ,,,ஸகரிகம | பாபமத, ப, ||
— ஆத்ம சந் தனம் வீ- சிட வே...யருள்
பப
வார

நவமணி யிழைத்த ஸிம்ஹாஸனமேறி
தவமணி பொருந்த ஸ்ரீ சுப்ரமணிக்கருள் (ஸ—)

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ பீடம்

பரமஹம்ஸ ஸ்ரீ சாந்த சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிஜி ஓம் சாந்தி மௌனஸ்வாமிஜி அவர்கள் அருளிய நூல்களில் அச்சிட்டவை

1. ஸ்ரீ சங்கர கீதை
2. ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரம்மேந் திருவருள் சரிதம்
3. பகவத் விஜயம்
4. ஸ்ரீ நவக்ரஹ லீலை
5. அனுபவ அருள் வாக்கியம்
6. ஸ்ரீ சிவ ப்ரஸாதம்
7. முருகன் புகழ்
8. ஸ்ரீ தத்த உதயம்
9. ஸ்ரீ யோக ஆஞ்சநேய ஸ்வாமி
10. ஸ்ரீ விச்வ மங்கள விநாயகர்
11. ஸ்ரீ புரதீச்வரீயின் ஸ்வ ரூப வர்ணனை!
12. ஸங்கீதம் எப்படி?
13. ஸ்ரீ ராம நாம ருசி

ஸ்ரீ புவநேச்வரீ பீடம்

ஓம் சாந்தி ஆச்ரமம்
அம்பாள்புரி அம்பத்தூர் P.O.
(MADRAS)

உ

OM ANANDAM OM

OM SRI ANANDASRAMAM

No.23, South Kothandaramar Koil Street,

WEST MAMBALAM :: CHENNAI - 600 033

ARADHANA

OF

HIS HOLINESS BRAHMMASARI

ANANDA THEERATHA SWAMIJI

OM ANANDAM OM OM THATH SATH OM

APPEAL

You May be aware that our Guru Brahmasari Anandatheertha Swamiji attained Samadhi on 12.12.1977 and his Twenty First annual Aradhana will be celebrated on Saturday the 21st November 1998 from 8.00 a.m. at No.23, South Kothandaramar Koil Street, West Mambalam, Chennai - 600 033.

It is needless to mention that to celebrate the Annual Aradhana in a befitting manner and to carry out the Ashrama's activities, your financial support is very much needed.

While our Ashramam's Service is purely to the divine cause, the celebration of the Annual Aradhana depends on your help and support. It is only through you, the Devotees and Public at large, that the expenses that are before the Ashramam to dedicate its services and to celebrate the Annual Aradhana.

Hence, this appeal to the devotees and philanthropic public to extend their help to the maximum.

OM SANTHI ANANDAM OM

ஓம் ஆனந்தம் ஓம் ஸ்ரீ மாத்ரே நம :

ஓம் ஸ்ரீ ஆனந்தாச்ரம்

நிகழும் வெகுதான்ய வருஷம் கார்த்திகை மாதம் 5-ஆம் தேதி (21.11.1998) சனிக்கிழமை சுக்லபக்ஷம் த்ரிதியை அன்று ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஆனந்த தீர்த்த பரம உம்ச யதிந்திராவின் இருபத்தோராவது வருட ஆராதமனை, ப்ரும்ம வித்துக்களைக் கொண்டு உபநிஷத் பாராயணத்துடன் தீர்த்த நாராயண பூஜையும் செய்வித்து, ப்ராம்மண சந்தர்ப்பனை, அன்னதானம் முதலியவைகளுடன் சென்னை, மேற்கு மாம்பலம், நெ.23, தெற்கு கோதண்டராமன் கோவில் தெரு, க்ரூஉறுத்தில் காலை 8 மணியளவில் நடத்த உத்தேசித்துள்ளது.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் சிஷ்யர்களும் பொது மக்களும் மேற்படி வைபவத்தில் கலந்து கொண்டு தங்களால் இயன்ற பொருளுதவி செய்து ஸத்குருநாதனின் பேரருளுக்குப் பாத்திரமாக வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

ஓம் சாந்தி : ஓம் ஆனந்தம் ஓம்.

ஸ்ரீ ஆனந்தாச்ரமம்

SHANTHI ASHRAM

SRI MOUNANANDA SWAMI JAYANTHI

SOUVENIR

1978

ஸ்ரீ விஸ்வமங்கள விநாயகர்

அருள்வாக்கு (ஸ்ரீமௌன ஸ்வாமிகள், அம்பத்தூர்)

கைலாஸத்தில் மஹேசுவரர் ஸ்ரீகணேச ப்ரம்மத்தின் நடனத்தைத் தம்முள்ளே கண்டு ஆனந்திக்கிறார். அவர் யோகத்திலிருக்கிற ஸமயத்தில், "நானில்லாமல் இவர் மட்டும் ஸ்வாநந்தம் கொள்கிறாரே" என்று பார்வதி எண்ணினாள் யுக்தியையறிந்தாள். உடனே பக்தி ரூபமாகத் தன்னை ஆக்கிக்கொண்ட மஹேசுவரருடைய உள்ளத்தில் புகுந்து யோகத்தில் கலந்து கொண்டாள். மஹேசரும் தம்முள்ளே ஏதோ ஒரு சக்தி பக்தி ரூபமாகக் கணேசரோடு கலந்து ஆடுவதைக் கண்டார். சித்தத்தைக் கலங்கவிடாமல் பக்திரூபமும் தம்முடையதுதானே என்று யோகத்திலேயே இருந்தார். திரும்பவும் அதந்த பக்திரூபம் மிகுந்த மதுரஸம் பொங்கும்படியாகக் கணேசரிடத்தில் தோன்றுவதைக் கண்டார். அது மிகுந்த ஆவலும் பிரேமையும் உண்டாகும்படி மஹேசரைச் செய்துவிட்டது. அவர் நடன கணேச ஸ்வரூப லாவண்யத்தைத் தழுவி அணைக்கப்போனார். ஆனால் நடனம் செய்து கொண்டு ப்ரம்மானந்தம் கொள்ளச்செய்த கணேசர் சிறு ரூபமாகிவிட்டார். அப்போது அங்கே (சிதாகாயத்தில்) அணைத்துக்கொள்ளப்படும் மூர்த்தி யார்? அங்கே ஏகாக்ரசித்த பக்தி ரூபமாக இருக்கும் பார்வதியை அணைத்துக் கொண்டார். அந்த வேடிக்கையை பார்த்துச் சிரிக்கிறார். ஸ்வானந்த நடன கணபதி. "சிவசத்தி ஐக்கிய" ப்ரம்மானந்த விளையாட்டான பார்வதி பரமேச்வரருடைய மங்களமானது நம்மையும் ஆனந்திக்கச் செய்யட்டும்.

இப்படியுள்ள ஸ்வாநந்தானுபூதியைத் தரக்கூடியவர் ஸ்ரீ விஸ்வமங்கள கணபதியேயாவர். ஆகையினால் தினமும் அந்த மங்கள மூர்த்தியாகிய கணேசருடைய திவ்ய நடனத்தைத் தியானித்துப் பூஜித்து ப்ரம்மானந்தம் அடைவோமாக.

ஸ்ரீ

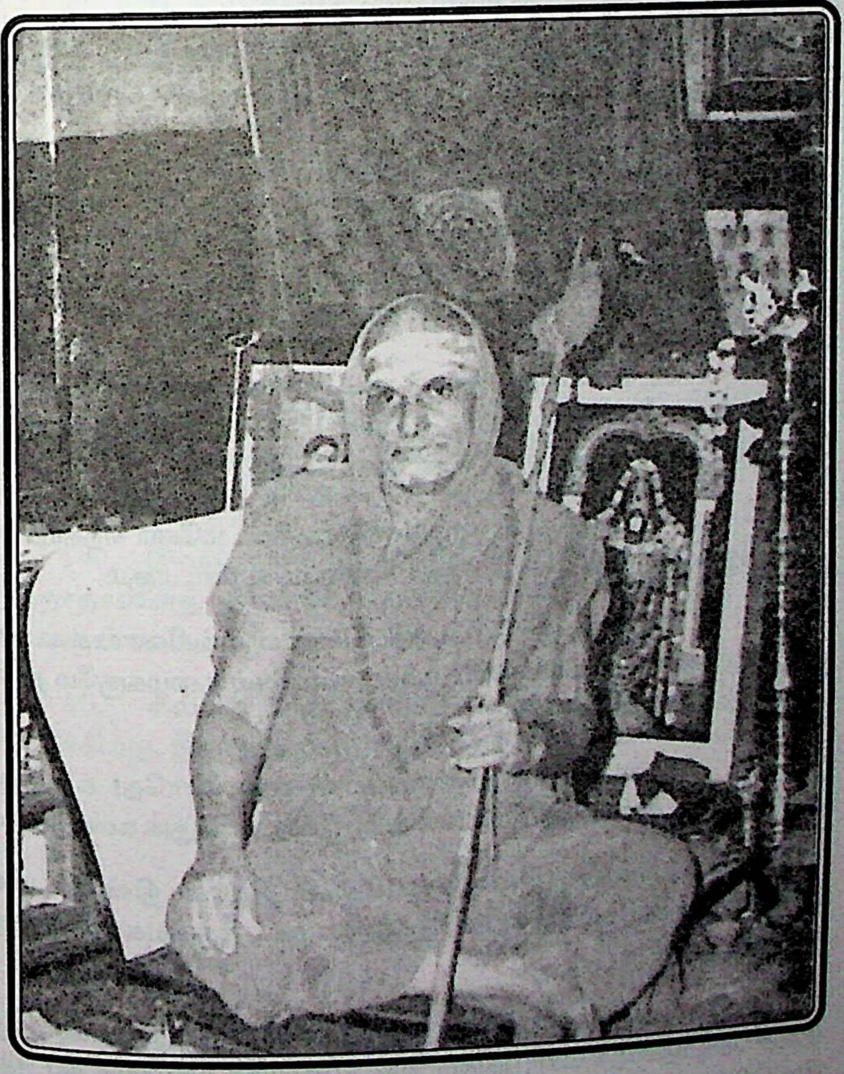
அருள் வாக்கு

நமோ ஹிரண்ய பாஹவே! யஜுர் வேதத்திலுள்ள மந்த்ரம் இது! தினமும ஸ்ரீருதரம் சொல்கிறோம், அதிலே ஒரு மந்த்ரம் இது. தங்கக்கை உடையவருக்கு நமஸ்காரம் என்பது பொருள்.

தரு கை நீண்ட தசரதன், என்று கூறுவர். கொடுத்து கொடுத்து கை நீண்டு விட்டதாம் தசரதனுக்கு! தர்மம் கொடுப் பதில் அவ்வளவு சந்தோஷம். ஆகவே இது தங்கக்கை.

ப்ரம்மசாரியாக மின்னல் போன்ற பூணூலும், பளபளப்பான கௌபீனமும் பிலாசதண்டமும் தரித்து ஆதிசங்கரபகவத் பாதாள் பிக்ஷைக்கு, ஏழை பிராமணி வீட்டுவாசலில் நின்றதும் "பவதி பிக்ஷாம்தேஹி" குரலைக்கேட்டு ஓடோடிவந்து ஏழை பிராமணி நெல்லிக்கனியைப் பிக்ஷாபாத்ரத்தில் இட்டாள். அவருடைய ஏழ்மையைத் தீர்க்க கருதி மஹா லக்ஷ்மியைக் குறித்து கனக தாரா ஸ்தோத்திரம் செய்தார் மஹாதேஜஸ்வியான ஆதிசங்கரர். நெல் லிக்கனி போல கனகம் வர்ஷித்தது என்பதில்லை. அந்த ஏழை பிராமணிக்கு தரித்ரம் நீங்கி நிறை ஸம்பத் ஏற்பட்டு பகவத் பக்தியோடு விளங்கினாள். ஆகவே ஆதிசங்கரர் அனுக்ரஹம் புரிந்ததாலே, தங்கக்கையாக விளங்கினார். எங்கெங்கே அனுக்ரஹமும் அருளும் ப்ரகாசிக்கிறதோ, அங்கெல்லாம், தங்கக்கையாகவே ப்ரகாசிக்கும்; தர்மங்கள் செய்வதாலும் கைங்கர்யங்கள் செய்வதாலும அந்தக்கைகள் புண்ணியத்தை அடைந்து தங்கக்கையாக ப்ரகாசிக்கும். இப்படி எவ்வளவோ சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். முக்கியமாக வேதத்தில் சொன்ன ஒவ்வொருபதமும் தங்கமாகவே ப்ரகாசிக்கும் என்பதை 'நமோஹிரண்ய பாஹவே' அறிவிக்கிறது.

ஓம் சாந்தி

H. H. MOUNANANDA THIRTHA SWAMIGAL
AMBATTUR

அருள் வாக்கு

1. ஸந்தியாவந்தனம் விடாமல் செய்ய வேண்டியது பாபத்தைப் போக்கும்.

2. மஹா காயத்ரி ஜபம் நிறைய செய்த பிறகுதான் ஸ்ரீ வித்யா உபாஸனை செய்ய வேண்டும்.

3. ஸ்ரீ வித்தையே ப்ரம்ம வித்தையாகும் ஸ்ரீ வித்தை வேறு; ப்ரம்ம வித்தை வேறு கிடையாது. இரண்டும் ஒன்றே!

4. பர தேவதையாகி ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ ராஜ ராஜேஸ்வரீ மூல மந்த்ர பிஜாக்ஷரத்தை ஏதாவது ஒன்றை ஜபித்தாலும் ப்ரணாவக்ஷரத்தை ஜபித்த பலன் கிடைக்கும்.

5. எந்த எந்த்ரமும் எழுதினாலும் கூட மனோ எந்த்ரத்தை ஜெபித்தவர்களுக்கு எல்லா எந்த்ர சித்தியும் உண்டாகும்.

6. பெருமைக்குரிய பீடாதிபதியாக விளங்கினால் கூட சிறு மாடதிபதிகளையும் ஊக்குவிப்பதால் ஆஸ்தீகம் தழைக்குமே தவிர பெருமை மேலும் வளரும்.

7. கலியுகம் என்று எளப்பமாக எண்ணாதே! க்ருதயுக புருஷர்களும் கலியுகத்தில் ப்ரகாசிக்கிறார்கள். பார்த்துக் கண்டு பிடி!

8. க்ருதயுகத்தில் செய்யக் கூடி தியான நிஷ்டையில் இருந்தாயானால் கலியுகத்தில் இருந்தால் கூட க்ருதயுக புருஷனே யாவாய்.

9. பெரியோர்கள் ஸன்யாசிகள் ஆசைப்பட்டால் அது உலக க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கும் அது ஆசையாக எண்ணக் கூடாது. இந்திரிய ஜயம் இல்லாதவன் ஆசைப்படுவதற்குத்தான் ஆசை எனப்படும்.

10. ராஸ லீலையானது ப்ரம்ம தத்வத்தை விளக்குகிறது. அதனால் தான் சுகர் ராஸ லீலை சொல்லும்போது தியான நிஷ்டை யிலமர்ந்தார்! என்று அறிகிறோம்.

11. நீ எந்த ஸத் கார்யங்க்ளைச் செய்தாலும் ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரம் என்பதை அறிவதற்காகச் செய்! தானாக உன்னுள்ளத்திலேயே விளக்கம் வந்து விடும்

12. பக்தர்களுடைய விருப்பப்படியே லீலைகள் நடந்தேறி விடுகிறது.

13. நீ எந்த காரியத்திலும் சித்தி ஏற்பட வேண்டுமானல் அது தெய்வீக சித்தியானாலும் முயற்சி, தைவம், காலம் மூன்றும் சேரும் போது பூர்ய புண்ணியமும் வரும்போது சித்தி உண்டாகிறது.

14. இஷ்ட தெய்வத்தைத் தியானிப்பதால் அல்லது குருநாதாளைத் தியானிப்பதாலும் தான் பஞ்சேந்திரியங்கள் அடங்கும்.

15. எல்லா தெய்வங்களிடமும் ஒரே பராசக்திதான் சோபிக்கிறது. இதை அறிவதாலும் சித்த சுத்தி ஏற்படும்.

திருவடிக்கமலம்.
(அம்பிகையின் பாதச்சிலம்பினோசையைக் கேட்டு அம்பத்தூர் ஜகத்குரு ஸ்ரீ மௌனாநந்த தீர்த்த நம் ஸ்வாமிஜி பாடிய பாடல்)

(கிளிக்கண்ணி மெட்டு)

1. அந்தி பகலில்லாத அருளைக் காட்டிடும்
சிந்தை தனிலே வளரும் அம்பிகே
செந்தாமரைப் பாதம்தானே அம்பிகை

2. புன்னகையென்னுமொரு ப்ரவாஹவெள்ளமதைத்
தன்னுள்ளே கண்டாரானால் அம்பிகே
உன்னருள் பாதமன்றோ!

3. சித்தர் ப்ரகாரமுடன் ஸேவித்துநின்ற கோலம்
சித்தமதில் கண்டாரானால் அம்பிகே
முத்திப்பழம் கொடுப்பாயன்றோ!

4. கடாக்ஷமென்னுமொரு காரிகையினாட்டியம்
விடாமல் கண்டாரானால் அம்பிகே
கட்டாயம் க்ருபைதருவாய்.

5. ஈசனை மோஹிக்கச்செய்த இணையடிக்கமலத்தைக்
கூசாமலே கண்டால் அம்பிகை
பாசங்கள் நீங்குமன்றோ! அம்பிகே
பாசங்கள் நீங்குமன்றோ!

6. அஷ்டதிக்குப் பாலர்களும் அண்டியே ஸேவை செய்யும்
நிக்ஷ்டையிலமர்ந்து கண்டால் அம்பிகே
கஷ்டங்கள் தீருமன்றோ அம்பிகை
கஷ்டங்கள் தீருமன்றோ.

7. ஞானமென்னுங் கங்கையாம் தாமரையூற்றினிலே
மோன முடனே குளித்தால் அம்பிகே
நான் நீ ஆவேன் அன்றோ, அம்பிகே
நான் நீ ஆவேனன்றோ!

8. சம்பு ஹ்ருதயம் நோக்கிச் செவ்வொளிவலை வீசும்
செம்படவன் போலவே அம்பிகே
செவ்வொளி புன்னகை யன்றோ; அம்பிகை
செவ்வொளி புன்னகை யன்றோ.

9. மதனை எரித்த சிவன் மோகித்தாரென்றாலும்
மாதா வெனப் புலம்பினான் அம்பிகே
நாதனாய் வந்து காப்பாய்; அம்பிகே
நாதனாய் வந்து காப்பாய்.

10. மாதாவினருளாலே மாண்டு தொலையாமல்
மானிட ஜென்மம் தந்தார் அம்பிகே
மனித முழு அறிவைத் தந்தார் அம்பிகே

11. அப்பனும் அம்மையுமாய் அருள் குருவும் நீயாக
இப்பார்வையி லுணர்ந்தால் அம்பிகே
சுப்ரமணியு மாவர் அம்பிகே
சுப்ரமணியு மாவர்.

சந்தியாவந்தன ரகஸ்யம்

"ஐந்தூனாம் நரஜன்ம துர்லபம்"

எல்லா பிராணிகளுக்குள் மனிதஜன்மம் அடைவது மிகக்கஷ்டம். எவ்வளவோ புண்ணியத்தால்தான் மனிதஜன்மம் அடையமுடியும். அப்படிப்பட்ட மனிதஜன்மம் எப்படி தன்யமாகும்? இம் மனிதஜன்மம் பூர்த்தியான பிறகு, மறு ஜன்ம மில்லாமலேயே செய்துகொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் மனிதன் எவ்வளவு பணக்காரனாக இருந்தாலும், எவ்வளவு பலசாலியாக இருந்தாலும், அவன், படும் துன்பங்களுக்கு எல்லை இருக்காது. அவன் அனுபவிக்கும் சுகமும், துக்கங்களோடு சூழப்பட்டதாகவே இருக்கும். இத்தனை கஷ்டங்களும், இத்தனை துன்பங்களும். நீங்க வேண்டுமானால் மறுஜன்மமே இல்லாமல் செய்து கொள்ள வேண்டும். இந்தஜன்மம் எப்படியோ வந்து விட்டது. இதற்குப்பிறகாவது ஜன்மம் இல்லாமல் இந்த மனித ஜன்மத்திலேயே செய்துகொள்ளவேண்டும்.

இதற்கு என்னசெய்யவேண்டும்?
சந்தியாவந்தனம் செய்யவேண்டும.

சத்தியாவந்தனம் என்றால் சந்தியாதேவதையைத் தியானம் செய்வது. அதை எப்படிச் செய்வது? அதனால் எப்படி மறுஜன்ம மில்லாமல் போகும்?

ஜீவாத்மா, பரமாத்மா என்று இரண்டு இருக்கிறதாகத் தெரியுமல்லவா? ஜீவாத்மாவும், பரமாத்மாவும் சைதன்ய (ஞான) வடிவில் இருக்கும். அந்த ஜீவாத்மா நம்முடைய இருதயத்தில் இருக்கும். பரமாத்மா எல்லா உலகங்களுக்கும் அப்பால் ஞானவடிவில் இருக்கும். அப்பரமாத்மாவினுடைய ஒரு அம்சம்தான் ஜீவாத்மா. அப்பரமாத்மாவே சூரியமண்டலத்திலும் இருக்கிறது. அதுதான் சந்தியாதேவதை.

பரமாத்மாவும், சந்தியாதேவதையும் மாயாதீதமாக-அதாவது-மாயையைக் கடந்து இருக்கின்றன. ஜீவாத்மா மாயையின்

வசத்திலிருக்கின்றான். இதுதான் வேறுபாடு. பரமாத்மா, சந்தியாதேவதை, ஜீவாத்மா இப்படி மூன்றாகத் தோன்கிறது ஒன்றுதான். ஆகையால் மிக நம்பிக்கையோடும், மிக பக்தியுடனும், இம்மூன்றும் ஒன்றுதான் என்று தியானம் செய்யவேண்டும். அதுதான் சந்தியாவந்தனம்.

அதற்கு மந்திரம்,

அஸாவாதித்யோ பிரம்மா, ஸாஹமஸ்மி என்பதாகும் இம்மந்திரத்தை அஸாவாதித்யோ பிரம்மா என்றும் ஸாஹமஸ்மி என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். அஸௌ: பிரம்மா ருத்ர, விஷ்ணு உருவங்களோடு க்ரமமாக மூன்று சந்தியாகாலங்களிலும் இருக்கும், ஆதித்ய: சூரியமண்டலத்திலிருக்கும் பிரம்ம சைதன்யரூபிணியான சந்தியாதேவதை, பிரம்மா : பரப்பிரம்மமே. ஸா : அப்படிப் பரப்பிரம்மரூபிணியான சந்தியா தேவதைதான், அஹம் : நான். அதாவது அந்த பரப்பிரம்மம்தான் நான். இப்படி மூன்று பேரும் ஒன்றுதான் என்று சிரத்தா பக்திகளோடு தியானம் செய்வதுதான் சந்தியாவந்தனம். இப்படித் தியானம் செய்வதால் அவனுடைய பக்தியை அனுசரித்து சீக்கிரமாக இந்த ஜன்மாவிலேயே அவன் சந்தியாதேவதை மூலமாகப் பரமாத்மாவில் ஒன்றாகச் சேர்ந்து விடுவான் அவ்வளவுதான். அந்த ஜீவனுடைய கதை முடிந்துவிட்டது. மறு ஜன்மம் இல்லா மோட்சத்தை அடைந்து விட்டான்.

ஆகையால் சந்தியவந்தனம் செய்து, சுலபமாக மறுஜன்ம மில்லாத மோட்சத்தை அடையுங்கள். தன்யராகுங்கள்

இந்த சந்தியாவந்தனம் எல்லா பூஜைகளைக் காட்டிலும்எல்லா மந்திரஜபங்களைக்காட்டிலும், எல்லா யாகங்களைக் காட்டிலும் மிக சிறந்ததென்று வேத சாஸ்திர புராணங்கள் கூறுகின்றன.

சோமயாஜுல வெங்கடாசல சாஸ்திரி.

அம்பத்தூர்
ஸ்ரீ மௌனானந்த தீர்த்த மகா ஸ்வாமிகளும் பம்பாயில் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி ஆலயமும்

வந்தோரை வாழ வைக்கும் வளம் நிறைந்த பம்பாய் மாநகரில் முதன் முதலாக, மாதுங்கா தென்னிந்திய பஜனை ஸமாஜத்தில் லோக க்ஷேமார்த்தமாக ஸர்வலோக மாதாவாகிய ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ ராஜா ராஜேஸ்வரி அம்பாளை ப்ரதிஷ்டை செய்து மகா கும்பாபிஷேகத்தையும் மங்களகரமாய் நடத்திவைத்த பெருமை, ஜகத்குரு அம்பத்தூர் புவனேச்வரி பீடம் ஸ்ரீ மௌனானந்த மகா ஸ்வாமிகளுக்கே உரியதாகும். ஸ்வாமிகளின் கருணைக்கும், அன்பிற்கும், ஆசிக்கும் அளவேது? பேசாமல் பேசி, சொல்லாமல்சொல்லி அனுக்கிரஹம் செய்விக்கும் ஸ்வாமிகளைப் பற்றி என்னதான் நினைக்க முடியும், எழுத முடியும்?

1976ம் ஆண்டு பிப்ரவரி ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் காசியாத்திரையின் போது நமது தென்னிந்திய பஜனை ஸமாஜத்தில் வந்து ஒரு சிலதினங்கள் தங்கும்படியான பாக்யம், மாதுங்கா பக்த மகா ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டது. அந்த ஸமயம் ஸமாஜ அங்கத்தினர்கள் ஸ்வாமிகளிடம் ஸமாஜத்தில் ஓர் அழகிய ஆலயம் நிர்மாணித்து அதில் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி அம்பாளை லோகக்ஷேமத்திற்காக ப்ரதிஷ்டை செய்ய வேண்டுமென்கிற அவாவைத் தெரிவித்தபோது, ஸ்ரீஸ்வாமிகள் உடனடியாகவே அனுக்கிரஹம் செய்ததோடு) ராஜ ராஜேஸ்வரி அம்பாளின் சிலாவிக்ரஹத்தையும் காஞ்சி ஸ்ரீகணபதி ஸ்தபதி அவர்கள் மூலமாய்த் தாமே ஏற்பாடு செய்து அனுப்புவதாகவும் சொல்லி அதன்படியே ஸர்வமங்கள ஸ்வரூபத்துடன், மந்தஸ்மிதையோடு கூடிய விக்ரஹத்தையும் தம்அந்தரங்க பக்தர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அய்யர் மூலம் அனுப்பிக்கொடுத்தார்கள்.

வளவனூர் அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற ஸ்ரீ தேவலிங்கம் சில்பி அவர்கள் மேற்படி ஸமாஜத்தில் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி ஆலயத்தை, ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் அனுக்கிரஹம் பெற்று, நவ வ்யாகரண பீடமாக வெகு அழகாக அமைத்துக் கொடுத்தார். ஸ்வாமிகளின் விசேஷ அனுக்கிரஹத்துடன் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி அஷ்டபந்த ப்ரதிஷ்டா மகாகும்பாபிஷேகப் பத்திரிகையும், ஸம்ஸ்கிருதம், தமிழ், ஹிந்தி, ஆங்கிலம் இந்த நான்கு பாஷைகளிலும் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி

அஷ்டகத்துடன் வெகு அழகாக அச்சிடப்பட்டு ஸ்வாமிகளின் அமுதகரங்களாலேயே காளயுக்த ஆண்டு வைகாசி ஸ்ரீ 26உ (9-6-78) அன்று ப்ரதிஷ்டாதி மகாகும்பாபிஷேகம் நடத்த ஏற்பாடாயிற்று. இந்த இரண்டாவது விஜயமும், பம்பாய் பக்த மகாஜனங்கள் செய்த பாக்ய வசத்தாலேயே ஏற்பட்டது என்றே கருதவேண்டும்.

2-6-78 காலை அம்பத்தூரிலிருந்து விஜய யாத்திரை தொடங்கி பொங்களூர் சென்ற ஸ்வாமிகள் அங்கே ஆர்.எச்.ஐயர் க்ரஹத்தில் பிக்ஷா வந்தனம் ஆனதும் கிளம்பி மாலை ஐந்து மணிக்கு ஹுப்ளி நகரை அடைந்தார்கள். மறுதினம் அனுஷ்டானங்களை அடைந்ததும் அங்கே காத்திருந்த ஸ்ரீ நடராஜனும் அவருடைய குழுவினரும் மரியாதை செய்து பஜனை மடத்துக்கு அழைதது்ச் சென்றனர்.

ஸ்ரீ ஹரிர பக்த ஜன சபா மடத்தில் பக்தர்கள் கூடி பூரணகும்ப மரியாதைகள் செய்து வரவேற்றனர். திரளான பக்தர்கூட்டத்தைக் கண்டு ஸ்வாமிகள் பெரு மகிழ்வுற்றார். எல்லாருக்கும் பிரஸாதம் வழங்கி அனுக்ரஹித்தார்கள். மறுநாள் காலை அங்கு பூஜை செய்து பக்தர்களுக்குத் தீர்த்தப்ரஸாதம் அளித்து ஆசீர்வதித்தார்கள். பல பக்தர்கள் சேர்ந்து சமர்ப்பித்த காணிக்கையை அங்கீகரித்து ஸ்ரீ நடராஜன் அவர்கள் மௌனானந்த ஸ்வாமிகளுக்குப் பாத பூஜை செய்யும் பேறடைந்தனர் பக்தர்கள்.

ஸமாஜ குழுவினரும் வந்து அழைத்துக் கொண்டு ஞாயிறு (4-6-78) பிற்பகல் 3 மணிக்கு பூனா நகரிலிருந்து புறப்பட்டு மாலை 6.30 மணிக்கு அனைவரும் பம்பாய் மாதுங்காவை அடைந்தனர். தென்னிந்திய பஜனை சமாஜத்தினர் ஸ்வாமிகளை மேளம், வேத பாராயணம், பூரண கும்பம் முதலிய மரியாதைகளுடன் கோலாஹலமாக வரவேற்ற காட்சி கண் கொள்ளாக் காட்சியாக விளங்கிற்று.

பல ஆயிரக்கணக்கான பக்த ஜனங்கள் ஸ்வாமிகளை தரிசனம் செய்து, நமஸ்கரித்து அநுக்கிரஹம் பெறக் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியே அனுக்கிரஹம் செய்துவிட்டு பிறகு ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரியின் நூதன ஆலயம் யாகசாலை, மற்ற வைதிக ப்ரதிஷ்டைக்கான விசேஷ ஏற்பாடுகள், தென்னிந்தியாவிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்ட வேதப்ராம்மணர்கள், ருத்விக்குகள், மாவிலை தோரணம், வாழை மரம் இலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ

ஸீதாராம கலியாண மண்டபம் முதலிய எல்லாவற்றையும் நேரில் பார்த்து ஸந்தோஷ மடைந்தார்கள்.

பிறகு, ஸ்வாமிகளிடம் பலகாலமாய் பக்திச்ரத்தையுடன் கூடிய ஸ்ரீமான் நாராயண ஸ்வாமி அய்யர் கிருஹத்துக்கு விஜயம் செய்து அவ்விடமே தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த படியால், உடனேயே ஸ்நானம், பூஜை முதலியவைகளைச் செய்து விட்டு அன்று இரவே 8.30 மணிக்கு மறுபடியும் ஸமாஜத்தில் நடந்த மஞ்சக்குடி ப்ரும்ம ஸ்ரீ ராஜகோபால சாஸ்திரிகளின் தேவி பாகவத உபன்யாஸத்திற்கும் வந்து ச்ரவணம் செய்து ஸந்தோஷ மடைந்தார்கள்.) சாஸ்திரிகளும் தனது உபன்யாஸத்தில் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ ஜகன் மாதாவே நேரில் வந்து) ராஜ ராஜேஸ்வரி ப்ரதிஷ்டை நடத்துவதாகக் கூறியதை ஆமோதித்து மகிழ்ந்தார்கள்.

ஸ்ரீ ஷண்முகானந்த சபையின் காரியதரிசியான ஸ்ரீ டி.ராமானுஜம் அவர்கள் அம்பத்தூரிலிருந்து ஸ்ரீ மௌனானந்த தீர்த்த மகாஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி பிரதிஷ்டை செய்ய எழுந்தருளியிருப்பது நாமெல்லாரும் செய்த மகத்தான பாக்கியம் என்று கண்ணீர் மல்க மனமுருகிப் பேசினார்கள். தென்னிந்திய பஜனை சமாஜத்துக்கு இப்போது ஒரு புதிய பொலிவும் நிறைவும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறினார்கள். அத்துடன் நில்லாமல் பற்பல உதவிகளையும் செய்தார்கள்.

மறு நாள் 5-6-78 திங்கட்கிழமை முதல் தினசரி இருவேளையிலும் ஸ்வாமிகள் நேரில் வந்திருந்து யாகசாலை பூஜைகள், ஹோமங்கள் பூர்தணாஹுதி, தீபாராதனை, பாராயணங்கள் முதலியவைகளையும் நடத்திக்கொடுத்து ஆனந்தத்துடன் கருணாகடாக்ஷத்தினால் ஸர்வ மகாஜனங்களையும் அனுக்கிர ஹித்தார்கள்.

மறுநாள் 6 (தேதியன்று) காலை கணபதி பூஜை லக்ஷ்மி பூஜையுடன் ஹோமங்கள் ஆரம்பமாயின. ஐந்து ஹோம குண்டங்கள். ஸ்ரீ மஹாகணபதி, ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர், ஸ்ரீ நவக்ரஹ மூர்த்திகள்) ராஜராஜேஸ்வரி முதலிய ஹோமகுண்டங்களில் பூர்ணாஹுதியானதும் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரமூர்த்தி ப்ரஸன்ன மாகியிருப்பதால் ஆவஹந்தி ஹோமத்துடன் பூர்த்தி தீபாராதனை செய்யப்பட்டது. ரிக், யஜுர், ஸாம, அதர்வண வேதங்களுடன் சுக்ல யஜுர் வேதமும் பாராயணம் செய்ய நாற்பது வேதவிற்பன்னர்கள் கூடியிருந்து வேத கோஷம் பொழிந்தார்கள்.

இவையெல்லாம் இத்தனை சிறப்பாக நடந்தேறியதற்குக் காரணம் ஸ்வாமிகளுடைய கடாக்ஷமும், ஸங்கல்ப பலமுமே என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

சக்தியை வழிபட்டு அம்பாளின் அனுக்கிரஹம் பெற்றவர்களே சித்தர்கள் எனப்படுவர். மேற்படி ஸமாஜத்தில் ஸ்ரீராஜ ராஜேஸ்வரியின் சிலாவிக்ரஹ ப்ரதிஷ்டை நடக்கப்போகும் விஷயத்தை சுமார் 50 வருஷங்கள் முன்னதாகவே ஞான திருஷ்டியால் அறிந்த ஒரு ஸித்தமகாபுருஷர் திருக் குற்றாலத்தில் நமது ஸ்வாமிகளிடம் ஓர் ஸ்வர்ண யந்திரத்தைக் கொடுத்து, அதை பூஜையில் வைத்திருந்து சில காலங்களுக்குப் பிறகு ஒரு சக்தி ஆலயத்தில் ப்ரதிஷ்டைய செய்ய வேணுமாய் அனுக்கிரகித்த ரகஸ்யமான விஷயத்தை ஸ்வாமிகள் மூல்யமாய் கேள்விப்பட்ட பக்த கோடிகள் அனைவரும் பரம ஆச்சரியமடைந்து பக்தி பரவசமானார்கள். மேற்படி பஞ்ச தசாக்ஷரி மஹா யந்திரத்துடன், சிவசக்தி யந்திரத்தையும் சேர்த்து 8-6-78 வியாழக்கிழமை மாலை 5.30 மணிக்கு, பக்த மகாஜனங்களால் கொடுக்கப்பட்ட ஸ்வர்ணங்களையும் நவரத்தினங்களையும் சேர்த்து வைத்து யந்திர ஸ்தாபனம் செய்து ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி விக்ரஹத்திற்கு ஜடிபந்தனம் அஷ்டபந்தனம் முதலியவைகளை செய்வித்து நேத்ரோன் மீலனமும் செய்தார்கள். அதே ஸமயத்தில் ஸ்ரீ விக்னேஸ்வரர், நவக்ரஹங்கள் ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் விக்ரஹங்களையும் முறைப்படி ப்ரதிஷ்டை செய்வித்தார்கள். ஜகத்குரு சாராத பீடம் ஸ்ரீமத்அபிநவ ஸச்சிதானந்த தீர்த்த மகாஸ்வாமிகளும் தென்னிந்திய ஸமாஜத்தாரால் பூர்ணகும்பத்துடன் அழைக்கப்பட்டு, ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி ஆலயம், விக்ரஹப்ரதிஷ்டை, யாகசாலை, பூஜை ஹோமம், ஜபம் முதலானவைகளைப் பார்த்து மகிழ்ந்து தென்னிந்திய ஸமாஜத்தாரால் நடத்தப்பட்டுவரும் லோக க்ஷேமகரமான தர்மகாரியங்களைப் பற்றி புகழ்ந்து பேசி ஸகல பக்த கோடிகளுக்கும் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரியின் பரிபூர்ண அனுக்கிரஹம் கிடைக்க வேணுமாய் அன்புடனும் ஆதரவுடனும், ஆசீர்வதித்தார்கள்.

கும்பாபிஷேகத்துக்கு முதல் நாள் யந்திர ஸ்தாபனமும் விக்ரஹ ப்ரதிஷ்டையும் செய்து முடித்தவுடன் சாரதா பீடாதிபதிகளின் விஜயமும், ஆசிகளும் ஒரு பெரிய சுப சூசகமாகவும், ஸாக்ஷாத் பராசக்தியின் பரம அனுக்கிரஹமாகவுமே எல்லோராலும் கருதப்பட்டது என்பதில் ஒரு வியப்புமில்லை.

8-6-78 அன்று ஹோமங்கள் நடைபெற்றுப் பூர்ணாஹுதி ஆனபிறகு ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ மௌனானந்த ஸ்வாமிகள் சுவர்ணத்தினால் ஆன சிவசக்தி யந்திரமும், பஞ்ச லோகத்தினாலான பஞ்சதசாக்ஷரி யந்த்ரமும் எடுத்துப் பீடத்தில் ஸ்தாபித்த பொழுது, பக்தர்களால் வழங்கப்பட்ட நவரத்தினங்களை பக்த கோடிகள் தரிசிக்கும் வண்ணம் பீடத்தில் இட்டு யந்திரங்களை வைத்துப் பட்டினால் மூடி ஜகத்ரக்ஷகியான ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி விக்ரஹத்தைத் தமது அருட் கரங்களால் ஸ்தாபிதம் செய்தார்கள். அச்சமயம் வேதமந்திரங்களும், மேள நாதமும் மூல மந்திர கோஷமும் முழங்கி பக்தர்கள் உள்ளத்தைப் பரவசப்படுத்தின.

ஸ்தபதிகள் வந்து மருந்து சாத்தவும் அஷ்டபந்தன பிரதிஷ்டை மங்களகரமாக நிறைவேறியது.

9-6-78 கும்பாபிஷேக தினத்தன்று காலை 5.30 மணிக்கே நமது ஸ்வாமிகள் ஸமாஜத்திற்கு விஜயம் செய்து யாகசாலை பூஜை வஸோர்த்தாரை பூர்ணாஹுதி, தீபாராதனை முதலியவைகளைச் செய்வித்து, வேதகோஷத்துடனும், மங்கள வாத்தியங்களுடனும் கண்டாநாதங்களுடனும், தனது அமுத கரங்களால் சரியாய் 6.30 மணியளவில் வ்ருஷப லக்னத்தில் மகாகும்பாபிஷேகம் செய்து ஸாக்ஷாத் பராசக்தியின் பரிபூர்ணமான அருள் ஸகல பக்த மகாஜனங்களுக்கும் கிடைக்கும்படி அனுக்கிரஹித்தார்கள்!

மௌனஸ்வாமிகளாயிருந்தாலும், எழுத்துமூலம் பக்த ஜனங்களுக்கு செய்த உபதேசம்:- (1) எல்லோரும் தவறாமல் ஸந்தியாவந்தனம் செய்ய வேண்டும். (2) ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி ஜகன்மாதாவை தினசரி முடியாவிடிலும் செவ்வாய், வெள்ளியிலாவது அவசியம் தரிசித்து, தங்களால் இயன்ற பண உதவியோ, பொருளுதவியோ செய்து, நித்திய பூஜா, நைவேத்தியாதி ஆராதனங்களில் கலந்து கொள்ள வேணும், (3) தினசரி தாரகமந்திரமான ஸ்ரீ ராம நாம ஜபத்தை முடிந்தவரை அதாவது 10க்குக் குறையாமல் செய்ய வேணும்.

மஞ்சக்குடி சாஸ்திரிகளின் தேவிபாகவத உபன்யாஸத்தை தவறாமல் தினசரி ச்ரவணம் செய்து ஆனந்த மடைந்த ஸ்வாமிகள் மேற்படி சாஸ்திரிகளின் பாண்டித்யம், ஆசார அனுஷ்டானம், உபன்யாஸத்திறமை ஸங்கீத ஞானம், தர்மோபதேசம் முதலிய வைகளைப் பற்றி புகழ்ந்து எழுதிக் கொடுத்து ஸபையில் வாசிக்கச் சொன்னதைக் கேட்டு யாவரும் மகிழ்ந்தார்கள். ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின்

கருணைக்கு ஓர் அளவே கிடையாது. பாரத தேசத்திலுள்ள எல்லா பக்தர்கள் வீட்டிலும் பராசக்தி இருந்து கொண்டு அனுகிரஹிக்க வேணுமென்று கருதி-ஒரு பக்கம் ஸ்ரீ சக்ரம், மற்றொரு பக்கம் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ பரதேவதை கொண்ட வெள்ளி டாலர்கள் செய்வித்து, மண்டலாபிஷேகம் பூர்த்திவரை பூஜையில் வைத்து 24-7-78க்குப் பிறகு டாலர் 1க்கு ரூ.51/- கொடுப்பவர்களுக்கு வழங்கும்படி அனுக்கிரஹித்துள்ளார்கள். மகாகும்பாபிஷேகத்திற்கும், பூர்ணாபிஷேகத்துக்கும் பதினாயிரக்கணக்கான பக்த மகா ஜனங்கள் வந்து தரிசனம் செய்து ப்ரஸாதம் தொடர்ந்து, தினசரி (காலையிலும், மாலையிலும், விசேஷமாகப் பெற்றுக்கொண்டதோடு) வெள்ளி-செவ்வாயில் ஜனங்கள் திரள்திரளாக வந்து மேற்படி அம்பாளை தரிசித்து பரமானுக்கிரஹம் பெற்றுச் செல்கிறார்கள். பட்டுப்புட்வை, பாவாடை, தங்க நகைகள் முதலியவைகளைக் காணிக்கையாகப் பக்த ஜனங்கள் வழங்குவதிலிருந்தே ஸ்ரீ பராசக்தியின் அனுக்கிரஹத்துக்கு அளவே இல்லை என்பது திண்ணம்.

மீனாக்ஷி, காமாக்ஷி விசாலாக்ஷி இவையே இச்சாசக்தி, ஞானசக்தி, க்ரியாசக்தி. இந்த மூன்று அம்சமும் ஒன்று சேர்ந்ததே ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி எனப்படும். தேவியின் அம்சங்கள் வாராணஸி, காஞ்சி, கன்யாகுப்ஜம் போன்ற 51 இடங்களில் விளங்குகின்றது. அவற்றுள் மதுரை, காஞ்சி, காசி ஆகிய மூன்று அம்சமும் நிறைந்துள்ளதாக ஆக்ஷித்ரய ஆலயமாய் மாதுங்கா (பம்பாய்) தென்னிந்திய பஜனை ஸாமஜத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கோவிலை வலம் வந்து தரிசித்து, அர்ச்சித்து அடி பணியும் பக்த கோடிகள், அஷ்ட ஐஸ்வரியங்களும் பெற்று, புகழ், கல்வி, ஆற்றல், வெற்றி, நன் மக்கள், பொன், நெல், நல்லூழ், நுகர்ச்சி, அழகு, அறிவு, பெருமை, இளமை, துணிவு நோயின்மை ஆயுள், என்ற 16 பேற்றினையும் பெற்று பல்லாண்டு வாழ்வது உறுதி. பக்தியுள்ளம் கொண்ட ஆஸ்திகர்கள் ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி அம்பிகையை தரிசித்து ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் அடைய வேணுமாய் ப்ராத்திப்போமாக!

ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரீம் தேவீம்
லோகானுக்ரஹ தத்பராம்
மாதுங்கா நகர வாஸாம்
பாவயே பக்த தாயனீம்

ஓம்
ஸ்ரீ புவனேஸ்வரீ பீடம்
ஸ்ரீ மௌனாநந்த தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் ஸன்னதி
அம்பத்தூர்.

7-8-78 திங்கள் முதல் 16-8-78 புதன் வரை ஹரிகதா ரத்னாகர தியாககானலோல ப்ரம்மஸ்ரீ T.S.பாலகிருஷ்ண சாஸ்த்ரிகள் குழுவினர் ஸ்ரீ மஹா பாரதம் ஹரிகதை மிகச் சிறப்பாகச் செய்தனர். சாஸ்திரியார் அவர்கள் தனக்கே உரிய பாணியில் நவரஸமும் ததும்ப ஹரிகதை செய்தார். ஸ்ரீ மௌனாநந்த ஸ்வாமிகள் ஸன்னதியில் சொல்வதுதான் தனக்கு ஆத்ம திருப்தியைக் கொடுக்கக் கூடியது! இதுபோல வெறெங்குமே அமையாது, இங்குதான் தெய்வீக சக்தி சூழ்ந்து ப்ரகாசிக்கிறது, என்பதை உருக்கமாக அவரே சொன்னது எல்லோரையும் மெய்சிலிர்க்கச் செய்தது. எல்லோருக்கும் ப்ரஸாதம் வழங்கி அனுக்ரஹித்தார்-ஸ்வாமிஜி.

17-8-78 வியாழன் 18-8-78 வெள்ளி இரு நாட்களும் உபன்யாஸ சக்ரவர்த்தி ப்ரம்மஸ்ரீ மஞ்சக்குடி K.ராஜகோபால் சாஸ்த்ரிகளுடைய ஸ்ரீ பார்வதி கல்யாணம், ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி பட்டாபிஷேகம் உபன்யாஸம் சிறப்பாக அமைந்தது. "இங்குள்ள பெரியவாள் ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தியே ப்ரஸன்னமாகியிருக்கிறார். மௌனத்திற்கு தனி ஏற்றம் உண்டு. அவர் ப்ரஸாதம் ஒன்றும் தரவேண்டாம்! அவர் பார்த்தாலே போதும். கடாக்ஷம் உண்டாகும். அவ்வளவு கருணையுடையவர்!" என்று வேத வாக்கியங்களினாலேயே கூறியதைக் கேட்ட அனைவரும் புளகாங்கிதமானார்கள்!

19-8-78 சனி முதல் 22-8-78 செவ்வாய் வரை திருவெண்காடு, ஸ்ரீ K.முத்துசாமி சாஸ்திரிகள், தேவி மஹாத்மியம், சசிகலா பரிணயம், ஸ்ரீ மீனாக்ஷி கல்யாணம் உபன்யாஸம் சிறப்பாக அமைந்தது.

30-8-78 முதல் 6-9-78 வரை ஸ்ரீ விஸ்வமங்கள விநாயகசதுர்த்தி உத்ஸவம் 31வது வருஷம் கொண்டாடப்பட்டது.

தினசரி காலை மஹா கணபதி ஹோமம் ஸ்ரீ ருத்ர ஜபத்துடன் அபிஷேகாதி அர்ச்சனைகளும் ஆராதனைகளும் மாலையில் வழக்கம்போல ஒவ்வொரு தினமும் ஒவ்வொரு அலங்காரமும் செய்யப்பட்டன. மாலையில் ஸங்கீதம் பஜனை உபன்யாஸமும் நிகழ்ந்தன.

முறையே வீணை ஜெயலஷ்மி, V.ஸ்ரீனிவாசன், ஸ்ரீமதி கற்பகம் ராமன், ஸ்ரீமதிகள் C.சரோஜா, C.லலிதா அவர்களும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் பாடலைப்பாடியது சிறப்பான அம்சம். வித்வான் ஸ்ரீ T.K.கோவிந்தராவ், சித்ரா, அலமேலு, ஸ்ரீ G.N.தேசிகன் முதலானோர் பாடினர்.

20-10-78 செவ்வாய் முதல் 11-11-78 புதன் வரை ஸ்ரீ சாரதா நவராத்ரி, தேவி மஹாத்மியம், பாராயணம் ஸுகாஸினி கன்யா பூஜை ஆராதனைகளும், கடைசி தினத்தன்று ஸ்ரீ சண்டிகா ஹோமமும் நடைபெறும்.

ஒவ்வொரு வருஷமும் கார்த்திகை மாதம் ஸ்வாதி திரு நக்ஷத்திர தினத்தன்று விசேஷமாக மஹாருத்ர ஜபத்துடன் ஆராதனை நடைபெறும்.

மார்கழி மாதத்தில் சுக்லபக்ஷ ஸப்தமியில் ஆரம்பித்து பௌர்ணமி முடிய ஸ்ரீ வனதுர்கா நவராத்திரி நடைபெறும். பங்குனி மாதம் ஸ்ரீ ராமநவமி உத்ஸவத்தை ஒட்டி சுக்லபக்ஷ ப்ரதமையில் ஆரம்பித்து நவமி முடிய ஸ்ரீ வசந்த நவராத்திரி கொண்டாடப்படுகிறது. ஆகவே இங்கே மடத்தில் மூன்று நவராத்திரி பூஜைகளும் சதுர்த்தி உத்ஸவம் ஸ்ரீ கணேச நவராத்திரியும், ஆஸ்ரமத்து ஸ்வாதித் திருநாள்தத்த ஜயந்தி உத்ஸவமும், மிக ஆர்வத்துடன் கொண்டாடப்படுகிறது.

SREE BHUVANESWARI PEETAM

தத் ஸத்

HIS HOLINESS OHM SHANTI MOUNA SWAMIJI

"SHANTI ASHRAMAM"

AMBATTUR P. O. (MADRAS)

ஸ்ரீ:

திருப்பாவை - திருவெம்பாவை மஹாநாடு நடத்துவதை
கேட்க மிக ஸந்தோஷம்! ஸ்ரீ ஆண்டாளும் சரி, ஸ்ரீமாணி
க்கவாசகரும் சரி, ஒரே தன்மையுடைய ஜீவப்ரம்ம
ஐக்கியத்தைத்தான் குறிப்பிட்டு விரிவாக பாடியுள்
ளார்கள்! நாம் அதை உணர்ந்துக்கொண்டு மேலே
செல்லவேண்டுமே ஒழிய குழப்பக்கொண்டு வீண்
பேச்சுக்களால் காலம் கடத்தலாகாது! ஒரே தன்மை
யோம், ஒரே மனப்பான்மையுடன் பக்தி பாராட்ட
வேண்டும்!

த்வைதமும், அத்வைதமும் கலந்தது விசிஷ்டா
த்வைதம்! அத்வைதம் என்பது ஒரே ஸச்சிதாநந்த
கடலில் கலந்து சைதன்யமாக ப்ரகாசிப்பது!
ஆகவே இரண்டும் வழிகள் மாறுமே ஒழிய சேரும்
இடம் ஒன்றுதான்! ஆனால் ஆரம்பத்தில் விசிஷ்டா
த்வைதம்தான் யாவரும் அனுஷ்டிக்கவேண்டியது!
கடைசியில் அத்வைதம் தானாக நாம் அறியாம
லேயே வந்துவிடுகிறது! இதை ப்ரத்யக்ஷமும் ஸ்ரீ ஆ
ண்டாள் விஷயத்திலே ஸத்யமாகிவிட்டது!

இங்கு பல பாவை சொற்களை தமிழ் வைணவங்க
ளிலே உபயோகப்படுத்துவதிலேதான் மேன்மை

PTO

உண்டாகிறது! என்பதை பல வித்வான்கள் கூட நிர்மணி-
த்து விட்டார்கள்! இது புதிதல்ல. ஸ்ரீ ஆண்டாள்
தம் பாசுரங்களிலே தெலுங்கு - கேலியான சொற்க-
ளை நிறைய உபயோகித்திருக்கிறாள்! என்பதை மறுக்க
முடியாது! ஆதிகாலம் தொட்டே வந்துள்ளது!
~~என்பது~~ என்பதை அறியவேண்டும்! நம் ஆராய்ச்சி-
யால் கண்டு பிடித்தோம் என்பதற்கில்லை!

. . . . .

ஸத்குரோ பாலனுக்கு ப்ரேரித்திக குறிப்பிட்டு
படுரைகளெழுதிய, தென் அமைந்து வைதீகமாக
திருந்தக் கொண்டு நேராடாமல் வந்த சொற்களே
பாசுரங்களாக அமைந்துள்ளது என்பது நிச்சயம்.

ஆகையாலே பக்திக்கு அடிப்படையான
திருப்பாவையாகட்டும், திருவெம்பாவையாகட்டும்
இன்னும் பல ஸ்தோத்திரங்களாகட்டும், தினசரி
பாராயணம் செய்து ஆண்டவன் அருள் பெறவேண்டும்!

எல்லோருக்கும் ஸ்ரீ நிகம்ப ஜமேத்திரைய
கூடி இருக்கும் ஸ்ரீ லலிதாம்பா ஸ்ரீ புவ-
னேஸ்வரியின் கடாக்ஷம் உண்டாகட்டும்.

அம்பத்தூரில் ஸ்ரீ வஸந்த நவராத்ரி
உத்ஸவம்
புவனேஸ்வரி பீடம்

அம்பத்தூர் ஸ்ரீமத் சாந்தி ஞானஸ்வாமிஜி சாந்தி ஆச்ரமத்தில் 3-4-54 முதல் 12-4-54 வரை அதிவிமரிசையாக கொண்டாடப்பட்டது. தினசரி காலை அபிஷேகார்ச்சனைகளும் ஸ்ரீ தேவீ மாஹாத்மிய பாராயணமும் ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண மூல பாராயணமும் நடைபெற்று மாலையில் ஸங்கீதக் கச்சேரிகளும் நடைபெற்றது. [illegible] ஸங்கீத வித்வான் M. L. வஸந்தகுமாரி அவர்கள் M. S. [illegible] [illegible] [illegible] ஸ்ரீ ஞானஸ்வாமிஜி [illegible] [illegible] [illegible] Rd. Acct Officer C. R. கிருஷ்ணய்யா M.A. அவர்கள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸங்கீத [illegible] ஸ்ரீ [illegible] வெங்கடேச ஐயர் ஸ்வாமி [illegible] ஸ்ரீமதி V. ராஜும் [illegible] ஸங்கீதம் [illegible]

உ

ஸங்கீர்த்தியம் [illegible] ஸ்ரீமதி [illegible]
பாடினார். தனலக்ஷ்மி பாடல் - [illegible]
ஆக இனிமையாக யிருந்தது. அவ்வமயம்
ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி சேஷாத்ரியால் பெரியவாள்
ஸ்ரீ லம் விருந்து கொடுப்பதாக ஸ்ரேயஸ்
என்பதை குறிப்பிட்டார். ஐந்தாம் நாள்
ஆலத்தூர் சி. பஞ்சாபகேசனும் தனக்கு
ஐயாசாமியும் பாட்டு. திருவனந்தபுரம்
ஹரிஹரன் பிடில் - கணேசன் மிருதங்கம். ஆக
கச்சேரி பக்தியும் அனுராகமும் ததும்பி
யிருந்தது. ஆறாம் நாள் ஸ்ரீமதி கௌரீ குப்புஸ்வாமி
பாட்டு. சேதுராமன் பிடில் க்ருஷ்ணமூர்த்தி மிருதங்கம்
ஆக. கச்சேரி தெய்வீக அம்சம் பொருந்தியதா
யிருந்தது. ஏழாம் நாள் [illegible] பால சுப்ரமணியம்
பாட்டு. [illegible] ராமக்ருஷ்ணன் பிடில். ஸ்ரீநிவாஸன் மிரு
தங்கம். ஆக. கச்சேரி ஸங்கீதம் ததும்பியது.
எட்டாம் நாள். R. தக்ஷிணாமூர்த்தி பாட்டு
சேதுராமன் பிடில். மணி மிருதங்கம். ஆக
கச்சேரி ஸங்கீதமே உருவெடுத்த முத்தையா
பாகவதருடைய ஸங்கீதத்திற்கு ஒப்புமை
கூறலாம். அவ்வளவு பரிசுத்த தெளிவான
ஞானம் நிறைந்திருந்தது. ஒன்பதாம் நாள்
ஸ்ரீமதி பி. லீலா பாட்டு. சுப்பய்யா பிடில் [struck-out text]
மிருதங்கம். நாராயணய்யர் கடம் [struck-out text]
[struck-out text]. ஆக கச்சேரி இனிமையோடு
விளங்கினது. அவ்வமயம் [illegible]
[illegible] "ஸங்கீத ஹம்ஸினி" என்ற
பிருதை ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீமுகம் வாசிக்கப்ப
ட்டது. பத்தாம் நாள் ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி [illegible]
[illegible] கோலாகலமாக நடந்தது. [illegible]

Om tat sat

Jagatguru His Holiness Om Sh… …swnar
Theertha Maha Swamig… …iona
SREE BHUVANESWAR… …I
OM SHANTI ASHRAMAM AMBATT… …). MADRAS-53.

Date……………

ஸ்ரீ:

ஸுதர்சனாய வித்மஹே மஹாத்யுதிகராய
தன்னோ சக்ர: ப்ரசோதயாத்.
ஓம் ஸஹஸ்ரார ஹும்பட் ஸ்வாஹா

ஸ்ரீவித்யா உபாஸகரும், ஆசார அனுஷ்டானமுடைய, வித்வானும், மஹநீயாருமான, 'வித்யா விசா…' ப்ரம்மஸ்ரீ பஞ்சக்குடி ராஜகோபால சாஸ்திரி… ப்ரதானமாக கொண்டு, "ஸ்ரீ மஹா ஸு… ஹோமம்" நடத்துவதை கேட்க பரம சந்…

துராசாரம், துஸ்வப்னம் துர்… இன்னும்பல கெடுதல்கள் நாட்டுக்கு ஏற்… கூடியவற்றையெல்லாம் அவம்ஸம் செய… கூடியது மஹா ஸுதர்சன ஹோமம்…

இப்படியுள்ள மஹா கைங்கர்யம் செய்ய முன்வந்துள்ள, செய்யூர் "அபிராமி அருள் பாட்டுக்குழுமம்" தலைவர் காரியதர்சி மற்றும் அன்பர்களுக்கும் பூர்ணாசீர்வாதம் ஸ்ரீ மேதா தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்வாமிகள் உதவி புரிவார்

ஓம்

தத் ஸத்

ஸ்ரீ விச்வமங்கள விநாயகர் ப்ரதிஷ்டை கும்பாபிஷேக பத்திரிகை.

அம்பத்தூர் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அருகாமையிலுள்ள வெங்கடாபுரம் கிராமத்தில் ஸ்ரீ. சாந்த சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிஜி அவர்களின் சொந்த பணத்தைக் கொண்டு பூமி வாங்கப்பட்டு, ஆஸ்திகர்களால் வசூல் செய்யப்பட்ட பணத்தைக் கொண்டு ஒரு சிறு ஆஸ்ரமம் அமைத்துக் கட்டி, "சாந்தி ஆஸ்ரமம்" என்று பேர் வைத்து அதில் பரமஹம்ஸ ஸ்ரீ. சாந்த சுப்ரமண்ய ஸ்வாமிகள் அவர்கள் இருந்து வருவது யாவரும் அறிந்த விஷயமே.

மேற்படி ஆச்ரமம் தாம் பெருங்களத்தூரி
லேயே ஒரு சிறு மண்டபம் கட்டி
திவ்ய ஜோதியாகிய ஸ்ரீ. விச்வமங்
கள விஜயரா ஸ்தாபனத்தை, வேத
மந்திர கோஷத்துடன் 2.11.47.
ஸர்வஜித்து வருஷம் ஐப்பசி மாதம்
16ந் தேதி ஆதிவாரம் காலையிலே
7½ மணிக்கு மேல் 10 மணிக்குள்
அஷ்டாங்க ப்ரதிஷ்டை செய்ய தீர்
மானித்திருக்கிறது.

"ஸ்ரீ. விச்வமங்கள விஜயர்" என்
பதற்கு, உலகம் முழுவதும் மங்களமா
க சோபிக்க வேண்டும். ஸர்வ ஜனங்
களும் ஆஸ்திக வாழ்க்கையை நடத்த
வேண்டும். விகாரங்களை நீக்கி ஆத்ம
சாந்தியை அடைய வேண்டும், என்பதேயாம்

காசியிலே ஸ்ரீ விச்வநாதர் ஸன்னதி
~~~~யைப் போலவே இங்கே ஒரு
பக்தியுடன் வரும் பக்தர்களுக்கு
ஸாயி இருந்தாலும் சரி, திவ்ய ஸ்ரீ
நிலைய ஆராதித்து வரும் அவர்களை
ஸந்தோஷம் செய்து பரிசுத்தமாக
பூஜை புதிய ஆராதனைகளும்,
நம்மைக் கொண்டே செய்து
திருப்தி அடையலாம்.

இங்ஙனம் ஒரு பரமஹம்ஸ
ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின்
உத்தரவு.
ஆர். வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி
~~~~

பேரன்பர்கள்யாவரும் வந்து மேற்படி
ஸ்ரீ ஸர்வ மங்கள விநாயகர் இப்
பாலக்ஷேத்ரமும் பார்த்து, அநந்தரப்
பேருடன் மஹான் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி
அவர்களுடைய அநுக்ரஹமும்
பெற வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்
கொள்ளுகிறேன்

இப்படிக்கு
T.
அருள் திருநெறிமன்றத்
உ[illegible] சபையர்க்குழு

குறிப்பு.

4-11-47 செவ்வாய்க்கிழமையன்று தெய்வ சபையின் ஆண்டுவிழாவை விநாயகர் பரிக்கையன்றே செய்வதென்று (அன்பர்கள் கோரியபடி) தீர்மானித்திருக்கிறது.

சாந்தி

Om tat sat

Jagatguru His Holiness Om Shanti Mownaananda Theertha Maha Swamigal Sannidanam

SREE BHUVANESWARI PEETAM

OM SHANTI ASHRAMAM AMBATTUR P.O. MADRAS-53.

ஸ்ரீ

Date 19-5-81

பூர்ண ஆசீர்வாதம்-

அருள்வாக்கு உள்ள சில புத்தகங்கள் Book Postல் அனுப்பியிருக்கிறேன்-

ஜெயந்தியன்று போது எடுத்த போட்டோக்களில் சிலவையும் Book Postல் வைத்துள்ளது - உங்களுக்கு தெரிவதற்காக எழுதுகிறேன்

மார்கழி மாஸத்தில் உத்திராட பூஜை - வைகுண்ட ஏகாதசி - தைமாதம், ஸ்ரீ பாலசுப்ரமணிய ஸ்வாமி ப்ரதிஷ்டை செய்த அவதார தினம் - கொண்டாடப்படும்

மாசி மாஸம் ஆதிதியாதி நவராத்ரி ப்ரதிஷ்டை செய்த தினம் விசேஷமாக நடக்கும் - நவவித வஸ்த்ர நவவித புஷ்பங்கள் ஹோமங்கள் நடக்கும்

பங்குனி மாஸம் வசந்த நவராத்ரி - ஸ்ரீராம நவமியோடு பூர்த்தி ஆன தின ஹோமம்.

சித்திரையில் அக்ஷய த்ருதியை ஸ்ரீ ஆதிசங்கர பகவத்பாதாள் ஜயந்தி - நரசிம்ம ஜயந்தி - ஆடி மாஸத்திலிருந்து [illegible] சாதுர்மாஸ்ய விரதம் 40 நாள்.

[illegible] மாஸம் ஸ்ரீ வித்யா மங்கள விஜய தசமி [illegible] ராத்ரி உத்ஸவம் 10 நாள் - கடைசி நாள் ஸ்ரீ யோக [illegible] தேவி [illegible] [illegible]

[illegible] ஸ்ரீ சாரதா நவராத்ரி - [illegible] பாராயணங்கள், அலங்காரம் அர்ச்சனை - [illegible] - உபன்யாஸங்கள் - பஜனைகள் நடைபெறும்.

1946ல் இம்மடம் ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி பீடம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு [illegible] ஸதா [illegible]

உ

ஸ்ரீ

அவ்வப்போது உத்ஸவத்திற்கு வரக்கூடிய பணத்தை
அப்பப்போ செலவு செய்து விடுகிறோம்.
நித்யப்படி பூஜைக்கு இப்போ வாடகை வருவதை செலவு
செய்வது.

பாதபூஜை காணிக்கை வரக்கூடிய பணத்தை சொந்த
செலவுகளுக்கு வெளியூர் யாத்திரை கார் செலவுக்கு வைத்துக்
கொள்வது. மீதி FD யாக போட்டு வைப்பது.
காணிக்கை வைப்பது கிடையாது. நானே எல்லாத்துக்கும்
அப்படி அப்படியென்று திட்டம் போட்டு செலவு செய்வோம்.

அகண்ட தீபம் எப்பவுமே எரியும். டொனேஷன் தந்து
அகண்ட தீபம் போடும்படி சொன்னால் அந்த பணத்திற்குள்ளே
வாங்கி வைத்து அதையே use பண்ணுவோம். ஆக எப்படியோ
தீபம் எப்பவுமே ஜ்வலித்து கொண்டிருக்கணும்

அப்பப்போ வேதபாராயணம், உபந்யாஸங்கள் வித்வ
ஸ்ரீ கச்சேரி சம்பாவனை செய்வது! பக்தர்கள் தருவதை வைத்து
கொண்டு, மேலும் கொண்டு போட்டு கௌரவத்திற்கு தக்கபடி
கொடுத்து விடுகிறேம் அதிகாரம் தான்.

ஆக வைகாசி ஆனியில் யாத்திரை சென்றாலும்,
இங்கே நானிருப்பது போலவே நடக்கும். பக்தியோடு செய்
ஒரு சமயம் நவராத்திரியின் போது ஸ்வாமிஜி அவர்களின் பூஜையும்
நடந்தது. இந்த அருமையாக எழுதியதை ஸ்ரீமதிக்கா
யம்மாளுக்கு படித்து காண்பிக்கணும். விவரமாக அப்பப்
பத்திரிகை போடுவதில் பார்க்கலாம்.

எல்லோருக்கும் குருநாதருக்கும் ஸ்ரீ
ஆசிர்வாதம்.

அம்பாள்

நாராயண

க்ருதயுகத்தில் கபிலர், த்ரேதாயுகத்தில்,
த்வாபரயுகத்தில், வியாஸர், தத்தாத்ரே
ர்கள் வேதத்தில், கலியுகத்தில் சங்கர
வேத புருஷர்களாவர். சொன்னமாதிரி புருஷர்

ஸ்ரீ

எனக்கு 10 வருஷத்திற்கு முன் பெரிய கஷ்டம் வந்தது — 11 சாஸ்திரிகளை வைத்து 10 நாட்களுக்கு ஜப ஹோமங்கள் செய்து தீர்வை கிடைத்தது.
இரண்டு வருஷம் முன்பு கஷ்டம் வந்தது 10 நாளும் 7 சாஸ்திரிகளை வைத்து ஸ்ரீ துர்கா ஸூக்த ஜபம் செய்தது.
போன மாஸமும் கஷ்டம் வந்தது. 7 சாஸ்திரிகள் கொண்டு துர்கா ஸூக்த ஜபம் செய்தது.
அதனாலே நான் இந்த வருஷம் வடதேசயாத்திரை போகவில்லை. என் ஜாதகப்படி எப்பவோ!
எல்லாம் தாண்டி போச்சு! பக்தர்களுக்காக நான் சரீரம் இருந்து கொண்டிருக்க, அம்பாள் புவனேஸ்வரி எங்கள் [illegible] தருகிறாள்.

ஸ்ரீ சக்கரவஸ்திரமாக கொண்ட திகம்பர பரமேஸ்வரன் காமனை எரித்தார். காமேஸ்வரியாகிய பார்வதியை கல்யாணம் செய்துகொண்டார்! விசித்திரமாயில்லையா? ஜீவாத்மா பரமாத்மா ஐக்கியமே தவிர வேறென்ன?

ஸாக்ஷாத்கார புவனேஸ்வரியே. உன்னத நிலை [illegible] படியால், மரணத்தை வெல்லும் சக்தி தம்மிடம் தானிருக்கிறது என்பதை ப்ரத்யக்ஷப்படுத்தி இருக்கேன்.

முதல் இரண்டு பக்கம் பார்த்து [illegible]
3. 4, பக்கம் [illegible]
[illegible]

+

[illegible] ங்களிலே இருக்கிறது.

யந்திரங்களிலே ஜப யந்திரம் தான் விசேஷம்
அதாவது ஜெபங்கள் செய்வது தான் முக்கியமானது.
சிவபக்தர்களுக்காக காம்யார்த்தமாகவும்
ஹோமங்கள் செய்யப்படுகிறது —
விவாஹார்த்திகள் — ஸந்தான ப்ராப்திக்காக — வியாதி
நிவர்த்திக்கவும் ஹோமாதிகள் செய்யப்படுகிறது —
அனுக்ரஹமும் ஏற்படுகிறது —

ஒரு முக்கிய விஷயம் Smt காமாக்ஷியம்மாளுக்கு
தெரிவிக்கணும் — அதாவது —
—பாய் கிரிஜா ஈஸ்வரன் Son, பரதன் பணிமையால்
காலமானது, 4-7-81ல் ஒருவருஷம் பூர்த்தி
யாகிறதாம் — அதற்கு பெரம்பூர் கோவில் குருக்
களிடம் சொல்லி ஒவ்வொரு மாதத்திலும் ஒரு
ப்ரம்மசாரி, ஆக 12 ப்ரம்மசாரி பையன்களுக்கு
வஸ்திரம் தந்து சாப்பாடு போட்டு தக்ஷிணையும்
தந்து அனுப்பணும் — இருத்தம் மாதிரி. அங்கே
உங்க பாட்டியாருப்பதால் கூட இருந்து செய்வார்.
இந்த விஷயத்தை சொல்லணும் —

அம்பத்தூர் மடத்திலே காரியங்களெல்லா
ம் எப்படி நடக்கிறது என்று Smt காமாக்ஷியம்மாளுக்கு
தெரிஞ்சு இருக்கணும் — முதல் இரண்டு பக்கத்திலு
ம் படித்து கேட்டால் சந்தோஷப்படுவாள். அதற்
காக இந்த விஷயமானதும் எழுதினேன்.
வாக்கும் மாகட்டும் — நாணமாகட்டும் — எது செய் [illegible]
அனைத்தையும் நம் அம்மா பராசக்தி [illegible]
என்பதை உணர்ந்து [illegible] —

உ.

ஜெயத்து க்ஷேமத்தை அடைய வேண்டியது
ஸ்ரீ ரா. ராமசந்த்ர அப்பாருள் குடும்ப
த்தாருக்கும் கூடியவருக்கும் ஆயாரக்க
ளக்கான அன்பர்களுக்கும் பூரண
ஆசீர்வாதம் ஓம் சாந்தி

ஸ்ரீ.

1) ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமியையும் ப்ரதிஷ்டை செய்து
ஸ்ரீ அபயாஞ்சநேய ஸ்வாமி கோவில்
ஏற்பட முக்ய காரணமாகி யிருந்த
ஸ்ரீ ஸ்ரீ ராமசந்த்ர அப்பாராவ் முயற்சிதான்

2. ஆஞ்சநேயருக்கு ஸங்கீதத்திலேயே
உத்ஸவம் கொண்டாடுவதை பார்க்க சந்தோஷம்.

3 NUZVID அடவி ஆஞ்சநேய ஸ்வாமி கோவிலுக்கு
பல்லாயிரம் பக்த கோடிகள் கலந்து கொண்டு
சிறப்பிப்பதை கேட்க ~~சந்தோஷம்~~. ஆனந்த
மாக இருக்கிறது —

4 இன்னும் மேலும் மேலும் ஆஞ்சநேய
ஸ்வாமி உபாஸனை பெருக அருள் உண்டாகும்

5. முக்யமாக ஆஞ்சநேய பக்தர்களுக்கு ஒன்று
சொல்கிறேன். "ஸ்ரீராம ஆஞ்சநேய ஸ்வாமினே நம:"
பக்தர்கள் அனைவரும் தினமும் 108 தடவை

ஓம்

தத் ஸத்

ஸ்ரீ புவநேச்வரி பீடம்.

ஓம் சாந்தி ஆச்ரமம் வெங்கடாபுரம் அம்பத்தூர்

'ஸ்ரீ சாரதா நவராத்ரி' உத்ஸவத்திலெ தினசரி மாலை

ஸங்கீத கைங்கர்யங்கள்

16—10—55 *ஞாயிறு மாலை* 6-மணிக்கு

மரல சூர்யநாராயணய்யா	—	பாட்டு
A. சுப்பய்யா	—	பிடில்
பாலக்காடு கிருஷ்ணமணி	—	மிருதங்கம்

17—10—55 *திங்கள் மாலை* 6-மணிக்கு

ஸங்கீதகலாரத்னம் ஸ்ரீ S. ராஜம்	—	பாட்டு
ஸ்ரீ V. ஸேதுராமைய்யா	—	பிடில்
குருவாயூர் துரை	—	மிருதங்கம்

18—10—55 *செவ்வாய் மாலை* 6-மணிக்கு

வித்வான் ஸ்ரீ T. S. கோபாலகிருஷ்ணய்யர்	—	பாட்டு
சித்தூர் V. சுப்ரமண்யம்	—	பிடில்
தஞ்சை மணி அய்யர்	—	மிருதங்கம்

19—10—55 *புதன் மாலை* 6-மணிக்கு

Music by ஸங்கீத சிரோமணி ஸ்ரீ S. R. ஜானகிராமன் & பார்ட்டி

20—10—55 *வியாழன் மாலை* 5-மணிக்கு

'தைவிக நடனம்' by Baby V. பிரேமாவதீ

(நடன ஆசிரியர் N. C. வஸந்தராமன்)

மாலை 6-மணிக்கு

Music by இசைசெல்வி ஸ்ரீ T. K. ஜெயலக்ஷ்மீ & பார்ட்டி

21—10—55 வெள்ளி மாலை 6-மணிக்கு

'பரதநாட்டியம்' by Baby மைசூர் K. குமுதா

(நடன ஆசிரியர் சிதம்பரம் P. S. குஞ்சிதபாதம் பிள்ளை)

22—10—55 சனி மாலை 6-மணிக்கு

வித்வான் வேலுச்சாமி	—	பாட்டு
கொல்லங்கோடு சுந்தரம்	—	பிடில்
தஞ்சை மணி அய்யர்	—	மிருதங்கம்

(India famous விகடரத்னம் ஸந்தானம் & சந்த்ரு Avl.களும் கலந்து கொள்வார்கள்)

23—10—55 ஞாயிறு மாலை 6-மணிக்கு

Music by Miss ஸ்ரீ P. லீலா & பார்ட்டி

24—10—55 திங்கள் மாலை 6-மணிக்கு

வீணை by ஸ்ரீமதி சிவகாமுசுப்ரமண்யம் & பார்ட்டி

25—10—55 செவ்வாய் மாலை 6-மணிக்கு

வித்வான் ஸ்ரீ கல்யாணராமய்யர்	—	பாட்டு
சித்தூர் கோபாலகிருஷ்ணன்	—	பிடில்
வேலூர் ராமபத்ரன்	—	மிருதங்கம்

26—10—55 புதன் மாலை 6-மணிக்கு

வித்வான் ஸ்ரீ K. R. கணபதி	—	புல்லாங்குழல்
சித்தூர் கோபாலக்ருஷ்ணன்	—	பிடில்
பாலக்காடு குஞ்சுமணி	—	மிருதங்கம்

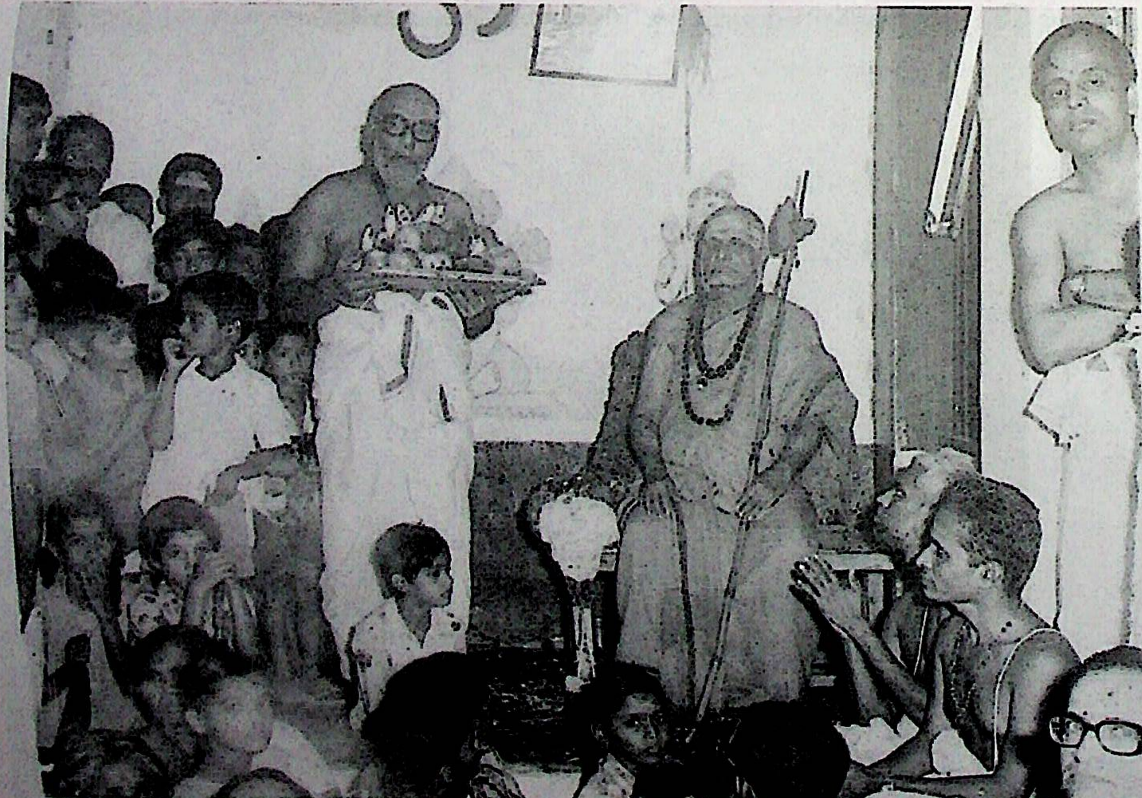
27—10—55 வியாழன் மாலை 6-மணிக்கு

Music by வித்வான் B. ராஜமய்யர் & பார்ட்டி

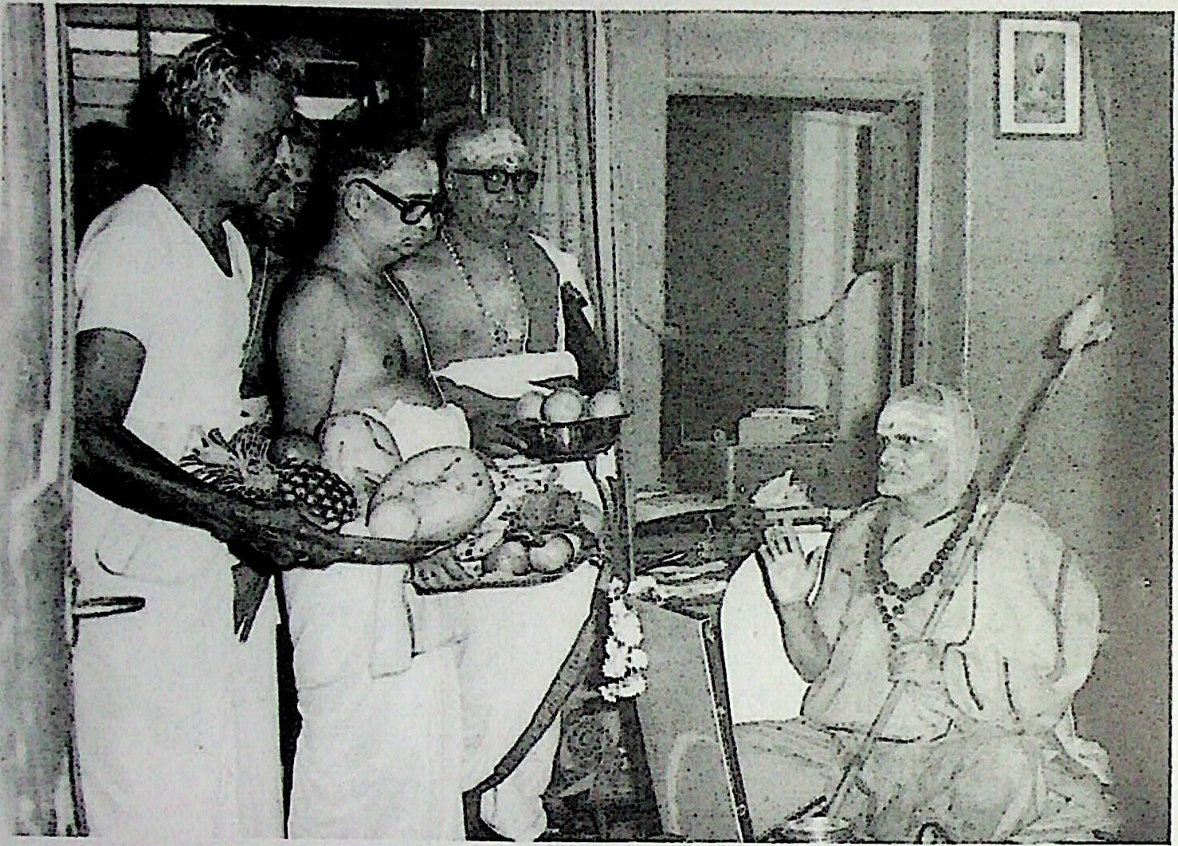
28—10—55 வெள்ளி மாலை 6-மணிக்கு

Music by ஸ்ரீமதி ஜெயலக்ஷ்மீ ராமஸ்வாமி & பார்ட்டி

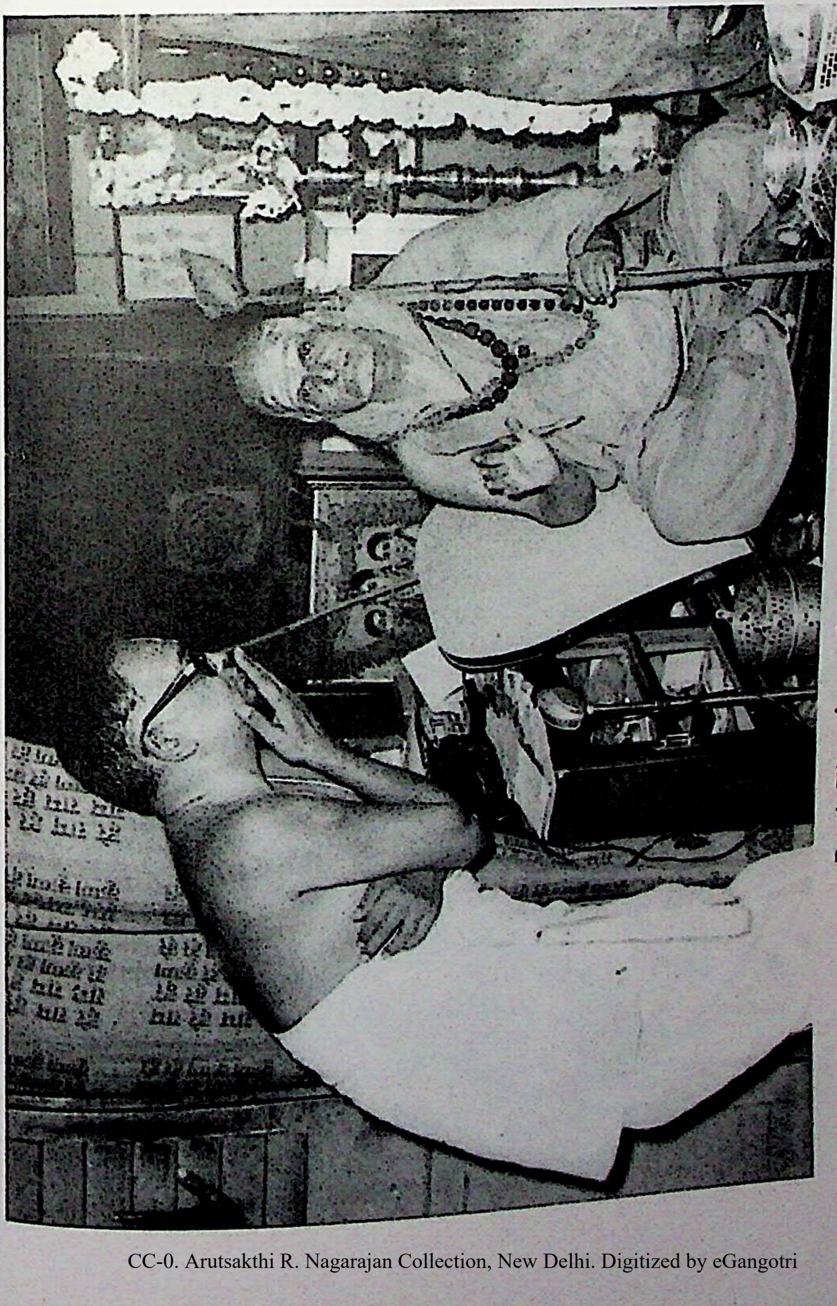
மங்களம்.

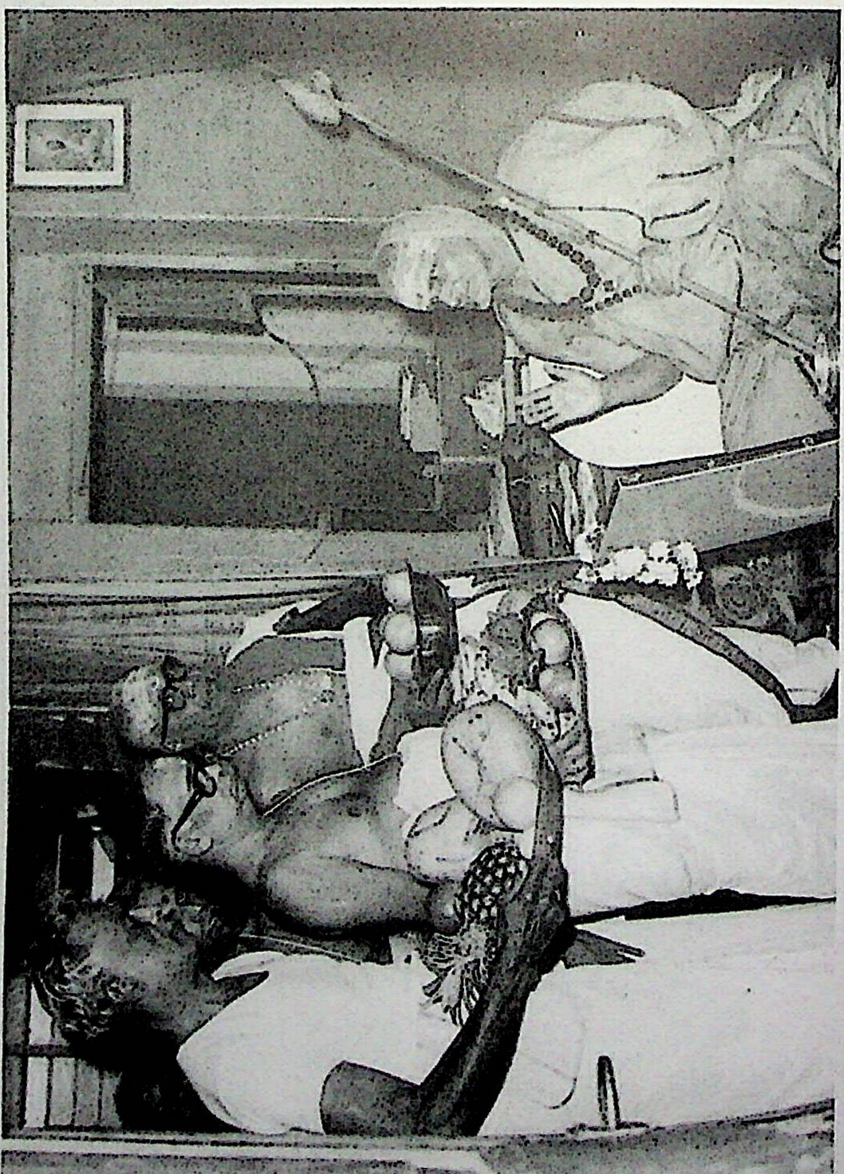
ப்ரம்மஸ்ரீ மஞ்சக்குடி ராஜகோபால சாஸ்திரிகள் மற்றும் ஏனைய பக்தர்களுடன் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி

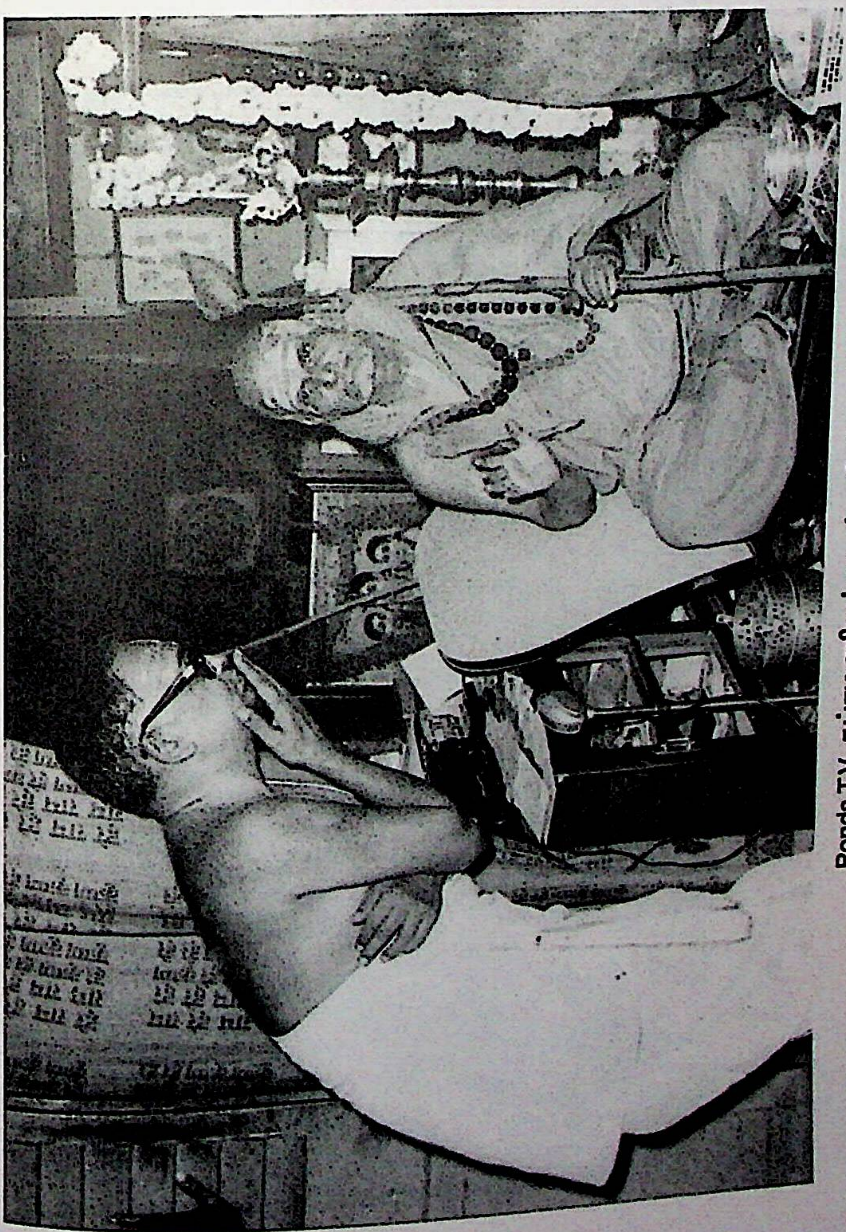
ப்ரம்மஸ்ரீ T.S. பாலகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் மற்றும் ஏனைய பக்தர்களுடன் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி

Ponds T.V. சுப்ரமணியத்துடன் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி

ப்ரம்மஸ்ரீ T.S. பாலகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் மற்றும் ஏனைய பக்தர்களுடன் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி

Ponds T.V. சுப்ரமணியத்துடன் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி

பக்தர்களுடன் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி

"Om Shanti"

MESSAGES OF BLESSING GIVEN BY SRI BHUVANESWARI PEETAHIPATHI SRI SRI MOUNANANDA THIRTHA MAHA SWAMIGAL AMBATTUR

ஸ்ரீ ஸ்ரீ மௌனநந்த தீர்த்த ஸ்வாமிகள்
(1976ல் எடுத்த புகைப்படம்)

PUBLISHER'S NOTE

Ambattur Sri Bhuvaneswari Peetathipathi Sri Sri Mounananda Thirtha Maha Swamigal visited Calutta twice, once in 1972 and the second time in 1976. From Sri Bhuvaneswari Peetam at Ambattur, Sri Maha Swamigal who radiates His blessings to one and all of His devotees throughout India is an illustrious Saint contributing to the welfare of the country and mankind like Adi Sankara Bhagawadpada and the several illustrious Saints India can feel proud of, each of whom has kept the flame of vedic dharma alive and aloft and, therefore, have lived in the minds of the people down the ages as immortals. Yielding to the prayers of His large number of disciples and devotees, Sri Bhuvaneswari Peetathipathi Sri Sri Shanta Subramanya Mounananda Thirtha Maha Swamigal observing silence as a matter of principle, broke the silence in 1971 after 25 years giving a few words of blessings to the thrill and enlightenment of his devotees. His words of blessing were as follows :

1. One enjoys within himself the blessings and the delight that radiates from Kailas, Vaikunt and other sacred abodes of the supreme Lords.

2. The real Jnani will not have the arrogance to think that he has understood the meaning and significance of Vedas and the Sastras. It is not possible to understand the full depth and meaning of even one sloka of Adi Sankara Bhagawadpada. The messages of Adi Sankara are of such deep significance and meaning.

3. A true devotee is one who places himself at the Lotus feet of the Divine Mother and becomes the recipient of Her kindness and infinite blessings.

4. The Beeja, 'Hreem' is the Mantra of Sri Bhuvaneswari. A devotee who chants daily 108 times the divine mantra "Hreem Namasivaya Sivayanamaha" which contains the synthesis of Siva and Sakti spirit will attain all bliss and prosperity.

These messages of blessings came from Sri Sri Mounananda Thirtha Maha Swamigal over the radio for the blessing and benefit or innumerable devotees.

Sri Sri Mounananda Thirtha Swamigal stayed in Sankara Hall during the Vasanta Navarathri celebrations in 1976 and on each of the days after the Puja, He gave messages of blessings. These messages are published in theis book both in Tamil, the language used by Him, and an English version of the same for the benefit of those who do not follow the Tamil language so that larger sections of the people in the country may be able to follow and understand the greatness and meaningful thoughts of this great Saint of Ambattur. It is not possible to claim that the philosophic and vedic depth and meaning of His messages have been completely conveyed in the English version, but an effort has been made to keep as close to Sri Swamigal's thoughts as possible. We trust that all devotees who have an desire to enlighten and elevate themselves and read these divine messages will be assisted by this publication to go in the path indicated by Sri Swamigal and, if this little fire is kindled in the minds of the devotees, the Publishers will feel that their work has been amply rewarded.

We place this book at the Lotus Feet of Sri Sri Bhuvaneswari Peetathipathi Sri Sri Mounananda Thirtha Maha Swamigal with out profound respects and pranams.

DATE : 1ST OCTOBER 1976.

ஸ்ரீ விஸ்வமங்கள விநாயகர்

அருள்வாக்கு (ஸ்ரீ மௌன ஸ்வாமிகள், அம்பத்தூர்)

:O:

கைலாஸத்தில் மஹேசுவரர் ஸ்ரீகணேசபரம்மத்தின் நடனத்தைத் தம்முள்ளே கண்டு ஆனந்திக்கிறார். அவர் யோகத்திலிருக்கிற ஸமயத்தில், "நானில்லாமல் இவர் மட்டும் ஸ்வாநந்தம் கொள்கிறாரே" என்று பார்வதி எண்ணினாள் யுக்தியையறிந்தாள். உடனே பக்தி ரூபமாகத் தன்னை ஆக்கிக்கொண்டு மஹேசுவரருடைய உள்ளத்தில் புகுந்து யோகத்தில் கலந்துகொண்டாள். மஹேசரும் தம்முள்ளே ஏதோ ஒரு சக்தி பக்தி ரூபமாகக் கணேசரோடு கலந்து ஆடுவதைக் கண்டார், சித்தத்தைக் கலங்கவிடாமல் பக்திரூபமும் தம்முடையதுதானே என்று யோகத்திலேயே இருந்தார். திரும்பவும் அந்த பக்திரபம் மிகுந்த மதுரஸம் பொங்கும்படியாகக் கணேசரிடத்தில் தோன்றுவதைக் கண்டார். அது மிகுந்த ஆவலும் பிரேமையும் உண்டாகும்படி மஹேசரைச் செய்துவிட்டது. அவர் நடன கணேச ஸ்வரூபம் லாவண்யத்தைத் தழுவி அணைக்கப்போனார். ஆனால் நடனம் செய்துகொண்டு ப்ரம்மானந்தம் கொள்ளச்செய்த கணேசர் சிறு ரூபமாகிவிட்டார் அப்போது அங்கே (சிதாகாயத்தில்) அணைத்துக்கொள்ளப்படும் மூர்த்தி யார்? அங்கே ஏகாக்ரசித்த பக்திரூபமாக இருக்கும் பார்வதியை அணைத்துக்கொண்டார். அந்த வேடிக்கையை பார்த்து சிரிக்கிறார். ஸ்வானந்த நடன கணபதி. சிவசக்தி ஐக்கிய ப்ரம்மானந்த விளையாட்டானப் பார்வதி பரமேஸ்வரருடைய மங்களமானது நம்மையும் ஆனந்திக்கச்செய்யப்படும்.

இப்படியுள்ள ஸ்வாநந்தானுபூதியைத் தரக்கூடியவர் ஸ்ரீ விஸ்வமங்கள கணபதியேயாவர். ஆகையினால் தினமும் அந்த மங்கள மூர்த்தியாகிய கணேசருடைய திவ்ய நடனத்தைத் தியானித்துப் பூஜித்து ப்ரம்மானந்தம் அடைவோமாக.

ஓம்

அருள்வாக்கு-

இங்கு தரிசனத்திற்கு குறிப்பிட்டுள்ள நேரத்திலெ
பல பக்தர்கள் தம் தம் குறைகளை கூறி பரிஹாரம்
தேட வருகிறார்கள்!
கேட்கிறவர் மேலே மேலே கஷ்டங்களை சொல்லி
சொல்லி தேற்றிகொள்கிறார்கள்! அவைகளுக்கு
தக்கபடி பரிஹாரங்களும் உபதேசங்களும்
எழுதி கொடுத்திருக்கிறேன்!
அதன்படி செய்ய வேண்டும். அவ்வளவே!

கஷ்டங்கள் எதனால் வருகிறது! இதுது
யோசிக்க வேண்டியது அவசியம்! அப்போது
நான் யார்? நான் யார்? என்று வேதாந்தங்களை
கூறிய தத்வம் விளங்குவது போல
விளங்கிவிடும்-

கஷ்டங்களை போக்க கோடி மார்க்கம்
இருக்கிறது! அதை தெரிந்து கொள்ளா
மலிருப்பது தான் கஷ்டம்.
ஆசாரம் முக்யம்! எது செய்தாலும்
சமைத்தாலும் சுசியாக இருக்க
வேண்டியது!
ஸ்நானம் செய்யாமல் அடுப்பு பற்றவிட
கூடாது! இதை முதலில் செய்தாலே
மற்றவை ஆசாரங்கள் தாமாக ஏற்பட்டு
விடும்!
குடும்பத்திலே பண கஷ்டம் இருந்தால்
ஸ்ரீராம! ஸ்ரீராம! ஸ்ரீராம! என்ற ஜெபத்தை
ஆயிர கணக்கில் ஜபித்து வந்தால் கஷ்டம்
நீங்கி விடும்!

நாராயண ஸ்மரணம் [illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ ஸத்

அருள் வாக்கு.

நமப் பார்வதீபதயே ஹர ஹர மஹாதேவ-

கரக்பூர் IIT கல்லூரியின் பெரிய ஹாலில் பேராசிரியர்கள், மற்றும் படித்தவர்கள், படித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லோரையும் கூட்டி பெரிய ஹாலில் பக்தியோடு ஹர ஹர மஹாதேவன் வரவேற்பு. ஸ்வாகதம் சொல்லி வினயத்தோடு வாசித்தார்கள் - அப்போது அங்கும் ஒரு அருள்வாக்கு எழுதித்தரப்பட்டது. அதன் ஸாரமாவது.

இந்த கரக்பூரிலேதான் இராமாயணத்தில் வரும் கரதூஷணாதியர் வாஸம் செய்ததாக தெரிகிறது. ஸ்ரீராமன் லக்ஷ்மணன் சீதையுடன் வனவாஸம் வந்த ஸமயம். சூர்பணகை கரதூஷணாதியரை ஏவிவிட்டு சென்றாள். கரதூஷணாதியர் யுக்தியாக போர்க்கோலம் பூண்டு வருகிறார்கள்!
கரன் ஸ்ரீராமனை பார்த்து பேசுகிற வார்த்தையை பாருங்கள். ஏ ராமா உன் வேஷமோ துறவிக் கோலமாக இருக்கிறது. ஆனால் கையிலோ வில் அம்பு கோதண்டம். தலையில் ஜடை. பக்கத்திலோ ஒரு பெண்! உன்னை எப்படி எண்ண முடியும்? என்று கேட்கிறான்! கரன் தர்ம சாஸ்திரங்களை படித்தவனென தெரிகிறது இல்லையா? அதனால்தான் அவர்களுக்கு ஸ்ரீராம தர்சனம் கிட்டியது! நற்கதியும் அடைந்தார்கள். அந்த புனித பூமியே இந்த கரக்பூர். இந்தியா முழுவதும் இருந்து இங்கே பல்லாயிரம் மாணவர்கள் குருகுல வாஸம் செய்யக்கூடிய பெருமை பெற்று விட்டது. நேரில் பார்க்கிறேன் இல்லையா!

விந்தைக்கே கேந்திர ஸ்தானமாக அமைந்தது இது குறிப்பிடத்தக்கது-

... வாழும்

நாராயண ஸ்மரணம்.

ஓம்

அருள் வாக்கு.

ஸ்ரீ துளசிதாஸர் ஒருகோடி ஸ்ரீராமநாமம் ஜெபித்து ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயஸ்வாமியை குருவாக அடைந்தார்! பெரும் காவிய கர்த்தாவுமானார்.

ஸ்ரீ தியாகராஜஸ்வாமிகள் 96 கோடி ஸ்ரீராம நாமம் ஜெபித்து, வால்மீகியின் அவதாரமென புகழ்பெற்றார்: ஸ்ரீராமனையே தரிசித்தார்.

பத்ராசல ராமதாஸர் சிறைக்கிருந்து ஆஹாரத்தை புசித்துக்கொண்டு ஸ்ரீராம மந்த்ரத்தைப் பலகோடி ஜெபித்து 12 வருஷகாலம் ஆத்மா ராமனை ஜபித்து ஸகல ஐச்வர்யங்களையும், மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தையும் அடைந்தார்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் ஸ்ரீராம ஜெபத்தினாலேயே ஸமுத்ரத்தை தாண்டினார். சீதையை தரிசித்து. இலங்கையை தீயிட்டுக் கொளுத்தி வந்து ஸ்ரீராமனை தரிசித்தார்! ஸ்ரீராம மந்திரமே யாராலும் முடியாத காரியத்தை செய்து, ஸ்ரீராமதூதர் என்று புகழ்பெற்றார்!

நாமெல்லோரும் ஆச்சர்யப்படத்தக்கதாக கொண்டாடுகிறோம்! ஆச்சர்யமான காரியத்தை ஆஞ்சநேயர் தாமே இருந்து ஸாதிக்கையால் நமக்கும் ஸ்ரீ ராமசாம்ராஜ்யத்திற்கு இது ஜபம் வேண்டுமென்று எண்ணம் உண்டாயிருக்கும்! அதனாலே தான் மஹா பாரதத்தில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பகவான் ரதம் எடுத்த போது அர்ஜுனனுடைய ரதக் கொடிக்காக இருக்கச் செய்கிறார்

கீதையில் உபதேசம் நிகழ்கிறபோது - அப்போது அவர்கள் இருவரும் கேட்டனர்! உபதேசம் செய்த வாக்கியங்களெல்லாம் நமக்கு உபதேசங்களாக அமைந்துள்ளதில்

அவை ஸத்யமான வார்த்தைகள்!

என்னுடைய அநுபவத்தையும் கூறுகிறேன்- ஸ்ரீராம ஜபத்தினாலே, முருகன் தர்சனம் உண்டாகியது! விசித்திரமில்லையா? ஹரனுடைய வடிவிலிருந்து தானே ராம நாமம் வந்தது! அவர்களுடைய குமாரன் தானே ஸ்ரீ முருகன்! ஆகவே ஸ்ரீராமஜபத்தினாலே ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ஸ்வாமி தர்சனம் கிட்டுவது ஸஹஜந்தான்.

காசியில் ஸ்ரீ விஸ்வநாதர் தாரக மந்த்ரத்தை உபதேசித்த வண்ணம் இருக்கிறார். பதரிகாச்ரமத்தில் ஸ்ரீமன் நாராயணன் மஹா வாக்கியங்களை சிவ தத்வத்தை உபதேசிக்கிறார்!

குரு சிஷ்ய பரம்பரையே பதரி காச்ரமத்திலிருந்து தான் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதற்கு பல சாஸ்திரங்கள், புராணங்களில் காணப்படுகிறது! இங்கே தபஸ் செய்த இடம் ஹிமாலயத்திலுள்ள பதரிவனம் தான்! அங்கே தான் நாரதர் உபதேசித்தார்! ஆதியாக ஸ்ரீ நாராயணமூர்த்தியின் பரம்பரையே, இன்று நாம் போற்றுகிறோமே. அங்கு அது ஆதிசங்கர பகவத் பாதருடைய சிஷ்ய பரம்பரையே மஹரிஷிகள் போற்றத் தக்கதாக ஆசார்ய பீடத்தை அலங்கரித்து பல கோடி [illegible]

காருண்ய ஸ்வரூபம்

ஓம்

அருள் வாக்கு

சிதம்பரத்திலே ஸ்ரீ நடராஜ பெருமானை பார்த்துக்
கொண்டு ஆனந்தமாக யோக நித்திரையில்
ஸ்ரீ பதஞ்ஜலி படுத்திருக்கிறார் -
ஸ்ரீ நடராஜ பெருமானோ ஆனந்த நர்த்தனம்
ஆடுகிறார்! எங்கும் நிறைந்த விஷ்ணு ஸ்வரூப
த்தை பார்த்துக்கொண்டு!
ஒருவருக்கொருவர் அவர் இவரை தியானி
ப்பதும், அவர் இவரை தியானிப்பதுமாக
இருவரும் ஒன்று என்று பிரகாசிக்கிறதை
ப்ரத்யக்ஷமாக பார்க்கலாம்!

பஸ்மருத்ராக்ஷத்தை தரித்த பரமேஸ்வரன்
பரம வைஷ்ணவராக பிரகாசிக்கிறார் -
கௌஸ்துபம்! துளசி மணி! மஹாலக்ஷ்மி தரித்து!
ஸர்வ அலங்கார பூஷிதராக, சிவ பக்தராக
பிரகாசிக்கிறார் பத்மனாபன்! என்று
ஸ்ரீ புரந்தர தாஸர் பாடுகிறார்!

கோவிந்த ரூபிண்யை நம: ஸஹஸ்ரநாம
த்திலே கூறப்படுகிறது இல்லையா?
ஆக அம்பிகை வேறில்லை! கோவிந்தன்
வேறில்லை! சித் சக்தியில், நாராயணன்!
நாராயணி! என்று தான், அறிய வேண்டியது.

சிவ விஷ்ணு ஐக்கியமான ஏகோ விஸ
யான, ஸத்.சித்.ஆனந்த வடிவ அகண்ட
தியான நிஷ்டையிலிருந்தால் அந்த
சைதன்யத்தில் மூழ்க வேண்டியது தான்
அப்போது, சிவ விஷ்ணு ஐக்கியம்
சிவ சக்தி ஐக்கியம் யாவும் விளங்கும் -

சிவ விஷ்ணு லீலா விபூதிகளை
அறிந்து கொள்ளவே தவிர! வேற்றுமையை
ஏற்படுத்திக் கொள்ள இடமேயில்லை.

துளசிதாஸருக்கு ஆஞ்சநேயரை
குருவாக வந்ததாக கூறப்படுகிறது -
சிவனே ஸீதையாகவும், ஸ்ரீராமனே
பார்வதியாகவும் கொண்டாடப் புகழ்கிறார்
ஸ்ரீ துளசி தாஸர். இதற்கு ஒரு கதையையும்
உதாரணம் காட்டியிருக்கிறார்!
ஸ்ரீ ஸாக்ஷாத் ஆஞ்சநேயரை குருவாக
பெற்ற ஸ்ரீ துளசிதாஸர் சொல்வதென்றால்
அது ஸத்யம் தான்!

எல்லாமே அனுபவ அருள் வாக்கியங்களே
யாகும்!

நாராயணஸ்மரணம்

சிவ
[illegible]

உபதேசம் எளியது! பிறவியிலேயே மட்டுமே
பிறவை தொடர்வது - உபதேசம்
ஆரம்பமட்டுமே பிறவை முடிவுள்.
சாஸ்திரங்களிலே சொல்லப்பட்ட
படியே காலம் வந்தவுடன், உபதேசம்
செய்ய வேண்டியது. அதாவது
7 வயது பூர்த்தியாக 8வது வயது
ஆரம்பமாகும் போது குழந்தைக்கு உபதேசம்
செய்ய வேண்டியது!
காயத்ரி மஹாமந்திரம் அந்த குழந்தை
பருவத்திலே செய்தால் மட்டுமே
அந்த மஹா மந்திரம் உள்ளே வரும்!
அந்த மந்திரமும் சிறந்து வளர்ந்து
[illegible] சித்தியாகிவிடும்!
வெளி உலகத் தொடர்பாக வயது
அந்த குழந்தை! மஹரிஷிகள் சொன்னதை
அது பாதுகாத்து தான் இருக்கும்!
இந்த வயதுமுதலே [illegible] வந்த
குழந்தை செய்து வந்தாலும், தன்னை
யே அறிந்துவிடுவான்! அந்த குழந்தை
[illegible] பரம்பரை எப்படி உயர்த்தி
வியாபித்திருந்ததென்பதை உணர்ந்து
விடுவான்! அப்படி அந்த குழந்தை
பரம்பரையில் ஆசீர்வாதம், தம்
குலமே பரிசுத்தமாகிவிடும்!
பரம்பரை [illegible]
தாயுடைய பிள்ளை ஆனாலும் பல
பித்ருக்களுடைய தாய் மார்களுடைய
ஆசீர்வாதம் செய்யப்படுகிறது.

ஸ்ரீ மௌனேந்திரர்க்கு. [illegible]
உமா சக்தியே! புவனேஸ்வரி, [illegible]
பிள்ளை பணித்தான். அதுவே [illegible]
மூன்று லோகத்திலும் அனைவருக்குடைய
ஸ்வரூபத்தை அடைந்து, மஹா பரி
சுத்தமானதாய் [illegible]
[illegible] சக்தி தரப்பட்டது. இது
அம்பிகையின் கடாக்ஷம்!

இந்த உபதேசம் கல்யாணத்தை
பிராமண கல்யாணம் என்று கூட
சொல்வார்கள்! ஞானம் இருக்கும்.
ஸ்ரீபாகவதத்திலே, ஸ்ரீவாமனமூர்த்தி
க்கு உபநயனத்தின் போது, காயத்ரி
[illegible] கொடுத்தனராம்.
18000 ஸ்லோகங்களுடைய ஸ்ரீபாகவதத்தில
[illegible] ஸ்லோகம், [illegible]
எனக்கு!
உபநயனம் ஆனபின்பு [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

குருபக்தமணி ஸ்ரீ R. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

உ

தத் ஸத்

அருள்வாக்கு.

நேற்று ஒரு அன்பர், நான் லக்ஷக்கணக்கில் காயத்ரி ஜபம் செய்திருக்கிறேன். ஸ்ரீவித்தை மந்த்ரங்கள் அஜபா காயத்ரியும் பல்லாயிரக ஜபித்திருக்கிறேன். ஆனால் மனநிம்மதியே இல்லையே என்றார்.

அதற்கு பதில் இதுதான்.

யக்ஞானாம் ஜப யக்ஞோஸ்மி! கீதையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜபம் செய்வதை பெரிய யக்ஞமாக சொல்கிறார். எப்படி ஜபம் செய்தால் யக்ஞமாக ஏற்படும்? என்பதை அறிந்துகொள்ளவேண்டியது முக்கியம். உரக்க சத்தம்போட்டு ஜபிப்பது. நடுத்தர சத்தத்துடன் ஜபிப்பது. வாய் மட்டும் முணுமுணுத்து ஜபிப்பது நாக்காடாமல் உதடும் அசையாமல் ஜபிப்பது மானசீகமானது. இந்த மானசீக ஜபந்தான், பரமஹம்ஸமானது. இது எல்லா இந்திரியங்களும் அடங்கி, தனியாக உள்ளத்திலிருந்து ஜபிப்பதை காது கேட்கும்படி ஜபித்து வரவேண்டும். இதுதான் ஜபசித்தி! மஹா யக்ஞம் என்றும் கூறலாம்.

இதுபோன்ற நிலை ஏற்பட, பல லக்ஷம் ஆவர்த்தி ஜபித்தால், அதில் ஒன்று அல்லது இரண்டு ஜபம் தான் தேறும். பத்தாயிரம் தடவை காயத்ரி ஜபம் செய்தேன்! என்று சொல்லலாமே தவிர. உண்மையாக மந்த்ர சித்தி ஏற்பட ஏதோ சில காலம்தான் வரும். பல்லாயிரம் தடவை மந்த்ரங்களை ஜபி, என்றுதான் ஆசாரியார் கூறுவார்கள்! எப்போதாவது ஒரு மந்த்ரமாவது உண்மையாக வருமே! அப்படி அந்த உண்மையான மந்த்ர ஜபம் சித்தியாகிவிட்டால், சித்தசுத்தி ஏற்பட்டுவிடும். க்ரமேண நம் ஜன்மாவை ஈடேற்றி விடலாம்.

இதற்கு சுலபமானவழி ஸன்யாசிகள் மஹாபுருஷர்கள் ஸஹவாஸம் பக்தி. கைங்கர்யாதிகள் செய்வதாலே சித்த சுத்தி ஏற்பட்டுவிடும்.

ஸ்ரீ [illegible]

அருள் வாக்கு -

[illegible]
[illegible]!

இந்த ப்ரபஞ்சம் முழுக்க நாம மௌனமே பரிபூர்ணமாயுள்ளது. நாமமே [illegible] நடந்து செல்கிறது. அது அகண்டமாய் வியாபித்துள்ளது. அந்த ஸாக்ஷாத்காரத்தை அறியும்போது, நாமமே ப்ரபஞ்சமாய்த் தோன்றுகிறது. பல ஜன்மங்களில் தொடர்ந்து நாமமே வழிபாடாக இருந்தால், எவரோ எப்போதோ, இவருக்கு [illegible] அமைகிறது.

நெரூரிலே ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திரருடைய ஸமாதி உள்ளது. அந்த இடத்தில் ஒரு வில்வமரம் இருக்கிறது. அந்த மரம் முழுக்க முழுக்க, அடிமுதல் நுனி வரை, ருத்ராக்ஷப் போன்ற அருமை பெருமையாக அந்த வில்வ மரத்தைக் காணலாம்! அந்த வில்வமரமே ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திரர் என்று சொல்வது [illegible].

ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்ரீ நரசிம்ம பாரதி ஸ்வாமிகள் அங்கு விஜயம் செய்தபோது, அவர் விசேஷமாக 33 ஸ்லோகங்கள் பாடியிருக்கிறார். அதில் ஒரு ஸ்லோகத்தில் அத்வைத ஸாரம். உலகமே பொய் என்பதை உதாரணம் காட்டியிருக்கிறார்.

ஒருநாள் ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திரர், வயல் வரப்பில் தலைவைத்து படுத்திருந்தார்; ஏதோ ஒரு கூட்டம் பெண்கள், எல்லாம் துறந்த இவருக்கும், தலையணை வேண்டியிருக்கிறதே! என்று கூறினர். மறுநாள் ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திரர், அந்த வரப்பை கைவிட்டு, தரையில் படுத்தாராம்! அதே கூட்டம் பெண், அதே வழியாக வரும்போது, வயலின் தரையில் படுத்திருப்பதை பார்த்தனராம்! நம் பேச்சை கேட்டு இந்த துறவிக்கும் கோபம் வந்துவிட்டதே! என்றனராம்!

இதை கேட்ட ஸதாசிவேந்திரர், உண்மையை உலகம் தெரிந்து கொள்ளாமலேயே இருக்கிறதே! நம் ஆத்மா [illegible] தான் உலகத்தை பார்க்க வேண்டுமே தவிர, உலகத்தின் ஆத்மாவை பார்க்க முடியாது. [illegible]

இது ஒரு பெரிய ரஹஸ்ய ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்கார ஸ்வரூபமான [illegible]! என்பதும் அறியலாம். இப்படி நாமமே ப்ரபஞ்சத்திலும், சைதன்யம் அதில் வ்யாபித்திருக்கிறதென்று ஸ்ரீ [illegible] நீ நாமமேதான் நித்ய [illegible] என்று பாடுகிறார். நீ என்பது ப்ரம்ம ஸாக்ஷாத்காரம் நாம் என்பது [illegible] ஸ்வரூபமே [illegible] நாமம்! பேர் என்பது ப்ரபஞ்சத்தின் [illegible] சைதன்யம் எல்லாம் ஒன்று சேர [illegible] நாமமே-ரூபம் என்று [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஓம்
ஸ்ரீ ஸத்
அருள் வாக்கு.

நமோ ஹிரண்ய பாஹவே நம:
இந்த ஸ்ருத்ர மஹா மந்த்ரத்திலே வருகிறது. எல்லோ
ருக்கும் தெரியும் என்கிறேன்.
தங்கக் கையை உடையவருக்கு நமஸ்காரம். என்று அர்த்தம்.
இந்த மந்த்ரம் ஸ்வர்ணாகர்ஷிப்பதாலே ஸ்வர்ணமயமான
பெரியவாள் பாதுகைகள் ஹஸ்தமும் தங்கமான கைதான்.
அருள் வாரிவழங்கும் கை யாரிடம் ப்ரகாசிக்கிற
தோ, அவையாவும் ஸ்வர்ணமயமான ஹஸ்தம் உடைய
வர்கள்.

ஸ்ரீ பாகவதத்திலே ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் [illegible]
கொடுத்து, தனக்கு வேண்டிய பதவியை எடுத்துக்கொண்டு
கை நிறைய தானியத்தை அந்த [illegible] போட்டு
எல்லாம் தங்கமயமாகியது.

ஆதி சங்கர பகவத்பாதரும் துவாதசியன்று ஏழ்மை
யான ஒரு அம்மாளிடமிருந்து நெல்லிக்கனியை பெற்றுக்
கொண்டு, கனகதாரா ஸ்தோத்திரம் பாடி அந்த அம்மாளுடைய
தரித்திர துன்பம் போக்கினார். [illegible]
அனுக்ரஹிப்பதுமான அந்த ஹஸ்தமாக விளங்குகிற
தோ அவையனைத்தும் ஸ்வர்ண மயமானதுதான் கைய்
யே யாகும்.

[illegible] ஜகத்குரு சந்த்ரசேகர பாரதி ஸ்வாமிகள்
மதுரைக்கு விஜயம் செய்தபோது, அன்னதானம் நடைபெறு
வதற்கு [illegible]
பேர்களுக்கு போஜனமாம். ஒரு நாள் 5000 பேர்க
ளுக்குத்தான் அன்னமும் தயாராக இருந்தது. 10000க்கு மேல்
[illegible] வந்து விட்டார்கள். [illegible]
பரிசாரக தலைவர் ஸ்வாமி அய்யர் ஸன்னிதானத்திலே வந்து
விண்ணப்பித்தார்: அப்போது மஹா ஸன்னிதானம்
நான் வரேன் நீ போ! எல்லாம் சரியா வரும்.
அவ்வளவுதான் - [illegible] பந்தி நடைபெறும் இடத்
திற்கு வந்து, அன்னம் [illegible] அம்ருத ஹஸ்த
த்தாலே தடவி விட்டு, [illegible]
அக்ஷய பாத்திரம் போல வளர்ந்துகொண்டே
இருந்தது. எல்லோரும் ஸ்வாமி அய்யர் [illegible]
[illegible]. பக்தர்கள் அனைவருக்கும்
திருப்தியாக அன்னமிடப்பட்டது. [illegible]
[illegible] ஆனந்த [illegible] அளவே இல்லையாது.
நமோ ஹிரண்ய பாஹவே! எல்லாருக்கும் இதை
விட வேறென்ன உதாரணம் வேண்டும்?
நமோ ஹிரண்ய பாஹவே என்று [illegible]
தீர்க்க அர்த்தம் எல்லாவும் வெளிப்படுத்தும்
[illegible]. [illegible]
பெரியவா கையிலே அம்ருத ஹஸ்தத்தாலே
[illegible] போதும்.
ஸ்ரேயஸ் உண்டாகட்டும் என்பது நிச்சயமே.
நாராயண ஸ்மரணை
[illegible]

ஸ்ரீ குரு ஸத்

அருள்வாக்கு.

சிலபேர்கள் தண்டம் இல்லாமலேயே ஸந்யாஸம் செய்கிறார்களே! அவசியம் ஸந்யாஸிகள் கையில் தண்டம் இருக்க வேண்டுமா? என் போன்ற அஞ்ஞானிகளுக்கு தெரிந்து கொள்வதற்காக கேட்கிறேன்! அருள்வாக்கு அனுக்ரஹம் பண்ண வேணும் என்று கேட்டார்.

அவசியம் கேட்டு தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயம்தான்! அறிந்துகொள்ள இச்சை ஏற்பட்டதே; அதுவே ஸந்தோஷம்.

காஷாய தண்ட மாத்ரேண யதி பூஜ்யதே! என்று சாஸ்திரம். சாஸ்திரம் தான் நமக்கு வழிகாட்டி. உயர் த்ரிலை என்ற தெளிவான அனுபவ ராஸ்பர் இருந்தாலும், காஷாயத்துடன் தண்டம் கையில் இருக்க வேண்டியது தான்.

தேஹ ஸ்திதியில் முக்தி அடைந்தபோது, அந்த தண்டத்திற்கு த்ரிகால ஸமஸ்காரங்கள் செய்வார்கள்.

எல்லாம் துறந்த அவதூத ஸ்வாமி ப்ரம்மேந்திராள் சொல்கிறார். தினமும் செய்வது தான் தண்டம்! வயிற்றிலுள்ள காலமே தண்டமு, என்று கூறியது ஸ்வாமிகள் தந்தது தான்.

ஒரு சிறு உதாரணம்; பட்டாளத்திலுள்ளவர்கள் எப்போதும் துப்பாக்கியை ஏந்தியவண்ணமிருக்கிறார்கள், ராஜ்யத்தை காப்பாற்றுவதற்காக இப்படி இருக்கிறார்கள். அதேபோல ஆத்மஸாம்ராஜ்யத்தை காப்பாற்றிக் கொள்ள, ஸந்யாஸிகள் காஷாய தண்டம் அவசியம் இருக்க வேண்டியது தான்.

காஷாய தண்ட மாத்ரேண ஆத்ம சாந்தியை கொடுக்கும். தம்மை அண்டி வரும் பக்தர்களுக்கும் சாந்தியை கொடுக்கும். பிரும்ம ஸந்யாஸிக்குத்தான் காஷாய தண்டம் உண்டு! மற்றவர்களுக்கு கிடையாது.

வடக்கே சில பெரியோர்கள் ஹிமாலயத்திலுள்ளவர்கள், "அச்சா பஹுதாந் தண்டி ஸந்யாஸி, சங்கராசார்ய ஸ்வாமி, என்று புகழ்ந்து விழுந்து விழுந்து நமஸ்காரம் செய்கிறார்கள்.

எல்லா மடாதிபதிகளும் ஸ்வாமிகளும் பெரியோர்களும், காஷாய தண்டத்திற்கு மதிப்பு வைத்து கொண்டாடுகிறார்கள். வேத சாஸ்திரமும் அவ்வண்ணமே போற்றப்படுகிறது.

காஷாய தண்ட மாத்ரேண யதி பூஜ்யதே!

[illegible]

[illegible]

ஓம்
ஸ்ரீ குரு
அருள்வாக்கு

இன்று வசந்த நவராத்திரி பூஜை ஆரம்பம் [illegible]

[illegible]

ஓம்
ஸ்ரீ ஸத்

அருள்வாக்கு:-

மூன்று நாள் துர்காபூஜை. மூன்று நாள் லக்ஷ்மிபூஜை. மூன்று நாள் ஸரஸ்வதிபூஜை. ஆக நவராத்திரி பூஜையை நடத்துகிறோம்.

அதேபோல வருஷத்திலே மூன்று நவராத்திரி ஏற்பட்டுள்ளது. மார்கழி மாதத்திலே வனதுர்கா நவராத்திரி. இந்த நவராத்திரி ஸப்தமியில் ஆரம்பித்து பௌர்ணமியில பூர்த்தியாகிறது. கன்னியா பெண்களுக்கு அனுக்ரஹ ப்ரதமான நவராத்திரி.

வஸந்தருதுவிலே ஸ்ரீராமநவமியை பூர்த்தியாகக் கொண்டது, ஸ்ரீவஸந்தநவராத்திரி. இது மஹா நவமியை ப்ரதானமாக கொண்டது. ஸ்ரீராமன் கிஷ்கிந்தையில் இருக்கும்போது, ஸ்ரீவசந்த நவராத்ரியை கொண்டாடி ஸாக்ஷாத்கார பரதேவதையை பூஜித்து, அருள் பெற்றதும் மறு க்ஷணமே, இலங்கைக்கு சென்று திரும்பி வந்து ஸீதாதர்சனம் செய்த ஹனுமான் சூடாமணியை ஸ்ரீராமனிடம் தந்தான். அம்பாள் கடாக்ஷம் பூர்ணமாக கிட்டியதை நினைத்து ஆனந்தமடைந்தான் ஸ்ரீராமன்.

சரத்ருதுவில் வரக்கூடிய நவராத்திரி ஸ்ரீ சாரதா நவராத்திரி. எல்லோருக்கும் தெரியும். அதனாலே தான் நவராத்திரி காலங்களிலே ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணம், ருத்ர ஜபம், ஸப்தசதி பாராயணம், லக்ஷார்ச்சனை, கன்யா சுவாஸினி பூஜை யாவும் செய்து வருகிறோம்!

இதுபடியே அம்பத்தூர் ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி பீடம் ஸன்னிதானத்திலும் நடைபெறுகிறது.

நாராயண ஸ்மரணம்

சிவம்-

[illegible]

அருள் வாக்கு.

[illegible]

ஓம்
தத் ஸத்

அருள் வாக்கு -

இன்று ப்ரதோஷம்.
மாயா ப்ரபஞ்சம் முழுக்க வியாபித்து இருக்கிற பரத்தை அறிவிக்கிற காலம் ப்ரதோஷகாலம்.

எதற்குமே காலம் உண்டு. ஒரு தரம் சிவ நாமத்தை சொன்னால் எவ்வளவு கோடி சொன்ன பலன் உண்டு. அது ப்ரதோஷகால விசேஷம்.

வருஷத்திலே பன்னிரண்டு மாதம் வருகிறது. தேவர்களுக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் ஒவ்வொரு லக்ஷணமாகக் கூறப்படுகிறது. மார்கழிமாதம் முழுக்க உஷத்காலமாக அமைந்துள்ளது. அதிலே உஷத்கால பூஜை செய்கிறோம்.

ஆடி மாதம் முழுக்க ப்ரதோஷகாலம் அதிலே சாதுர்மாஸ்யம் விரதம் நடத்துகிறோம்! சாதுர்மாஸ்யாத்மனே, என்று நியாஸமே சொல்கிறோமில்லையா?
இந்த முக்கியமான காலங்களில் பகவானுடைய ஸான்னித்யம் நிறைந்து ப்ரகாசிப்பதால் அதற்கு தனி பலனுண்டு.

பஞ்ச பூதங்களால் ஏற்பட்ட சரீர இந்திரியங்களாலேற்பட்ட சேஷ்டைகளைப் போக்க சிவபெருமான் தாண்டவமாடுகிறார்.
ச்ருங்கேரி ஸ்ரீ நரஸிம்ம பாரதி ஸ்வாமிகள் ப்ரதோஷகாலத்தில் பூஜை செய்துவிட்டு திரையை போடச் சொல்லி, திரைக்குப் பின்னே தாண்டவ நடன ஸ்லோகத்தை சொல்லச் சொல்லி ஆனந்தமாய் நின்று நடனமாடுவார். இந்த திவ்ய தர்சனம் ஏதோ சில பக்தர்களுக்குத்தான் கிடைக்கும்.
கைலாஸத்திலே பார்த்த சிவபெருமானே நடனம் ஆடுவது போலத்தானிருக்கும்.

விஷ்ணு ப்ரம்மாதி தேவர்களும் ப்ரதோஷ காலத்தில் சிவபெருமானை தரிசிக்க வருகிறார்கள். அந்த ப்ரதோஷ காலத்திலே சிவானந்த தாண்டவ தர்சன காலத்தில் நாமும் பூஜித்து ஸ்மரித்தால் எல்லா தேவர்களுடைய [illegible]

· நாராயண ஸ்மரணை

ஓம்
தத் ஸத்
அருள் வாக்கு.

நித்ய கர்மானுஷ்டானங்களை செய்ய வேண்டியதை அனுக்ரஹம் பண்ணுங்கோ என்று அன்பர் ஒருவர் கேட்டார்.

நித்ய கர்மானுஷ்டானம், கிருஹங்களில இருப்பவர்களைவிட நகரங்களிலே, அதிலும் கல்கட்டாவில் இருப்பவர்கள் கர்மாக்களை விடாமல் செய்கிறார்கள். என்பதை பார்க்கிறேன்.

அது விஷயமாக சாஸ்திரம் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

கஹனோ கர்மணோ கதி: கீதாசாரியன் சொன்னான்.

கர்மங்களை பற்றி சொல்கிற போது, ஆகாசத்திற்கு ஒப்பானது கர்மம். ஆகாசத்தைபோல தெளிவுபட முடியாதது கர்மம்! என்பது இருந்தாலும் தெளிவு படுத்தி காண்டு செய்வது தான் முக்கியம்.

காலையில் எழுந்து குளித்தியானம், ஸ்நானம் ஸந்தியாவந்தனம். செய்யவேண்டியது. ஸந்தியாவந்தனம் செய்யாவிட்டால் பாபம் உண்டு.

ஸந்தியாவந்தனம் செய்தால் புண்ணியம் உண்டு என்று சொல்ல முடியாது. செய்ய வேண்டிய கடமையில் அது ஒன்று.

ஸந்தியாவந்தனம் ஆனபிறகு தனியாக பிரணாயாமம் செய்து நிறைய காயத்ரிஜபிக்க வேண்டும். இதற்கு நிறைய புண்ணியம் உண்டு. பாபம் விலகும்.

தேவதா பூஜை அர்ச்சனை ஆனதும் மாத்யான்னிகம் செய்வது நல்லது.

பிறகு ஆஹாரம் எடுத்துக்கொண்டு தம் தம் வேலைக்கு போகலாம்.

ஸாயங்காலமும் அப்படியே முடிந்த அளவு செய்ய வேண்டியது. உடது ஆசார்யாளை நினைத்துக்கொண்டு படுத்து கொள்ளுங்கள். போதும். யாவும் சித்திக்கும்

நாராயண ஸ்மரணை

[illegible]

ௐ

அருள்வாக்கு.

1971-ஆகஸ்ட் 20ந்தேதி A I R யில் ஒலிபரப் [illegible]
[illegible] மிகவும் விசேஷமாக இருந்தது. அதேபோல
[illegible] கேட்டு, எல்லாரும் [illegible]
செய்தார்களே தவிர, வார்த்தைகளை அப்படியே
பேசியபடி எழுத முடியவில்லை. ஆகவே அதை
நானே எழுதுகிறேன்.

ஸர்வ மங்கள மாங்கல்யே சிவே ஸர்வார்த்த ஸாதிகே
சரண்யே த்ரியம்பகே தேவி புவனேஸ்வரி நமோஸ்துதே!

பரமேஸ்வரனை பற்றி புகழ்ந்து பேசுவதாலே
அம்பாள் திருப்தி அடைகிறாள்!
தேவர்கள் ஒருபக்கம்! அசுரர்கள் ஒருபக்கம்!
அமிர்தம் கடைந்தார்கள் இல்லையா! முதலில் என்ன
கிடைத்தது! விஷம் கிடைத்தது! எல்லாரும்
விஷ ஜ்வாலையை தாங்க முடியாமல் ஓட்டம் பிடித்தார்
கள்! பரமேஸ்வரனை எல்லாரும் சரணம் அடைந்தார்கள்.
ஓடி வந்து விஷ ஜ்வாலையை உருண்டையாக
உருட்டினார்! அம்பாளை பார்த்து கேட்கிறார்!
கண் ஜாடை பிறகே, இந்த விஷத்தை சாப்பிட
டுமா? உடனே அம்பாளும் கடைக்கண்
பார்த்து சாப்பிட ஜாடை காட்டுகிறாள்!
சாப்பிட்டார்! உடனே அம்பாள் கழுத்தண்டை
பிடித்து நிறுத்தி கண்டமாக சோபிக்க செய்தாள்!
அதனால் உலகமும் ரக்ஷிக்கப்பட்டது!
அம்ருத மதனமும் நிறைவேற்றப்பட்டது!
ஸாக்ஷாத் அம்பாளுடைய கருணையே
போற்றப்பட்டது

இதுக்கு மேல் அறிந்துகொள்ள
என்னவென்றால், ஆரம்பத்தில் பக்தி செய்து
வந்து தியானத்தில் [illegible], முதலில்
[illegible] அதையெல்லாம் விட்டுக்கொண்டு
மேலும் மேலும் தியானத்திலே பல வகை
[illegible]
[illegible] ஸாம்ராஜ்யம் கிடைக்கும்.
ஈஸ்வரனுடைய ஒரு ஸ்லோகத்தை
படித்து அர்த்தம் சொல்ல முடியாமல்
[illegible]
வித்வான்களும், வித்வான்களைக் [illegible]
[illegible] தவிர, ஆதிசங்கர
ருடைய ஒரு ஸ்லோகத்துக்குக்கூட அர்த்தம்
சொல்ல முடியாமல், [illegible]
[illegible] உண்மையான அர்த்தம் புரிந்தால்
[illegible]
ஆசார்யாள் உபதேசித்தபடி அவனவன்
தர்மத்தை விடாமல் செய்யும்போது
ஸ்வதர்மமும் உண்டாகும்,
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸ்ரீ

ஓம் தத் ஸத்,

21-3-76 ஞாயிறு மாலை கல்கட்டா 'சங்கரஹால்' விஜயம் கோலாஹலமான ஸ்வாகதம், வைதீக பொலிவுடன் விளங்கியது. வைதீக குரு கைங்கர்ய ஸ்ரீமான் குருபக்தமணி P. சுப்ரமண்யம், ஸ்ரீமான் P.R. நீலகண்டன். ஸ்ரீமான் G.R. Ayer. ஸ்ரீமான் A.R.G. சுப்ரமண்யம், ஸ்ரீமான் R. கிருஷ்ணமூர்த்தி, முதலான பக்தர்கள் கூடி வேதகோஷமும், நாகஸ்வர மேளங்களும், ஸ்வஸ்திவசனம் கூறுபவர்களும், பெண்மணிகள் ஆரத்தி எடுத்து மங்கள பல்லாண்டு பாடிக்கொண்டும், வரவேற்ற பார்த்தவர்கள், பாக்கியசாலிகள் என்றே சொல்லலாம்.

சங்கரஹால் விஜயம் குருபக்தியைத்தான்! எல்லோருடைய கண்! மனதுக்கு ஆனந்தமாக இருந்தது.

இவ்விழாவிலும் தமிழிலும் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும் வரவேற்பு பாரித்து உபசரித்தது தங்களுக்குரிய மேன்மையான பக்தியைத்தான் மேலும் மேலும் பிரகாசிக்க செய்தது.

ஜகத்குருவாகவுள்ள மஹான்களுக்கு ஸ்வாகதம் கூறுவது சூர்யனுக்கு ஆரத்தி எடுப்பது போலவும், ஸமுத்திர ஜலத்தை எடுத்து ஸமுத்திரத்திலேயே அர்க்கியம் விடுவது போலவும்தான்! என்று உருக்கமாக ஆனந்தபாஷ்பத்துடன் புளகாங்கிதராக நமது குருபக்தமணி கூறியது, எல்லோரையும் ஹாஹாகாரம் கூறும்படி செய்துவிட்டது- அதை ஸான்னித்யம் என்றே சொல்லவேண்டும்.

தினசரி பூஜைக்குப் பிறகு "அருள்வாக்கு" ஒன்று எழுதி வந்தது; அதை படிப்பதை கேட்டு எல்லோரும் ஆனந்த மடைவார்கள். அந்த திவ்ய அருள்வாக்கை இவ்விழாவிலும் எழுதி அச்சிட்டால் இன்னும் உள்ள பல பக்தர்களுக்கும் அறிந்துகொள்ள பயன்படும், என்று எண்ணி நமது "குருபக்தமணி" அவர்களே அந்த கைங்கர்யத்தையும் ஏற்று பூர்த்திசெய்துவிட்டார்.

குருபக்தமணி ஸ்ரீமான் P.சுப்ரமண்யம் அவர்களுக்கும் அவரை சேர்ந்தவர்களுக்கும், இவ்வுள்ள பக்தர்கள் அனைவருக்கும், ஸாக்ஷாத்கார ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி ஸ்ரீ சந்த்ரமௌளீஸ்வரருடைய, பூர்ணமான அனுக்ரஹம் ஏற்பட்டு, திக்விஜயமும் ஸம்பிரதாயத்தையும் நன்கு காப்பாற்றுவார்.

நாராயண ஸ்மரணம்

[signature]

எல்லோருக்கும் ஆசீர்வாதம்

ஸ்ரீ

ஓம்

ஸ்ரீ விச்வ மங்கள விநாயகர்

அஷ்டாவிம்சதி நாமாவளி

முதாகரார்த்த மோதகம் ஸதா விமுக்தி ஸாதகம்
கராதரா வதம்சகம் விலாஸிலோக ரக்ஷகம்
அனாயகைக நாயகம் வினாஸிதோபதைத்யகம்
நாதாசுபாசு நாயகம் நமாமி தம் வினாயகம்

ஓம் ஓங்கார கணபதயே நம : ஓம் ரவி கணபதயே நம :
ஓம் ஸ்ரீங்கார கணபதயே நம : ஓம் தகார ரூபாய நம :
ஓம் ஹ்ரீங்கார கணேசாய நம : ஓம் ஸர்வவஸ்யாகணபதயே நம :
ஓம் க்லீங்கார கணேசாய நம : ஓம் ஜய கணபதயே நம :
ஓம் க்லெளம் கணபதயே நம : ஓம் நடன கணபதயே நம :
ஓம் கம் கணபதயே நம : ஓம் மேடகம்பரகணபதேய நம :
ஓம் கணபதயே நம : ஓம் வச்ய கணபதயே நம :
ஓம் ணகார கணபதயே நம : ஓம் சரகணபதயே நம :
ஓம் பரப்ரஹ்மாய நம : ஓம் மஹாபய வினாஸகாய நம :
ஓம் தத்வ கணபதயே நம : ஓம் நாக கணபதயே நம :
ஓம் யக்ஞ கணபதயே நம : யவன கணபதயே நம :
ஓம் வர கணபதயே நம : ஓம் ஸ்வாமி கணபதயே நம :
ஓம் ரஜ் கணபதயே நம : ஓம் ஹாதிவித்யாய நம :
ஓம் வரத வல்லபாய நம : ஓம் ஸ்ரீ முலமந்த்ர கணபதயே நம :

ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் க்லெளம் கம் கணபதயே
வர வரத ஸர்வ ஜனமே வசமானய் ஸ்வாஹா

மேல்கண்ட நாமாவளியைப் தினசரி பாராயணம் செய்தால் திரிசதி
பாராயணத்துக்குண்டான பலன் ஏற்படும் என்பது
ஸ்ரீ ஸ்ரீ மொனநந்த ஸ்வாமிகளின் அருள் வாக்கு.

Printed by :
OCEANO GRAFIX, Chennai - 600 014. Ph : 2848 2877